

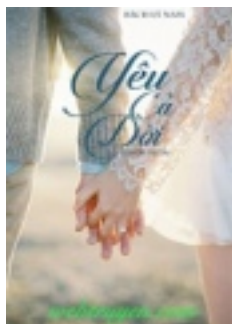
Yêu Cả Đời

Contents

Yêu Cả Đời	2
1. Chương 1: Nhân Viên Mới	3
2. Chương 2: Tạm Biệt Cố Nhân	5
3. Chương 3: Chuyện Cũ Tựa Như Mây Khói	6
4. Chương 4: Tình Huống Bất Ngờ	8
5. Chương 5: Nỗi Sầu Không Tan	10
6. Chương 6: Không Cam Lòng	12
7. Chương 7: Quán Bar Mê Tình	15
8. Chương 8: Một Đêm Kích Tình Mạnh Mẽ	18
9. Chương 9: Cha Con Đối Chiến	20
10. Chương 10: Tình Cảm Mẹ Con	21
11. Chương 11: Đến Ngày Đính Hôn	23
12. Chương 12: Bỗng Nhiên Qua Đời	24
13. Chương 13: Lòng Chán Ghét	26
14. Chương 14: Bản Hợp Đồng Cứu Mạng	28
15. Chương 15: Thương Lượng Thành Công	30
16. Chương 16: Rời Khỏi Nhà Họ Mạnh	32
17. Chương 17: Mang Thai Sinh Con	34
18. Chương 18: Trở Lại Hiện Tại	36
19. Chương 19: Anh Cả Nhà Họ Hứa	38
20. Chương 20: Tâm Tư Phiền Muộn	39
21. Chương 21: Tình Bạn Tình Yêu	41
22. Chương 22: Bữa Tiệc Kỷ Niệm Ngày Thành Lập	43
23. Chương 23: Tình Quang Lóa Ra	45
24. Chương 24: Lạt Mềm Buộc Chặt	46
25. Chương 25: Trong Lòng Nỗi Sóng	50
26. Chương 26: Tình Cảm Bại Lộ	51
27. Chương 27: Cừu Gặp Phải Sói	53
28. Chương 28: Tình Cảm Phong Ba	54
29. Chương 29: Trong Nhà Chưa Tổ, Ngoài Ngõ Đã Tường	56
30. Chương 30: Duyên Phận Sai Lầm	58
31. Chương 32: Hóa Ra Là Cô Ấy	61
32. Chương 33: Phỏng Đoán Lẫn Nhau 1	66
33. Chương 34: Câu Mà Không Được (1)	68
34. Chương 35: Đẩy Sóng Lớn Lên	72
35. Chương 36: Lần Đầu Nếm Thử Ghen Tuông	75
36. Chương 37: Tình Bạn Của Phụ Nữ	78
37. Chương 38: Hé Lộ Bí Mật	81
38. Chương 39: Cha Con Ruột Thịt!	82
39. Chương 40: Công Bằng 2	84
40. Chương 41: Mọi Thứ Thể Hiện Tình Cảm	85

41. Chương 42: Lâu Lắm Mới Lại Hôn	89
42. Chương 43: Lời Yêu Cầu Ngọt Ngào	94
43. Chương 44: Dũng Cảm Đối Mặt	99
44. Chương 45: Cuộc Hẹn Phong Ba	102
45. Chương 46: Lòng Sinh Khoảng Cách	107
46. Chương 47: Vượt Khó Tiến Lên	109
47. Chương 48: Lời Cầu Hôn Bất Ngờ 2	112
48. Chương 49: Lại Kích Tình	113
49. Chương 50: Vừa Mừng Vừa Lo	117
50. Chương 51: Chỉ Là Sự Khởi Đầu	120
51. Chương 52: Náo Động Giới Truyền Thông	122
52. Chương 53: Hóa Thân Thành Công Chúa	125
53. Chương 54: Bữa Tiệc Không Vui	128
54. Chương 55: Phong Thủy Luân Chuyển	131
55. Chương 56: Ngườioi Vương Bận	134
56. Chương 57: Chúc Em Hạnh Phúc	137
57. Chương 58: Oán Hận Chết Chứa Khó Tiêu	139
58. Chương 59: Chuẩn Bị Hôn Lễ 1	142
59. Chương 60: Mọi Việc Thuận Lợi	143
60. Chương 61: Nồng Tình Mật Ý	146
61. Chương 62: Tai Họa Ngầm Chồng Chết 1	148
62. Chương 63: Chương 63	152
63. Chương 64: Chương 64	152
64. Chương 65: Bất Ngờ Liên Tục	152
65. Chương 66: Chương 66	155
66. Chương 67: Chương 67	155
67. Chương 68: Chương 68	155
68. Chương 69: Chương 69	155
69. Chương 70: Chương 70	155
70. Chương 71: Chương 71	155
71. Chương 72: Chương 72	155
72. Chương 73: Chương 73	155
73. Chương 74: Chương 74	155
74. Chương 75: Chương 75	155
75. Chương 76: Chương 76	155
76. Chương 77: Chương 77	155
77. Chương 78: Chương 78	155
78. Chương 79: Chương 79	155
79. Chương 80: Chương 80	155
80. Chương 81: Kết Cục Hoàn Mỹ 2	155
81. Chương 82: Kết Cục Hoàn Mỹ 3	157

Yêu Cả Đời

Giới thiệu

Cô, vốn là người thừa trong cái gia đình này Cô, vốn hy vọng sống một cuộc sống độc lập, không bị n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-ca-doi>

1. Chương 1: Nhân Viên Mới

“Xin chờ một chút!”

Mạnh Khả Ly vừa gọi vừa vội vàng chạy vào thang máy, áy náy gật gật đầu nói tiếng cảm ơn với người đợi trong thang máy rồi mới xoay người đứng vững lại, đẩy cặp kính còn chưa đeo quen nhìn về phía bảng số tầng thang máy.

Cô cần lên tầng 68, thang máy lên nhanh khiến cô có cảm giác hoa mắt, nhưng cô nhanh chóng lắc đầu vỗ nhẹ khuôn mặt một chút để giữ tỉnh táo.

Hôm nay là ngày đầu tiên cô đi làm, công ty Nghệ Tinh này là cô phải “chép tam quan trăm lức tướng” lại còn nhờ người quen giới thiệu mới không dễ dàng mà vào được, chức vụ của cô là trợ lý giám đốc.

Mặc dù chỉ là cái trợ lý của giám đốc bộ phận mà tiền lương cũng cao gấp ba lần công việc trước kia của cô, mức lương này sẽ giúp cho cuộc sống của cô thoải mái hơn chút, cho nên cô nhất định phải làm việc thật nghiêm túc.

Nhưng bởi vì buổi sáng xảy ra chút việc nhỏ khiến cho cô thiếu chút nữa bị muộn, nhìn thời gian trên điện thoại vẫn nắm trong tay, còn 3 phút, cô nhẹ thở ra một hơi, có lẽ không bị muộn, chỉ có điều cô vốn tính toán mỗi ngày đi làm sớm 15 phút.

“Đình” một tiếng, thang máy rất nhanh đã đến, cô ổn định lại tâm trạng, ngẩng đầu ưỡn ngực đi ra ngoài, gặp ngay một người đàn ông đang cầm cốc nước trên hành lang, nhìn thấy cô, không chớp mắt*.

Mạnh Khả Ly mặt ửng đỏ hơi cúi đầu đi rất nhanh vào bộ phận tài vụ, người đàn ông đó còn nhin không được quay đầu nhìn theo.

Quả thật Mạnh Khả Ly rất đẹp, tuy rằng tóc dài cổ ý tết gọn lại, lại đeo một đôi kính gọng đen, nhưng bộ trang phục công sở đơn giản màu xám trên người cũng không làm cô có vẻ chững chạc hơn, mà vẫn làm nổi lên đường cong tuyệt đẹp của cô.

Bộ ngực cao vút, vòng eo mảnh khảnh, cái mông rất tròn còn có đôi chân thon dài, nếu không phải ngày hôm qua Hứa Mỹ An đưa cô đi mua quần áo nói người của công ty đều mặc kiểu này, cô thật đúng là không quen mặc đồ công sở, hơn nữa nếu như để cô tự mua nhất định sẽ mua size lớn hơn, nhưng Mỹ An nói vừa như vậy mới đẹp.

Quần áo trên người hại cô rất không được tự nhiên, chẳng qua vóc dáng đẹp đã luyện qua vũ đạo hơn nửa khí chất của Mạnh Khả Ly vốn là cực kỳ thanh lệ, kính mắt có thể che đôi mắt to của cô, lại không che dấu được dáng người thon thả cân đối còn mang theo một chút kiêu kỳ của cô, vừa rồi bên trong thang máy cũng đã làm cho hai mắt của người đàn ông đứng sau lưng cô ăn mở to lắm rồi, cũng chỉ có cô hồn nhiên không phát hiện ra mà thôi.

“Giám đốc Lâm, tôi tới trình diện!” Mạnh Khả Ly khẽ cúi đầu lập tức tìm được giám đốc của cô Lâm Ngọc Liên, là một người phụ nữ trung niên chú trọng ăn mặc, có nụ cười hòa ái.

Bà cao thấp đánh giá Mạnh Khả Ly một phen khen ngợi nói : “Ừ! Bộ đồ rất đẹp! Tôi đã bàn giao với cô Lưu, cô ấy sẽ nói lại nội dung công việc cho cô, cố gắng làm việc, tin rằng cô sẽ không để cho tôi phải thất vọng.”

Mặc dù Mạnh Khả Ly là do Hứa Mỹ An giới thiệu vào, nhưng cũng phải trải qua phỏng vấn nghiêm khắc mới được nhận vào, cửa ải phỏng vấn cuối cùng chính là Lâm Ngọc Liên, bà là giám đốc phụ trách bộ phận Tài vụ, thái độ làm người nghiêm cẩn nhưng cũng không hà khắc.

Lúc ấy Khả Ly mặc một chiếc váy liền thân đơn giản mộc mạc, tóc buộc thành đuôi ngựa, vểnh lên trên, tuy rằng làn da rất trắng, ngũ quan tỏa sáng, vừa nhìn chính là mỹ nhân bại hoại, nhưng lại hoàn toàn bất đồng với một cô gái ăn mặc thời thượng.

Nghe nói cô ấy mới hai mươi năm tuổi, đã là mẹ của một đứa bé năm tuổi, hơn nữa còn là một người mẹ đơn thân, cũng làm cho bà không dám tin. Nhưng khí chất dịu dàng lại tự nhiên hào phóng của Mạnh Khả Ly, còn có đối đáp trôi chảy kiến thức chuyên ngành từ lúc bắt đầu vòng sơ khảo đã nhận được hảo cảm của toàn bộ giám khảo.

Giám đốc Trần phòng thị trường còn tranh người với bà, nhưng cũng bị bà đuổi đi rồi, đóa hoa tinh khiết này cũng không thể để cho đám sói của phòng thị trường kia làm ô nhiễm được, trong một công ty biểu diễn nghệ thuật, vẫn là phòng tài vụ của bà tương đối an toàn một chút.

Hơi có khuyết điểm là tuy rằng Mạnh Khả Ly đã thi đỗ giấy chứng nhận công tác, trước đó cũng đã làm công tác tài vụ, kinh nghiệm vẫn còn thiếu, nhưng làm trợ lý của Lâm Ngọc Liên, cô chỉ cần trợ giúp xét duyệt một ít tài chính thu chi cùng bảng biểu báo cáo, với mức độ cẩn thận của cô chắc hẳn sẽ không phải là vấn đề.

Trong lòng Khả Ly kỳ thật cũng lo sợ bất an, Nghệ Tinh là công ty biểu diễn nghệ thuật rất nổi tiếng, hơn nữa chịu sự quản lý của một tập đoàn đẳng cấp quốc tế tập đoàn Tân Hải, nên yêu cầu đối với công nhân viên rất cao, ngay như vòng sơ khảo chức vụ trợ lý nho nhỏ này của cô cũng đã có mấy chục người đến thi rồi.

Bởi vì sắp tới sẽ ra mắt một bộ phim rất ăn khách mà nam nữ diễn viên chính đều xuất thân từ Nghệ Tinh, cho nên rất là nổi tiếng, công việc ngày càng gia tăng, vì vậy phải tuyển thêm không ít nhân viên.

Dường như đã khiến cho ông chủ lớn của công ty vốn không phải rất quan tâm đến danh tiếng này chú ý, khiến cho các quản lý và nhân viên của Nghệ Tinh đều vô cùng kích động, bởi vì ông chủ lớn của Tân Hải là cái truyền kỳ nhân vật, hơn nữa mới hơn ba mươi đã là kim cương vương lão ngũ, mặc dù anh ta chưa bao giờ xuất hiện trên truyền thông, nhưng lại không ảnh hưởng chút nào đến sự nổi tiếng của anh ta.

Bởi vì sự phát triển của tập đoàn Tân Hải mấy năm nay là ai cũng nhìn thấy, từ nhà hàng đến bất động sản còn có du lịch chỉ cần có liên quan tới Tân Hải thì chưa từng không kiếm được lợi nhuận, bao gồm cả xí nghiệp bị mua lại này, cho dù đã gần như phá sản cũng có thể khởi tử hồi sinh, kỳ thật Nghệ Tinh cũng bị thu mua lại.

Lúc mọi người nghe được thông tin như vậy còn reo hò một trận, khiến ông chủ cũ chỉ có thể vuốt cái mũi cười khổ, đương nhiên những điều này Khả Ly đều nghe Mỹ An bạn tốt của cô nói, Hứa Mỹ An xem như là lão nhân viên của Nghệ Tinh rồi, trước kia cô ấy vốn định làm nghệ sỹ, nhưng sau này lại làm người đại diện, hơn nữa tính cách khéo léo yêu thích xã giao khiến cho cô ấy làm việc ở đây như cá gặp nước, rất hòa đồng, đặc biệt trước mắt nam nghệ sỹ dưới tay cô ấy chính là người đã nổi tiếng khắp cả nước, tất nhiên cô ấy cũng bận rộn theo đến mức thất đầu không thấy đuôi.

Toàn bộ phòng tài vụ ngoại trừ tổng giám và quản lý ra những người khác đều làm việc chung trong một văn phòng, diện tích khoảng 2002, vô cùng rộng rãi, màu sắc chủ đạo là xanh lam và trắng, trông vừa có vẻ sạch sẽ lại sáng sủa, dễ thấy những chậu hoa lớn nhỏ xanh biếc được trang trí ở khắp nơi, cũng rất có không khí.

Khả Ly thực sự rất thích hoàn cảnh làm việc ở đây, hơn nữa đồng nghiệp trong phòng tài vụ cũng chủ yếu là nữ, làm cô tương đối thoải mái, nói thật cô không phải thực thích giao tiếp cùng với đàn ông.

Sau khi trải qua buổi sáng căng thẳng, rất nhanh Khả Ly đã quen với quy trình cũng nội dung công việc, đến lúc ăn cơm trưa cô đã khá quen thuộc với người hướng dẫn của mình Lưu Tiểu Tình, Tiểu Tình bằng tuổi với cô, tính cách hoạt bát nhiệt tình, lúc nói chuyện vẫn có chút tính trẻ con, nhưng đã làm việc ở Nghệ Tĩnh được ba năm rồi, cũng coi như nửa thâm niên.

Theo như cô ấy giới thiệu, cộng thêm trước kia được biết qua Mỹ An, Khả Ly có thể xem như đã biết khá rõ về Nghệ Tĩnh. Ban đầu trong lòng bởi vì thay đổi hoàn cảnh mà có chút bất an đến buổi trưa đã hoàn toàn bình tĩnh trở lại.

Đương nhiên nếu như không có đột nhiên nhìn thấy người đàn ông đã vài năm không kia mà nói..., thì cô nhất định sẽ cho công việc này số điểm cao nhất.

2. Chương 2: Tạm Biệt Cố Nhân

“Khả Ly! Khả Ly! Vận khí của bạn thật tốt!” Gần bốn giờ chiều, bỗng nhiên Lưu Tiểu Tình mặt mày hớn hở vọt tới trước bàn của Khả Ly kêu lên.

Vốn Khả Ly cảm thấy cô ấy hơi lớn tiếng, đang ngượng ngùng nhìn bốn phía, lại phát hiện mọi người trong phòng đều đang nhón nháo chụm đầu vào nhau.

“Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?” Khả Ly nghi ngờ hỏi.

“Chuyện tốt! Chuyện rất tốt!” Lưu Tiểu Tình ghé sát vào cô thần thần bí bí nói: “Ông chủ lớn của chúng ta đến đây, đã đến văn phòng của Tổng giám đốc rồi.”

“Vậy à!” Còn tưởng là chuyện gì chứ, dọa cô nhảy dựng.

“Ôi! Bạn không biết sao, đã sớm nghe nói ông chủ lớn về nước rồi, không nghĩ tới nhanh như vậy đã đến công ty của chúng ta, nhất định là vì cuối tháng chúc mừng công ty vừa tròn một năm, nên nhân tiện đến Nghệ Tĩnh, ông chủ lớn mới chỉ đến một lần vào dịp thu mua năm ngoái thôi đấy.”

Lưu Tiểu Tình kích động nên nói năng hơi lộn xộn, “Tôi đã nói với bạn, ông chủ lớn của chúng ta rất đẹp trai rồi, diện mạo đó, vóc dáng kia, còn đẹp trai hơn cả ngôi sao đâu! Không được, không nói nữa, nói không chừng lát nữa sẽ đến văn phòng của chúng ta đấy! Tôi phải đi trang điểm lại đã, sớm biết như này hôm nay sẽ mặc xinh đẹp hơn rồi!”

Lưu Tiểu Tình la hét đi về phía toilet, Khả Ly lắc lắc đầu chuyện không liên quan lại tiếp tục công việc. Ông chủ lớn cùng một nhân viên quen như cô là không có khả năng cùng xuất hiện gì đó, cô thầm nghĩ làm tốt công việc của mình thôi.

Không lâu sau, cửa phòng làm việc của giám đốc Lâm mở ra, Lâm Ngọc Liên luôn luôn bình tĩnh cũng vừa sửa sang lại bộ đồ vốn rất ngay ngắn sạch sẽ vừa bước nhanh ra, trên mặt vẫn mang theo nụ cười quen thuộc nhưng rõ ràng cũng không che dấu được sự kích động.

Cửa chính phòng Tài vụ cũng bị mở ra, ba người đàn ông mặc âu phục phẳng phiu đi đến, Lâm Ngọc Liên nhanh chóng ra nghênh đón.

“Giám đốc Lâm, đây là Phong tiên sinh, đến nghe một chút ý kiến của cô về vấn đề khoản tiền cho hạng mục 812 !”

“Xin chào Phong tiên sinh! Mời đi bên này!” Lâm Ngọc Liên nhiệt tình mời người vừa đến vào văn phòng của cô ấy.

Khi đi qua trước mặt Khả Ly thì Khả Ly mới ngẩng đầu liếc mắt nhìn một cái, nhưng một cái liếc mắt này lập tức khiến sắc mặt của cô tái nhợt cúi đầu xuống.

Người đàn ông đó! Người đàn ông xuất hiện vô số lần trong mộng của cô, vẫn anh tuấn cao ngất như trước đây, biểu tình lạnh nhạt.

Một thân âu phục được lam thủ công bởi thợ may Italia vừa khít với cơ thể cường tráng cao 1.83m của anh làm tản mát ra hơi thở quý tộc khiến người khác không dám nhìn gần, còn có ngũ quan khoáng đạt của người sinh sống ở giống như một ngôi sao quảng cáo vậy, ánh mắt toàn bộ nhân viên nữ của phòng tài vụ đều lóe sáng lên rồi, yên lặng đến mức chỉ có thể nghe được tiếng hít thở đầy kích động.

Mà Mạnh Khả Ly lại có cảm giác tay chân lạnh như băng, trong lòng có một cỗ xúc động chỉ muốn đập cửa mà chạy, nhưng toàn thân lại không có một chút khí lực nào, cô ngồi yên mà cơ thể vẫn hơi run nhẹ, may mà giờ phút này căn bản không người chú ý tới cô.

Ánh mắt và tâm thần của mọi người đều bị người đàn ông giống như thiên thần kia chiếm cứ.

Phong tiên sinh?

Phong Chi Thu!

Vì sao lại là anh chứ? Không phải là anh đã đi nước ngoài rồi sao?

Biển người mênh mông, nguyên tưởng rằng người sẽ không còn cùng xuất hiện nữa lại cứ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt như vậy, làm cô bất ngờ không kịp đề phòng, hết sức khẩn trương.

May mà nhìn anh cũng không có chú ý tới cô.

Cô thầm hận chính mình vì sao kích động như vậy, anh cũng không biết sự kiện kia, có lẽ căn bản là không nhớ rõ cô.

Nhưng là, thằng bé có bộ dạng như phiên bản của anh đang ở trong nhà kia cũng không thể để cho anh nhìn thấy, vì sao anh phải về nước chứ?

Nếu.

Ai.

3. Chương 3: Chuyện Cũ Tựa Như Mây Khói

“Ầm ——” trong phòng khách hoa lệ, người đàn bà to béo nổi giận quát ầm lên, “Cô cho rằng cô là thiên kim tiểu thư sao? Bây giờ cánh cửa cô đã cứng cáp rồi phải không?”

Cô gái yếu đuối không biết phải làm sao rơi lệ, không dám lại phản bác, bởi vì càng phản bác thì người đàn bà cũng chính là mẹ lớn của cô kia sẽ càng nổi trận lôi đình hơn thôi.

Một người đàn bà mảnh khảnh khác ngồi bên cạnh cũng là một bộ dáng yếu đuối như nhau, bà trông mong nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên đang ngồi ở một bên đọc báo không chút nào để ý tới chuyện không liên quan đến bản thân, thấy ông ta một chút phản ứng cũng không có mới hướng người đàn bà to béo áp úng mở miệng khẩn cầu: “Chị cả, Khả Ly vẫn phải đi học, có thể hay không. Có thể chờ con bé tốt nghiệp rồi nói sau được hay không.”

“Tốt nghiệp?” Giọng của người đàn bà đó càng lớn hơn, “Con gái đọc nhiều sách như vậy có ích lợi gì? Hơn nữa tổng giám đốc Phong có thể đợi con bé được sao? Còn có hạng mục của Mạnh gia chúng ta Mạnh gia có thể đợi được sao? Nuôi các người nhiều năm như vậy, bây giờ đã đến lúc con bé đền ơn rồi!”

“Nhưng. Nhưng tổng giám đốc Phong đó cũng đã hơn năm mươi rồi, Khả Ly của chúng ta mới mười chín tuổi thôi!”

“Mười chín tuổi thì làm sao? Năm đó lúc quyền rũ ông chủ còn chưa tới mười chín tuổi kia!” Người đàn bà to béo lạnh giọng trào phúng, càng mang theo thật sâu bất mãn cùng phẫn hận, còn người đàn ông bên cạnh vẫn đang nhìn như không thấy.

Cô gái nghe vậy có chút tức giận ngẩng đầu lên, cái miệng hé ra nhìn thấy vẻ mặt cầu xin của mẹ lại nhin xuống không lên tiếng.

Năm đó rõ ràng là người cha không có lương tâm Mạnh Huy vô sỉ chiếm đoạt mẹ Trương Mai mới tốt nghiệp không lâu đến làm việc tại công ty ông, mà Trương Mai nhất gan yếu đuối chỉ vì mang thai nhưng lại không

thể không không danh không phận đi theo kẻ đã có gia đình là Mạnh Huy, qua nhiều năm như vậy không biết đã bị bao nhiêu ủy khuất lại càng già càng không dám phản kháng.

Tuy rằng Mạnh Khả Ly không cam lòng thay mẹ mình, lại không biết làm sao khuyên mẹ rời khỏi nhà họ Mạnh, từ nhỏ cô bị mẹ cả Trần Khiết còn có hai người chị cùng cha khác mẹ là Mạnh Khả Lệ, Mạnh Khả Tình ức hiếp cũng rất khổ sở.

Thật vất vả chịu đựng đến lúc học đại học, cô toàn tâm toàn ý muốn nhanh chóng tốt nghiệp tìm được một công việc sau đó thuyết phục bà rời khỏi nhà họ Mạnh đến ở cùng cô, đến lúc đó cho dù cuộc sống có hơi kham khổ cũng tuyệt đối là tự do tự tại không cần nhìn sắc mặt người khác nữa .

Năm đó chẳng qua Mạnh Huy nhất thời cảm thấy mới mẻ, sau khi Trương Mai mang thai, ông ta vốn gửi gắm hy vọng có thể sinh con trai, bởi vì sau khi Trần Khiết khó sinh khi sinh người con gái thứ hai thì không thể lại sinh được nữa, cho nên Trần Khiết cũng không thể không đồng ý cho Trương Mai đang mang thai vào cửa, đáng tiếc lại sinh con gái.

Trần Khiết cũng không giống những người phụ nữ bình thường, lúc ấy nếu là những người khác nhất định sẽ đuổi hai mẹ con Trương Mai ra cửa, nhưng cách làm của bà ấy lại cứ trái ngược lại, vẫn cứ để hai mẹ con lại để tra tấn hàng ngày, nhìn thấy mẹ con họ thống khổ không tả xiết thì trong lòng bà ấy mới dễ chịu một chút.

May mà bà ấy không phải phần tử bạo lực, nhưng một năm lại một năm, ngày qua ngày dùng lời nói giày vò cũng làm cho tâm tư và trí lực của Trương Mai tiêu tụy rồi, cơ thể ngày càng yếu, Mạnh Khả Ly đều nhìn thấy ở trong mắt, trong lòng rất vội, lại cũng không hiểu vì sao nhìn Trương Mai đã hết hy vọng, nhưng bà vẫn biểu hiện dù có chết cũng phải chết ở nhà họ Mạnh.

Cho nên cô vẫn phải chịu đựng sự sắp xếp của Trần Khiết, nhưng lần này lại không phải chuyện gì khác, mà là chuyện quan trọng cả đời của cô, bảo cô phải gả ột ông già còn lớn tuổi hơn cả cha cô, làm sao cô có thể bằng lòng được.

Đã sớm luyện được bản lĩnh mất điếc tai ngơ, làm như không thấy để đối phó Trần Khiết cũng không sử dụng được, nhưng dù có đấu tranh dường như cũng sẽ thất bại.

“Tôi đã nói với cô, cô gả cũng phải gả, không lấy chồng cũng phải gả, Tổng giám đốc Phong có thể coi trọng cô đó là phúc khí của cô, cô đừng có không biết tốt xấu.” Trần Khiết tiếp tục nước miếng tung bay.

Đều do cô không may, ngày Chủ nhật đó không nên nghe thấy giọng của mẹ ở trong điện thoại khàn khàn thì lo lắng mạo muội chạy về nhà, cái ông bác Phong tóc hoa râm nét mặt hòa ái kia vậy àm lại vừa ý cô, chẳng qua lúc gần đi nói đùa một câu cô bé đó không tội, không nghĩ tới người cha chưa bao giờ dạy dỗ hay hỏi đến cô cùng với người mẹ cả không có việc gì sẽ mắng nhiếc cô lại đem cô dâng lên cửa.

Đương nhiên chủ yếu cũng bởi vì vốn quay vòng một cái hạng mục Cao ốc của Mạnh gia xuất hiện khó khăn, cần nhà họ Phong lắm tiền nhiều của giúp đỡ, cho nên căn bản là ý kiến cùng sống chết của cô không được suy nghĩ đến.

“Đừng giở trò lừa đảo gì với tôi, đừng tưởng rằng bà già này không biết cô ở đây đang suy nghĩ cái gì, cánh cứng cáp rồi đã muốn bay đi sao? Muốn mang mẹ cô đi cùng? Tôi cho cô biết! Không đơn giản như vậy đâu!”

“Bà!” Mạnh Khả Ly trừng mắt nhìn bà ta, không nói được lời nào, cô đã sớm muốn đưa mẫu thân rời khỏi đây, nhưng mẫu thân vẫn cố chấp không bằng lòng, còn nói sau nhiều năm như vậy họ cũng không hề có tiền tích góp, cô lại vẫn đang đi học, cũng cần học phí, tuy rằng hiện tại những lúc cô không phải đi học đều cố gắng kiếm tiền, nhưng vẫn là không đủ để hai mẹ con sống cuộc sống độc lập.

“Cô trừng cái gì mà trừng! Nhiều năm như vậy ăn uống sử dụng là đều của nhà họ Mạnh .”

“Sau này tôi sẽ kiếm tiền trả lại cho các người!” Mạnh Khả Ly chính là nghĩ như vậy, nếu có thể cô thật không muốn có bất kỳ quan hệ gì cùng cái nhà này.

Trần Khiết cười lạnh nói: “Cô trả lại? Dựa vào cô cùng người mẹ vô dụng kia của cô có cái bản lĩnh này sao?”

“Bà.”

“Tôi làm sao, lần này nhưng thật ra tôi muốn tốt cho cô thôi? Nhà họ Phong nhưng là có rất nhiều tiền, hơn nữa lại chỉ có một đứa con trai, nghe nói quan hệ với cha anh ta không tốt lắm, hàng năm đều ở nước ngoài, tổng giám đốc Phong hơi lớn tuổi, nhưng chồng già vợ trẻ, cô chỉ cần an phận, còn sợ không được sống những ngày tốt lành sao, đừng cứ không biết tốt xấu như vậy!”

Mạnh Khả Ly chỉ cảm thấy buồn cười, buộc cô lấy một ông già lại vẫn có thể nói đến về mặt đường hoàng như vậy, vì tốt cho cô? Thế mà bà ấy cũng nói được, nhưng khi cô nhìn đến trong ánh mắt mẹ Trần Mai cũng có một tia mong đợi thì lại không làm sao mà cười được nữa .

Mẹ cũng cho là như thế sao? Mạnh Khả Ly có cảm giác giống như trong lòng đang bị ai nhéo, mẹ sợ khổ sao? Mẹ vẫn luôn hy vọng sống một cuộc sống thượng lưu sao?

Cô chợt nhớ tới dường như đã rất lâu rồi chưa tâm sự với mẹ, lần tâm sự trước là từ lúc nào, chắc là hơn một năm trước, khi đó cô nhận được thư thông báo của trường đại học, trong lòng tràn đầy khát khao, cao hứng lập kế hoạch cho cuộc sống tự do tốt đẹp của hai mẹ con trong tương lai.

Mà mẹ lại hung hăng giới cho cô một gáo nước lạnh, cho nên cô tức giận đến mức xông ra ngoài, sau khi khai giảng thì đến ở trường học, nghỉ học cũng rất ít khi trở về, nhưng lại thủy chung không yên tâm về sức khỏe của mẹ, thỉnh thoảng cũng trở về thăm, chẳng qua bình thường đều tránh không gặp những người khác đã rời đi rồi.

Lúc này, cô làm sao có năng lực phản kháng đây, cô thật sự không biết cãi nhau, nhìn người mẹ đang im lặng còn có người cha coi mọi việc không liên quan của mình, cô cảm thấy thật sự không còn lời nào để nói, không để ý đến tiếng máng nhiếc của Trần Khiết xoay người chạy ra khỏi cửa.

4. Chương 4: Tình Huống Bất Ngờ

“Khả Ly, ăn chút gì đi, đừng buồn nữa!” Hứa Mỹ An thông cảm nhìn Mạnh Khả Ly đang không có khẩu vị, vừa ăn vừa khuyên nhủ.

Mạnh Khả Ly ngẩng đầu liếc mắt nhìn Hứa Mỹ An dáng người mượt mà thở dài một tiếng nói: “Mình thật sự là ăn không vô, bạn không biết, bọn họ sẽ không bỏ qua dễ dàng như vậy đâu .”

“Bạn chết sống không đồng ý, bọn họ còn có thể cưỡng bức bạn gả sao?” Mỹ An không cho là đúng nói, đầu năm nay còn có cha mẹ bức hôn , thật sự là không thể tin được.

Khả Ly lắc đầu nói: “Mặc kệ, dù sao lần này như thế nào mình cũng sẽ không thỏa hiệp .”

“Như vậy không phải được rồi!” Mỹ An kẹp trứng ốp lếp trong đĩa của mình lên đưa Khả Ly nói : “Mau ăn giúp mình đi, nhìn bạn gầy quá, toàn bộ thịt đều chạy vào người mình rồi, ”

Khả Ly khẽ cười một cái, Mỹ An suốt ngày nói muốn giảm béo, nhưng vừa nhìn thấy thức ăn ngon liền không nhịn được, cô kẹp trứng ốp lếp lên đang chuẩn bị ăn, di động vang lên.

Nhìn một chút, là số của mẹ, cô bất đắc dĩ ấn phím nghe: “Mẹ ——”

“Tôi mới không phải mẹ cô, mẹ cô đã bị cô làm cho tức giận đến mức vào ở bệnh viện rồi, cô vẫn nên nhanh chóng tới gặp bà ấy trước lúc lâm chung đi!” Trong điện thoại truyền đến giọng nói quen thuộc với âm lượng cực lớn, mà nội dung lại càng làm cho cô sợ hãi.

“Mẹ cả, mẹ tôi. Mẹ tôi làm sao vậy?” Giọng nói Mạnh Khả Ly trở nên run rẩy, nếu nói cô còn lo lắng điều gì, cũng chính là người mẹ yếu đuối này của cô, tuy rằng bà nhất gan lại sợ phiền phức, nhưng vẫn cố gắng hết khả năng của bà để yêu thương cô che chở cô.

“Ở bệnh viện Nguyên Lâm, cô cứ đến đây chẳng phải sẽ biết!” Trần Khiết không kiên nhẫn nói xong, ‘phanh’ một tiếng cúp điện thoại.

Mỹ An cũng thấy không thích hợp, vội vàng hỏi: “Như thế nào? Mẹ bạn.”

“Mỹ An, bạn xin thầy giáo nghỉ giúp mình, mình phải đến bệnh viện ngay bây giờ.” Khả Ly vội vàng căn dặn, rời khỏi trường, đi thẳng đến bệnh viện.

Đi đến bệnh viện, hỏi phòng bệnh của Trương Mai, Khả Ly đến cửa phòng vừa nhìn thấy, trong lòng đau xót vành mắt nhanh ứa nước mắt, nhà họ Mạnh cũng không tính nghèo, thế nhưng để mẹ của cô ở loại này phòng bệnh tổng hợp, không nói đến bên trong có vài cái bệnh nhân ở cùng, trước giường mẹ cô còn không có đến một người chăm sóc nữa.

Nhìn khuôn mặt mẹ gầy yếu tái nhợt, trong lòng Khả Ly thầm tự trách, biết rõ bà nhất gan yếu đuối, cô lại chỉ biết nổi giận bỏ đi, để bà ở nhà khẳng định lại bị ức hiếp không ít, cô nhắm mắt làm ngơ chạy mất, mẹ cả làm sao có thể buông tha cơ hội nhục mạ mẹ của cô đâu?

Cô đưa tay cầm tay của Trương Mai đang đặt bên ngoài chấn, Trương Mai lập tức mở mắt, nhìn thấy Khả Ly cười xin lỗi một cái: “Bọn họ báo tin cho con sao? Mẹ vốn không cho bọn họ nói cho con, làm chậm trễ việc học của con!”

Khả Ly vội vàng lắc đầu, nước mắt nhịn không được rớt xuống, người mẹ này của cô bất cứ lúc nào cũng đều chỉ suy nghĩ thay người khác.

“Mẹ, rốt cuộc mẹ bị bệnh gì?”

“Không có việc gì! Nói là hơi thiếu máu, cho nên hôn mê một chút, thực ra không cần nằm viện. Phỏng chừng mẹ cả của con muốn lừa con trở về mới phóng đại lên thôi.” Trương Mai an ủi nói, ánh mắt hơi lấp lờ.

Khả Ly cũng không có phát hiện, nghe sơ lược như vậy thì thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Không thoải mái vẫn là muốn kiểm tra thật kỹ, mẹ nghỉ ngơi đi! Con ở bên cạnh với mẹ.”

“Không cần! Con vẫn nhanh quay về trường học đi học đi, mẹ cũng sẽ xuất viện ngay thôi. Còn có, con không muốn gả đến nhà họ Phong thì thôi, mẹ sẽ cự tuyệt giúp con, không có việc gì con cũng đừng có về nhà, miễn ẹ của con tìm con gây phiền toái.”

Lần này thái độ Trương Mai khác thường luôn thúc giục cô rời đi, còn kiên định nói ra lời sẽ cự tuyệt làm Khả Ly có chút kinh ngạc.

“Mẹ, mẹ thật sự không có chuyện gì sao?”

“Con xem mẹ có thể có chuyện gì, tốt lắm, sau này mẹ sẽ ăn đồ ăn ngon bồi bổ sức khỏe, con quay về trường học đi thôi!”

“Dù sao buổi chiều con đã xin phép nghỉ rồi, con ở lại cùng với mẹ đi!”

“Không cần! Mau trở về đi thôi, con trở về cũng phải ngồi xe mất hơn hai giờ, về muộn không an toàn. Cũng tránh cho gặp mẹ cả của con lại muốn cãi nhau mất hứng. Sau này mẹ gọi điện cho con con mới được trở về có biết không.” Trương Mai thúc giục.

Khả Ly nghĩ đến gương mặt to béo hung ác của mẹ kế Trần Khiết, hơi ngáp ngừng nói: “Được rồi! Con đi đây, mẹ nếu mẹ thấy không thoải mái nhất định phải gọi điện thoại cho con biết không?”

“Được! Học tập tốt, mẹ đồng ý với con, chờ con tốt nghiệp sẽ ra ngoài sống cùng con!” Đột nhiên Trương Mai lại bật ra một câu mà trong lòng Khả Ly đã mong đợi từ lâu.

Khả Ly kinh hãi nói: “Thật vậy sao? Mẹ mẹ đã nghĩ thông suốt rồi.”

“Ừ!” Trương Mai thấy con gái cao hứng như thế, vui mừng mỉm cười gật đầu.

“Thật tốt quá!”

Không nghĩ tới đột nhiên mẹ lại nghĩ thông suốt, Khả Ly vui vẻ mà chuẩn bị đi khỏi bệnh viện, vừa đi đến cửa lớn lại đụng phải người mà cô không mong muốn nhìn thấy nhất.

“Cô định đi đâu?” Trần Khiết không chút khách khí hỏi.

Khả Ly vừa thấy biểu tình từ trên cao nhìn xuống này của bà ấy trong lòng liền khó chịu, nhưng vẫn chịu đựng trả lời: “Tôi muốn quay về trường học.”

“Ha ha! Cô thật đúng là đứa con có hiếu, mẹ cô bị bệnh như vậy, cô lại vẫn vội vã chạy về trường đi học!”

Khả Ly nghe được trong lời nói của bà ấy giống như có chuyện, nhớ tới vừa rồi mẹ có biểu hiện khác thường vội vàng hỏi tới: “Mẹ tôi không phải bị thiếu máu sao? Rồi cuộc bà ấy bị làm sao vậy?”

“Thiếu máu, cũng một bà ta bịa ra được lời nói dối tốt như vậy, bệnh thiếu máu nhỏ nhỏ mà cũng phải đến bệnh viện sao?” Trần Khiết đảo ánh mắt xem thường nói: “Mẹ cô bị là căn bệnh nhà giàu, cũng không hiểu bà ta là làm như nào, kéo dài tới bây giờ mới phát hiện, bác sỹ nói thận của bà ta phải thay mới được!”

“Cái gì? Thay thận!”

“Đúng vậy! Chỉ sợ có tiền cũng không nhất định có thể làm được đâu! Còn phải tìm được quả thận thích hợp, đương nhiên! Nếu có tiền mà nói thì cũng không phải không có hi vọng.”

“Này. Bác sỹ nói như thế nào, mẹ tôi sao lại không nói với tôi.” Khả Ly lẩm bẩm nói.

Trần Khiết hừ lạnh một tiếng nói: “Không nghĩ tới cái người mẹ cả đời vô năng kia của cô, lần này lại cương quyết như vậy. Bà ta tình nguyện không thay thận, cũng không đồng ý giúp tôi thuyết phục cô gả đến nhà họ Phong, thật đúng là mẹ con tình thâm!”

“Mẹ cả.”

“Hừ! Đừng gọi thân thiết như vậy, thành thật nói với cô, nói cho cô hay, thay thận ẹ cô cần phải có mấy chục vạn cơ? Nếu cô không lấy Tổng giám đốc Phong, hiện tại nhà họ Mạnh chúng tôi cũng không còn nhiều tiền để không như vậy để chữa bệnh ẹ cô đâu.”

“Bà.” Khả Ly tức giận đến mức nói không ra lời, không nghĩ tới bọn họ tuyệt tình như vậy.

Trần Khiết không để ý đôi mắt đầy căm phẫn của Khả Ly bỏ lại một câu: “Chính cô xem rồi làm đi!” , rồi quay thân hình mập mạp của mình đi về phía phòng bệnh .

Khả Ly vội vàng đi theo, Trương Mai nhìn thấy Khả Ly sắc mặt khó coi theo sát Trần khiết đi vào phòng bệnh chỉ biết hồng việc rồi.

Vốn bà cũng nghĩ, Khả Ly gả đến nhà họ Phong cũng hơi ủy khuất, nhưng vị Tổng giám đốc Phong này bà cũng đã gặp, cảm giác làm người cũng không tệ lắm, nhất định sẽ đối xử tử tế với con bé, có thể thoát ly khỏi nhà họ Mạnh cũng chưa hẳn là không tốt, hơn nữa cuối cùng thì Khả Ly cũng không phải cúi đầu với người khác nữa, mà người nhà họ Mạnh ngược lại lại phải cầu bọn họ.

Cho nên lúc ấy bà nhất thời hồ đồ cũng tán thành chuyện đó, sau này nhìn thấy ánh mắt con gái đau lòng thất vọng chạy ra khỏi nhà, bà mới biết mình sai lầm rồi, tuy rằng Khả Ly nhu thuận cũng có suy nghĩ của chính mình, con bé không muốn lập gia đình sao bà có thể bắt buộc con bé làm con bé không được hạnh phúc chứ.

Cho nên bà yêu cầu Trần khiết không được cứng rắn ép buộc Khả Ly, biết chắc sẽ phải chịu nhục một phen, những cái này bà cũng đã quá quen rồi, nhưng bà không muốn sau này Khả Ly cũng vẫn phải chịu đựng sự ức hiếp như vậy nữa.

Bà cảm thấy quá mệt mỏi với những ngày như này rồi, khi biết cơ thể mình mắc phải bệnh nặng, mới không lâu trước đây bà giống như không biết là có bao nhiêu khó chịu, trong lòng thậm chí có cảm giác được giải thoát, có thể làm cho bà lưu luyến chỉ có đứa con gái bề ngoài yếu đuối nhưng nội tâm kiên cường này thôi, người đàn ông biết bà bị bệnh nặng vẫn thờ ơ kia đã khiến bà hoàn toàn tuyệt vọng rồi.

5. Chương 5: Nỗi Sầu Không Tan

Trăng sáng, gió mát, bóng cây lay động.

Đêm yên tĩnh, thỉnh thoảng có vài tiếng côn trùng kêu vang, còn có tiếng nước nhỏ khe khẽ truyền ra.

Khả Ly ngồi bên cạnh bồn hoa đang tỏa mùi thơm, lòng đầy tuyệt vọng, chẳng lẽ đây là vận mệnh của cô sao? Không đúng! Cô vốn không tin vào số mệnh, cô học tập chăm chỉ, sau khi học xong cố gắng kiếm tiền, cũng vì muốn thoát khỏi sự khống chế của số mệnh.

Nhưng ánh rạng đông mới hé ra ngay lúc đó lại biến mất chỉ trong nháy mắt, cô thật sự không cam lòng, nhưng lại có thể như thế nào đâu?

“Không lấy chồng? Không lấy chồng vậy thì ngay cả phòng bệnh như vậy cũng không được ở, nhà chúng ta không có nhiều tiền như vậy để cung cấp cho các cô phung phí.” Giọng Trần Khiết bén nhọn làm cho người khác không thể chịu đựng được.

Trương Mai nói : “Không sao! Tôi cảm giác không có việc gì, chúng ta trở về đi, không cần nhập viện nữa.”

“Hừ! Bà nghĩ trở về cũng không dễ như vậy đâu, trở về để bà già này phải hầu hạ bà sao? Không có cửa đâu!”

“Bà. Tôi. Tôi không cần chăm sóc, tôi không sao .”

“Tôi đã sớm không vừa mắt với các người rồi, nuôi không hai người nhiều năm như vậy cũng đủ rồi, hai người lập tức chuyển ra khỏi nhà họ Mạnh cho tôi.” Trần Khiết tiếp tục bỏ đá xuống giếng nói, nhìn Khả Ly liên tục cười lạnh.

Cô biết bà ấy đang ép cô, cô không đáp ứng lập gia đình mà nói..., không chỉ không có tiền ẹ cô chữa bệnh, mà còn muốn đuổi mẹ con cô ra ngoài.

Nếu mẹ không bị bệnh này, cô chắc chắn không nói hai lời liền mang theo bà rời khỏi nhà họ Mạnh, cô có thể nghỉ học đi làm, nhất định sẽ không chết đói được, nhưng hiện tại rời đi, mẹ con cô làm sao có nhiều tiền như vậy để chữa bệnh đây!

Ý của Trương Mai là không cần chữa trị, nhưng sao có thể không trị được? Rõ ràng là vẫn có hi vọng, bác sỹ đã nói nếu tìm được quả thận thích hợp mà giải phẫu thành công thì vẫn có thể chữa khỏi, đáng tiếc thận của cô và mẹ không thích hợp, bằng không cô hiến một quả ẹ cũng được.

Khả Ly một lòng lo lắng lại suy nghĩ đến việc, mẹ đã hy sinh nửa đời hạnh phúc vì cô, hiện tại chẳng lẽ lại mất đi sinh mạng vì cô nữa, không được! Tuyệt đối không được, mẹ là người quan trọng nhất trong lòng cô!

Bầu trời sáng dần lên, trong viện dần dần có bệnh nhân đi ra hít thở không khí mới mẻ lúc sáng sớm, Khả Ly vén mái tóc dài đã bị ướt sương đêm ra phía sau tai, đứng dậy đuổi cơ thể hơi cứng ngắc của mình, bước chân nặng nề đi về phía nơi bán điểm tâm sáng.

“Mẹ, mẹ tỉnh rồi? Đây, ăn ít cháo đi.” Đi vào phòng bệnh thấy Trương Mai đã dậy, Khả Ly vội vàng thay đổi một khuôn mặt tươi cười.

Trương Mai đau lòng nhìn sắc mặt tái nhợt của con gái ôn nhu hỏi: “Con không về nhà nghỉ ngơi sao?”

“Con có nghỉ ngơi, mẹ, đây là cháo cá tẩm mẹ thích ăn nhất, nhân lúc còn nóng mau ăn đi!” Khả Ly đẩy cái bàn trên giường bệnh đến trước mặt Trương Mai, mở cháo ra, cháo nóng tỏa ra mùi thơm mê người .

“Còn con? Con ăn chưa?”

“Con đã ăn bánh bao rồi, mẹ mau ăn đi, cháo này phỏng chừng không ngon bằng mẹ làm.”

Trương Mai mỉm cười một chút, vừa ăn vừa nói: “Thực ra mẹ không cảm thấy có gì không thoải mái, lát nữa con đi làm thủ tục xuất viện, chúng ta trở về thôi, ở đây mẹ cũng không quen.”

Khả Ly nhìn thoáng qua bốn phía, giường bên cạnh có một em bé vẫn khóc âm ỉ không nín, đối diện có một người phụ nữ trung niên cũng là người lớn giọng, hôm qua hàn huyên cùng hai người con gái đến thăm bà ấy đến quá trưa, ồn ào giống như chợ vỡ, bây giờ mới sáng sớm đã nói chuyện điện thoại, giọng nói kia đoán chừng cả bệnh viện đều có thể nghe thấy.

Đây vốn chính là phòng bệnh thông thường, nằm ở đây loại người nào cũng có, những người đó ngay cả lời nói của y tá còn không nghe làm sao có khả năng sẽ nghe lời khuyên của họ, cô nhớ tới người chị hai cùng

cha khác mẹ của cô, năm trước bắt quá chỉ làm một ca mổ ruột thừa nho nhỏ liền ở một mình một phòng bệnh, mà mẹ cô thì.

Cô lắc lắc đầu, rất muốn không đi so sánh những thứ đó, bình thường chi phí ăn mặc hà khắc còn chưa tính, nhưng hiện tại bị bệnh nặng vẫn là kết quả như vậy, cô thật sự cảm thấy không đáng thay mẹ, người mẹ đáng thương vốn chính là một trẻ mồ côi, lại gặp phải một người đàn ông bạc tình như vậy, khó hiểu nhất là bà lại vẫn toàn tâm toàn ý yêu người cha bạc tình kia.

Chẳng lẽ như mẹ của cô nói đúng là đời trước thiếu cha của cô sao? Cô không tin! Cô vẫn cảm thấy là mẹ quá yếu đuối rồi, nếu bà có dũng khí sớm rời khỏi nhà họ Mạnh nhất định có thể sống tốt hơn so với bây giờ, bất quá lời này cô cũng không có biện pháp nói với người mẹ đang mất hết hy vọng của mình.

Bất kể như thế nào, cô cũng phải cứu lấy tính mạng của mẹ, xem ra cô chỉ có thể đáp ứng lập gia đình!

“Cái gì? Bạn. Bạn đáp ứng lập gia đình?” Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói kích động của Hứa Mỹ An.

Khả Ly hiểu được tâm tình của cô ấy, nói ra lý do một lần sau đó cười khổ nói: “Chỉ có thể như vậy, bệnh của mẹ mình cũng không thể kéo dài nữa.”

“Này? Nhưng bạn, làm sao bạn có thể gả ột ông già chứ? Sau này làm sao có thể có được hạnh phúc chứ!” Mỹ An không cam lòng nói, đáng tiếc cô cũng không có năng lực, nhà cô vì cung cấp cho cô và anh trai đi học đã rất gắng gượng rồi, căn bản không có năng lực giúp Khả Ly.

“Còn anh trai mình nữa, anh của mình đối với bạn là tình yêu tha thiết đấy!”

“Đừng đùa, bạn cũng đừng nói với anh Hứa.” Anh Hứa quả thật đối với cô rất tốt, nhưng cô chỉ coi anh ấy giống như anh trai, hơn nữa anh ấy còn đang học đại học bên ngoài, loại sự tình này không cần thiết cho anh ấy biết.

“Haizz!” Mỹ An thở dài một tiếng, cô thật sự cảm thấy đáng tiếc thay người bạn tốt Khả Ly, cô ấy xinh đẹp lại ôn nhu như vậy, thành tích học tập lại tốt lại cố tình sinh ra trong một gia đình như vậy, thật vất vả có hi vọng thoát ly khổ hải, mẹ lại mắc căn bệnh chết người này.

“Hi vọng nhà họ Phong có thể để mình tiếp tục đi học, hoặc là trước tiên tạm nghỉ học, mình.” Giọng Khả Ly nhỏ dần, cô thực sự rất thích đi học, nhưng có lẽ sẽ tan vỡ rồi.

“Vậy bạn hãy nói tốt điều kiện với người nhà, cho dù phải gả cũng không thể dễ dàng gả đi như vậy được, để bọn họ đáp ứng ẹ bạn điều kiện chữa trị tốt nhất, hơn nữa đồng ý để bạn tiếp tục đi học bạn mới bằng lòng là được.”

Mỹ An lại tức giận bất bình nói: “Cái lão già nhà họ Phong kia thật sự là già mà không tu, thế nhưng không biết xấu hổ hạ thủ với bạn, chỉ mong ông ta chết sớm một chút, bạn nhận hết tài sản nhà ông ta, sau đó đâm nát nhà họ Mạnh dưới lòng bàn chân thì tốt rồi!”

Khả Ly nghe cô ấy nổi tính trẻ con tức giận nói chỉ có thể tiếp tục cười khổ, bất quá lúc này các cô cũng không nghĩ đến lão già nhà họ Phong thật sự sẽ nhanh chết như vậy.

6. Chương 6: Không Cam Lòng

Ngày cưới càng ngày càng gần .

Trong lòng Khả Ly cũng càng ngày càng tuyệt vọng, cô còn phải miễn cưỡng vui vẻ trước mặt mẹ.

Bởi vì cô không muốn mẹ khổ sở, cho rằng vì bệnh của bà mới hy sinh hạnh phúc của cô, cô mất rất nhiều thời gian mới thuyết phục được mẹ rằng chính cô đã nghĩ thông suốt, cô bằng lòng gả đến nhà họ Phong, cô đã chịu khổ đủ rồi, cô nguyện ý đi làm vợ của một người có tiền.

Bởi vì cô đồng ý nên nhà họ Mạnh cũng đối xử với mẹ con cô tốt hơn nhiều, ăn mặc dùng đều được cải thiện rõ ràng. Mấy ngày hôm trước trong bữa ăn Trần Khiết còn nói với bác gái nấu cơm để nấu một vài món ăn mẹ con cô thích ăn gì đó.

Buồn cười! Bọn họ không ai biết cô và mẹ thích ăn cái gì sao? Nhìn khuôn mặt tươi cười giả mù sa mưa kia, còn không thói quen bằng khuôn mặt đen trước kia đâu.

Nhưng mẹ lại rất cao hứng, người mẹ yếu đuối lại ngây thơ của cô, mới thấy Trần Khiết không tìm bà gây phiền toái, người đàn ông kia bố thí một chút quan tâm thì vô cùng vui vẻ.

Cho nên cô có thể làm sao bây giờ, cô chỉ có thể cất giấu toàn bộ ủy khuất ở trong lòng.

Ngoài cửa sổ có gió, thổi ào ào, Khả Ly ôm chăn mỏng nằm ở trên giường, mắt lại mở thật to, cô biết mình lại vừa khóc, trên gối đầu thấm ướt một mảng lớn, ngay cả lau cô cũng đều lười lau, bởi vì nước mắt chảy xuống không tiếng động như thế nào cũng ngăn không được.

Nhớ đến vừa rồi bị hai người chị khác mẹ cười nhạo.

Cô đã quên hôm nay là Chủ nhật, cô không nên ra khỏi phòng, đợi bọn họ đi rồi lại ra uống nước không phải tốt hơn sao?

Nhưng gần đây tâm trạng của cô vẫn hơi hoảng hốt, vừa có cảm giác khát nước sẽ mở cửa đi ra ngoài, vừa vịn gặp phải hai chị em trang điểm xinh đẹp đi từ lầu hai xuống chuẩn bị ra ngoài.

“Ôi! Vợ tương lai của Tổng giám đốc Phong, thế nhưng bỏ được cái mai rùa của mình mà chui ra!” Mạnh Khả Lệ một thân màu đỏ cười nói, đôi khuyên tai to cũng rung lắc theo động tác cười của cô ta, lóe ra ánh sáng chói mắt.

Khả Ly thật sự không có gì có thể nói với bọn họ, cho nên yên lặng không nói.

Mạnh Khả Tĩnh mặc một chiếc váy trắng bó sát dài đến bắp đùi đầy quyến rũ không có ý tốt nói: “Nhìn xem em gái nhỏ đơn thuần của chúng ta này sẽ phải đi chăm sóc một ông già thật đúng là đáng tiếc!”

“Cũng không phải là! Con nhỏ chết tiết này luôn làm bọn họ làm tịch, chị thấy cô ta còn không có hưởng qua tư vị đàn ông đi, thật sự là rất đáng tiếc! Không biết lão già họ Phong có hiểu thương hương tiếc ngọc hay không đây?”

“Cũng không biết cái lão già họ Phong kia coi trọng cô ta ở điểm gì, em thấy dáng người khô khan của cô ta cùng với khuôn mặt người chết giống như ai đó thiếu cô ta tám trăm vạn nói không chừng rất nhanh đã bị đẩy vào lãnh cung rồi, nói không chừng mẹ già lại bận rộn vô ích thôi.”

“Đúng vậy! Tôi nói này con nhỏ chết tiết kia, nếu không, cô đi chơi cùng chúng tôi đi. Chị gái tôi đây sẽ giúp cô tìm đàn ông dạy bảo thật tốt để tương lai còn khiến cho lão già họ Phong kia cảm thấy thích thú như thế nào?” Mạnh Khả Lệ nâng cằm Khả Ly lên đề nghị.

Khả Ly phẫn nộ đẩy tay cô ta ra, chạy về căn phòng nhỏ của cô, nhào đầu lên giường đầy đau khổ, cô thật sự là chịu đủ rồi! Ngoài cửa còn mơ hồ có thể nghe được tiếng giễu cợt của bọn họ.

Cô hoài nghi đời trước có phải mình đã làm chuyện xấu tày trời gì hay không, đời này mới phải chịu gấp bội ức hiếp, cô không có biện pháp phản kháng lại sự ức hiếp thường xuyên của hai người chị gái của cô, không phải cô không dám, mà là cô không thể.

Mới trước đây cô cũng đã từng đánh trả lại, nhưng cuối cùng người bị phạt không phải chỉ mình cô thôi sao, còn muốn liên lụy mẹ của cô, cho nên cô chỉ có thể nhẫn nhịn chịu đựng.

Nhưng hôm nay bọn họ nói rất đúng, mười chín tuổi rồi, chẳng lẽ cô vốn không có ảo tưởng sao?

Kỳ thật mới trước đây cô đã vô số lần tưởng tượng chính mình trở thành cô bé lọ lem, hi vọng sau khi lớn lên sẽ có hoàng tử hảo tâm đưa cô thoát khỏi đau khổ, nhưng sau khi lớn lên cô biết đây chẳng qua chỉ là truyện cổ tích.

Sự thật là không có khả năng, nhưng cô thật sự không cam lòng. Vì dốc lòng học tập, cô đã cự tuyệt toàn bộ học sinh nam có cảm tình với mình, ngay cả Mỹ An mập mạp cũng đã yêu đương vài lần rồi, mà cô lại chưa bao giờ có.

Cô căn bản không có thiện cảm với những kẻ có tiền, cô chỉ ảo tưởng có thể gặp được một người yêu cô thật lòng, nắm tay nhau, bên nhau đến già! Nhưng bây giờ mọi thứ đều đã tan vỡ.

Cô ôm chặt hai tay, không thể tưởng tượng cơ thể bằng thanh ngọc khiết mà mình cẩn thận che chở gần hai mươi năm sắp bị một đôi tay già nua âu yếm, cô nhin không được chum chán kín đáo.

Cũng không biết qua bao lâu, chung quanh yên tĩnh không một tiếng động, Khả Ly hoàn toàn không thể đi vào giấc ngủ, nước mắt đã ngừng chảy, nhưng trái tim đang rỉ máu lại không dừng lại được.

Suốt mười chín năm nay cô chưa bao giờ sống vì bản thân, có đôi khi cô còn thật sự không biết mình sống vì cái gì, nếu không phải có cái ý thoát khỏi nhà họ Mạnh sống một cuộc sống tự do trong đầu chống đỡ, chỉ sợ cô đã sớm chịu không nổi nữa.

Đột nhiên cô cảm giác mình cũng không thể ở lại trong căn phòng này nữa, trong không khí dường như có một loại sức mạnh làm cô hít thở không thông làm cho cô không thở nổi, nhớ tới sự cười nhạo của hai chị gái của cô, đột nhiên trong đầu thoáng hiện lên một cái ý niệm.

Cô mở cửa phòng, cả gian phòng im ắng, mẹ ở bệnh viện, cha cũng mẹ cả hình như có tiệc gì đó không đến nửa đêm chắc là sẽ chưa về!

Cô nhìn lại bộ áo ngủ bảo thủ trên người, chân trần nhẹ nhàng đi lên lầu.

Cô vào phòng chị hai Mạnh Khả Tình, mở tủ quần áo của cô ấy ra, đẩy các loại quần áo màu sắc sặc sỡ khiến cô nhìn hoa cả mắt, hai chị em này suốt ngày mua sắm quần áo, rất nhiều quần áo thường mới chỉ mặc một lần là thôi, nhưng đừng nghĩ rằng bọn họ là chị sẽ đưa quần áo không mặc nữa cho cô.

Bọn họ tuyệt đối không, theo lời của bọn họ là cho dù ném cho kẻ ăn xin bên đường cũng kiên quyết không cho cô mặc, nguyên nhân là cô không xứng.

Chỉ tiếc cho dù mặc quần áo đơn giản nhất, ánh mắt bạn trai của bọn họ vẫn sẽ thường xuyên dừng lại trên người cô, điểm này khiến bọn họ tức giận nhất, cũng càng tăng thêm tra tấn đối với cô, những lúc có người cô luôn bị sai khiến như người hầu.

Mà bọn họ cũng không đưa bạn trai về nhà nữa, tuy rằng Mạnh Khả Tình béo hơn Khả Ly không ít, nhưng chị ấy thích mặc quần áo bó sát người, Khả Ly nhìn trúng một chiếc váy màu đen.

Cô cởi áo ngủ thay váy đen, phát hiện vừa vặn, chính là ngực áo hơi trễ chút, bộ ngực đã trở mã đầy đủ của cô lộ ra non nửa trắng nõn trong suốt. Vòng eo cũng vừa vặn, cô nhin không được hoài nghi Khả Tình mặc vào như thế nào.

Kiểu váy hình lá sen chỉ dài tới giữa hai đùi, đôi chân thon dài trắng nõn của Khả Ly dưới sự phụ trợ của chiếc váy ngắn màu đen lại càng thêm mê người. Cô ngồi ở trước bàn trang điểm lần đầu tiên nghiêm túc hóa trang cho bản thân.

Dùng một chiếc kẹp tóc nhỏ tinh xảo bằng thủy tinh kẹp tóc mái thật dài gần như che hết ánh mắt lại, tóc dài vẫn được buộc đuôi ngựa cũng để xuống, dùng máy uốn tóc uốn từng lọn tóc, sau đó bắt đầu trang điểm.

Bôi một lớp phấn lót thật dày, vẽ kiểu lông mày hiện tại đang rất thịnh hành, gắn lên đôi lông mi giả thật dày, lại thoa lên màu son môi tươi đẹp, trong gương xuất hiện một cái người đẹp lạnh lùng, rất đẹp, nhưng căn bản là không giống cô.

Đeo một đôi hoa tai pha lê hình giọt nước lấp lánh, nhìn như một người đẹp tóc dài cuộn sóng thành thực hơn bốn năm tuổi, Khả Ly đột nhiên nở nụ cười.

Mỗi lần cô giúp Khả Lệ cùng Khả Tình trang điểm đều rất muốn cười, vì không muốn bị mắng lại chỉ có thể liều mạng chịu đựng, không nghĩ tới hôm nay trang điểm cho bản thân vẫn có cảm giác muốn cười.

Cô biết những thứ này cũng là nhờ hai người chị gái đó, trước kia bọn họ thường xuyên mời thợ trang điểm đến trang điểm giúp bọn họ, sau lại cảm thấy hèn trước rất phiền toái, cũng rất khó kiểm soát được thời gian, cho nên đặc biệt để Khả Ly đi học, giúp bọn họ làm, chỉ đến sau khi cô học đại học chuyển vào ở ký túc xá mới thoát khỏi thân phận người hầu miễn phí kiếm thợ trang điểm.

Lòng thích cái đẹp, mọi người đều có, trước kia cô cũng thường tưởng tượng bản thân sau khi hóa trang sẽ như thế nào, vẫn chưa từng thử qua, hôm nay thử một chút, đẹp thì cũng đẹp, lại giống một búp bê không

có linh hồn bình thường.

Quên đi, như vậy cũng tốt! Phỏng chừng hai người chị gái kia cũng không nhận ra cô được! Ở trong mắt bọn họ cô vĩnh viễn đều là một hạt đậu bé nhỏ mà thôi.

Tùy tiện lấy một đôi giày cao gót màu đen trong số một hai trăm đôi giày của Khả Tình, lại cầm một cái ví nhỏ màu đen bị vứt vào một góc từ lâu, cô nhẹ nhàng đi xuống lầu.

Không phải bọn họ nói tối nay đi dự party ở bad – boy sao? Xem bộ dáng hưng phấn của bọn họ lúc ăn cơm chiều chỉ biết nhất định sẽ xuất hiện người mà bọn họ muốn bắt giữ đi.

Mà cô chính là chuyên đi dập tắt hứng thú của bọn họ .

7. Chương 7: Quán Bar Mê Tình

Thật ra Bad-boy cách nhà của bọn cô không phải rất xa.

Đây là một quán Bar vô cùng sôi động ở thành phố G, gần như cứ đến tối muộn là chật kín người, lại càng không cần nói đến ngày Chủ Nhật .

Khả Ly cẩn thận đeo kính râm lên, nhưng dáng người yếu điệu của cô lại thêm chiếc váy ngắn trễ ngực màu đen, còn có mái tóc cuộn sóng dài đến hông, làm cho từng bước chân của cô liền khiến cho không ít người ở cửa quán Bar chú ý đến.

Nhưng mặt cô không thay đổi đi thẳng vào, bên trong một đoàn người chen chúc còn có âm nhạc đinh tai nhức óc khiến cô thiếu chút nữa phải rút lui có trật tự, may là ánh mắt nhìn xuống dưới, vừa liếc mắt liền thấy được cái cô gái áo trắng đang nhảy điên cuồng ở trên bàn kia chính là Mạnh Khả Tình.

Cô biết chị ấy thích khiêu vũ, chẳng qua không nghĩ tới chị ấy vẫn còn yêu thích đến hiện tại, nhìn động tác kia quả thực có thể so sánh với một vũ công chuyên nghiệp, vừa nhảy lại vừa liếc mắt đưa tình với người đàn ông bên cạnh.

Ngồi ở đó là người đàn ông mà chị ấy muốn quyến rũ sao? Không biết trông giống cái dạng gì đâu? Khả ly vừa nghĩ vừa chen đến.

Đối với ánh mắt của Khả Lệ cùng Khả Tình cô luôn luôn không dám gạt bừa, bất quá khi nhìn thấy người đàn ông kia đang lẳng lặng uống rượu thì nhịp tim của cô có điểm dị thường .

Cái bàn đó ngồi bốn chàng trai hai cô gái, hai người trong đó đang cười hì hì nhìn Khả Tình uốn éo, một người uống rượu cùng hai cô gái, mặc váy hồng là Khả Lệ, cô gái còn lại thì cô không biết.

Chàng trai kia biểu tình lạnh nhạt, yên lặng không nói gì nhưng ai đến mời rượu cũng không cự tuyệt, nâng chén lên uống, Khả Ly nhìn một bên mặt như điêu khắc của người đàn ông đó cảm thấy một cảm giác hiu quạnh sâu sắc.

Anh ta không vui vẻ! Anh ta cũng giống cô không vui vẻ! Hơn nữa còn dựng lên bức tường thật dày ngăn cách với đám người chung quanh, cô sờ sờ hoa tai, suy đoán xem Khả Lệ Khả Tình có khả năng nhận ra cô hay không, đối với quần áo của Khả Tình cô không lo lắng chị ấy sẽ nhận ra, bởi vì cô gái kia nổi tiếng không có trí nhớ, đối với những thứ quần áo vòng tay không phải là thứ cô ta đặc biệt thích thì căn bản là cô ta sẽ không để ở trong lòng.

Cô đang cố lấy dũng khí đi tới, thì một người đàn ông bên cạnh đến chắn trước mặt cô đưa cho cô một ly rượu nói : “Tiểu thư xinh đẹp, có thể mời em uống ly rượu sao?”

Khả Ly đánh giá đối phương một chút, cảm giác tuy rằng giọng nói của anh ta hơi ra vẻ chút, thoát nhìn bề ngoài cũng khá lịch sự, nghĩ trực tiếp đi qua lại vẫn hơi do dự, vì thế nhận ly rượu khẽ chạm ly với anh ta sau đó uống vào.

Rượu này hẳn là đã pha chế qua, ngọt ngọt lại rất dễ uống, Khả Ly chấp nhận lời mời ngồi cùng bàn bọn họ của chàng trai văn nhả, cũng là bàn bên cạnh bàn của mấy người Khả Lệ.

Ngồi cùng bàn này còn có hai chàng trai khác, thấy chàng trai văn nhả mời được Khả Ly xinh đẹp như vậy cũng đều rất hưng phấn, không ngừng cạ ly với cô.

Chivas pha với nước hoa quả, giống như nước ngọt vậy, Khả Ly vốn đang khát nước, lúc trước bị tức đến mức quên uống nước, cho nên một hơi uống lên không ít, mấy chàng trai kia thấy cô uống nhiều như vậy lại càng cao hứng.

Khả Ly chưa từng uống rượu như vậy, nên căn bản không biết rượu tây tác dụng chậm, cô không chút để ý vừa uống vừa làm bộ vô ý đánh giá người ở bàn bên cạnh.

Không bao lâu sau cô đã nhìn ra, lúc Khả Tình không khiêu vũ đều ý vị dính sát vào người đàn ông Lãnh Mạc kia, rất rõ ràng là coi trọng anh ta, mà Khả Lệ lại quan hệ thân thiết cùng một người đàn ông cao gầy khác, Khả Ly nhận không được hơi buồn cười, Khả Lệ tượng mẹ chị ấy, người hơi béo, nhưng chị ấy lại thích người đàn ông gầy còm, mà Khả Tình rõ ràng cũng quá nhiệt tình rồi, bởi vì anh chàng đẹp trai máu lạnh căn bản là không hề đáp lại chị ấy.

“Em tên là gì?” Bên cạnh tựa hồ có người nói với cô.

Khả Ly phục hồi tinh thần, miệng của chàng trai văn nhả đã tiến gần đến bên tai của cô, Khả Ly vội vàng né tránh, cô thật sự không quen có đàn ông gần cô như vậy.

Chàng trai kia cười xấu hổ lại lớn tiếng: “Có thể nói cho tôi biết em tên là gì sao?”

“À!” Cuối cùng Khả Ly cũng nghe được, trong quán bar thật sự là quá ồn ào, nói chuyện thật sự phải la to mới được, cô do dự một chút mới nói, “Tiểu Mạnh, tôi gọi là tiểu Mạnh.”

“Tiểu Mộng! Mộng trong mộng ảo sao? Tiểu Mộng xinh đẹp giống như trong mơ vậy!” Chàng trai bên trái khen lấy lòng, Khả Ly cũng không sửa lời anh ta, chỉ cười cười cho có lệ.

Mười hai giờ, thì ra có người sinh nhật, không khí bị giọng nói đầy cảm xúc của DJ đẩy lên cao trào, Khả Ly chăm chú nhìn theo cuối cùng dẫn đến sự chú ý của anh chàng đẹp trai máu lạnh, nhưng anh ta cũng chỉ khẽ nâng đầu nhìn cô một cái liền cúi đầu tiếp tục uống rượu.

Mà cái nhìn kia không biết tại sao lại làm tim Khả Ly đập rộn lên, sau này cô luôn nghĩ, chẳng lẽ đó là cái gọi là nhất kiến chung tình sao? Lúc này cô cũng không nghĩ nhiều như vậy, vẫn luôn do dự có đi qua hay không thôi.

Cô vốn muốn đến phá hoại, nhưng quan sát, phát hiện hai người chị gái kia đêm nay căn bản là không có đất diễn, anh chàng đẹp trai máu lạnh căn bản không để ý tới Khả Tình, ngay cả anh chàng cao gầy kia lúc này cũng đang ôm một cô gái khác không buông, rõ ràng Khả Lệ rất tức giận lại không có biện pháp.

Cô đột nhiên nghĩ rốt cuộc mình đang làm gì vậy? Qua kính mắt, cô vẫn có thể cảm giác được ý nghĩ của người đàn ông bên cạnh, loại xa hoa trụy lạc này, ban đêm mê loạn không chịu nổi, một nhóm người cả trai lẫn gái đều phóng túng, chơi đùa.

Đã từng sinh ra một vài chuyện tình ướt át rồi! Mặc dù cô không có kinh nghiệm, nhưng cũng biết thông qua tiểu thuyết, phải chăng cô cũng muốn làm điều gì đó?

Thực ra cô rất không cam lòng cứ như vậy gả ột ông già, tất cả những giấc mộng đẹp của cô đều tan như bọt xà phòng, chờ đợi cô trong đêm tân hôn sẽ chỉ có thể là một cơn ác mộng.

Cô bắt giác uống hết ly rượu này đến ly rượu khác, dần dần có chút cháng váng, nhưng cô lại cho rằng rất tốt, không phải nói say rượu có thể hóa giải mọi nỗi buồn sao? Có lẽ cô đã uống không ít, vì sao còn chưa say chứ?

Cô thật sự muốn say, tốt nhất là say đến bất tỉnh nhân sự mới tốt? Bỗng nhiên cô lung lay một cái, thiếu chút nữa ngã khỏi ghế, có cảm giác trước mắt chông chênh bóng người.

Chàng trai văn nhả bên cạnh lập tức ôm cô lại, cũng đưa một ánh mắt đặc ý với hai người đàn ông khác.

“Vận khí của A Nguyên thật tốt!” Ai đang nói chuyện thế? Khả Ly cố gắng mở đôi mắt đang mơ mơ màng màng nhìn về phía người đàn ông bên cạnh, đột nhiên cảm thấy nụ cười của bọn họ sao lại dữ tợn như vậy.

Khả Ly có cảm giác tay chân có điểm không nghe sai khiến, nhưng trong lòng hình như lại vô cùng tỉnh táo, vừa rồi lúc cô đi toilet còn rất tỉnh táo, tại sao quay lại mới uống có hai chén lại thấy khó chịu như vậy?

Anh chàng đẹp trai máu lạnh bàn bên cạnh nắm chặt ly rượu, hình như có điểm phần nộ nhưng lại không có hành động.

“Cái tên A Nguyên kia lại giở thủ đoạn đó ra.” Chàng trai cao gầy khinh thường nói.

Một chàng trai khác lại cười nói: “Hình như bộ dạng của cô bé kia không tệ, cũng chưa từng gặp, đoán chừng là một con cừ non mới ra nhập đến thôi, con mẹ nó thực tiện nghi cho thằng nhóc đó quá rồi!”

“Cũng không hẳn! Con gái bây giờ, một chút tâm lý đề phòng đều không có, chịu chút giáo huấn cũng tốt, về sau sẽ học được thông minh hơn!”

Tuy rằng Khả Ly không nghĩ ra bị hạ thuốc trong rượu, nhưng bị chàng trai văn nhả ôm lại làm cô thấy ghê tởm, đặc biệt tay anh ta có cử chỉ không an phận thể nhưng sờ về phía bộ ngực của cô, làm cô hết sức giận dữ, nhin không được cố gắng đẩy anh ta ra.

Cô đột nhiên phản kháng làm chàng trai kia bất ngờ không kịp đề phòng, nhưng rất nhanh phản ứng lại được, kéo Khả Ly lại nói: “Tiểu Mộng em say rồi! Anh đưa em về thôi!”

“Không cần! Đừng chạm vào tôi! Anh tránh ra!” Khả Ly chỉ cảm thấy trước mắt càng ngày càng nhìn không rõ, vì sao nhiều người lắc lư trước mắt cô như vậy chứ? Làm cô thật bức bối.

Cô cố hết sức quay đầu nhìn về phía anh chàng đẹp trai máu lạnh, phát hiện hình như anh ta đang nhìn cô, vì thế dùng sức giật tay mình lại, nghiêng ngả lão đảo chạy về phía anh ta, hiệu lực của thuốc đã phát tác khiến cô cảm giác toàn thân không có khí lực.

Cô nghe thấy tiếng kinh hô rất lớn của Khả Tình, sau đó ngã xuống một vòm ngực rộng lớn ấm áp.

Là anh ta! Cô có thể cảm nhận được, thân thể anh ta hơi cứng ngắc, giống như có chút không tình nguyện, Khả Ly dựa vào cảm giác nắm chặt ngực áo của anh ta lẩm bẩm nói một câu gì đó rồi mất hết ý thức.

“Đưa tôi đi!” Đây là Khả Ly nói, sau đó chính cô cũng không nhớ nữa, nhưng Phong Chi Thu nghe thấy, giọng nói mềm mại ngọt ngào của cô mang theo cả khẩn cầu, anh chưa bao giờ biết mình vừa nghe được giọng nói của một cô gái đã bằng lòng giúp cô ấy.

Chàng trai văn nhả tên là A Nguyên đến đây nói: “Thật ngại quá! Bạn gái của tôi uống rượu say!” Cũng đưa tay chuẩn bị tiếp lấy Khả Ly.

“Ha! A nguyên, cô gái xinh đẹp này là bạn gái của anh sao? Đừng cho rằng chúng tôi không phát hiện nhé!” Chàng trai cao gầy ở bàn của bọn Khả Tình hình như rất chán ghét người tên A Nguyên này, cho nên châm chọc không chút khách khí.

“Đúng vậy! Tôi thấy vị mỹ nữ này dường như rất thích Phong thiếu, hay là anh thôi đi!” Một chàng trai khác cũng lên tiếng phụ họa.

A Nguyên giống như cũng biết bọn họ, mặc dù hơi xấu hổ, nhưng vẫn luyến tiếc buông tay, kiên trì nói: “Tiểu Mộng đúng thật là bạn gái của tôi, tôi. . . .”

“Tránh ra!” A Nguyên còn chưa nói hết, Phong Chi Thu đã ôm lấy Khả Ly cả người vô lực lướt qua bọn họ đi ra khỏi quán bar.

A Nguyên vẫn muốn đuổi theo, chàng trai cao gầy một phát bắt được anh ta nói: “Tôi xem anh vẫn là thôi đi, khó được anh em của tôi coi trọng cô bé kia, tôi khuyên anh vẫn là tìm kiếm mục tiêu khác thì tốt hơn!”

A Nguyên nhìn nhìn anh ta mới áo nã bỏ tay ra trở về bàn của bọn họ, Khả Tình thấy Phong Chi Thu cả đêm không để ý tới cô, bây giờ lại ôm cái cô gái không biết rồi đi tức giận đây mình lại không có chỗ phát tiết.

Đêm nay cô đến vốn là hướng về anh chàng đẹp trai ngồi bên phải cô, không nghĩ tới bọn họ lại đưa Phong Chi Thu đến, đẹp trai như vậy loại hình đẹp trai khốc liệt như vậy thật đúng là ít gặp, cô liếc mắt một cái

liền coi trọng, lúc này cô còn chưa biết thân phận của anh ta cũng đã mê vô cùng rồi, đáng tiếc khốc ca chính là khốc ca, căn bản là không để ý tới người khác.

Cả đêm hoàn toàn lãng phí sức lực, không biết hiện tại bắt đầu với anh chàng đẹp trai bên phải có kịp hay không, cô bưng ly rượu lên.

8. Chương 8: Một Đêm Kích Tình Mạnh Mẽ

Cả đêm Phong Chi Thu cũng đã uống không ít, anh nhất thời xúc động ôm Khả Ly ra khỏi quán bar bị gió lạnh thổi tới cũng cảm thấy hơi choáng váng.

Không thể lái xe được rồi, anh tự ngăn một chiếc taxi, lên xe nhẹ nhàng lay Khả Ly hỏi, “Tỉnh! Nhà cô ở đâu? Tôi đưa cô về!”

“Không cần! Tôi không có nhà, tôi không muốn về!” Khả Ly hét ầm lên lại ôm Phong Chi Thu chặt hơn, cô thấy buồn ngủ quá, ánh mắt cũng không mở ra nổi nữa rồi, nhưng trong lòng vẫn hơi thanh tỉnh, cô biết cô đang ở trong lồng ngực của anh ta.

Cái ôm này khiến cô cảm thấy an tâm, Phong Chi Thu nhìn Khả Ly đang núp ở trong lồng ngực của anh giống hệt một con mèo nhỏ, phát hiện anh thế nhưng thích loại cảm giác này, vì thế phân phó lái xe nói : “Đến khách sạn Hoàng Gia!”

Khách sạn Hoàng Gia cũng cách không xa. Ngay trên bờ sông Z, kiến trúc bên ngoài của khách sạn được thiết kế theo phong cách Châu Âu, bên trong cũng cực kỳ hoa lệ, trực tiếp vào ‘phòng Tổng Thống’, anh vừa về nước thì sẽ ở đây, cái nhà kia, anh không muốn trở về nữa.

Anh đặt Khả Ly lên chiếc giường lớn, cảm thấy mình thực sự cần tắm nước lạnh một cái, cô bé liều mạng này dọc theo đường đi ở trong lòng anh cứ luôn không an phận mà cọ xát, thế nhưng khiến cơ thể anh căng cứng, có loại xúc động không khống chế được.

Nhất định là vì anh uống quá nhiều, vẫn luôn cho rằng tự chủ hơn người lại gần như bị sụp đổ, Khả Ly hoàn toàn không chịu buông anh ra.

“Đừng rời khỏi tôi!” Cô giống như đang ôm một món đồ chơi yêu quý, cô còn nhớ rõ con búp bê cô đặc biệt yêu thích khi còn bé, đáng tiếc vô luận cô cầu xin như thế nào, vẫn bị hai người chị gái kia khiến nó vỡ tan tành tứ chi tách rời .

Sau này cô đã có kinh nghiệm, cô không hề biểu hiện ra thích bất kỳ thứ gì ở trước mặt bọn họ, bởi vì chỉ cần cô thích nhất định bọn họ sẽ phá hư, nếu cô tỏ ra không quan tâm thì bọn họ sẽ không dă động đến cô.

Nhưng cô thích anh, cô biết hôm nay lần đầu tiên khi nhìn thấy anh thì đã thích anh rồi, cho nên dù cô vốn chán ghét ngồi bên cạnh những người đó vẫn cứ không chịu rời đi, nhưng cô lại vẫn do dự mà không dám tiến lên.

Không nghĩ tới cuối cùng cô vẫn lấy dũng khí chạy tới trước mặt anh, anh còn đưa cô về nhà nữa? Vì sao cô bị hôn mê như vậy, sớm biết thì sẽ không uống nhiều rượu như vậy.

Gặp được anh là do ý trời sao? Mỹ An đã từng nói nhất định phải giao lần đầu tiên cho người trong lòng. Nhưng cô lại không có người trong lòng, không ngờ hôm nay vẫn khí lại tốt như vậy có thể gặp được anh.

Bọn họ chắc chắn không có tương lai, nhưng bọn họ có tối nay không phải sao?

“Ôm tôi!” Bởi vì Khả Ly ôm anh không buông, hai người cùng nhau ngã ở trên giường, thân thể nhỏ nhỏ dưới thân này hết sức mềm mại, trên người cô truyền đến mùi thơm của cơ thể nhàn nhạt làm cơ thể anh cứng lại.

Khả Ly đột nhiên thật lớn mật, đôi môi non mềm của cô mơn trớn trên mặt của anh cuối cùng cũng tìm được môi của anh rồi, nhưng cô cũng không biết hôn môi như thế nào, nhẹ nhàng che phủ môi của anh lại không có hành động gì.

Sự va chạm trực tiếp này đã dụ dỗ Phong Chi Thu thành công, cô đến quán Bar chính là vì muốn tìm kích thích đi! Bỗng nhiên anh cũng không muốn nghĩ nhiều nữa, buông lỏng cơ thể hôn thật sâu. Thì ra cái miệng nhỏ nhắn của cô lại ngọt như vậy, nụ hôn này làm anh muốn ngừng mà không được.

Khả Ly theo bản năng vươn hai tay ôm cổ của anh, một cảm giác kích động xa lạ truyền khắp toàn thân, cô cảm thấy trong thân thể giống như đang toát ra từng đợt từng đợt lửa nóng, chân thon dài cũng bắt giác quần lên cái hông của anh.

Phong Chi Thu cảm nhận được cô nhiệt tình đáp lại, mọi bàn tay to lớn cũng đã dạo chơi trên người cô, rất nhanh quần áo của hai người đã bị vứt khỏi giường.

Phong Chi Thu rời khỏi môi Khả Ly, trượt theo sườn mặt xuống đến cổ sau đó là bả vai tròn trĩnh như tuyết, cuối cùng ngừng lại ở nơi đây đã trước ngực vừa vặn một tay nắm kia.

Nụ hoa màu phấn hồng bị anh ngậm trong miệng, anh dùng đầu lưỡi trêu chọc tại những nơi mẫn cảm kia, khiến cho Khả Ly nhịn không được mà phát ra từng tiếng rên rỉ nhỏ, cảm giác này vừa xa lạ vừa tốt đẹp.

Ánh trăng nhìn trộm xuyên qua rèm cánh cửa sổ sát đất đang mở rộng, Phong Chi Thu cũng không có thời gian ngẩng đầu nhìn dáng người hoàn mỹ vô khuyết dưới thân này, bởi làn non mịn bóng loáng tuyết trắng của cô làm cho anh yêu thích không muốn buông tay.

Cuối cùng kích tình lên cao không cách nào chịu đựng được nữa, làm cho anh tách cặp đùi mà cô ngưỡng ngừng theo bản năng khép chặt lại ra. Khả Ly mở đôi mắt đang mê mang nhìn nhìn anh, cảm giác được một vật cứng rắn gì đó đặt ở nơi mềm mại của cô.

Nơi đó bởi vì được anh môn trớn đã trở nên trơn, nhưng sự xâm nhập đầu tiên này vẫn làm Khả Ly đau đến mức kêu ra tiếng.

“Đau quá!”

“Cô ——” Phong Chi Thu kinh ngạc, anh cũng chưa say đến mức như vậy, anh biết mình đụng phải cái gì, theo phản ứng vô cùng không lưu loát của cô vừa rồi anh nên nghĩ đến, anh không muốn chạm vào xử nữ, nhưng bây giờ anh không dừng lại được, cơ thể của anh thật sự rất muốn cô.

Khả Ly cảm thấy cái loại đau đớn như bị xé rách vậy, cô nhịn không được đánh Phong Chi Thu khóc thút thít: “Đau quá! Tôi không cần, anh là người xấu!”

Phong Chi Thu nghe lời oán giận của cô, cố nén xúc động gần như muốn nổ tung, hôn lên môi của cô, nụ hôn cảm xúc mạnh mẽ, cộng thêm những cái vuốt ve nhẹ nhàng làm Khả Ly từ từ buông lỏng.

Ở nơi hai người kết hợp truyền đến một cảm giác tê dại đến kỳ dị, Phong Chi Thu chỉ cảm thấy bị bao chặt chẽ không gì sánh nổi, hoa tâm nóng như lửa của cô chặt chẽ bao lấy anh, làm anh rốt cuộc không thể khống chế thét lớn một tiếng sau đó nhanh chóng phun ra.

Đêm giống như rất dài, lại dường như rất ngắn, trừ bỏ lần đầu tiên là không dễ chịu ra, kỹ xảo cao siêu của Phong Chi Thu làm cho Khả Ly quên hết sự khó chịu của cơ thể, một lần lại một lần bị anh đưa lên đỉnh cao vui sướng.

Khi tỉnh lại, trời đã tờ mờ sáng rồi, cả đêm Phong Chi Thu giống như muốn cô như thế nào cũng thấy không đủ rốt cục đến buổi sáng cũng ngủ thật say rồi, Khả Ly nhẹ nhàng nhắc ra cánh tay đang ôm cô còn có cái chân đang gác trên người cô xuống giường.

Chịu đựng đau nhức khắp người tìm quần áo mặc tốt, cuối cùng nhìn người đàn ông đang ngủ say giống như đứa nhỏ thật sâu liếc mắt một cái lặng lẽ rời khỏi phòng.

Ngồi trên taxi, cô đột nhiên rơi lệ, một đêm này điên cuồng biết bao! Cái này cũng chính là chuyện kích thích nhất cô đã làm trong cuộc đời này, hiện tại cô thậm chí ngay cả tên của anh cũng không biết, nhưng cô lại tuyệt không hối hận, nhưng từ nay cô chỉ có thể đặt anh ở trong lòng, về sau bọn họ vẫn là những người xa lạ không có một chút quan hệ nào.

9. Chương 9: Cha Con Đối Chiến

“Chi Thu. . . . Chi Thu đã trở về chưa?” Trong phòng họp khí khái sáng ngời chỉ có hai người, người hỏi là tổng giám đốc tập đoàn Hải Liên Phong Hải.

Thư ký Tề Đông một thân tây trang bảo thủ phẩy phiu lại trung thành đi theo Phong Hải nhiều năm, ông khẽ gật đầu nói : “Thiếu gia về đã được ba ngày rồi, đang ở Hoàng Gia, muốn liên lạc với cậu ấy sao?”

“Không cần! Xác định thằng bé đã trở lại là tốt rồi, tiệc đính hôn đã chuẩn bị xong chưa?” Phong Hải thở dài một tiếng, suy sụp ngồi xuống.

“Đều chuẩn bị tốt, tổng giám đốc nhất định phải làm như vậy sao? Chị sợ thiếu gia sẽ không. . . .”

“Nó sẽ xuất hiện, thằng bé đã ở nước ngoài nhiều năm như vậy, lần này tôi dùng tin tức bị bệnh nặng và tái hôn nhất định có thể buộc nó hiện thân, dù sao thằng bé vẫn cho rằng Hải Liên phải là của mẹ nó, cho nên lần này thằng bé sẽ đồng ý sự sắp xếp của tôi.” Giờ phút này Phong Hải một chút cũng không giống ông chủ một công ty lớn bình thường xử sự quyết đoán cương nghị trên thương trường, mái tóc hoa râm cùng với biểu tình mất mát trông giống một cụ già gần đất xa trời hơn.

Khối u não chuyển biến xấu đã làm cho ông không có nhiều thời gian đi cải thiện quan hệ với con trai, thành tựu của Phong Chi Thu ở nước ngoài mấy năm nay cũng không tồi, nhưng sinh hoạt cá nhân lại quá phóng túng, hơn nữa không hề có vẻ sẽ xác định ra đến, cho nên ông phải dùng cách của ông để định ra hôn sự cho nó mới được.

Chính là cô con gái nhỏ của nhà họ Mạnh, ông chỉ liếc mắt một cái liền cảm giác kỳ dị cô nhất định thích hợp với đứa con trai phóng đảng không kềm chế được của mình, ông biết con trai nhất định sẽ trở về gấp để ngăn cản bữa tiệc đính hôn này, theo tác phong trước nay của nó rất có thể sẽ trực tiếp cướp đi cô gái muốn đính hôn cùng ông, mà đây chính là mục đích của ông.

Trong ‘phòng tổng thống’ lộ rõ vẻ xa hoa, thân thể tráng kiện của Phong Chi Thu, mặt anh không thay đổi thoải mái nằm ngửa trên mặt giường lớn, một cô gái diện mạo xinh đẹp, dáng người nóng bỏng đang làm một mình.

Nếu không phải hạ thân anh đang cứng rắn như sắt, cô nhất định sẽ càng thêm ảo não, đêm qua anh ta đưa cô về ‘phòng tổng thống’ của khách sạn, cô còn tưởng rằng mình thật may mắn, lại vẽ lên một người đàn ông có tiền lại đẹp trai, mà anh ta chỉ coi cô như công cụ phát tiết một lần xong thì cứ thế ngủ.

Cho nên sáng sớm cô không thể không ra sức quyến rũ, bằng không thật không hiểu có còn cơ hội trở lại giường của anh chàng đẹp trai này hay không, móng tay dài cô sửa sang tỉ mỉ cũng bôi lên một lớp sơn móng tay đỏ trượt một đường từ bộ ngực rắn chắc của Phong Chi Thu xuống dưới, trực tiếp cầm cái cúc cứng khiến cô cảm nhận đến cực khoái kia, đầu lưỡi cũng đang vẽ vòng tròn tại hai viên đậu đỏ trên ngực anh, tay nhẹ nhàng trượt lên xuống, tuy rằng nơi đó đã rất cứng rắn, nhưng cô thực hoài nghi rốt cuộc là do sức quyến rũ của bản thân hay vẫn là do phản ứng tự nhiên lúc sáng sớm, kỳ thật trong lòng cô cảm thấy chắc là lý do sau, ý nghĩ này khiến cô rất buồn bực, bất quá cô cũng vẫn không có buông tha cho.

Phong Chi Thu cũng rất buồn bực, một đêm kia đã trôi qua vài ngày, cái cô gái nhỏ bé kia sáng sớm đã biến mất vô ảnh vô tung, anh cũng rất kỳ quái chính mình thế nhưng sẽ không hề phòng bị mà ngủ say như vậy, vậy mà không phát hiện cô rời đi, hơn nữa trừ bỏ có thể nhớ rõ da thịt vô cùng mềm mại giống như trẻ con của cô cùng với tiếng thở dốc khi kích tình với anh đến cao trào ra thì một chút manh mối đều không có, hiện tại có muốn tìm cũng không có thông tin, điều này làm cho anh hết sức phiền muộn.

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn cô gái diễm lệ đang bận việc trên người mình một cái, đột nhiên anh thấy hết sức chán nản, đẩy cô ta ra lập tức đứng dậy vào phòng tắm, chuyện của lão già cũng làm anh phiền lòng, hiện tại anh không rảnh nhớ đến cô gái nhỏ đó.

Tắm rửa sạch sẽ, cả người cũng có tinh thần lên không ít, Phong Chi Thu ra khỏi phòng tắm phát hiện người phụ nữ kia đã tự giác rời đi, xem ra vẫn là một người phụ nữ thức thời, anh tùy tiện mặc một bộ quần thoải mái màu sậm, bộ quần áo đơn giản bình thường có thể thấy đầy đường, sợ rằng chỉ có LOGO mới có thể cho thấy giá trị của nó, bởi vì bằng dáng người cùng khí chất quý tộc trời sinh của Phong Chi Thu cho dù là mặc T-shirt cùng quần bò phổ thông nhất cũng vẫn vô cùng xuất sắc.

“A Nguyên, đã có tài liệu chưa?” Trước khi ra ngoài Phong Chi Thu gọi điện thoại cho bạn tốt.

“Đã có, lão gia nhà cậu thường thức thật đúng là đặc biệt đấy!” Thẩm Trọng Nguyên không chút khách khí cười, anh và Phong Chi Thu là bạn học lúc học trung học ở nước ngoài, quan hệ cũng không bình thường, đối với mối quan hệ lạnh cứng của anh và cha cũng nhất thanh nhị sở.

“Lãi nhái ít thôi! Mình lập tức tới ngay!” Phong Chi Thu cúp điện thoại, vẻ mặt lạnh lẽo cứng rắn đến mức khiến người phục vụ đi trên hành lang không nhận được mà sợ run cả người, sớm biết gương mặt của anh chàng đẹp trai giàu có này luôn một bộ dọa người như vậy cô sẽ không nghĩ hết biện pháp tranh thủ để được đến phục vụ tại phòng của anh ta rồi, vẫn còn tốt là ra tay rất rộng rãi, bằng không thì thật sự là thua lỗ, tổn thất không ít tề bào.

Phong Chi Thu lật đi lật lại hai tờ giấy mỏng manh mấy lần, mới lạnh lùng nói với Thẩm Trọng Nguyên: “Cuối cùng thì năng lực của cậu có hạn, hay cô bé kia thực sự quá lánh đời? Chẳng lẽ không có một bức hình nào sao?”

Trên giấy chính là sơ lược lý lịch cuộc đời của Mạnh Khả Ly, hóa ra là con gái do tình nhân sinh ra, khó trách tuổi còn nhỏ thế nhưng có thể khiến cho lão già chú ý, chỉ có điều bức hình trên thẻ học sinh kia cũng không được rõ lắm, tóc mái thật dài che gần hết khuôn mặt nhỏ gầy bằng một bàn tay to, ánh mắt cũng bị kính mắt che kín, trừ bỏ làn da khá tốt căn bản không có ưu điểm gì khác, không biết quyến rũ cái lão già bất tử kia bằng cách nào, khó có thể nào là được người mẹ nhân tình kia của cô ta dạy cho cái kỹ xảo hơn người nào đó sao?

“Cậu cũng không nên oan uổng anh em chứ, cho nên tôi mới nói khẩu vị lão già nhà cậu thật đặc biệt đâu, nha đầu kia hình như rất đơn thuần, thật sự là không tra ra được một chút gì đó, ở trường học cũng rất điệu thấp, bình thường cũng chưa từng chụp ảnh, ngay cả hình ảnh đăng ký này vẫn là trực tiếp lấy được từ trường học.” Thẩm Trọng Nguyên vội vàng giải thích, nói đùa, có thể nói anh vô dụng, nhưng không thể hoài nghi năng lực làm việc của anh được.

“Đơn thuần?” Phong Chi Thu cười lạnh một tiếng, “Một cô gái đơn thuần có thể làm cho cái Lão Hồ Ly đã sống độc thân mười năm năm quyết định tái hôn? Cậu điều tra về bệnh tình của ông ấy là thật sao, cô gái kia rất tinh ranh, đoán chừng gả lại đây vài ngày có thể ngồi hưởng tập đoàn Hải Liên.”

“Cậu không phải không để ý cái công ty của ông già kia sao?”

“Tôi không đặt nó ở trong mắt, nhưng công ty này có rất nhiều tâm huyết của mẹ tôi, quyết không thể để người phụ nữ khác ngồi mát ăn bát vàng!” Phong Chi Thu hung hăng nhìn Mạnh Khả Ly trong tài liệu một cái, trầm giọng nói: “Có thể gặp cô gái này ở đâu!”

“Cái này? Đường như hơi khó, cô ấy đã không đi học nữa, khoảng thời gian trước mẹ cô ấy bị bệnh, có mấy ngày còn đến bệnh viện, nhưng ngày hôm qua đã xuất viện về nhà, cả ngày đều ở trong nhà căn bản là không ra khỏi cửa.”

“Vậy thì thôi đi, dù sao còn vài ngày nữa chính là tiệc đính hôn, trực tiếp đến hiện trường là được!”

Thẩm Trọng Nguyên nhàn nhã uống ngụm trà nói: “Cậu thật muốn loại trừ cô gái nhỏ này, vậy tôi có nên thông báo cho tình báo viên làm bùng nổ tin tức này!”

Phong Chi Thu trừng mắt liếc anh ta một cái không nói gì nữa.

10. Chương 10: Tình Cảm Mẹ Con

“Mẹ, mẹ vẫn nên nằm viện, vì sao nhất định phải về đây?” Mạnh Khả Ly đưa một ly trà ngon vừa mới pha cho Trương Mai, ngồi ở bên giường bất mãn nói.

Trương Mai cười cười, “Mẹ không sao, bây giờ đã cảm thấy tốt hơn nhiều rồi, hai ngày nữa con sẽ đính hôn rồi, nhà họ Phong cũng nói đính hôn trước, một tháng sau sẽ kết hôn, lại nói cũng rất nhanh sẽ đến, mẹ muốn ở nhà nhìn thấy con lập gia đình.”

“Vẫn là ở bệnh viện tốt hơn, nếu lại không thoải mái thì phải làm sao bây giờ?”

“Đừng lo! Cũng không xa bệnh viện, đi qua cũng rất dễ dàng. Đừng nói đến đề tài bị bệnh mắt húng này, mẹ biết con gả đi như vậy là chịu ủy khuất, nhưng dù sao cũng thoát khỏi đây, không giống mẹ.
Đều là mẹ làm liên lụy đến con!” Về mặt Trương Mai đây áy náy.

Khả Ly nhìn khuôn mặt hết sức tự trách của bà một cái an ủi: “Mẹ đừng nghĩ nhiều như vậy, là con tự nguyện, con thấy con người của Phong tiên sinh không tệ, sau này mọi thứ đều sẽ tốt thôi.”

Trương Mai khẽ gật đầu, theo như bà thấy, như vậy đối con gái cũng là cách tốt nhất, nếu không sau khi bà chết, một người con bé còn không biết sẽ bị người nhà họ Mạnh khi dễ đến như thế nào nữa.

Trong lòng Khả Ly lại đang rối loạn, đối với chuyện xảy ra đêm hôm đó cô cũng không hề hối hận, chính là thủy chung không thể quên, người đàn ông đó đã khắc thật sâu vào đáy lòng cô, anh ấy rốt cuộc là hạng người gì đây? Đôi lúc cô nghĩ, anh có thể ở ‘phòng tổng thống’ chắc cũng là người có tiền rồi, nếu như đi cầu xin anh ấy cứu mẹ cô anh ấy có thể giúp hay không đây?

Nhưng suy nghĩ này cũng chỉ là thoáng qua trong đầu mà thôi, cô dựa vào cái gì để cầu xin anh ấy đây? Tuy rằng đêm đó cô uống nhiều rượu, nhưng cô rất rõ ràng là bản thân mình hoàn toàn tự nguyện, nếu vì vậy mà đi cầu xin anh ấy, cô dù sao vẫn chọn lựa bằng lòng gả ột ông già, cô thật sự không muốn hèn mọn như vậy trước mặt người trong lòng, tuy rằng lớn như vậy bởi vì nguồn gốc ra đời của mình mà cho tới bây giờ cô đều chưa từng ngẩng đầu, nhưng quyết không thể nhìn thấy ánh mắt thương hại cùng đồng tình thậm chí là khinh bỉ trong mắt anh ấy, vậy nhất định sẽ khiến cô cảm thấy khó chịu hơn việc vội vã lập gia đình rất nhiều.

Coi như đó là một giấc mộng đi! Bây giờ cô cũng chỉ có quyền nằm mơ thôi, Mạnh Khả Ly nghĩ đến đây thì cảm thấy khổ sở đến mức suýt rơi nước mắt, vội vàng nói câu, “Con đi xem ẩm thuốc của mẹ đã được chưa.” Sau đó nhanh chóng xoay người đi ra ngoài.

Tuy rằng trước mắt, sắc mặt của Trần Khiết đối với hai mẹ con cô tốt hơn một chút, nhưng thói quen gần hai mươi năm làm sao có thể thay đổi nhanh như vậy được, đi qua phòng khách đúng lúc gặp Mạnh Khả Lệ, cũng khó được là ngày hôm nay chị ta không ra ngoài.

“Cả ngày một gương mặt khóc than, giống như tất cả mọi người trên toàn thế giới này đều có lỗi với cô vậy.” Khả Ly vừa đi qua, phía sau liền bay tới một câu.

Cô ngừng lại một chút, sau đó mặt không thay đổi vào phòng bếp, bây giờ căn bản ngay cả tâm tình cãi nhau cô đều không có.

Trần Khiết trừng mắt nhìn Khả Lệ một cái nhẹ giọng nói: “Con không thể nhẫn nhịn chút sao? Không bao lâu nữa cô ta đã bị gả ra ngoài rồi, chuyện của nhà chúng ta còn cần sự giúp đỡ của nhà họ Phong đây!”

“Với dáng vẻ đó của cô ta, có thể làm cho ông già họ Phong kia thích không? Con thấy người ta cũng chỉ cảm thấy mới mẻ thì chơi đùa thôi, cả ngày đối diện với khuôn mặt người chết như vậy, sớm hay muộn cũng sẽ gặp xui xẻo.” Mạnh Khả Lệ bĩu môi, dù sao cô nhìn thế nào cũng thấy không thuận mắt.

“Quên đi! Con vẫn nên ra ngoài dạo phố là hơn!”

“Lại đi mua quần áo sao?” Giọng Trần Khiết lớn hơn, “Bây giờ là lúc nào, đã tốt nghiệp hai năm rồi cũng không đi làm, cả ngày chỉ biết tiêu tiền, con không biết lúc này vốn quay vòng của công ty của ba con không tốt sao?”

“Vốn quay vòng khó khăn cũng không phải lỗi của con! Mua mấy bộ quần áo mà thôi, vài ngày nữa tiệc đính hôn của nhà họ Phong nhất định rất lớn, đến đó đều là người có tiền, con ăn diện cũng muốn tìm một người con rể tốt cho nhà chúng ta thôi!” Khả Lệ cười khanh khách nói.

Sắc mặt Trần Khiết lập tức chuyển biến tốt, “Coi như con thông minh một lần, vậy đi nhanh đi, chọn chút đồ có thể diện một chút, đừng chọn mấy thứ quần áo loạn thất bát tao này, cưới vợ cầu thực nữ, đừng ăn mặc giống nữ tiếp viên đường như vậy.”

“Ai da! Con biết rồi, Khả Tình tối hôm qua cũng không về nhà, nếu mẹ nhàn rồi không có chuyện gì vẫn nên trông nom con bé đi!” Mạnh Khả Lệ trước khi ra cửa vẫn không quên hăm dọa em gái ruột một phen, cái nhà này căn bản là không tồn tại thân tình gì đó.

11. Chương 11: Đến Ngày Đính Hôn

Vô luận Mạnh Khả Ly hi vọng thời gian có thể trôi chậm lại nhiều như thế nào, thì vài ngày vẫn trôi qua rất nhanh.

Sáng sớm, người nhà họ Mạnh đã bận rộn đến gà bay chó sủa, Mạnh Khả Lệ và Mạnh Khả Tình đã bắt đầu bảo dưỡng nha sắc từ hai ngày trước rồi, hôm nay lại mời thợ trang điểm riêng đến nhà trang điểm cho họ, giống như hai người mới là cô dâu vậy.

Buổi sáng sắc mặt Trương Mai cũng không tốt lắm, Khả Ly căn bản không quan tâm đến chuyện ăn mặc, chỉ mặc bộ lễ phục đính hôn do nhà họ Phong đưa đến lên người. Tóc cũng không đặc biệt sửa sang lại, túy ý xõa ra. Còn nửa giờ nữa sẽ phải đi, Trần Khiết mới phát hiện ra, vội vàng lớn tiếng la hét làm cho thợ trang điểm đến trang điểm cho cô.

Mạnh Khả Lệ đã trang điểm xong thì đứng một bên vung tay múa chân, trang điểm xong Khả Ly cũng chỉ nhìn vào gương liếc mắt một cái, cái người đội tóc giả lông mi giả bôi phấn thật dày kia là cô sao? Cô từ chối cho ý kiến, giúp đỡ Trương Mai đi ra cùng bọn họ.

Phòng tiệc của khách sạn Quốc tế Chí Tôn vốn vô cùng hoa lệ, màu sắc chủ đạo là màu đỏ và màu vàng của hoàng thất Trung Quốc, tuy sắc trời còn sớm, chùm đèn to ón rực rỡ chói lọi đã bật từ sớm, chiếu lên toàn bộ đại sảnh sáng ngời lại xa hoa, mùi thơm của hoa hồng bạch bày xung quanh hội trường xông vào mũi, có nhân viên mặc đồng phục đang qua lại kiểm tra hoa quả điểm tâm tinh xảo này cùng rượu ngon có chỗ nào không ổn không.

Đã lục tục có khách đến, ngoài cửa cũng không có người nhà họ Phong đứng, chỉ có Phúc bá lão quản gia của nhà họ Phong và thư ký Tề Đông dẫn theo vài cô gái lễ phép khéo léo tiếp đãi, hai bên cửa chính của phòng tiệc cũng bày đầy lẵng hoa, còn có bảng thông báo đỏ thắm bên trên dùng thiếp vàng chữ to viết mấy chữ ‘Tiệc mừng đính hôn của Phong phủ’, trên thực tế những khách nhân nhân được thiệp mời cũng chỉ viết đám hỏi của hai nhà Phong, Mạnh, cũng không có viết ra tên của người trong cuộc, bởi vì đã vài năm Phong Chi Thu không xuất hiện trong các trường hợp công khai, Phong Hải cũng độc thân nhiều năm, cho nên đa số mọi người nghĩ chắc là tiệc đính hôn của Phong Hải.

Có người bạn già đã từng hỏi Phong Hải, ông ta cũng không có nói rõ, ông không muốn sau khi tin tức truyền đi sẽ dọa Phong Chi Thu chạy mất, hôm nay ông tính tuyên bố trước mặt mọi người chuyện Phong Chi Thu đính hôn cùng Mạnh Khả Ly, hơn nữa một tháng sau sẽ kết hôn, ông sẽ giao lại tập đoàn Hải Liên cho Phong Chi Thu, ông đang đánh cược! Đánh cược dựa con trai căn bản không muốn kết hôn nhưng lại để ý tập đoàn Hải Liên sẽ đáp ứng việc này, kết quả xấu nhất là thằng bé không đáp ứng, vậy ông vẫn sẽ giúp Mạnh gia giải quyết vấn đề là được, bọn họ cũng sẽ không có ý kiến.

Cuộc sống của ông đã không còn nhiều lắm rồi, thâm nghĩ trước khi chết có thể nhìn thấy con trai kết hôn, căn cứ điều tra của ông, nếu không có chút thủ đoạn thúc ép, phỏng chừng Phong Chi Thu không có khả năng sẽ kết hôn, thằng bé đối hôn nhân luôn bài xích rất xa, đây cũng là lỗi của ông, chuyện cũ nghĩ lại mà đau đớn, nhưng hương khói của nhà họ Phong cũng không thể bởi vậy mà chặt đứt, haiz! Bây giờ ông chỉ hy vọng cái chết của ông có thể đổi lấy sự tha thứ của con trai.

Phong Hải quần áo phẳng phiu ngồi một mình trong phòng khách quý, khôn chút nào để ý tới âm nhạc ưu mỹ cùng tiếng người dần dần náo nhiệt ở phòng bên ngoài, Tề Đông tiến vào mấy lần, Phong Chi Thu vẫn chưa đến, ông vốn định trước khi tuyên bố có thể gặp thằng bé một lần để trò chuyện một chút xem ra đã không có hy vọng rồi.

“Chi Thu, tiệc đính hôn sắp bắt đầu rồi, cậu còn không đi sao?” Một trong những người bạn tốt của Phong Chi Thu Ngụy Lam Thiên nhin không được hỏi, trên thực tế Phong Chi Thu đã đến khách sạn từ sớm rồi, chẳng qua là khuôn mặt bình tĩnh vẫn ngồi đợi trong quán cà phê mà thôi.

Ngụy Lam Thiên cũng chịu bó tay với khúc mắc trong lòng cậu ấy, chỉ có thể lặng yên cùng cậu ấy, kỳ thật anh biết sau khi Phong Chi Thu biết được bệnh tình của Phong Hải vốn đã hơi mềm lòng, chính là kéo không dưới mặt mũi trở về thôi, nhưng chuyện đính hôn lần này lại đóng băng trái tim đã hơi mềm của cậu ấy một lần nữa.

Bây giờ anh thực lo lắng cho bữa tiệc đính hôn này, không biết rốt cuộc Phong Chi Thu sẽ làm như thế nào, trực tiếp cướp cô dâu đại náo bữa tiệc hay là có chủ ý gì khác thật đúng là anh cũng không dám khẳng định, chỉ biết là trạng thái hiện tại của cậu ấy rất khủng bố.

“Lam Thiên, cậu nói tại sao ông ấy phải làm như vậy? Chẳng lẽ không phải thật sự bị bệnh? Còn có nguy cơ trước mắt của nhà họ Mạnh, kinh doanh cũng không tốt, cô gái nhà họ mạnh kia rốt cuộc là dùng thủ đoạn gì làm cho ông ấy sắp chết còn muốn chui vào bụi hoa đây?” Phong Chi Thu trầm mặc nửa ngày cuối cùng mở miệng, lần này anh thế nào cũng nghĩ không ra dụng tâm của Phong Hải, không nghĩ tới ông ấy là đánh chủ ý vào mình, khi mà trong ấn tượng ông ấy vẫn luôn không quản không hỏi đối với chuyện của anh.

Ngụy Lam Thiên nói: “Tôi cảm thấy lúc còn trẻ cha cậu là có chút mạnh mẽ, nhưng ở trên thương trường, lại vào cái thời kỳ đó, nếu ông ấy không quyết đoán như vậy thì làm sao có được thành tựu như bây giờ chứ? Hơn nữa hơn mười năm nay ông ấy vẫn không có tái hôn, cũng không quá bạc tình với mẹ cậu, có lẽ ông ấy vẫn luôn luôn hối hận, hai người vẫn nên nói chuyện với nhau thì tốt hơn!”

“Nói chuyện gì? Nói thật chiến tranh lạnh nhiều năm như vậy tôi đã không biết nên nói với ông ấy cái gì!” Ánh mắt Phong Chi Thu cũng cực kỳ cô đơn, mẹ chết đồng thời anh cũng không gặp lại cha mình vẫn lẻ loi một mình ở nước ngoài cũng không chịu nổi.

“Cho nên tôi nói, hai người nói chuyện quá thiếu, đều là người sĩ diện cố chấp, xem ở điểm đó thì hai người thật giống nhau đấy, huyết thông cha con là không thể cắt đứt được.”

Phong Chi Thu trừng mắt liếc anh một cái nói, “Mình qua đó, cậu đừng đi! A nguyên mình cũng đã nói rồi, mình không hy vọng các cậu đi đến những trường hợp xấu hổ như vậy, dù sao cũng không có chuyện gì tốt!”

“Ha ha! Không có việc gì mình còn không đi đâu? Hiện tại có kịch vui để xem vì sao không đi, dù sao ngày cũng thật sự không thú vị, tốt nhất là trình diễn một tiết mục cha con tranh giành cô dâu đi, ngày mai có thể thấy được trên trang nhất mới thích thú đâu!” Ngụy Lam Thiên không sợ chết cười hì hì nói.

Phong Chi Thu cũng không lại tranh chấp vô mồm với cậu ấy, trong lòng anh kỳ thật cũng bất an không biết nên như thế nào cho phải, chẳng lẽ thật sự phải nói chuyện cùng với ông ấy sao?

12. Chương 12: Bỗng Nhiên Qua Đời

“Tổng giám đốc, ngài làm sao thế? Tôi thấy hay là chúng ta đến bệnh viện trước đi!”

Sắc mặt Phong Hải hơi trắng bệch, hô hấp cũng hơi dồn dập, thư ký trưởng Tề Đông đứng bên cạnh nhìn thấy lo lắng không thôi, bữa tiệc đính hôn này, vẫn làm cho ông tâm thần không yên.

“Không cần, thời gian đã muốn không sai biệt lắm, lấy thêm 2 viên thuốc để tôi uống.”

Không biết có phải bởi vì đêm qua suy nghĩ nhiều quá không nghỉ ngơi tốt hay không, mà sáng sớm hôm nay thức dậy Phong Hải cũng cảm thấy thân thể rất không thoải mái, vì tiệc đính hôn, vì giải quyết xong nhất cục tâm sự, ông không thể không cố gắng chống đỡ được, trong lòng cũng thầm than cơ thể này quả thật là không dùng được nữa rồi.

Bác sỹ vẫn khuyên ông làm phẫu thuật, nhưng khả năng thành công lại chỉ có dưới 20%, làm sao ông dám làm? Ông muốn nhìn thấy con trai ổn định rồi mới có thể yên tâm, đến lúc đó cho dù chết trên bàn mổ cũng một chút cũng không có gì phải lo lắng.

Nhà họ Phong bọn họ phải dựa vào Phong Chi Thu rồi, ông thật sự không muốn con trai bởi vì chuyện của ông với mẹ của nó mà bị ảnh hưởng suốt đời, trời mới biết nếu như có thể làm lại từ đầu mà nói, nhất định ông sẽ không làm thương tổn đến hai mẹ con thằng bé.

“Lão gia, người nhà họ Mạnh đã đến, đã sắp xếp ổn thỏa ở chính sảnh.” Một người làm của nhà họ Phong tiến vào bẩm báo.

“Đã biết!” Phong Hải vung tay để người đó rời đi, quay sang bên cạnh giao nhiệm vụ, “Anh đưa bản hợp đồng cho tổng giám đốc Mạnh xem trước đi, ta lo lắng nếu tiệc đính hôn có vấn đề..., sẽ làm cho bọn họ

không xuống đài được, trước hết để cho nhà họ Mạnh an tâm đã, mặc kệ thành hay không thành, tiền mà Phong thị đã nhận lời cho Mạnh gia mượn vẫn sẽ được chuyển đến.”

“Dạ!” Tề Đông gật đầu chuẩn bị rời đi.

Phong Hải ho khan một tiếng ngay sau đó nói: “Anh đi ra ngoài nhìn lại xem Phong Chi Thu đã đến chưa, nếu đã đến thì bảo thằng bé tới đây một chút.”

Tề Đông yên lặng gật đầu đi ra ngoài, đi đến chỗ ngồi của người nhà họ Mạnh trong phòng khách quý lại chỉ thấy hai mẹ con Mạnh Khả Ly đang lẳng lặng ngồi yên ở đó, những người khác đã sớm như bướm bướm bay khắp hội trường làm quen với khách khứa.

“Thì ra Tổng giám đốc Mạnh không có ở đây!” Tề Đông khách khí chào hỏi qua với mẹ con Mạnh Khả Ly, sau đó xoay người chuẩn bị đi ra ngoài tìm Mạnh Huy, đảo mắt nhìn ra bên ngoài khách khứa đã đến gần hết, Mạnh Huy đang nói chuyện vui vẻ với một vị tổng giám đốc, ông nhìn nhìn cặp văn kiện trên tay quay trở lại phòng khách quý.

“Mạnh tiểu thư, tập văn kiện này cứ để ở chỗ của cô đi, là hợp đồng đầu tư tiền của Phong thị, lát nữa đưa cho cha cô là được.”

“Được.” Mạnh Khả Ly cũng không biểu lộ tình cảm gì nhận lấy, hợp đồng này chính là nguyên nhân nhà họ Mạnh liều mạng đưa cô cho Phong lão gia đi, trong lòng cô không nói rõ được cảm xúc.

Tề Đông cũng không có lòng dạ nào mà đi chú ý biểu tình của Mạnh Khả Ly, nói thật ông thực lo lắng Phong Hải, cũng lo lắng cái chàng lãng tử nóng nảy của nhà họ Phong, bữa tiệc đính hôn này, trong thâm tâm ông có cảm giác sẽ là một trò khôi hài.

Vội vàng đi ra ngoài cửa, tìm được Mạnh Huy, đang chuẩn bị nói cho ông ta biết chuyện hợp đồng, thì truyền đến tiếng kinh hô từ phía phòng khách nhỏ Phong Hải đang ngồi, một người làm đang hốt hoảng la hét ở cửa: “Không xong, lão gia ngã đi rồi!”

Lòng Tề Đông trầm xuống, thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó? Ông vội vàng xuyên qua đám người vào phòng tiếp khách, để nhân viên ngăn khách khứa đang tò mò đánh giá ở ngoài cửa, cũng phân phó gọi bác sỹ, lão quản gia cũng đến, Phong Hải đã được mọi người giúp đặt nằm ở trên sofa, sắc mặt đỏ đậm, một bộ dáng bất tỉnh nhân sự.

Tề Đông và lão quản gia đồng loạt đi qua còn chưa kịp hành động, Phong Hải đã từ từ tỉnh lại rồi, vừa rồi đột nhiên mất ông tối sầm lại, trong nháy mắt đó nghĩ rằng cứ như vậy mà chết đi, không nghĩ tới còn có thể tỉnh lại, ông cố hết sức mở miệng, giống như muốn nói chuyện, ánh mắt cũng đã trở nên vẫn đục.

“Lão gia, lão gia, bây giờ chúng tôi sẽ đưa ngài đi bệnh viện, ngài nhất định phải chịu đựng!” Lão quản gia từ bên phải nâng Phong Hải dậy, hốc mắt đã hồng hồng rồi, chỉ có ông và Tề Đông rõ ràng nhất tình trạng cơ thể của Phong Hải.

“Tề, Tề Đông.” Phong Hải cố sức lắc lắc đầu dùng giọng nói run run để gọi.

Tề Đông vội vàng cầm tay Phong Hải nói : “Tổng giám đốc, tôi ở đây, tôi ở đây!”

“Chi Thu đâu? Chi Thu có tới không.” Giọng nói của ông đã rất suy yếu vô lực, tâm tâm niệm niệm vẫn là muốn gặp Phong Chi Thu một lần.

“Thiếu gia rất nhanh sẽ đến, lão gia, chúng ta đi bệnh viện trước đi!”

“Vô dụng. , tôi biết, tôi đã không được, tôi chống đỡ không nổi nữa, tôi muốn đi tìm Nhược Lan” Thần sắc Phong Hải thảm đạm, hơi thở đã yếu.

“Lão gia.” Hai người đồng thanh kêu lên, trước kia tuy rằng Phong Hải rất nghiêm khắc, nhưng đối với Tề Đông cùng lão quản gia cũng là có ân , dốc sức làm việc suốt đời, lập nên cơ nghiệp vô số, cuối cùng ở lại bên cạnh ông ấy cũng chỉ có hai người mà thôi.

“Nói cho Chi Thu, trước kia. Là tôi đã sai ! Tôi. Tôi thực xin lỗi hai mẹ con thằng bé, cô bé nhà họ Mạnh, làm cho thằng bé cười đi.”

Mặt Phong Hải lại đỏ bừng lên, cố gắng chống đỡ đứt quãng nói xong mấy câu, bỗng nhiên tay hoàn toàn vô lực buông thông xuống, mà đôi mắt lại vẫn đang mở to, lão quản gia run rẩy kiểm tra hơi thở, đã không có nữa rồi, chỉ có thể vuốt mắt cho ông ấy rồi khàn giọng khóc rống lên.

Mà lúc này, Phong Chi Thu mới ngăn lại Ngụy Lâm Thiên muốn cùng đi với anh từ trong quán cà phê ở tầng hai bước ra do dự mà vào thang máy chuẩn bị lên lầu.

13. Chương 13: Lòng Chán Ghét

Thang máy ngừng một chút ở tầng 3, bước vào là hai cô gái trẻ ăn mặc thời thượng, một mùi nước hoa nồng đậm đập vào mũi, Phong Chi Thu nhận không được nhú mày, nhưng không ngẩng đầu lên.

Hai cô gái đưa lưng về phía anh đang chanchấp nhau cái gì đó, rất không coi ai ra gì, cũng không chú ý trong thang máy đã có ba người phụ nữ và một người đàn ông.

“Nhìn xem mày chọn cái thứ rách nát gì đây, hại tao phải chạy xuống cửa hàng để mua.” Cô gái áo đỏ tức giận oán trách.

“Dài dòng cái gì, không phải là tôi đi mua cùng chị sao? Thật là, ai bảo chị chọn màu này cơ, của tôi làm sao lại là thứ rách nát chứ!” Một cô gái khác mặc lễ phục màu vàng lại càng bất mãn.

“Quên đi, tao cũng không muốn tranh cãi với mày, lát nữa tao nhìn chúng người nào mày đừng tranh giành với tao là được!”

“Với ánh mắt đó của chị? Coi như xong!”

“Mày xem nhà họ Phong phô trương như này, nói không chừng sau này cái con bé chết tiệt kia lại có thể ký tên trên đầu chúng ta mất!”

“Như thế nào? Tâm động, nếu tâm động thì chị nên sớm một chút đi quyến rũ Phong tổng giám đốc không phải tốt rồi!”

“Thôi đi! Tao cũng chỉ nói vậy thôi, muốn tao gả ột ông già tao mới không chịu đâu, tao vừa mới nghe nói con trai độc nhất của nhà họ Phong có thể sẽ trở về”

“Tôi nói chị là không có đầu óc sao! Đừng quên gả cho ông già họ Phong kia trên danh nghĩa vẫn là em gái của chúng ta đâu, chị có thể gả cho con trai của nhà họ Phong sao?”

Phong Chi Thu nghe đến đó mới hơi nâng mí mắt, hóa ra là hai cô con gái khác của nhà họ Mạnh, xem ra đều là cô gái hám của, anh đánh giá hai người một chút lại buông mắt xuống, khéo miệng hơi nhếch, lộ ra một nụ cười khinh miệt khó có thể nhận ra .

“Không nói nữa! Nhìn lại một chút đi, rốt cuộc cũng là tiệc đính hôn của Phong tổng giám đốc, đến đều là những người hơi lớn tuổi, hơi ít các anh chàng trẻ tuổi đẹp trai.” Trước đó đã nhìn một vòng, không thấy được những chàng công tử nhiều tiền làm cho Mạnh Khả Lệ kém hào hứng hơn.

Mạnh Khả Tình liếc chị ta một cái: “Ngu ngốc! Những ông già này không được, chẳng lẽ nhà bọn họ không có con trai sao? Biểu hiện tốt một chút đi, trước cứ lưu ấn tượng tốt với người khác đã!”

“Đình.” Thang máy cuối cùng đã tới, hai cô gái lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực, đáng vẻ ưu nhã đi ra ngoài, Phong Chi Thu sờ sờ cái mũi lạnh lẽo đi theo vào.

Nhưng vừa đến cửa thì lập tức phát hiện không được bình thường, bởi vì rõ ràng không khí bên trong không đúng, hơn nữa lại đang loạn thành một đoàn, một đồng người chen chúc dấn lỗ tai bên ngoài cửa phòng khách, vẻ mặt kích động kinh hoàng.

“Trời ơi! Tại sao có thể như vậy ? Phong tổng giám đốc thật sự không được sao?”

“Hình như là không được? Có phải quá hưng phấn hay không, ngày đại hỉ như này.”

“Sao bác sỹ còn chưa tới chứ?”

“Haizz! Không nghĩ tới hỉ sự lại biến thành tang sự”

Nghe thấy những lời nghị luận, vẻ mặt Phong Chi Thu đại biến, vội vàng xuyên qua đám người đẩy cửa đi vào, cửa phòng khách người hầu của nhà họ Phong canh giữ, không cho người ngoài đi vào, hai người hầu giữ cửa đều có vẻ trẻ tuổi, ở Phong gia mới hai ba năm, còn chưa từng gặp Phong Chi Thu, vốn định ngăn anh lại, nhưng lại bị anh không kiên nhẫn đẩy sang một bên.

“Thiếu gia, ngài đã trở lại!” Lão quản gia thấy Phong Chi Thu giống như thấy vị cứu tinh vậy, nước mắt tuôn đầy mặt nói: “Lão gia. Lão gia đã đi rồi!”

“Cái gì?” Phong Chi Thu chấn động, tuy rằng anh vẫn không chịu gặp Phong Hải, nhưng qua nhiều năm như vậy, đối với cảm giác của anh đối với ông đã không còn hận như trước, thật sự đột nhiên cứ ra đi như vậy tuyệt đối là ngoài ý liệu của anh.

Chân sau của anh quỳ xuống trước sô pha, lấy tay dò xét, quả nhiên đã không còn hơi thở, nỗi hận trong lòng lập tức liền tan thành mây khói, anh quay đầu giận dữ hét lên với lão quản gia: “Rốt cuộc là sao lại thế này? Làm sao có thể. Tại sao có thể như vậy?”

“Lão gia, lão gia vừa mới chỉ nói đầu hơi choáng váng, liền nằm trên sô pha muốn nghỉ ngơi một chút, không nghĩ tới không nghĩ tới.” Lão quản gia lại khóc lên.

Phong Chi Thu tâm loạn như ma nhìn Phong Hải, ông ta làm sao có thể cứ cái gì cũng không nói đã chết như vậy! Nhìn khuôn mặt già nua của Phong Hải đã có chút xa lạ, Phong Chi Thu đột nhiên chân thật cảm nhận được người thân duy nhất của mình cứ như vậy mà rời đi.

Thì ra đây chính là người chết như đèn tắt, cái gì mà yêu, hận, tình, thù chứ, tất cả đều vô ích, rốt cuộc thì mấy năm nay anh đang chấp nhất cái gì?

Trong lòng Phong Chi Thu đột nhiên hiện lên một tia hối hận.

Năm đó gặp khủng hoảng tài chính, tình trạng công ty rất xấu, trong lúc đó hai vợ chồng Phong Hải luôn bất đồng ý kiến về vấn đề lựa chọn hướng đi cho công ty, khắc khẩu vốn là khó tránh khỏi, chẳng qua trong lúc tức giận Phong Hải đã ra tay tát vợ một cái, cũng làm cho bà trong lúc thương tâm chạy ra ngoài xảy ra tai nạn xe cộ mà chết, làm cho anh người nhìn thấy toàn bộ quá trình vẫn thủy chung quên không được một màn kia.

Người mẹ từ nhỏ đã yêu thương anh đem anh trở thành tâm can bảo bối giống nhau lại cứ như vậy đột nhiên chết thảm trước mắt, anh có thể nào không đem toàn bộ sai lầm đổ lên người Phong Hải đây, cho nên anh hận ông ta, không chịu lại nói với ông ta một câu, mà bây giờ thì muốn nói chuyện cũng không được nữa rồi.

Nói đến cùng thì đây chẳng qua chỉ là một chuyện ngoài ý muốn, Phong Hải cũng vì chuyện này mà trả giá rất nhiều, tuy rằng công ty làm theo quyết định của ông có thể lớn mạnh, nhưng vợ chết con bỏ đi, đối với ông ấy cũng đã là đả kích rất lớn, không đến hai năm tóc liền trắng, những điều này trước kia Phong Chi Thu không quan tâm cũng không biết.

“Thiếu gia! Thiếu gia!” Tề Đông thanh tỉnh lại đầu tiên, xe cấp cứu của bệnh viện đã đến, bên ngoài còn có một đồng khách khứa lòng dạ không đồng nhất đang chờ, những việc này đều phải dựa vào Phong Chi Thu xử lý.

“Xin thiếu gia nén bi thương, bên ngoài khách khứa.”

Phong Chi Thu nghe được lời nói của Tề Đông rất nhanh liền tỉnh lại từ trong khiếp sợ cùng hối hận, anh cũng không còn là cậu bé nông nổi trước kia nữa rồi, nhìn Phong Hải đầu anh cũng không quay lại nói: “Bảo tất cả những người đó giải tán hết đi!”

“Dạ!” Tề Đông đã sớm được Phong Hải giao phó, về sau chính là muốn nghe theo Phong Chi Thu, chẳng qua ngày này đến sớm hơn, đương nhiên ông biết tình hình trước mắt nên xử lý như thế nào, nhìn Phong Hải liếc mắt một cái ông trầm mặt đi ra khỏi phòng khách.

Mọi người bên ngoài phòng nghe được Phong Hải quả nhiên đã qua đời, không khỏi khóc thút thít, sau đó lại bắt đầu nghị luận, một nhà Mạnh Huy có chút kinh hoàng, vội vàng chen vào phòng khách.

“Này? Vậy phải làm sao bây giờ? Tiệc đính hôn cứ như vậy mà hủy bỏ sao? Còn chuyện Phong tổng giám đốc đã đáp ứng chúng tôi thì sao?” Trần Khiết cũng không có vì Phong Hải chết đi mà cảm thấy bi thống, ngược lại nhanh chóng lo lắng cho nhà mình.

Phong Chi Thu nghe vậy xoay người lại, cảm tức liếc mắt nhìn bà ta một cái, còn chưa nói gì, Mạnh Khả Tình và Mạnh Khả Lệ lại hoan hô lên: “Phong thiếu! Thì ra anh chính là con trai của Phong tổng giám đốc!”

Phong Chi Thu ngẩng đầu liếc mắt nhìn hai cô gái chọt hô lên kia một cái, hóa ra là bọn họ, vừa rồi trong thang máy chỉ nhìn bóng lưng, không nghĩ tới lại là hai chị em trước kia đã gặp qua 1 lần ở quán Bar.

An hử lạnh một tiếng, không để ý.

“Phong thiếu, bác Phong, bác Phong đột nhiên như vậy, chúng ta cũng rất khổ sở, anh đừng quá thương tâm!” Mạnh Khả Tình rốt cuộc cũng là già đời, vẫn tương đối có ánh mắt, lập tức thay đổi vẻ mặt bi thống an ủi, chẳng qua người cũng dựa vào hơi gần quá.

Phong Chi Thu cũng vẫn không trả lời, lúc này Tề Đông và Ngụy Lam Thiên đồng thời bước vào.

“Khách khứa bên ngoài đã giải tán, chúng ta trước đưa bác Phong trở về đã! Mình đã báo cho a Nguyên chuẩn bị những chuyện khác rồi, không nghĩ lại bất ngờ như vậy, bất quá cậu đừng lo lắng, tất cả đều có bọn mình.” Ngụy Lam Thiên đi ngay phía sau Phong Chi Thu, vừa phát hiện tình hình này lập tức liền liên lạc a Nguyên giúp đỡ Phong Chi Thu chuẩn bị mọi chuyện, bọn họ là anh em nhiều năm nay rồi, có chuyện gì cần cần bản không cần phân phó.

“Vậy thì đi thôi!” Phong Chi Thu lạnh nhạt nói, sắc mặt khôi phục bình tĩnh, vẫn không để ý tới người nhà họ Mạnh.

“Này. , Phong thiếu.” Mạnh Huy thấy đám người Phong Chi Thu mang Phong Hải rời đi, cũng có chút nóng nảy.

Tề Đông vội vàng kéo lấy ông ta thấp giọng nói: “Thật ngại quá! Chúng tôi cũng không nghĩ đến sẽ phát sinh chuyện bất ngờ như vậy, nhưng tổng giám đốc đã sớm sắp xếp xong xuôi, hợp đồng đầu tư vốn đã đưa cho Mạnh tiểu thư rồi, chúng tôi đi trước!”

Mạnh Huy nghe được hợp đồng trong lòng vui vẻ, định lên tiếng hỏi rõ ràng, Tề Đông đã muốn nhanh chóng rời đi, cửa khách sạn đã có phóng viên sớm nhận được tin tức mà đến, ông phải giúp thiếu gia ngăn lại mới được, bằng không với tính tình của cậu ấy, sẽ có rất nhiều người không hay ho .

14. Chương 14: Bản Hợp Đồng Cứu Mạng

Bên ngoài động tĩnh lớn như vậy, đương nhiên hai mẹ con Mạnh Khả Ly trong phòng khách quý đã sớm cảm giác được, mẹ Khả Ly vốn muốn tới đây nhìn xem, lại bị Khả Ly kéo lại.

Bởi vì cô nhìn thấy Phong Chi Thu.

Không nghĩ tới anh ấy chính là con trai của Phong tổng giám đốc, hóa ra thế giới này cũng không lớn, cô hoang mang không biết như thế nào cho phải, chỉ có thể lôi kéo mẹ mình yên lặng tránh ở một bên.

Mà Phong Chi Thu ra khỏi phòng khách cũng không liếc mắt nhìn về phía bên này của cô một cái, gương mặt bình tĩnh bước nhanh rời đi.

Mặc dù nói Phong Hải chết rất đột nhiên cũng thật bất ngờ, Mạnh Khả Ly vẫn không thể không cảm thấy thở phào nhẹ nhõm một hơi, nhưng lại trong trường hợp như vậy biết được thân phận của Phong Chi Thu cũng làm cho trong lòng cô không phải tư vị.

Nếu Phong Chi Thu biết người phụ nữ vốn muốn đính hôn cùng cha anh ấy, cũng vào trước hôn đính hôn vài ngày chạy tới quán bar cùng đàn ông, chỉ sợ anh ấy cũng sẽ không có cái nhìn tốt về cô đi, nghĩ tới điểm đó Khả Ly không khỏi thở dài!

“Khả Ly, xem ra là ông trời đang giúp cậu đó!” Giọng Hứa Mỹ An cắt đứt suy nghĩ của Mạnh Khả Ly.

Quay đầu nhìn về mặt hưng phấn của Hứa Mỹ An, cô không khỏi lắc lắc đầu, vốn không hy vọng cô ấy sẽ đến, nhưng cô lại không thể không đến, kết quả vừa đến lại gặp chuyện bất ngờ, làm cô bối rối vì Khả Ly không cần bị bắt lập gia đình mà cao hứng không thôi, tuyệt đối không đồng tình với ông già nhà họ Phong, thậm chí còn cảm thấy ông ấy như vậy là xứng đáng.

Khả Ly đang muốn nói với cô cái gì, đoàn người nhà họ Mạnh đã đi về phía bọn họ.

“Hợp đồng thư ký trưởng Tề Đông đưa đâu?” Mạnh Huy một câu dư thừa cũng không nói, trực tiếp hỏi hợp đồng.

Lòng Khả Ly chợt lạnh, nhìn về mặt Mạnh Huy còn có đám người Trần Khiết như trên cao nhìn xuống, tay cô không tự chủ được nắm thành quyền.

“Mau lấy hợp đồng ra đây!” Là giọng nói bén nhọn của Trần Khiết, nếu không gả được, bà cũng không cần thiết phải khách khí với cô ta.

“Mỹ An, cậu đi trước đi!” Khả Ly không để ý tới bọn họ thản nhiên nói với Hứa Mỹ An.

Hứa Mỹ An lo lắng nhìn cô, trường hợp như thế này thấy thế nào cũng là Khả Ly bị sỉ nhục, bất quá một người ngoài như cô cũng không nên nói cái gì, “Khả Ly.”

“Cậu đi trước đi! Không có việc gì! Tối mình sẽ liên lạc với cậu!” Khả Ly kiên trì muốn Hứa Mỹ An rời đi trước.

Hứa Mỹ An hơi do dự thấy biểu tình của Khả Ly rất rõ ràng hi vọng cô nhanh chút rời đi, đành phải chào mẹ Khả Ly rồi đi.

Cô không để ý tới những người khác trong nhà họ Mạnh, người nhà họ Mạnh cũng không để ý tới cô, dù sao cũng là chuyện nhà mình, cũng không hi vọng có người ngoài đứng một bên nhìn.

Khả Ly thấy Hứa Mỹ An đã đi, mới chậm rãi đi lại ở chỗ trống trong phòng tiệc, nhìn mọi thứ được sắp xếp tỉ mỉ, cô không khỏi cảm thán thế sự vô thường.

Không nghĩ tới vốn là một bữa tiệc đính hôn khiến cô chán nản tuyệt vọng, thế nhưng có thể có kết thúc như tro đùa như vậy, lại còn vì vậy mà biết thân phận của anh ấy.

“Còn nhìn cái gì vậy! Không nghĩ tới cô còn là một sao chói, còn chưa đính hôn, đã khắc chết người!” Trần Khiết khinh miệt châm chọc nói.

Mạnh Khả Tình tiếp tục cười nhạo nói: “Cũng không phải vậy! Vốn cho là sắp được bay lên đầu cành làm Phụng Hoàng rồi, đáng tiếc ngày thường thấp hèn, căn bản là không có cái mệnh kia thôi!”

“Đúng vậy, thật sự là rất đáng tiếc, không nghĩ tới Phong lão gia lại ồ ỉ ưa nhanh như vậy đi, nếu như sau khi được gả lại đây mới chết thì..., cô đã có thể một bước lên trời!” Mạnh Khả Lệ cũng không chịu buông tha cơ hội đập người này.

Trương Mai bàng hoàng nhìn người một nhà này, hai tay quẩn vào nhau, bất quá bà lại không có cách nào, thật sự là số mệnh của mẹ con bà không tốt sao?

Mà Mạnh Khả Ly lại không nói một lời, thế nhưng nhàn nhã lấy một khối điểm tâm lên đĩa bắt đầu ăn, Phong Hải chết đi đối với cô cũng không có cái gì đả kích, nhưng việc Phong Chi Thu xuất hiện lại khiến cô kích động một chút, nhưng nghĩ lại thì, phát hiện ra cô và anh ấy chính là một người trên trời một người dưới đất.

Một đêm kia đối với bọn họ mà nói không có bất kỳ ý nghĩa gì, từ đầu đến cuối bọn họ cũng chỉ có thể là hai đường thẳng song song, mà tỉnh táo lại, bây giờ còn chưa có giải quyết chỉ còn bệnh tình của mẹ thôi.

Cô không thể đính hôn với Phong tổng giám đốc mà nói..., vậy sẽ không còn giá trị lợi dụng với nhà họ Mạnh nữa rồi, bọn họ còn có thể trả tiền chữa bệnh ẹ cô nữa sao?

“Nhanh lấy hợp đồng ra đây đi!” Trần Khiết đã bị cái thái độ thanh thản này của Mạnh Khả Ly chọc giận, lớn tiếng với cô.

“Nhà họ Phong thật đúng là không sai, thật ra thì bất kể việc đính hôn này có thành hay không, nhà họ Phong đều đáp ứng giúp đỡ Mạnh thị rồi, hơn nữa còn rất rộng rãi! Năm trăm ngàn! Với tôi mà nói thì thật đúng là con số trên trời!”

Mạnh Khả Ly buông điểm tâm thần nhiên nói, vẻ mặt lạnh lùng giống như đang nói chuyện tình nhà người khác vậy.

“Phải không? Phong tổng giám đốc thật sự thỏa thuận đầu tư năm trăm ngàn?” Mạnh Huy nghe vậy hưng phấn tiến đến.

Trần Khiết cũng cười nói: “Vậy thì tốt quá! Có năm trăm ngàn thì sẽ không còn vấn đề gì nữa, vốn cho là có ba trăm ngàn cũng không tệ rồi!”

“Hạng mục kia của chúng ta vẫn rất có tương lai, Phong tổng giám đốc nhất định đã cho người tìm hiểu, bằng không không có khả năng ra nhiều tiền như vậy.” Mạnh Huy hưng phấn mà xoa xoa đôi bàn tay, nói tiếp: “Hợp đồng ở đâu, Phong tổng giám đốc có yêu cầu gì không?”

“Hình như cũng không có nhiều yêu cầu? Chỉ cần một thành lợi nhuận của hạng mục này thôi?” Khả Ly nhưng thật ra có hỏi sẽ trả lời.

“Vậy thì tốt quá! Hạng mục này của chúng ta chắc chắn có lời rồi, hạng mục này tuyệt đối là kiếm tiền, lúc đầu ta biết nó sẽ kiếm nhiều tiền mới có thể cố gắng chống đỡ, chẳng qua tài chính của nhà chúng ta không đủ thôi, hiện tại đã có tiền thì mọi việc đều không thành vấn đề!”

“Vấn đề vẫn phải có.”

“Nói như thế nào? Sau đó nhà họ Phong sẽ đổi ý?” Mạnh Huy lo lắng hỏi.

Khả Ly thấy biểu tình chột vui chột buồn của ông ta, không khỏi cười khẽ một tiếng nói: “Cái đó thì không, điều khoản hợp đồng rất ưu đãi, hơn nữa đã đóng dấu, Phong tổng giám đốc cũng tự tay kí tên rồi, thư ký trưởng Tề nói vô luận như thế nào nhà họ Phong đều đã chuyển tiền.”

“Như vậy thì tốt rồi, ta còn sợ Phong tổng giám đốc vừa chết, chuyện của nhà họ Phong về sau phải xem quyết định của Phong thiếu đâu.”

Nghe ông ta nhắc tới Phong thiếu, tim Khả Ly không khỏi đập nhanh hai nhịp, nhưng rất nhanh lại tĩnh táo lại: “Hợp đồng này có chữ ký của Phong tổng tự nhiên là không thành vấn đề, bất quá, nếu nó không cẩn thận bị mất, lại đi tìm người thừa kế của nhà họ Phong ký một hợp đồng giống như vậy, không biết anh ta có thể đồng ý hay không đây?”

Không để ý tới biểu tình ngu ngơ của Mạnh Huy, Khả Ly nói tiếp: “Mọi người đều biết đứa con trai này của Phong tổng giám đốc vẫn luôn ở nước ngoài không về là vì bất hòa với Phong Tổng Tài!”

“Con nhỏ chết tiết kia! Cô đây là có ý gì?” Trần Khiết vội vàng kéo quần áo của Khả Ly kêu lên.

Khả Ly lạnh lùng gạt tay bà ta ra nói: “Ý của tôi rất rõ ràng, đưa số tiền cần thiết để chữa khỏi bệnh ẹ tôi cho tôi, tôi sẽ đưa hợp đồng cho các người.”

15. Chương 15: Thương Lượng Thành Công

“Cái gì! Cô cái con nhóc chết tiết kia, ai cho cô lá gan, cô lại dám nói điều kiện với tôi?” Trần Khiết có chút không dám tin nhìn Khả Ly vẫn luôn nhu nhược.

“Đây chính là bị các người ép, nếu không như vậy, thử hỏi một kẻ hà khắc như bà còn có thể xuất tiền chữa bệnh ẹ tôi sao?” Mạnh Khả Ly một bộ dáng bằng bất cứ giá nào, suy đi nghĩ lại giờ cô đã không có biện pháp khác, chỉ có thể bắt lấy một cọng rơm cứu mạng cuối cùng này.

“Cô nói bậy bạ gì đó! Hợp đồng ở đâu? Mau lấy ra đây!” Mạnh Huy cũng gấp.

“Hợp đồng đã sớm đưa cho bạn học của tôi giữ rồi, bây giờ cô ấy đã mang đi! Là xé bỏ hay là trả lại, cô ấy sẽ chỉ nghe lời ta nói.”

Kỳ thật căn bản hợp đồng đang để trong túi của Khả Ly, Hứa Mỹ An mới đến không lâu, chuyện bất ngờ phát sinh như vậy cô đâu thể bố trí được những cái này, vừa rồi chỉ là nhanh trí nghĩ ra thôi. Giúp Trương Mai đang khấn trương không biết làm sao ngồi xuống ghế, nắm tay trấn an bà, ánh mắt cô kiên định ung dung nhìn Mạnh huy và Trần Khiết đang nổi giận đùng đùng .

Trận này, cô nhất định phải thắng!

“Kỳ thật các người cũng có thể thử đi tìm Phong thiếu xem, nói không chừng bọn họ sẽ soạn lại một bản hợp đồng nữa, nhưng tốt nhất vẫn là qua một thời gian ngắn nữa đi, dù sao người ta cũng vừa thực sự trải qua nỗi đau mất cha, hiện tại tìm tới cửa, sợ rằng sẽ bị mắng chửi đấy!” Khả Ly lại không nhanh không chậm thêm vào một câu.

Mạnh Huy cùng Trần Khiết lập tức nhớ tới biểu tình lãnh mạc dọa chết người vừa rồi của Phong Chi Thu, lúc ấy cái ánh mắt phẫn nộ lại lãnh khốc kia, khinh thường nhà họ Mạnh bọn họ đã sớm nhìn thấy trong mắt rồi, nào dám đi tìm anh ta nữa.

Vẫn nên lấy lại hợp đồng có sẵn thì tốt hơn, có con dấu của Phong thị, có chữ ký tự tay Phong Hải ký, hợp đồng kia đã có hiệu lực rồi, chính là không nghĩ tới lại đi sai một nước cờ, hợp đồng lại rơi vào tay Khả Ly, hơn nữa cô ta còn dám lớn mật dùng cái này để uy hiếp như thế xem ra là thật sự bất chấp tất cả rồi .

Về mặt Trần Khiết dịu đi một chút cố gắng giảm thanh âm nói: “Khả Ly con làm cái gì vậy, lúc trước không phải bởi vì vốn quay vòng của nhà chúng ta khó khăn sao? Hiện tại có tiền, bệnh của mẹ con đương nhiên sẽ chữa trị, cũng phải đợi có thiện thích hợp nữa!”

Khả Ly cười lạnh, dỗ trẻ con đây, của cải của nhà họ Mạnh không phải là cô không biết, mặc dù nói căn bệnh này của mẹ cô tốn không ít tiền, nhưng đối với nhà họ Mạnh mà nói vẫn là việc rất nhỏ, mà lúc trước Trần Khiết bỏ qua chính là không nghĩ tiêu số tiền này vì mẹ của cô.

“Tôi đã ở bệnh viện nghe ngóng được, thay thận ẹ tôi cần ba mươi vạn, hơn nữa nằm viện y tá ..., tôi cũng không cần nhiều, cho chúng tôi năm mươi vạn là được, hơn nữa tôi muốn đưa mẹ tôi đi khỏi nhà họ Mạnh, về sau chúng tôi không có bất kỳ quan hệ gì cùng nhà họ Mạnh nữa!” Khả Ly bình tĩnh nói, đây là nguyện vọng mười mấy năm nay của cô, có thể đạt được hay không, chỉ có thể dựa vào cơ hội này.

“Khả Ly.” Trương Mai kéo con gái một cái, bà chưa từng mở miệng xin tiền Mạnh Huy, hơn nữa còn là phương thức thương lượng như vậy, bởi vậy hết sức bất an, Khả Ly nắm chặt tay bà dùng ánh mắt bảo bà đừng khấn trương.

Mạnh Khả Ly vẫn bị bọn họ ức hiếp cũng dám to gan mà uy hiếp như vậy làm mọi người nhà họ Mạnh ngây ngẩn cả người, Mạnh Khả Lệ kịp phản ứng đầu tiên, xông lên chỉ vào Khả Ly thét to: “Cô cái con nhỏ chết tiệt này, lại dám nói chuyện với mẹ tôi như vậy, lại còn không biết xấu hổ dùng công phu sư tử ngọam, cô thật sự là.”

Khả Ly căn bản không rảnh mà để ý tới, cô biết tầm quan trọng của hợp đồng này, hơn nữa năm mươi vạn đối với cô mà nói mặc dù là con số trên trời, nhưng đối với nhà họ Mạnh mà nói là số tiền không đáng kể chút nào. Chẳng qua cô muốn chữa bệnh ẹ thôi, vừa rồi không có muốn xe muốn nhà, tiền này vốn là mẹ cô nên được nhận.

“Khả Lệ!” Mạnh Huy quát bảo Mạnh Khả Lệ đang không ngừng chửi mắng như một người đàn bà chanh chua ngừng lại, ánh mắt sa sầm, ông ta vẫn chưa từng chú ý đến đứa con gái luôn trầm tĩnh yên lặng này, hiện tại xem ra cô bình tĩnh ổn định hơn so với hai người chị gái.

Nhìn Trương mai gầy yếu xanh xao đang hết sức khấn trương, trong lòng ông hiện lên một tia áy náy, nghĩ nghĩ nói: “Được rồi! Ba đáp ứng yêu cầu của con! Lập tức cho người chuyển vào tài khoản của con, con phải cầm hợp đồng hoàn hảo không tổn hại gì về cho ba.”

“Đương nhiên! Việc buôn bán này có tính thế nào thì ngài cũng sẽ không mệt , tôi hi vọng về sau các người sẽ không bao giờ tới quấy rầy cuộc sống của tôi và mẹ tôi nữa, cứ coi như chúng tôi không tồn tại là được!” Khả Ly cũng không nhìn khuôn mặt đang trở nên ôn hòa của Mạnh Huy, vẫn đang thần nhiên biểu đạt ý của mình.

Trần Khiết rất tức giận, bà trăm ngàn lần không nghĩ tới Khả Ly bình thường vẫn trầm mặc nhường nhịn lại đột nhiên ra một chiêu như vậy, khiến bà khó lòng phòng bị, nổi giận cũng không có chỗ phát tiết!

Này có thể cũng là trời giúp Khả Ly đi, nếu không phải bởi vì Tề Đông không biết ân oán của nhà họ Mạnh đưa hợp đồng cho Khả Ly, cô cũng sẽ không có cơ hội này.

“Cô cho là nhà họ Mạnh hiềm lạ các người sao! Cầm tiền rồi rút nhanh cho tôi, càng xa càng tốt, về sau cũng đừng nghĩ lại bước vào cửa nhà họ Mạnh! Tài sản của nhà họ Mạnh cũng không có một chút can hệ nào với các người!” Trần Khiết rốt cục cũng xé rách mặt.

“Có phải nên lập cái hiệp nghị hay không? Mọi người không quấy nhiễu lẫn nhau là tốt nhất, chỉ cần các người không đến quấy rầy tôi và mẹ tôi, thì chúng tôi sẽ bỏ qua mọi thứ của nhà họ Mạnh!”

Trên pháp luật cô cũng có quyền thừa kế tài sản nhà họ Mạnh, không phải bọn họ đang lo lắng điều này sao? Đáng tiếc họ không rõ, nếu không phải bởi vì mẹ bị bệnh, tiền của nhà họ Mạnh một phần cô cũng sẽ không muốn.

“Như vậy không còn gì tốt hơn!” Mạnh Khả Tình ở bên cạnh hừ lạnh nói.

Mạnh Huy thấy nhân viên phục vụ của khách sạn đang ở cửa nhìn xung quanh, nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của Khả Ly liếc mắt một cái trầm giọng nói: “Tốt lắm! Về nhà trước rồi nói sau!”

16. Chương 16: Rời Khỏi Nhà Họ Mạnh

Không khí nhà họ Mạnh thập phần áp lực, Trần Khiết giống như một ngọn núi lửa sắp bùng nổ, bị Mạnh Khả Ly sắp đặt cho vào trông như này, bà rất không cam tâm, nhưng lại không có cách nào, chỉ có thể không ngừng chế nhạo hai mẹ con Khả Ly, đáng tiếc cả hai mẹ con đều trầm mặc không nói như nhau.

Trương Mai nghe xong lời nói của Khả Ly..., lặng yên thu thập hành lý, đối với việc Trần Khiết theo bên người kêu gào cũng không sợ, có nhiều thứ cũng cầm lên nhìn một chút rồi lại đặt trở về, cuối cùng cũng thu thập những món đồ dùng quần áo thường ngày.

Hai chị em Mạnh Khả Tình thì vây quanh Khả Ly cười nhạo cả buổi cũng đồng dạng không chiếm được đáp lại, cũng không thú vị giải tán, đồ đạc của Khả Ly lại càng đơn giản, rất nhanh liền thu thập thỏa đáng.

Lần này Mạnh Huy cũng không có dây dưa, rất nhanh sẽ chuyển tiền cho Khả Ly, hiện tại nhà họ Mạnh thiếu là khoản tiền lớn, lấy ra năm mươi vạn cũng không phải khó khăn.

Một mặt là bởi vì ông ta cũng hơi áy náy, mặt khác đương nhiên là muốn mau chóng lấy được hợp đồng, không nhìn thấy hợp đồng ông tavẫn không thể hoàn toàn an tâm được, nhớ tới ánh mắt Phong Chi Thu ông luôn nhìn không được mà rùng mình.

Khả Ly gọi điện thoại nói rõ tình huống của mình cho Hứa Mỹ An, dưới sự giúp đỡ của cô ấy nhanh chóng thuê một phòng trọ ở vùng lân cận bệnh viện cách trường học không xa, hiện tại có một chỗ dừng chân là được.

Hứa Mỹ An nghe nói cuối cùng cô có thể thoát ly nhà họ Mạnh thực cao hứng thay cô, nhưng đối với việc Khả Ly chỉ cần năm mươi vạn lại cầu nhàu một trận, bất mãn la hét nếu như cô ấy ở đó nhất định sẽ không chỉ đòi con số này, Khả Ly chỉ lắc đầu thản nhiên cười, có thể rời đi như vậy cô đã rất thỏa mãn rồi.

Tối hôm đó, trong tiếng nhạc mạ cùng chầm chọc của ba mẹ con Trần Khiết, Khả Ly mang theo mẹ Trương Mai rời khỏi nhà họ Mạnh nơi đã giam cầm họ gần hai mươi năm, chỉ mang theo quần áo bình thường mặc, tổng cộng chỉ hai cái rương hành lý, Trương Mai thấy Khả Ly quyết tâm rời đi, mặc dù có chút lo sợ không yên, cuối cùng cũng ngầm đồng ý với cô.

Ra khỏi cửa nhà họ Mạnh, cũng chỉ quay đầu nhìn thoáng qua, Mạnh Huy cũng không có xuất hiện, thở dài một tiếng cắn chặt răng cùng con gái rời khỏi nơi bà đã chôn vùi cả đời này.

“Mẹ, người trách con sao? Không thương lượng với mẹ đã quyết định như vậy.” Ngồi lên xe, Khả Ly mới nhẹ giọng hỏi mẹ vẫn yên lặng.

Trương Mai ngẩng đầu nhìn Khả Ly đang có chút khấn trương nở nụ cười: “Mẹ làm sao có thể trách con, bây giờ mẹ chỉ hy vọng con có thể khoẻ hoạt là tốt rồi.”

“Nếu mẹ không muốn rời đi, con. . . .” Kỳ thật Khả Ly cũng không muốn ép buộc mẹ theo ý của mình.

Trương Mai lắc đầu nói: “Vừa rồi mẹ cũng chỉ cảm thán chút mà thôi, là mẹ quá vô dụng, làm cho Khả Ly phải chịu khổ theo mẹ nhiều năm như vậy, việc hôm nay Khả Ly làm mặc dù có chút ra ngoài dự kiến của mẹ, nhưng Khả Ly làm đúng, mẹ tự hào về con.”

“Mẹ thật sự nghĩ như vậy sao? Con sợ mẹ không muốn rời đi cùng Khả Ly.” Trong lòng Khả Ly thoải mái hơn chút, cô biết Trương Mai nhất định sẽ đi cùng cô, chính là lo lắng bà sẽ không vui, nhưng cô rất rõ ràng nếu không rời đi mà nói thì cuộc sống của mẹ con cô ở nhà họ Mạnh sẽ càng khó sống hơn.

Trương Mai dịu dàng cười cười nắm chặt tay Khả Ly nói: “Trong lòng mẹ, Khả Ly mới là trọng yếu nhất, mặc dù mẹ hơi phiền muộn, nhưng cũng vui sướng hơn nhiều, sau này, hai mẹ con chúng ta sẽ vui vẻ hơn rất nhiều, trước kia là lòng mẹ quá luẩn quẩn rồi.”

“Mẹ, người yên tâm đi! Con nhất định sẽ làm ẹ sống những ngày thật tốt, cam đoan sẽ vui vẻ hơn so với ở nhà họ Mạnh.” Khả Ly thật sự nghĩ như vậy.

“Mẹ tin sẽ như vậy, mẹ sẽ ở nhà chờ con đi học về, đợi đến khi con tốt nghiệp, lấy được một người tốt, mẹ cũng yên lòng!”

“Vậy phải chữa bệnh trước mới được, mẹ nhất định phải chữa khỏi bệnh, sau đó sống cùng Khả Ly!”

“Hiện tại mẹ cảm thấy không có gì không thoải mái, sẽ không tiêu số tiền kia, số tiền này cũng không nhiều, con giữ lại là được!” Trương Mai thật sự cảm thấy thực xin lỗi con gái, để con bé chịu nhiều ủy khuất như vậy, cuối cùng còn phải dựa vào con bé dưới sự chỉ trích cùng chửi mắng của mấy người Trần Khiết yêu cầu số tiền này thay bà.

Bà biết nếu không phải vì bệnh của bà Khả Ly tuyệt đối sẽ không nén giận đòi tiền như vậy, đều là bà liên lụy đến con bé, nếu dùng hết số tiền này để chữa bệnh, vậy về sau con bé phải làm sao bây giờ đây?

“Mẹ, người đừng nói vậy, bệnh nhất định phải trị, mẹ nhất định phải khoẻ mạnh sống cùng Khả Ly, nếu không sau này Khả Ly bơ vơ một mình rất đáng thương!” Khả Ly nói xong tựa vào trên vai Trương Mai, cô thấy đối với việc rời khỏi nhà họ Mạnh Trương Mai đã thật sự nghĩ thông suốt, mới bắt đầu làm nũng.

Rất lâu rồi Trương Mai không gặp đáng về con nít của Khả Ly, giật mình, kéo cô sát vào mình cũng không nói gì, hai mẹ con cứ như vậy dựa sát vào nhau đi thành phố H.

Đã gần đến mùa thu, gió thổi mây trôi, thành phố H cũng không nhỏ hơn so với thành phố G, bất quá trường Khả Ly học lại gần ngoại thành, một đường đều bao phủ màu xanh tươi tốt của cây cối, người xe cũng thiếu rất nhiều, bởi vậy không khí cũng mát mẻ không ít, có lẽ còn có cảm giác tự do, dù sao Khả Ly cảm thấy hết sức thư thái.

Tối cổng trường sau khi tụ hợp với Hứa Mỹ An, vội vàng đánh xe đi thuê một phòng trọ tốt, phòng không lớn, rất đơn sơ, hơn nữa cảnh vật chung quanh cũng không quá tốt, chẳng qua cách bệnh viện của vùng này không xa, đi bộ 20 phút là có thể đến.

Hứa Mỹ An nói bởi vì rất gấp, cho nên chỉ có thể tìm được nơi này, làm cho họ trước ở tạm, sẽ tìm một chỗ tốt hơn chuyển đi, mà Khả Ly đã rất hài lòng rồi, tuy rằng bình thường Hứa Mỹ An có chút tùy tiện, nhưng hiệu suất làm việc cũng là số một, đồ dùng trên giường đã mua hoàn toàn mới, đồ dùng hàng ngày cũng mua không ít.

Khả Ly vô cùng cảm kích nói cảm ơn, lại bị cô trừng mắt nhìn lại.

“Chúng ta là bạn bè còn thân thiết hơn cả chị em gái như vậy. Không cần lại nói với mình cái gì mà cảm ơn hay không cảm ơn rồi, nhất định là đi rất mệt mỏi, hôm nay nghỉ ngơi một đêm trước đã, chuyện khác ngày mai lại tính!”

“Được! Ngày mai cậu đi học cũng đừng qua đây nhé, sáng mai mình đưa mẹ đến bệnh viện đăng ký giải phẫu, rồi về từ từ sắp xếp lại phòng.”

“Ừ! Mọi việc đều đã tốt, mình sẽ trốn học tới giúp bạn, yên tâm đi! Di à, di cũng đừng lo lắng cái gì nhé!” Hứa Mỹ An này, một cô ấy trốn học mà cũng nói lớn tiếng như vậy được, còn rất đúng lý hợp tình nữa .

Chuyện kể tiếp có vẻ thuận lợi, bởi vì có tiền, chỉ sau một tháng liền tìm được thân thích hợp, cuộc phẫu thuật của Trương Mai phi thường thành công, chẳng qua tiêu tiền so với dự tính của Khả Ly nhiều hơn không ít, nhưng nhìn Trương Mai một ngày lại một ngày khôi phục Khả Ly cảm thấy rất đáng giá.

17. Chương 17: Mang Thai Sinh Con

Ba tháng sau.

“Di à, món này là con xào, di nếm thử xem!” Hứa Mỹ An giống như hiến vật quý gấp một đĩa cà chua xào trứng ẹ Khả Ly, sau đó trông mong chờ bà ăn xong để nhận xét.

Khí sắc của Trương Mai đã tốt lên rất nhiều, cao hứng ăn trứng gà liên tục nói: “Ăn ngon ăn ngon, không tệ không tệ!”

“Ai nha, sao lại mặn như vậy, di đừng ăn nữa, con thấy con vẫn nên quên đi thôi, con thật không phải sinh ra để nấu nướng.” Hứa Mỹ An nghe được Trương Mai khích lệ vội vàng vui rạo rức ăn ngay một miếng lớn, kết quả lập tức uống lên mấy ngụm nước.

“Ha ha, bạn biết thế là tốt rồi, bảo bạn không cần thể hiện, không nên, mình thấy bạn vẫn nên ngoan ngoãn rửa chén thôi.” Khả Ly cười trêu nói, Chủ nhật Hứa Mỹ An luôn đến chỗ mẹ con cô ăn cơm, Khả Ly rất có thiên phú nấu cơm, tay nghề không tệ.

Bất quá Hứa Mỹ An lại không chịu thừa nhận chính mình sẽ không nấu cơm, cho nên Khả Ly đã nói, chỉ cần cô ấy có thể làm ra một món ăn không khó ăn lắm, là có thể không phải rửa chén, bởi vậy mỗi lần cô đều thử một chút, nhưng kết quả luôn thất bại, không phải mặn chính là quá nhạt, hoặc là cháy khét, tóm lại là chính cô cũng ăn không trôi.

“Quên đi, rửa chén liền rửa chén, chỉ cần có ăn ngon sợ cái gì!” Hứa Mỹ An rốt cục nhận mệnh .

Trương Mai cười nói: “Bây giờ bệnh của di đã tốt lắm rồi, sau này di nấu cơm rửa chén không thành vấn đề.”

“Mẹ, mẹ còn chưa khỏe hẳn đâu, bác sỹ nói vẫn cần tĩnh dưỡng cho tốt.” Khả Ly không chịu.

“Chút chuyện như thế tính cái gì, không mệt, trong khoảng thời gian này cũng đã làm chậm trễ bài vở và bài tập của con không ít rồi, phải bổ sung cho tốt, mẹ hiện tại thật sự cảm thấy tốt lắm, con xem mẹ đều đã mập ra không ít.”

“Mẹ đâu có béo, là trước kia rất gầy, như bây giờ vẫn không đủ, vẫn phải béo hơn chút mới đẹp.” Thực sự là trước kia Trương Mai quá tiêu tụy, hiện tại dưỡng tốt thân thể, tâm tình lại tốt lắm, cả người tinh thần hơn rất nhiều, vốn mới bốn mươi tuổi, phong vận vẫn còn.

Trương Mai gấp một khối thịt bò cho Khả Ly nói : “Mẹ già rồi, còn cần đẹp hơn làm gì, con xem con đi, mỗi ngày chạy qua lại bệnh viện trường học, người cũng gầy, mau ăn nhiều một chút.”

Khả Ly cười cười, gấp cá lên đang chuẩn bị ăn, đột nhiên cảm giác trong dạ dày một trận quay cuồng, vội vàng bỏ lại chiếc đĩa chạy vào toilet, sau một trận nôn khan lại không nôn ra cái gì, chỉ cảm thấy lồng ngực nghẹn ngào khó chịu không thôi.

“Làm sao vậy? Làm sao đột nhiên không thoải mái?” Trương Mai và Hứa Mỹ An đều theo lại đây, khẩn trương hỏi.

Khả Ly lắc lắc đầu nói: “Không có việc gì! Chính là trong dạ dày có chút không thoải mái.”

“Bạn nhìn bạn đi, bạn luôn không chịu ăn no thức ăn, làm hỏng dạ dày rồi đi, nhanh lại đây uống chút nước ấm.” Hứa Mỹ An bữu môi la hét rót chén nước ấm lại đây giúp cô.

Trương Mai nhìn khuôn mặt tái nhợt của Khả Ly tự trách không thôi: “Đều là mẹ không tốt, không chăm sóc tốt cho con, lát nữa mẹ đi với con đến bệnh viện kiểm tra một chút đi.”

“Ôi chào, xem hai người lo lắng kìa, không có chuyện gì, chúng ta ăn cơm đi.” Khả Ly cố giả bộ nở nụ cười, bắt quá quả thật là ăn cái gì cũng không vào, uống chút canh, sau đó miễn cưỡng ăn nửa bát cơm, cũng không chịu đi bệnh viện.

Ngày thứ hai là Chủ nhật, sáng sớm, Khả Ly phun càng lợi hại hơn, qua hơn nửa ngày mới bình tĩnh trở lại, cô che ngực nhìn chính mình trong gương thật chặt vật, mơ hồ cảm giác có điều gì đó không đúng, ngồi ở trên bồn cầu vô ý nhìn đến đồ dùng vệ sinh Trương Mai đã dùng vứt trong thùng rác bên cạnh, nhịp tim của cô đột nhiên kịch liệt.

Sẽ không ! Sẽ không ! Làm sao có thể khéo như vậy! Cô liều mạng lắc đầu, nhưng sự thật từ đêm hôm đó cô vẫn chưa thấy kinh nguyệt tới, bởi vì thời gian này đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, lại vội vàng lo bệnh tình của mẹ, cô căn bản là đã quên chuyện này.

Trời! Chẳng lẽ cô có thai? Khả Ly kích động nhìn về phía bụng, nơi đó bằng phẳng như trước, nhưng nguyệt sự không tới, còn nôn vào sáng sớm, điều này nói rõ cái gì?

Hi vọng không phải giống như cô nghĩ, cuộc sống của mẹ con cô vừa mới ổn định lại, vì bệnh của Trương Mai, năm mươi vạn kia đã tiêu không còn lại mấy, cô còn phải đến trường, lúc này như thế nào cũng không thể có đứa nhỏ!

Nhưng khi bác sỹ biểu tình phức tạp xác thực chuẩn đoán của cô thì lòng của cô loạn thành một đoàn, cô không biết là đi về như thế nào, chỉ cảm thấy cước bộ trầm trọng, ngồi nửa ngày ở cửa thang lầu mới gọi điện thoại cho Hứa Mỹ An.

“Mỹ An, mình muốn nghỉ học!”

“Cái gì?” Hứa Mỹ An ở đầu bên kia điện thoại thét chói tai, tuy rằng nợ không ít môn, bắt quá thành tích của cô ấy luôn luôn nổi trội xuất sắc, cũng được giáo viên yêu thích, bệnh của mẹ Khả Ly cũng sắp hoàn toàn bình phục rồi, tại sao bây giờ lại đột nhiên muốn nghỉ học đây.

Nhưng việc nghỉ học cũng không khiến cô giật mình, câu tiếp theo của Khả Ly mới chính thức khiến cô muốn gõ đầu mình một cái để xác định mình không phải là đang nằm mơ.

“Mỹ An, mình mang thai!”

Trời ơi! Đất ơi! Tin tức này quá kinh người, Mạnh Khả Ly cũng không phải là thánh mẫu Maria, đứa nhỏ cũng không phải là vô duyên vô cớ mà có, rốt cuộc là đàn ông từ đâu tới đây! Bọn cô thường xuyên gặp mặt, cho tới bây giờ cũng chưa từng nói về người đàn ông nào, chẳng lẽ cô ấy bị ai đó khi dễ sao?

Hứa Mỹ An chạy vội tới nhà Khả Ly, nhưng như thế nào Khả Ly cũng không nguyện nói cha đứa bé là ai, ngay cả Trương Mai cũng không nói, chỉ nói cô muốn sinh đứa bé ra .

Giữ lại đứa bé là kết quả Khả Ly suy nghĩ sau 3 tiếng, tuy rằng tình hình trước mắt giữ lại đứa bé không phải là sáng suốt, nhưng chỉ cần vừa nghĩ tới muốn lấy đứa nhỏ ra, khiến cho cô cảm thấy lo lắng đau tê tâm liệt phế.

Tuy rằng cô biết mình không thể cho đứa bé một cuộc sống tốt, nhưng cô vẫn muốn sinh bé, Phong Chi Thu đã khắc sâu vào đáy lòng cô, đêm hôm đó nếu không phải anh, nhất định cô sẽ không buông thả chính mình, cô biết cô thích anh, thực sự thích, thích đến mức cho dù anh không biết, cô cũng nguyện ý sinh ra con của bọn họ.

Cuối cùng cô cũng hiểu rõ tâm tình của mẹ, mới trước đây cô từng thăm oán Trương Mai, tại sao muốn sinh ra cô, để cô phải chịu nhiều ủy khuất như vậy, co nghĩ hẳn là mẹ yêu người đó, đương nhiên lại càng yêu cô.

Trương Mai vốn là người không quả quyết không có chủ kiến, tuy rằng rất không tán thành Khả Ly sinh đứa bé ra, nhưng Khả Ly kiên trì nên bà cũng ngầm đồng ý .

Chẳng qua Khả Ly không thể không buông tha cho việc học, bắt đầu làm việc, tuy rằng cuộc sống kham khổ, nhưng con trai Trương Ngọc ra đời cũng mang đến không ít khoái hoạt, cực kỳ xinh đẹp lại lanh lợi này làm cho Trương Mai cùng Hứa Mỹ An đều yêu thương như châu báu.

Cứ như vậy loáng cái năm năm đã trôi qua, cuộc sống ngày càng ổn định, cuối cùng cũng đã vượt qua thời kỳ gian khổ nhất.

Mặc dù trên phương diện tình cảm Hứa Mỹ An không có thu hoạch gì, nhưng công việc lại rất thuận lợi, có lẽ bình thường gốc nghềch tùy tiện lại có phúc khí, vốn chỉ là một trợ lý nho nhỏ, lại bị một người mới chỉ định làm người quản lý riêng, mà người mới này lại một đường thể như chẻ tre, nhanh chóng nổi tiếng, làm cho Hứa Mỹ An cũng ăn theo thành nửa người nổi tiếng.

Cho đến nay mặc dù Khả Ly làm việc trong một công ty nhỏ, nhưng hai năm qua học buổi tối đã thi đỗ giấy chứng nhận kế toán viên cao cấp, bây giờ lại tiến vào Nghệ Tĩnh, vẫn rất ổn định cũng rất có tiền đồ phát triển.

Chẳng qua, cô như thế nào cũng không nghĩ đến lúc này sẽ gặp lại Phong Chi Thu thôi!

18. Chương 18: Trở Lại Hiện Tại

Khả Ly chỉ khẩn trương hai ngày, thì trong tiếng ca thán của Lưu Tiểu Tình mà biết được Phong Chi Thu cũng sẽ không thường đến công ty Nghệ Tĩnh, dưới chướng của tập đoàn Tân Hải còn có mấy sản nghiệp lớn, mà Phong Chi Thu trở về làm tổng giám đốc cũng là trấn giữ ở trụ sở chính.

Vì vậy cô thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuy rằng cô chưa từng quên Phong Chi Thu, cho đến bây giờ, gặp lại anh tim vẫn đập dị thường như cũ, tình cảm dây dưa, nhưng cô thủy chung vẫn cảm thấy hai người là khác biệt một trời một vực.

Có thể nói anh là thiên chi kiêu tử, năm đó sau khi Phong Hải qua đời, anh liền tiếp quản tập đoàn Hải Liên, tuy rằng cũng không thường xuyên ở trong nước, lại từng cái từng cái rút tiền bạc của anh ở nước ngoài vào thị trường trong nước, Tề Đông là loại người tài giỏi toàn năng và trợ lý tốt nhất trấn giữ trong nước, đương nhiên là như hổ thêm cánh.

Bởi vậy 6 năm sau khi tập đoàn Tân Hải khuếch trương mấy sản nghiệp lớn đều đứng vững vàng thậm chí là phát triển nhanh chóng, cô không phủ nhận cũng từng chú ý đến anh và sự phát triển của Tân Hải, chẳng qua năm gần đây lại cảm nhận rõ ràng hơn sự chênh lệch của hai người mới bắt buộc chính mình không chú ý đến anh nữa.

Chuyện Nghệ Tĩnh bị anh thu mua là chuyện thường niên, cho nên lúc trước anh cũng không biết, bằng không cô không biết mình có đến làm việc ở đây hay không, trong lòng cô cũng rất mâu thuẫn, vừa muốn gặp anh lại sợ nhìn thấy anh.

Xấu hổ về thân phận, xấu hổ vì chuyện cũ, bởi vì các loại xấu hổ, làm cho cô không có cách nào đối mặt anh, nói rõ mọi chuyện với anh.

Tuy rằng từ trong miệng Lưu Tiểu Tình cũng đã biết hiện tại anh vẫn độc thân, nhưng bên người anh ấy mỹ nữ như mây, thường xuyên đổi bạn gái giống như thay quần áo vậy, cô cũng không nhận ra bản thân có cái loại năng lực làm cho anh yêu cô hơn nữa còn cưới cô, cho nên cô phải cùng anh trở thành những người xa lạ chưa từng gặp nhau.

Bởi vì, Ngọc nhi mới là bảo bối yêu quý nhất đời này của cô, tuyệt đối không thể để cho anh biết, nếu anh biết đến mà nói, nhất định anh sẽ đoạt lại thằng bé, trong các bộ phim truyền hình không phải đều diễn như vậy sao?

Phong thị gia đại nghiệp đại, có nuôi thêm một đứa bé cũng chỉ là chuyện nhỏ nhất, nhưng Ngọc nhi lại là duy nhất của cô, nếu mất đi thằng bé, chính cô còn có mẹ cô phỏng chừng cũng không có cách nào sống tiếp được nữa.

“Mạnh tiểu thư, hãy vào đây một chút!” Điện thoại nội bộ trên bàn vang lên, là giọng nói của cấp trên Lâm Ngọc Liên.

Khả Ly lắc tay lưu lại văn bản trong máy vi tính, nhanh chóng vào phòng làm việc của Lâm Ngọc Liên. Bên trong mùi thơm ngát xông vào mũi, là mùi thơm của hoa gừng trên bàn làm việc, đóa hoa trắng tinh mềm

mại, thanh mát như mùi U Lan, Lâm Ngọc Liên còn yêu hoa hơn so với các cô gái trẻ, chưa bao giờ không bày hoa tươi trong phòng làm việc, bất quá, đều là chính bà xuất tiền nhờ Khả Ly mua giúp.

Lâm Ngọc Liên thấy cô tiến vào mới dừng tay, hướng cô mỉm cười nói: “Lại đây ngồi xuống nói chuyện đi.”

Khả Ly cũng mỉm cười ngồi xuống, trong lòng đối với người thủ trưởng vẫn đối xử với cô không tệ này rất là cảm kích.

“Thế nào? Nửa tháng rồi, quen rồi chứ?”

“Vâng, quen rồi, chỉ sợ trong công việc có chỗ làm không tốt.” Hai tay Khả Ly nắm vào nhau một chút, ngay từ đầu quả thật cô có rất nhiều chỗ không hiểu không quen, thật tốt là Lâm Ngọc Liên giao việc đều bàn giao thật sự cẩn thận, bởi vậy cô mới lên tay nhanh như vậy, bất quá thời gian thử việc là 3 tháng đây, cô còn phải cố gắng mới được.

“Đừng khẩn trương như vậy, cô làm tốt lắm, tôi thấy quan hệ của cô với đồng nghiệp cũng rất tốt, không cần quá mức cầu nệ, tôi tin tưởng năng lực của cô.”

“Cám ơn quản lí!”

“A! Đúng rồi, tôi gọi cô vào là muốn nói cho cô biết, chúc mừng công ty tròn một năm trừ bỏ nội bộ công ty ăn mừng ra, còn tổ chức một bữa tiệc ở khách sạn Hoàng Gia bên cạnh trụ sở chính, có quy định lựa chọn người tham dự, bộ phận của chúng ta chỉ có hai suất, tôi muốn đưa cô cùng tham dự, cô cần chuẩn bị một bộ lễ phục thích hợp.”

“Này.” Khả Ly có chút kinh ngạc nhìn Lâm Ngọc Liên liếc mắt một cái, cô chẳng qua là một nhân viên mới, tại sao phải chọn cô cùng đi đây? “Tôi, tư cách và thâm niên của tôi chỉ sợ không đủ điều kiện đi, còn có phó quản lí.”

“Lão Dương đối với loại tiệc rượu này rất không có hứng thú, ông ấy không nguyên ý tham gia, cứ như vậy đi, cô chỉ cần chuẩn bị một bộ lễ phục dạ hội thật đẹp là được, tôi tin tưởng ánh mắt của cô, ra ngoài làm việc trước đi, tạm thời đừng nói cho những người khác.”

Khả Ly đành phải gật đầu đi ra, vừa xoay người mảy liền nhú lại, trời biết cô cũng không nguyên ý tham gia loại tiệc rượu như vậy đâu, trước kia nhà họ Mạnh cũng thường tổ chức, hai người chị gái là thích nhất rồi, có điều cô luôn luôn chỉ có thể tránh ở góc khuất vụng trộm nhìn một cái mà thôi.

Lễ phục dạ hội! Haiz, vào công ty này còn chưa có lấy tiền lương đâu, còn phải mua quần áo đắt như vậy, cho dù tùy tiện mua một bộ cũng sẽ vượt qua dự toán bình thường cô mua quần áo rất nhiều.

Đáng tiếc không thể mượn quần áo của Mỹ An mặc, lễ phục của cô ấy quá nhiều, nhưng số đo không vừa với Khả Ly, Mỹ An rõ ràng mặc size lớn hơn cô 2 số, cái nha đầu kia từ lúc cảm thấy không có cơ hội làm diễn viên sẽ không tiếp tục kiên trì giảm béo bảo trì dáng người nữa, cho nên vẫn cứ tròn tròn nhuận nhuận .

Quên đi, tùy tiện mua một bộ quần áo đối phó là được, cô chỉ là người bình thường, không muốn làm người khác chú ý.

Thật không ngờ chính vì tâm tính đó của Khả Ly mới thúc đẩy Lâm Ngọc Liên chọn cô cùng đi tham gia yến hội, mấy ngày nay bà cũng cẩn thận quan sát qua, Khả Ly rất cố gắng rất tập trung tinh thần vào công việc, đối đãi với mọi người thân thiết ôn hòa, không tám chuyện, hơn nữa bà phát hiện cô ấy căn bản là tận lực làm cho chính mình không dính vào bất cứ phiền phức nào.

Cho nên bà tin tưởng cô ấy là sự lựa chọn tốt nhất, đi cùng cô ấy sẽ không gặp phải phiền toái gì, không giống những cô gái khác người người đều ảo tưởng chìm sẽ biển Phụng Hoàng, đến những bữa tiệc như này không khéo lại gây ra cái gì chê cười.

Đương nhiên dung mạo của Khả Ly cũng là một vấn đề, tuy rằng cô ấy cũng không phô trương, nhưng thiên sinh lệ chất nói không chừng sẽ khiến ột số người chú ý, bất quá từ trong đáy lòng bà đối với cô lại có chút thương tiếc, cảm giác nếu như cô ấy có đặt lên cành cây cao thì cô ấy cũng có năng lực tiếp nhận, ý nghĩ này hơi kỳ quái, mà điểm quan trọng nhất là, bà cảm thấy cho dù Khả Ly trêu chọc phải người nào, nhất định cũng sẽ không mang đến phiền toái cho bà, như vậy cũng đủ rồi!

19. Chương 19: Anh Cả Nhà Họ Hứa

Làm việc ở Nghệ Tĩnh vẫn rất thoải mái, đúng hạn đi làm là được, rất ít tăng ca, điểm này làm cho Khả Ly nhẹ nhõm rất nhiều, trước kia cô làm việc ở công ty nhỏ tăng ca là chuyện cơm bữa, thường xuyên bận rộn đến rất khuya.

Thật ra thì cô cũng không sợ tăng ca, chẳng qua là thiếu rất nhiều thời gian ở bên con, may mắn là cuộc phẫu thuật năm đó có vẻ thành công, sức khỏe của Trương Mai mấy năm nay cũng không tệ lắm, có bà giúp đỡ trông đứa nhỏ cuộc sống mới coi như dễ chịu chút, bằng không vô luận cô liều mạng kiếm tiền như thế nào đều quá sức.

Khuyết điểm duy nhất khi đi làm ở Nghệ Tĩnh chính là cách chỗ ở hơi xa, tuy rằng bọn cô nhiều lần trở về, chuyển nhà hai ba lần, mới tìm được một chỗ hoàn cảnh không sai, tiền thuê cũng không đắt, nhưng lại cách công ty Nghệ Tĩnh có chút xa.

Ngồi xe buýt mất hơn 40 phút, chẳng qua cũng không có biện pháp nào rồi, nào có chuyện tốt nào thập toàn thập mỹ đâu! Nếu như ngồi ở một vị trí gần cửa sổ, Khả Ly sẽ cảm thấy rất hạnh phúc .

Nhìn cảnh tượng mọi người vội vàng qua đường ngoài cửa sổ, bảng hiệu cửa hàng san sát, cho dù thả lỏng một chút, ngẫu nhiên cũng tưởng tượng đến những chuyện xưa không thiết thực một chút, thời gian sẽ trôi qua rất nhanh.

“Khả Ly, buổi tối thêm đồ ăn nhé, lát nữa mình sẽ đến cạo cơm!” Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói luôn sang sảng nhẹ nhàng của Hứa Mỹ An, nghe được giọng nói của cô ấy Khả Ly luôn luôn cảm thấy cuộc sống thật tốt đẹp.

Cô cười hỏi: “Bạn đi công tác về chưa? Có mệt hay không?”

“Máy bay đường dài, hơn năm giờ sáng đến nơi, chênh lệch múi giờ còn chưa có điều chỉnh lại được đây, cái tên đại thiếu gia khó ưa kia của mình cuối cùng cũng tỏ ra nhân từ để mình nghỉ ngơi một ngày, mình ở nhà ngủ cả một ngày, bây giờ lấy lại sức sống rồi, lát nữa đến nhà bạn ăn cơm, mình muốn gặp con nuôi bảo bối nữa!”

Đại thiếu gia khó ưa là chỉ thần tượng nam đang nổi hiện nay Lam Tuấn Kiệt, anh ta vốn là đại thiếu gia của Tổng thị. Nhà họ Tổng cũng là một đại gia tộc, anh ta xem như là kẻ khác loài trong gia tộc, cái danh đại thiếu gia cùng người thừa kế Tổng thị cũng không làm, không phải là muốn tiến vào giới văn nghệ, cũng đổi sang dùng họ mẹ hoàn toàn không dựa vào Tổng thị mà một kích giành được thành công, sau khi nổi danh thân thể của anh ta mới bị đám chó săn vạch trần, điều này làm cho Tổng thị rất giận không khí, lại làm anh ta càng thêm nổi tiếng.

Lúc trước anh ta túm lấy Hứa Mỹ An chỉ định làm người đại diện của anh ta, bắt quá trong công việc hai người coi như ăn nhịp với nhau, việc riêng tư thì lại luôn bất hòa, theo như Hứa Mỹ An nói mà nói, có thể là kiếp trước bọn họ có ân oán, dù sao hai người không có ngày nào không cãi nhau .

Mỗi lần Khả Ly gặp mặt cô ấy, đều có thể nghe được một đồng oán giận, ban đầu cô còn khuyên giải một phen, sau lại phát hiện căn bản vô dụng, chậm rãi nghe hơn, ngược lại có chút cảm giác kỳ diệu, bởi vậy luôn cười cười quên đi.

Khả Ly xuống xe đi chợ, nhìn thấy sắc trời cũng không còn sớm, Hứa Mỹ An lại là cái tính nôn nóng, cô ấy có chiếc xe con, nói không chừng còn đến sớm hơn cô, bởi vậy mua chút thực phẩm chín cùng hoa quả sau đó vội vàng trở về.

Vừa đến dưới lầu liền nghe thấy tiếng của con trai.

“Mẹ, mẹ, mẹ đã về rồi! Chú tình thật chính xác, chúng ta vừa xuống lầu liền gặp mẹ.” Con trai Trương Ngọc chạy tới trước mặt vui vẻ nói.

Khả Ly hướng về phía anh cười cười, nhìn về phía Hứa Thành Lâm nói: “Hứa đại ca đến chơi, Mỹ An đến không?”

“Mỹ An trở về chưa? Nha đầu kia cũng không nói với anh đâu, em lại mua nhiều đồ như vậy là vì con bé sẽ đến đi!” Hứa Thành Lâm vừa nói vừa tiếp nhận hoa quả cùng đồ ăn trên tay Khả Ly.

Khả Ly ôm con trai đi lên lầu: “Sáng nay cô ấy mới về, còn chưa điều chỉnh được chênh lệch múi giờ, ban ngày đều ngủ, em đoán là cả ngày cô ấy cũng chưa ăn gì đâu!”

“Em đừng lo cho con bé, cơ thể con bé cường tráng như con ghé con, một hai ngày không ăn cơm cũng không có việc gì, ngược lại là em, nửa tháng không gặp giống như lại gầy, công việc mới thế nào? Một lần không?” Hứa Thành Lâm quan tâm hỏi.

Khả Ly cười nói: “Không mệt, tốt vô cùng, hoàn cảnh và đãi ngộ so với công việc trước kia của em đều tốt hơn rất nhiều.”

“Ừ, Nghề Tinh vẫn là rất không sai, hiện tại rất có triển vọng phát triển, tin tưởng em nhất định không thành vấn đề, bất quá vẫn nên quan tâm đến sức khỏe hơn nữa.”

“Vâng! Em biết!” Khả Ly cúi đầu không hề nói gì nữa, Hứa Thành Lâm quan tâm cô cũng không phải ngày một ngày hai nữa rồi, từ ba năm trước đây sau khi tốt nghiệp, Hứa Thành Lâm liền chủ động tới thành phố H làm việc, nguyên nhân tự nhiên là cô.

Hứa Thành Lâm tính cách ôn hòa, người cũng là nhân tài số một, anh vẫn luôn thích Khả Ly, tuy rằng Ngọc nhi đến có chút kỳ quái, nhưng anh cũng tiếp nhận rất nhanh, bất quá Khả Ly lại vẫn không thể nhận anh.

Mẹ Khả Ly cũng rất thích Hứa Thành Lâm, nhưng cô thật sự chưa có cảm giác bị điện giật đối với anh ấy, cô chỉ coi anh ấy như anh trai mà đối đãi, mẹ khuyên bảo khiến cô rất có áp lực, có đôi khi cô cũng muốn thỏa hiệp, nhưng trong lòng lại thủy chung cảm thấy như vậy đối với Hứa Thành Lâm cũng rất không công bằng.

Nếu cô không thích anh ấy, lại chỉ bởi vì người khác thấy tốt, đối với bọn cô tốt, nên đáp ứng ở bên anh ấy mà nói, vậy chỉ có thể là một loại ân tình, mấy năm nay hai anh em Hứa Thành Lâm và Mỹ An đều giúp cô không ít việc, cô cảm kích bọn họ từ tận đáy lòng, nhưng cô không muốn dùng cách này để báo ân.

Hai năm qua Mỹ An đã muốn nhìn ra được, biết lòng của cô không ở trên người Hứa Thành Lâm, cũng không cưỡng cầu nữa, thậm chí cổ vũ cô buông ra tâm sự tìm kiếm hạnh phúc, trước kia cũng thường dò la cha của Ngọc nhi, bây giờ cũng vẫn hỏi đến.

Chẳng qua Hứa Thành Lâm lại thủy chung chấp nhất như vậy, không chịu buông tha cho, một lòng muốn dùng thành ý để đả động cô, điều này làm cô có chút khó xử, nhưng là không thể cự tuyệt anh giống như cự tuyệt những người đàn ông khác được.

20. Chương 20: Tâm Tư Phiền Muộn

Hai người lên lầu không bao lâu, thì Hứa Mỹ An hấp tấp chạy tới, mặc một bộ quần áo màu đen hoa văn đồng hào bằng bạc may vừa người khiến cô ấy thoát nhìn cũng không béo, mặt tròn nhỏ nhắn cũng phần nộn, chói lọi, cái loại khí sắc này đối với phụ nữ mà nói thật sự rất trọng yếu, so với đồ trang điểm có tác dụng hơn nhiều.

Có thể cô ấy không tính là xinh đẹp, nhưng thực khỏe mạnh thực tỏa sáng, tươi cười trên mặt động lòng người tổng có thể cuốn hút người bên cạnh, rất khiến người yêu thích.

“Oa! Mẹ nuôi cuối cùng cũng đến rồi, Ngọc nhi nghe mẹ nói mẹ nuôi muốn tới vẫn đang đợi mẹ đây! Mau đến xem, hôm nay có thật nhiều đồ ăn ngon, Ngọc nhi cũng chưa ăn trước đâu.” Cái miệng nhỏ nhắn của Trương Ngọc rất ngọt, vừa thấy Hứa Mỹ An liền nhào tới.

Bởi vì không có nhiều tiền, Khả Ly chi tiêu cho cuộc sống gia đình có vẻ thận trọng, mà Hứa Mỹ An lại rất hào phóng với tiểu bảo bối, thấy cái gì ăn ngon chơi vui hoặc là quần áo đẹp không quan tâm đắt rẻ chỉ cần cô mua được cũng sẽ mua cho tiểu bảo bối, đối với những nguyện vọng của Ngọc nhi cũng là xin gì được nấy, hơn nữa tính cách của cô ấy cũng là tính trẻ con thích náo loạn, nên tự nhiên là Ngọc nhi cũng siêu cấp thích cô ấy.

“Tiểu bảo bối Ngọc Ngọc của mẹ là ngoan nhất, nhanh nào! Thân mẹ nuôi một chút!” Hứa Mỹ An bỏ quả trong tay xuống lập tức ôm lấy Ngọc nhi hôn.

“Được rồi! Ngọc nhi đừng làm rộn, để mẹ nuôi đi rửa tay đến ăn canh!” Khả Ly ở một bên cười nói, giữa các cô đã muốn không cần khách khí.

“A! Đúng, mẹ nuôi thật đúng là đói bụng, mẹ đi rửa tay trước.”

“Vâng! Ngọc Ngọc múc canh giúp mẹ nuôi nhé!”

“Uh, cảm ơn Ngọc Ngọc bảo bối, Ngọc Ngọc hiểu mẹ nuôi nhất!” Hứa Mỹ An đi vào phòng bếp vừa chào hỏi mẹ Khả Ly vừa rửa tay rồi mới đi ra.

Lập tức vọt tới bàn ăn cơm uống liền một hơi hết một chén canh, may mà canh đã nấu tốt từ sớm, để một lát đã nguội cũng không quá nóng.

“Uống thật ngon! Vẫn là canh ở nhà dễ uống, đồ ăn của nước Mỹ cũng thật không phải để người ăn. Những ngày qua khiến mình nhin hổng rồi!” Hứa Mỹ An uống xong canh mới giống như phát hiện ra tân địa lục hướng về phía Hứa Thành Lâm đang ngồi ở bên cạnh bàn kêu lên: “Anh, anh đến lúc nào vậy?”

“Trước khi em bước vào, anh đã ngồi ở chỗ này rồi, bản thân anh đang nghĩ rốt cục thì khi nào em mới có thể phát hiện ra anh đây!” Hứa Thành Lâm làm bộ mất hứng nói, “Anh trai của em thật sự tầm thường như vậy sao?”

“Ai da! Anh trai anh đừng nói như vậy, hình ảnh của anh xán lạn giống như ánh trăng đêm nay làm người khác không thể bỏ qua, em gái anh chỉ là quá đói thôi, đói bụng đến mức hoa mắt cho nên mới không thể nhìn thấy thôi.” Hứa Mỹ An vội vàng khoa trương nói lấy lòng.

“Ít nói bậy đi, đêm nay căn bản không có ánh trăng, em đó, đã trở lại cũng không nói với anh một tiếng, nếu anh không đến nhà Khả Ly đây, hiện tại cũng không biết em đã về rồi.”

Hứa Mỹ An lấy chiếc đĩa gấp rau trộn thịt bò đưa lên miệng vừa ăn vừa nói: “Vây cũng không thể trách em, ai bảo trong nhà anh không có ai làm đồ ăn ngon đây, ở chỗ Khả Ly rất tốt, nhất là em lại có ăn có uống, anh không phải cũng chạy tới cọ cơm sao!”

“Em đó! Đừng đói giống như trong tù mới được thả ra có được hay không, cái công việc chụp ảnh này của bọn em kiếm được nhiều tiền như vậy, chẳng lẽ còn thiếu điểm ăn uống của em ư.”

“Đừng nói nữa! Tiền đúng là không ít, nhưng mà cũng bị cái tên đại thiếu gia kia của bọn em chọc giận gần chết, nếu không xem ở tiền phân thượng, em còn thật sự không muốn để ý đến anh ta nữa!”

“Có nghiêm trọng như vậy sao? Lam Tuấn Kiệt thật sự lợi hại như vậy, anh đây cần phải bội phục anh ta, từ nhỏ đến lớn em còn chưa từng bị thua thiệt gì đâu, hiện tại thực thành bại tướng dưới tay Lam Tuấn Kiệt!” Hứa Thành Lâm cũng nghe cô nói qua N lần, biết cô và Lam Tuấn Kiệt trong lúc đó thích cãi nhau, bất quá nhìn Hứa Mỹ An càng âm ỹ càng tinh thần cũng không thật sự ăn cái thiệt thời gì, sẽ không coi là chuyện lớn.

Khả Ly cũng cười hỏi: “Vài ngày gần đây mình cũng thấy công ty ở nước Mỹ làm tuyên truyền, mọi thứ cũng rất thuận lợi, tại sao lại cãi lộn âm ỉ thế?”

“Vốn là rất thuận lợi, vào buổi sáng ngày hôm qua, cũng không biết mình nói cái gì làm cho đại thiếu gia anh ta mất hứng, lại dám không chịu tham dự một bữa tiệc đã sắp xếp từ trước, làm hại mình phải giải thích xin lỗi với một đồng người, trên đường về hỏi anh ta rốt cuộc nổi điên cái gì anh ta lại mặt lạnh không nói với mình câu nào, mọi người nói thế có tức hay không!”

Hứa Mỹ An càng nói càng tức, ra sức nhai thịt bò kho, có chút nghiêng răng nghiêng lợi hương vị, Khả Ly lại vẫn cảm giác bọn họ cũng không phải chân chính trở mặt, bởi vì là chuyện của công ty mình, lại có Mỹ An ở đó, hiện tại cô cũng quan tâm đến tin tức giải trí mỗi ngày, căn cứ những phóng viên không gì không làm được lấy tìm tòi để đưa ra kết quả, kỳ thật trước khi Lam Tuấn Kiệt tiến vào giới văn nghệ cũng là một gã Hoa Hoa Công Tử (Play Boy), mà sau khi tiến vào vòng luẩn quẩn của giới văn nghệ đầy phức tạp này lại chưa từng truyền ra một chút tiếng xấu nào, trừ bỏ công việc ra thì đối với tất cả mọi người dị thường hồ hững, tướng mạo đáng người đó là nhất đẳng rồi, sợ là chỉ có Phong Chi Thu có thể so sánh được với anh

ta, bắt quá Phong Chi Thu lại thành thực ổn trọng hơn một chút, hơn nữa bởi vì liên quan đến huyết thống gương mặt có vẻ Âu Mỹ hóa một ít.

Tại sao lại nghĩ đến Phong Chi Thu rồi? Khả Ly không tự chủ được lắc lắc đầu, trên thực tế tin tình cảm của Phong Chi Thu so với Lam Tuấn Kiệt còn muốn hơn rất nhiều, anh mới về nước không đến một tháng dường như đã thay đổi bạn gái mấy lần rồi, mỗi lần nhìn đến hình của anh ấy luôn luôn có người đẹp làm bạn bên cạnh, điều này làm cho cô phi thường khó chịu, cũng càng thêm xác định không thể để cho anh phát hiện ra Ngọc nhi được.

Bởi vì Ngọc nhi thật sự rất giống anh ấy, trên khuôn mặt không có một điểm nào giống cô, phiên bản nhỏ này cũng thời khắc nhắc nhở Khả Ly, làm cho cô không thể dễ dàng quên đêm đó được, haiz!

21. Chương 21: Tình Bạn Tình Yêu

“Khả Ly, sao thế? Công việc vẫn ổn chứ?” Sau khi dồn sức ăn một trận, Hứa Mỹ An mới nhớ tới hỏi một chút tình hình công việc của Khả Ly. Sau khi Khả Ly tiến vào Nghệ Tinh làm việc cô vẫn chưa có dịp trò chuyện với cô ấy, một là cô tin tưởng Khả Ly chắc chắn không thành vấn đề, hai là đúng lúc cô vẫn đi công tác bề bộn nhiều việc.

Khả Ly gật đầu nói: “Tốt lắm, còn phải cảm ơn bạn đã giới thiệu!”

“Bạn đây là nói cái gì thế, hiện tại mình chủ yếu là bị cái tên họ Lam kia ép buộc không có thời gian, cũng may đúng lúc lần này bộ phận tài vụ thông báo tuyển người, ai bảo bạn nhất định không chịu nhận chụp quảng cáo đây, kỳ thật với hình tượng của bạn nói không chừng một lần liền nổi tiếng!”

Khả Ly cười lắc lắc đầu, Mỹ An cũng không phải lần đầu tiên khuyên bảo cô, cô trước sau vẫn không có hứng thú với việc xuất đầu lộ diện trên màn ảnh.

Hứa Thành Lâm tiếp lời nói: “Em cho là Khả Ly cũng thích điên điên khùng khùng giống em ư, cuộc sống của những người đó trước mặt một kiểu, sau lưng người lại một kiểu khác cũng không thích hợp Khả Ly.”

“Ai, anh, lời này của anh có ý tứ gì? Cái gì gọi là điên điên khùng khùng a!” Hứa Mỹ An bất mãn kêu lên.

Khả Ly vội vàng hoà giải nói: “Diễn kịch cũng không phải đơn giản như vậy, cũng không phải có khuôn mặt đẹp thì có thể diễn tốt, nhiều cô gái xinh đẹp như vậy nhưng thức sự nổi tiếng có thể có mấy người chứ, cũng phải có bản lĩnh xem năng lực nữa, mình là loại người đối mặt với ống kính sẽ luống cuống chân tay, căn bản không có biện pháp làm công việc này mà thôi.”

“Nói vậy chứ, đâu như anh, già rồi thì cảm thấy ngôi sao đều kiếm sống dựa vào khuôn mặt, kỳ thật muốn chụp được một bộ ảnh đẹp không phải dễ dàng như vậy, ba phần diện mạo thêm năm phần năng lực lại thêm hai phần vận khí mới được, mỗi khi chụp ảnh lúc làm tuyên truyền phải chạy tới chạy lui khắp nơi cả ngày lẫn đêm đều rất vất vả!”

“Được rồi được rồi! Đã biết, đại tiểu thư Mỹ An nhà chúng ta là cực khổ nhất rồi!” Hứa Thành Lâm thấy Hứa Mỹ An giận, vội vàng hòa theo nói.

Hứa Mỹ An tức giận trừng mắt liếc anh một cái tiếp tục hỏi Khả Ly: “Chị Lâm ở bộ phận tài vụ là người tốt, nửa năm trước cháu gái của chị ấy muốn diễn một vai phụ cho đã nghiền, là mình giúp đỡ mới cho cô bé một vai tiểu nha hoàn, lên truyền hình 2 lần liền vô cùng cao hứng, một cô bé đang học trung học, đầu óc đều là giấc mơ ngôi sao.”

“Hóa ra là như vậy, mình còn suy nghĩ vì Lâm giám đốc này vì sao thân thiết với mình như vậy đây, thì ra là vì liên quan đến bạn, thật đúng là cảm ơn bạn!”

“Bạn lại thế nữa rồi, sau này đừng nói cảm ơn với mình được không, thật ra con người chị Lâm vốn cũng không sai, không giống có một số người phụ nữ đứng tuổi, nhìn thấy cấp dưới xinh đẹp sẽ không chào đón, tính tình của bạn vốn là tốt, làm việc lại gắng sức chăm chỉ, dĩ nhiên chị ấy sẽ đối tốt với bạn rồi.”

Khả Ly ngẩng đầu thấy Hứa Thành Lâm cũng đang gật đầu liên tục mặt không khỏi ửng đỏ cười nói: “Tóm lại khẳng định vẫn là nhìn mặt mũi của bạn, bắt quá, chị ấy nói muốn đưa mình cùng đi tham dự tiệc chúc

mừng của công ty tổ chức ở tổng bộ vào cuối tháng, mình thực sự không muốn tham gia, nhưng lại không có cách nào khác cự tuyệt.”

“Phải không? Chị Lâm nói dẫn bạn đi sao? Vậy thì tốt quá! Mình vốn còn muốn nói đưa bạn tham dự đâu, tiệc chúc mừng lần này sẽ rất náo nhiệt, công ty kiếm tiền, ông chủ và nhân viên đều rất cao hứng, không khí nhất định tốt lắm, cũng rất hảo hảo.” Hứa Mỹ An hết sức hưng phấn, cô mới làm người đại diện của Lam Tuấn Kiệt không đến một năm, hơn nữa vẫn bận rộn chụp ảnh quay phim, tham gia vài bữa tiệc tuyên truyền cùng Lam Tuấn Kiệt, cảm thấy rất hứng thú, teo lời cô nói, có ăn ngon lại có trai đẹp gái xinh để nhìn, tốt quá!

Bất quá, suy nghĩ của Khả Ly và cô cũng không giống nhau, từ nhỏ, cô làm con gái của tình nhân, tuy rằng sống ở nhà họ Mạnh, lại không hề được đãi ngộ của tiểu thư, thân phận xấu hổ của cô không chỉ nhận hết chàm chọc của mẹ con phòng lớn nhà họ Mạnh, cũng làm cho người bên ngoài cười nhạo, mỗi lần gặp những trường hợp loại này, cô luôn muốn ẩn dấu bản thân mình đi.

Tích lũy tháng ngày ủy khuất cùng tự ti khiến cô theo bản năng chán ghét loại tiệc này, đương nhiên, những ý nghĩ này cô chưa từng nói với người khác, bao gồm cả mẹ và Hứa Mỹ An.

Nhìn đến dáng vẻ do dự của Khả Ly, Hứa Mỹ An lại khuyên: “Đi thôi! Khó được cơ hội tốt như vậy, Lam Tuấn Kiệt cũng sẽ tham gia, đến lúc đó mình giới thiệu các bạn nhận thức một chút, chẳng qua dáng vẻ của anh ta thực rầm thú, bạn không cần quá để ý, tâm địa của anh ta cũng không coi là quá xấu.”

“Phải không? Tâm địa không xấu, mình nhớ được mới không lâu còn có người mắng anh ta đến máu chó xối đầu không đúng tý nào kia.” Khả Ly bắt được cơ hội cười trêu nói.

“Ai nha, bạn không biết, cái người kia có khi chính là khiến người ghét như vậy đấy, chỉ ngẫu nhiên lại phát một chút thiện tâm thôi, là bản cô nương lòng dạ rộng lớn không cùng so đo với anh ta thôi.”

“Khả Ly nếu là thật không thích cái loại trường hợp này, Mỹ An em có thể nói với cấp trên của cô ấy không cho cô ấy tham gia được không?” Hứa Thành Lâm đột nhiên ở bên cạnh nói, cái loại này trường hợp tuy rằng mỹ nữ như mây, nhưng với khí chất dịu dàng trời sinh cùng dung mạo tú lệ của Khả Ly như vậy nhất định sẽ hấp dẫn những người đàn ông tinh mắt, anh thật lo lắng.

Hứa Mỹ An liếc mắt nhìn anh, tự nhiên hiểu được tâm tư của anh trai, đương nhiên cô hi vọng Khả Ly làm chị dâu của cô, lúc đi học vẫn nói đùa, trước kia cô cũng tạo ra rất nhiều cơ hội cho bọn họ, chẳng qua Khả Ly căn bản là không động tâm, cô cũng không còn biện pháp, cảm tình luôn miễn cưỡng không được.

Chẳng qua cô cảm thấy Khả Ly còn trẻ như vậy, không nên sống cuộc sống giống như của nữ tu sĩ này, mặc kệ trước kia cô ấy gặp chuyện gì, cũng không nên buông tha cho việc theo đuổi hạnh phúc, mấy năm nay nhìn cô ấy một mình thật sự là quá vất vả.

“Chỉ là cái tiệc chúc mừng, lấy tư cách nhân viên tham gia, cũng chính là thư giãn một tí thôi, có em ở đây, Khả Ly sẽ không chịu thiệt, cả ngày buồn ở nhà nhiều khó chịu, Khả Ly cũng nên ra ngoài hoạt động nhiều hơn, đi nói xem như vậy đúng không?”

“A! Phải! Nếu là cấp trên yêu cầu, hay là đi đi, con mới vào làm không bao lâu, không nghe sự sắp xếp của cấp trên cũng không nên.” Mẹ Khả Ly vốn trên mặt tươi cười chuyên tâm nghe bọn họ nói chuyện, đột nhiên bị hỏi liền phát biểu một chút cách nhìn của chính mình, mấy năm nay bà cũng sáng sửa không ít, không giống trước kia vâng vâng dạ dạ như vậy.

Khả Ly đành phải đi theo nói: “Có thể là con quá nhát gan, thực ra không có gì, chỉ là một bữa tiệc chúc mừng, con đi ăn một chút gì đó, không có chuyện gì mà nói thì rời đi sớm một chút là được.”

“Ừ, chính là như vậy, không có gì phải sợ, Khả Ly bạn chưa có lễ phục đi, Chủ nhật mình cùng bạn đi mua quần áo, vừa vặn cũng sắp đến sinh nhật bạn, mình mua bộ lễ phục làm quà sinh nhật tặng bạn.”

“Như vậy sao được! Sinh nhật còn sớm lắm, bạn đừng tiêu pha.” Khả Ly có chút ngượng ngùng, Hứa Mỹ An chính là cái người bề ngoài rất nóng nảy, trong xương lại rất cẩn thận, thật sự đã giúp cô quá nhiều việc, cô cũng không biết nên nói như thế nào cho tốt nữa.

“Đừng khách khí với mình, mình đã nói với bạn, tháng này mình được rất nhiều tiền thưởng, vốn mình đã mua quà tặng cho bạn ở nước Mỹ rồi, chẳng qua hành trình sắp xếp quá gấp, tên họ Lam kia lại là con rùa cái kính, mình căn bản là không có thời gian đi dạo phố, cho nên lần này mình đi với bạn, chúng ta đi chọn một bộ đồ xinh đẹp.” Hứa Mỹ An thành tâm thành ý nói.

Hứa Thành Lâm cười gõ đầu Hứa Mỹ An một cái nói: “Lại bị em con nhóc này giành trước rồi, như vậy đi, em tặng lễ phục, thuận tiện giúp Khả Ly chọn một bộ trang sức phù hợp, coi là đại ca tặng.”

“Này, này làm sao không biết xấu hổ đây.” Khả Ly càng thêm không được tự nhiên rồi, cô vẫn không chịu nhận lễ vật quý trọng của Hứa Thành Lâm, chính là không muốn nợ ân tình của quá nhiều người.

Hứa Mỹ An muốn gõ lại Hứa Thành Lâm không có thành công, tức giận nói: “Bây giờ em không phải là mười tuổi, về sau không cho phép gõ đầu em nữa, Khả Ly, lần này hai chúng ta đều chọn đồ đắt tiền, dù sao anh trai trả tiền, nhất định phải làm thật anh ấy một lần.”

“Anh không nói tặng em mà, em cái đồ quỷ tham lam này, sinh nhật của em đã sớm qua rồi!” Hứa Thành Lâm cười nói.

“Em mặc kệ, dù sao em cũng muốn, bằng không em sẽ không giúp anh chọn quà tặng Khả Ly.”

“Được được được, cũng tặng em một phần, em biết căn bản là anh sẽ không mua đồ con gái bọn em thích, nhóc con em cũng thật biết nhân cơ hội xảo trá!”

Hai anh em vừa nói vừa cười, tuy rằng bọn họ có khi cũng tức giận tranh cãi ầm ĩ, nhưng máu mủ tình thâm thân tình lại chỗ nào cũng có, làm cho Khả Ly phi thường hâm mộ, ngẫu nhiên nghĩ đến hai người chị gái cùng cha khác mẹ của mình, nhưng chỉ là ác mộng.

22. Chương 22: Bữa Tiệc Kỷ Niệm Ngày Thành Lập

Kết thúc buổi họp thường niên, Lâm Ngọc Liên tuyên bố với các nhân viên trong phòng tài vụ thông tin Khả Ly sẽ đi cùng bà tham dự bữa tiệc chúc mừng tại tổng bộ, tuy rằng Khả Ly cẩn thận khắp nơi, đối với mọi người hòa khí, vẫn đưa tới không ít người ghen tị, bởi vì cơ hội như này thật sự là rất khó có được.

“Không biết quan hệ của Mạnh Khả Ly và trưởng phòng Lâm là gì, tôi thấy bà ấy duy trì cô ta ở mọi nơi.” Phòng giải khát vĩnh viễn là nơi nói chuyện bát quái nói chuyện thị phi.

“Đúng vậy, các người còn nói cô ấy là con cừu nhỏ, tôi thấy cũng không hẳn đâu, người như thế bề ngoài có vẻ như là một người vô tội trong sáng, không chừng lại là cái người độc ác gì đó đâu, có khi chúng ta cũng nhìn nhầm hết rồi!”

“Được rồi, dù sao Trưởng phòng Lâm cũng chỉ có thể mang theo một người tham dự cùng, lại nói loại trường hợp như này làm sao có chỗ cho nhân viên nhỏ bé chúng ta nói chuyện chứ.”

“Ồ kìa, không thể nói như cô được, nếu như không có cô ấy, thì ít ra cũng phải là người có thâm niên công tác như Tiểu Tình được tham gia rồi, đến lúc đó không chỉ có ông chủ và Lam Tuấn Long ở đó, mà trừ bỏ nghệ sỹ trực thuộc công ty chúng ta, còn có rất nhiều nhân vật nổi tiếng cùng người nổi tiếng trong giới nghệ sỹ tham gia, nghĩ một chút đã cảm thấy hoa lệ rồi, đúng là cơ hội tốt!”

“Đúng vậy, có thể tiếp xúc gần gũi với những người nổi tiếng này đâu, nói không chừng có thể gặp được bạch mã vương tử trong mộng, có thể biến đổi giống cô bé lọ lem cũng không chừng!”

Người phụ nữ nói lời này với giọng điệu khoa trương, ánh mắt long lanh, Khả Ly đang tránh ở một bên không nhận được lác lác đầu, cảm thấy các cô ấy nghĩ thật sự quá đơn giản, nhưng mấy người khác lại gật đầu liên tục, vẻ mặt đầy ảo tưởng.

Khả Ly ở trong lòng thở dài, cầm cái cốc trống không trở về văn phòng, mấy ngày nay cô cũng thấy mọi người thờ ơ với cô, ngay cả Lưu Tiểu Tình cũng không còn nhiệt tình như lúc trước nữa, bất quá cô cũng không có gì để giải thích, chỉ có thể làm tốt công việc của mình như cũ là được.

Nếu có thể, cô thật sự không muốn phải tham gia bữa tiệc chúc mừng cao cấp kia, mà tham gia bữa tiệc sinh nhật của công ty mình sẽ tốt hơn, ăn ngon chơi thỏa thích, cũng không thiếu quà tặng cùng phần thưởng để lấy, lại vừa không có lãnh đạo lớn ở đó, thoải mái tự tại hơn nhiều.

Hơn nữa, Phong Chi Thu nhất định sẽ tham gia buổi tiệc đó, tuy rằng anh ấy căn bản không biết cô, nhưng nàng sợ hãi chính mình không đủ bình tĩnh, nhìn thấy anh sẽ có hành động khác thường gì đó, cô cũng không hiểu, vì sao qua lâu như vậy, chỉ cần nghĩ đến anh thôi tâm tư vẫn sẽ rối loạn, nếu mặt đối mặt cùng anh ấy cô không thể cam đoan mình có thể trấn định như thường.

Song mặc kệ Khả Ly lo lắng như thế nào, một ngày này thủy chung vẫn đúng hạn tới, buổi sáng, Khả Ly vẫn đang tham gia lễ mừng sinh nhật công ty, đã ăn cơm trưa, Lâm Ngọc Liên mới bị kích động mà dẫn cô đến trung tâm Spa bà vẫn thường đi để làm tóc trang điểm.

Hai người xử lý từ đầu đến chân một lần rồi thay quần áo, đã hơn năm giờ, Lâm Ngọc Liên hài lòng nhìn Khả Ly, khen liên tục, vốn là Khả Ly chỉ muốn thay bộ quần áo Hứa Mỹ An tặng và đeo bộ trang sức bằng thạch anh màu xanh kia, đầu tóc buộc gọn lại là được.

Kết quả mái tóc dài đen nhánh qua xử lý của nhà tạo mẫu tóc mềm mại trơn bóng như tơ, tóc mái kẹp lên đơn giản bằng một chiếc kẹp thạch anh tinh xảo, thợ trang điểm lại vẽ một lớp trang điểm nhẹ nhàng, ngũ quan lập tức càng thêm xinh đẹp tuyệt trần động lòng người, lông mi thật dài giống như cây quạt nhỏ, mũi ngọc môi đỏ mọng, những người bên cạnh cũng nhin không được thỉnh thoảng quay qua nhìn mấy lần, có tán thưởng có hâm mộ.

Bộ tiểu lễ phục màu xanh ngọc đó, chính là đi dạo cùng Mỹ An suốt 3h mới chọn được, cũng không phải nhãn hiệu lớn gì, bởi vì Khả Ly khẳng khái không muốn, hàng hiệu thật sự quá đắt, không phải cô có thể tiêu phí được, tuy rằng Mỹ An một lần nữa tỏ vẻ không sao, cô vẫn kiên trì không chịu.

Bất quá bộ tiểu lễ phục liền thân dài đến đầu gối với nhiều nếp gấp ngang bó sát eo này, phi thường phù hợp làm lộ rõ dáng người xinh đẹp của Khả Ly, màu xanh ngọc chính thống lại không hề xin càng khoe ra làn da trắng không tỳ vết, Khả Ly chỉ cảm thấy chiếc váy này mặc rất vừa người, giá cũng trong phạm vi cô có thể chấp nhận, lại không biết chiếc váy này đã khiến cô trở nên vô cùng hoàn mỹ, cho nên Mỹ An đã nhìn thấy hiệu quả sau khi cô mặc cũng không còn ý kiến nữa.

Cuối cùng, Khả Ly cũng không muốn mua đồ trang sức tương đối đắt tiền, chỉ chọn một chiếc vòng cổ cùng hoa tai bằng pha lê màu xanh có vẻ tương xứng với bộ váy, Mỹ An chọn một bộ trang sức bằng bạch kim phối hợp với bộ lễ phục màu đen của cô ấy.

Lâm Ngọc Liên cũng cực ăn diện, bà mặc là một bộ sườn xám cách tân phù hợp với tuổi, bằng vải nhung thêu hoa thủ công, tinh xảo tao nhã, cao quý hào phóng, tóc búi thật cao, kết hợp là đồ trang sức bằng ngọc trai, không phô trương lại thích hợp lộ ra khí chất cùng thân phận của bà ấy.

Bà ấy hiển nhiên là phi thường vui vẻ, ra cửa rất tự nhiên kéo tay Khả Ly cười nói: “Hôm nay hai chúng ta cũng sẽ không làm bộ phận tài vụ mất mặt, kỳ thật trước kia tôi cũng không chú trọng ăn mặc như vậy, bất quá dù sao chúng ta cũng là công ty biểu diễn, tiếp xúc với những người kia ai ai cũng đều sang trọng đẹp đẽ, còn nhớ trước kia những bộ phận khác luôn nói bộ phận tài vụ chúng ta đều là những bà cô già đây, lần này cần phải làm cho bọn họ nhìn một chút.”

“Á! Còn có kiểu so sánh như vậy sao?” Khả Ly hoảng sợ, kinh ngạc hỏi.

“Không có việc gì, nhưng mà Khả Ly cô bỏ kính mắt, buông tóc thật đúng là trẻ tuổi hơn, quả thực giống như cô gái nhỏ 20 tuổi thôi, chúng ta đứng cùng một chỗ giống như mẹ con vậy.”

Khả Ly ngượng ngùng cười nói: “Trưởng phòng Lâm cứ nói đùa, nhìn thế nào cũng là chị em mới đúng, bà có khí chất cao quý như vậy, Khả Ly không thể sánh bằng.”

“Ha ha, hai chúng ta cũng không cần khen qua khen lại nữa, lát nữa đến bữa tiệc sẽ biết, hôm nay nhất định là tập hợp rất nhiều ngôi sao và nhân vật nổi tiếng, chúng ta không mất lễ là được, trông thấy ông chủ, trông thấy người lãnh đạo những công ty khác trong tập đoàn sau đó nhìn xem nào nhiệt là tốt rồi.”

“Đến lúc đó chúng ta có thể đi trước sao?” Khả Ly nghĩ lại trường hợp huyền ảo này trong lòng liền không nhin được có chút không yên.

“Như thế nào? Khẩn trương?” Lâm Ngọc Liên vỗ vỗ tay Khả Ly nói, “Không cần sợ, mặt mỉm cười, ít nói chuyện, gặp người gật gật đầu là được, vì là trường hợp lớn, nhiều người, cho nên cũng không có ai sẽ nhớ rõ ai, bình tĩnh hòa nhã liền thì không có chuyện gì, yên tâm đi!”

Khả Ly không khỏi gật gật đầu, hơi kính nể nhìn Lâm Ngọc Liên, người phụ nữ hơn 40 tuổi này, không chỉ có sự nghiệp ổn định, nghe nói gia đình cũng rất hạnh phúc, điều này nói rõ bà là người vừa có tài lại sẽ biết cách sống, hiện nay có thể vừa đạt được sự nghiệp lại chiếu cố được gia đình thật sự rất không dễ dàng.

Quả nhiên, ở trong mắt Khả Ly bọn họ đã ăn mặc thật sự long trọng bước vào buổi tiệc cũng không đưa tới bao nhiêu người chú ý, hôm nay quá nhiều người nổi tiếng và nhân vật tai to mặt lớn, bọn cô chỉ là nhân viên công ty, thật sự không coi là cái gì.

Điều này làm cho Khả Ly thở dài nhẹ nhõm một hơi, mỗi công ty đều sắp xếp tốt chỗ ngồi, mặc dù là tiệc đứng, cũng có chỗ ngồi cố định, sau khi Lâm Ngọc Liên giúp cô làm quen với những lãnh đạo các bộ phận khác của Nghệ Tinh đã bị người gọi đi rồi, Khả Ly ngoan ngoãn ngồi ở vị trí của mình không để lại dấu vết đánh giá bốn phía.

Không thấy hai người Hứa Mỹ An và Lam Tuấn Kiệt, Phong Chi Thu cũng không thấy, những người quan trọng hẳn là sẽ xuất hiện sau, cửa chính tụ tập nhiều phóng viên như vậy, còn trải thảm đỏ thật dài, quả thực giống như con đường ánh sao vậy, Khả Ly thấy may mắn vì các cô đi vào bằng lối khác, những điều này đều đã được sắp xếp từ trước rồi.

Nhân viên công ty đi vào theo một cửa, mà các phóng viên chờ đợi chính là cái cửa còn lại chuyên dụng để nghênh đón nhân vật lớn cùng khách quý kia, trong phòng tiệc đặt vài cái màn hình lớn, cũng có thể nhìn thấy thảm đỏ, người nào đến, mọi người trong phòng đều có thể nhìn thấy.

Khả Ly thỉnh thoảng lại nhìn xem màn hình lớn vừa có chút khẩn trương, lại có chút mong đợi, tuy rằng cô sợ gặp Phong Chi Thu, nhưng lại rất muốn thấy Phong Chi Thu.

23. Chương 23: Tinh Quang Lóe Ra

Bữa tiệc 7 giờ bắt đầu, vừa qua 6 giờ rưỡi, nhóm người nổi tiếng tai to mặt lớn giống như đã hẹn nhau từ trước một người tiếp một người xuất hiện, Khả Ly ngồi lẳng lặng chuyên tâm nhìn chăm chăm màn hình lớn, thường thức nhóm người bình thường đang hào hứng hò reo khen ngợi những người đó, thế nhưng sau khi một vài nhân vật nổi tiếng đi vào cô căn bản không nhìn.

Những người này như thế nào không có quan hệ gì với cô, cô thầm nghĩ sông cuộc sống bình bình đạm đạm của mình, cho nên cô chỉ làm như đang xem tivi, xem qua là được.

Ngồi cùng bàn đều là lãnh đạo của công ty Nghệ Tinh, trước sau Khả Ly vẫn mang theo nụ cười nhợt nhạt, sau khi cùng mọi người chào hỏi sẽ không nói nữa, tổng giám Lưu của bộ phận kinh doanh tiêu thụ ngồi bên cạnh hiển nhiên rất cso hứng thú đối với cô, không ngừng tìm kiếm đề tài, chẳng qua hỏi đến vấn đề gì đều bị Khả Ly trả lời ngắn gọn, sau đó cũng rất nhanh không biết nên nói cái gì cho phải.

Khả Ly rất không quen với ánh mắt cực nóng của người đó, bất quá cũng không thể ra vẻ chán ghét, đối với sự lấy lòng của anh ta chỉ có thể lễ phép mà hơi có vẻ lạnh nhạt, người thông minh hẳn là rất nhanh sẽ hiểu được.

Cuối cùng Hứa Mỹ An cũng đến, bộ đồ dạ hội màu đen của cô ấy thực sự hơi có vẻ người lớn, trước đó Khả Ly đã nói, nhưng cô ấy không nghe, cô chấp cảm thấy màu đen nhìn có vẻ gầy, chỉ muốn mặc màu đen, mặc dù cô ấy đến cùng Lam Tuấn Kiệt, lại đi bằng cửa nhân viên, vừa đến chỗ Khả Ly bên này chào hỏi qua vài câu đã bị người kêu đi rồi.

Cùng lúc Hứa Mỹ An đi vào, Lam Tuấn Kiệt đã đi lên thảm đỏ, anh ta cao 1m83, dáng người vô cùng tốt, mặc áo trời sinh, tuy rằng cũng mặc màu đen, nhưng là bộ Âu phục Italy số lượng hạn chế này bên trong mặc một chiếc áo sơ mi màu bạc vô cùng thông dong, không có caravat, cổ áo tùy ý mở rộng ra, giống như ánh mắt của anh ta, không kiêng nể gì, đầy ngang ngược, anh ta cứ lạnh lùng như vậy mà đi qua thảm đỏ, người nào cẩn thận sẽ phát hiện anh ta nhếch khóe miệng giống như đang tức giận.

Bất quá vẻ mặt lạnh như băng của anh ta cũng không ảnh hưởng chút nào đến sự nhiệt tình của các phóng viên, có lẽ đầu năm nay đang thịnh hành hình tượng khốc như vậy, ánh sáng đèn huỳnh quang không ngừng lóe ra, mà ánh mắt Lam Tuấn Kiệt không hề nháy một cái, đây cũng là bản lĩnh, Khả Ly nghĩ, nếu như bản thân cô đối mặt nhiều ánh đèn loang loáng như vậy khẳng định đầu óc chóiang văng hoa mắt không nhìn thấy đường.

Ngay sau đó lại có một vài người nổi tiếng của các xí nghiệp vào lại xuất hiện một gương mặt quen thuộc trên màn hình lớn, ngay từ đầu Khả Ly cũng không có chú ý, chỉ đơn thuần là nhìn, nhưng không nghĩ tới sẽ thấy người quen, thật lâu không gặp Mạnh Khả Tình, chị ấy hẳn là đi tham dự cùng, khoác tay một người đàn ông hơn 30 tuổi, ăn mặc cầu kỳ nhưng vóc dáng không cao, hơi mập, Mạnh Khả Tình đi giày cao gót hình như còn cao hơn anh ta một ít.

Vẫn là một thân hồng đầy khoa trương, bộ lễ phục trễ ngực hở lưng không dây đeo trên vai, một nửa bộ ngực đều lộ ở bên ngoài, tóc dài cuộn sóng, khuôn mặt trang điểm điểm lệ, vẫn giống trước kia, thật sự là một chút tiến bộ cũng không có, sau khi nhà họ Mạnh nhận được tiền đầu tư của Mạnh thị, hạng mục cũng được tiến hành thuận lợi, cũng coi như nhà giàu có, Khả Ly không rõ Mạnh Khả Tình là đại tiểu thư nhà họ Mạnh, vì sao luôn sửa sang bản thân tầm thường như vậy.

Sáu năm rồi, không biết chị ấy lập gia đình chưa, người đàn ông kia là chồng của chị ấy hay là bạn trai đây? Đáng tiếc vừa rồi không có nghe rõ người đàn ông kia lai lịch thế nào, phải mạnh hơn nhà họ Mạnh rồi, bằng không Mạnh Khả Tình cũng sẽ không có dáng vẻ như chú chim nhỏ nép vào người kia.

Không để Khả Ly suy nghĩ, Phong Chi Thu xuất hiện lập tức dời đi tầm mắt của cô, tất cả lực chú ý của cô đều tập trung vào người đàn ông tuấn mỹ bất phàm này, năm nay anh mới ba mươi ba tuổi, cao lớn, anh tuấn, dung mạo chói mắt giống ngôi sao hơn nữa lại có của cải không thể tính nổi, người đàn ông như vậy là chân chính kim cương vương lão ngũ.

Tiểu thư danh giá cũng tốt, ngôi sao cũng thế, ai không muốn nhận được sự ưu ái của anh ấy, đáng tiếc anh ta lại ai đến cũng không cự tuyệt, không có chân tình, anh ấy thể hiện thái độ không cự tuyệt cũng không phụ trách giống như hoa hoa công tử (Play boy) vậy, nhưng vẫn không ngăn cản được bước chân của những cô gái kia, thậm chí rất nhiều cô gái tự hào vì có quan hệ cùng Phong thiếu, cho dù chỉ là tình cảm ngắn ngủi.

Khả Ly cảm thấy anh đã thay đổi, cho tới bây giờ cô vẫn còn nhớ tới người đàn ông có ánh mắt u buồn trong quán bar kia, khi đó cô cảm thấy trong đáy lòng anh ấy có sự ưu thương giống cô, nhưng hiện tại một chút cũng nhìn không thấy.

Ở bất kỳ trường hợp nào anh cũng đều lộ nụ cười sáng lạn, trong mắt tràn đầy ánh sáng giống như sóng điện từ, anh còn chói sáng hơn cả ngôi sao, vốn chỉ là thương nhân giàu có, lại liên tiếp xuất hiện trên đầu đề tin giải trí.

Rốt cuộc anh ấy làm sao vậy? Vẫn là người đàn ông trong đáy lòng cô sao? Khả Ly nhìn nụ cười kia cảm thấy có chỗ nào không đúng, nụ cười kia giống như một cái mặt nạ, che dấu con người thật của anh.

Cái gì mới là con người thật của anh đây? Khả Ly lại không khỏi cười khổ, cô hiểu về anh được bao nhiêu, nhìn bên trong cánh tay anh chính là cái cô gái xinh đẹp mặc một bộ lễ phục màu trắng kia, Khả Ly bắt buộc chính mình thu hồi tầm mắt cúi đầu chuyển tâm đối mặt với đĩa trái cây tinh xảo trước mặt mình.

24. Chương 24: Lật Mềm Buộc Chặt

Bữa tiệc hoa lệ, huyền ảo đối với Khả Ly mà nói chỉ là một sự tra tấn, người muốn gặp thì đã nhìn thấy, người không muốn gặp cũng nhìn thấy, cô cảm thấy mình vĩnh viễn cũng không thể dung nhập vào những bữa tiệc xa hoa như vậy được.

Cô chỉ là vịt con xấu xí, cũng chỉ là một người đứng xem, thật ra thì ngay cả một người đứng xem cô cũng không muốn làm, cô thầm nghĩ rời xa tất cả những thứ này, trở về tổ ấm nhỏ bé của cô, chăm sóc mẹ và con trai, cứ sống một cuộc sống bình thản như vậy là được.

Lâm Ngọc Liên tuyệt không câu nệ, ở trường hợp như vậy vẫn sắc bén tự nhiên như thường, không có dáng vẻ muốn rời đi trước chút nào. Khả Ly nhìn bà ấy tự nhiên hào phóng chuyện trò vui vẻ, nghĩ rằng nhất định bà ấy cũng có xuất thân đại gia, chẳng qua bà ấy vẫn chưa từng để lộ bối cảnh của mình mà thôi.

Cô không biết mình nên đi hay nên ở lại chờ Lâm Ngọc Liên cùng đi, chỉ là trường hợp này khiến cô hơi cảm thấy ngạt thở, hơn nữa cô còn muốn trốn tránh Mạnh Khả Tình, may mà Mạnh Khả Tình từ lúc đó vẫn qua lại ở chỗ những người nổi tiếng kia, vẫn chưa chú ý đến những người quản lý cùng nhân viên công ty các cô.

Bữa tiệc vui vẻ, tuy rằng trên danh nghĩa là ăn mừng kỷ niệm 1 năm ngày thành lập Nghệ Tĩnh, trên thực tế lại biến thành sân khấu biểu diễn, giống như một sân khấu kịch hoa lệ đẹp để không cần đạo diễn.

Khả Ly cảm thấy đó cũng không phải là sân khấu của mình, căn bản không có nhân vật thuộc về cô, cô cảm thấy ngực khó chịu, bởi vậy đi tới ban công không người. Trời đêm mát mẻ thật không dễ dàng bình ổn lại nỗi lòng khấn nguyện của cô, lại bị người tới cắt đứt.

“Sao lại trốn ở đây, không đi khiêu vũ sao?” Là Lưu Dũng Cương, tổng giám bộ phận Marketing của Nghệ Tĩnh, 35 tuổi, cũng coi như tuổi trẻ đầy hứa hẹn, khuôn mặt bình thường, mặt tròn có vẻ rất điềm đạm, chính là ánh mắt hơi nhỏ chút, lúc cười lộ lên liền biến thành một đường thẳng.

Khả Ly thấy anh ta tới gần, một cổ mùi rượu ập thẳng đến, nhìn kỹ thấy khuôn mặt anh ta đỏ ửng hẳn là đã uống nhiều rượu rồi, cô không dấu vết lùi lại một bước nói: “Tôi không biết khiêu vũ, cho nên đi ra hít thở không khí một chút.”

“Đêm nay rất nhiều ngôi sao.” Anh ta nói tiếp, trên mặt lộ nụ cười thần bí, lại chỉ nói một nửa rồi ngừng lại.

Khả Ly trả lời đơn giản: “Đúng vậy.”

“Nhưng tôi cảm thấy, những ngôi sao được cho là xinh đẹp này còn không xinh đẹp bằng Mạnh tiểu thư.” Hóa ra là vì khen cô, đáng tiếc cô cũng không thích lời khen như vậy.

Khả Ly miễn cưỡng mỉm cười nói: “Lưu Tổng quá khen!”

“Mạnh tiểu thư thật sự không nghĩ tới việc chuyển tới bộ phận Marketing của chúng tôi sao? Bằng tài năng của Mạnh tiểu thư, ở bộ phận Marketing nhất định có thể biểu hiện tài năng, bộ phận tài vụ thật sự rất cần nhắc.” Anh ta còn không chịu từ bỏ làm thuyết khách, vừa rồi trên bàn ăn bên kia đã nửa đùa nửa thật thuyết phục rất lâu rồi.

“Đa tạ ý tốt của Lưu Tổng, Khả Ly không sở trường giao thiệp với người khác, cho nên không thể đảm nhiệm.” Khả Ly vừa nói vừa lui, lại phát hiện đã muốn nhanh đến góc tường rồi.

“Mạnh tiểu thư thật sự là quá khiêm tốn rồi, vì sao Mạnh tiểu thư không chịu cho Dũng Cương một cơ hội chứ?” Thấy Khả Ly đang không ngừng né tránh, Lưu Dũng Cương rốt cục không e dè bắt được tay của Khả Ly vội vàng nói, “Thật ra tôi vẫn luôn thích em, từ sau khi gặp em lúc phỏng vấn vẫn luôn nhớ đến em.”

“A! Anh.” Khả Ly thật sự không tới sẽ xuất hiện tình huống như vậy, muốn bỏ tay anh ta ra lại bị anh ta nắm chặt, đành phải khẽ thỉnh cầu, “Lưu Tổng, anh nhất định là say quá rồi, anh vẫn nên nhanh đi về đi thôi, tôi cũng cần phải đi rồi.”

“Không không không! Đừng đi! Tôi nói đều là sự thật, Khả Ly, em thật xinh đẹp, em theo tôi đi, theo tôi sẽ không cần đi làm vất vả như vậy nữa.” Lưu Dũng Cương không biết sống chết nói.

Vốn đang không muốn trở mặt với anh ta Khả Ly vừa nghe anh ta nói như vậy, nhất thời cảm thấy hết sức tức giận, một câu cũng không muốn nói ra sức bỏ tay anh ta ra muốn quay lại sảnh chính bữa tiệc, lại bị anh ta dễ dàng lôi kéo lại.

“Anh! Buông tay! Xin anh buông tay!” Khả Ly vô cùng tức giận, nhưng vẫn không thể hét âm lên hay nói ra lời ác độc, cô không muốn khiến cho người khác chú ý, tại trường hợp như này, còn có những người cô không cách nào đối mặt.

Lưu Dững Cương cũng không rõ là say thật hay vẫn là mượn rượu giả điên, vẫn đang không biết xấu hổ thuyết phục, thậm chí muốn ôm Khả Ly.

Khả Ly tức giận, nhưng lại không biết thế nào cho phải, chỉ có thể thấp giọng khuyên can cùng yên lặng kháng cự, may mà, cứu tinh xuất hiện.

Khả Ly chỉ cảm thấy hoa mắt, đã bị một người đàn ông cao lớn kéo vào trong lòng, Lưu Dững Cương cũng bị người tới đẩy lui về phía sau mấy bước, bên tai truyền đến giọng nói lạnh lùng: “Không nghe thấy cô ấy nói không sao? Vị tiên sinh này chắc là uống quá nhiều, cần Lam mỗ gọi người giúp anh tỉnh rượu sao?”

Là Lam Tuấn Kiệt, không nghĩ tới anh ấy sẽ ra tay cứu cô, với địa vị của anh ấy, anh nên ở phía sau mấy bồn hoa cảnh kia chứ, Khả Ly ngẩng đầu nhìn anh, vẫn là dáng vẻ lạnh lùng đứng đưng đó, ánh mắt trào phúng nhìn Lưu Dững Cương.

Kỳ quái là Lưu Dững Cương nhìn thấy anh lại một câu cũng không dám nhiều lời, lẩm bẩm nói thật xin lỗi, sau đó nhanh chóng xoay người rời đi.

“Cám ơn anh!” Thấy Lưu Dững Cương đã đi, Khả Ly vội vàng rời khỏi người Lam Tuấn Kiệt.

Lam Tuấn Kiệt cũng không rời đi ngay, ngược lại có chút hứng thú liếc nhìn cô một cái, cô gái nhỏ này phải là bạn tốt mà Mỹ An thường xuyên nhắc tới, thấy cô lập tức tránh ra tạo khoảng cách với anh, hơn nữa ánh mắt của cô nhìn anh ngoại trừ cảm kích cũng không có cảm xúc nào khác, làm cho anh không khỏi có ấn tượng tốt, quả thật là một cô gái có chút không giống người thường, không phải có một đứa con mới vài tuổi sao? Vì sao vẫn có thể giữ được khí chất trong sáng như vậy đây, hoàn toàn giống một cô bé.

“Không cần cảm ơn, cô là bạn tốt của Mỹ An đúng không?” Đánh giá một phen Lam Tuấn Kiệt mới chậm rãi mở miệng.

Khả Ly mỉm cười gật đầu: “Đúng vậy, không nghĩ tới Lam tiên sinh biết, là Mỹ An nói đi.” Nha đầu kia nói nhiều, bất quá Khả Ly không nghĩ tới cô ấy sẽ nói về mình với Lam Tuấn Kiệt, vậy quan hệ của bọn họ cũng không coi là rất kém.

“Không nên một mình đi đến một nơi vắng vẻ, trường hợp này có quá nhiều nguy hiểm tử!”

” Ách

phải” Mặt Khả Ly ửng hồng lên, thuận miệng đáp, cô cũng không biết nên nói gì với anh ta ngoài lời cảm ơn, đành phải nhìn chằm chằm mặt đất.

Lam Tuấn Kiệt thấy dáng vẻ câu nệ của cô ánh mắt ngược lại lại ôn hòa hơn, ngẩng đầu nhìn về sảnh chính của bữa tiệc, đột nhiên phát hiện cái bóng dáng màu đen kia đang tìm anh khắp nơi, ánh mắt lập tức lại sa sầm xuống.

“Mạnh tiểu thư muốn nán lại một lát hay là đi vào?”

“A, vẫn là vào đi thôi, tôi cũng phải đi rồi, Lam tiên sinh nếu không ngại có thể gọi tôi Khả Ly.” Khả Ly chân thành nói, cô cũng không hiểu, vì sao đối mặt Lam Tuấn Kiệt trong lòng cũng không thấy khẩn trương, ngược lại có cảm giác hơi yên tâm, giống như đối diện với một người bạn cũ vậy.

Lam Tuấn Kiệt gật đầu nói: “Được, Khả Ly, cô cũng có thể gọi tôi là Tuấn Kiệt, chúng ta cùng vào đi thôi, nếu cô muốn rời đi bây giờ, tôi có thể tiễn cô một đoạn.”

“Sao có thể không biết xấu hổ như vậy, anh là nhân vật chính của buổi tối hôm nay, không thể đi sớm như vậy rồi.”

“Không cần khách khí, cô không phải là bạn tốt của Mỹ An sao.”

Những lời này nghe qua, Lam Tuấn Kiệt chính là bởi vì Hứa Mỹ An, cho nên mới đối với cô như vậy, trên thực tế Khả Ly cũng cảm thấy như vậy, nếu không phải bởi vì Mỹ An, với tính tình đó của Lam Tuấn Kiệt, phỏng chừng sẽ không quản một việc không đầu như vừa rồi.

Hai người nói chuyện thoải mái, sóng vai đi trở lại sảnh chính của bữa tiệc, vừa vặn gặp phải Hứa Mỹ An đang tìm Lam Tuấn Kiệt khắp nơi, Mỹ An thấy hai người bọn họ đồng thời xuất hiện về mặt hơi kinh ngạc, nhưng cũng khôi phục lại rất nhanh.

“Khả Ly, sao bạn lại cùng một chỗ với anh ta ?” Hứa Mỹ An hào phóng đi tới trực tiếp hỏi Khả Ly.

“Vừa lúc ở ban công gặp bạn của cô, trước kia nghe cô nói còn chưa tin, hóa ra Khả Ly thực sự so với cô nói còn đẹp hơn ôn nhu hơn, loại người nóng tính như cô cũng chỉ có cô gái tốt tính như Khả Ly mới chịu được thôi!” Không đợi Khả Ly nói nguyên nhân, Lam Tuấn Kiệt đã nói tiếp ngay, vừa nói còn vừa dịu dàng nhìn Khả Ly vài lần.

Hứa Mỹ An nhìn bộ dáng của anh ta, trong lòng có cảm giác buồn bực không nói nên lời, nhưng lại không biết phản bác như thế nào, nghe lời trong giây lát mới gấp giọng nói: “Khả Ly tốt tôi là rõ ràng nhất, không cần anh phải nói, còn anh, loại người thối tha như anh chỉ sợ cũng chỉ có Khả Ly mới chịu được.”

“A! Điểm ấy cô nói đúng rồi, quả thật tôi thích tính cách của Khả Ly, hiện giờ cô gái xinh đẹp nơi nơi đều có, nhưng tính tình trong sáng đáng yêu tốt bụng như Khả Ly lại không có mấy rồi.” Lam Tuấn Kiệt vẫn đang ra sức khen ngợi Khả Ly.

Hứa Mỹ An cực kỳ bực bội, trừng trừng anh, lại nhìn Khả Ly một cái, đột nhiên quay người chạy đi mất, Khả Ly muốn đuổi theo, lại bị Lam Tuấn Kiệt một phát bắt được .

Khả Ly yên lặng nhìn anh ta một cái thở dài một tiếng nói : “Trong lòng anh có cô ấy, sao phải khổ mà trêu tức cô ấy như vậy chứ?”

“Cô chẳng qua mới nhìn thấy tôi có một phút đồng hồ lại biết là trong lòng tôi có cô ấy, nhưng cô ấy lại dần dần không biết gì, cô nói tôi nên như thế nào?” Lam Tuấn Kiệt thần nhiên nói.

“Đối với chuyện tình cảm, tôi cũng không biết nhiều hơn anh, nhưng tôi có thể nói cho anh biết, Mỹ An khẳng định là cũng thích anh, chẳng qua cô ngốc kia quả thật có chút ngốc nên nhất thời không muốn hiểu thôi, một chiêu này của anh hẳn là có thể bức cô ấy lộ tình cảm thật của mình, bất quá anh lôi kéo theo tôi như vậy thật không tốt, ảnh hưởng tới tình cảm chị em của bọn tôi cũng không hay.”

“Yên tâm! Tình cảm của Mỹ An đối với cô sâu sắc hơn đối với tôi rất nhiều, nhất định không có việc gì .”

“Tôi rất tin điều đó, tình cảm của chúng tôi vững chắc không thể đánh đổ được, chính là có chút hoài nghi đối với hành động vừa rồi của anh thôi.” Về mặt của Khả ly không đồng ý.

“Đừng nóng giận, coi như là giúp tôi một việc tốt đi, giống như tôi vừa giúp cô vậy.” Lam Tuấn Kiệt cười nói, anh ta cười lộ lên kỳ thật đáng vẻ cũng tốt hơn hẳn, anh ta cũng rất có năng lực tỏa sáng, vì sao bình thường lại lạnh lùng như thế đây? Chẳng lẽ chỉ là vì xây dựng hình tượng nghệ sỹ? May là phóng viên không được vào hội trường của bữa tiệc, không chụp được vẻ mặt tươi cười của anh ta.

Khả Ly cũng cười, vì có thể thấy được tình yêu đẹp của người bạn tốt, cô cười nháy mắt một cái nói : “Anh thật đúng là, giúp có cái chuyện nhỏ mà đã đòi báo đáp nhanh như vậy rồi!”

“Được, vậy để tôi lại báo đáp lại cô là được, tôi tìm người đưa cô về đi, loại tiệc tùng nhảm chán này không có gì hay mà nán lại cả.”

“Cám ơn! Tôi còn phải đi tìm cấp trên của tôi, tôi có thể về cùng bà ấy, hoặc bà ấy chưa về, thì tôi cũng phải nói trước với bà ấy một tiếng, anh mau đi tìm Mỹ An đi!”

“Yên tâm! Cô ấy không chạy xa được.” Lam Tuấn Kiệt làm dáng vẻ trong lòng tôi đã biết, làm cho Khả Ly cảm thấy hơi yên tâm, đang muốn tách khỏi anh ta để đi tìm Lâm Ngọc Liên, phía sau truyền đến một giọng đàn ông trầm thấp.

“Tuấn Kiệt, hóa ra cậu trốn trong góc này, hại mình tìm cậu khắp nơi!”

Khả Ly nhìn lại, thì ra là Phong Chi Thu, vẻ mặt anh tươi cười đi về phía bọn họ.

25. Chương 25: Trong Lòng Nổi Sóng

“Hóa ra là gặp được người đẹp.” Phong Chi Thu cười nói, hơn nữa hết sức tò mò nhìn từ trên xuống dưới đánh giá Khả Ly, vừa rồi anh ở phía xa thấy hai người nói nói cười cười đã cảm thấy rất kỳ quái rồi, theo như tính tình của Lam Tuấn Kiệt rất hiếm khi có thể nói chuyện với phụ nữ lâu như vậy, anh đã gặp rất nhiều phụ nữ đẹp, cô gái này không tính là cực đẹp, hiếm thấy là cái khí chất trong trẻo này, không giống rất nhiều cô gái thấy anh và Lam Tuấn Kiệt thì giống như si mê mà lao đến, nhưng cô nhìn thấy anh hình như hơi bối rối, điều này cũng quá khó hiểu.

Quả thực trong lòng Khả Ly đang rối bời, kích động không thôi, cô biết là nhất định anh sẽ không nhận ra cô được, nhưng trong lòng lại không tự chủ được mà loạn thành một đoàn, một đôi tay nhịn không được nắm thành nắm đấm, móng tay ra sức bấm vào lòng bàn tay dùng cảm giác đau đớn đó bắt buộc chính mình tỉnh táo lại.

Cô thầm mắng mình thật không có tiền đồ, miễn cưỡng mỉm cười một chút, người lại không để lại dấu vết mà lui từng bước, cũng đến gần Lam Tuấn Kiệt hơn.

Hành động này, Phong Chi Thu chú ý tới, trong lòng hiện lên một tia không thoải mái, sau đó lại cảnh giác, thật lạ tại sao trong lòng mình sẽ không thoải mái, nhưng biểu tình trên mặt cũng không hề thay đổi, vẫn cười với Lam Tuấn Kiệt như cũ nói : “Hôm nay cậu mới là nhân vật chính, người không đi xã giao với những người đó, toàn bộ ném ột mình tớ cũng thật không phúc hậu!”

“Là cậu muốn làm cái lễ chúc mừng này, không liên quan gì đến mình, mình chỉ cần nhìn những người đó cũng thấy phiền rồi, cậu cũng không muốn bữa tiệc đang tốt đẹp bị mình làm hỏng chứ!” Lam Tuấn Kiệt chẳng hề để ý nói, nghe giọng điệu bọn họ cũng không phải quan hệ cấp trên với nhân viên, chắc là bạn bè.

“Mình cảm thấy cậu càng ngày càng không đáng yêu rồi, không hiểu vì sao vẫn có nhiều cô gái mê muội vì cậu đến vậy.” Lời của Phong Chi Thu tuy là nói với Lam Tuấn Kiệt, nhưng ánh mắt lại yên lặng nhìn Khả Ly, “Vị tiểu thư này xưng hô như thế nào?”

Khả Ly rất nhanh ngẩng đầu liếc anh một cái, nhìn ánh mắt hứng thú của anh lập tức chuyển tầm mắt về phía Lam Tuấn Kiệt để xin giúp đỡ.

“Khả Ly là bạn của mình, rốt cuộc thì bữa tiệc này muốn làm đến khi nào, mình muốn đưa Khả Ly về.” Lam Tuấn Kiệt rất phối hợp nói.

“Không được! Đồng sự Vương nói muốn đầu tư cho kế hoạch mới của cậu, dù sao thì cậu cũng phải đi qua gặp mặt nói vài câu mới được!” Phong Chi Thu một mực từ chối, chẳng biết tại sao anh rất bất mãn với sự né tránh của Khả Ly cùng tư thế bảo vệ của Lam Tuấn Kiệt, chuyện gì xảy ra với cô gái này thế, anh lại không ăn thịt người, cần gì phải đề phòng anh giống như con nhím như vậy chứ?

Khả Ly vội vàng tiếp lời nói: “Tuấn Kiệt anh cứ lo việc đi, tôi đi tìm cấp trên của tôi về cùng là được.” Nói xong gạt đầu một cái với Phong Chi Thu không đợi Lam Tuấn Kiệt trả lời liền vội vàng rời đi.

Cô biết cách cư xử của mình vừa rồi là không đúng, biểu hiện cũng không được tự nhiên, nhưng cô cũng không có biện pháp, vừa nhìn thấy Phong Chi Thu thì cô liền tâm hoảng ý loạn không thể bình tĩnh, chỉ có thể lựa chọn bỏ chạy.

“Người bạn này của cậu hình như rất sợ mình?” Nhìn bóng lưng vội vàng rời đi của Khả Ly, Phong Chi Thu nhíu mày nói.

Trong mắt Lam Tuấn Kiệt hiện lên một tia không hiểu được, khóe miệng lại nổi lên ý cười: “Khả Ly tương đối đơn thuần, chắc là bị thanh danh của Phong thiếu dọa sợ.”

“Cô ấy là nhân viên của Tân Hải sao?”

Lần này đổi lại là Lam Tuấn Kiệt quay đầu nhìn anh: “Đừng nói với mình cậu đánh chủ ý lên cô ấy nhé, cô ấy là nhân viên của Nghệ Tinh, cũng là bạn của mình, nếu như cậu chỉ có ý muốn đi săn mà nói thì tốt nhất đừng động đến cô ấy.”

“Vì sao? Cô ấy chắc chắn không phải người phụ nữ của cậu rồi? Không phải cậu thích cái người đại diện mập mạp kia sao?” Phong Chi Thu không cho là đúng hỏi.

Lam Tuấn Kiệt nhìn nhìn Phong Chi Thu đột nhiên cười nói: “Cô ấy là bạn tốt của Mỹ An, tất nhiên mình phải chiều cô rồi, nhiệt tình của cậu đối với mỗi người phụ nữ đều không vượt quá một tuần vẫn dừng nên đánh chủ ý lên cô ấy, mình không muốn Mỹ An liều mạng với mình.”

“Không phải phụ nữ của cậu là được!” Phong Chi Thu thu hồi ánh mắt, lập tức thay đổi đề tài: “Rốt cục thì cậu có nhận vai diễn này không? Lần này mình vì chuyện của cậu nên mới về nước, cậu nên biết mình không muốn ở lại thành phố này.”

“Mình biết! Nhận đi, mình còn chưa chơi đã, cũng nhân tiện luồng gió này cho cậu kiếm ít tiền.” Về mặt Lam Tuấn Kiệt cũng khôi phục vẻ lạnh lùng như cũ.

Phong Chi Thu bĩu môi nói: “Mình thà không kiếm số tiền này, cũng không muốn làm cái chuyện này, một đồng người nhà cậu đã khiến mình phiền sắp chết rồi!”

“Cậu không để ý đến là được, mình là mình, không có quan hệ gì với bọn họ, hiện tại mình đóng phim là vì Mỹ An thích, đợi cô ấy chơi đã lại nói, mình bây giờ họ Lam về sau cũng họ Lam hiểu chưa.”

“Tốt lắm! Mình mới mặc kệ ân oán của nhà cậu, lần này trở về cảm giác thành phố H biến hóa rất lớn, năm đó không rút khỏi thị trường coi như là đúng.”

“Vốn là đúng, ánh mắt của lão đầu nhà cậu vẫn luôn không sai, sắp xếp tốt mọi việc cho cậu, năm nay đã là năm thứ sáu rồi, cậu vẫn không định ra quyết định sao?”

“Mình không biết kết hôn có ý tứ gì, hơn nữa cậu xem những cô gái kia một đám như lang như hổ, mình không muốn tìm một người phụ nữ đến lấy danh hiệu phu nhân rồi làm mưa làm gió.”

“Đó là vấn đề của cậu! Cậu tìm đều là mấy cô gái ăn chơi, nếu đứng đắn mình cũng không tin là không tìm được một người để kết hôn.”

“Ha ha! Cậu thật đúng là thay đổi không ít, công tử lãnh tình trước kia rơi vào bể tình cũng thành thầy đồ rồi. Mị lực của người đại diện bé nhỏ kia cũng thật lớn, ngay cả tòa núi băng là cậu cũng có thể hòa tan, thế nào mà mình không nhìn được cô ấy tốt ở chỗ nào chứ!”

“Mỹ An tốt hay không tốt không liên quan đến cậu, mặc kệ cậu có muốn kết hôn hay không, thì năm nay cậu cũng phải kết hôn, đây chính là nguyện vọng của cha cậu!”

“Vây cũng được! Cô gái vừa rồi tên là gì, cậu cũng cảm thấy không tệ, mình có nên thử xem hay không?” Đột nhiên Phong Chi Thu lại nhắc tới Khả Ly, biểu tình giống như đang trêu ghẹo vậy, anh không thừa nhận trong lòng thật là có cảm xúc kỳ lạ.

Lam Tuấn Kiệt liếc mắt, xoay người rời đi, chỉ để lại một câu: “Cô ấy đã có con!”

“Thật không? Vây thật đúng là đáng tiếc!” Phong Chi Thu lắc lắc đầu, lại làm một khuôn mặt tươi cười vội vàng đi theo

26. Chương 26: Tình Cảm Bại Lộ

Khả Ly trở lại chỗ ngồi cũng không thấy Lâm Ngọc Liên, đành phải nhắn tin cho bà ấy, sau đó đánh xe vội vàng rời đi, thậm chí đã quên gọi điện thoại cho Mỹ An, lòng cô rối bời, chỉ muốn rời đi nhanh một chút.

Đã không còn sớm, Trương Mai đã sớm đi ngủ cùng thằng bé, Khả Ly nhẹ nhàng vào nhà, ngay cả quần áo cũng không thay liền rầu rĩ nằm úp sấp lên sofa ở phòng khách, chẳng qua không làm sao ngủ được.

Phong Chi Thu vẫn xuất sắc như vậy chói mắt như vậy, ông trời ưu đãi anh càng trưởng thành lại càng có sức quyến rũ, trước kia trong sự lạnh nhạt của anh còn có sự oán hận, làm cho rất nhiều người không dám tới gần, mà bây giờ anh lại giống như ánh mặt trời, gơ tay nhắc chân cũng đã đủ để hấp dẫn ánh mắt mọi người, đặc biệt là phụ nữ.

Trong lòng Khả Ly nhịn không được bốc lên sự chua xót, anh không nhớ cô, tình cảm của cô nhất định là một tình yêu đơn phương rồi! Cô cảm thấy mình giống như một tên trộm, trộm một đứa bé từ người cô yêu, mà lại trở thành bí mật của riêng cô vĩnh viễn bị chôn dấu dưới đáy lòng, không thể để cho bất cứ người nào biết được.

Có đôi khi cô cũng sẽ ảo tưởng, nếu Phong Chi Thu biết đến sự tồn tại của Ngọc Nhi thì sẽ như thế nào đây? Ngoài cửa sổ có ánh trăng, nhấp nhô trong những tầng mây, ánh trăng mờ lúc sáng lúc tối giống như tâm trạng đen tối của cô, nếu anh không trở lại thì tốt rồi, sự xuất hiện của anh lại làm xáo trộn trái tim bình lặng như mặt hồ của cô một lần nữa.

Cô không biết rằng cái cảm giác vừa thấy đã yêu trước đây sau năm năm vẫn mãnh liệt như vậy, hóa ra là cho tới bây giờ cô chưa từng quên anh, trước kia vẫn là tự lừa dối mình thôi, rất nhiều đêm như này, nụ hôn của anh cái ôm của anh bàn tay dịu dàng xoa nắn của anh kích thích của anh đều lần lượt đánh sâu vào chiếm cứ suy nghĩ của cô.

Sáng sớm hôm đó cô chạy trốn, vốn muốn biến nó thành một giấc mộng đẹp, lại không nghĩ rằng anh sẽ là người nhà họ Phong, càng không nghĩ tới là sẽ có con, thế cho nên giống như trúng độc làm cho anh khắc sâu vào xương tủy.

Cuối cùng cô cũng hiểu rõ mẹ mười năm như một ngày, tuy rằng cha vô tình, nhưng trái tim mẹ vẫn bị mất, đây chẳng lẽ là số mệnh của mẹ con cô sao? Cảm giác đau lòng dần dần lan ra toàn thân, có đôi khi cô cảm thấy bản thân đã sai rồi, nói cái gì không cần thiên trường địa cửu chỉ để ý đến những gì đã từng có được, chết tiệt mà! Nếu không chiếm được gì đó thì tốt nhất đừng xem cũng đừng chạm vào, nếu như một lần vui vẻ chỉ có thể đổi lấy cả đời tưởng niệm thật là quá tàn khốc rồi!

Khả Ly cả đêm không ngủ, buổi sáng thức dậy sớm tắm rửa thay quần áo làm bữa sáng, thấy mẹ và Ngọc Ngọc đã thức dậy đánh răng rửa mặt, vội vàng chào tạm biệt ra cửa, cô không muốn để mẹ nhìn thấy bộ dáng tiêu tụy một đêm không ngủ của mình.

Vội vàng đi vào văn phòng, lại phát hiện không khí có chút không thích hợp, còn 2 phút nữa là đến giờ làm việc rồi, Lưu Tiểu Tình cùng mấy chị của bộ phận tài vụ vẫn tụ tập cùng một chỗ say sưa bàn tán chuyện gì đó, không có người chú ý tới cô.

Khả Ly âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vốn cho rằng sẽ đối mặt với sự xem thường hoặc tò mò đánh giá của mọi người, may mắn có chuyện khác hấp dẫn sự chú ý của bọn họ, ngẩng đầu nhìn thoáng qua văn phòng của Lâm Ngọc Liên, bên trong không có người, bà ấy còn chưa tới sao? Tối hôm qua việc cô rời đi trước còn phải nói với bà ấy một tiếng mới được.

Khả Ly mở máy tính ra đang muốn vui đùa làm việc, thế nhưng Lưu Tiểu Tình lại chạy tới, biểu tình thân thiết giống lúc trước, giống như mấy ngày hôm trước không hề lạnh nhạt với cô vậy.

“Khả Ly, bọn mình vừa xem tin tức trên mạng, Lam Tuấn Kiệt đồng ý nhận vai diễn trong bộ phim mới rồi, hơn nữa anh ta còn ở trước mặt phóng viên tỏ ý Phong tổng giám đốc cũng sẽ diễn một vai khách mời đâu, tối hôm qua sau khi phóng viên nghe được đều điên cuồng, nhất định buổi tiệc hôm qua rất tráng lệ, bạn nói ình nghe xem rốt cục hiện trường như thế nào, bọn mình chỉ có thể nhìn thấy mấy bức ảnh chụp thôi.”

Phong Chi Thu sẽ là diễn viên khách mời trong bộ phim mới? Điều này thật đúng là mới mẻ, chẳng lẽ yêu cầu của Lam Tuấn Kiệt sao? Hẳn là sau khi cô đi mới công bố chuyện này! Cô ngượng ngùng cười cười nói: “Tối hôm qua quá đông người, tôi, tôi không quen với trường hợp như vậy, cho nên đã đi về trước, không biết tình hình phía sau đâu!”

Vừa nói vừa mở trang web ra, chuyện này quả nhiên đã biến thành đầu đề, bộ phim mới này còn chưa khởi quay đã tạo ra tiếng vang lớn rồi, chủ yếu là bởi vì hai người Phong Chi Thu và Lam Tuấn Kiệt, hai người đứng kề vai, đều có ngoại hình tuấn lãng giống nhau, dáng người cao ráo cường tráng, một người cười sáng lạn như ánh mặt trời, một người vẻ mặt lạnh lùng trước sau như một, nhưng cũng cực kỳ thu hút, cũng khó trách nhiều phụ nữ vì nó mà điên cuồng như vậy.

“Ông trời của tôi ơi! Vì sao bạn lại đi sớm chứ, một cơ hội khó có được như vậy. . . .” Lưu Tiểu Tình cảm thấy hết sức tiếc rẻ, nhịn không được trợn mắt lên tiếp tục nói: “May mắn, nghi thức khởi quay bộ

phim mới sẽ cử hành ở Công ty chúng ta, đến lúc đó hi vọng trưởng phòng Lâm có thể để cho chúng ta đi xem.”

“Nói với trưởng phòng Lâm một tiếng chắc là có thể đi xem được thôi.” Khả Ly cảm thấy Lâm Ngọc Liên vẫn tương đối dễ nói chuyện.

Lưu Tiểu Tình không ủng hộ bĩu môi nói : “Đến lúc đó còn muốn phiên toái bạn xin giúp bọn mình xem sao, trưởng phòng Lâm có vẻ nghe bạn nói đấy.”

“A! À, nghi thức khởi quay vào lúc nào? Sao trưởng phòng Lâm còn chưa tới văn phòng nhỉ?” Khả Ly nghe ra được trong giọng nói của Lưu Tiểu Tình có vị chua, hơi không được tự nhiên, đành phải nói sang chuyện khác.

“Nghi thức khởi quay vào ngày 8 tháng sau, trưởng phòng Lâm đến từ sớm, đã đến chỗ lão tổng bên kia rồi, dường như có việc gì vui, tôi thấy đáng về bà ấy rất cao hứng.”

Khả Ly “À” một tiếng cũng không biết nói cái gì cho phải, Lưu Tiểu Tình đã nói xong ý muốn của mình thấy cô ngăn người liền nhún vai trở về chỗ ngồi của chính mình gõ bàn phím bùm bụp.

Tâm tình của Lâm Ngọc Liên tốt làm cho Khả Ly cũng yên tâm hơn, tối hôm qua cô thực sự quá luống cuống rồi, chẳng qua đối mặt với Phong Chi Thu có 2 phút thì trong lòng đại loạn thầm nghĩ chạy trốn, về sau kiên quyết không thể như vậy, cũng không biết Mỹ An thế nào rồi, cô phải gọi điện thoại hỏi một chút mới được, trong lòng cô có chút ảo não.

27. Chương 27: Cừu Gặp Phải Sói

Khả Ly rất nhanh xem xong tin tức có liên quan đến tối hôm qua, hình tượng của tập đoàn Tân Hải còn có Nghệ Tinh cũng không tệ, nội dung đưa tin, đều là mặt tốt, thậm chí còn có một bức ảnh Phong Chi Thu ôm người đẹp rất to.

Hóa ra cô gái xinh đẹp mặc lễ phục màu trắng lai lịch cũng không nhỏ, bộ dạng xinh đẹp như vậy, vốn đang nghĩ cô ấy là ngôi sao đây, không nghĩ tới dĩ nhiên thân kim đại tiểu thư của tập đoàn Vương thị, bài báo nói hai người quen biết ở nước ngoài, quan hệ không giống bình thường, cũng không phải oanh oanh yến yến trước kia, có phóng viên hỏi Phong thị cùng Vương thị ngoài trừ cùng đầu tư vào bộ phim siêu phẩm này ra có đám hỏi hay không, hai người Phong Chi Thu đều cười không đáp.

Khả Ly lẳng lẳng nhìn khuôn mặt tươi cười đầy ăn ý của hai người, sau một lúc lâu mới bị tiếng chuông điện thoại trên bàn làm giật mình tỉnh lại, nhanh chóng vỗ vỗ hai má nghe điện thoại, cũng thuận tay đóng cái trang web chương mắt kia lại.

“Khả Ly, đến bàn làm việc của tôi lấy cái túi da trong ngăn kéo bên tay phải mang lên phòng Tổng giám đốc trên tầng 36, nhanh lên nhé! Tôi đang cần.” Là giọng của Lâm Ngọc Liên, quả nhiên tràn đầy năng lượng, không hề ủ rũ không phấn chấn giống cô một chút nào .

“Được, tôi mang lên ngay!”

Khả Ly lập tức xốc lại tinh thần, tìm được văn kiện liền đưa lên trên lầu, văn phòng của tổng giám đốc ở tầng cao nhất, cho tới bây giờ cô cũng chưa từng đi lên, xem ra đã quyết định bộ phim mới, trên dưới Nghệ Tinh đều thật cao hứng, thực ra đây là một bộ phim dài 20 tập, đơn giản là kịch bản được soạn lại từ một bộ tiểu thuyết huyền bí hot nhất trên mạng vào năm ngoái, bởi vậy mà được rất nhiều người trẻ tuổi quan tâm, hơn nữa ngoại trừ diễn viên chính là Lam Tuấn Kiệt ra, ngay cả những vai phụ cũng đều là ngôi sao, có thể tưởng tượng đến lúc đó nhất định sẽ rất hot.

Chẳng qua chuyện này đã biết từ sớm rồi, Khả Ly nghĩ Lâm Ngọc Liên cao hứng như thế, đại khái là bởi vì một hạng mục khác cũng đã được xác định, đó là hạng mục xây dựng thành phố điện ảnh truyền hình, chồng của Lâm Ngọc Liên chính là nhà thiết kế của cái thành phố điện ảnh truyền hình này.

Chẳng qua hai vợ chồng Lâm Ngọc Liên cũng không phải vì cái hạng mục này kiếm được bao nhiêu tiền, mà là tâm nguyện của người chồng nhà thiết kế kia của bà, hạng mục này đã bị trì hoãn lâu rồi, ông chủ cũ của Nghệ Tinh không có nhiều tài chính như vậy để thực hiện, hơn nữa cũng không có nhiều hứng thú.

Sau khi Nghe Tinh bị Phong Chi Thu thu mua vào năm ngoái, qua nửa năm, sau khi hiểu biết phong cách làm việc của ông chủ mới, Lâm Ngọc Liên mới lại đưa ra hạng mục đầu tư này, không nghĩ tới Phong Chi Thu lại có hứng thú, chẳng qua trước đó vẫn luôn ở nước ngoài không có thời gian trở về, chỉ từng thảo luận trên các cuộc họp qua video, lần trước Phong Chi Thu đến bộ phận tài vụ cũng là vì việc này.

Lâm Ngọc liên còn đặc biệt cho Khả Ly xem bản 3D của cái thành phố điện ảnh và truyền hình kia, quả thật rất đẹp cũng cực kỳ đặc biệt, từ 12 phong cách kiến trúc thời đại khác nhau cấu thành, chuyển tiếp từ kiến trúc cơ bản sang bối cảnh hài hòa, trước mắt có thể thỏa mãn phần lớn nhu cầu quay phim chụp ảnh, lại là một nơi cảnh đẹp để nghỉ ngơi rất tốt.

Hơn nữa địa điểm đã chọn là chân núi Lạc Hà ở ngoại thành phía nam, phía tây có một hồ nước tự nhiên, không giống với bộ phim là gộp vốn làm, hạng mục này là Phong thị đầu tư cá nhân, nghe Lâm Ngọc liên nói, Phong Chi Thu đối với những trường hợp đầu tư vào các hạng mục lâu dài luôn luôn thích dùng vốn riêng, bất quá để mua lại mảnh đất này cũng tốn không ít mưu mô, lần này nhất định là xác định hoàn toàn rồi, bằng không Lâm Ngọc Liên sẽ không hưng phấn như thế.

“Đình” một tiếng thang máy đến, Khả Ly đang chuẩn bị đi vào, đột nhiên phát hiện bên trong đã có người, hơn nữa lại đúng là người cô sợ gặp nhất Phong Chi Thu. Trời ơi! Thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, Khả Ly do dự.

Phong Chi Thu thấy dáng vẻ sợ hãi rụt rè của cô hơi nhú màu một chút lại giãn ra ngay, phi thường lễ phép cười chủ động nói: “Chắc là cô muốn lên lầu? Còn không đi vào sao?”

Khả Ly gật đầu một cái mím môi vào thang máy, trực tiếp đứng sát sang một bên, cơ thể rõ ràng rất khấn trương, cô thật không phải cố ý, bình thường vô luận đối mặt trường hợp nào, đối mặt hạng người gì, cô đều có thể bình tĩnh không gợn sóng, lạnh nhạt thoải mái, chỉ khi nào đụng tới anh. , cô nghĩ anh nhất định là khắc tinh của mình.

Thang máy rất nhanh, đến tầng 20 cũng không quá lâu, bất quá Khả Ly lại cảm thấy thật lâu, cô biết mình làm nhân viên cũng có thể chào hỏi anh bình thường, nhưng cô không dám mở miệng, cô sợ giọng nói run run của mình sẽ tiết lộ tâm tình của bản thân, nhìn không chớp mắt thầm nghĩ nhanh chóng tới tầng 36.

Hình như anh cũng đến tầng 36, Khả Ly không khỏi đổ mồ hôi lạnh.

“Tôi đáng sợ như vậy sao?” Phong Chi Thu nhin không được mở miệng hỏi, cô gái nhỏ này thật sự rất kỳ quái, bình thường phụ nữ nhìn thấy anh không phải giống kẻ háo sắc liều mạng hấp dẫn sự chú ý của anh, chính là làm ra vẻ ngượng ngùng ngây thơ, mục đích đều là giống nhau, chỉ có cô luôn một bộ dáng như cừu thấy sói vậy.

Anh thề anh tuyệt đối có thể cảm giác được cô ấy đang run nhẹ, nếu không phải gặp phải tại đây, chỉ sợ cô ấy sẽ tìm đường mà chạy, đây cũng không phải cái loại sợ hãi của nhân viên khi nhìn thấy ông chủ lớn, hơn nữa trong ấn tượng anh chưa từng khi dễ con cừu nhỏ như này, thật đúng là khó hiểu! Chẳng lẽ đây là thủ đoạn mới của phụ nữ để hấp dẫn đàn ông sao? Anh không phải không thừa nhận mình quả thật có chút tò mò.

Khả Ly cực kỳ nhanh nhìn anh một cái lập tức lại chuyển ánh mắt đến bên kia, há miệng thở dốc lại không nói gì, hai tay cầm túi tài liệu bởi vì khẩn trương mà hiện rõ cả tĩnh mạch trong mu bàn tay trắng nõn.

“Cô.” Phong Chi Thu có chút tức giận muốn tới gần cô, lại bởi vì trong thang máy có camera, hung bạo dừng bước, anh từng có không ít phụ nữ, bất quá lại chưa từng chạm vào nhân viên trong công ty.

May mắn thang máy rất nhanh đã đến, cửa vừa mở ra Khả Ly đã nhanh chóng chạy ra khỏi thang máy, cũng không quay đầu lại chạy mất, lưu lại Phong Chi Thu vẻ mặt nghi hoặc chậm rãi đi thông thả ra thang máy, sau đó đi về phương hướng giống nhau.

28. Chương 28: Tình Cảm Phong Ba

May mắn tầng 36 chỉ có ba phòng làm việc, Khả Ly thuận lợi tìm được phòng Tổng giám đốc, giao tài liệu cho Lâm Ngọc Liên.

Lâm Ngọc Liên đang thảo luận hăng say cùng Tổng giám đốc Trình của Nghệ Tĩnh, bên cạnh còn có một người đàn ông trung niên lịch sự nho nhã, vẻ mặt của ông ta cũng phi thường vui vẻ, chính là giống như không giỏi nói năng nên đa số là ở một bên gật đầu phụ họa.

“Làm phiền cô, Khả Ly!” Lâm Ngọc Liên vẫn chưa phát hiện Khả Ly khác thường, lấy văn kiện ra lại tự giấu cười nói: “Mọi người xem hôm nay vừa nghe đến tin tức tốt, tôi liền xông ngay lên tầng cao nhất rồi, ngay cả tư liệu cũng quên lấy.”

Tổng giám đốc Trình cũng cười nói: “Tổng Tài rất xem trọng hạng mục này, những chỗ muốn thay đổi cũng không nhiều, mấy chỗ vừa nói đến để Vệ tiên sinh sửa chữa một chút là được.”

“Vâng! Không thành vấn đề, Phong tổng giám đốc có con mắt tinh tường, chỉ ra mấy chỗ cần sửa chữa theo ý của anh ấy quả thật có thể càng thêm hoàn mỹ.” Người đàn ông trung niên bên cạnh liên tục gật đầu nói, họ Vệ, hóa ra người này chính là chồng của Lâm Ngọc Liên.

Khả Ly đang định nhìn nhiều vài lần, phía sau truyền đến một giọng nói: “Vệ tiên sinh quá khen, Vệ tiên sinh thiết kế đã tốt lắm rồi, chẳng qua lúc trước không nghĩ tới chúng ta có thể lấy được một địa điểm có ưu thế như vậy, có núi có hồ tự nhiên là muốn kết hợp vào rồi.”

Hóa ra Phong Chi Thu cũng là tới tham gia thảo luận chuyện này, mấy người trong phòng đều đứng dậy nghênh đón, thư ký tổng giám đốc cũng phi thường nhanh chóng đưa ca phê thơm ngát đến, Khả Ly lại lén lút thối lui ra khỏi văn phòng.

Phong Chi Thu giả vờ lơ đãng liếc Khả Ly đang chạy trốn giống như con chuột một cái, tiếp tục cùng ba người bắt đầu thảo luận chính sự, khoe miệng lại nổi lên một tia thích thú không dễ dàng phát giác.

Khả Ly với trái tim đang đập kịch liệt, vội vàng về tới tầng 16, cô nghĩ, về sau không có việc gì kiên quyết không ra khỏi phòng tài vụ, ra vào công ty cũng đề cao cảnh giác, cũng cầu Bồ Tát phù hộ cô đừng gặp Phong Chi Thu nữa, bằng không sớm hay muộn gì cô cũng bị bệnh tim, vì sao lại không quản được trái tim này chứ, cô ngậm bực không thôi.

May mà, kế tiếp công việc nhiều hơn, cả ngày vui đầu làm việc khiến cô không có thời gian suy nghĩ lung tung, sự kiện tiệc chúc mừng cũng trôi qua, Mạnh Khả Ly cũng không có chìm đắm Phụng Hoàng, vẫn là một Mạnh Khả Ly thành thành thật thật làm nhiều hơn cũng không sợ chịu thiệt, vì thế các cô gái trong văn phòng lúc trước xa lánh cô tự nhiên lại biến mất.

Cũng không gặp lại Phong Chi Thu, cuộc sống của Khả Ly giống như khôi phục nguyên trạng, đến khi Lam Tuấn Kiệt gọi điện thoại đến cô mới phát hiện bởi vì Phong Chi Thu mà cô đã hoàn toàn quên mất Hứa Mỹ An không vui vào đêm đó!

“Khả Ly sao? Tôi là Tuấn Kiệt!” Lam Tuấn Kiệt hẳn là gọi đến số máy nội bộ của Khả Ly, lập tức gọi tên của cô, giọng nói dồn dập có sự lo lắng không che giấu được.

“A! Xin chào, có chuyện gì không?” Nhận được điện thoại của Lam Tuấn Kiệt Khả Ly có chút ngoài ý muốn.

“Hai ngày này cô có gặp Mỹ An hay không?”

Vừa nghe được câu hỏi, Khả Ly mới đột nhiên tỉnh ngộ, nhện không được đập đầu của mình một cái hỏi: “Làm sao vậy? Mấy hôm nay tôi cũng chưa liên hệ với cô ấy! Tối hôm đó sau đó anh cũng không tìm được cô ấy sao?”

“Ngày đó có tìm được, nhưng mấy ngày nay cô ấy làm việc luôn không yên lòng, hôm kia chúng tôi tranh chấp hai câu, hai ngày nay cô ấy cũng không đi làm mà còn tắt máy nữa, tôi đến chỗ ở tìm cô ấy cũng không gặp được.”

“Vậy sao, tôi thử tìm xem rồi sẽ liên hệ lại với anh được không?” Trong đầu Khả Ly suy nghĩ cực nhanh, công việc của Mỹ An vẫn tương đối bận rộn, trừ bỏ đồng nghiệp còn có người bạn tốt là cô ra thì cũng không có bạn bè gì, cô ấy không có tới tìm cô, cũng không ở nhà trọ của mình thì sẽ có thể ở đâu chứ?

Anh Hứa! Cô ấy nhất định là ở nhà anh Hứa rồi, Khả Ly vội vàng cầm lấy điện thoại gọi cho Hứa Thành Lâm, chứng thật Hứa Mỹ An thực sự ở bên đó mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói với Hứa Thành Lâm buổi tối cô qua chỗ anh tìm Hứa Mỹ An sau đó lại nhanh chóng gọi điện thoại nói cho Lam Tuấn Kiệt, cô có thể

cảm nhận được sự lo lắng và sốt ruột của Lam Tuấn Kiệt, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, lần này Mỹ An nhất định là để tâm vào chuyện vụn vặt rồi.

“Hiện tại tôi sẽ đến đón cô, cô dẫn tôi đi tìm cô ấy!” Lam Tuấn Kiệt nói xong liền cúp điện thoại, nghe được bên kia điện thoại có tiếng nói của không ít người, chắc hẳn anh ta đang ở phòng chụp ảnh, cũng không quan tâm đến công việc nữa? Không nghĩ tới một Lam Tuấn Kiệt luôn luôn không lộ cảm xúc ra ngoài giờ phút này cũng trở thành người nôn nóng rồi.

Khả Ly nhìn đồng hồ, còn một giờ nữa mới hết giờ làm việc, Lam Tuấn Kiệt đang chụp ảnh tại phòng chụp ở phía sau, lại đây rất nhanh, cô cảm giác giọng điệu của Lam Tuấn Kiệt thực kiên định hoàn toàn không có chỗ để thương lượng, giống như 1 phút cũng không muốn đợi.

Khả Ly đành phải vào xin phép Lâm Ngọc Liên, Lâm Ngọc Liên cũng là người hết sức thông tình đạt lý, không hỏi nguyên nhân đã sẵn khoải đáp ứng rồi, Khả Ly đang chuẩn bị ra khỏi phòng làm việc của cô, ở phía sau đột nhiên truyền đến một câu: “Trước kia cô biết Lam Tuấn Kiệt sao?”

Khả Ly quay đầu kinh ngạc nhìn bà ấy, trên mặt Lâm Ngọc Liên cũng không có cái gì khác thường, chỉ mỉm cười giải thích nói: “Tối hôm đó tôi thấy hai người trò chuyện không sai, hai người có quen biết sao?”

“Không phải, Lam tiên sinh nói chuyện với tôi nguyên nhân là vì Hứa Mỹ An, cho nên.” Khả Ly không nghĩ tới đã qua mấy ngày rồi, Lâm Ngọc Liên lại đột nhiên hỏi cô vấn đề này, hơn nữa bà ấy có nhìn thấy bọn họ nói chuyện phiếm sao? Có lẽ vì tâm tư cô rất rối loạn nên mới không thể tìm được bà ấy.

“Hóa ra là như vậy, nghe nói cô cùng Hứa tiểu thư là bạn học có quan hệ rất tốt, con người Hứa tiểu thư cũng là không sai, rốt cuộc là người giống nhau tụ họp lại với nhau, đêm đó tôi chỉ lo nói chuyện hạng mục cũng không thể nhiều chiều cổ cô.” Lâm Ngọc Liên giống như có chút xin lỗi, điều này cũng làm cho Khả Ly hơi sợ hãi.

“Không có vấn đề gì, là trong nhà đột nhiên có việc nên tôi mới vội vàng đi trước.” Khả Ly nhin không được nói dối, trong lòng nhảy lờ một nhịp.

Lâm Ngọc Liên đột nhiên nhìn ra cửa chính nở nụ cười: “Lam thiếu gia tới tìm cô rồi? Anh ta dường như rất vội, cô vẫn đi nhanh đi!”

Khả Ly theo tầm mắt của bà ấy nhìn sang, quả nhiên là Lam Tuấn Kiệt, anh ta thể nhưng chờ không được trực tiếp chạy đến văn phòng của cô, không phải nói chờ dưới lầu sao? Chỉ thấy vẻ mặt lo lắng của biểu tình không kiên nhẫn của anh ta, Khả Ly vội vàng hướng Lâm Ngọc Liên gật gù đầu đi ra ngoài, cũng bất chấp Lâm Ngọc Liên có hiểu lầm hay không.

Cá cô gái trong phòng tài vụ lại bị chần động một lần nữa rồi, tuy rằng Lam Tuấn Kiệt là nghệ sĩ ký hợp đồng với Nghệ Tinh, nhưng cơ hội để các cô có thể tiếp xúc ở khoảng cách gần như vậy cũng rất ít, vì thế toàn bộ buông xuống công việc trong tay tò mò lại hưng phấn mà đánh giá người đàn ông ngay cả nhú mày nhìn cũng đẹp này, chẳng qua Lam Tuấn Kiệt lại hoàn toàn coi như không thấy bọn họ .

Đợi Khả Ly đi ra, hai người liền cùng nhau rời khỏi phòng Tài Vụ, Khả Ly chỉ cảm thấy trên lưng vô cùng nóng, ánh mắt hâm mộ đầy ghen tỵ của các cô ấy mà có năng lượng thì, lưng của Khả Ly có lẽ đã bị bắn thành tổ ong vô vàn rồi.

29. Chương 29: Trong Nhà Chưa Tỏ, Ngoài Ngõ Đã Tường

“Thật ngại quá! Giờ làm việc phiền toái cô giúp tôi đi tìm người.” Lam Tuấn Kiệt nghe Khả Ly an ủi vài câu lại nghe nói Hứa Mỹ An ở nhà của anh trai cô ấy, trong lòng cũng hơi yên tâm.

Khả Ly thấy một người đàn ông xuất sắc như vậy vì Mỹ An mà lòng nóng như lửa đốt, trong lòng vừa cao hứng lại vừa cảm thấy buồn cười: “Yên tâm đi! Mỹ An rất dễ dỗ dành, anh cứ nghe ta trực tiếp thổ lộ với cô ấy cam đoan là sẽ không có chuyện gì nữa ngay thôi, nhất định là cô ấy thích anh, bằng không làm sao có thể giận dữ náo loạn đến mức không đi làm đâu!”

“Phải không? Thỏ lộ có ích sao? Bản thân tôi lạ sợ cô ấy sẽ cự tuyệt tôi, cô không biết chứ, cô ấy có rất nhiều người trong lòng, ở nước Mỹ thì thật dọa người, thấy một ngôi sao đẹp trai chút liền xông lên vừa muốn kí tên lại chụp ảnh chung.” Lam Tuấn Kiệt có vẻ ghen tị.

Từ nhỏ Hứa Mỹ An đã thích những ngôi sao đẹp trai rồi, mà còn rất có tình yêu nhân loại, cũng không thích một người duy nhất nào cả, chẳng qua loại thích này cùng chân chính thích một người đàn ông căn bản chính là hai chuyện khác nhau, nhưng xem ra Lam Tuấn Kiệt lại không hiểu được.

Khả Ly rốt cục nhịn không được phá lên cười khanh khách, Lam Tuấn Kiệt thấy cô như vậy trên mặt nổi lên một tầng đỏ ửng hiếm thấy, ý vào vóc dáng cao gầy đầu Khả Ly một cái giọng buồn bực nói : “Không cho cười!”

“Được được được! Tôi không cười!” Khả Ly miễn cưỡng nhịn xuống, trên mặt lại vẫn còn ý cười không tan, khuôn mặt nhỏ nhắn bình thường trắng nõn tú lệ cười rộ lên lại kiêu diễm động lòng người, chính cô cũng không ý thức được, chẳng qua trong mắt Phong Chi Thu đang đứng cách đó không xa thì khuôn mặt tươi cười đó lại rất chói mắt.

Bởi vì Lam Tuấn Kiệt đã đem Khả Ly trở thành bạn tốt, cử chỉ sẽ hoàn toàn không giống đối với người khác luôn duy trì một khoảng cách như vậy, dù sao rất tự nhiên làm ra động tác có vẻ cô cùng thân thiết.

Trước kia anh đã nghe Mỹ An nói qua không ít chuyện xưa của cô ấy, biết Khả Ly một mình nuôi con rất không dễ dàng, mà sau khi tiếp xúc lại phát hiện cô ấy tuy rằng bề ngoài nhu nhược nhưng trong nội tâm lại lộ ra kiên cường, làm cho anh rất là kính nể, nhớ năm đó mẹ của anh cũng một mình nuôi anh, nhưng mẹ anh rất nhu nhược, không được mấy năm liền bị bệnh qua đời rồi, anh mới bị tiếp trở về cái ngôi nhà vô tình kia, may mà hiện tại bằng năng lực của bản thân anh đã rời khỏi đó.

Giờ phút này, Hứa Mỹ An ở nhà anh trai cũng là đứng ngồi không yên, cô thật sự vẫn luôn vô ưu vô lự, chưa từng có quá nhiều tâm sự, quen biết Lam Tuấn Kiệt chỉ là một sự ngẫu nhiên, đêm đó trên đường về nhà thiếu chút nữa bị Lam Tuấn Kiệt đã uống đến say khướt đụng vào, cuối cùng là may mắn hay là bất hạnh đây?

Sau lại không nghĩ tới sẽ gặp anh ta ở công ty, anh ta làm một người mới trong giới nghệ sỹ lại lạnh lùng như vậy, khi anh không kiên nhẫn đuổi cái người đại diện lấm mồm kia đi, thời điểm chỉ định một trợ lý nhỏ là cô làm người đại diện chuyên trách, cô thật sự hoảng sợ, chẳng qua làm người đại diện như cô kỳ thật cũng thực nhẹ nhàng, Lam Tuấn Kiệt rất nghiêm túc hoàn thành mỗi một lần thông cáo, hơn nữa cũng an bài thỏa đáng những công việc khác, nhiều khi cô chỉ là cùng đi mà thôi.

Cô không biết mình thích anh ta từ khi nào, cô vốn vẫn cho là chính mình cùng một kẻ tự đại lạnh lùng như anh ta là không hợp nhau, vì sao nhìn thấy anh cười với Khả Ly ôn nhu như vậy thì trong lòng sẽ đau như vậy chứ?

Anh ấy thích Khả Ly phải không? Tại sao muốn cho cô vào lúc này mới hiểu được lòng mình đây, mấy năm nay Khả Ly cũng đã sống đủ khổ rồi, nếu anh ấy thích người khác nhất định cô sẽ cạnh tranh công bằng, nhưng người anh thích là Khả Ly, cô không thể tranh giành, Khả Ly càng cần có người chiều cổ hơn so với cô.

Nhưng lòng của cô đau quá, thật sự đau quá, mấy ngày hôm trước cô miễn cưỡng chống đỡ tiếp tục đi làm, nhưng bắt đầu dĩ phát hiện sau khi hiểu được tâm ý của mình muốn không chế lại khó đến như vậy, không nghĩ tới tình yêu của cô vừa mới nảy sinh liền héo rũ rồi, cô thật sự rất muốn khóc!

Lúc này tâm tình của Khả Ly cũng là thoải mái, theo như cô nghĩ, hai người nếu yêu nhau chỉ cần nói rõ ràng là tốt rồi, cô thật cao hứng Mỹ An có thể gặp được một người hiểu rõ con người cô ấy, Lam Tuấn Kiệt không phải người chỉ nhìn bề ngoài, nhất định là sự thiệt n lượng cùng thẳng thắn không chút nào ra vẻ của Mỹ An đã khiến anh ta rung động rồi.

Hơn nữa Lam Tuấn Kiệt lại chưa từng có tin tình cảm, tuy rằng cao ngạo một chút, lại có thể cảm giác được là người đàn ông rất có trách nhiệm, không giống Phong Chi Thu, giống như gió không thể bắt lại được.

Trong lòng Lam Tuấn Kiệt ẩn ẩn có chút bất an, anh đã chịu đủ sự đấu đá trong đại gia đình kia rồi, thích Hứa Mỹ An thẳng thắn lại thường bị một cái hành động của cô ấy làm cho dở khóc dở cười, cho nên anh

cũng không có lạc quan như Khả Ly, nhất định phải nói ra lời thổ lộ buồn nôn đó sao? Anh thích cô vì sao người bên ngoài cũng cảm giác được mà cô lại không ý thức được chứ?

Mà giờ khắc này, sau khi nhìn theo chiếc ô tô Lam Tuấn Kiệt mang theo Mạnh Khả Ly rời đi về mặt Phong Chi Thu khó lường đóng lại cửa sổ xe của mình, suy nghĩ một lát sau đó gọi một cú điện thoại: “A Thiên, cậu tra giúp mình bối cảnh của một nhân viên của Nghệ Tĩnh tên là Khả Ly! Ngày mai đem tư liệu ỉn!”

30. Chương 30: Duyên Phận Sai Lầm

Cuối cùng là duyên phận? Hay là vận mệnh?

Chuyện cách sáu năm, Phong Chi Thu không biết có còn nhớ rõ không, sáu năm trước anh đã từng làm cho Sở Sự vụ và Ngụy Lam Thiên bọn họ điều tra Mạnh Khả Ly, không nghĩ tới là sáu năm sau anh ta vẫn đang điều tra cô gái này, Phogn Chi Thu hay quên, nhưng Ngụy Lam Thiên vẫn nhớ rõ .

Có thể là do nghề nghiệp, trí nhớ của anh rất tốt, huống chi là chuyện liên quan đến Phong Chi Thu, cho nên sau khi anh nhận được điện thoại của Phong Chi Thu lập tức liền tiến vào kho hồ sơ nhân viên của Nghệ Tĩnh, khi thấy tên đầy đủ của Khả Ly thì phản xạ rất nhanh nhớ lại đã từng điều tra qua cái tên này, chính là trong lúc nhất thời anh cũng không thể khẳng định có phải là người trùng tên hay không.

Anh nhìn tư liệu của Mạnh Khả Ly trong máy vi tính, tuổi, quê quán đều trùng khớp, bất quá tốt nghiệp trường học hình như không phải trường đại học trước kia, mà khuôn mặt trên ảnh chụp đăng ký bỏ mũ cũng không đeo kính mắt kia rõ ràng là vô cùng trong sáng.

Một cô gái rất thuần khiết, đây là ấn tượng đầu tiên của anh, anh được cho là duyệt vô số người rồi, đôi mắt này của Ngụy Lam Thiên ở trong giới có tiếng là hỏa nhãn kim tinh, tiếp tục xem tư liệu thể nhưng viết lý dị còn có con, anh có chút không dám tin lại nhìn tấm hình kia một chút, trong tấm ảnh kia ánh mắt Khả Ly trong veo như nước, nhìn không ra một chút ai oán hay không cam lòng hoặc là sầu khổ nào, ngay cả một tia u buồn cũng không thấy.

Đến cùng thì có phải cô gái nhà họ Mạnh trước kia hay không đây? Trước kia khi điều tra cô có được ảnh chụp rất mơ hồ, anh thật sự không có ấn tượng gì, cũng tìm không ra điểm trùng hợp nào với người con gái trước mắt này, xem ra chỉ nhìn lý lịch sơ lược khi vào làm việc tại Nghệ Tĩnh là không đủ, phải tiếp tục tra một chút cuối cùng có phải cùng một người hay không mới được.

Phong thiếu vì sao lại muốn điều tra cô ấy đây? Nếu quả thật là cùng một người thì còn có một chút ý tứ, năm đó cô gái nhà họ Mạnh tuy rằng không thể trở thành người nhà họ Phong, nhưng ông cụ Phong vẫn giúp nhà họ Mạnh, bằng không nhà họ Mạnh sẽ không có được phong cảnh như hiện tại .

Tầm mắt Ngụy Lam Thiên rời khỏi màn hình máy tính, nhìn về phía ngoài cửa sổ, sương mù mênh mông, không khí mát lạnh xuyên qua cửa sổ đang mở rộng hết sức dễ chịu, trời thu đã lặng lẽ đến, ngón tay vô ý thức gõ lên mặt bàn sau đó mới cầm điện thoại lên.

Dù sao vẫn cảm thấy không phải đơn giản là cùng tên, vẫn nên cho người điều tra tường tận một chút xem sao, hình như thật lâu không gặp được chuyện gì có ý tứ rồi, thật đúng là nhàm chán! Ngụy Lam Thiên trầm giọng phân phó người ở bên kia điện thoại, khéo miệng lại nổi lên tươi cười.

“Khả Ly! Khả Ly! Cô có sao không?” Lam Tuấn Kiệt khẩn trương nhìn về phía Khả Ly, chỉ thấy bên phải cái trán của cô đã có một dòng máu đỏ sẫm chảy từ thái dương xuống, vội vàng giật mấy tờ khăn giấy đè lại miệng vết thương.

Miệng vết thương tê rần, Khả Ly mới lấy lại chút tri giác từ sự choáng váng sau va đập, không khỏi rên rỉ ra tiếng, hóa ra bởi vì Lam Tuấn Kiệt nóng vội, lái xe tốc độ rất nhanh lại một đường vượt qua các xe khác, vừa rồi thiếu chút nữa đụng phải một chiếc xe phía trước không phải thực tình nhường đường, tuy rằng chuyển vội tay lái kịp thời, nhưng Khả Ly lại bởi vì quán tính bị đập vào cửa kính xe.

Bởi vì không cài dây an toàn, lần này bị va vào không nhẹ, miệng vết thương cũng không phải lớn, cũng đủ để Khả Ly đầu váng mắt hoa rồi, dù sao cũng bị va vào đầu, một lúc lâu không có tỉnh táo lại hẳn được.

Lam Tuấn Kiệt hết sức áy náy vội vàng đưa Khả Ly đến bệnh viện gần đây, đến bệnh viện miệng vết thương rất nhanh liền cầm máu và được băng bó kỹ, bất quá Khả Ly vẫn hơi choáng váng sắc mặt cũng rất tái, bởi vậy bác sỹ đề nghị nằm viện một đêm để kiểm tra xem não có bị chấn động hay không.

Bởi vì sai lầm của mình hại Khả Ly bị thương, nên trong lòng Lam Tuấn Kiệt rất băn khoăn, lo lắng vội vàng đưa Khả Ly nhập viện mà nhất thời quên mất hiện nay mình là ngôi sao nổi tiếng chạm tay có thể bỏng, cho nên khi Lam Tuấn Kiệt bước vào cửa bệnh viện, rất nhanh đã bị y tá nhận ra.

Một truyền mười, mười truyền một trăm, không khí trong cả bệnh viện dần dần ấm lên, từ các cô y tá cho đến những nurse bệnh nhân đến khám bệnh đều hưng phấn trò chuyện với nhau, có thật nhiều người đã chờ ở bên ngoài khoa ngoại rồi, nếu không phải có các anh bác sỹ ngăn cản, chỉ sợ đã rục tiếp xông vào trong rồi.

Lam Tuấn Kiệt chú ý tới sự kỳ quái ngoài cửa mới tỉnh ngộ lại, vội vàng gọi điện thoại cho Mỹ An, vẫn tắt máy, đành phải gọi điện thoại cho Phong Chi Thu.

Phong Chi Thu tiếp điện thoại xong suy nghĩ một chút, vừa đến bệnh viện vừa gọi điện thoại cho ông tổng của bộ phận nghệ thuật biểu diễn của Nghệ Tĩnh, chuyện này để bọn họ ra mặt thì tốt hơn, trong lòng thầm nghĩ Lam Tuấn Kiệt vì cô gái này thật đúng trong lòng đều rối loạn, thế nhưng làm ra chuyện đi một bệnh viện bất kỳ, khẳng định giới truyền thông đã nghe được tiếng gió rồi.

Sau đó lại suy nghĩ, quên đi, ngôi sao mà, muốn có thêm nhiều chuyện để tăng thêm ánh hào quang hấp dẫn ánh mắt mọi người mới tốt, bình thường sinh hoạt cá nhân của Lam Tuấn Kiệt rất bình thản, đám chó săn đang lo không có tin tức để làm báo, việc này đối Nghệ Tĩnh cũng không tính là chuyện xấu, chẳng qua không biết phóng viên sẽ viết chuyện này thành bộ dáng gì nữa thôi.

Phong Chi Thu nghĩ không sai, rất nhanh đã có một đám phóng viên tới rồi, cũng may Lam Tuấn Kiệt phát hỏa với nhân viên quản lý bệnh viện, đội an ninh của bệnh viện mới ngăn lại không cho người ta đi vào phòng bệnh của bọn họ, thực ra về phía bệnh viện cũng rất cao hứng, đây là một bệnh viện tư nhân, có ngôi sao lớn đến đây đã quảng cáo miễn phí cho bọn họ, bởi vậy đối với yêu cầu của Lam Tuấn Kiệt tự nhiên là ngoan ngoãn phục tùng.

Người của Nghệ Tĩnh tốc độ cũng không chậm, bởi vì là trực tiếp nhận được mệnh lệnh của ông chủ lớn Phong Chi Thu, đối với chuyện này tự nhiên hết sức coi trọng, hơn nữa nhất thời cũng không rõ vì sao Lam Tuấn Kiệt lại vào bệnh viện, cho nên có không ít người cũng đến rất nhanh.

Những người này đã quen ứng phó với giới truyền thông, vừa đến nơi lập tức đã khống chế được tình huống, tha thiết yêu cầu giới truyền thông an tâm một chút đừng nóng vội, không nên quấy rầy công việc hàng ngày của bệnh viện, cũng không thể ảnh hưởng tới bệnh nhân đến khám bệnh, làm ọi người phối hợp sự sắp xếp của bệnh viện đến bên cạnh chờ, về chuyện của Lam Tuấn Kiệt muộn một chút sẽ đứng ra giải thích rõ ràng.

Kỳ thật đây là vinh quang của ngôi sao cũng là sự bi ai của ngôi sao, thân là nghệ sỹ, phải trần trụi đối diện với truyền thông, truyền thông có thể nâng một người lên trên trời, cũng có thể hủy diệt một người đến tận cùng, Lam Tuấn Kiệt là người phi thường tự hạn chế, xuất hiện đã một năm, một chút chuyện xấu cũng không có, mà gần đây lại ký một bộ phim mà tất cả mọi người đều biết như vậy, tự nhiên quần chúng lại càng quan tâm đến sinh hoạt cá nhân của anh hơn.

Không phải là không có phóng viên chưa từ bỏ ý định vẫn đi theo anh, chính là cuộc sống của Lam Tuấn Kiệt thật sự rất đơn giản, không phải làm việc đều ở trong nhà thôi, mà có rất nhiều phóng viên đã từng ngồi rình tại chỗ ở của anh, không có bất kỳ người khách nào tới chơi, vô luận trai gái đều không có.

Người khác phái ở chung nhiều nhất và tiếp cận gần nhất với Lam Tuấn Kiệt phải là người đại diện của anh ta, nhưng lại không có bất kỳ dấu hiệu nào biểu hiện Lam Tuấn Kiệt cùng người đại diện mập mạp này có quan hệ gì cả, Lam Tuấn Kiệt cao lớn anh tuấn, mà Hứa Mỹ An không cao, khuôn mặt cũng bình thường, đáng người còn hơi mập, ngoại trừ trên mặt luôn mang nụ cười hòa hợp êm thấm có vẻ khiến người vui vẻ ra thì không còn cái khác. Cho nên người ngoài nhìn vào thì cô ấy là không có khả năng lọt vào mắt Lam Tuấn Kiệt.

Ngay vào lúc phần đông phóng viên truyền thông mất đi kiên nhẫn đối với việc theo dõi Lam Tuấn Kiệt, thế nhưng lại truyền ra tin anh ta về mặt khẩn trương đưa một cô gái vào bệnh viện, điều này làm sao không

khiến cho phóng viên truyền thông kích động đây, chờ ở bệnh viện một chút thời gian cũng đáng.

Khả Ly nằm trên giường bệnh trong chốc lát mới cảm giác thư thái hơn, mà Lam Tuấn Kiệt gọi điện thoại cho Hứa Mỹ An nhiều lần, vẫn tắt máy, dần dần cũng nổi cáu.

“Tuấn Kiệt, làm sao vậy?” Hơi tỉnh táo lại Khả Ly nhìn Lam Tuấn Kiệt buồn bực đi tới đi lui trong phòng bệnh, lên tinh thần hỏi.

Lam Tuấn Kiệt thấy cô nói chuyện vội vàng đến gần bên giường miễn cưỡng cười cười nói: “Không có việc gì! Là đám phóng viên truyền thông đáng ghét đang ở bên ngoài, người của Nghệ Tĩnh sẽ xử lý, cô cảm giác thế nào?”

“A! Rất nhiều phóng viên sao? Tôi không có việc gì, chỉ hơi choáng váng chút thôi.”

“Đều là tôi không tốt, không nên vội như vậy, cô cứ nghỉ ngơi một chút đi, không cần quan tâm đến phóng viên!” Lam Tuấn Kiệt vẫn rất áy náy với Khả Ly, nghĩ nghĩ lại hỏi: “Muốn báo tin cho người nhà hay không?”

Khả Ly chống lên giường ngồi dậy nói: “Tôi cảm giác không có việc gì rồi, không cần nằm viện, nên về nhà thôi.”

“Không được! Bác sỹ nói cô vốn là hơi thiếu máu, lại bị đập vào đầu, hơn nữa bây giờ sắc mặt cô còn trắng bệch, vẫn nên ở lại một đêm để quan sát thì tốt hơn, như vậy tôi cũng vậy yên tâm hơn.”

“Nhưng”

“Đừng nhưng, mau nằm xuống nghỉ ngơi, ngày mai kiểm tra không có việc gì rồi lại ra viện.”

“Được rồi!” Khả Ly nghe lời nằm xuống, lập tức dường như lại nghĩ tới cái gì nói: “Tôi cho anh địa chỉ, anh đi tìm Mỹ An đi, tôi ở bệnh viện không có việc gì.”

“Thôi, cô ấy vẫn tắt máy, cũng không biết đang làm loạn cái gì, tôi đã từng nói với cô ấy di động phải mở máy 24h, bây giờ lại tắt máy lâu như vậy thật sự là tức chết tôi rồi.” Nhìn dáng vẻ Lam Tuấn Kiệt là thật sự tức giận.

“Tôi gọi điện thoại nói với anh Hứa một tiếng là được!”

“Không cần, cô cũng đừng quan tâm, nghỉ ngơi thật tốt, hiện tại có một đồng phóng viên ở bên ngoài nhìn chăm chăm, tôi cũng không thể đi tìm cô ấy được, hai ngày nữa rồi nói sau!” Trên trán Lam Tuấn Kiệt hiện lên vẻ uể oải.

“Vậy được rồi! Tôi gọi điện thoại về nhà rồi nghỉ ngơi vậy.” Khả Ly gọi điện thoại ẹ, không nói chuyện nằm viện, chỉ nói ở nhà Mỹ An có việc, nghĩ nghĩ vẫn là gọi điện thoại cho Hứa Thành Lâm, nói cô có việc đột xuất không qua chỗ anh được, cũng may Hứa Thành Lâm cũng không hỏi nhiều.

Nói chuyện điện thoại xong, Khả Ly rốt cuộc không duy trì được nữa rồi, một mặt là do bị đập đầu khó chịu, mặt khác là vì tối hôm qua trắng đêm không ngủ đã vượt qua mức chịu đựng của cô, cho nên trạng thái cơ thể thoát nhìn mới bết bát như thế, nhắm mắt lại không bao lâu liền ngủ say.

Trước đó Lam Tuấn Kiệt chỉ nghĩ đến Hứa Mỹ An nên cũng không để ý Khả Ly như thế nào, bây giờ nhìn dáng vẻ của cô như vậy chỉ cho là do đâm xe, trong lòng lại áy náy, tuy rằng người của Nghệ Tĩnh đã đến, thế nhưng anh cũng không chịu đi, vẫn ở trong phòng bệnh giúp đỡ cô.

Xe của Phong Chi Thu đến là chạy đến gần bệnh viện, gọi điện thoại cho người của Nghệ Tĩnh sau khi hỏi rõ ràng tình huống lại nghe nói rất nhiều người của giới truyền thông, hơn nữa Lam Tuấn Kiệt cũng không có chuyện gì, anh không có phương tiện lộ mặt liền lái xe đi.

Không nghĩ tới sẽ đột nhiên có chuyện như vậy, cô ấy bị thương, không biết tại sao dọc theo đường đi anh vẫn nhớ đến đôi mắt nhìn thấy anh liên giống như chú nai con hoảng sợ vậy, trong đầu hơi rầu rĩ, đã nhiều năm như vậy, anh gần như muốn gì được nấy, thật lâu không có loại cảm giác bực mình này rồi .

Trong lúc nhất thời cũng không còn tâm trạng vui đùa, lập tức trở về nhà cũ của nhà họ Phong, tuy rằng ngôi nhà này anh rất ít khi trở về ở, vẫn giữ lại bác Phúc cùng vài người làm lớn tuổi, coi như là trông nom ngôi nhà này.

Tuy rằng ba mẹ đều đã mất, kỳ thật trước khi mẹ qua đời, ngôi nhà này vẫn xem như hạnh phúc, đáng tiếc bởi vì mẹ gặp điều bất trắc, làm cho anh mới mười mấy tuổi hặn ba, tự mình chạy ra nước ngoài tìm ông ngoại nương tựa cũng không chịu trở về.

Đợi đến khi trở về, lại chỉ gặp ba một lần cuối cùng, sau lại nghe Tề Đông nói, bữa tiệc đính hôn đó lại chuẩn bị vì anh, anh chỉ cảm thấy kinh ngạc, thấy di chúc của ba, mới biết khổ tâm của ba, tuy rằng không hề hận ông, lại đối với việc ông sắp xếp hôn sự cho anh cũng không để ở trong lòng.

Sáu năm, làm cho anh trong sáu năm phải kết hôn, hơn nữa tốt nhất là lấy cô con gái nhà họ Mạnh tên gọi là gì kia, bằng không, tập đoàn Hải Liên của nhà họ Phong sẽ quyên tặng toàn bộ ra ngoài, nói thật ra thì anh cũng không để Hải Liên ở trong lòng, trong sáu năm này vài sản nghiệp anh đầu tư mới cũng phát triển đến độ phi thường không sai. Anh thỏa mãn nguyện vọng của ba, đưa ba đến nước Mỹ hợp tác với mẹ, nhưng chuyện kết hôn này, anh vẫn không chấp nhận.

Nhớ rõ sau khi xong xuôi việc hậu sự của ba anh từng thuận miệng hỏi qua chuyện về Mạnh Khả Ly này, Tề Đông nói cô ấy đã cùng mẹ rời khỏi nhà họ Mạnh, lý do trong đó cũng không rõ ràng, anh cũng không quan tâm nữa.

Anh cũng không phải cố ý bài xích hôn nhân, chính là căn bản không có cảm giác muốn kết hôn, cũng không có đối tượng làm cho anh muốn kết hôn, Phụ nữ! Ban đầu thì rất thú vị, nhưng một lúc sau liền cực kỳ nhàm chán!

PS: Về bài này, cập nhật thời gian, bởi vì vẫn đang ở dưới quê, chỉ có thể dùng dây điện thoại lên mạng, Internet rất không ổn định, có đôi khi phải đi thăm người thân, không thể cập nhật hàng ngày, nhưng chỉ cần có thể lên mạng, Nam sẽ cập nhật những gì còn thiếu, sau ngày 2 tháng 3 có thể trở về, đến lúc đó sẽ duy trì mỗi ngày 2 chương mới cho đến kết thúc truyện, tổng cộng hơn ba mươi vạn chữ, bài này không thêm VIP.

Khác, Vương gia, bỏ ta đi ngoại truyện, Nam cảm giác không có ai xem, bởi vậy không thêm nữa, bất quá vẫn sẽ làm đến nơi đến chốn, chờ sau khi trở về Nam sẽ viết xong nó, cảm ơn tất cả các bạn, chúc mọi người năm mới sức sống mới, hạnh phúc an khang vĩnh viễn cùng nhau!

31. Chương 32: Hóa Ra Là Cô Ấy

Sáng hôm sau, toàn bộ giới truyền thông của thành phố H đều hoặc nhiều hoặc ít đưa tin Lam Tuấn Kiệt đưa một cô gái vào nhập viện, gây chú ý nhất là trang đầu tờ nhật báo giải trí thành phố H, thế nhưng đăng một bức ảnh lúc Lam Tuấn Kiệt đỡ Khả Ly tiến vào Bệnh Viện.

Trên mặt Lam Tuấn Kiệt đầy lo lắng cùng lo lắng hết sức rõ ràng, mà bởi vì đầu vầng mắt hoa cả người Khả Ly đều tựa vào trên người anh ta, một tay Lam Tuấn Kiệt nắm cánh tay của cô một tay ôm eo của cô đỡ lấy thân thể lảo đảo muốn ngã của cô, làm cho tư thế của hai người nhìn trong ảnh chụp hết sức thân mật.

Cũng may một tay Khả Ly dùng khăn tay ấn lên trán, cánh tay che hết nửa bên mặt, thoát nhìn không phải quá rõ ràng, ảnh chụp hẳn là được chụp từ di động, đoán chừng là người ở trong đại sảnh của bệnh viện phát hiện ra bọn họ đã chụp, không biết là nhân viên làm việc trong bệnh viện hay là bệnh nhân.

Bởi vì sau khi 2 người Lam Tuấn Kiệt khám xong liền vào phòng bệnh VIP, phóng viên đã đến cũng chưa thể chụp ảnh được, bức ảnh này đoán chừng là bán với giá tốt đây .

Tuy rằng trong nhất thời người khác nhìn không ra cô gái đi cùng Lam Tuấn Kiệt là ai, nhưng Hứa Thành Lâm vừa ăn bữa sáng vừa đọc báo lại liếc mắt một cái liền nhìn ra, bởi vì Hứa Mỹ An bức bách, hơn nữa Khả Ly cũng vào công ty Nghệ Tinh, bẽ giờ ngẫu nhiên anh cũng quan tâm tin tức giải trí một chút.

Vừa thấy nội dung nói là xảy ra tai nạn xe cô bị thương, anh lập tức sốt ruột, vội vàng nuốt miếng bánh bao trong miệng xuống vọt tới gõ mạnh cửa phòng của Mỹ An.

“Thùng thùng thùng! Thùng thùng thùng! Mỹ An! Mỹ An! Nhanh dậy! Mỹ An! Nhanh mở cửa!”

“Làm sao vậy? Sáng tinh mơ mà âm ỹ chết người!” Hứa Mỹ An một đầu tóc rối loạn lại thêm hai cái mắt gấu mèo nhô ra mở cửa, khuôn mặt trẻ con luôn luôn mượt mà giống như hơi gầy chút.

“Khả Ly đã xảy ra chuyện! Vào bệnh viện!”

“Cái gì?” Hứa Mỹ An cũng lắp bắp kinh hãi.

“Em nhanh thay quần áo một chút, chúng ta lập tức đi bệnh viện, thật là anh đã nói rõ ràng ngày hôm qua cô ấy nói sẽ đến thăm em, kết quả sau đó lại nói có việc nên không đến được, không nghĩ tới là bị thương, cũng không biết có nghiêm trọng không nữa.”

Thật đúng là quan tâm sẽ bị loạn, nếu ngày hôm qua vẫn còn có thể gọi điện thoại tất nhiên là sẽ không có vấn đề gì lớn, bất quá trong mắt Hứa Thành Lâm lại chỉ thấy Khả Ly bị thương trên trán còn có hàng chữ nằm viện trị liệu nữa, nên trong lòng liền loạn thành một đoàn.

Mỹ An thuộc phái hành động, thấy anh vội vàng không đầu không đuôi, vội vàng thay đổi quần áo mới đi ra hỏi kỹ lại, Hứa Thành Lâm nhét ngay tờ báo vào tay cô liền kéo cô đi xuống lầu.

Hai người lái xe chạy tới bệnh viện, nhưng tinh thần của Mỹ An lại hoàn toàn bị bản tin trên báo hấp dẫn, tin giả trí không hổ là tin giải trí, cái gì mà công tử lãnh tình hóa ra là công tử trọng tình, cái gì mà trong lúc vô ý bạn gái thần bí lộ diện, bạn gái lại ngoài ý muốn bị thương vương tử thức cả đêm chăm sóc đều đi ra, còn viết những câu như xác thực rằng, vương tử vì không muốn làm cho bạn gái chịu đựng sự quấy rầy của truyền thông mới không chịu đưa ra ánh sáng, chuyện ngoài ý muốn lần này làm cho vương tử luôn luôn bình tĩnh cũng bị rối loạn lại lựa chọn bệnh viện Minh Thụy, cũng để cho dân chúng thấy được một màn vương tử thâm tình như vậy ở ngoài đời thực.

Mỹ An nhìn đi nhìn lại bản tin này cùng ảnh chụp, lại càng cảm thấy thê lương, trong lòng có tiếng nói, quả nhiên là anh ấy thích Khả Ly, ah ấy thật sự thích Khả Ly, còn Khả Ly? Hẳn là Khả Ly cũng thích anh ấy đi, bằng không làm sao có thể ngồi trên xe của anh ấy chứ? Khả Ly luôn luôn không cho người đàn ông nào cơ hội cả.

Hóa ra cô thật sự phải chết tâm mới được, cô không thể tranh giành với Khả Ly, cô hy vọng Khả Ly hạnh phúc biết bao nhiêu, Khả Ly thực sự đã chịu khổ quá nhiều rồi, sinh ra trong gia đình như vậy, lại bởi vì nghe theo lời nói nhảm hàng ngày của cô mà đi quán bar thất thân, mẹ thì sinh bệnh nặng, lại chưa cưới mà sinh con, mấy năm nay cuộc sống của cậu ấy quá khổ rồi, cô sao có thể đi tranh giành người yêu với cậu ấy chứ!

Hứa Mỹ An chỉ nghe Khả Ly nói qua là nhất thời xúc động đi quán bar uống nhiều quá mới tùy tiện tìm một người, nhưng không biết người kia chính là Phong Chi Thu, chỉ cho là một người xa lạ cũng tìm không được, cô nghĩ mặc dù Lam Tuấn Kiệt có lúc hơi phiền toái, nhưng nói tóm lại cũng không quá hư hỏng, hơn nữa không có nghe nói anh ấy thích người nào, lần này có thể thích Khả Ly nhất định là thật sự.

Cho nên, sẽ chôn tình cảm của mình dưới đáy lòng đi! Khả Ly hạnh phúc là được! Hứa Mỹ An nhìn anh trai đang chuyên tâm lái xe không khỏi cười khổ một cái, nguyên lai hai anh em bọn họ đều nhất định có kết quả là yêu đơn phương thôi, haiz!

Ngụy Lam Thiên giờ phút này chậm như rùa đi vào phòng làm việc của Phong Chi Thu, trên thực tế văn phòng luật của anh ở cùng trong một tòa nhà lớn, Phong Chi Thu đang đọc báo, thấy anh tiến vào nhớ tới chuyện nhờ anh điều tra thích thú buông tờ báo xuống.

“Sớm như vậy đã lên đây, tra được cái gì vậy?”

“Ha ha! Mình cũng hưng phấn như vậy, cho nên vừa nhận được tư liệu đã tới đây luôn rồi!” Ngụy Lam Thiên về mặt phức tạp chăm chú nhìn tờ báo cười nói: “Anh chàng này cũng có chuyện xấu rồi, mình còn tưởng rằng sau này cậu ấy muốn đi làm hòa thượng đâu!”

“Những phóng viên này đều là nói không có căn cứ, cậu vẫn luôn luôn coi trọng chứng cứ rõ ràng , không cần giấu cợt mù quáng đâu!”

“Tại sao là giấu cợt mù quáng chứ! Có khi nào mà anh chàng này chiếu cố phụ nữ như vậy, trông nom một đêm đấy, bắt quá anh chàng này vẫn rất có ánh mắt, bộ dáng cô bé kia quả thật không tệ!”

“Thật không? Bức ảnh trên báo nhìn không rõ ràng lắm!” Phong Chi Thu nhún mày.

Ngụy Lam Thiên thần bí cười nói: “Cậu cũng biết cô ấy là ai? Cô ấy và cậu có quan hệ cũng không mong đâu!”

“Phải không? Mau nói! Đừng có thừa nước đục thả câu!”

“Phóng viên lợi hại thì như thế nào, đến bây giờ ngay cả tên của cô ấy cũng chưa điều tra ra.”

“Đây không phải phóng viên bất lực, là mình đã nói trước với phía bệnh viện, nếu lộ ra sẽ tìm bọn họ phiền toái, cho nên bọn họ mới không dám đem bán thông tin của bệnh nhân!” Phong Chi Thu hừ lạnh một tiếng, anh làm như vậy cũng không phải suy nghĩ cho Khả Ly, mà là lo lắng cho toàn cục thôi.

“Ừ, không lộ ra là đúng, cậu làm sao cũng không nghĩ đến, vị Mạnh Khả Ly tiểu thư này chính là cái cô vợ chưa cưới không có duyên phận v ới cậu đó!”

“Cái gì? Là cô ấy! Chính là cái cô con gái nhỏ của nhà họ Mạnh đó ư?” Phong Chi Thu cũng kinh ngạc . “Đúng vậy, cậu nói khéo hay không khéo, sáu năm trước cậu để mình điều tra cô ấy, sáu năm sau thế nhưng lại để ỉnh điều tra cô ấy nữa, chẳng qua lần này tại sao cậu muốn điều tra cô ấy thế? Hiện tại cô ấy chính là nhân viên bình thường của Nghệ Tĩnh mà thôi, tại sao lại khiến cho Phong thiếu chú ý đâu?” Ngụy Lam Thiên tò mò theo dõi anh, bằng trực giác của anh, cảm thấy giống như sẽ có chuyện gì phát sinh vậy.

Phong Chi Thu hơi giật mình, luôn miệng nói : “Có thể có chuyện gì, cậu không cần đoán mò, đưa tài liệu ỉnh, sau đó nên làm gì thì làm đi!”

Điều tra Mạnh Khả Ly, quả thật không có chuyện gì thực sự đặc biệt, chẳng qua cảm thấy ánh mắt cô khi thấy anh có chút khác thường thôi, lẽ ra anh không có gì tất yếu phải điều tra cô ấy, đối với tâm tình vi diệu của mình lúc đó anh cũng không muốn nhớ lại.

Nếu cô là con gái nhà họ Mạnh, kia xem ra cô ấy là biết mình, như vậy cái biểu tình kỳ quái của cô ấy khi gặp anh cũng có thể hiểu được, biết anh thì biết anh, vì sao luôn sợ nhìn thấy anh như vậy, thật là!

“Này! Cậu đúng là chim thú làm, lại bị giấu đi! Cậu xem cậu yêu cầu mình làm việc, mình lập tức vội vàng đi làm cho cậu, đến khi cậu lấy được đồ vật này nọ lại đuổi mình đi, cũng quá không có suy nghĩ đi!”

“Sai lầm rồi! Là chim làm, chó săn ăn! Ha ha!”

“Cậu được lắm! Mình thành chó săn rồi! Về sau cậu đừng có nhờ mình đấy, đầu năm nay thật sự là làm người tốt không nhận được báo đáp! Trời đất chứng giám ở đâu chứ!” Ngụy Lam Thiên nhin không được nhìn trần nhà điên cuồng hét lên .

“Mình ngất đây! Hóa ra là cậu ở đây gào khóc thảm thiết như này!” Có một người từ ngoài cửa bước vào, cắt đứt cuộc trò đùa của bọn họ, “Cậu nhỏ tiếng chút, đều hù dọa đến cô thư ký xinh đẹp rồi đấy!”

“Mình kêu thì làm sao! Mình còn đang muốn khóc đây, cậu còn không biết Phong tử đối với mình như thế nào đâu!” Ngụy Lam Thiên đau khổ kháng án.

Trần Nguyên cười nói: “Cậu cũng không phải không biết tính tình Chi Thu, ai bảo cậu không khóc bằng cậu ấy đâu! Vốn là hôm nay đi xem mảnh đất xây dựng thành phố điện ảnh và truyền hình kia cùng với Tuấn Kiệt, nhưng không biết hiện tại bên cậu ấy như thế nào rồi!”

“Trước cứ lùi lại một ngày đi! Cũng không vội một hai ngày.” Phong Chi Thu tiếp lời nói.

Trần Nguyên gật đầu nói: “Được! Mình nói với cậu ấy một tiếng.”

“Haiz! A Nguyên, cậu có muốn biết bạn gái trong lời đồn của Tuấn Kiệt là ai không?” Ngụy Lam Thiên lại nháy mắt thừa nước đục thả câu nói.

Trần Nguyên cười nói: “Mình đối với mấy cái tin tình cảm nhảm chán này cũng không có hứng thú!”

“Lần này cũng không nhảm chán đâu, cô bé kia nhưng là vợ chưa cưới mà ông cụ định cho Phong tử đây!”

“Phải không?” Trần Nguyên có điểm hứng thú, “Dĩ nhiên là cô ấy! Chi Thu cậu thấy sao, kỳ hạn sáu năm sắp đến rồi? Ông cụ cho cậu trong sáu năm phải cưới vợ, tuy rằng không giới hạn là nhất định phải cưới Mạnh tiểu thư, nhưng Mạnh tiểu thư dù sao cũng là người đích thân ông cụ lựa chọn!”

“A Thiên hiện tại miệng cậu càng ngày càng lắm nhảm rồi!” Phong Chi Thu trừng mắt nhìn Ngụy Lam Thiên một cái, thần nhiên nói: “Còn ba tháng, rồi nói sau!”

“Mình biết bây giờ cậu không để Hải Liên vào mắt, nhưng Hải Liên và Tân Hải có rất nhiều nghiệp vụ giao nhau, có rất nhiều chỗ ích lợi liên quan đến nhau, di chúc của ông cụ cũng đã được công chứng, nếu cậu không kết hôn đến lúc đó nhất định sẽ chuyển giao cấp chính phủ, cậu vẫn nên lo lắng một chút đi, cũng đến lúc cưới vợ rồi, con gái nhỏ của mình đều đã một tuổi rồi!”

Ngụy Lam Thiên cũng đi theo khuyên nhủ: “A Nguyên nói không sai! Kỳ thật lấy vợ cũng không có cái gì không tốt, hiện tại mỗi ngày mình sờ sờ bụng bầu của vợ cũng cảm thấy rất thỏa mãn, cậu vẫn nên lấy vợ nhanh đi, kết hôn vì thế hệ sau cũng được!”

“Các cậu không phát hiện sao?” Phong Chi Thu đột nhiên nghiêm trang hỏi.

“Phát hiện cái gì?” Hai người nhìn thoáng qua nhau hỏi.

“Không phát hiện hai cậu sau khi kết hôn đều trở nên dài dòng sao! Ha ha!” Phong Chi Thu nói xong cười lên ha hả.

Ngụy Lam Thiên cảm phẫn nói: “Cậu xem! Hiện tại cậu ấy chính là bậc đức hạnh này rồi, vừa mới giẫm lên mình, bây giờ lại giẫm lên cả hai chúng ta!”

“Mình mới không bực đâu, chuyện tình cảm rất kỳ diệu, cậu đừng thấy hiện tại cậu ấy vui chơi ong bướm rất tự do, chung quy trong tương lai sẽ có một người phụ nữa làm cho cậu ấy không đắc ý nổi nữa, đến lúc đó chúng ta đứng bên cạnh xem cuộc vui là được!” Trần Nguyên như dự tính được trước mọi việc, không để ý đến Phong Chi Thu nói đùa.

“Điều đó cũng đúng! Trước kia không phải mình cũng cùng cậu ấy, gặp gỡ mẹ của con mình rồi cũng phải chịu thôi, cuối cùng mình vẫn cảm thấy cậu ấy và vị Mạnh tiểu thư kia vẫn có chút duyên phận, chẳng qua nếu phải chọn lựa giữa Phong Tử và Tuấn Kiệt mà nói..., nếu mình là Mạnh tiểu thư, vẫn sẽ chọn Tuấn Kiệt thì đáng tin hơn, anh chàng đó bình thường tuy rằng lạnh như băng, nhưng lại rất có ý thức trách nhiệm, hơn nữa cũng không hoa tâm giống như người nào đó!” Ngụy Lam Thiên nửa đùa nửa khích tướng nói.

Phong Chi Thu cười cười, từ chối cho ý kiến, anh thừa nhận trước đó có chút tò mò với Mạnh Khả Ly, nhưng còn chưa đến mức muốn cưới cô, hơn nữa anh biết người Lam Tuấn Kiệt thích là Hứa Mỹ An, nên là không có quan hệ gì với Mạnh Khả Ly.

Chẳng lẽ Mạnh Khả Ly thích Lam Tuấn Kiệt? Không biết tại sao trong lòng đối với ý tưởng đột nhiên xuất hiện này có cảm giác có chút không vui, anh hắt đầu một cái nói: “A Nguyên, cậu làm cho bên phía Nghệ Tĩnh câu thông cùng giới truyền thông một tiếng, không cần làm thái quá, tình tình Tuấn Kiệt cậu cũng biết rồi đấy.”

“Mình biết, buổi sáng nhìn thấy cái tin tức kia ngập tràn là mình đã biết nguy rồi, đã làm cho Nghệ Tĩnh chú ý, có điều là Tuấn Kiệt không phải là thật sự động tâm chứ? Nghe nói chẳng qua là va chạm bị thương ở đầu, làm sao lại tự mình ở bệnh viện trông nom suốt một đêm đây?”

“Mình làm sao mà biết được, nếu cậu cũng muốn Bát Quát với A Thiên thì trực tiếp đi tìm Tuấn Kiệt hỏi đi!” Phong Chi Thu tức giận trả lời một câu lại nói tiếp đi: “Mình nhớ cậu lên đây hẳn là để đưa báo cáo ba tháng mà?”

Trần Nguyên ngượng ngùng cười cười đem cặp hồ sơ vẫn cầm trên tay đưa tới.

Nghỉ ngơi cả đêm, Khả Ly đã thấy khá hơn nhiều, trừ bỏ miệng vết thương còn hơi đau ra, đã không còn cảm giác choáng váng đầu nữa, Lam Tuấn Kiệt cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, anh cũng không biết tại sao mình lại ở đây với Khả Ly cả một đêm, một mặt là áy náy bất an, mặt khác có lẽ là cảm thấy Khả Ly rất vô tội rất đáng thương đi.

“Tôi cảm giác tốt hơn nhiều, trong chốc lát phiền toái anh đưa tôi đến công ty.” Khả Ly mỉm cười nói.

“Tối hôm qua cô chưa ăn gì đã đi ngủ, mau uống chút cháo gà đi, ăn no lại kiểm tra lại một lần, nếu không có việc gì thì tôi sẽ đưa cô về nhà nghỉ ngơi, công ty thì không nên đi, tôi xin phép giúp cô.”

“Như vậy không tốt đâu! Tôi vẫn là nhân viên mới.”

“Sợ cái gì! Cô bị thương nên nghỉ ngơi thật tốt mới được, nếu không phải cô cứ đòi về, thì tôi còn hi vọng cô ở bệnh viện theo dõi thêm hai ngày nữa.”

“Không cần không cần! Tôi thật sự không có việc gì rồi!”

“Đừng nói nữa! Ăn gì đó trước đi.” Lam Tuấn Kiệt tỉ mỉ đẩy cái bàn trên giường bệnh đến gần hơn giúp Khả Ly, lại đặt một cái gối to ở sau lưng Khả Ly, một màn này vừa vắn dưng trong mắt của Hứa Mỹ An và Hứa Thành Lâm đang đi vào phòng bệnh.

Hứa Mỹ An dừng lại một chút, sau đó như không có việc gì đi tới: “Khả Ly, sao lại thế này? Sao lại biến thành như vậy cũng không gọi điện thoại ỉnh chứ?”

“Điện thoại cho cô? Điện thoại của cô gọi được sao? Tôi đã nói điện thoại của cô không được tắt máy rồi, mấy ngày nay cô có phải quá không có trách nhiệm rồi không!” Khả Ly còn không kịp trả lời, thì một bụng thước súng của Lam Tuấn Kiệt tìm được đối tượng phát tiết rồi.

“Anh.” Hứa Mỹ An thấy anh vừa mới sẵn sóc Khả Ly như vậy, mà chỉ trong chớp mắt liền phần nộ mắng cô, trong lòng cảm thấy rất ủy khuất, vốn định quát lại, nhìn vẻ mặt khẩn trương của Khả Ly một cái lại đột nhiên chán nản: “Thôi! Tôi lười cãi nhau với anh, nếu anh mất hứng cứ sa thải tôi là được, anh không hài lòng với tôi, tôi cũng nhìn anh không vừa mắt, không cần thiết lại làm việc chung nữa!”

“Cái gì? Được được được, nhìn tôi không vừa mắt phải không, muốn tôi sa thải cô? Không dễ dàng như vậy, cô cũng đừng quên chúng ta ký hợp đồng hai năm, đặc tội với tôi thì cô cũng đừng nghi lẫn lộn trong giới này nữa!” Trong lòng Lam Tuấn Kiệt vốn là tràn đầy tức giận, lại một đêm không nghỉ ngơi tốt, vừa nghe thấy Mỹ An nói nhìn anh không thuận mắt cũng lập tức nói bừa .

“Tuấn Kiệt! Mỹ An!” Khả Ly thật không rõ vì sao hai người này mới gặp mặt có thể ầm ỹ thành như vậy được.

Hứa Thành Lâm vẫn bị hai người ngăn cản vẫn không có thể nói lời nào với Khả Ly, nghe Lam Tuấn Kiệt nói như vậy cũng rất mất hứng: “Nếu Lam tiên sinh ý thế hiếp người như vậy mà nói, vậy thì công việc người đại diện này không làm cũng được, không làm nghề này cũng không có gì nghiêm trọng cả, dù sao ba mẹ tôi vốn cũng không tán thành Mỹ An ở trong giới diễn viên nghệ sỹ hết sức phức tạp này!”

“Anh Hứa.”

“Khả Ly, em không sao chứ? Buổi sáng anh vừa đọc báo đã gọi Mỹ An tới, sao tối hôm qua em không nói.” Thấy hai người Lam Tuấn Kiệt và Mỹ An đều nhìn hằm hằm đối phương cũng không nói thêm gì nữa, Hứa Thành Lâm tách hai người ra đi đến trước giường ngồi xuống.

“Thực ra không có việc gì, chỉ là bị va chạm vào trán thôi.”

“Đụng vào đầu có thể lớn có thể nhỏ, không cần khinh thường, bác sỹ nói như thế nào?”

“Ngày hôm qua đầu có hơi choáng váng, cho nên lưu lại bệnh viện một đêm để quan sát xem não có bị chấn động hay không, bây giờ em đã không thấy choáng váng nữa rồi, hẳn là không có chuyện gì .”

“Không có việc gì là tốt rồi, em ăn trước cái gì đi, bọn anh đi vội, nên cũng không kịp mua cái gì.” Hứa Thành Lâm thấy trước mặt Khả Ly bày đồ ăn vội vàng bảo cô ăn trước.

Quả thật Khả Ly rất đói bụng rồi, nhìn hai người đang cúi kính liếc mắt một cái tiếp tục ăn cháo, ở trong mắt cô Lam Tuấn Kiệt và Hứa Mỹ An thật giống một đôi oan gia yêu nhau, hiện tại phim Hàn chẳng phải đều diễn như vậy sao, càng náo loạn lại càng thân thiết nên là không có chuyện gì.

Khả Ly sau khi kiểm tra không có vấn đề gì, bởi vì lo lắng đến khả năng còn có phóng viên chờ đợi, bởi vậy bọn họ tìm cho Khả Ly một cái mũ đội lên, để Hứa Thành Lâm đưa cô về nhà.

Mà Hứa Mỹ An thì bị Lam Tuấn Kiệt lôi đi làm, tất nhiên hia người cũng thông qua sự giúp đỡ của bệnh viện cùng Nghệ Tĩnh, lặng lẽ rời khỏi bệnh viện, lúc trước Mỹ An nói thật ra là nói nhảm, trên thực tế cô vẫn rất thích công việc này, hơn nữa nếu Lam Tuấn Kiệt không để cô đi, thì tuyệt đối là cô cũng không đi được, cô cũng biết tính tình thối tha của anh ta rồi.

Cô thật đúng là không rõ mới chỉ vài ngày không gặp mà gương mặt này của anh ta giống như lại càng lạnh hơn, hình ảnh cô vừa mới thấy ở bệnh viện có phải là ảo giác hay không đây, hóa ra đối với người trong lòng và đối với người không thích lại khác biệt lớn như vậy, cô thầm buồn bực, cũng không lại cãi nhau với anh.

Có điều Lam Tuấn Kiệt là người nghệ sỹ phi thường có trách nhiệm, ngày hôm qua làm chậm trễ công việc, hôm nay lập tức liền bổ sung rồi, Hứa Mỹ An ngồi ở bên cạnh nhìn anh chụp ảnh trang bìa tạp chí, vừa xem vừa xé giấy, đây là cách để cô phát tiết, mỗi lần cô buồn bực thì lại xé giấy, xé nhỏ ra, tâm tình sẽ đỡ hơn chút.

Chẳng qua bây giờ dưới chân đã muốn xé một đồng giấy vụn rồi, tâm tình cũng không có bình ổn bao nhiêu, xem ra không phải buồn phiền bình thường rồi. Lam Tuấn Kiệt hoàn hảo, dù sao tạp chí yêu cầu bức ảnh chính là khóc cùng lạnh, vẻ mặt của anh phù hợp, việc chụp ảnh tiến hành rất thuận lợi.

Khả Ly chỉ ở nhà nghỉ ngơi một ngày lại tiếp tục đi làm, bất quá trên dưới Nghệ Tĩnh rất nhanh cũng biết chuyện cô cùng Lam Tuấn Kiệt đi chơi trong giờ làm việc gặp tai nạn xe cộ, đây là từ phòng Tài vụ truyền ra tự nhận là phiên bản đầy đủ nhất, không nghĩ tới nhân viên của công ty nghệ sỹ biểu diễn cũng bất quá giống người thường thôi, rốt cục thì Khả Ly cũng không có ngày thanh tĩnh nữa, ra ra vào vào đều bị vô số ánh mắt phức tạp chú ý, điều này làm cho cô hết sức khó chịu.

Vết thương trên trán tuy rằng đã khôi phục rất nhanh, nhưng đầu Khả Ly bây giờ vẫn có vẻ đau, Hứa Mỹ An và Lam Tuấn Kiệt đến thành phố khác chụp ảnh, cô ngay cả tìm một người tổ khổ cũng không có.

Hơn nữa ba ngày sau dưới sự dày vò của loại tình huống này Khả Ly còn chưa biết nên làm thế nào cho phải thì đột nhiên được phòng nhân sự thông báo, cô, lại bị công ty Nghệ Tĩnh sa thải rồi!

Cô không dám tin nhìn tờ thông báo đột nhiên đến trên tay, Lâm Ngọc Liên không ở văn phòng, trong lúc nhất thời toàn bộ mọi người phòng tài vụ đều là vẻ mặt cười như không cười xem náo nhiệt

32. Chương 33: Phỏng Đoán Lẫn Nhau 1

Nếu khoảng cách giữa chúng ta là 1000 bước, nếu em đã bước về phía anh bước đầu tiên, như vậy thì anh sẽ đi nốt 999 bước còn lại!

Những lời này không nhớ rõ là ai đã nói ra đầu tiên, thật sự là rất sâu sắc nói ra sự thận trọng và phân vân của trai gái yêu nhau, rất nhiều người lo lắng nếu đôi phương không có suy nghĩ giống nhau, bước ra một bước kia thì ngay cả làm bạn bè cũng không được nữa rồi.

Nhưng có một số việc, không làm rõ, không nói thành lời, thì sẽ vĩnh viễn đặt ở đáy lòng, rất dễ dàng sẽ bỏ lỡ nhau, giờ phút này Lam Tuấn Kiệt chính là như vậy, anh không dám nói thẳng ra tâm ý của mình, chính anh cũng không rõ vì sao đối mặt Hứa Mỹ An anh lại không hề có tự tin với tình cảm như vậy, càng để ý lại càng sợ mất đi có lẽ chính là như vậy.

Mới trước đây mỗi ngày Hứa Mỹ An đều nói thích anh, nhưng sau khi lớn lên cô đã từng nói thích rất nhiều người, lại không lại nói thích anh, cô vẫn nói chán ghét tính tình thối tha của anh, cô nói cùng một chỗ với anh đến một ngày nào đó sẽ tức chết hoặc là buồn chết.

Rốt cuộc thế nào mới có thể khiến cô vui vẻ đây? Lam Tuấn Kiệt thật sự là nghĩ mãi không ra, anh lớn như vậy rồi còn chưa từng có kinh nghiệm lấy lòng con gái, từ sau mười lăm tuổi vẫn vì việc cự tuyệt các

cô gái như thế nào mà phiền não, bởi vì yêu mẹ, nên anh không muốn làm tổn thương đến phụ nữ, cho nên hơn phân nửa chỉ dùng vẻ lạnh như băng để cự tuyệt một cách không tiếng động, nhưng anh cũng sẽ không cố ý đi lấy lòng các cô gái, cho nên anh cảm thấy hiện tại gặp phải bài toán khó.

Để cho tiếp viên hàng không mang một cái chăn lông tới, nhẹ nhàng phủ lên người Hứa Mỹ An, đắp lên xong, anh cũng nhắm hai mắt lại nghỉ ngơi, mấy ngày nay anh cũng mệt không chịu nổi, chẳng qua anh quen lạnh nhạt, người bên ngoài nhìn không thấy sự dao động trong lòng anh đấy thôi.

Một lát sau không có động tĩnh, Hứa Mỹ An lại mở mắt ra, cô cũng không có ngủ, chỉ là vì tránh phải nói chuyện với Lam Tuấn Kiệt thôi, kỳ thật nghĩ lại thì Lam Tuấn Kiệt đối xử với cô rất tốt, vốn cho rằng tìm một trợ lý nhỏ như cô làm người đại diện chỉ là hứng thú nhất thời của anh mà thôi, mà cô đúng lúc có mặt ở hiện trường nên mới bị chỉ đích danh.

Nhưng một năm nay, anh dạy cho cô không ít vấn đề, tuy rằng tính tình không tốt, có khi sẽ gào thét với cô, có khi yêu cầu này kia, nhưng trên thực tế lại chưa từng thực sự phạt cô, ngược lại, những việc cô làm không tốt luôn có anh ở phía sau sửa chữa.

Khả Ly nói không sai, cô thực sự là một cô gái cầu thả, trước kia làm sao lại không có chú ý tới đâu? Anh thức đêm chụp ảnh, cô phải ở bên cạnh, nhưng cô lại luôn không cẩn thận ngủ quên, mà trên người được đắp lên áo khoác hoặc chăn lông, mỗi lần đều là sau khi kết thúc công việc cô mới bị đánh thức, mà lúc này cô còn luôn thăm oán anh ngược đãi cô tước đoạt niềm hạnh phúc được ngủ trên giường của cô.

Trong công việc thì không cần phải nói rồi, anh sẽ sắp xếp tốt mọi chuyện cần thiết, cô chỉ cần làm việc theo lịch trình thời gian làm việc và hạng mục công việc của anh là được, vốn cô nghĩ rằng toàn bộ những việc này đều là anh phải làm, mà trên thực tế lúc nhàm chán sau khi nói chuyện với người đại diện của những người khác mới phát hiện giống như rất nhiều việc phải là cô làm mới đúng. Người đại diện vốn phải chú ý trong ngoài, chu đáo, người nghệ sỹ không cần lo lắng những chuyện vụn vặt này.

Trước kia cô cảm thấy Lam Tuấn Kiệt cho rằng năng lực của cô không đủ nên mới tự mình làm, hiện tại mới nghĩ đến anh vốn là có ý săn sóc có phải hay không đây, nghĩ lại quả thật là anh chiều cô ở rất nhiều chỗ, nếu không phải anh cả ngày nghiêm mặt, không có việc gì quát cô mà nói, cô nhất định sẽ tự mình đa tình cho là anh thích cô.

Chẳng qua điều này sao có thể chứ, nhìn lại bản thân, không tài lại không có sắc, có lẽ là anh quen tự mình làm mọi chuyện thôi, anh thích là Khả Ly một cô gái xinh đẹp lại dịu dàng như vậy, chỉ là vì sao lại là Khả Ly chứ? Nếu như là một cô gái khác cô nhất định sẽ không cam lòng, thế nào cũng phải thử đi phá hoại mới được.

Cơ thể vẫn nghiêng một bên đều có chút cứng ngắc rồi, Hứa Mỹ An xoay người một cái, quay đầu nhìn thấy Lam Tuấn Kiệt đang ngủ, thế này mới phát hiện anh thật sự rất tuấn tú, không giống một ngôi sao nam trên màn ảnh có mị lực khôn cùng mà trong hiện thực lại thật bình thường, mà Lam Tuấn Kiệt tuy nhìn gần như vậy cũng không hề có một chút tỳ vết.

Làn da sạch sẽ nhẵn nhụi, khuôn mặt tuấn tú vừa đủ, môi hơi mỏng, người khác nói người môi mỏng thì bạc tình, cô tin tưởng anh sẽ không, anh là người nhận định một sự việc là đúng sẽ rất chân thành làm tốt, lông mi của anh thật dài, đang ngủ mày cũng hơi nhíu lại, anh cũng có chuyện không vui sao?

Đúng rồi, anh không thích khí hậu của Đông Nam Á, lần này tới chụp ảnh một tuần đã là giới hạn cao nhất của anh rồi, hai cúc áo sơ mi của anh bị mở ra, cơ ngực được rèn luyện thường xuyên rất tự nhiên tản ra hơi thở đàn ông, đúng vậy, tất cả mọi người đều nói anh có một tia tà mị, chính là loại hơi thở này làm cho tất cả các cô gái đều mê muội đi.

“Thưa các hành khách, mọi người ngồi.” Tiếng nhắc nhở ôn nhu của tiếp viên hàng không đột nhiên truyền đến, Lam Tuấn Kiệt lập tức giật mình tỉnh dậy, Hứa Mỹ An vội vàng thu hồi ánh mắt của mình, trên mặt nhin không được ửng đỏ, vừa rồi cô thế nhưng muốn biết hôn môi anh sẽ có cảm giác như thế nào, thật sự là muốn chết!

33. Chương 34: Cầu Mà Không Được (1)

“Mỹ An, cậu đi công tác về chưa?” Hình như mưa càng lúc càng lớn, hôm nay mang túi xách tương đối nhỏ, nên không mang theo ô, thực gay go, lâu lắm rồi không mưa.

“Đã về rồi!” Giọng Hứa Mỹ An thản nhiên.

“Vậy tối qua nhà mình ăn cơm đi, hiện tại mình có thời gian, làm đồ ăn ngon cho cậu.”

“ , buổi tối mình còn có việc, ... Gần đây rất bận.”

“Vậy à! Vậy cậu bận việc đi, lúc nào rảnh gọi điện ỉnh.”

“Được, mình cúp máy trước, có thời gian sẽ tìm cậu!” Không đợi Khả Ly nói tạm biệt, Hứa Mỹ An đã cúp điện thoại.

Khả Ly cũng không nghe ra cái gì khác thường, công việc của Hứa Mỹ An mà bận rộn là đảo lộn ngày đêm hết cả, hơn nữa tính cô ấy lại nôn nóng, vội vội vàng vàng gác điện thoại cũng không phải lần đầu tiên.

Khả Ly rất hâm mộ sự bận rộn của cô ấy, hiện tại công việc của cô ấy thuận lợi, tình cảm cũng sắp có kết quả, mà bản thân cô hiện nay càng thảnh thơi lại càng sợ, nhìn tờ báo trong tay, nhà họ Mạnh ở thành phố H cũng có một công ty, hiện nay đang thông báo tuyển dụng nhân viên, nhưng cô hiện tại lại không thể đi.

Công ty này chắc là do Mạnh Khả Tình quản lý, bữa tiệc lần trước không phải gặp Mạnh Khả Tình đến tham dự sao, Mạnh Khả Lệ không có tới, tỏ vẻ hơn phân nửa là chị ta không ở thành phố H, bằng không với tính thích dự tiệc của chị ta không nghĩ biện pháp tham dự mới là lạ.

Mạnh Khả Lệ so sánh với Mạnh Khả Tình, tuy rằng xinh đẹp hơn chút, nhưng ý nghĩ lại đơn giản, Mạnh Khả Tình vẫn là có tâm kế, mới trước đây thiết kế những trò hãm hại cô hơn phân nửa là xuất phát từ ý kiến của chị ta, chẳng qua đa số từ Mạnh Khả Lệ thực hiện mà thôi.

Khả Ly buông báo xuống, chức vụ này rất thích hợp với cô, nhưng cô không thể đi, cô không thể lại nhắc lên quan hệ với nhà họ Mạnh được, tuy rằng năm gần đây người ba trên danh nghĩa kia giống như lương tâm trời dậy lại nghĩ tới mẹ, nhớ rõ có lần tiện đường đi hội phụ nữ vừa vặn bắt gặp ông ta và mẹ đang nói chuyện gì đó, thấy cô lại cười cười, cũng không biết làm sao ông ta lại tìm được bọn cô.

Cũng thật khó, từ nhỏ đến lớn cô cũng chưa từng nhận được một khuôn mặt tươi cười nào của ông ta, may mắn mẹ ra ngoài vài năm thấy hình như cũng phai nhạt hơn rồi, không nhận lời mời cùng ăn cơm của ông ta, nếu không cô thật đúng là không muốn đối mặt với ông ta.

Sau đó mẹ lại nhỏ giọng nói ông ta hi vọng mẹ con cô có thể trở về, không trở về cái nhà kia, mà quay về thành phố G, ông ấy sẽ sắp xếp cho bọn cô một căn nhà khác, cô cười lạnh, quay về thành phố G? Bên đó có thể giấu giếm được Trần Khiết bao lâu? Không tìm đến bọn cô náo loạn mới là lạ chứ! Cô cảm thấy cuộc sống hiện tại tuy rằng gian khổ một chút lại tự do tự tại rất nhiều, cô thực sự không bao giờ muốn chịu sự ức hiếp của nhà họ Mạnh nữa.

Chương 34: Cầu mà không được (2)

“Mẹ Ngọc Ngọc à, thật xin lỗi! Đều tại tôi không trông nom tốt bọn trẻ!” Hai ngày nay đều là Khả Ly đưa đón thằng bé, vừa đến nhà trẻ, cô giáo vừa nhìn thấy cô lập tức nói lời xin lỗi khiến trong lòng cô cả kinh.

Vội vàng cúi đầu nhìn kỹ Ngọc Ngọc, phía bên trái khuôn mặt có hai vết cào có vẻ rõ ràng, chắc là bọn nhỏ trong lúc đùa giỡn gây ra thôi, Khả Ly nói: “Không có việc gì! Trong lúc bọn trẻ đùa giỡn với nhau cũng thường xảy ra chuyện này mà.”

“Bình thường Ngọc Ngọc đều cực kỳ ngoan ngoãn, hôm nay cũng không biết sao vậy, đánh nhau với một bé trai cùng lớp, lúc tôi chạy đến thì mặt của bé cũng đã có vài vết cào rồi, tôi đã tìm nhân viên y tá xử lý vết cào cho bé, buổi tối chị lại chú ý một chút!” Cô giáo này thật thích Ngọc Ngọc, biểu tình thương tiếc trên mặt cũng không thuần túy chỉ là vì không để phụ huynh trách cứ.

“Được, không sao! Ngọc Ngọc, tạm biệt cô giáo đi!”

“Tạm biệt cô giáo!” Ngọc Ngọc buồn buồn nói một câu liền liền tự mình đi ra ngoài trước, không giống ngày thường nắm lấy Khả Ly không rời.

Khả Ly gật đầu với giáo viên rồi đi theo, nắm chặt tay thằng bé đi một đoạn rồi mới hỏi: “Nói ẹ, Ngọc Ngọc là một đứa trẻ ngoan, làm sao có thể đánh nhau với bạn học đâu?”

“Cường Cường ăn hiếp Phương Phương, giật bím tóc của bạn ấy, cho nên con mới nói bạn ấy.”

“Ừ, Ngọc Ngọc là con trai, biết không thể bắt nạt bạn gái.” Khả Ly vội vàng khen ngợi một câu, giáo dục trẻ em là không thể đánh chửi, mà còn phải phát hiện ưu điểm của trẻ, khen ngợi nhiều hơn, đây chính là cô học được từ mấy cuốn sách viết về việc giáo dục trẻ em, “Vậy làm sao sẽ đánh nhau chứ?”

“Bởi vì. . . , bởi vì cậu ấy nói. . . .” Ngọc Ngọc có chút do dự, dường như không muốn nói.

“Bất kể như thế nào cũng không thể đánh nhau!” Khả Ly không thích thấy người đánh nhau nhất, cho nên giọng nói cũng hơi nghiêm khắc.

Ngọc Ngọc cong khóe miệng, ủy khuất nói: “Nhưng là Cường Cường cậu ấy nói con là đứa trẻ không có ba!”

Khả Ly ngậm ngẫn cả người, thằng bé tên Cường Cường kia ở đối diện nhà bọn cô, nhưng lúc Khả Ly hoặc mẹ Khả Ly đưa Ngọc Ngọc sang công viên bên cạnh chơi đùa ngẫu nhiên cũng sẽ gặp phải, bọn nhỏ cùng nhau chơi đùa, tự nhiên người lớn cũng muốn nói chuyện phiếm với nhau, quen biết hơn tự nhiên mẹ Cường Cường cũng nhìn ra nhà bọn cô không có đàn ông rồi.

Chẳng qua nói những lời này với đứa nhỏ làm gì chứ! Nếu không phải cha mẹ nói, làm sao đứa bé có thể nói ra những lời như vậy được, cô gái kia thật là, trong lòng Khả Ly có chút tức giận, trên mặt lại dịu đi, cô nắm chặt tay của Ngọc Ngọc nói: “Đừng nghe người khác nói, Ngọc Ngọc đương nhiên là có ba chứ, chẳng qua là đang đi công tác rất xa thôi.”

”Thật vậy à? Là nước ngoài sao? Ba của Thiến Thiến cũng đang ở nước ngoài.” Ngọc Ngọc ngẩng khuôn mặt nhỏ bé lên, vẻ mặt không còn uể oải như lúc trước nữa.

Khả Ly hơi mỉm cười nói: “Đúng vậy! Ba đi công tác ở nước ngoài, Ngọc Ngọc học giỏi, lớn lên là có thể gặp được ba rồi.” Một ngày nào đó cô sẽ nói cho Ngọc Ngọc ai là ba của thằng bé, chờ sau khi thằng bé đủ 18 tuổi, hi vọng thằng bé có thể hiểu cho cô.

“Vì sao ba không đến thăm chúng ta chứ?” Ngọc Ngọc vẫn đang quán lấy không chịu bỏ qua.

“Công việc của ba rất bận rộn, hơn nữa nước ngoài rất là xa, cho nên không thể thường xuyên trở về được, nếu Ngọc Ngọc ngoan ngoãn, nghe lời mẹ và bà ngoại mà nói, nhất định ba sẽ trở về thăm Ngọc Ngọc, tối hôm nay Ngọc Ngọc muốn ăn cái gì ngon nào? Cùng đi chợ với mẹ nhé!”

“Vâng! Con muốn ăn tôm được không?”

“Được chứ! Hôm nay mua tôm nhảy nhảy mà Ngọc Ngọc thích ăn nhất nào!”

Ngọc Ngọc vừa nghe xong lập tức hoan hô, rốt cuộc vẫn là một đứa trẻ, rất nhanh sẽ quên hết những vấn đề trước đó, tiếp đó còn nói muốn ăn ngô, Khả Ly cũng đồng ý theo, trong lòng lại đau xót, thằng bé này rất thích ăn hải sản, nhưng cô vì tiết kiệm tiền nên rất ít khi sẽ mua, nhưng bình thường Ngọc Ngọc cũng rất hiểu chuyện, cũng sẽ không khóc đòi cái gì.

Cho nên Khả Ly cảm thấy đứa bé này là món quà trời ban cho cô, vô luận vất vả thế nào, cô cũng cam nguyện. Có được ắt sẽ có mất, cuộc sống đâu có toàn vẹn đâu, cô cũng nên thỏa mãn, không nghĩ nhiều nữa, hai mẹ con vừa thảo luận món ăn vừa mang thao nộ cười tươi khiến người thích đi về phía chợ.

Chương 34: Cầu mà không được 3

“Chi Thu, cậu còn nói cậu đối Mạnh Khả Ly không có hứng thú?” Ngụy Lam Thiên một vẻ xem cuộc vui, còn đảm nhiệm vai trò thêm dầu vào lửa nữa.

Hiện tại trong văn phòng làm việc của Phong Chi Thu có ba người, trừ bỏ Ngụy Lam Thiên ra còn có một người đàn ông trung niên với biểu tình nghiêm túc.

“Chi Thu, lão tổng giám đốc tuy rằng hi vọng cậu lấy cô Mạnh Khả Ly, nhưng cũng không có cưỡng cầu, cũng không có yêu cầu gì đối với gia đình nhà gái cả, chỉ cần là người trong lòng của cậu là được, năm đó lão tổng giám đốc cho dù không mất nhanh như vậy, cũng đã dự liệu được là cậu sẽ không chịu kết hôn dễ dàng như vậy, cho nên đã sớm nghĩ đến kỳ hạn sáu năm này rồi.”

Khổ tâm khuyên bảo là thư ký trước kia của Phong tổng giám đốc Tề Đông, bây giờ là phó tổng giám đốc của Hải Liên, mấy năm nay ông vẫn điều hành kinh doanh sản nghiệp dưới danh nghĩa tập đoàn Hải Liên thay nhà họ Phong. Phong Hải có ân với ông, cho nên ông hi vọng tâm nguyện của Phong Hải có thể đạt thành, bởi vậy cứ có cơ hội là sẽ lại khuyên Phong Chi Thu kết hôn.

“Tôi biết bây giờ cậu cũng không đem Hải Liên để vào mắt, nhưng dù sao nó cũng là sản nghiệp mà trước kia ba mẹ cậu vất vả gây dựng lên, hơn nữa hiện tại có rất nhiều nghiệp vụ liên quan đan xen cùng với Tân Hải, nếu ba tháng sau phải chuyển giao cho chính phủ, có rất nhiều thứ chúng ta vốn không có quyền quản lý nữa rồi, bây giờ cậu cũng đã ba mươi hai tuổi rồi, cũng đến lúc nên kết hôn!”

“Chú Đông, chú cũng nói hy vọng cuối cùng của ba cháu là cháu có thể tìm được người trong lòng, nhưng cháu lại thích rất nhiều người, thật đúng là không biết cưới ai thì tốt đây.” Phong Chi Thu vuốt vuốt chiếc bút ký trong tay cười nói, một chút cũng không có cảm giác khẩn trương vì bị ép lấy vợ.

“Nghe A Thiên nói, không phải hiện tại cậu đang rất có hứng thú với tiểu thư a Ly sao? Năm đó toi cũng đã từng gặp hai lần, thực sự là cô gái rất ôn nhu hiền thực, năm đó còn hơi nhỏ, năm nay hai mươi lăm tuổi là phù hợp rồi!”

“Chú không được nghe a Thiên nói hết toàn bộ, Mạnh Khả Ly đã có con rồi!”

Ngụy Lam Thiên vội vàng tiếp lời nói: “Có con thì sợ cái gì? Mình đã điều tra rồi, thực ra cô ấy chưa từng kết hôn, cũng vẫn không quen bạn trai, nhà họ Phong có nuôi thêm một đứa bé cũng không thành vấn đề chứ!”

“Phải đó, a Thiên nói rất có đạo lý, mặc dù nói Mạnh tiểu thư có con cũng không tốt lắm, chẳng qua nếu như Chi Thu cậu bằng lòng lấy cô ấy thì cũng không vấn đề gì.” Tề Đông liền giật mình một chút, lập tức phản ứng kịp, những năm gần đây việc chưa kết hôn đã có con cũng không tính là cái gì, chỉ cần Phong Chi Thu đồng ý kết hôn là tốt rồi, bằng không theo cái bộ dáng bất cần đời này của cậu ấy, còn không biết khi nào thì có thể kết hôn đây, hơn nữa tâm nguyện của Phong Hải cũng chỉ có một chuyện như vậy thôi.

Phong Chi Thu ha ha cười nói: “Không nghĩ tới tư tưởng của Chú Đông cũng rất mới mẻ, với cháu mà nói thì cô ấy có con hay không cũng không phải là vấn đề, chẳng qua hứng thú của cháu đối với cô ấy cũng chưa đến mức muốn lấy cô ấy, chú Đông cũng không cần lo lắng, cho dù xử lý tài sản của Hải Liên để chuyển giao cho chính phủ, đến lúc đó đội ngũ quản lý vẫn có sẵn, không có ảnh hưởng gì ! Hiện tại chúng ta cũng không thiếu tiền.”

“Cậu nói cậu hứng thú không lớn nhưng mình không tin, nếu cậu không có hứng thú thì làm sao phải mang cô ấy đến bên cạnh chứ, còn khắp nơi cản đường người khác, hại người ta không có chỗ nào làm việc, haiz! Mạnh tiểu thư thật đáng thương, đến bây giờ có lẽ cũng không biết là ai làm hỏng việc của mình đâu!” Ngụy Lam Thiên thủy chung không nghĩ buông tha cái đề tài này, khó có cơ hội nhìn thấy Phong Chi Thu để bụng với một cô gái như vậy, không nhân cơ hội giấu cọt một phen thì cũng không phải là phong cách của anh.

Tề Đông sau khi nghe xong thì mắt lại sáng rực lên, Phong Chi Thu lại trừng mắt Ngụy Lam Thiên nói: “Mình thấy cậu rảnh rồi nhàm chán quá hử, cậu nhìn lại mình đi, kết hôn có cái gì tốt, hiện tại giống hệt một cái bà tám!”

“Chà chà! Thẹn quá thành giận! Mình nghĩ nếu Mạnh tiểu thư vẫn không chịu đến tổng bộ làm việc xem cậu sẽ làm gì đây, cùng lắm thì cô ấy không đến công ty lớn làm việc, tùy tiện tìm một công việc trong công ty nhỏ cũng xong, chẳng lẽ cậu còn đi cảnh cáo mấy công ty nhỏ của người ta cũng không thể thuê cô ấy sao?”

Phong Chi Thu lười biếng dựa lưng vào ghế nói: “Mình không tin cô ấy không đến! Lại nói, vạn nhất quả thật cô ấy không chịu đến thì thôi, bất quá mình chỉ cảm thấy cô ấy hơi cổ quái mà thôi, rõ ràng là biết mình, vậy mà mỗi lần thấy mình lại trốn, cũng không biết có phải giả vờ hay không!”

“Thôi đi! Cậu cho là con gái trên khắp thiên hạ hầy đều thích cậu chắc! Vợ mình chỉ yêu mình như vậy thôi chứ không biết họ Phong cậu đâu, nói không chừng Mạnh tiểu thư cũng cho rằng như thế, mình đoán trước kia có thể là cô ấy bị Hoa Hoa Công Tử (Play Boy) khi dễ, cho nên hiện tại thấy Hoa Hoa Công Tử liền đi đường vòng thôi, phụ nữ mà, chỉ cần không phải ảm đầu, tìm chồng vẫn là thành thật bốn phận tốt nhất, hắc hắc!”

“Cậu thành thật! Cậu bốn phận! Có muốn mình gọi điện thoại cho a Oánh nói chuyện tối qua cậu đi đến câu lạc bộ đêm với mình không!” Phong Chi Thu không thích nghe suy đoán của Ngụy Lam Thiên, lập tức bắt được bím tóc của anh ta, tuy rằng bọn họ đi câu lạc bộ đêm cũng không làm gì, bắt quá để cho vợ cậu ấy a Oánh người cho rằng cậu lạc bộ đêm chính là nơi không đứng đắn biết sẽ suy nghĩ lung tung.

“Được! Cũng là cậu ngoan độc, mình thấy cậu buồn mới xả thân theo giúp cậu, cậu. . . , mình không nói nữa, bắt quá! Mình vẫn có dự cảm nhất định cậu sẽ rơi vào tay một cô gái nào đó, đến lúc đó nói không chừng còn sợ vợ hơn mình đâu, mình rất có kiên nhẫn chờ. . . , hừ!”

“Thôi đi! Bớt nói nhảm, đi làm việc của cậu đi!”

“Tôi đi tôi đi! Cái cô thư ký ngoài kia của cậu nếu không đổi, về sau mình nhất định là không nghĩ đến đây, thấy người là phóng điện, thật sự là dọa người!” Ngụy Lam Thiên nói xong chuẩn bị đi.

Vốn vẫn nghe hai người trên chộc Tề Đông lại gọi anh nói: “A Thiên, tôi tìm cậu còn có chút việc! Chúng ta đến phòng làm việc của cậu nói chuyện!”

“Được! Tôi cho người chuẩn bị dụng cụ pha trà, chúng ta pha một bình trà ngon từ từ nói chuyện, dù sao hôm nay cũng không có việc gì!” Hai người vừa nói vừa ra khỏi văn phòng.

Phong Chi Thu lại lấy điện thoại di động ra xem, anh đã có số điện thoại của Khả Ly, lại tìm không được lý do gì để gọi điện cho cô. Cô nhóc kia vì sao vẫn không chịu đến đâu, điều tra nói năm đó sau bữa tiệc đính hôn cô đã đi khỏi nhà họ Mạnh rồi.

Mẹ của cô bị bệnh, cô một mình chăm sóc mẹ đang nằm viện điều trị, lại sinh một đứa bé không có ba, mấy năm nay cuộc sống hình như rất vất vả, sau đó anh cũng tiếp xúc với người nhà họ Mạnh vài lần, đều là mấy người xu lợi, chắc hẳn cũng không quan tâm đến mẹ con cô, bằng không cũng sẽ cho đến tận bây giờ vẫn thuê phòng nhỏ để ở rồi.

Không biết cha là ai? Ngay cả a Thiên cũng không điều tra được ba của con cô, thật đúng là kỳ quái, Phong Chi Thu mở tư liệu điều tra của cô trong máy tính ra, lại xem kỹ một lần, hồn nhiên không biết là Mạnh Khả Ly đã chiếm cứ rất nhiều suy nghĩ của anh.

Kỳ thật lý do anh không chịu kết hôn ai cũng không biết nếu như là sáu năm trước, nói kết hôn khả năng anh cũng sẽ cưới đấy, khi đó anh cảm thấy phụ nữ đều giống nhau, nên cưới ai cũng vậy thôi.

Nhưng anh vẫn nhớ rõ đêm hôm đó, cái loại cảm giác cá nước giao hòa này, mấy năm nay anh cũng không còn tìm được nữa rồi, anh tìm rất nhiều phụ nữ khác nhau, nhưng thủy chung vẫn không có cái cảm giác này, cái loại cảm giác khiến cho anh muốn đi yêu thương ai đó.

Cái cô gái mềm mại kia, khi ở dưới cơ thể anh uyển chuyển nức nở cả đêm, ngày hôm sau lại biến mất không còn thấy tăm hơi đâu nữa, nếu không phải có vết máu loang lổ trên giường, anh đều phải nghĩ đó là một giấc mộng.

Đáng tiếc anh thật sự không nhớ rõ khuôn mặt của cô, ánh sáng trong quán quá mờ, hơn nữa hình như cô hóa trang rất đậm, sau khi về đến khách sạn cô cũng không chịu bật đèn, sau đó anh cũng để a Thiên và a Nguyên điều tra ở quán Bar đó rất lâu, cũng không thấy cô xuất hiện.

Quả thật có cô gái không thêm để ý đến anh, không phải tất cả phụ nữ đều thích anh, còn có cái cô Mạnh Khả Ly kia cũng giống vậy, có lẽ cũng vì sự né tránh của cô ấy mới gây hứng thú cho anh, anh nghĩ như vậy.

34. Chương 35: Đẩy Sóng Lớn Lên

“Chi Thu thật sự có hứng thú với Mạnh tiểu thư sao?” Vừa đến văn phòng của Ngụy Lam Thiên, Tề Đông đã khẩn cấp hỏi.

Ngụy Lam Thiên sờ sờ mái tóc mình mới cắt trên đầu cười nói: “Đừng có gấp! Chúng ta pha ấm trà rồi từ từ nói chuyện.”

“Sao lại không gấp được, chỉ còn không đến 3 tháng nữa thôi, trước kia Chi Thu ở nước ngoài tôi cũng không nói được vài câu, hiện tại không thừa dịp cậu ấy ở đây nhanh chóng khuyên thì còn đợi đến khi nào, vì Hải Liên, vì lão tổng tài cậu ấy nên kết hôn rồi.” Tề Đông đặt mông ngồi lên ghế sofa, biểu tình vẫn nghiêm túc như vậy.

Ngụy Lam Thiên nói: “Bằng cảm giác của tôi thì Chi Thu tuyệt đối có hứng thú với Mạnh Khả Ly, mấy ngày trước cậu ấy còn không biết Mạnh Khả Ly là ai đã để cho tôi đi điều tra, tôi vừa điều tra thì thấy thật khéo, sáu năm trước cậu ấy cũng muốn tôi điều tra về cô ấy, khi đó cậu ấy còn tưởng rằng Mạnh Khả Ly quyết định kết hôn với lão tổng của ông nữa.”

“Nói như vậy thì đó cũng là duyên phận rồi, năm đó sau khi lão tổng tài ngẫu nhiên thấy Mạnh tiểu thư cảm giác đầu tiên chính là thích hợp với Chi Thu, cho nên mới định ra cho cậu ấy, kỳ thật ông ấy cũng biết Mạnh Huy không ra sao cả.

Không nghĩ tới ra ngoài ý muốn, việc vui không thành, nhưng là cậu xem Chi Thu mới về nước không bao lâu đã gặp lại Mạnh tiểu thư thì không phải duyên phận thì là cái gì, vị Mạnh tiểu thư kia thực giống như Chi Thu nói tròn cậu ấy sao?” Tề Đông vừa mới nghe bọn họ nói chuyện xong, xem chừng vẫn là rất có ý tứ đâu.

Ngụy Lam Thiên tự nhiên là e sợ cho thiên hạ không loạn, anh cũng rất muốn nhìn thấy Phong Chi Thu cam chịu vì phụ nữ, ai bảo từ lúc bắt đầu đến trường cậu ấy không có gì không thắng đâu, anh còn trông chờ vào Khả Ly đến thu phục cậu ấy đây.

Vì thế thêm mắm thêm muối nói: “Đúng vậy, Chi Thu vừa thấy người ta ngay cả tên cũng không biết liền coi trọng rồi, lập tức để tôi điều tra lai lịch người ta, tôi cũng nói cô ấy đã làm mẹ rồi, cậu ấy vẫn chưa hết hi vọng, mấy ngày trước vô cớ để Nghê Tinh sa thải cô ấy, sau đó cậu ấy tự mình đi mời cô ấy đến tổng bộ làm việc, ông đoán xem thế nào, căn bản là người ta không cảm kích, một hơi cự tuyệt luôn rồi!”

“Thật như vậy? Tổng bộ Tân Hải của chúng ta là nơi mà ai cũng muốn vào, bộ dáng của Chi Thu lại tốt như vậy, mà cô bé kia lại cự tuyệt? Có phải trước kia Chi Thu đã từng khi dễ người ta hay không?” Tề Đông phân tích nói.

“Sao có thể chứ? Trước đó Chi Thu cũng không nhận ra cô ấy. Tôi thấy nhất định là người ta nghe nói đến danh tiếng đào hoa của Chi Thu, cho nên mới trốn tránh cậu ấy, tin tức về Chi Thu trên mục giải trí cũng không kém Tuấn Kiệt đâu!” Ngụy Lam Thiên cười nói.

“Cô bé này rất tốt, không cầu tiền tài cũng không coi trọng bề ngoài, nhất định là cô bé trọng tình cảm, nếu Chi Thu thực sự thích, thì chúng ta cũng giúp một tay đi!” Tề Đông bưng chén trà tinh xảo lên uống một hơi cạn sạch.

Ngụy Lam Thiên lại rót cho Tề Đông một ly trà nữa nói: “Chú nói tìm tôi nói chuyện, thì tôi biết là nói chuyện này rồi, Chi Thu còn không chịu thừa nhận để ý người ta, không để tâm đến lại có thể làm cho tôi đi điều tra các công ty cô ấy tìm việc còn đánh tiếng không cho họ mượn người sao, nhưng quả thật Mạnh Khả Ly cũng hơi kì quái, vì sao lại không chịu đến Tân Hải chứ, điểm này tôi cũng không nghĩ ra được.”

“Mặc kệ điều này đi, trị phần ngọn không bằng trị tận gốc, biện pháp của Chi Thu là không thành rồi, chúng ta nghĩ lại biện pháp khác để thuyết phục Mạnh tiểu thư đến làm việc là được!”

“Phải, điều này thật ra cũng không khó, nhà Mạnh tiểu thư còn có mẹ già và con nhỏ, hiện tại gặp khó khăn khắp nơi, nếu tìm không được việc mà nói, cuộc sống sẽ khó khăn, tôi nghĩ biện pháp cho cô ấy một công việc mức lương không tệ, nhất định cô ấy sẽ đến.”

“Đường vòng cứu nước?”

“Đúng vậy! Tôi nghĩ Mạnh tiểu thư không muốn đến Tân Hải làm việc hơn phân nửa nguyên nhân là vì Chi Thu, vậy cấp một cái cơ hội để cho cô ấy đang cần việc làm đến công ty tôi làm việc, khẳng định sẽ không thành vấn đề! Chúng ta ở đây là lầu trên lầu dưới cũng coi như làm việc gần nhau rồi.”

“Vậy cũng được! Về mặt thời gian nữa?” Tề Đông hỏi xong lại nghĩ thầm: “Quên đi! Chỉ cần Chi Thu bằng lòng kết hôn, cũng không quan tâm có trong kỳ hạn hay không.”

“Kỳ thật đến chỗ tôi làm việc cũng có ưu việt, ở chỗ tôi nhiều nhân viên nam, Mạnh Khả Ly lại xinh đẹp, nghe nói tính cách tính tình cũng tốt, vẫn sẽ khiến rất nhiều nam nhân viên thích, đến lúc đó có thể có trò hay nhìn!”

“Ha ha! Cậu quý nhỏ này!” Tề Đông cũng bị anh học cười.

Ngụy Lam Thiên dự định trước nói: “Chờ coi đi! Chi Thu nhưng cho tới bây giờ chưa từng có loại cảm giác này, nếu cô gái người ta chính là không để ý tới cậu ấy, lại có một đồng đàn ông đắm đuối thêm thường đối với cô ấy nhất định cậu ấy sẽ không chịu nổi, đến lúc đó khẳng định trực tiếp đến chỗ tôi cướp người đâu! Những ngày này cuộc sống quá nhàm chán rồi, cuối cùng cũng có trò hay để xem!”

“Được được được! Tuy cậu náo loạn đấy, bên này cậu nghĩ biện pháp thúc đẩy hứng thú của Chi Thu, bên kia tôi không có việc gì sẽ thúc giục cậu ấy kết hôn, không sợ cậu ấy không nhanh chóng cưới Mạnh tiểu thư về nhà rồi.”

Nói xong hai người nhìn nhau cười, rất có vẻ cấu kết với nhau làm việc xấu.

“Xin chào! Xin hỏi là Mạnh tiểu thư sao?” Thương lượng xong, Ngụy Lam Thiên liền tự mình gọi điện thoại cho Khả Ly, anh luôn luôn là người thuộc phái hành động, huống chi lại là chuyện có ý tứ như thế này, tìm một chức vụ trong công ty Thiên Vũ của anh cực kỳ dễ dàng.

Bề ngoài thì Nghênh Hiệp vụ chủ yếu của Thiên Vũ là công việc bảo vệ, nhưng thật ra Nghênh Hiệp vụ bí mật là điều tra lấy chứng cứ là giỏi nhất, vẫn là số một số hai trong giới này, hơn nữa, mở cái công ty này chính là hứng thú cá nhân của Ngụy Lam Thiên mà thôi, bản thân anh cũng là cậu ba của tập đoàn Ngụy thị, chỉ hơi ‘không làm việc dành hoàng’ mà thôi.

Sắp xếp một chức vụ trợ lý cho Mạnh Khả Ly là không có vấn đề gì, tiền lương do anh định đoạt, trả nhiều hơn ít tiền, để cô an tâm làm việc ở đây.

Hai ngày nay Khả Ly lại tìm không ít nơi, vẫn không có nơi nào nhận cô, bản thân cô cảm thấy không tệ lại không hề được nhận, đang thất vọng thì nhận được điện thoại: “Tôi là Mạnh Khả Ly, anh ở đâu gọi đến vậy?”

“Công ty tôi là công ty bảo an Thiên Vũ, thấy hồ sơ xin việc của cô ở trên mạng, xin hỏi Mạnh tiểu thư có hứng thú với chức vụ trợ lý hay không?” Ngụy Lam Thiên một vẻ trịnh trọng hỏi thăm.

Khả Ly mừng rỡ một trận, tuy rằng cô chưa từng nghe nói về công ty Thiên Vũ, nhưng khó có người chủ động gọi điện thoại tìm cô, hơn nữa còn là vào lúc này nữa, cô vội vàng hỏi: “Xin hỏi nội dung làm việc chủ yếu là gì vậy?”

“Mạnh tiểu thư có thể lên mạng xem qua về Công ty tôi một chút, địa chỉ website là XXXXXX, chức vụ trợ lý chủ yếu là hỗ trợ về mặt văn thư, số liệu, tôi xem sơ yếu lý lịch của Mạnh tiểu thư là không thành vấn đề, thời gian làm việc 5 ngày 1 tuần, 6 giờ một ngày, lương tháng 6 ngàn 5 trăm, nếu Mạnh tiểu thư cảm thấy không thành vấn đề, ngày mai có thể đến đây..... phỏng vấn.” Ngụy Lam Thiên vốn nghĩ nói thẳng ngày mai có thể đi làm, suy nghĩ một chút vẫn là nói phỏng vấn.

Chế độ làm việc 5 ngày, 6 giờ một ngày, tiền lương như vậy đối với công việc văn thư mà nói thật sự là khó có được, lúc trước thử việc ở Nghệ Tĩnh còn chỉ được ba ngàn 5 trăm đâu, có chuyện tốt như vậy sao? Khả Ly kiểm chế tâm tình đang kích động tiếp tục hỏi: “Xin hỏi địa chỉ ở đâu vậy? Lúc nào tôi có thể đến được vậy?”

“Mười giờ ngày mai, phòng 818 tầng 8 toà nhà Tân Vũ, gặp anh Ngụy để phỏng vấn là được!” Ngụy Lam Thiên nói xong liền cúp điện thoại, đột nhiên anh nghĩ đến Mạnh Khả Ly đã từng đến cao ốc Tân Vũ rồi,

không biết cô có thể vì vậy mà không đến phỏng vấn hay không đây? Cô nên vì tiền bạc mà không băn khoăn gì đi!

Quả thật, Khả Ly vừa nghe là Cao ốc Tân Vũ lập tức liền nhớ lại tổng bộ của Tân Hải đúng là ở cao ốc Tân Vũ, cô vội vàng lên mạng kiểm tra một chút, trang web của công ty Thiên Vũ thiết kế phi thường tinh xảo đẹp đẽ hơn nữa còn rất đặc sắc, lại tìm hiểu tin tức về công ty này, phát hiện tuy rằng công ty này quy mô không lớn nhưng lại rất có danh tiếng hơn nữa cũng được đánh giá rất tốt, cũng không phải dưới trướng Tân Hải.

Nhưng khoảng cách gần như vậy, ra ra vào vào cũng khó tránh khỏi sẽ gặp phải Phong Chi Thu, làm sao bây giờ? Khả Ly buồn rầu cắn đầu bút, lên mạng kiểm tra tài khoản ngân hàng một chút, may càng nhũ sâu hơn, quên đi, gặp thì gặp thôi, Mạnh Khả Ly, bây giờ kiếm tiền mới là quan trọng, may đừng không có tiền đồ như vậy, nhìn thấy anh ấy thì coi như người bình thường đi, có cái gì phải sợ!

Khả Ly gõ đầu mắng bản thân một chút lại xốc lại tinh thần cho bản thân, người ta chỉ nói là phỏng vấn, còn không biết có được hay không nữa, ngày mai đi trước xem thử một chút rồi nói sau! Sáu ngàn rưỡi, bình thường làm gì có công ty nào làm chuyện tốt như vậy, nhìn đã, nếu thật sự tốt lại nói sau! Khả Ly quyết định chủ ý, trong lòng lập tức dễ chịu hơn.

Nếu Ngụy Lam Thiên muốn Khả Ly vào công ty của anh, tất nhiên cũng nghĩ tốt một bộ lý do thoái thác rồi, ngày hôm sau vừa thử liền thuận lợi giữ Khả Ly lại, bởi vì điều kiện của công ty này thật sự rất hậu đãi, thứ nhất điều kiện văn phòng là hạng nhất, hơn nữa ngoài lương cơ bản ra, còn có trợ cấp tiền ăn, trợ cấp đi lại, bởi vì là chức vụ trợ lý, nếu hỗ trợ làm tốt công việc còn có tiền thưởng nữa, đi đâu tìm công việc tốt như vậy đây, Khả Ly vừa nghe xong đã đem Phong Chi Thu tạm thời để sang một bên rồi.

Thiên Vũ vẫn là dương thịnh âm suy, một người đẹp thanh lệ như Khả Ly vừa tới, quả nhiên làm cho đám nhân viên nam kích động không thôi, hơn nữa ông chủ Ngụy Lam Thiên còn đùa giỡn nói làm ọi người bằng bản sự của mình, nước phù sa không chảy ra ruộng người ngoài, tự nhiên rất nhanh liền một đồng đều ra vẻ sẵn đón lên.

Môi trường quan hệ ở Thiên Vũ cùng Nghệ Tinh còn có các công ty bình thường khác cũng không giống nhau, ông chủ và đồng Nghênh Hiệp giao tiếp với nhau đều không có quan niệm giai cấp gì cả, đối xử bình đẳng, Ngụy Lam Thiên có vẻ nặng tình nghĩa anh em, nhưng người đi theo từ viện ra cũng vậy, nhận vụ án sẽ đồng lòng làm việc, gặp lúc rảnh rỗi sẽ vui cười đùa giỡn thân mật khăng khít giống như anh chị em vậy.

Thường ở văn phòng nhiều nhất cũng chỉ có hơn mười hai người, những người khác đều làm việc bên ngoài, con gái chỉ có bốn năm người, đều là đối tượng bảo vệ trọng điểm, đã có ba người bị nội bộ thu nhận được, hiện tại thêm Khả Ly nữa thì cũng chỉ có hai cô là chưa có chủ, còn một cô bé khác cũng không sai biệt lắm có mối rồi, tự nhiên Khả Ly trở thành đối tượng bị tranh đoạt nhiều nhất rồi.

Ngụy Lam Thiên cũng không nói ngay cho Phong Chi Thu biết chuyện Khả Ly đến chỗ anh đi làm, anh muốn cho cậu ấy một niềm vui bất ngờ, hơn một tuần lễ nay Phong Chi Thu bận rộn việc thương lượng chuyển thành phố điện ảnh và truyền hình với bên Nghệ Tinh, lại đi khảo sát thực địa, còn có vài chuyện gấp của công ty nữa, cũng chưa kịp hỏi chuyện của Khả Ly.

Chờ đến lúc rảnh rỗi một chút trở lại tổng bộ, Khả Ly đã đi làm ở Thiên Vũ được mười ngày rồi, Phong Chi Thu ở văn phòng xử lý xong một việc lập tức lại nhớ tới Khả Ly, anh nhờ Ngụy Lam Thiên để ý Khả Ly giúp anh, bất kể cô muốn đến chỗ nào đi làm, đều phải phá hỏng. Ngụy Lam Thiên không nói với anh, vậy hẳn là cô vẫn chưa tìm được việc đi, một tháng, anh cũng không tin cô không vội đâu.

“A Thiên, sự tình thế nào rồi?”

“Sự tình gì?” Ngụy Lam Thiên há miệng giả ngu, vở kịch hay cuối cùng cũng muốn lên sàn rồi, anh ngẩng đầu nhìn xuyên qua cửa sổ thủy tinh về phía chỗ ngồi của Khả Ly, Tiểu Lưu lắm lời đang nói gì đó với cô ấy, làm cho cô cười tươi như hoa.

Mấy ngày nay anh cảm thấy Mạnh Khả Ly từ sự câu nệ lúc ban đầu đã chậm rãi trở nên càng ngày càng buông lỏng, người cũng vui vẻ hơn rất nhiều, cho nên nói hoàn cảnh rất quan trọng, Thiên Vũ không có yêu cầu về ăn mặc, tất cả mọi người đều là một loại quần áo hàng ngày thoải mái, Khả Ly lại buộc tóc đuôi ngựa, thoạt nhìn liền thấy thanh thuần xinh đẹp giống như sinh viên mới tốt nghiệp đại học vậy.

“Chuyện Mạnh Khả Ly!” Giọng nói Phong Chi Thu to hơn, tất nhiên anh biết Ngụy Lam Thiên đang giả ngu, hiện tại lại không có nhờ cậu ấy làm chuyện gì khác cả.

Ngụy Lam Thiên đắc ý cười nói: “À, việc này sao? Cậu tới phòng làm việc của mình một chuyến sẽ biết!”

35. Chương 36: Lần Đầu Ném Thử Ghen Tuông

“A! Vậy sau đó thì thế nào? Anh có sao không?” Khả Ly hỏi hộp che miệng lại, ánh mắt cũng trừng thật to. Ở đây những đồng nghiệp làm việc bên ngoài thật sự là có rất nhiều câu chuyện mạo hiểm, từ lúc ban đầu cô hoàn toàn không hiểu biết gì cả đối với ngành này đến bây giờ đã dần dần sinh ra rất nhiều hứng thú với nó, cũng thật sự bội phục đối với các đồng nghiệp trí dũng song toàn.

Kỳ thật các anh ấy kể cho cô nghe cũng chỉ là một mặt nổi mà thôi, rất nhiều thứ thuộc về mặt chìm gì đó cũng chưa từng nói, dù sao Khả Ly vẫn là người mới, hơn nữa mọi người vì muốn chiếm được hảo cảm của cô, đương nhiên đều nói về khía cạnh anh hùng của mình rồi.

Khả Ly không ngu ngốc, đã có chút ít hiểu biết về một vài nghiệp vụ đặc thù của Công ty rồi, nhưng đối với rất nhiều chuyện vẫn là xem thế là đủ rồi, hơn nữa khiến cô hâm mộ là, vô luận chuyện khó như thế nào mà đến tay bọn họ, dường như cũng không phải vấn đề, có đôi khi là một người ra tay, có đôi khi là một đội hợp tác với nhau, bất kể như thế nào chung quy đều có thể hoàn thành nhiệm vụ, cô nghĩ, cô còn thiếu một chút dũng khí.

Cô thực sự thích bọn họ, những người này đa số đều trong độ tuổi từ 25 đến 35 tuổi, tràn ngập nhiệt tình cùng tự tin, cô đặc biệt bị cuốn hút, những người có cuộc sống như thế là cô chưa từng tiếp xúc qua, cô thực sự thích phần công việc này, mặc dù có lúc đối với sự nhiệt tình quá mức của mọi người cũng hơi không chống đỡ được, cũng may mọi người cũng biết đúng mực.

“Đừng nghe Tiểu Lưu khoác lác! Có vấn đề thì cậu ấy còn có thể đứng ở chỗ này sao? Lần đó nếu không phải là lão đại cứu cậu ấy, cậu ấy đã sớm treo rồi!” Anh trung tuổi lớn hơn một chút ở một bên cười trên nói.

Tiểu Lưu gãi gãi đầu cười hắc hắc nói: “Người cũng có khi sẩy tay, ngựa có lúc trật vó thôi, nếu không phải em lao ra trước, thì không nhất định có thể cứu được người kia ra đâu!”

“Khả Ly, đừng để ý đến cậu ấy, thằng nhóc này ngoài miệng không có lông, làm việc không nhọc, tối hôm nay vẫn là anh đưa em về nhà đi!” Lại thêm một người ở bên cạnh xen vào nói, tất cả mọi người đều có xe, nếu không có việc gì mà nói thì lúc tan ca đều tranh cướp đưa Khả Ly về nhà, ban đầu Khả Ly còn hơi ngượng ngùng, sau lại phát hiện tất cả mọi người đều là có ý tốt, cũng không phải thật sự toan tính điều gì với cô mới bằng lòng ngồi, hơn phân nửa đều là ngồi xe của Tiểu Lưu, bởi vì Tiểu Lưu là tiện đường nhất.

“Làm trò! Em nhớ rõ xe của anh Dã Ngưu năm nay đã vào nhà máy sửa chữa ba lần rồi đấy, hơn nữa còn có hai lần là đại tu! Công ty bảo hiểm đều đã muốn cự tuyệt bảo hiểm rồi!”

Dã Ngưu cao lớn khỏe mạnh nghe xong lườm một cái nói: “Cái đó không có quan hệ gì với trang thiết bị, là do trong lúc làm việc mới bị, nếu Khả Ly ngồi trên xe của tôi, thì tuyệt đối xe của tôi so với xe của Tổng Thống còn muốn an toàn hơn.”

“Xe của anh an toàn, mà tôi lại lo lắng em gái Khả Ly không an toàn đâu! Loại người thô kệch như anh sang một bên chơi đi, em gái Khả Ly cứ để cho người anh trai lịch sự tao nhã này tới chiều cổ mới là tốt nhất.” Bạch Tư Văn một người đàn ông nhả nhặn mang theo nụ cười vô hại ôn nhu chân thành nói.

“Tư Văn! Vạch trần bấy bả thực chất của tôi, cẩn thận tôi đập cho anh một cái bẹp dí bây giờ!” Dã Ngưu vẻ mặt hung ác.

“Đến nào đến đây đi! Con trâu to ngu ngốc, anh Văn thông minh đẹp trai sẽ sợ cậu!” Người đàn ông nhả nhặn không sợ chết khiêu khích nói, Dã Ngưu lập tức xông tới, trong văn phòng lại bắt đầu một cuộc đuổi giết mới, bọn họ luôn nháo với nhau như vậy, nhưng càng nháo thì cảm tình lại càng tốt.

“Anh Văn! Anh Ngưu! Đừng đánh, cẩn thận!” Nhìn ‘ám khí’ bay tứ tung, tuy rằng Khả Ly đã biết bọn họ sẽ không thực sự làm đối phương bị thương, vẫn sẽ lo lắng thay bọn họ, những người khác cũng mặc kệ,

tất cả đều là một bộ dáng đang xem cuộc vui, có người thậm chí đang đánh cược với nhau, trận đuổi bắt này sẽ kéo dài bao nhiêu phút.

Cũng có người không để ý tới trường hợp đang hỗn loạn nhân cơ hội đưa ra một bông hoa hồng đỏ không biết lấy ở đâu ra: “Hoa tươi tặng người đẹp, em gái Khả Ly, anh đã phát hiện ra một chuyện rất kỳ quái?”

“Chuyện gì cơ?” Người nọ đưa hoa tươi lên sau đó nghiêm trang hỏi, Khả Ly cũng nghiêm túc nhìn anh ta còn tưởng rằng thực sự có chuyện gì.

“Vì sao hoa hồng vốn rất đẹp mà đặt ở trước mặt em gái Khả Ly lại sẽ không đẹp đâu?” Người nọ thì thào hỏi, sau đó lại giả bộ như bình tĩnh đại ngộ nói, “A! Anh hiểu rồi, đều do em gái Khả Ly quá đẹp, so với hoa tươi còn xinh đẹp hơn cho nên.”

Người bên cạnh đều đã phản ứng kịp, lập tức một trận cảm thán, nhiều người trực tiếp cầm sách hoặc là bút trên tay ném về phía anh ta, Khả Ly thật sự là nhìn không được phá lên cười, những người này thật sự là quá tốt chơi rồi.

Lúc Phong Chi Thu tiến vào vừa vặn thấy cảnh náo nhiệt này còn có khuôn mặt tươi cười sáng lạn của Khả Ly nữa.

Anh nhìn không được mà bước chậm lại, trong ấn tượng của anh chưa từng gặp Khả Ly cười hoàn toàn tự nhiên mà lại thả lỏng như vậy, trước kia vẫn luôn luôn một bộ mặt không hề gợn sóng hoặc là mỉm cười nhợt nhạt lễ độ, mà bây giờ lại là sự vui sướng cùng khoái hoạt phát ra từ nội tâm, đột nhiên anh cảm thấy bó hoa hồng kia hết sức chói mắt.

Anh cố nén sự xúc động muốn xông lên vứt bó hoa chương mắt kia đi, mặt không thay đổi vào văn phòng của Ngụy Lam Thiên, đồng thời dùng lực đóng cửa lại.

“Cô ấy đến chỗ cậu đi làm từ khi nào?” Phong Chi Thu mặt tối sầm khởi binh vấn tội, dù sao anh quay lưng về phía cửa, người ở phía ngoài cũng không nhìn thấy vẻ mặt của anh.

Ngụy Lam Thiên lại làm như không thấy với biểu tình tức giận của anh, cười nói: “Hắn là mười ngày rồi đi!”

“Mười ngày!” Phong Chi Thu gằm nhẹ nói: “Mười ngày mà cậu cũng chưa muốn nói với mình?”

“Gần đây cậu bận rộn nhiều việc, mình không nỡ để loại việc nhỏ này quấy rầy cậu, Khả Ly làm việc ở đây cũng tốt lắm, tuy rằng cô ấy chưa từng làm công việc này, nhưng lại rất thông minh, chỉ một chút thì hiểu ngay, học được rất nhanh, hơn nữa nhân duyên cũng rất tốt, mình nghĩ vừa rồi chắc cậu cũng thấy, cô ấy quan hệ với các đồng nghiệp đều rất tốt!” Ngụy Lam Thiên tiếp tục đi sờ chòm râu con hổ.

Phong Chi Thu cắn răng nói: “Cậu cố ý phải không?”

“Như thế nào? Cậu mất hứng? Mình thấy Khả Ly quả thật quyết tâm không muốn đến chỗ cậu làm việc, mình cũng không đành lòng nhìn cô ấy liên tục tìm việc thất bại, mình thấy nếu lại không có công việc thì cô ấy sắp phải đi làm nhân viên phục vụ trong nhà hàng rồi, cho nên mới nghĩ dứt khoát mời cô ấy đến chỗ mình làm việc đi, một là cô ấy có thể tiếp nhận công việc này, hai là cũng cùng trong một tòa nhà, cũng thuận tiện cho cậu!”

“Khả Ly! Khả Ly! Cậu gọi tên cô ấy cũng thân thiết quá nhỉ!” Về mặt của Phong Chi Thu vẫn mất hứng, anh biết bị Ngụy Lam Thiên chỉnh, nhưng nhất thời cũng không nghĩ ra biện pháp gì cả.

“Ôi chao! Còn nói không có hứng thú đối với người ta, bình giấm lớn quá đi! Ha ha!” Ngụy Lam Thiên nhìn Phong Chi Thu cười to cũng không lưu lại một chút mặt mũi nào cho anh.

“Mình muốn đưa cô ấy đến tầng 38!” Phong Chi Thu đột nhiên đứng dậy.

Ngụy Lam Thiên vội vàng thu lại tươi cười nói: “Cậu đừng xúc động chứ! Mạnh Khả Ly quả thật không tệ, nếu cậu thực sự thích thì suy xét một chút có thể lấy về nhà hay không, nếu như không tới một bước kia vẫn đừng nên thương tổn người ta là tốt nhất, không phải cậu chưa bao giờ miễn cưỡng phụ nữ đấy sao?”

“Như thế nào? Bây giờ cậu lại sẽ biết thương hương tiếc ngọc đâu! Mình mà cần miễn cưỡng phụ nữ sao? Chúng ta đánh cuộc đi! Trong một tháng cô ấy nhất định sẽ lên giường của mình!” Phong Chi Thu nghiêng đầu nhìn Khả Ly đang vui đầu làm việc liếc mắt một cái tin tưởng tràn đầy nói.

Ngụy Lam Thiên lắc đầu, không hài lòng anh vẫn một bộ ra vẻ ta đây, “Quên đi! Mình mặc kệ cậu, dù sao cô ấy cũng có con rồi, cũng không coi là cô gái đơn thuần, chính mình cũng nên có chủ ý.”

“Vậy cậu đừng tham gia, nhưng tốt nhất nhắc nhở nhân viên của cậu chú ý một chút!” Phong Chi Thu hơi bất mãn nói xong mới chuyển đề tài, “Đêm mai em gái cậu mời mình đến dự tiệc sinh nhật, mình tặng cô ấy cái gì thì được? Cô bé chắc hẳn đã trưởng thành rồi!”

“Đúng vậy! Đừng nói nữa! Hai mươi tuổi cho nên trong nhà cho con bé làm một bữa tiệc lớn, mình cũng không thể không về, nghĩ đến việc gặp ông nội mình liền đau đầu rồi!” Ngụy Lam Thiên suy sụp cúi đầu, suy nghĩ một chút lại nhượng mảy nói: “Tiểu Vũ dường như rất thích cậu, cậu đừng để con bé quẩn quýt lấy nhé, con bé là nhân vật khiến tất cả mọi người trừ ông nội của mình ra đều phải đau đầu đấy!”

“Có đáng sợ như vậy sao? Mình nhớ trước đây cô ấy rất đáng yêu mà!” Phong Chi Thu đáng vẻ buồn rầu của Ngụy Lam Thiên nét mặt của anh mới dịu đi một chút.

“Đáng yêu?” Ngụy Lam Thiên cường điệu kêu lên: “Mình lại không cho là như vậy, đừng để vẻ ngoài vô tội của con bé che mắt, con bé đó, rất xảo hoạt, giống như một con hồ ly nhỏ vậy!”

“Đó là ghen di truyền của nhà cậu tốt! Có điều đạo hạnh như thế nào so ra vẫn kém con cáo già là cậu rồi!”

“Dù sao mình cũng chỉ trở về cho có mặt rồi sẽ tìm cơ hội đi trước, bà xã của mình cũng không thích nhiều người, chuyện của Khả Ly cậu nghĩ làm thế nào bây giờ?” Ngụy Lam Thiên đem quyền chủ động trả lại Phong Chi Thu hỏi.

Phong Chi Thu trầm mặc một lát mới lạnh nhạt nói: “Trước hết cứ ở nơi này của cậu đã!”

Phong Chi Thu đến rất nhanh Khả Ly liền chú ý tới, lập tức thu lại khuôn mặt tươi cười vui đầu vào làm việc, trong lòng lại đầy bất ổn, nhưng lần này cô rất nhanh đã bình tĩnh trở lại rồi, cô biết Phong thị cùng Thiên Vũ có quan hệ thực chặt chẽ, lúc quyết định làm việc ở Thiên Vũ cũng đã dự kiến trước sẽ gặp Phong Chi Thu rồi.

Cho nên hiện tại không có bao nhiêu ngoài ý muốn, cũng không hoảng loạn giống như lúc trước nữa, chỉ là vẫn hơi không yên lòng thôi, không cần khẩn trương như thế chứ, cô nên thần nhiên chấp nhận sự thực anh đã trở lại trong nước, cũng phải nỗ lực dùng cảm thần nhiên mà đối diện với anh.

Anh sẽ không biết chuyện của bọn họ, sự kiện kia chỉ có một mình cô biết, ngay cả Hứa Mỹ An cũng chưa từng kể ra, cũng không nói gì đến việc người đàn ông đêm hôm đó là anh. Cho nên không có người biết, cô không thể tự loạn trận tuyến được, nghĩ đến đây cô hít thở sâu vài lần cảm thấy trong lòng cũng bình tĩnh hơn rất nhiều.

Phong Chi Thu ngồi một lát rồi đi, cũng không có đến chào hỏi với Khả Ly, lúc Khả Ly biết anh đi cũng không ngẩng đầu nhìn, vẫn đang cúi đầu chuyên tâm sửa sang lại tư liệu trong tay mình, Phong Chi Thu thần sắc khó lường nhìn thoáng qua về phía cô rồi mới bước nhanh rời đi.

Khả Ly nghĩ nhất định cô sẽ quen rất nhanh, chắc hẳn anh cũng sẽ không xuất hiện thường xuyên, không có việc gì! Lúc này đáy lòng cô mới chân chính thở dài nhẹ nhõm một hơi, phần công việc này nhất định cô phải làm thật tốt mới được.

“Khả Ly!” Điện thoại vang lên, là giọng nói của Hứa Mỹ An, không có tinh thần phấn chấn như ngày xưa, lại có một chút do dự.

“Mỹ An! Làm sao vậy?” Khả Ly nghe ra một chút khác thường.

“Không có gì, mình muốn từ chức!”

“Từ chức?” Khả Ly kinh ngạc hỏi, sao cô ấy lại muốn từ chức? Cậu ấy vẫn thực thích công việc đó mà, hơn nữa Lam Tuấn Kiệt. Cậu ấy cùng Lam Tuấn Kiệt không phải là rất tốt sao? Sao cô ấy lại muốn từ chức chứ? Xảy ra chuyện gì?

“Rốt cuộc làm sao vậy? Tại sao lại muốn từ chức?”

“Mình không chịu nổi nữa, mình thật sự không thể chịu nổi nữa rồi!” Hứa Mỹ An lẩm bẩm, giọng nói hơi khàn khàn dường như còn có chút nghẹn ngào.

Khả Ly khản trương lên, Mỹ An cũng chưa từng như vậy, “Bây giờ cậu đang ở đâu? Hôm nay có đi làm không?”

“Không có, mình ở nhà, không muốn đi làm!” Hứa Mỹ An buồn bã ỉu xiu nói, “Cậu làm việc đi! Mình không sao, vừa rồi là nhầm chán cho nên mới gọi điện thoại nói lung tung thôi!”

Hứa Mỹ An nói xong liền cúp điện thoại, trong lòng Khả Ly cũng không yên ổn, nhất định đã xảy ra chuyện gì! Bằng không Mỹ An sẽ không như vậy, cô vội vàng thu thập giấy tờ một chút tắt máy vì tính đi tìm Ngụy Lam Thiên xin phép.

Trước đó Ngụy Lam Thiên cũng đã nói rồi, nếu trong nhà có chuyện trọng yếu gì đó có thể đi bất cứ lúc nào, cho nên Khả Ly thuận lợi xin phép rồi, Ngụy Lam Thiên thấy cô một bộ lo lắng sốt ruột, còn gọi Tiểu Lưu lái xe đưa cô đi nữa.

36. Chương 37: Tình Bạn Của Phụ Nữ

Nhiều khi duyên phận và tình cảm giữa người với người đều tới rất tự nhiên, có lẽ không cần nguyên nhân gì cả, ví dụ như Mạnh Khả Ly và Hứa Mỹ An.

Bởi vì lý do gia đình, Mạnh Khả Ly ở trường học luôn rất yên lặng, yên lặng đến mức có khi một ngày cũng không nói một câu, cực kỳ lạnh nhạt, lạnh nhạt đến mức đối với rất nhiều người tới gần chỉ cấp một nụ cười có lệ, tuy rằng không phải lạnh lùng cùng quái gở, nhưng cũng làm cho rất nhiều người không để ý đến cô, xa lánh cô, cô cũng quen với việc một mình rồi, vẫn duy trì một khoảng cách nhất định với tất cả mọi người.

Chỉ có Hứa Mỹ An là không giống như vậy, bản tính của cô ấy là hoạt bát thích náo nhiệt, có thể hòa hợp với tất cả mọi người, nhưng cuối cùng lại trở thành bạn tốt nhất của Mạnh Khả Ly, trong đó cũng không xảy ra chuyện gì đặc biệt cả, dù sao sau khi cô ấy và Mạnh Khả Ly ở cùng một phòng ký túc xá, thì hai người bắt đầu như hình với bóng.

Ban đầu là Hứa Mỹ An chủ động tiếp cận Mạnh Khả Ly, Mạnh Khả Ly chính là lạnh nhạt tiếp nhận ý tốt của cô ấy, lúc Hứa Mỹ An không ở cùng với Mạnh Khả Ly, còn có thể tham gia rất nhiều hoạt động khác, mà những lúc Mạnh Khả Ly ở một mình lại hơn phân nửa thời gian là đi làm gia sư hoặc là trốn trong ký túc xá đọc sách.

Vào một ngày rốt cuộc Mạnh Khả Ly cũng mở rộng cửa lòng nói cho Hứa Mỹ An mọi chuyện của mình, thì quan hệ giữa hai người lại càng thân thiết giống như chị em gái vậy, Mạnh Khả Ly rất hâm mộ sự lạc quan của Hứa Mỹ An, mà Hứa Mỹ An lại thích sự điềm tĩnh nhu hòa của Mạnh Khả Ly.

Vào kỳ nghỉ dài năm nhất khi Hứa Thành Lâm tới đón Hứa Mỹ An đã vừa gặp đã yêu Mạnh Khả Ly, sau đó Hứa Mỹ An lại càng coi Mạnh Khả Ly như người nhà, tuy rằng sau lại xảy ra rất nhiều biến cố, tình bạn của hai người lại càng thêm bền chặt không thể phá vỡ được.

Từ lúc ở trường học đều vẫn là như vậy, lúc Hứa Mỹ An và Mạnh Khả Ly đi cạnh nhau, ánh mắt của các bạn trai luôn tập trung đến trên người Mạnh Khả Ly, cho tới bây giờ Mạnh Khả Ly đều làm như không thấy, mà Hứa Mỹ An cũng không ghen tị, ngược lại còn cảm thấy kiêu ngạo vì có người bạn tốt như vậy, khi đó cô không hiểu tình yêu là gì, chỉ cảm thấy những nam sinh tự mình đa tình này thật buồn cười.

Bây giờ mới phát hiện, người trong lòng thích bạn tốt của mình sẽ làm cô khó chịu đến như vậy, cô nhìn không được mà có một tia ghen tỵ với Khả Ly rồi, cậu ấy luôn rất dễ dàng khiến đàn ông thích cậu ấy như vậy, kỳ thật Hứa Mỹ An cũng không nhận ra được một cô gái mang bản tính lạc quan như cô ấy cũng phi thường chọc người thích, chính là cô ấy vẫn rất ngây thơ không hiểu phong tình bỏ lỡ không ít nam sinh có ý tứ với cô ấy thôi.

“Làm sao vậy? Mỹ An!” Khả Ly nhìn Hứa Mỹ An trước mắt rõ ràng gầy một vòng mà không khỏi hoảng sợ, đây là mới bao lâu không gặp chứ, làm sao có thể biến thành như vậy đây? Không phải đang giảm béo chứ, từ trước tới giờ cậu ấy vẫn đều là kêu khẩu hiệu mà thôi, cho tới bây giờ cũng chưa từng chân chính giảm được.

Hứa Mỹ An không nghĩ Khả Ly lại cứ đến đây nhanh như vậy, sửa sang lại mái tóc ngắn lộn xộn làm ra vẻ như người không có chuyện gì, “Không làm sao đâu! Sao nhanh như vậy mà cậu đã chạy tới rồi, hẳn là còn chưa có tan tằm đi?”

“Cậu mau nói ình biết rốt cuộc là làm sao vậy? Mình nghe giọng cậu trong điện thoại đã cảm thấy không được bình thường, đều tại mình! Trước đó vài ngày bị sa thải rồi lại vội vàng tìm việc mới cũng chưa liên lạc được với cậu.” Khả Ly bị mất việc khi Mỹ An còn đang đi công tác ở nước ngoài, cho nên cô không nói với cô ấy cũng vì không muốn cô ấy lo lắng, nhưng lại không nghĩ tới Hứa Mỹ An luôn luôn lạc quan cũng sẽ có lúc suy sụp như vậy.

Hứa Mỹ An lại cố ý không liên lạc với Mạnh Khả Ly, chờ đến lúc cô ấy trở lại Khả Ly đã rời khỏi Nghệ Tĩnh được nửa tháng rồi, khi đó cô còn đang giận dữ với Lam Tuấn Kiệt, vốn dĩ cô đã che giấu rất tốt, mỗi ngày đều hoàn thành công việc yêu cầu, chỉ càng ngày càng ít lên nói chuyện với Lam Tuấn Kiệt thôi, không nghĩ tới ngày hôm qua đột nhiên Lam Tuấn Kiệt lại phát hỏa, anh ấy đuổi cô cút đi, xin cô rời khỏi tầm mắt của anh, nói không muốn nhìn thấy một bộ nửa sống nửa chết này của cô, để cho cô ở nhà suy nghĩ rốt cuộc có muốn làm công việc này hay không rồi lại trở lại đi làm.

Anh ta dựa vào cái gì mà nổi giận chứ, cô cũng đang muốn tức giận đây, trên báo đưa tin nói anh đính hôn với một thiên kim tiểu thư của gia đình nào đó, không có lửa làm sao có khói, không phải là anh thích Khả Ly sao? Vì sao còn muốn nghe theo sự sắp xếp của gia đình cưới thiên kim tiểu thư cái gì chứ, không có việc gì lại nổi giận với cô, cô thật sự là chịu đựng đủ rồi! Không làm thì không làm, từ chức thôi chứ gì, như vậy cũng không cần mỗi ngày đối mặt với anh ta nữa!

Lúc Hứa Mỹ An nói từ chức, nói không hiềm lạ gì anh ta, Lam Tuấn Kiệt cũng nổi giận, anh chỉ thiếu mỗi không nói rõ yêu cô mà thôi, chăm sóc cô mọi nơi, sắp xếp mọi thứ trên mặt công việc, giúp cô giải quyết tốt hiệu quả, về mặt sinh hoạt thì chuẩn bị cho cô những đồ mà cô thích ăn, lúc chụp ảnh đều là anh bận rộn còn cô thì ngủ, có người người đại diện nào mạng tốt như cô không chứ? Thế mà cô không nhận thức được một chút nào, có lẽ, có người nói đúng, phải để tâm đến người thì sẽ cảm nhận được những gì người đó làm ình, cho nên cô căn bản là không thêm để ý đến anh, nghĩ tới điều này anh cũng cảm thấy thật sự mệt mỏi chán nản, gần đây, sự bức bách từ gia đình đã khiến anh rất phiền lòng rồi.

“Mình còn chưa có hỏi cậu, sao Nghệ Tĩnh lại sa thải cậu? Mình hỏi trưởng phòng Lâm, bà ấy nói là cấp trên trực tiếp ra lệnh, cậu đắc tội người nào sao?” Hứa Mỹ An bỏ qua câu hỏi của Khả Ly cuộn người trên ghế sofa lười nhác hỏi ngược lại.

Khả Ly bỏ túi xách ngồi vào một chỗ khác trên ghế sofa, “Cái này mình cũng không hiểu ra sao cả, hình như cũng không có đắc tội ai cả, thôi quên đi! Sa thải thì cũng đã sa thải rồi, bây giờ công việc của mình rất tốt, các đồng nghiệp cũng rất tốt, mình rất thích.”

“Vậy là tốt rồi! Cậu và anh trai mình thật sự không thể nào sao?” Hứa Mỹ An nhìn chằm chằm Khả Ly hỏi, vấn đề này đã từng hỏi một lần từ nửa năm trước đến nay cô cũng sẽ không nhắc lại nữa, lúc này vẫn nhin không được hỏi lại một lần.

Khả Ly quay sang liếc mắt nhìn Hứa Mỹ An một cái, thấy vẻ mặt của cô ấy rất chân thành, trầm mặc một lát mới nghiêm túc nói: “Mình và anh Hứa thật sự không có khả năng, quả thật anh Hứa đối với mình rất tốt, có một lần mình đã từng có ý muốn tiếp nhận anh Hứa, nhưng suy nghĩ kỹ vẫn cảm thấy quá không công bằng đối với anh Hứa, mình biết anh Hứa không ngại với quá khứ của mình, nhưng còn tương lai đâu? Anh ấy không nên cưới một người vợ mà trái tim không hướng về anh ấy!”

“Khả Ly! Cậu nói trái tim! Vậy trái tim cậu rốt cuộc đặt ở đâu? Cậu yêu ai? Vì sao ngay cả mình cũng không chịu nói ra chứ?” Hứa Mỹ An đột nhiên có chút kích động.

Khả Ly thấy cô ấy như thế hơi kinh ngạc, nhưng vẫn thành thật trả lời nói: “Không phải mình không muốn nói với cậu, mà là. Mà là, đây chẳng qua là một lần tình cờ, mình yêu anh ấy, nhưng anh ấy lại

không biết, anh ấy cũng sẽ không yêu mình, cho nên mình mới không đề cập tới.”

“Vậy về sau cậu phải làm sao đây? Cậu vẫn cứ sống một mình như vậy sao? Nếu có người rất tốt yêu cậu, cậu cũng không cần nhắc sao?”

Khả Ly nhìn ánh mắt Hứa Mỹ An lấp lánh thở dài một hơi dựa vào sô pha nói: “Mình không biết nên trả lời cậu như thế nào nữa, mấy năm này mình vẫn bận rộn vì cuộc sống, không có thời gian suy nghĩ chuyện của bản thân, mà bây giờ, mình cũng vẫn chưa thể nghĩ đến.”

Đúng vậy, cô không có cách nào suy nghĩ đến, cô biết mình còn yêu Phong Chi Thu, cô căn bản không có khả năng nhận bất kỳ ai khác, chẳng qua việc cô yêu Phong Chi Thu lại không có cách nào nói ra ngay cả với người bạn tốt nhất.

“Mình cảm thấy vì Ngọc Ngọc cậu cũng nên kết hôn, cho thằng bé một gia đình đầy đủ, nếu người đó đủ tốt, cậu cũng nên chấp nhận anh ta!” Hứa Mỹ An nói xong câu này, trong lòng đau xót, cô thật sự có thể nhìn Lam Tuấn Kiệt và Khả Ly ở bên nhau sao? Nếu quả thật có chuyện như vậy cũng chỉ có thể rời khỏi nơi này đến một nơi rất xa mà thôi! Bất quá nếu Lam Tuấn Kiệt có thể bỏ qua sự ngăn cản của gia đình mà cưới Khả Ly thì..., cô vẫn sẽ chúc phúc cho bọn họ.

“Mỹ An, rốt cuộc thì hôm nay cậu làm sao vậy?” Khả Ly cảm thấy Mỹ An thật sự có vấn đề, trước kia cô ấy cũng không nói như vậy, cô ấy vẫn duy trì quyết định của Khả Ly, trước kia cô ấy cũng không tán thành mẹ Khả Ly nói vì thằng bé mà tìm một người đàn ông tốt gì đó.

Hứa Mỹ An giật giật khoe miệng, cố cười gượng ép nói : “Không sao, chính là đột nhiên cảm thấy tìm được một người đàn ông tốt cũng không dễ dàng, cậu nên nắm chắc, bằng không về sau.”

“Cậu yêu rồi? Rốt cuộc biết mùi vị của tình yêu có phải hay không?” Khả Ly vui vẻ ngồi xuống nghiêng người về phía Mỹ An hỏi, nhìn sắc mặt không tốt chút nào của Hứa Mỹ An do dự một chút lại nói tiếp: “Không đúng, yêu đương sẽ không phải là vẻ mặt như thế? Chẳng lẽ cậu không thích Tuấn Kiệt?”

“Cậu nói gì vậy? Mình làm sao có thể thích anh ta!” Hứa Mỹ An kích động nhảy dựng lên.

Khả Ly không nghĩ cô ấy lại có phản ứng lớn như vậy, không hiểu hỏi: “Con người Tuấn Kiệt cũng tốt lắm mà! Mỹ An cậu thật sự không thích anh ấy sao? Vậy Tuấn Kiệt.”

“Cậu không được nói vậy! Mình làm sao có thể thích cái tên tự cao tự đại kia, cả ngày gương mặt lạnh nhìn liền phiền rồi!” Hứa Mỹ An nhanh chóng cắt đứt lời nói của Khả Ly.

Nguyên bản Khả Ly muốn nói là Lam Tuấn Kiệt thích Hứa Mỹ An, lại luôn bị cô ấy đánh gãy: “Nhưng Tuấn Kiệt nói với mình.”

“Anh ta nói với cậu cái gì mình cũng không muốn nghe, dù sao mình cũng chịu đựng anh ta đủ rồi, mình đã từ chức rồi!” Hứa Mỹ An lạnh lùng nói.

“Cậu và Tuấn Kiệt cãi nhau sao? Tại sao lại muốn từ chức chứ? Cậu rất thích công việc đó mà!”

“Hiện tại không thích nữa rồi, mình muốn nghỉ ngơi một thời gian rồi nói sau!”

“Vậy cậu.” Khả Ly còn muốn hỏi tiếp, điện thoại đột nhiên vang lên, cô đành phải nhận điện thoại.

“Thế nào? Khả Ly, không có việc gì chứ?” Là Ngụy Lam Thiên, lần đầu tiên anh thấy đáng sợ về số phận của Khả Ly, lo lắng cô có chuyện gì khó xử, cho nên chủ động gọi điện thoại cho cô, anh biết người như Khả Ly cho dù có chuyện gì phỏng chừng cũng sẽ không tìm bọn anh giúp đỡ.

Trong lòng Khả Ly ảm áp, vì có thủ trưởng như vậy mà cảm thấy thật cao hứng, lại một lần nữa cảm thấy mình đến làm việc ở Thiên Vũ là đáng giá, “Không có việc gì, cảm ơn tổng giám đốc Ngụy quan tâm!”

“Không có việc gì là tốt rồi! Nếu có việc gì thì nhớ gọi cho tôi hoặc là đồng nghiệp trong công ty nhé, đã vào Thiên Vũ thì chính là người một nhà rồi, không cần lo lắng sẽ làm phiền đến chúng ta, dù sao Thiên Vũ chúng ta chính là chuyên môn giải quyết những chuyện phiền toái hiểu chưa?” Ngụy Lam Thiên vừa nói vừa nghĩ đến Phong Chi Thu, đây là vì giúp cậu ấy chiếu cô đâu, cũng không biết về sau tên kia có biết cảm ơn hay không.

“Được, cảm ơn!” Khả Ly lại cảm tạ từ đáy lòng.

Nói xong điện thoại mới phát hiện Hứa Mỹ An không chớp mắt nhìn cô chăm chăm, thấy cô cúp điện thoại mới mở miệng hỏi: “Tổng giám đốc của công ty mới? Hình như rất quan tâm đến cậu!”

“Đúng vậy! Mọi người trong công ty thật sự rất tốt, hoàn toàn khác với Nghê Tinh, giống như người một nhà vậy.” Khả Ly cười rất thỏa mãn trả lời, nhất thời đã quên lời muốn nói trước đó..., cô thật sự cảm thấy mình rất may mắn .

Hứa Mỹ An từ chối cho ý kiến nhún vai nói: “Cái vị tổng giám đốc Ngụy gì đó chắc hẳn là đàn ông! Nhất định là ông ta thích cậu rồi!”

“Đừng nói bừa! Tổng giám đốc Ngụy đã kết hôn rồi, mới không có tâm tư đó đâu!”

“Kết hôn thì làm sao! Những năm gần đây kết hôn rồi vẫn tìm người phụ nữ khác ở bên ngoài cũng rất nhiều!” Giọng nói của Hứa Mỹ An bén nhọn hơn.

Sắc mặt Khả Ly không khỏi sa sầm xuống, đúng vậy, ba cô không phải như vậy sao? Nhưng cô biết Ngụy Lam Thiên không phải người như vậy, chẳng qua không có cách nào cãi lại Mỹ An thôi.

Hứa Mỹ An nhìn thấy biểu tình của Khả Ly mới tỉnh ngộ chính mình nói lời không nên nói, muốn sửa chữa lại không biết nói cái gì cho phải, do dự một lát mới hỏi: “Khả Ly, cậu thật không có người trong lòng sao?”

Khả Ly nhìn cô ấy một cái, mới sâu kín thở dài một hơi nói: “Có, mình cũng có yêu mến một người!”

“Thật sự? Người đó là ai vậy?” Hứa Mỹ An ngồi gần về phía cô vội vàng hỏi, cho tới bây giờ cô chưa từng thấy cũng chưa từng nghe nói Khả Ly thích ai cả.

“Mình vẫn thích ba của Ngọc Ngọc, bây giờ anh ấy đã trở lại thành phố này rồi!”

37. Chương 38: Hé Lộ Bí Mật

Khả Ly khẽ cắn môi do dự trong chốc lát mới cố lấy dũng khí nói: “Là Phong Chi Thu!”

“Phong Chi Thu? Phong Chi Thu! ! ! Tổng tài của tập đoàn Tân Hải! Ôi! Trời ơi!” Hứa Mỹ An nhảy dựng lên, cũng không kịp đi dép đã kích động đi lại ngay trước sô pha, miệng cũng lẩm bẩm nói: “Đúng vậy! Đúng vậy! Khi Phong thị thu mua Nghê Tinh mình không ở đây, đến bữa tiệc chúc mừng Công ty tròn một năm mình mới nhìn thấy người thật của Phong tổng tài, lúc ấy mình còn nghĩ vì sao lại cảm thấy quen mặt như vậy, mình còn tưởng là nhìn thấy hình của anh ta ở đâu rồi cơ, hóa ra là vì anh ta trông giống Ngọc Ngọc, không đúng! Là Ngọc Ngọc giống anh ta, cậu vừa nói như vậy, mình mới nhớ tới bề ngoài của bọn họ thật sự là quá giống nhau rồi! Ông trời, trước đó sao mình lại không nghĩ đến chứ, ôi! Trời ơi!”

Lúc đó tâm tư của Hứa Mỹ An đều đặt hết trên người Lam Tuấn Kiệt, căn bản không có quan sát tỉ mỉ người đàn ông khác, dù cho Phong Chi Thu cũng rất đẹp trai, thì cô cũng không nhớ ở trong lòng, cho nên cảm thấy quen mặt cũng không có suy nghĩ nhiều lắm.

“Cậu còn nhớ vì sao mình đến quán Bar hay không? Khi đó trong nhà quyết định ỉnh đính hôn với Phong lão tổng tài, trong lòng mình không chấp nhận, nhưng lại không thể cự tuyệt được cho nên không thể không đồng ý, đêm đó đến quán bar, vốn là muốn tìm hai người chị trong nhà kia cho hả giận, không nghĩ tới sẽ gặp được Phong Chi Thu, còn u mê hồ đồ để xảy ra chuyện đó, anh ấy.....”

Khả Ly nở một nụ cười bất đắc dĩ rồi nói tiếp, “Anh ấy vốn là Hoa Hoa Công Tử (Play Boy), bạn gái khắp nơi, làm sao có thể nhớ rõ chuyện tình đêm hôm đó chứ, nhưng mình tuyệt đối không nghĩ đến anh ấy là người nhà họ Phong, mà hôm đó Phong lão tổng tài lại bất ngờ qua đời, mình đưa mẹ rời khỏi nhà họ Mạnh, vốn nghĩ sẽ sống một cuộc sống tự do, nhưng Ngọc Ngọc đến hoàn toàn là cái ngoài ý muốn, mình..... Mình không hồi hận sinh ra thằng bé, mình yêu thằng bé! Ngọc Ngọc là tất cả của mình và mẹ, cho nên mẹ con mình không thể mất đi thằng bé được cậu có hiểu không!”

“Mình biết! Mình biết! Chuyện này đúng là có chút phức tạp, nếu cậu không muốn để anh ta biết thì mình tuyệt đối sẽ không nói ra, chẳng qua, nếu bây giờ cậu vẫn còn thích anh ta, vậy cũng nên nghĩ cách đi, không thể cứ buông tha như vậy được! Có lẽ.....”

“Mình không dám hy vọng xa vời! Mình cũng không dám thử!” Khả Ly lắc đầu cắt đứt lời nói của cô, “Mình chỉ nghĩ đến sống một cuộc sống như trước, sống yên ổn là tốt lắm rồi!”

“Đừng nóng vội! Để mình nghĩ xem!” Hứa Mỹ An lại đi qua đi lại hai vòng mới ngồi trở lại sô pha đề nghị: “Bây giờ cậu sợ anh ta không thương cậu, sợ anh ta chỉ muốn con thôi có phải hay không? Vậy trước tiên chúng ta không cho anh ta biết chuyện về thằng bé, giống như những cặp trai gái bình thường, cậu có thể thử nói chuyện yêu đương với anh ta, nếu không được thì cũng không sợ sẽ mất đi Ngọc Ngọc đúng hay không?”

“Mình.....”

“Không cần do dự! Không phải là cậu yêu anh ta sao? Vì sao lại không thử xem? Mặc dù anh ta nổi tiếng là đào hoa, nhưng cậu cũng có ưu thế của mình cơ mà! Cậu suy nghĩ xem, nếu hai người yêu nhau rồi, vậy không phải sẽ rất hoàn mỹ sao? Ngọc Ngọc sẽ có một gia đình đầy đủ, có ba, mà cậu cũng không cần vất vả một mình nuôi nấng thằng bé có phải hay không? Ngọc Ngọc vốn nên có được cuộc sống tốt hơn có đúng hay không?”

“Cậu đừng nói nữa! Để mình nghĩ lại.....” Khả Ly ôm chặt chiếc gối ôm màu hồng nhặt vào trong lòng, trong đầu quay cuồng dữ dội, hình ảnh và ánh mắt còn có những lời Phong Chi Thu nói với cô từng cái đều hiện lên trước mắt, anh làm cho cô đến trụ sở chính làm việc rồi cuộc là có ý gì đây? Anh cũng hơi có ý với cô hay sao? Chẳng lẽ thật sự có thể làm theo lời Mỹ An nói sao? Không được! Không được! Cô phải thấy được ám hiệu rõ ràng thì mới có thể xác định được.

“Khả Ly! Đừng nghĩ nhiều như vậy, cậu mỗi lần gặp chuyện đều lo trái lo phải, lo lắng nhiều quá, có đôi khi mọi chuyện cũng không phức tạp như cậu nghĩ đâu.....” Hứa Mỹ An khuyên nhủ, Khả Ly không giống cô, cô luôn rất dễ xúc động, còn Khả Ly thì lại quá mức nội tâm rồi.

Hai người lại lâm vào trầm tư một lần nữa, trong lúc nhất thời cũng ném Lam Tuấn Kiệt sang một bên, dù sao chuyện lộ ra thông tin về ba của Ngọc Ngọc cũng là một chuyện bất ngờ rất lớn đối với Hứa Mỹ An.

Cuối cùng, chuông điện thoại cắt đứt sự yên tĩnh trong phòng, hai người giống như từ trong mộng tỉnh lại, nhìn đồng hồ nhìn tây một lúc mới phát hiện là tiếng chuông điện thoại vang lên từ trong túi xách của Khả Ly.

38. Chương 39: Cha Con Ruột Thịt!

“Ngụy Lam Thiên! Đây là cái gì?”

Đêm nay Ngụy Lam Thiên về nhà, chào đón anh không phải nụ hôn nóng bỏng cùng với thức ăn ngon mà là vẻ mặt lạnh lùng đầy chất vấn của vợ anh Tống Thanh.

Anh không biết chuyện gì, ôm chầm lấy âu yếm vợ cười lấy lòng hỏi: “Làm sao vậy? Không thoải mái sao? Có phải con trai của chúng ta quá nghịch ngợm hay không?”

Anh vừa nói, vừa xoa lên bụng bầu gần 6 tháng của Tống Tinh, Tống Tinh lại nhanh nhẹn tránh khỏi bàn tay của anh, cầm ảnh chụp trong tay ném về phía anh, tiếp tục giận dữ chất vấn: “Cô gái còn có đứa bé trong này là ai? Những bức ảnh này tìm được trên xe Volkswagen của chúng ta, thành thật nói rõ đi! Có phải đây là người phụ nữ bên ngoài của anh hay không?”

“Gì?” Ngụy Lam Thiên vội vàng tiếp nhận ảnh chụp, vừa nhìn lại nở ngay nụ cười, “Cùng ời, làm sao em có thể không tin người chồng như anh chứ? Đây là ảnh chụp Khả Ly mà, tại sao lại ở trên xe của em được chứ?”

“Khả Ly nào? Gọi tên thân thiết như vậy còn nói không có việc gì? Anh làm chuyện xằng bậy sau lưng tôi thì cũng thôi, vậy mà còn đem lên xe của tôi nữa?” Trước khi Tống Tinh mang thai cũng vẫn đi làm, cô có một chiếc Volkswagen để đi lại, mà Ngụy Lam Thiên là một chiếc xe việt dã của Toyota.

Ngụy Lam Thiên nhìn những bức ảnh kỹ một chút mới chợt vỡ đầu nói: “Anh nhớ ra rồi! Ngày đó Chi Thu bảo anh cho người điều tra Khả Ly thì xe của anh bị đưa đi bảo dưỡng rồi, anh mới dùng xe của em, những bức ảnh này nhất định là kẹp trong tư liệu, không ngờ lại bị rơi ra, đây là con của Khả Ly sao? Thật đáng yêu, nhìn còn rất quen mặt!”

“Ngụy Lam Thiên! Rốt cuộc thì anh đang nói thầm cái gì đó? Hôm nay nếu anh không nói rõ ràng tôi sẽ không để cho anh yên đâu!” tính tình của Tống Tinh thật ra cũng không xấu, chỉ có điều sau khi mang thai có phần cảm xúc hóa, những bức ảnh này là hôm nay nhân viên rửa xe tìm được ở trong khe cánh cửa xe của cô, nếu bình thường thì cô cũng sẽ không để trong lòng đâu, nhưng nhìn thấy hai mẹ con xinh đẹp trong bức ảnh lại nhin không được mà suy nghĩ lung tung.

“ A! Anh nhớ ra rồi! Em yêu, em mau đến xem! Thằng bé này có giống Chi Thu không? Em nhìn con người màu lam và khuôn mặt thằng bé này!” Ngụy Lam Thiên đột nhiên hưng phấn giống như phát hiện được đại lục mới vậy, hoàn toàn không đem việc vợ mình đang ăn dấm chua ở trong lòng.

Tống Tinh nghi ngờ nhận lại bức ảnh nhìn kỹ hơn, nói thật, trước đó cô chỉ chú ý đến Khả Ly, cũng hoàn toàn không nhìn kỹ đứa bé, lúc này vừa tập trung nhìn kỹ mới phát hiện quả thật là rất giống, “ Không phải rất giống, mà như từ trong một khuôn mẫu khắc đi ra vậy!”

“ Hóa ra là như vậy! Hóa ra là như vậy! ông trời, hi vọng không phải giống như anh nghĩ, điều này cũng thật quá thú vị rồi! Thật sự là quá kinh hỉ! Anh phải gọi người đi điều tra xác nhận lại một chút mới được!” Ngụy Lam Thiên lật qua lật lại bức ảnh chụp, “ Nếu đúng, thì quá tiện nghi cho cậu ta rồi, dĩ nhiên không làm gì lại có một cậu con trai lớn như vậy, thật đúng là đáng giận!”

“ Đây rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra vậy? Điều tra cái gì? Có liên quan gì đến Chi Thu?”

Ngụy Lam Thiên đắc ý kể lại mọi chuyện với Tống Tinh , một lần nữa lại nhin không được cười nói: “ Anh phải tìm người lấy một ít tóc của thằng bé để làm xét nghiệm ADN mới được, Chi Thu hoàn toàn không nhớ rõ cô ấy, tính theo tuổi của thằng bé, nếu thằng bé là con của Chi Thu, vậy bọn họ chắc chắn phải quen biết nhau vào năm mà bác Phong qua đời, khi đó đúng là Chi Thu có về nước.

Chương 39: Cha con ruột thịt 2

“ Cái tên đại thiếu gia đào hoa đó, anh ấy trêu chọc nhiều phụ nữ như vậy, không nhớ rõ cũng không có gì kì quái!” Tống Tinh bĩu môi tỏ vẻ khinh thường đối với chuyện này.

“ Anh đã nói với em, trùng hợp là Chi Thu đã hai lần tìm anh điều tra cô ấy đâu, trước tiên em đừng để lộ chuyện này, anh đoán thằng bé này nhất định là con của Chi Thu, như vậy xem ta, Khả Ly trốn tránh Chi Thu đã có lý do để giải thích rồi, cô ấy nhận ra Chi Thu, nhưng Chi Thu lại không nhớ về cô ấy, cho nên cô ấy mới không nghĩ có quan hệ với Chi Thu!”

“ Cô gái kia cũng quá ngu ngốc rồi!”

“ Không nên nói như vậy, con người Khả Ly rất không tệ, cô ấy cũng có suy nghĩ của mình...”

“ Đúng là không tệ! Anh còn nói giúp cô ấy cơ mà!” Tống Tinh lại tiếp tục ăn dấm chua.

Ngụy Lam Thiên ôm cô hôn một cái nói: “ Nếu như đúng là sự thật mà nói, chúng ta cũng nên bênh vực Khả Ly, trước kia em giận anh chạy sang Mỹ, rõ ràng cậu ấy biết cũng không nói cho anh biết hành tung của em, hại anh phải tìm lâu như vậy, lần này anh cũng phải làm cho cậu ấy nếm thử đau khổ mới được, vợ à em không muốn nhìn thấy cậu ấy kinh ngạc sao? Em không phải vẫn khinh thường cậu ấy khoe khoang mình là tình thánh đấy sao?”

“ Đúng! Chính anh ấy, nếu cái cô Khả Ly kia cũng không muốn nhận anh ấy, vậy cũng không thể trách chúng ta lừa dối, ha ha! Có trò hay để nhìn, có phải hay không?” Nếu không có quan hệ với Ngụy Lam Thiên, Tống Tinh cũng có hứng thú, vừa 2khiến61 cô sinh khí nửa ngày vô ích cũng không thể cứ như vậy quên đi.

Hai người lập tức vô cùng cao hứng tính kế Phong Chi Thu!

Người của Thiên Vũ làm việc rất nhanh nhẹn, đến chiều ngày hôm sau, Ngụy Lam Thiên đã nhận được báo cáo giám định ADN, đúng là cha con, xem ngày sinh của thằng bé, bọn họ thực sự ở bên nhau đúng vào đoạn thời gian bác Phong qua đời, vì sao Chi Thu lại không nhớ cô ấy chứ?

Ngụy Lam Thiên nhìn xuyên qua cửa kính Khả Ly đang chuyên tâm làm việc, lúc đó cô ấy mới mười chín tuổi! Chi Thu không phải không thích trêu chọc các cô gái trẻ sao? Bọn họ nhất định là chuyện tình cờ rồi, mà sự tình cờ này rõ ràng đã bị Chi Thu quên sạch sẽ, Mạnh Khả Ly nhất định là nhớ rõ, nhưng hình như

cô ấy lại không có dự định nói ra, thậm chí còn không muốn tiếp cận Phong Chi Thu nữa, bằng không sẽ không từ chối công việc ở trụ sở chính của Tân Hải.

Cẩn thận nhìn lại bản báo cáo điều tra mới, sau khi cô mang thai đã nghỉ học giữa chừng, chữa bệnh ẹ chắc hẳn đã tiêu tốn hết tiền tích lũy của họ rồi, cho nên cuộc sống sau này có vẻ túng thiếu, rất rõ ràng người nhà họ Mạnh cũng không có giúp đỡ mẹ con cô ấy, thật sự là không dễ!

Cô bé này có điểm ý tứ, Ngụy Lam Thiên nhìn kĩ bức ảnh của Mạnh Khả Ly, sau đó nhớ lại những chuyện đã xảy ra với Phong Chi Thu trong khoảng thời gian đó của 6 năm trước, khi đó bọn anh thường xuyên cùng một chỗ, đột nhiên có ánh sáng lóe lên, chính là cái buổi tối ở BAD-BOY kia, Phong Chi Thu mang một cô gái xa lạ rời đi, đó là Mạnh Khả Ly sao? Dáng người thì giống, nhưng cách ăn mặc trang điểm lại không giống, cô ấy cố ý hóa trang như vậy sao? Lúc ấy hai cô con gái khác nhà họ Mạnh cũng ở đấy, bọn họ cũng không nhận ra, nói như vậy....

Ngụy Lam Thiên đột nhiên lười phải suy đoán, vừa thấy đã đến giờ tan tầm, anh thấy Mạnh Khả Ly đang thu dọn đồ đạc chuẩn bị về nhà, vội vàng đi ra ngoài, “Khả Ly, vừa vặn có chút việc tìm cô, để tôi đưa cô về nhé!”

“Anh cả! Hôm nay thật không dễ dàng mới đến phiên em đưa Khả Ly, sao đột nhiên anh có thể đi ra cướp đoạt với em chứ?” Khả Ly vẫn chưa trả lời, Tiểu Lý với khuôn mặt trẻ con đã kêu lên đầy bất mãn.

Ngụy Lam Thiên gõ lên đầu anh ta một cái nói: “Anh cả tôi có chuyện rất quan trọng nói với Khả Ly, cậu cứ tiếp tục xếp hàng là được!”

“Xin hỏi có chuyện gì?” Khả Ly vẫn rất lễ phép, tuy rằng thực sự hâm mộ Ngụy Lam Thiên không giữ khoảng cách nói cười thoải mái với nhân viên, nhưng cũng không có biện pháp tùy ý giống như họ được.

“Lên xe nói sau, đi thôi!”

Khả Ly gật gù đầu, đi theo Ngụy Lam Thiên ra khỏi công ty, chỉ để lại Tiểu Lý đứng đó ai oán, và cả tiếng cười của những người khác.

39. Chương 40: Công Bằng 2

“Đêm đó anh cũng có mặt sao? Em cũng không nhớ rõ lắm.” Khả Ly dừng lại một chút, lại không cho là đúng, trong giọng nói mang theo ý đùa cợt: em có sức ảnh hưởng như vậy sao? Anh không biết em và anh ấy khác nhau một trời một vực sao? Bọn em gặp nhau chính là sai lầm, còn Ngọc Ngọc là một chuyện ngoài ý muốn, em hy vọng anh có thể giữ kín bí mật này giúp em, nếu anh ấy biết được, nếu như anh ấy quyết phải mang thằng bé đi thì em sẽ không thể chịu được.”

“Hóa ra em lo lắng vấn đề này, Chi Thu vẫn chưa kết hôn, vì sao em không thử cân nhắc xem.” Ngụy Lam Thiên khuyên nhủ.

Khả Ly yếu ớt cười một tiếng, tự giễu nói: “Để cho anh ấy vì thằng bé mà lấy em? Em không muốn như vậy, thân phận của em cũng không xứng với anh ấy, lại nói, cuộc sống của anh ấy trôi qua muôn màu muôn vẻ, mà em chỉ muốn sống một cuộc sống yên bình thôi.”

“Anh thấy em vẫn có thể thử xem sao, Chi Thu vẫn hỏi thăm anh về em, tin tưởng anh, cảm giác của cậu ấy đối với em là không giống, nếu em lo lắng vấn đề đứa bé, thì trước tiên anh sẽ giữ bí mật giúp em, em chấp nhận sự theo đuổi của Chi Thu, cho cậu ấy cũng cho em một cơ hội tiến xa hơn, mà anh cũng nhìn ra được em có cảm tình với cậu ấy, nếu không làm sao có thể chịu vất vả để sinh đứa bé ra như vậy chứ.” Ngụy Lam Thiên nói thẳng ra khúc mắc của Khả Ly, nhưng dù sao anh cũng vẫn cảm thấy cô ấy và Phong Chi Thu thật sự có hi vọng sẽ ở bên nhau, vì vậy cũng dốc sức khuyên nhủ.

Khả Ly im lặng, anh ấy sẽ theo đuổi mình sao? Tóm lại lần đó bị sa thải là có chuyện gì vậy? Cô vừa nhớ ra liền hỏi ra miệng: “Anh có biết tại sao Nghệ Tinh lại sa thải em không? Đúng rồi, có phải là chủ ý của anh ấy hay không?”

“Đúng vậy, cho nên anh nói cậu ấy đối với em có khác biệt mà, chẳng qua cậu ấy chưa hiểu được lòng mình thôi, nhưng anh biết, đã khi nào cậu ấy từng để ý tới một cô gái như vậy đâu, cậu ấy mới chỉ gặp em có

một lần đã muốn em đến làm việc bên cạnh cậu ấy, cậu ấy chưa bao giờ không phân biệt được giữ công việc và chuyện riêng như thế này cả.” Ngụy Lam Thiên cười nói, không khí cũng thoải mái hơn một chút.

“Điều này cũng không nói nên được cái gì, anh ấy có nhiều phụ nữ như vậy, cũng chỉ là hứng thú nhất thời mà thôi!” Khả Ly mấp máy miệng, lại hơi lo lắng hỏi Ngụy Lam Thiên : “Em đến làm việc ở Thiên Vũ có phải là ý của anh ấy hay không?”

Ngụy Lam Thiên lái xe, tự nhiên như thường điều khiển xe rẽ sang, đặc ý nói : “Em yên tâm! Cái này không phải ý của Chi Thu, là quyết định của anh, hiện tại em làm việc ở Thiên Vũ rất tốt, quan hệ với các đồng nghiệp cũng rất được, không cần suy nghĩ quá nhiều, làm việc cho tốt là được, nếu em thực sự không muốn ở bên Chi Thu, hãy chọn một người ở trong Thiên Vũ đi, đừng nghĩ đến việc nghỉ việc gì đó, anh sẽ không phê chuẩn đâu.”

“Em cũng không muốn xin nghỉ việc đâu, bây giờ tìm việc rất khó khăn, hơn nữa còn là công việc có đãi ngộ tốt như vậy nữa, chỉ cần tổng giám đốc Ngụy không sa thải em là tốt lắm rồi, em còn muốn nuôi gia đình nữa.” Khả Ly vẫn không nghĩ rằng trước đó đi tìm việc luôn bị cự tuyệt là do bọn họ giữ trò đầu, nghĩ rằng Ngụy Lam Thiên hẳn là nói lời giữ lời, bởi vậy cũng không còn lo lắng như lúc trước nữa .

“Anh chắc chắn là không sa thải em rồi, nhưng có lẽ em cũng làm việc không được lâu đâu, có người chưa từ bỏ ý định, cậu ấy sẽ đến cướp em đi đấy.” Ngụy Lam Thiên cười ha ha nói.

Khả Ly nghiêm mặt nói: “Anh có thể cam đoan với em, không nói chuyện của Ngọc Ngọc cho anh ấy biết sao?”

“Hiện tại chắc chắn anh sẽ không nói.” Ngụy Lam Thiên cười nói, trong đầu nghĩ thầm anh còn muốn xem cuộc vui đâu, “Nhưng Chi Thu cũng biết em có con, nếu tự cậu ấy phát hiện ra, thì không phải do anh đâu nhé, em cũng biết năng lực của cậu ấy đấy.”

Khả Ly không chú ý tới Ngụy Lam Thiên đang chơi chữ, nghĩ rằng chỉ cần không để Ngọc Ngọc và Phong Chi Thu gặp nhau, thì anh ấy không thể nghĩ đến được, dù sao anh ấy cũng không nhớ cô: “Vậy anh cũng không thể nói cho anh ấy biết chuyện quán Bar được!”

“Tốt, không nói, ban đầu anh cũng không nhận ra em là cô bé ngốc suýt bị lừa gạt ở quán Bar ngày đó. Nhưng anh tin Chi Thu sẽ không buông tay đâu, em hãy cho cậu ấy cơ hội theo đuổi em, không cần một mực trốn tránh, như vậy cũng không công bằng với cậu ấy chút nào, đúng không?”

Khả Ly lại im lặng, cho anh ấy cơ hội sao? Nếu anh ấy chỉ có hứng thú nhất thời, nhất thời cảm thấy mới mẻ, mà bản thân lại không giữ được lòng mình, thì sau này người đau lòng cũng là chính mình thôi, nhưng, một giọng nói khác lại hỏi ngược lại, chẳng lẽ cô thật sự không muốn cho anh ta cơ hội tìm hiểu về mình hay sao? Nói không chừng, nói không chừng anh ấy sẽ thích cô.

Ngụy Lam Thiên thấy Khả Ly lâm vào trầm tư, cũng không tiếp tục khuyên nhủ nữa, anh thấy bọn họ rất khả quan, nếu Chi Thu biết có một đứa con đáng yêu như thế, nhất định sẽ lấy Khả Ly, dù sao cậu ấy cũng cần một người vợ, nhưng mà, anh cũng nhìn ra được điều mà Khả Ly cần là tình cảm của Chi Thu, điều này cũng chứng minh cô ấy yêu Chi Thu thật lòng, cho nên, anh không ngại giúp Khả Ly nhiều hơn, không thể để cho anh chàng đó vừa ý quá được, anh âm thầm tính toán.

40. Chương 41: Mọi Tim Thế Hiện Tình Cảm

“Khả Ly, gần đây em khỏe không?” Là điện thoại của Hứa Thành Lâm, giọng nói có chút mệt mỏi còn có cảm giác đau thương u tối nữa.

Mấy ngày hôm trước gọi điện thoại cho Hứa Mỹ An thì điện thoại của cô ấy vẫn tắt máy, gọi cho Hứa Thành Lâm, cũng chỉ nói được vài câu đơn giản, hình như bệnh tình của mẹ Hứa không được khả quan. Khả Ly lo lắng trả lời: “Em vẫn tốt, mẹ Hứa thế nào rồi? Anh và Mỹ An không sao chứ!”

“Mẹ anh đã qua đời rồi, lễ tang đã xong xuôi vào hôm qua rồi.” Giọng nói của Hứa Thành Lâm hơi nghẹn ngào.

Khả Ly im lặng, trước kia Hứa Thành Lâm và Hứa Mỹ An đã từng mời cô đến nhà bọn họ chơi, cô vẫn chưa đi được, một là không muốn đưa Ngọc Ngọc đến làm phiền nhà bọn họ, hai là bởi vì tâm ý của Hứa Thành Lâm với cô khiến cho cô không được phép đi sai đường, không nghĩ tới bây giờ sẽ không có cơ hội nhìn thấy mẹ của bọn họ rồi, vì sao Mỹ An không gọi điện thoại cho cô chứ, cô bỗng phát hiện ra hai tháng nay cô và Hứa Mỹ An liên lạc với nhau ít đến không bình thường.

“Anh đừng quá đau buồn, Mỹ An, Mỹ An có khỏe không!” Khả Ly buồn buồn hỏi, cô thật sự không giỏi an ủi người khác.

Đường như tâm trạng Hứa Thành Lâm đã ổn định lại, trầm giọng trả lời “Anh sẽ phải trở về ngay rồi, không thể bỏ công việc quá lâu được, Mỹ An nói con bé đã nghỉ việc rồi, cho nên tạm thời không thể trở lại, con bé sẽ ở nhà với ba.”

“Ừm, vậy anh gửi lời hỏi thăm đến ba Hứa giúp em, nói với Mỹ An thường xuyên gọi điện cho em nhé, khi nào anh trở lại thì lái xe cẩn thận.” Khả Ly liếc nhìn tờ báo trên bàn một cái, Lam Tuấn Kiệt lại có tin tình cảm đăng báo rồi, cuối cùng cô cũng có cảm thấy có chuyện gì đó không bình thường ở đây. Mỹ An nghỉ việc nhất định có liên quan với Tuấn Kiệt, rốt cuộc giữa bọn họ có chuyện gì vậy, cô nghĩ mình nên gặp Lam Tuấn Kiệt để hỏi một chút mới được.

Lại nói vài câu, mới cúp điện thoại, tâm trạng của Khả Ly cũng tụt xuống, bên này Phong Chi Thu đã tuân thủ lời hứa của mình, nhưng vì sao trong lòng lại cảm thấy hơi mất mát chứ? Khả Ly lắc lắc đầu gọi điện thoại cho Lam Tuấn Kiệt.

“Alô, Khả Ly, có chuyện gì không?” Giọng nói của Lam Tuấn Kiệt nghe qua rất thản nhiên không hề có cảm xúc.

“Buổi tối có thời gian không? Tôi có chút việc muốn nói với anh.” Sự khác thường của Mỹ An nhất định có liên quan với Lam Tuấn Kiệt, Khả Ly thầm bực bản thân mình đã vậy còn quá trì độn, đều vì chuyện của Phong Chi Thu làm cho náo loạn hết cả.

Lam Tuấn Kiệt im lặng một lúc mới nói: “Được rồi, hiện tại cô đang ở đâu, lát nữa tôi qua đón cô.”

“Tôi đang ở tòa cao ốc Tân Vũ, 5 rưỡi tan tầm.”

“Tân Vũ, biết rồi,, 5 rưỡi tôi đến!” Lam Tuấn Kiệt nói xong cúp điện thoại.

Gần đây tâm trạng của anh đặc biệt không tốt, điện thoại của Hứa Mỹ An vẫn luôn tắt máy, không hề có tin tức, anh thật sự rất tức giận, cô ấy lại không biết lý lẽ như vậy, nói đi là đi, thật là tiêu sái, làm cho anh có cảm giác sự nỗ lực của mình thật ngu ngốc không ai bằng, vốn đã hạ quyết tâm không thềm quan tâm đến cô ấy, nhưng Mạnh Khả Ly vừa gọi điện thoại tới anh đã lập tức đồng ý gặp mặt cô ấy, cũng không cần xem qua lịch trình buổi tối, có lẽ anh vẫn muốn thông qua Khả Ly để biết tin tức của cô ấy, Lam Tuấn Kiệt nhìn di động tự cười nhạo bản thân sau đó tiếp tục công việc.

Chương 41: Mọi tìm thể hiện tình cảm 2

Nói chuyện điện thoại xong không lâu, lại thấy Phong Chi Thu mấy ngày không thấy xuất hiện đi vào văn phòng, Khả Ly vẫn không hiểu vì sao lại khẩn trương và có chút cảm xúc không rõ nữa, ngẩng đầu nhìn về phía anh, đúng lúc gặp phải ánh mắt của anh, vội vàng hoảng hốt cúi đầu xuống.

Phong Chi Thu nhin không được nỡ nụ cười bước luôn vào phòng của Ngụy Lam Thiên, mọi người ở Thiên Vũ đều biết anh, cho nên anh đi lại rất tự do, phòng làm việc gần cách bằng thủy tinh trong suốt, nhưng lại cách âm .

“Như thế nào vừa trở về đã đến thăm mình rồi, thật đúng là anh em tốt!” Ngụy Lam Thiên bỏ văn kiện trong tay xuống nói.

Phong Chi Thu không khách khí ngồi xuống đối diện anh nói : “Đúng vậy, cảm động chứ, bữa tối cậu mời!”

“Stop! Cậu mà có lòng tốt đến thăm mình sao, chắc chắn là đến xem người nào đó chứ gì.”

“Đúng vậy! Buổi tối làm phiền cậu dùng hết quyền lợi của ông chủ gọi cô ấy cùng đi ăn cơm, trong điện thoại cậu cứ chit chit chỉ mình cũng không hiểu là cậu có ý gì đâu.” Phong Chi Thu cũng không che

giấu ý đồ mình đến đây.

“Cái đó còn phải xem ý của Khả Ly, mình cũng không phải một cấp trên không có lương tâm chỉ biết bắt nạt nhân viên đâu.” Ngụy Lam Thiên Ngữ cười nói, đột nhiên lại chuyển đề tài, “Bây giờ chắc cậu đã không còn trách gì cha mình nữa rồi chứ?”

Mấy ngày nay là ngày giỗ của mẹ Phong Chi Thu, trước kia cậu ấy đã làm theo nguyện vọng của ba mình để bọn họ chôn chung với nhau. Cậu ấy vừa mới trở về bái tế bọn họ, đương nhiên là đối mặt với cả mẹ và ba, Phong Chi Thu vô ý thức gõ mặt bàn nói : “Lâu như vậy còn gì để trách móc nữa, chuyện của mẹ mình là ngoài ý muốn, đương nhiên cũng vì mình quá quật cường, đổ hết trách nhiệm lên người ba mình, mấy năm đó ông ấy cũng sống rất khổ sở, haiz!”

”Đúng vậy, nhưng cậu cũng đừng khổ sở quá, trước khi chết bác Phong vẫn còn tính toán cho cậu, Tề Đông không phải nói, tiệc đính hôn năm đó là sắp xếp cho cậu sao, Khả Ly là người vợ mà bác Phong tự mình

lựa chọn cho cậu đâu, rốt cuộc thì cậu tính thế nào”

“Mình nên tính thế nào chứ?” Phong Chi Thu lại ném vấn đề này cho Ngụy Lam Thiên, không nên trách anh quá miễn cảm, sao anh lại có cảm giác Ngụy Lam Thiên hình như đang tính kế gì đó tuy rằng không phải ác ý, nhưng cảm thấy giống như cậu ấy đang muốn cười nhạo anh chuyện gì đó.

Nhìn kỹ cũng không nhìn ra cái gì, Ngụy Lam Thiên nghiêm trọng nói: “Đây cũng không phải là vấn đề của mình, là mình thấy ở chỗ mình có nhiều an hem rất thích Khả Ly, đương nhiên, cậu bạn tốt của mình, cho nên mình hỏi tính toán của cậu trước, nếu như cậu không lấy mục tiêu kết hôn để kết giao với Khả Ly.. thì mình sẽ chọn một người tốt trong số những anh em kia cho cô ấy.”

“Cậu! phong Chi Thu hít sâu cố gắng đè một cơn giận không tên xuống, anh chàng này sao lại luôn có vẻ xem diễn thế chứ, làm cho anh tức giận đến nghiến răng, lại không thể nổi giận, “Cậu cho rằng những anh em kia của cậu có thể tranh giành được với mình sao?”

“Vì sao không thể, Khả Ly cũng không phải loại con gái nông cạn chỉ biết coi trọng bề ngoài cùng tiền tài, nếu cậu dùng cách mình đối xử với những bình hoa ngọc ngà ghê tởm mà đối xử với Khả Ly, thì mình cam đoan là cậu sẽ không thành công đâu.” Ngụy Lam Thiên tiếp tục khiêu khích.

Phong Chi Thu quay mặt liếc mắt nhìn Khả Ly một cái: “Thật không? Cậu cảm thấy cô ấy thật sự đáng giá để mình theo đuổi sao?”

“Đương nhiên, làm anh em tốt, mình không thể không nhắc nhở cậu, Khả Ly hoàn toàn đánh giá cậu dụng tâm theo đuổi, nếu không nhất định cậu sẽ hối hận.” Ngụy Lam Thiên ý vị sâu xa cười nói.

Phong Chi Thu hơi không cho là đúng, nói: “Được rồi, chuyện bữa tối, cậu gọi điện nói với cô ấy ngay đi.”

“Thật là kỳ quái, sao lại là mình mở miệng chứ, chẳng lẽ đường đường Phong thiếu mà lại không biết theo đuổi con gái như thế nào” Nói như vậy, nhưng Ngụy Lam Thiên vẫn gọi điện thoại nội bộ.

Nói vài câu đơn giản liền cúp điện thoại, chìa ra hai bàn tay ra vẻ không biết làm thế nào: “Thật ngại quá, tối nay Khả Ly đã có hẹn rồi, ngày mai mời sớm đi!”

“Đây là cô ấy muốn làm ra vẻ sao? Cố ý lấy lùi để tiến sao?” Phong Chi Thu cười lạnh nói.

Ngụy Lam Thiên không đồng ý với vẻ mặt của anh lắc đầu nói: “Theo mình biết, Khả Ly không phải là người như thế, hơn nữa mình có thể tiết lộ một tin, người có hẹn với Khả Ly là tối nay là Tuấn Kiệt người anh em tốt của chúng ta đây, ôi chao, cũng không ít tình địch đâu nhĩ! Lại đều có chất lượng tốt như vậy, nếu mình là Khả Ly cũng không biết nên chọn ai cho tốt đây!”

Ngụy Lam Thiên nhìn vẻ mặt xanh mét của Phong Chi Thu, trong lòng thầm cảm thấy dễ chịu, sự tình thật đúng là càng ngày càng tốt chơi, nhưng sao Lam Tuấn Kiệt lại tham gia vào nữa rồi, cho tới bây giờ Khả Ly còn chưa đồng ý hẹn hò với ai đâu, mấy thằng cha ở văn phòng mỗi ngày đều tranh cướp nhau cũng chỉ có thể ngoan ngoãn đưa cô ấy về nhà mà thôi, đề nghị ăn tối cô ấy đều từ chối hết.

Nhìn vẻ mặt tức giận của Phong Chi Thu, Ngụy Lam Thiên lo lắng mọi chuyện sẽ làm quá mất, tính tình của anh chàng trước mặt sau này cũng không phải dễ chọc, khéo quá thành vụng sẽ không tốt, dù sao kết

quả mà anh mong muốn là làmột nhà ba người bọn họ đoàn tụ, nghĩ nghĩ cười nói: “Chắc là có chuyện gì rồi, hôm nay cậu vừa trở về mình mời cậu ăn cơm, buổi tối nghỉ ngơi cho tốt, rồi nghĩ xem nên theo đuổi Khả Ly như thế nào nữa, cậu cũng nên thử một lần có phải không, những cô gái chưa cần vậy tay đã tự động nhào đến đâu có ý tứ gì chứ, không cần nói với mình, cậu không có lòng tin nhé, nói vậy Tinh Tinh cũng sẽ khinh bỉ cậu.” Phép khích tướng cũng dùng tới rồi

“Sao Tinh Tinh lại biết được, cậu đúng là mồm rộng quá đấy!” Phong Chi Thu cả giận nói, cái anh chàng Ngụy Lam Thiên này vẫn luôn coi vợ là số một, cô ấy luôn trách cứ anh là ngựa đực, còn luôn nói anh đừng đến gần Ngụy Lam Thiên, đừng để Ngụy Lam Thiên bị anh làm hỏng mất, đương chỉ là lời vui đùa, nhưng cô ấy thực sự cũng không đồng ý với sự bất cần đời của anh.

Ngụy Lam Thiên lại không hề thấy xấu hổ nói: “Vợ mình đối với mình thật lòng, đương nhiên mình cũng phải thành thật không giữ bí mật với vợ chứ, mấy năm nay cậu đúng là sống uống phí rồi, chờ cậu tìm được một cô gái không vì tiền tài mà toàn tâm toàn ý yêu cậu rồi nói sau! Bằng không cho dù cậu có nhiều người đẹp hơn nữa, thì cách nhìn của Tinh Tinh với cậu cũng sẽ không thay đổi đâu.”

“Quên đi, không ăn tối với cậu đâu, mình đi đây! Phong Chi Thu nói xong rời khỏi văn phòng.”

Ngụy Lam Thiên dung không đứng dậy tiễn, ngược lại, đặt chân lên bàn làm việc, tự nhiên cười nói: “Tốt quá! Đỡ tốn tiền mời một bữa cơm tối!”

Khả Ly không chú ý tới Phong Chi Thu rời đi với gương mặt lạnh lùng, cô đang nhớ lại những hành động của Hứa Mỹ An trong thời gian gần đây, nghĩ rồi cuộc thì cậu ấy và Lam Tuấn Kiệt là có chuyện gì xảy ra đây, trước đây vẫn cho rằng bọn họ là lương tình tương duyệt, chỉ cần Lam Tuấn Kiệt thổ lộ tình cảm, hai người sẽ là một đôi ngọt ngào ngào ngào, làm sao lại biến thành tình trạng như bây giờ chứ? Trước khi mẹ Hứa gặp chuyện không may Mỹ An cũng đã có biểu hiện hơi không bình thường, nhưng mà lúc đó cô lại không chú ý tới, mà trong khoảng thời gian này những tin scandal của Lam Tuấn Kiệt cũng không bình thường, quên đi, lát nữa hỏi trực tiếp anh ta đi.

Về mặt của Lam Tuấn Kiệt vẫn luôn lạnh lùng, nhưng mà lần này lại càng lạnh lùng hơn nữa, vừa gặp Khả Ly cũng đã cảm nhận được, nhưng cô cũng chỉ suy đoán trong lòng chứ không hỏi, hai người tìm một nhà hàng Tây.

Tùy tiện gọi một vài món ăn, Lam Tuấn Kiệt vẫn ngồi im lặng, không có ý định mở miệng trước, trên thực tế sau khi anh chấp nhận lời mời của Khả Ly liền thấy hối hận, cảm thấy mình thật đúng là không có tiền đồ, người ta đã không thèm để ý đến anh, anh lại vẫn cứ không nhận được muốn biết tin tức của cô ấy, làm cho trong lòng anh cảm thấy thật khó tiếp thụ.

“Anh chưa thổ lộ với Mỹ An có phải không?” Khả Ly vừa suy nghĩ lại vừa cân nhắc hỏi, cô cảm thấy điều này chính là mấu chốt.

Lam Tuấn Kiệt nghi ngờ nhìn cô hỏi: “Có ý gì?”

“Theo như em đoán, chỉ có như vậy mới có thể giải thích được mọi chuyện đã xảy ra, anh chưa từng nỏ lời với Mỹ An đúng không!” Lúc này giọng điệu của Khả Ly là khẳng định.

“Đúng vậy, tôi không có nói rõ, nhưng tôi đã làm nhiều việc như vậy chẳng lẽ cô ấy không hề cảm nhận được một chút nào sao? Không có lý do gì đã nổi giận xin nghỉ việc lại còn mất tích không thấy bóng dáng tăm hơi đâu cả, tôi nghĩ rằng căn bản là cô ấy không thèm quan tâm đến cảm nhận của tôi thôi!” Lam Tuấn Kiệt lạnh nhạt nói, anh thực sự không còn niềm tin đối với cô ấy rồi.

“Không đúng! Đột nhiên tôi nghĩ đến một chuyện, còn nhớ rõ lần đó anh đưa tôi đến bệnh viện sao? Trên báo nói nhầm một thời gian, tôi nghĩ là Mỹ An sẽ không quan tâm, cô ấy biết rõ tâm sự của tôi, nhưng bây giờ nghĩ lại thì có lẽ là cô ấy hiểu nhầm gì đó rồi, anh thử suy nghĩ một chút xem, thái độ của cậu ấy có phải bắt đầu thay đổi từ lúc đó hay không?” Cả buổi chiều nay Khả Ly cảm thấy cô nên suy nghĩ cẩn thận một vài điểm trọng yếu, lẽ ra cô cũng không phải người không nhạy bén, không nghĩ tới Mỹ An lại bởi vì cô mà trốn tránh tình cảm của mình, cái cô nhóc này! Cô thật không biết nói cái gì nữa rồi.

Lam Tuấn Kiệt buông cốc nước chần chờ nói: “Ý của em là Mỹ An hiểu lầm quan hệ của hai chúng ta? Cho nên. Cho nên hỏi cũng không hỏi liền buông tha cho tình cảm của chúng tôi? Điều này thật

quá buồn cười!”

Nói đến cuối Lam Tuấn Kiệt đã nổi giận đùng đùng, Khả Ly vội vàng nói: “Không đúng! Mỹ An có thể là bởi vì tôi, nhưng chủ yếu vẫn là vì anh không chịu nói rõ ràng, anh không hề bày tỏ tình cảm của anh đối với cậu ấy đúng hay không, cậu ấy không hề biết là anh yêu cậu ấy!”

“Điều này thì có thể nói lên cái gì chứ, mặc kệ như thế nào thì trong lòng cô ấy tình bạn đối với cô cũng đã vượt qua sự nỗ lực của tôi đối với cô ấy rồi.” Lam Tuấn Kiệt hơi mệt mỏi nói, anh vẫn đang cảm thấy rất khó chịu, hóa ra vẫn đều là một mình anh đơn phương thôi, nếu cô không coi trọng tình cảm của anh, vậy anh cũng chỉ có thể bỏ qua mà thôi.

Khả Ly nhìn ra ý nghĩ của anh, sốt ruột nói: “Anh đừng nghĩ như vậy, Mỹ An, trước kia Mỹ An chưa từng thực sự nói chuyện tình cảm, cậu ấy không rõ, cậu ấy cũng không phát hiện ra anh đối tốt với cậu ấy, cậu ấy là người hơi cầu thả, chắc hẳn anh cũng hiểu rõ, lúc trước tôi đã nói anh nên thổ lộ trực tiếp với cậu ấy thì cậu ấy mới hiểu rõ được, tại sao bây giờ anh lại có thể buông tha được chứ!”

“Chuyện tình cảm không phải là từ hai phía đó sao? Nếu cô ấy hoàn toàn không cảm nhận được, tôi cứ tự mình đa tình thì cũng có ích lợi gì đâu!” Lam Tuấn Kiệt vẫn cảm thấy rất thất vọng.

“Không đúng! Sau này chắc chắn Mỹ An đã hiểu rõ rồi, nếu không cô ấy sẽ không có thái độ khác thường như vậy, cô ấy thực thích công việc làm người đại diện của anh, lại không chút do dự xin nghỉ việc, trước kia có chuyện gì cô ấy đều sẽ nói với tôi, nhưng gần đây lại không hề liên lạc với tôi, là do tôi quá sơ suất, lúc trước tôi phiền nào vì chuyện của mình nên không chú ý tới những chi tiết này, nhất định là cậu ấy rất khó chịu.” Khả Ly ách nói.

Ánh mắt Lam Tuấn Kiệt lóe lên một cái nói: “Hiện tại cô ấy tắt máy, không ở nhà, không phải rõ ràng là không muốn cho tôi một cơ hội nào nữa đây sao? Sao tôi còn cứ cố bám chặt lấy không buông ra đâu!”

“A! Đúng rồi, tôi quên nói với anh, mẹ Hứa đã xảy ra chuyện, Mỹ An đã về quê lâu rồi, mấy ngày hôm trước mẹ cậu ấy mới qua đời, hiện tại cậu ấy đang ở nhà với ba mình.” Hứa vô đơn chí, mọi chuyện đều dồn dập đến cùng một lúc, may mắn bản thân cô nghĩ đến Mỹ An và Tuấn Kiệt có hiểu lầm, bằng không cô thật sự rất bất an.

“Tại sao có thể như vậy!” Cuối cùng thì Lam Tuấn Kiệt cũng biểu lộ cảm xúc rồi, nếu những gì Khả Ly phân tích đều là đúng, vậy thì, cô nhóc kia nhất định rất khổ sở rồi, anh lại nhận không được lo lắng cho cô.

“Đều là tôi không tốt, trước đó tôi cũng không ngờ mọi chuyện là như vậy, tin tưởng tôi, Mỹ An cũng không phải là không để ý đến anh giống như anh nghĩ đâu, nhất định là cậu ấy thích anh, cho nên anh.”

“Tốt, tôi đã biết, nhà cô ấy ở đâu?” Trong đầu Lam Tuấn Kiệt thoáng hiện dáng vẻ bi thương của một Mỹ An vẫn luôn luôn vui vẻ, thì một giây cũng không thể đợi được nữa rồi, hỏi địa chỉ của Hứa Mỹ An rồi nói lời xin lỗi với Khả Ly vội vàng rời đi, anh vội vàng muốn đi gặp Mỹ An, lúc này anh muốn nói rõ ràng với cô ấy, mặc kệ đáp án của cô ấy là cái gì, anh cũng muốn để cho cô hiểu rõ tâm ý của mình.

Khả Ly thấy anh ta rời đi, cười hờn hờ, yên lặng chúc phúc cho họ, tin tưởng nhất định hai người bọn họ sẽ hạnh phúc!

“Thật vừa khéo! Mạnh tiểu thư cũng dùng cơm một mình sao?” Nghe thấy một giọng nói quen thuộc, Khả Ly ngẩng đầu nhìn lên, thế nhưng lại là Phong Chi Thu, tại sao anh ấy lại ở chỗ này, trong lòng Khả Ly lại rối loạn!

41. Chương 42: Lâu Lắm Mới Lại Hôn

Khả Ly không chú ý tới Phong Chi Thu rời đi với gương mặt lạnh lùng, cô đang nhớ lại những hành động của Hứa Mỹ An trong thời gian gần đây, nghĩ tới cuộc thì cậu ấy và Lam Tuấn Kiệt là có chuyện gì xảy ra đây, trước đây vẫn cho rằng bọn họ là lưỡng tình tương duyệt, chỉ cần Lam Tuấn Kiệt thổ lộ tình cảm, hai người sẽ là một đôi ngọt ngào ngào ngào, làm sao lại biến thành tình trạng như bây giờ chứ? Trước khi mẹ Hứa gặp chuyện không may Mỹ An cũng đã có biểu hiện hơi không bình thường, nhưng mà lúc đó cô

lại không chú ý tới, mà trong khoảng thời gian này những tin scandal của Lam Tuấn Kiệt cũng không bình thường, quên đi, lát nữa hỏi trực tiếp anh ta đi.

Về mặt của Lam Tuấn Kiệt vẫn luôn lạnh lùng, nhưng mà lần này lại càng lạnh lùng hơn nữa, vừa gặp Khả Ly cũng đã cảm nhận được, nhưng cô cũng chỉ suy đoán trong lòng chứ không hỏi, hai người tìm một nhà hàng Tây.

Tùy tiện gọi một vài món ăn, Lam Tuấn Kiệt vẫn ngồi im lặng, không có ý định mở miệng trước, trên thực tế sau khi anh chấp nhận lời mời của Khả Ly liền thấy hối hận, cảm thấy mình thật đúng là không có tiền đồ, người ta đã không thèm để ý đến anh, anh lại vẫn cứ không nhận được muốn biết tin tức của cô ấy, làm cho trong lòng anh cảm thấy thật khó tiếp thụ.

“Anh chưa thổ lộ với Mỹ An có phải không?” Khả Ly vừa suy nghĩ lại vừa cân nhắc hỏi, cô cảm thấy điều này chính là mấu chốt.

Lam Tuấn Kiệt nghi ngờ nhìn cô hỏi: “Có ý gì?”

“Theo như em đoán, chỉ có như vậy mới có thể giải thích được mọi chuyện đã xảy ra, anh chưa từng nỏ lời với Mỹ An đúng không!” Lúc này giọng điệu của Khả Ly là khẳng định.

“Đúng vậy, tôi không có nói rõ, nhưng tôi đã làm nhiều việc như vậy chẳng lẽ cô ấy không hề cảm nhận được một chút nào sao? Không có lý do gì đã nổi giận xin nghỉ việc lại còn mất tích không thấy bóng dáng tăm hơi đâu cả, tôi nghĩ rằng căn bản là cô ấy không thèm quan tâm đến cảm nhận của tôi thôi!” Lam Tuấn Kiệt lãnh đạm nói, anh thực sự không còn niềm tin đối với cô ấy rồi.

“Không đúng! Đột nhiên tôi nghĩ đến một chuyện, còn nhớ rõ lần đó anh đưa tôi đến bệnh viện sao? Trên báo nói nhằm một thời gian, tôi nghĩ là Mỹ An sẽ không quan tâm, cô ấy biết rõ tâm sự của tôi, nhưng bây giờ nghĩ lại thì có lẽ là cô ấy hiểu nhầm gì đó rồi, anh thử suy nghĩ lại thì có lẽ là cô ấy hiểu nhầm gì đó rồi, anh thử suy nghĩ một chút xem, thái độ của cậu ấy có phải bắt đầu thay đổi từ lúc đó hay không?” Cả buổi chiều nay Khả Ly cảm thấy cô nên suy nghĩ cẩn thận một vài điểm trọng yếu, lẽ ra cô cũng không phải người không nhạy bén, không nghĩ tới Mỹ An lại bởi vì cô mà trốn tránh tình cảm của mình, cái cô nhóc này! Cô thật không biết nói cái gì nữa rồi.

Lam Tuấn Kiệt buông cốc nước chần chờ nói: “Ý của em là Mỹ An hiểu lầm quan hệ của hai chúng ta? Cho nên... Cho nên hỏi cũng không hỏi liền buông tha cho tình cảm của chúng ta? Điều này thật quá buồn cười!”

Nói đến cuối Lam Tuấn Kiệt đã nổi giận dưng dưng, Khả Ly vội vàng nói: “Không đúng! Mỹ An có thể là bởi vì tôi, nhưng chủ yếu vẫn là vì anh không chịu nói rõ ràng, anh không hề bày tỏ tình cảm của anh đối với cậu ấy đúng hay không, cậu ấy không hề biết là anh yêu cậu ấy!”

“Điều này thì có thể nói lên cái gì chứ, mặc kệ như thế nào thì trong lòng cô ấy tình bạn đối với cô cũng đã vượt qua sự nỗ lực của tôi đối với cô ấy rồi.” Lam Tuấn Kiệt hơi mệt mỏi nói, anh vẫn đang cảm thấy rất khó chịu, hóa ra đều vẫn đều là một mình anh đơn phương thôi, nếu cô không coi trọng tình cảm của anh, vậy anh cũng chỉ có thể bỏ qua mà thôi.

Khả Ly nhìn ra ý nghĩ của anh, sốt ruột nói: “Anh đừng nghĩ như vậy, Mỹ An, trước kia Mỹ An chưa từng thực sự nói chuyện tình cảm, cậu ấy không rõ, cậu ấy cũng không phát hiện ra anh đối tốt với cậu ấy, cậu ấy là người hơi cầu thả, chắc hẳn anh cũng hiểu rõ, lúc trước tôi đã nói anh nên thổ lộ trực tiếp với cậu ấy thì cậu ấy mới hiểu rõ được, tại sao bây giờ anh lại có thể buông tha được chứ!”

“Chuyện tình cảm không phải là từ hai phía đó sao? Nếu cô ấy hoàn toàn không cảm nhận được, tôi cứ tự mình đa tình thì cũng có ích lợi gì đâu!” Lam Tuấn Kiệt vẫn cảm thấy rất thất vọng.

“Không đúng! Sau này chắc chắn Mỹ An đã hiểu rõ rồi, nếu không cô ấy sẽ không có thái độ khác thường như vậy, cô ấy thực thích công việc làm người đại diện của anh, lại không chút do dự xin nghỉ việc, trước kia có chuyện gì cô ấy đều sẽ nói với tôi, nhưng gần đây lại không hề liên lạc với tôi, là do tôi quá sơ suất, lúc trước tôi phiền não vì chuyện của mình nên không chú ý tới những chi tiết này, nhất định là cậu ấy rất khó chịu.” Khả Ly ảo não nói.

Ánh mắt Lam Tuấn Kiệt lóe lên một cái nói: “Hiện tại cô ấy tắt máy, không ở nhà, không phải rõ ràng là không muốn cho tôi một cơ hội nào nữa đấy sao? Sao tôi còn cứ cố bám chặt lấy không buông ra đâu!”

“A! Đúng rồi, tôi quên nói với anh, mẹ Hứa đã xảy ra chuyện, Mỹ An đã về quê lâu rồi, mấy ngày hôm trước mẹ ấy mới qua đời, hiện tại cậu ấy đang ở nhà với ba mình.” Họa vô đơn chí, mọi chuyện đều dồn dập đến cùng một lúc, may mắn bản thân cô nghĩ đến Mỹ An và Tuấn Kiệt có hiểu lầm, bằng không cô thật sự rất bần khoản.

“Tại sao có thể như vậy!” Cuối cùng thì Lam Tuấn Kiệt cũng biểu lộ cảm xúc rồi, nếu những gì Khả Ly phân tích đều là đúng, vậy thì, cô nhóc kia nhất định rất khổ sở rồi, anh lại nhịn không được lo lắng cho cô.

“Đều là tôi không tốt, trước đó tôi cũng không ngờ mọi chuyện là như vậy, tin tưởng tôi, Mỹ An cũng không phải là không để ý đến anh giống như anh nghĩ đâu, nhất định là cậu ấy thích anh, cho nên anh...”

“Tốt, tôi đã biết, nhà cô ấy ở đâu?” Trong đầu Lam Tuấn Kiệt thoáng hiện dáng vẻ bi thương của một Mỹ An vẫn luôn luôn vui vẻ, thì một giây cũng không thể đợi được nữa rồi, hỏi địa chỉ của Hứa Mỹ An rồi nói lời xin lỗi với Khả Ly vội vàng rời đi, anh vội vàng muốn đi gặp Mỹ An, lúc này anh muốn nói rõ ràng với cô ấy, mặc kệ đáp án của cô ấy là cái gì, anh cũng muốn để cho cô hiểu rõ tâm ý của mình.

Khả Ly thấy anh ta rời đi, cười hớn hở, yên lặng chúc phúc cho họ, tin tưởng nhất định hai người bọn họ sẽ hạnh phúc!

“Thật vừa khéo! Mạnh tiểu thư cũng dùng cơm một mình sao?” Nghe thấy một giọng nói quen thuộc, Khả Ly ngẩng đầu nhìn lên, thế nhưng lại là Phong Chi Thu, tại sao anh ấy lại ở chỗ này, trong lòng Khả Ly lại rối loạn!

Đây vốn là một nhà hàng không đông khách lắm, khung cảnh rất thanh nhã, màu sắc chủ đạo là màu xanh, trang trí cực kì lịch sự tao nhã, tiếng đàn dương cầm nhẹ nhàng êm ái như dòng suối chảy trong rừng, nghe vào cảm giác thực sự vui vẻ thoải mái.

Ánh đèn dịu nhẹ trong hoàn cảnh thanh nhã như vậy lại càng làm tăng vẻ đẹp của phong cảnh, lại thêm vẻ mặt cười như không cười của Phong Chi Thu, Mạnh Khả Ly giật mình trong nháy mắt, giống như rất nhiều lần mơ đến, Phong Chi Thu đi từ từ về phía cô, cười nói “Anh đã trở về!”

Thấy Khả Ly yên lặng không nói gì, Phong Chi Thu tự nhiên ngồi xuống ghế đối diện trên bàn ăn, nhân viên phục vụ bưng thức ăn tới, tuy rằng thấy người khách nam đã thay đổi cũng hơi có vẻ kinh ngạc, nhưng dưới sự yêu cầu của Phong Chi Thu, vẫn nhanh chóng đặt suất bò hầm ở trước mặt anh. Phong Chi Thu cũng không hỏi Khả Ly, lập tức cầm lấy dao nĩa bắt đầu ăn.

“Anh, anh có chuyện gì không?” Cuối cùng Khả Ly cũng mở miệng, đối với việc anh cứ không coi ai ra gì như vậy, cảm thấy rất là bất đắc dĩ, từ khi nào thì anh đã biến thành như vậy, không còn một chút vẻ lạnh lùng như người máy của mấy năm trước nữa, bây giờ lại luôn mang theo nụ cười lưu manh trên mặt, một đôi mắt chim ưng lóe hào quang không rõ nhìn cô khiến trong lòng cô rối bời.

Phong Chi Thu vừa ưu nhã cắt miếng bò hầm vừa cười nói: “Không có việc gì, tôi đói bụng nên đến ăn cơm thôi, đúng lúc gặp Tuấn Kiệt đang vội đi, đồ ăn đã gọi rồi mà không ăn thì cũng đáng tiếc.”

Đây mà là lý do sao? Đầu Khả Ly đầy hắc tuyến, nhưng anh đã nói rõ ràng chỉ muốn ăn cơm, cô cũng không thể bỏ anh ấy lại để đi được, quên đi, ăn trước rồi nói sau, cô cúi đầu tập trung ăn suất cơm hải sản của mình.

“Cảm giác cơm của em ăn ngon hơn của anh.” Phong Chi Thu vừa nói vừa dùng đĩa xiên một con tôm từ đĩa của Khả Ly, vừa ăn vừa nói: “Ừm, vừa tươi vừa mềm, quả nhiên ăn ngon hơn rất nhiều!”

Anh ấy cố ý làm loạn đây, Khả Ly nhịn xuống ý muốn trừng mắt trước những hành động của anh, kiên trì cúi đầu không để ý đến, ăn không nói, ngủ không nói, ở nước ngoài lâu quá chỉ sợ anh ấy đã quên hết những phẩm chất tốt đẹp của tổ tông truyền lại rồi.

Thử dò xét qua mà Khả Ly vẫn mặc kệ Phong Chi Thu cũng không nói nữa, mười phút sau Phong Chi Thu đã giải quyết xong suất ăn của mình, đặt dao nĩa xuống ngồi yên lặng đánh giá Khả Ly cũng không tiếp tục cắt ngang bữa ăn của cô nữa.

Mặc dù Khả Ly không ngẩng đầu lên, nhưng cũng có thể cảm giác được ánh mắt nóng bỏng của anh ấy, haizz! Làm thế nào mới tốt đây, cơm rồi sẽ phải ăn xong, sau đó phải làm thế nào đây? Dù sao cô vẫn cảm thấy anh là có chuẩn bị mà đến.

Trong đầu đột nhiên hiện ra lời khuyên của Ngụy Lam Thiên, “Chi Thu vẫn chưa kết hôn, vì sao em không thử một lần chứ, nếu cậu ấy yêu em, một nhà ba người đoàn tụ thì không phải là rất tốt sao?”

Thật sự là cô phòng bị quá mức sao? Chẳng lẽ thật muốn thuận theo tự nhiên xem rốt cuộc anh muốn như thế nào rồi nói sau sao? Nghĩ đến đây cô nhin không được ngẩng đầu nhìn anh, ngoài ý muốn phát hiện ánh mắt Phong Chi Thu thế nhưng lại vô cùng chuyên chú, cô cuống quýt rũ mắt xuống, mặt đỏ dần lên.

chờ Khả Ly ăn xong, Phong Chi Thu gọi ngay nhân viên tính tiền, tuy rằng Khả Ly muốn nói gì đó lại nhin lại được, nói không cần anh tính tiền sao? Hình như vô ích thôi, ở trước mặt một người đàn ông bản lĩnh như thế này, chỉ sợ cô nói cũng không được rồi, anh ấy cũng không quan tâm đến một bữa cơm như vậy, quên đi, ăn cơm xong ai đi đường này là được.

“Cám ơn, cám ơn anh đã mời, tôi phải đi về rồi!” Khả Ly vội vàng nói một câu, cầm túi xách lên đi ra ngoài cửa, chưa đi được vài bước đã bị Phong Chi Thu đuổi kịp kéo tay lại.

“Tôi đưa em về!”

Khả Ly muốn thoát khỏi tay anh nhưng lại bị nắm chặt, nhìn Phong Chi Thu, đã thấy anh mỉm cười vô tội.

“Đi thôi! Xe của tôi đỗ ngay ở cửa.” Phong Chi Thu nắm tay cô đi ra ngoài, giống như một đôi yêu nhau vậy, hành động lại hết sức tự nhiên.

Trong phòng ăn còn có người khác, nên Khả Ly cũng đành ngoan ngoãn theo sát anh ra khỏi nhà hàng. Thân hình cao lớn của anh làm cô có cảm giác an toàn không giải thích được, lúc có người đi từ phía đối diện tới, anh sẽ hơi nghiêng người che chở cho cô, Khả Ly hơi trầm mê trong loại cảm giác này, nếu đây là một cuộc hẹn hò thực sự thì thật tốt, mãi cho đến lúc xe được khởi động, cô mới tỉnh táo lại.

Nhìn Phong Chi Thu anh tuấn bên cạnh, đột nhiên cô lại nổi giận, rốt cuộc thì anh ấy muốn thế nào đây? Cô thật sự muốn mặc kệ cho anh đến gần sao? Từ nhỏ đến lớn, cô đã muốn cho rằng mình là một người bị ngăn cách với hạnh phúc, bởi vì cô chưa bao giờ nhận được cái gì cho nên cũng không sợ mất đi, nhưng nếu mặc cho tình cảm của mình phát triển, mà anh lại chỉ là nhiệt tình nhất thời, thì tương lai bản thân cô còn có thể sống những ngày yên bình được nữa sao?

“Thích công việc ở Thiên Vũ sao?” Sau khi Phong Chi Thu hỏi địa chỉ của Khả Ly lại bổ thêm một câu.

Khả Ly gật gật đầu, nhẹ nhàng nói: “Rất tốt.”

“Vì sao không chịu sang bên chỗ tôi làm việc?”

Khả Ly không nói.

“Em thật sự không muốn đi, tôi cũng không miễn cưỡng, tôi chỉ hơi tò mò là vì sao em không chịu làm công việc đó. Ở thành phố G mức đãi ngộ tại trụ sở chính của Tân Hải cũng là số một số hai rồi.” Phong Chi Thu đột nhiên đưa tay phải ra cầm lấy cánh tay của Khả Ly một lần nữa, “Em sợ tôi phải không?”

“Anh, anh đừng như vậy, còn đang lái xe đây.” Khả Ly giãy ra không được, lại không dám dùng sức, đành phải dịu dàng nói lời khuyên bảo.

Phong Chi Thu lại nhất quyết không buông. “Vì sao em sợ tôi? Bởi vì chuyện trước kia sao?”

Trong lòng Khả Ly chấn động, trước kia? Anh ấy đã biết cái gì rồi?

“Sáu năm trước, nếu không phải là ba tôi đột nhiên qua đời, thì bây giờ em hẳn là vợ của tôi rồi!” Không phải chuyện mà cô nghĩ đến, nhưng anh ấy nói như vậy cũng làm cô lắp bắp kinh hãi, mở to hai mắt hỏi:

“Anh nói cái gì?”

“Ha ha, hóa ra em cũng không biết, đúng, lúc trước ba tôi cũng không có nói rõ với bên ngoài, em cũng nghĩ phải đính hôn với ông ấy sao?”

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Giọng nói của Khả Ly hơi khàn, cô cũng rất mong biết rõ nội tình.

Phong Chi Thu kéo tay của Khả Ly về phía mình nói : “Năm đó, ba tôi muốn lừa tôi về đính hôn với em, em chính là người con dâu do ba tôi đích thân chọn, đáng tiếc khi đó căn bản là tôi không muốn kết hôn, hơn nữa lại bất ngờ gặp chuyện không may, nên chuyện đính hôn cứ như vậy mà bị bỏ qua, nhưng mà ba tôi vẫn đang thực hiện lời hứa rót tiền vào cái hạng mục kia của nhà họ Mạnh.”

“Tôi và nhà họ Mạnh không có quan hệ gì cả.” Tuy rằng nghe được năm đó dĩ nhiên là thiếu chút nữa đính hôn với anh làm trong lòng Khả Ly cũng hơi kích động, nhưng vừa nhắc tới nhà họ Mạnh cô lại vẫn không muốn nghe, những gì nhà họ Mạnh gây ra cho cô chỉ có sỉ nhục, lại khiến cô nhớ tới chính mình chẳng qua là con gái của tình nhân, thân phận như vậy vẫn cách biệt một trời một vực với anh.

Phong Chi Thu nhìn cô một cái, phát hiện vẻ mặt của cô đông cứng lại, vừa quay đầu liền nghĩ lại, phương pháp của một vài người trong nhà Mạnh Huy anh cũng có nghe nói qua, nói vậy cuộc sống của cô gái nhỏ này cùng mẹ của cô ở nhà họ Mạnh cũng không như ý, bởi vậy mới rời khỏi nhà họ Mạnh sống một mình.

“Làm bạn gái của tôi!” Yên lặng một lát, Phong Chi Thu đột nhiên nói.

Khả Ly bị yêu cầu của anh làm hoảng sợ, thừa dịp anh đánh tay lái vội vàng thu tay về.

“Tôi, tôi không thích hợp.” Khả Ly ấp úng nói, hai tay đặt ở trước ngực gắt gao cầm lấy dây an toàn trước người.

“Tôi lại cảm thấy rất thích hợp, chẳng lẽ nói. Em chán ghét tôi?” Vẻ mặt Phong Chi Thu tỏ ra lo lắng. Thấy Khả Ly không lên tiếng, lại lớn giọng hỏi tới: “Tôi nói đúng rồi? Em thật sự chán ghét tôi? Vì sao?”

Xe vì phanh gấp mà phát ra tiếng động chói tai, Phong Chi Thu dừng xe ở ven đường, tháo dây an toàn nghiêng người về phía Khả Ly lại hỏi: “Vì sao không thích tôi? Tôi muốn biết nguyên nhân!”

Lần này anh hỏi hết sức nghiêm túc, Khả Ly cố lấy dũng khí nhìn về phía đôi mắt sâu thẳm của anh, khuôn mặt hoàn mỹ, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch lại nói không ra lời, trời biết, cô có thể nói mình không thích anh được sao? Không được, cô không chỉ thích anh, mà căn bản là cô yêu anh, nếu không làm sao có thể vẫn nhớ mãi không quên chứ, làm sao có thể có dũng khí lớn đến mức sinh ra con của bọn họ chứ! Nhưng cô có thể nói sao?

Anh sẽ không để ý, có cô gái nào không thích anh đâu? Có quá nhiều người thích anh rồi! Cô lại bị cho là cái gì chứ! Cô không thể lấy đứa bé ra làm lợi thế được.

Phong Chi Thu thật sự muốn hỏi cô vì sao lại như vậy, nhưng nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn trong khoảng cách gần như vậy, bởi vì khẩn trương mà trong đôi mắt sáng xuất hiện một chút sương mù, môi đỏ mọng ửng ửng khẽ nhếch, làm cho anh hoàn toàn không thể khống chế được mà phũ lên đôi môi nhỏ nhắn mê người kia.

Sự ngọt ngào không thể tưởng được khiến anh lập tức làm nụ hôn này trở nên sâu sắc hơn, thuần thực tìm kiếm được đầu lưỡi e lệ của cô để cùng dây dưa, Khả Ly chỉ cảm thấy như bị sét đánh, trong nháy mắt đầu óc như bị đập, trong ý thức chỉ có thể cảm giác được hơi thở đàn ông xa lạ lại quen thuộc của anh đang bao phủ lấy cô.

Cô không thể phản kháng, hình như cũng không muốn phản kháng, tay nhỏ bé giơ lên rồi lại buông xuống, không biết nên đẩy ra hay là muốn ôm người đàn ông vẫn quanh quẩn trong lòng cô sáu năm nay, người đàn ông duy nhất của cô, ba của con cô, giờ khắc này cô giật mình cảm giác được hạnh phúc đang ở rất gần mình, vì thế, cô không tự chủ được đáp lại.

Giờ khắc tốt đẹp này hai người đều không nghĩ dừng lại, cuối cùng là Phong Chi Thu rời khỏi môi của cô, anh nhìn đôi môi của Khả Ly sau khi bị anh hôn trở nên sáng bóng như đoá hoa hồng thật sâu, trong mắt của anh tràn đầy không dám tin, vì sao? Chẳng qua là một cái hôn, thế nhưng lại làm cho anh cảm thấy bị trầm mê, anh kinh ngạc phát hiện, ngay lúc vừa rồi, trong lòng anh xuất hiện rất nhiều thứ tình cảm xa lạ, ví dụ như yêu say đắm, ví dụ như đau lòng, lại như không tha, đều chưa từng xuất hiện.

Anh bỗng lùi lại chỗ ngồi của mình ngồi thẳng lên, lại khởi động xe, điều này thật lạ lùng, anh đã từng hôn môi rất nhiều cô gái, nhưng cho tới bây giờ chỉ đơn giản cảm nhận được dự vọng mà thôi, vì sao cô lại khác biệt? Anh không thể phủ nhận những cảm giác này, nhưng những cảm giác này quá xa lạ, có một loại khủng hoảng khiến anh không nắm bắt được, không được! Anh cần bình tĩnh lại.

Khả Ly cũng tâm hoảng ý loạn, vừa rồi cô hoàn toàn không có cự tuyệt anh, cô phát hiện mình vẫn thích thân mật với anh, từ đầu đến chân đều nhúc nhích một loại khát vọng, một loại khát vọng bị anh đòi lấy bị anh giữ lấy, cô mím chặt môi, cảm thấy vô cùng ảo não đối với ý nghĩ của chính mình.

Im lặng suốt quãng đường, rất nhanh đã đến địa điểm Khả Ly nói, xe ngừng, Khả Ly vội vàng tháo dây an toàn, muốn mở cửa xe ra nhưng lại vẫn đang bị khóa, đành phải quay đầu nhìn anh.

Phong Chi Thu lại giữ cánh tay của cô lại, kéo cô về phía mình, “Tôi muốn thử lại một lần!”

Môi của anh lại trùm lên môi của cô một lần nữa, ngọn lửa vô hình lại châm lên khát vọng của hai người một lần nữa, hô hấp dần dần dồn dập, lúc này đây hai người đều gắt gao ôm đối phương, như muốn đem cơ thể của đối phương sát nhập vào trong cơ thể của chính mình.

Khả Ly cảm giác mặt và toàn thân của cô đều giống như là phát sốt vậy, nóng bỏng đỏ rực, hôn xong rồi, cô vẫn đang rúc vào trong ngực của anh không nhúc nhích, cô sợ hãi nhìn thấy ánh mắt của anh, sợ nhìn thấy sự trêu tức hoặc là một chút gì đấy mà mình không chấp nhận được trong mắt của anh.

“Anh nghĩ là em thích anh đấy, cô gái nhỏ, nụ hôn của em không lừa được người đâu!” Trên đầu truyền đến giọng nói trầm thấp của Phong Chi Thu.

42. Chương 43: Lời Yêu Cầu Ngọt Ngào

Vội vàng chạy băng qua một tòa nhà tương đối rộng lớn, vòng ra phía sau, lại đi qua một con đường nhỏ, Khả Ly mới về tới ngôi nhà nhỏ của mình, đúng vậy, trước đó cô vẫn chưa nói cho Phong Chi Thu địa chỉ chính xác của mình, điều này tất nhiên là để tránh cho cái bí mật nhỏ ở nhà cô bị phát hiện.

Đứng tựa vào cửa rất lâu mới khiến cho trái tim đang đập kịch liệt khôi phục được tốc độ bình thường, gió lạnh ban đêm cũng điều hòa cơ thể khô nóng của cô.

“Làm bạn gái của anh.” Trước khi xuống xe Phong Chi Thu còn kêu lên từ phía sau, “Em không trả lời, coi như là đã chấp nhận rồi, trưa mai chờ anh cùng ăn cơm.”

Này tính cái gì? Trò chơi hay là một sự theo đuổi nghiêm túc? Mỹ An, Mỹ An, hiện tại cậu thế nào? Nếu như cậu đang ở đây..., nhất định mình sẽ nói mọi chuyện cho cậu biết, nhờ cậu nghĩ cách giúp mình, Khả Ly luôn luôn bình tĩnh lắm lắm, những việc khác cô có thể dùng lý trí để đối mặt, chỉ riêng đối mặt với anh, là nội tâm của cô từ đầu đến cuối đều không biết làm sao.

“Anh trở về làm việc trước đi, em còn muốn ở với ba thêm vài ngày nữa.” Mỹ An buộc tạp dề lên bận rộn trong phòng bếp, một dáng vẻ của bà chủ gia đình, thực ra chỉ là lược vài cái ngõ ngọt mà thôi. Lam Tuấn Kiệt thì nghiêng người dựa vào cửa phòng bếp nhìn cô đến mê muội.

Chính là như vậy, trong ngôi nhà nhỏ mà anh khát vọng đang cần một người phụ nữ như vậy, tuy rằng Mỹ An nấu ăn thật sự không dám khen tặng, nhưng anh thích nhìn dáng vẻ bà chủ nhỏ của cô, thực ấm áp thực an bình, “Em cùng trở về với anh đi.”

“Không được! Ba một mình rất cô đơn, em muốn ở bên ông.”

“Vậy anh ở lại với hai người.”

Bây giờ Lam Tuấn Kiệt không muốn rời khỏi Hứa Mỹ An dù chỉ là một khắc, vừa nhìn thấy dáng vẻ tiêu tụy của Hứa Mỹ An đã làm cho anh đau lòng thật lâu, mất sức chín trâu hai hổ cuối cùng cũng giải thích rõ ràng, cũng làm cho Mỹ An mở lòng, hai người mới vạch mây đen ra nhìn thấy ánh trăng sáng đâu, hiểu rõ lòng của nhau, tất nhiên không muốn tách ra nhanh như vậy rồi.

“Công việc của anh không thể không làm được, nhất định phía công ty sẽ rất lo lắng!” Hiện nay Lam Tuấn Kiệt xác thực là có rất nhiều quảng cáo, nhưng anh không muốn quan tâm, nếu không phải bởi vì giao tình với Phong Chi Thu, anh thật muốn bồi thường tiền vi phạm hợp đồng cho xong.

“Nhưng mà, anh hi vọng em có thể ở bên cạnh anh, nếu không anh không có tâm trạng mà làm việc nữa.” Lam Tuấn Kiệt đi vào phòng bếp ôm lấy cơ thể Mỹ An từ phía sau, “Bảo bối, em gầy đi nhiều quá.”

“Tốt mà! Cuối cùng cũng gầy được, rất không dễ dàng, em phải tiếp tục giữ vững mới được!” Về mặt Hứa Mỹ An hớn hở, trong khoảng thời gian này bị tình cảm tra tấn lại thêm chuyện mẹ qua đời khiến cô thực sự ăn không được, ngủ không yên quả thực đã gầy đi không ít, trước kia muốn giảm béo đều giảm không được. Thực ra trước kia cô cũng chỉ hơi có vẻ mượt mà, không tính là rất béo, chẳng qua so sánh với những cô nàng gầy trơ xương trong giới văn nghệ kia thì đúng là béo rồi.

Lam Tuấn Kiệt cúi đầu khẽ hôn một cái lên tai cô nói nhỏ: “Không cho phép gầy! Phải bồi bổ trở lại, anh thích như vậy thì ôm mới có cảm xúc.”

“Hư quá! Anh lại không đứng đắn rồi, hóa ra trước kia đều là làm bộ lãnh khốc, nói đi! Đã nghĩ tới em bao lâu rồi?” Hứa Mỹ An xoay người cười hỏi.

Lam Tuấn Kiệt cũng nhin không được mà mỉm cười, nhéo nhéo hai má trắng noãn của Hứa Mỹ An nói: “Rất lâu rất lâu rồi, lâu đến mức em cũng không nhớ rõ nữa. Trước kia mập mạp đáng yêu hơn nhiều.”

“Được rồi! Em thấy anh toàn nói những lời ca ngợi thôi, sẽ tiếp nhận toàn bộ, buổi tối em dự định tự nấu nướng để cảm ơn anh.” Mỹ An cười trêu trọc.

Lam Tuấn Kiệt nhận sai ngay, “Tay củ bảo bối non mịn như vậy, thường xuyên làm bếp cũng không tốt, hay là chúng ta ra ngoài ăn đi, hoặc là mời một bác gái đến hỗ trợ được không?”

“Có phải anh ghét bỏ em sẽ không nấu cơm hay không?” Mỹ An cúi làm ra vẻ cực kỳ ủy khuất.

“Sẽ không , anh không muốn em quá vất vả thôi!”

“Anh không cần nói nữa, em biết là anh chê em nấu nướng không ngon.” Mỹ An xoay người đưa lưng về phía Lam Tuấn Kiệt nói, bả vai hơi run run, giống như rất đau lòng vậy.

Lam Tuấn Kiệt lập tức ôm cô nói: “Làm sao có thể chứ, chỉ cần là đồ em làm, anh đều thích ăn, mà anh còn muốn ăn cả đời nữa!”

Rốt cục Hứa Mỹ An cũng nhin không được mà cười ha hả, thực ra cô cũng không thích nấu cơm , chẳng qua ở nhà không có việc gì thuận tiện thì làm thôi.

“Được lắm! Em gạt anh, xem anh sẽ phạt em như thế nào!” Lam Tuấn Kiệt phản ứng lại, hai tay lập tức cong lên chuyển qua cù lét ở hông của cô, Mỹ An muốn trốn cũng không trốn được, đành phải liên tục cầu xin tha thứ, may mắn Lam Tuấn Kiệt nhanh chóng ngừng tay.

Nhưng không đợi cô có thể phản ứng lại được, cô đã lại bị Lam Tuấn Kiệt kéo vào trong lòng, thay đổi một loại phương thức trừng phạt khác, nụ hôn nồng nàn tản mát ra hơi thở ngọt ngào nhanh chóng lan tỏa khắp phòng bếp nhỏ nhỏ, Mỹ An cũng không thẹn thùng giống như Khả Ly, rất nhanh đã biến từ bị động sang chủ động, kiễng chân, hai cánh tay ôm chặt lấy cổ Lam Tuấn Kiệt, đáp lại rất nhiệt tình.

Trong nồi ngô luộc đã chín cũng tỏa ra hương vị vô cùng ngọt ngào, hai người hôn đến khó chia cắt, cho đến khi trong phòng khách truyền ra hai tiếng ho khan, Hứa Mỹ An mới giật mình tỉnh lại, khuôn mặt lúng túng đỏ bừng, ba Hứa ra ngoài tản bộ đã về rồi.

Nhưng thực ra Lam Tuấn Kiệt lại thật sự bình tĩnh, cười cười thuận tay tắt bếp.

Ba Hứa tuy rằng không thích công việc của Lam Tuấn Kiệt, nhưng cũng không phải người quá mức cổ hủ, ông thấy rõ ràng con gái chuyển từ bi thương sang vui sướng, vài ngày nay ông cũng nhìn ra Lam Tuấn Kiệt là một người đàn ông thật sự, không hề giống loại người không đáng tin giống như ông nghĩ, bởi vậy đối với việc tình cảm của hai người phát triển cũng không có phản đối.

Con gái có phúc của con gái, sự nghiệp của con trai và con gái đều ở thành phố G, bọn trẻ cũng đều hi vọng ông có thể đến thành phố G ở cùng với bọn chúng, nhưng ông đã quen sống ở cái thành phố nhỏ này, cũng không nguyện ý rời đi.

“Cha, sao cha mua nhiều đồ ăn như vậy?” Hứa Mỹ An bưng ngô ra phòng khách mới phát hiện ba Hứa mua một đồng đồ ăn trở về.

Ba Hứa cười hiền lành nói: “Buổi tối ba nấu cơm cho các con ăn, con đây, ngay cả rau cũng không biết xào, may mắn có người không chê, nếu bỏ lỡ mất, thì biết đi đâu tìm nhà chồng đây.”

“Cha.”

“Bác trai, con nhất định sẽ không để cho Mỹ An chịu khổ, bác yên tâm giao cô ấy cho con đi.” Lam Tuấn Kiệt nắm bắt đúng thời cơ cầu hôn.

Mỹ An xấu hổ đến trừng mắt liếc anh một cái, ý tứ đó là, vẫn còn trẻ! Anh gấp cái gì chứ!

Ba Hứa lại cười nói: “Tốt tốt tốt! Bác thấy con là đứa nhỏ không tồi, trung thực ổn trọng, tính Mỹ An hơi trẻ con, sau này con phải nhân nhượng con bé nhiều hơn.”

“Con sẽ .” Lam Tuấn Kiệt cầm tay Hứa Mỹ An chính thức tỏ thái độ, Mỹ An nghe xong hết sức vui sướng, lúc trước cô cũng lo lắng ba Hứa không thích.

Ba Hứa hài lòng gật đầu nói: “Buổi tối ba nấu cho hai đứa một bữa ăn ngon, ngày mai các con trở về làm việc đi, cũng không thể trì hoãn quá lâu.” Trong khoảng thời gian này thường xuyên có điện thoại thúc giục ông cùng nghe rõ ràng.

“Không có việc gì, ba, con ở bên ba lâu hơn chút!”

“Không cần, ba không có việc gì, ba còn có rất nhiều bạn đánh cờ, cũng có rất nhiều bạn trong trung tâm hoạt động cộng đồng, con không cần lo lắng, chờ đến khi nào anh trai con kết hôn, ba sẽ chuyển đến thành phố G.”

“Bác, hay tìm một người giúp việc tới chăm sóc bác đi!” Lam Tuấn Kiệt đề nghị.

Ba Hứa vội vàng khoát tay nói: “Bác còn chưa già, thân thể cũng thật sự khỏe mạnh, bác cũng thích làm việc nhà nữa, các con đều không cần lo lắng, thực sự có việc, bác sẽ tìm người giúp việc theo giờ. Được rồi, các con xem TV đi, bác đi làm cơm chiều, đừng ăn nhiều ngô quá.”

“Yên tâm! Đồ ăn ba làm là ngon nhất rồi, con và Tuấn Kiệt nhất định sẽ ăn sạch sẽ, ba, con giúp ba rửa rau nhé!”

“Đi đi đi, con đó chỉ biết càng giúp càng rối, chờ ăn là được rồi, ba cũng chỉ làm một bữa cơm thôi, rất đơn giản, cùng xem TV với Tuấn Kiệt đi, rất nhanh là xong rồi.” Ba Hứa mang đồ ăn vào phòng bếp, căn nhà này của nhà họ Hứa mặc dù là ba gian, nhưng phòng cũng không lớn, phòng bếp cũng tương đối nhỏ, một người nấu nướng còn được, hai người lại dễ dàng vướng chân vướng tay.

Hứa Mỹ An hiểu ý của ba Hứa cũng không kiên trì nữa, lôi kéo Lam Tuấn Kiệt tới phòng của cô.

“Ba thích thanh tĩnh, em chỉ cảm thấy để ba một mình.” Nếu rời đi, trong lòng Hứa Mỹ An vẫn hơi bất an.

Lam Tuấn Kiệt an ủi: “Bây giờ thân thể của ba em rất tốt, hơn nữa bác muốn ở một mình, trước tiên chúng ta cứ đi trước, sau này em có thể thường xuyên gọi điện thoại về, chờ xong cái bộ phim kia, thì anh cũng bắt tay vào làm xong mọi chuyện, chúng ta cũng sống những ngày thoải mái, đến lúc đó nếu ba em cảm thấy cô đơn, thì chúng ta lại đón ông đến thành phố G là được.”

“Ừm, Tuấn Kiệt, vì sao anh lại đối tốt với em như vậy? Em rất bình thường, anh.” Tuy rằng Hứa Mỹ An lạc quan, nhưng đối mặt với người yêu ưu tú như vậy cũng khó tránh khỏi không tự tin.

Lam Tuấn Kiệt cười nói: “Cô bé ngốc, anh thấy nhất định là do kiếp trước anh nợ em, cho nên kiếp này Bô Tát để cho anh nhất định phải cả đời đối tốt với em, nếu không có lẽ kiếp sau sẽ không để cho anh làm người nữa rồi!”

“Ha ha! Lời này cũng quá buồn nôn!” Hứa Mỹ An làm ra vẻ bị giật mình ngã xuống đất nổi da gà, sau đó lại mấp máy miệng nói, “Nhưng em thích! Về sau anh phải nói cho em nghe mỗi ngày đó.”

“Em xác định sao? Anh nhớ trước kia hình như có người ngại anh quá dài dòng đâu.” Lam Tuấn Kiệt nhàu mày cười nói.

“Kia cũng không phải nói những thứ này, đây đều là em sai, con người đôi khi cũng có lúc sơ ý chứ, dù sao trí nhớ của anh tốt nhất, chuyện của em sẽ là chuyện của anh, sau này anh toàn quyền thay mặt là được.”

“Được! Nhưng em cũng phải đáp ứng với anh một chuyện!” Lam Tuấn Kiệt nghiêm mặt nói.

Hứa Mỹ An ngẩng đầu: “Chuyện gì?”

“Sau này có chuyện không vui, chuyện gì không chắc chắn, hoặc lo lắng chuyện gì đều phải nói cho anh biết được không? Lần này nếu không phải Khả Ly nói rõ mọi chuyện với anh, anh thật sự nghĩ em không để ý đến anh, thiếu chút nữa thì anh đã bỏ lỡ em.” Lam Tuấn Kiệt nghĩ đến loại khả năng này, trong lòng vẫn nhịn không được mà lạnh cả người, khi đó anh thật sự vô cùng nản lòng thoái chí.

“Là em không tốt, trước kia là em rất hồ đồ, sau khi đã suy nghĩ cẩn thận, em, em lại nghĩ anh thích Khả Ly, cho nên.” Hứa Mỹ An cũng cảm thấy rất xấu hổ, chính cô đã bỏ qua anh như vậy, hoàn toàn vứt bỏ hạnh phúc của mình, nhớ tới cũng rất sợ hãi.

“Cho nên đã nghĩ tặng anh cho người khác?” Lam Tuấn Kiệt không vui nói, “Chỉ một lần này, sau này không cho phép nữa, biết không? Em là một Hứa Mỹ An không sợ trời không sợ đất, đừng cảm tranh thủ đâu, không thể vì người khác mà bỏ qua anh, cũng không thể bị người phụ nữ khác dọa chạy được.”

“Sẽ không, không bao giờ nữa! Sau này ai muốn cướp anh với em, em nhất định sẽ liều mạng với cô ta!”

“Như vậy là được rồi, nhưng anh cũng sẽ không để em phải liều mạng với người khác, anh chỉ cần một mình em là đủ rồi, phụ nữ khác chỉ nhìn thôi anh cũng lười liếc mắt rồi.”

Tim của anh cũng không lớn, sau khi mẹ qua đời anh đã hình thành thói quen một mình đối mặt với tất cả, chỉ có khuôn mặt trẻ con luôn tươi cười này, từ thời nên thiếu khi cô giống như ánh mặt trời trong mùa đông chiếu sáng cõi lòng vắng lặng của anh, tuy rằng cô không nhớ, nhưng một phần khuyết thiếu trong lòng anh lại chính là cô, chỉ có cô mới có thể cho anh hoàn chỉnh cho anh hạnh phúc, trong lòng anh không còn không gian để cất chứa một người khác nữa.

Hứa Mỹ An thỏa mãn rúc vào trong lòng Lam Tuấn Kiệt, mấy ngày nay cô có cảm giác giống như nằm mơ vậy, vào lúc cô đau lòng tuyệt vọng, anh đột nhiên xuất hiện, thổ lộ rõ ràng thật sự làm cô như rơi vào trong mộng, nhưng cô biết đây là sự thật, đây là hạnh phúc của cô, cô quyết sẽ không lại buông tay.

“Giữa trưa đến phòng làm việc của anh! Anh còn có chút việc phải xử lý, không thể đi ra ngoài, thư ký sẽ chuẩn bị đồ ăn, em đi thẳng lên là được!” 11 giờ rưỡi sáng ngày hôm sau Phong Chi Thu gọi điện thoại đến.

Khả Ly khấn trương liếc mắt nhìn đồng nghiệp xung quanh một cái, cũng không có người chú ý tới cô, cô thấp giọng nói: “Anh có chuyện thì làm đi, em sẽ không đi lên, em đi nhà ăn của nhân viên ăn trưa.”

“Không được! 12 giờ 10 phút anh nhất định phải thấy em.”

“Em.” Giọng nói bá đạo từ đầu kia điện thoại làm cô chán nản.

“Nếu em không lên được, anh sẽ xuống phòng làm việc của em tìm em!”

“A! Anh. Được rồi! Em lên đây.”

“Ừm, chờ em, anh rất nhớ em!” Giọng nói của Phong Chi Thu đột nhiên dịu dàng như nước, làm cho lòng của Khả Ly lại đập lỗ một nhịp, “Em yêu, em có nhớ anh hay không thể?”

Lời ngon tiếng ngọt đến đột nhiên như vậy làm cho Khả Ly hoàn toàn không thể chống đỡ được, mà người gây ra họa ở đầu bên kia điện thoại hình như biết rõ Khả Ly bối rối, cũng không đợi cô trả lời thoải mái cười cúp điện thoại, rõ ràng chính là cố ý mà.

Để điện thoại xuống, rốt cuộc Khả Ly cũng không thể tĩnh tâm làm việc, người đáng ghét này, tối hôm qua đã hại cô trần trọc đến nửa đêm, hôm nay thế nhưng lại càng lớn mật, cô thật sự cứ bị động như vậy sao? Hừ! Cô đã suy nghĩ cẩn thận rồi, chỉ cần anh không biết chuyện đùa nhỏ, thì cô đối mặt với anh cũng không có gì đáng sợ nữa!

Cho dù đây chỉ là một cuộc chơi của anh, nếu cô đã không thể né tránh, vậy thì đối mặt đi, Ngụy Lam Thiên nói đúng, đây cũng là cơ hội của cô, nếu anh yêu cô? Cho dù không nhiều như cô yêu anh, chỉ cần anh yêu cô! Chỉ cần anh yêu cô thôi! Cô chấp nhận buông tay một lần!

Quyết định được chủ ý, trong lòng cũng bình tĩnh hơn rất nhiều, thấy thời gian cũng không còn nhiều, đối với việc gặp Phong Chi Thu quả thực cô cũng rất chờ mong, nếu không vì sao vừa nghĩ đến anh thì tim lại đập nhanh như vậy chứ! Khả Ly cười ngây ngô.

“Có chuyện gì mà cao hứng thế?” Tiểu Lưu đột nhiên tiến đến.

“A? À, không có việc gì!”

“Giữa trưa chúng ta đến tầng 2 ăn lẩu Shabu Shabu Đài Loan đi, hôm nay thời tiết cũng chuyển lạnh rồi!” Tiểu Lưu đề nghị.

Khả Ly xin lỗi lắc đầu một cái nói: “Thật ngại quá! Giữa trưa em có việc rồi.”

“À, vậy được rồi, mai kia ăn cũng được!”

Quen bị Khả Ly cự tuyệt, Tiểu Lưu cũng không kiên trì, liền đi nhà ăn của nhân viên cùng những người khác, tất nhiên cũng bị mọi người không hề ác ý giễu cợt một trận.

Khả Ly leo bộ lên một tầng, mới vào thang máy đi lên, Phong Chi Thu ở tầng 68, trong lòng vẫn hơi lo lắng, nhưng thư ký chắc hẳn đã nhận được giao phó đặc biệt của Phong Chi Thu, sau khi nhìn thấy Khả Ly lập tức đưa cô vào phòng Tổng giám đốc.

“Thư ký Trương, sau này nếu cô Mạnh đến thì không cần bấm báo, có thể trực tiếp đi vào, hiểu chưa?”

“Vâng” Người nữ thư ký mới đổi một tháng này đã ngoài 40 tuổi, ăn mặc cẩn thận tỉ mỉ, bộ dáng thực thông minh tháo vát, nghe được lời phân phó đặc biệt của Phong Chi Thu nhin không được tò mò liếc mắt nhìn Khả Ly một cái.

Khả Ly cực kỳ xấu hổ, chỉ có thể cười nhẹ, nhưng người thư ký kia cũng không nhìn nhiều, nhanh chóng lui ra ngoài, cũng đóng cửa lại giúp bọn họ.

“Ăn ở trong này, em nhìn một chút đi, thích không, buổi chiều em có thể viết mail những món ăn em thích gửi cho thư ký Trương, về sau cô ấy sẽ chuẩn bị tốt cho em.” Vốn muốn mang Khả Ly ra ngoài ăn, nhưng thời gian buổi trưa không nhiều lắm, đi ra ngoài lại nhiều người, còn không bằng hai người ăn ở văn phòng đâu, cho nên anh mới thay đổi chủ ý.

Khả Ly nhìn bữa ăn tinh xảo trên bàn, rất nhiều món, rõ ràng là phần ăn cho bốn năm người, có thể là để cho bọn họ lựa chọn, Khả Ly thấy Phong Chi Thu vẫn đang chuyên tâm nhìn máy tính, đành phải hỏi: “Anh muốn ăn cái gì?”

“Anh còn chút việc, anh ăn cái gì đều được, em cứ ăn trước đi, hoặc là em lấy một ít thức ăn lại đây, dứt anh ăn thì càng tốt!” Phong Chi Thu cười với cô, lại tiếp tục gõ bàn phím.

Khả Ly không muốn thuận theo ý của anh, ngồi xuống trước bàn, chọn một phần ăn kiểu Nhật bắt đầu ăn, mới mặc kệ anh đâu, cô thầm nghĩ ăn nhanh một chút rồi đi.

Không ngờ Phong Chi Thu không hề làm phiền cô, để mặc cô ăn, bản thân thì tập trung sửa chữa một văn bản cần dùng gấp, kỹ sư ở bên Mỹ còn đang chờ, việc này vốn là anh phải hoàn thành từ tối hôm qua, chẳng qua lúc đó anh không có tâm tư để làm thôi.

Chờ sau khi Khả Ly ăn được không sai biệt lắm, Phong Chi Thu đột nhiên mở miệng nói: “Anh muốn ăn cái món thịt viên kia!”

Khả Ly nhìn anh một cái, lại nhìn một chút thịt bò viên này, không hề động.

“Anh rất đói bụng, hình như cũng chưa ăn bữa sáng nữa!” Phong Chi Thu lại tiếp tục nói.

“VẬY ăn trước đi rồi làm việc tiếp!” Khả Ly tức giận nói.

“Nhưng người ở bên Mỹ đang đêm hôm khuya khoắc mà còn đang chờ bản vẽ của anh đây! Haiz, cứ để cho anh đói vậy.”

Khả Ly do dự một chút, rốt cục vẫn phải xiên một viên thịt đưa đến bên miệng anh, “Cũng không chậm một lát đâu, hay là anh cứ ăn cơm trước lại làm đi.”

“Nhanh thôi! Còn một chút nữa.” Phong Chi Thu hài lòng ăn thịt viên hàm hồ nói, động tác trên tay không ngừng lại chút nào, người này thật đúng là có thể một lúc làm vài việc đâu.

“Anh muốn ăn gà hầm.” Phong thiếu tiếp tục phân phó, Khả Ly liếc anh một cái, thuận theo cắt gà hầm thành từng miếng nhỏ, dứt từng miếng từng miếng cho anh ăn, người này đúng là động vật ăn thịt, vốn là cô có dứt một miếng bông cải xanh, nhưng anh không ăn.

Ăn được hơn phân nửa gà hầm, cuối cùng công việc của anh cũng hoàn thành.

Khả Ly lập tức đặt dao nĩa lên mặt bàn, Phong Chi Thu tự mình ăn, sau đó về mặt cột nhà nói: “Vẫn là cục cứng dứt ăn ngon, đến đây! Bánh ít đi, bánh quy lại, em cũng ăn một miếng.”

Phong Chi Thu cắt một miếng dứt đến bên miệng Khả Ly.

“Em no rồi!” Khả Ly không chịu ăn đồ anh dứt .

“Ăn một miếng thôi, gà hầm của nhà này ăn thật ngon, tuy rằng so với nhà hàng vẫn kém hơn một chút, nhưng chung quy cũng không tồi. Nhanh!” Phong Chi Thu chờ mong nhìn Khả Ly, cô đành phải há mồm ăn miếng thịt gà này, quả thật rất ngon, cô thật sự không biết thư ký Trương làm thế nào được vậy, lúc cô vừa mới bước vào thì những món ăn này giống như vừa được lấy ra từ phòng bếp vậy.

Không để ý sự cự tuyệt của Khả Ly, Phong Chi Thu lại liên tục dứt cho Khả Ly ăn vài loại đồ ăn, mới ngừng tay. Khả Ly vừa mới đứng lên nói cô phải đi xuống, đã bị anh kéo vào trong lòng.

Ngã ngồi ở trên đùi Phong Chi Thu, Khả Ly phát hiện mình cũng không khẩn trương giống như tưởng tượng, chỉ vừa xấu hổ vừa tức giận lại hơi ngượng ngùng chút thôi.

“Còn chưa ăn món điểm tâm ngọt đâu?” Phong Chi Thu vừa nói xong, liền hôn lên môi của cô, vẫn ngọt ngào giống như tối hôm qua, Phong Chi Thu hài lòng ôm cô chặt hơn, cô gái nhỏ này, anh xác định muốn rồi!

43. Chương 44: Dững Cầm Đối Mặt

“Thật sao? Cậu không gạt mình chứ?” Hứa Mỹ An nhin không được hét ầm lên.

Không nên trách cô ngạc nhiên như vậy, thật sự là tin tức của Khả Ly quá đột ngột rồi, mấy ngày trước cậu ấy còn kiên trì không chịu tiếp xúc với Phong Chi Thu, mà bây giờ đã có tiến triển lớn như vậy rồi, cậu ấy lại còn có thể vừa rửa rau vừa nói nữa.

“Quan hệ của bọn cậu đã tốt hơn rồi hả? Phát triển đến bước nào rồi?” Hứa Mỹ An túm lấy rau xanh trên tay Khả Ly ném vào trong nước sau đó kéo cô tới phòng khách ngồi xuống.

Hôm nay sau khi tan tầm, cô đặc biệt mua một đồng đồ ăn đồ chơi qua thăm Ngọc Ngọc, nhưng mẹ Khả Ly đưa Ngọc Ngọc sang vườn hoa nhỏ ở bên cạnh chơi chưa về, trước đó Khả Ly có nói qua điện thoại với cô là có chút việc muốn nói với cô, chẳng qua làm sao cô cũng không nghĩ đến không phải là một chút việc, mà là tin tức tốt như vậy thôi.

Khả Ly mỉm cười miệng ngậm chặt môi dưới không nói gì.

Kinh ngạc qua đi, Hứa Mỹ An bỗng nhiên lại cao hứng trở lại: “Vốn dĩ hai người cũng có nền tảng, tiến triển nhanh cũng bình thường, Khả Ly, cậu có tính toán gì không? Khi nào thì để cha con bọn họ gặp nhau? Ngọc Ngọc nhất định trông mong gặp được ba thằng bé đấy, nếu mẹ cậu biết thì nhất định cũng sẽ rất vui mừng.”

“Bây giờ mình còn chưa muốn để anh ấy biết.” Khả Ly lắc lắc đầu, hai ngày này tuy rằng quan hệ với Phong Chi Thu có tiến triển nhanh chóng, nhưng cô vẫn không thể liều lĩnh nói ra bí mật này.

Hứa Mỹ An đột nhiên giống như cũng nhớ tới cái gì, hỏi liên tiếp: “Có phải cậu lo lắng anh ta sẽ không tiếp thu hoặc là không muốn phụ trách hay không? Vì sao đến bây giờ anh ta vẫn không nhận ra cậu chứ?”

Khả Ly thấy cô ấy nóng nảy như vậy, cười khổ một cái, đối với việc anh không nhận ra cô, thực ra trong lòng cô cũng hơi thất vọng, nhưng cô cũng không hề lo lắng chuyện về Ngọc Ngọc, người sáng suốt vừa nhìn thì có thể nhận ra, hơn nữa còn có bệnh viện có thể làm giám định khoa học đâu.

Đắc Mỹ An nghĩ nghĩ lại nói: “Khả Ly, cậu không muốn nói với anh ta thì mình cũng không ép, nhưng cậu cũng không thể lơ là được, mình đã nói với cậu rồi đấy, hiện tại tất cả mọi người đang loan truyền chuyện anh ta và nhị tiểu thư của Ngụy thị đâu, nghe nói rất có thể Phong thị cùng Ngụy thị sẽ có đám hỏi.”

“Nhưng mà, mình cũng chỉ nghe nói mà thôi, cậu cũng biết những tin Bát Quái kiểu này luôn rất nhiều.” Thấy sắc mặt của Khả Ly hơi thay đổi, Hứa Mỹ An vội vàng giải thích.

Thực ra Khả Ly cũng nghe được một ít tin đồn rồi, Thiên Vũ đã có người bàn tán từ lâu, công chúa nhỏ của Ngụy thị cũng chính là em gái nhỏ nhất của Ngụy Lam Thiên, vào bữa tiệc tối ngày sinh nhật nghe nói vẫn cứ dính lấy Phong Chi Thu, từ rất nhỏ cô ấy đã biết Phong Chi Thu, cũng thích anh ấy từ nhỏ, hơn nữa gia thế của hai nhà lại tương xứng, quan hệ gần gũi, thực sự vô cùng môn đăng hộ đối.

“Anh Phong sẽ không thích cô gái trẻ như vậy. Hơn nữa các hai người còn có Ngọc Ngọc.”

Khả Ly cười khổ một cái nói: “Sao mình có thể dùng Ngọc Ngọc làm lợi thế chứ? Bây giờ cậu cũng đừng suy nghĩ nhiều, mình cho cậu biết tiến triển này, là bởi vì cậu là người bạn tốt nhất của mình, nên mình chia sẻ tâm tình với cậu, cũng không phải nói mình và anh ấy nhất định có thể thế nào cả.”

“Vậy cậu tính sao? Cậu sẽ không tiếp tục bị động tiếp thu như vậy nữa chứ? Không chỉ có Ngọc Ngọc cần ba, cậu cũng cần một người đàn ông nữa, hiện tại anh ta cũng đã chủ động đối tốt với cậu rồi, cậu nên nắm chặt lấy!” Hứa Mỹ An vừa thấy dáng vẻ yên lặng của cô thì không nhịn được kích động, cậu ấy còn muốn sống như vậy đến bao giờ chứ.

Bởi vì Khả Ly thực sự không thích anh trai của cô, cho nên cô sẽ không miễn cưỡng cậu ấy, nhưng nếu có khả năng phát triển cùng với cha của thằng bé, nếu không nắm chắc thì rất đáng tiếc, mà cô lại cảm thấy Khả Ly nhất định là yêu Phong Chi Thu, nếu không làm sao có thể kiên trì cho tới hôm nay được, chẳng qua cái người đàn ông đào hoa đáng ghét kia thật sự có vấn đề, đã lên giường một lần rồi mà sao anh ta lại không nhớ ra Khả Ly chứ.

“Được rồi, Hiện tại mình và anh ấy phát triển coi như không tệ.” Khả Ly hơi đỏ mặt nói.

“Ừm, mình chỉ muốn cậu chủ động hơn một chút, dù sao anh ta cũng là ba của con cậu, có gì đâu mà ngượng ngùng.” Hứa Mỹ An tiếp tục khích lệ, cô biết có đôi khi Khả Ly giống một chú ốc sên sợ bị thương luôn tránh trong vỏ của mình vậy.

Khả Ly dựa lưng vào sofa thở ra một hơi nói: “Không biết hình dung tình hình hiện tại như thế nào cho tốt nữa, dù sao hiện tại mình và anh ấy gặp nhau hàng ngày, nhưng anh ấy lại hoàn toàn không nhớ rõ chuyện tình năm đó, vốn dĩ mình muốn tránh né anh ấy, cậu cũng biết đấy, anh ấy có rất nhiều phụ nữ, mình không thể để anh ấy biết chuyện về Ngọc Ngọc được, nếu như anh ấy chỉ cần Ngọc Ngọc thôi thì chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

“Không thể nào? Anh ta sẽ không làm như vậy?”

“Vì sao không chứ? Mình tin chắc nếu anh ấy gặp Ngọc Ngọc cũng sẽ thích thằng bé, ai có thể không thích Ngọc Ngọc chứ, huống chi lại là con của anh ấy nữa. Nhưng mình thì khác, anh ấy không nhất thiết phải yêu mình, cậu nói mình có thể làm gì bây giờ?”

Hứa Mỹ An cũng nhăn mày, nghĩ nghĩ nói: “Vậy hai người cứ kết giao trước đã, bồi dưỡng cảm tình, nếu anh ta nghiêm túc, về sau lại nói cho anh ta biết thì sẽ càng vui mừng rồi !”

“Ừm.” Khả Ly khẽ gật đầu, trước mắt cô cũng tính như vậy.

“Chỉ cần cậu không cứ trốn tránh, trốn tránh giống như lúc trước nữa là được, ngày trước phải rời khỏi Nghệ Tĩnh có phải cũng vì anh ta hay không? Tránh né là vô ích, cậu cần phải xuất hết bản lĩnh ra nhanh chóng bắt lấy anh ta mới đúng, như vậy thì cậu có chồng, còn Ngọc Ngọc cũng có ba, tất cả đều vui vẻ!”

“Cậu thật đúng là lạc quan, hiện tại mình chẳng qua là một người phụ nữ có con nhỏ, lại không có bối cảnh gì cả, anh ấy cũng biết mình là người nhà họ Mạnh, thân phận lại thấp kém, điều kiện của anh ấy tốt như vậy, một đồng các tiểu thư danh giá mặc cho anh ấy chọn lựa, mình thì tính là gì chứ.” Tuy rằng hai người cũng có sự tiến triển nhất định, nhưng Khả Ly vẫn rất băn khoăn.

Hứa Mỹ An gõ cô một cái nói : “Cậu lại tự xem thường bản thân như vậy nữa rồi, cậu không thấy chỗ tốt của mình sao? Anh của mình cũng không phải người kém cỏi, cậu xem anh ấy cũng đã thích cậu bao nhiêu năm rồi, haiz! Mình thương anh trai mình bây giờ hoàn toàn không có cơ hội nữa rồi, còn không biết nói với anh ấy như nào mới tốt đây.”

“Anh Hứa. Mình cũng thực sự thích anh Hứa, nhưng cậu cũng biết, mình thật sự giống cậu chỉ coi anh ấy như anh trai của mình thôi. Cho dù anh ấy không trở về nước, mình cũng sẽ không cho phép trong lòng vẫn nghĩ đến người khác lại tiếp nhận tình yêu của anh Hứa đâu.”

“Mình biết, vốn dĩ anh trai mình là yêu đơn phương, cậu không cần lo lắng, mình sẽ nói rõ ràng với anh ấy. Bây giờ cậu nên quan tâm đến chuyện của cậu và anh Phong ấy, mình chờ mong sớm có kết quả tốt đẹp đâu.”

“Được, đã biết, mẹ và Ngọc Ngọc cũng sắp về rồi, bây giờ mình phải đi làm cơm, nếu không hôm nay không được ăn cơm tối mất.” Khả Ly lựa chọn tạm thời chấm dứt cái đề tài này đi vào phòng bếp.

“Hiện tại cậu và Tuấn Kiệt rất tốt!” Khả Ly vừa cắt rau vừa hỏi.

“Ừm, tốt lắm! Cảm ơn cậu, Khả Ly!”

“Cảm tạ mình làm gì, bản thân mình cũng không nghĩ đến cậu cũng có thời điểm vờ ngớ ngẩn như vậy đâu, trước kia không phải vẫn nói với mình thích sẽ tranh thủ sao, thế nhưng lại muốn đem người tặng ỉn!”

Hứa Mỹ An đi theo cô vào phòng bếp hỗ trợ rửa rau nói : “Lúc đầu mình nghĩ người Tuấn Kiệt thích là cậu, khi đó cậu lại không nói chuyện về ba Ngọc Ngọc, sau đó anh ấy lại đối với mình như vậy, cho nên.”

”Cho nên liền làm một kẻ đào ngũ! Lúc trong nhà gặp chuyện không may cũng nên nói với Tuấn Kiệt, hại anh ấy rất khó chịu. Khi đó mình vẫn thật không nghĩ tới đâu, vừa vặn gặp phải chuyện của Phong Chi Thu, trong đầu cả ngày đều lung tung lộn xộn, may mắn sau đó mình sáng tỏ cần suy nghĩ cẩn thận quan hệ nhân quả trong đó. Nếu không còn không biết cậu sẽ trốn tránh ở quê khóc bao lâu đâu.

“Anh ấy cũng muốn mình muốn chết, haiz! Bây giờ mình vẫn như đang trong mộng, cậu nói Tuấn Kiệt là một người đàn ông hoàn mỹ như vậy làm sao có thể coi trọng mình chứ? Anh ấy đối với mình thật sự quá tốt, vừa tử mĩ lại sẵn sàng, chuyện gì đều sắp xếp tốt giúp mình, chỉ cần mình ở bên cạnh là được.” Về mặt Hứa Mỹ An đầy hạnh phúc, nét mặt toả sáng, cô nhìn thấy vô cùng ngọt ngào, khó trách nói con gái hạnh phúc trong tình yêu là đẹp nhất, đúng là như thế.

Khả Ly cũng cảm thấy cao hứng thay cô ấy, “Anh ấy thật sự yêu cậu, cậu cũng thương anh ấy thật nhiều là được, nghĩ nhiều như vậy làm cái gì!”

“Đúng! Đúng vậy! Sau này mình sẽ không suy nghĩ lung tung.” Hứa Mỹ An vừa nói vừa đập tay một cái, lại chuyển chủ đề: “Cậu nhìn cậu đi! Nói người khác thì rất dễ dàng, cậu cũng biết cứ yêu nhau thật tốt là được, vì sao lại cứ chùn bước chứ, không có lòng tin với Phong Chi Thu hay là không có lòng tin với bản thân đây?”

“Mình và các cậu đâu có giống nhau, bọn mình.” Khả Ly lắc lắc đầu, cắn cắn môi nói : “Mình đã quyết định thử xem, không trốn tránh nữa, nếu, nếu kết quả không tốt, đến lúc đó nói không chừng còn muốn tìm cậu để khóc đâu.”

“Cậu không cần bi quan như vậy, Nhưng mà! Ngực của mình cũng tùy thời hoan nghênh cậu!” Hứa Mỹ An vỗ ngực nói đầy hào khí.

Khả Ly bật cười: “Làm trò! Trước kia ở trường học hình như đã có người đoán chúng ta là ‘ một đôi ’ đâu, chắc chắn là Tuấn Kiệt sẽ không chịu rồi!”

“Mặc kệ anh ấy, chúng ta là chị em tốt suốt đời, dù sao cậu có chuyện nhất định nhớ rõ còn có mình là được! Haiz, mình cảm thấy, có lẽ kiếp trước hai chúng ta là người yêu đâu, đáng tiếc đời này đều là nữ, chúng ta lại không có đồng tính, cho nên liền làm bạn tốt thôi!”

“Đây là lời thoại trong tiểu thuyết hạng ba nào vậy?” Khả Ly ha ha cười nói, một trong những sở thích lớn nhất của Hứa Mỹ An chính là tiểu thuyết ngôn tình, tin tưởng vào tình yêu của hoàng tử và công chúa, nhưng Khả Ly thì cho tới bây giờ vẫn không tin.

“Ai nha, mình nói thật”

44. Chương 45: Cuộc Hẹn Phong Ba

Lòng người thực sự rất kỳ diệu, ở phương diện tình cảm mà nói, phụ nữ biểu hiện rõ ràng hơn, nếu đã dự tính trước là phải bảo vệ cho trái tim của mình, thì mặc dù khó tránh khỏi pháp phông, nhưng cũng sẽ không có dao động quá lớn.

Nhưng mà một khi quyết định ném thữ, chấp nhận, sẽ không tự giác toàn tâm đầu nhập vào rồi, lúc này Khả Ly cũng chính là như vậy, tối hôm qua suy nghĩ cẩn thận mọi thứ xong, hôm nay cả người cũng đã khác rồi.

Nói từ buổi sáng bắt đầu đi, bình thường ăn mặc ngắn gọn, thích hợp là được, hôm nay lại ngoại lệ mất hơn mười phút đồng hồ mới lựa chọn được một chiếc váy dài màu lam, cái một chiếc ghim cài áo lên trước ngực chiếc áo len dài tay màu trắng, tóc buộc vào rồi lại buông ra, cuối cùng chỉ dùng một cái kẹp tóc bằng thủy tinh kẹp một chút, còn lại vẫn thả dài xuống ở hai bên người.

Đánh một lớp phấn mỏng trên mặt, lại bôi một lớp son môi màu hồng nhạt, cả người đã khác hẳn, nhất là ánh mắt không lừa được người, hơi lộ vẻ vui sướng, ngay cả diện mạo đều là mặt mày rạng rỡ rồi.

Cuối cùng còn nhìn nhìn tủ quần áo, trong lòng suy nghĩ phải mua hai bộ quần áo nữa, đây là bạn tri kỷ với vẻ đẹp của phụ nữ.

Bởi vì liên quan đến nghề nghiệp, vốn dĩ Ngụy Lam Thiên thực sự rất am hiểu đón lòng người thông qua biểu hiện, hôm nay vừa nhìn thấy Khả Ly thì rõ ràng cảm thấy có gì đó hơi khác, mấy ngày nay chuyện cứ đến buổi trưa cô lại đi lên văn phòng Phong Chi Thu ở trên lầu anh cũng biết.

Chẳng qua vẫn hơi nghi ngờ, lúc trước kháng cự như vậy, bây giờ sao có thể nhanh như vậy đã tiếp nhận rồi chứ? Chẳng lẽ lời khuyên của anh có tác dụng, giấu lại ngày hôm qua có hỏi Phong Chi Thu, nhưng hình như cậu ấy cũng không tính toán gần đây sẽ kết hôn, cái kỳ hạn kia chỉ còn có hai tháng nữa thôi.

“Là cô! Sao cô lại ở trong này?” Thật là khéo! Không, thật sự là không khéo, không nghĩ tới ở trong thang máy cũng có thể đụng phải Mạnh Khả Tình, Mạnh Khả Ly thăm nghĩ không hay ho, cả buổi trưa đều bị Phong Chi Thu quán quýt lấy, đã qua hai giờ vài phút rồi, cô mới thuyết phục được anh cho cô xuống làm việc, hơn nữa hôn môi đơn giản hình như càng ngày càng không thể thỏa mãn anh được nữa, nhớ tới những vuốt ve âu yếm này cô hơi đỏ mặt rồi.

“Xin chào! Tôi làm việc ở trong này.” Tuy rằng không muốn gặp lại Mạnh Khả Tình, nhưng xuất phát từ lễ phép cô cũng không thể không trả lời, bên cạnh Mạnh Khả Tình còn có những người khác, trước mặt mọi người chắc hẳn chị ta sẽ không khiến cho cô khó xử.

“Cô đang làm việc ở trụ sở chính của Tân Hải?” Tiếng nói của Mạnh Khả Tình lớn hơn một chút.

Khả Ly lắc đầu nói: “Không phải, tôi làm việc ở công ty Thiên Vũ.”

“À, tôi biết rồi, đó là một công ty bảo an nhỏ, nghe nói ông chủ công ty đó và Phong tổng giám đốc là bạn tốt, cho nên mới có thể làm việc trong tòa nhà lớn này.” Mạnh Khả Tình bấu môi nói, xem ra chị ta chỉ biết một, lại không biết lai lịch thực sự của Ngụy Lam Thiên, đây cũng là kết quả mà Ngụy Lam Thiên cố ý điều thấp.

“Còn tưởng rằng cô đang làm việc ở Tân Hải đâu! Tôi đặc biệt đến đây gặp Phong tổng giám đốc, vốn dĩ đã hẹn trước, không nghĩ tới thư ký nói anh ta tạm thời có việc đi ra ngoài.”

Đi ra ngoài? Nhưng cả buổi trưa anh không hề ra khỏi văn phòng, vẫn quần quýt lấy cô không cho phép cô đi xuống làm việc, ở cùng anh cả buổi trưa, còn nói muốn gọi điện thoại cho Ngụy Lam Thiên xin phép giúp cô, do cô không đồng ý anh ấy mới mất hứng để cô rời đi.

Vậy mà lại dặn thư ký là không gặp ai, Khả Ly bất động thanh sắc hỏi: “Chị tìm Phong tổng giám đốc có chuyện gì sao?”

“Cô ung dung tự tại ở bên ngoài, đương nhiên không biết đến tình hình của công ty nhà chúng ta rồi, chúng ta có rất nhiều nghiệp vụ hợp tác với Hải Liên, hiện tại. Quên đi! Nói với cô cũng để làm gì đâu.” Mạnh Khả Tình nói được một nửa thì dừng lại, nhướng mắt tỏ vẻ không muốn tiếp tục nói chuyện nữa.

Vừa vặn, đến tầng 18, Khả Ly hơi gật đầu một cái bước ra khỏi thang máy.

Nhà họ Mạnh sẽ không phải lại có chuyện gì yêu cầu nhà họ Phong chứ? Phong Chi Thu cũng không phải là Phong Hải, anh còn có thể nể mặt bọn họ sao? Khả Ly cười lạnh, lại lắc đầu, chuyện của nhà họ Mạnh cũng ko có quan hệ gì với cô.

“Khả Ly, đêm nay có một chương trình nhạc kịch, giáo viên trong trường của bọn anh có vé, có đồng nghiệp đột nhiên không đi được, anh đã đề nghị anh ấy chuyển lại cho anh, không phải em rất thích nhạc kịch đấy sao, hết giờ làm anh đến đón em cùng đi xem được không?” Là Hứa Thành Lâm, trong giọng nói có chút hy vọng tha thiết.

Khả Ly nhìn đồng hồ, đã hơn năm giờ, Phong Chi Thu không có ý hẹn hò với cô, lại bỏ ý định từ chối Hứa Thành Lâm, cô cũng yêu thích nhạc kịch, vì thế trả lời: “Tốt, cảm ơn anh Hứa.”

“Bây giờ anh sẽ tới đó, lát nữa gặp.” Hứa Thành Lâm vui vẻ nói, vội vàng cúp điện thoại.

Khả Ly buông điện thoại xuống lắc lắc đầu, nghĩ rằng mình nên tìm cơ hội nói rõ ràng với Hứa Thành Lâm thì tốt hơn là để Hứa Mỹ An nói với anh ấy, không thể để anh ấy cứ tiếp tục như vậy được, mặc dù cô cũng không có hành động gì khiến cho anh hiểu lầm, nhưng nhìn thấy Hứa Thành Lâm vẫn cứ lãng phí thời gian ở trên người cô, vẫn làm cho cô hết sức bứt rứt.

Chương trình nhạc kịch bắt đầu lúc 7 giờ tối, bởi vì thời gian quá gấp, nên sau khi Hứa Thành Lâm đón Khả Ly, cũng chỉ có thể tìm một nhà hàng nhỏ ăn vài thứ, đã phải vào nhà hát rồi .

Đúng là vở nhạc kịch nổi tiếng, bảy giờ kém 20 phút, đã ngồi gần đầy chỗ rồi, có không ít đồng nghiệp của Hứa Thành Lâm có mặt, chỗ ngồi của mọi người đều ở lô số 1, thấy Khả Ly khó tránh khỏi tò mò đánh giá.

Hứa Thành Lâm thoải mái giới thiệu Khả Ly với đồng nghiệp, bạn bè, cái từ này hình như không thể thỏa mãn lòng hiếu kỳ của một vài người phụ nữ, Khả Ly thể là cô nhìn thấy trong mắt của một hai người giáo viên nữ hiện lên tia ghen tị, cô ung dung mỉm cười chào hỏi với mọi người.

Nghiêng đầu nhìn nhìn tâm tình không tồi Hứa Thành Lâm, dáng người của anh thon dài, tướng mạo lịch sự, tính cách cũng nho nhã lễ độ, hai mươi chín tuổi, người đàn ông độc thân giữ mình trong sạch, đương nhiên sẽ có người thích rồi, điều này làm cho Khả Ly càng thêm xác định phải nghĩ biện pháp làm cho Hứa Thành Lâm hết hy vọng với cô mới tốt, bằng không có thể anh vẫn sẽ cự tuyệt tình cảm chân thật của những người khác, như vậy sẽ không tốt.

“Thế nào? Anh cảm thấy không tồi đâu.” Sau khi ngồi xuống, Hứa Thành Lâm hỏi Khả Ly đang chuyên tâm nhìn tờ áp phích tuyên truyền trong tay.

Thực ra Khả Ly đã xem xong lâu rồi, nhưng lại không biết nói cái gì cho phải, nên cứ lật qua lật lại để xem, thấy anh hỏi liền cười nói: “Cho dù không xem giới thiệu nội dung, chỉ nhìn tình hình này cũng biết nhất định là không tồi rồi.”

“Đúng vậy, Mễ Lan • Đạt Long không chỉ có giọng hay, biểu diễn tốt, mà còn vẫn luôn dốc sức cho sự nghiệp từ thiện nữa, một phần ba thu nhập của cô ấy đều được quyên góp cho tổ chức từ thiện, hơn nữa từ khi cô ấy ra mắt đến nay vẫn không ngừng được tán dương, không có bất kỳ tin tức phản đối nào, nghe nói bản thân cô ấy cũng rất có sức quyến rũ và cá tính độc đáo.” Hứa Thành Lâm ở một bên bổ sung.

Khả Ly nhìn hình ảnh cô gái rực rỡ trên poster, tuổi cũng không lớn, không nghĩ tới mới ra mắt một năm đã có lực ảnh hưởng lớn như vậy, tất nhiên cũng có liên quan đến việc tuyên truyền, nhưng nói vậy sự trả giá của bản thân cô ấy cũng không phải bình thường, trong đôi mắt sâu thẳm kia lóe ra sự trí tuệ thông minh rồi.

Khả Ly nghe Hứa Thành Lâm tiếp tục giới thiệu, cũng không khỏi mỉm cười tán thưởng, cô gái như vậy tự nhiên làm cho người khác đặc biệt tán thưởng lại vừa thực tâm yêu thích.

Hội trường âm nhạc đột nhiên tối đen, đã đến giờ rồi, trên sân khấu có vài tiếng động, vở kịch sắp bắt đầu, khán giả rất nhanh đã tự giác im lặng.

Âm nhạc dâng lên đầy nhiệt huyết, khi thì tình cảm mãnh liệt cao vút khi thì thâm tình uyển chuyển, tiếng ca đã bắt đầu vang vọng ở toàn bộ âm nhạc trong phòng, ánh sáng phù hợp, quần áo và trang sức thay đổi theo nội dung vở kịch, còn có sự phối hợp không chê vào đâu được của cả nhóm diễn viên, đây đúng là một sân khấu gây xúc động lòng người.

Thoát khỏi loại tình yêu cũ rích, nam nữ nhân vật chính tích cực hướng về phía trước, cùng nóng bỏng theo đuổi tình yêu của nhau càng làm rung động trái tim người xem. Mà tiếng nói tự nhiên của Milan • Đạt Long càng giống như ánh nắng sáng sớm hay tia chớp trong bão táp làm cho người ta nghe hoài cũng không thấy chán, một sân khấu kịch như vậy đương nhiên là phi thường thành công rồi.

Tất cả mọi người đều say mê trong đó, làm cho khi màn sân khấu chậm rãi hạ xuống trong hội trường vang lên tiếng vỗ tay vang dội như sấm, Khả Ly cũng kích động vỗ tay, quả thật xem trực tiếp phần kịch hơn xem qua màn hình nhiều lắm, các diễn viên lại đi ra chào cảm ơn.

Tất cả người xem đều đứng lên, Khả Ly nhìn không được mọi người xung quanh đang kích động, đột nhiên trên hàng ghế VIP ở lầu 2 có bóng dáng quen thuộc hấp dẫn ánh mắt của cô, là Phong Chi Thu, bên cạnh anh có một cô gái xinh đẹp đang kích động đến mức giật nảy mình, anh cũng không chuyên tâm nhìn diễn viên trên sân khấu lắm, đang mỉm cười nhìn cô bé kia, trong mắt có sự cưng nể.

Vào lúc cô gái không kiêng nể gì ôm lấy Phong Chi Thu, trong nháy mắt trái tim của Khả Ly rơi xuống vực sâu, anh không đẩy cô ấy ra, ngược lại nhẹ nhàng ôm eo của cô gái, miệng nói gì đó, cô gái nghịch ngợm cười, đến khi cô gái vừa hôn trên mặt anh, Khả Ly vội vàng quay đầu đi.

“Chúng ta đi thôi!” Khả Ly vỗ vỗ Hứa Thành Lâm vẫn còn đang chìm trong sự kích động, dẫn đầu đi ra ngoài.

Hứa Thành Lâm vội vàng đi theo: “Đi ăn khuya đi, trước đó cũng chưa ăn bao nhiêu.”

“Không được, em muốn về nhà, em hơi mệt.”

“Được rồi, em cảm thấy thế nào? Thích vở nhạc kịch này sao?” Hứa Thành Lâm còn không phát hiện thấy Khả Ly kỳ lạ.

“Rất thích, cảm ơn anh Hứa.”

Hứa Thành Lâm đột nhiên kéo tay Khả Ly lại, trong mắt lóe ra vẻ vội vàng: “Khả Ly, vì sao em vẫn cứ khách khí như vậy, em không cần phải khách khí với anh như vậy, em biết rõ, anh.”

“Anh Hứa!” Khả Ly nói to, gấp dòng người đã bắt đầu đi ra khỏi hội trường âm nhạc, giọng nói của cô lại nhỏ xuống, uyển chuyển nói: “Vẫn là cảm ơn anh! Có thể có một người anh trai như anh vậy là vận may của em.”

Lời này của cô chắc hẳn đã rõ ràng rồi chứ, ánh mắt Hứa Thành Lâm rõ ràng ảm đạm, nhưng anh vẫn chưa buông tay Khả Ly ra, thấy dòng người di chuyển càng ngày càng đông, đành phải lôi kéo cô đi đến bãi đỗ xe.

“Anh Hứa.”

“Anh chỉ muốn nói chuyện rõ ràng với em.” Giọng nói của Hứa Thành Lâm hơi trầm thấp cũng ẩn chứa cố chấp. Anh khát vọng Khả Ly chấp nhận tình cảm của mình, nhưng lại không muốn vì Khả Ly không tiếp nhận anh mà phá hỏng mối quan hệ trước kia, dù sao anh cũng phải nói cái gì đó, gần đây Khả Ly thay đổi anh cũng cảm nhận được, cho nên anh nghĩ mình thật sự đã không còn chút cơ hội nào nữa rồi, anh nhất định phải nói ra.

Khả Ly đành phải thuận theo đi theo anh về phía ô tô, nói rõ cũng tốt, bất kể như thế nào, mấy năm nay Hứa Thành Lâm quan tâm chăm sóc cho cô và con trai cô như vậy, cô không thể không cảm kích.

“Anh Phong, em đói bụng, chúng ta đi ăn cái gì được không, bây giờ còn sớm.” Ngụy Lam Tâm rất vui, vỗ nhạc kịch hoàn mỹ như vậy, lại còn có người mình thích nhất ở bên cạnh, thật sự là quá hạnh phúc rồi, cô hy vọng niềm hạnh phúc này có thể tiếp tục.

“Không còn sớm, anh đưa em về, cô gái ngoan phải về nhà sớm một chút, đi ngủ sớm một chút mới tốt.” Phong Chi Thu tiếp tục dụ dỗ Ngụy Lam Tâm, anh không có anh chị em, em gái của bạn tốt, anh bằng lòng yêu thương giống như em gái của mình vậy.

Biết tâm tư của Ngụy Lam Tâm, nhưng anh cũng không để ở trong lòng, chỉ coi như đam mê của cô gái nhỏ, lớn hơn chút nữa tự nhiên cô bé sẽ hiểu, Ngụy Lam Tâm vẫn chưa từ bỏ ý định lôi kéo cánh tay của Phong Chi Thu làm nũng nói: “Mới chín giờ, không muộn, người ta vì ăn mặc đẹp đi xem nhạc kịch với anh Phong vẫn chưa có ăn cơm chiều đâu.”

Đây cũng là lời nói thật, mua quần áo mới, trang điểm đã mất thời gian cả buổi chiều rồi, đến tận khi Phong Chi Thu tới đón cô mới vừa lòng kết thúc công việc, bộ lễ phục cô mặc trên người hôm nay, lộ rõ đường cong thân hình nữ tính, tóc dài cũng búi lên, có gắng làm cho chính mình chín chắn hơn nhiều, cô muốn để Phong Chi Thu thấy cô đã là một người phụ nữ thực sự chứ không phải là một cô gái nhỏ nữa.

Tuy rằng lời khen của Phong Chi Thu rất lễ độ, cô cũng rất cao hứng.

“Vậy sao, vậy. Anh đưa em về nhà cũng mất nửa giờ, em gọi điện cho trong nhà làm chút đồ ăn đi, anh còn có chút việc.” Phong Chi Thu nghe Ngụy Lam Tâm nói như vậy, lo lắng cô thật sự đói bụng, vốn dĩ cũng định đưa cô đi ăn gì đó rồi lại về, đột nhiên lại thấy được bóng dáng chiếc váy dài màu lam quen thuộc, lời nói ra liền thay đổi ngay.

Anh không nhìn lầm chứ? Cái cô gái đang khoác tay một người đàn ông khác kia là Mạnh Khả ly sao? Người phụ nữ mà giữa trưa còn bởi vì nụ hôn của anh mà ngượng ngùng đỏ bừng cả khuôn mặt thế nhưng buổi tối lại tay trong tay cùng một người đàn ông khác rồi, trong lúc nhất thời lòng anh tràn đầy lửa giận.

Mất thấy hai người lên xe, vẻ mặt Phong Chi Thu xanh mét ngồi vào trong xe của mình, nếu không phải Ngụy Lam Tâm lớn tiếng gọi, thì anh gần như muốn bỏ lại cô bé để lái xe đuổi theo rồi.

“Anh Phong, làm sao vậy?” Ngụy Lam Tâm không phải kẻ ngốc, xuất thân trong một gia đình quan chức đương nhiên cô cũng hiểu được quan sát nét mặt, chẳng qua cô không rõ làm sao mà đột nhiên anh lại thay đổi sắc mặt, chắc không phải do cô nói sai cái gì rồi chứ, hình như là nhìn thấy cái gì, có điều cô nhìn theo tầm mắt của anh đều là những người xem nhạc kịch xong về nhà thôi, cũng không có gì đặc biệt cả.

“Không có việc gì, em gọi điện thoại về đi, rất nhanh thì về đến nhà rồi.” Ngờ vực, phỏng đoán cùng phần nỗ lực làm cho anh lái xe rất nhanh, xem ra không cần đến nửa giờ là có thể về đến nơi rồi.

Sau khi đưa Ngụy Lam Tâm về nhà, anh cũng không có xuống xe, mà vội vàng nói tạm biệt sau đó lập tức quay đầu xe lại chạy về phía nhà Khả Ly.

Người phụ nữ này, vốn dĩ cho là cô khác với những người phụ nữ khác, không nghĩ tới lại dám công anh tìm người đàn ông khác, rốt cuộc thì quan hệ của cô và người đàn ông kia là gì? Cô lại coi anh là gì? Thật đáng giận! Thật sự là quá ghê tởm!

Đến cổng khu nhà lần trước đưa Khả Ly về, lửa giận của Phong Chi Thu vẫn chưa giảm bớt được bao nhiêu, anh cũng không nghĩ rằng mình sẽ tức giận như vậy, anh cũng không nghĩ lại nguyên nhân bản thân phần nộ, chỉ nghĩ Khả Ly phản bội anh, đúng vậy! Phản bội! Người đàn ông kia chính là nguyên nhân mà trước kia cô làm ra vẻ cự tuyệt anh sao?

Vì sao cô không nói rõ, Phong Chi Thu anh cũng không thiếu phụ nữ, ngồi một lát, anh cầm lấy điện thoại, gọi cho Khả Ly, kết quả chỉ có tiếng nhắc nhở ‘ Số máy quý khách vừa gọi hiện đang tắt máy. ’

Tắt máy! Đã tắt máy! Phong Chi Thu chưa từ bỏ ý định lại gọi một lần nữa, vẫn là tắt máy, anh buồn bực vứt điện thoại di động ra ghế sau. Đập mạnh tay lái một cái, mở máy ô tô đi mất, chỉ để lại âm thanh động cơ chói tai.

Trên thực tế, Khả Ly cùng Hứa Thành Lâm gần như là im lặng suốt đường về nhà, cuối cùng Hứa Thành Lâm cũng đã nói ra tâm ý của mình. Mà Khả Ly chỉ nhẹ nhàng nói một câu đã khiến Hứa Thành Lâm không còn lời nào để nói.

Cô nói: “Ba của Ngọc Ngọc về nước rồi, em vẫn còn thương anh ấy.”

Hứa Thành Lâm nghĩ tới rất nhiều loại phản ứng và câu trả lời của Khả Ly sau khi nghe anh thổ lộ, lại duy nhất không nghĩ tới điều này, anh nghĩ rằng ba của Ngọc Ngọc là người đã biến mất không còn tồn tại nữa rồi, đều đã sáu năm rồi, vậy mà anh ta có thể đột nhiên xuất hiện.

Anh không có hỏi là ai, là ai cũng có quan hệ gì đâu, điều quan trọng người đó là ba ruột của Ngọc Ngọc, hơn nữa Khả Ly còn nói yêu anh ta, anh còn có thể như thế nào, oán trách bản thân không mở miệng sớm một chút sao? Cũng không phải, có lẽ trong lòng Khả Ly cho tới bây giờ vốn dĩ chưa từng quên người đó!

“Nếu em quyết định ở bên anh ta, anh xin chúc phúc em, nếu. Nếu hai người không thể ở bên nhau, nhớ rõ còn có anh vẫn đang đợi em được không?” Trước khi xuống xe, Hứa Thành Lâm lại cố lấy dũng khí nói.

Khả Ly suýt rơi nước mắt, tại sao lại đối tốt với cô như vậy chứ? Vì sao người trong lòng cô lại không phải là anh chứ? Nghĩ đến một màn ở hội trường âm nhạc, tâm trạng của cô kém đến vực thẳm, có lẽ đúng như lời của Hứa Thành Lâm, anh đã trở lại thì như thế nào chứ? Đúng là bọn họ vẫn không thể tu thành chính quả được, có lẽ anh đối với cô chỉ là cảm giác mới mẻ nhất thời mà thôi, người mà anh muốn kết hôn vẫn là vị thiên kim tiểu thư môn đăng hộ đối này rồi!

“Cám ơn anh Hứa, tạm biệt!” Khả Ly rưng rưng gật đầu nói xong, nhanh chóng xoay người đi lên lầu.

Hứa Thành Lâm suy sụp ngồi lại vào trong xe, dựa vào lưng ghế thở dài một tiếng, anh hẳn là nên hoàn toàn buông tay sao? Kiên trì lâu như vậy, tràn ngập trong tim trong mắt chỉ có hình ảnh của cô, anh còn có thể tiếp nhận những người khác sao? Từ đây nhìn lại một chút, không phải bọn họ không có điểm giống nhau, bọn họ cũng đều chấp nhất chờ đợi một người khác như vậy.

Rốt cuộc thì người kia là ai? Đột nhiên anh lại muốn biết, suy nghĩ cẩn thận, hóa ra anh chưa từng tiếp xúc đến nội tâm của Khả Ly, cô cho anh giống như một giấc mộng dễ vỡ, tuy có thể thường xuyên nhìn thấy, nhưng lại không cách nào chạm đến được, cô giống như một cảnh lan trong rừng sâu thẳm thẳm, cứ lặng yên nở rộ như vậy, lại dùng nụ cười lễ phép mà xa lạ để cự tuyệt mọi người từ cách xa ngàn dặm.

Anh dựa vào cái gì mà nghĩ rằng cứ yên lặng chờ đợi là có thể cảm động được cô chứ! Là do anh chấp nhận yêu đơn phương, nhưng anh thật sự không muốn buông tay, nếu trong đầu vừa xuất hiện ý nghĩ buông tay, vậy thì anh sẽ vĩnh viễn vô duyên với cô rồi.

Trong lòng Khả Ly cũng đau đớn, cô biết loại đau này là chắc chắn, nhưng không nghĩ lại tới nhanh như vậy, cũng không nghĩ rằng phản ứng của mình lại mãnh liệt như vậy, cô đã từng cảnh báo bản thân, nếu muốn thử, thì nhất định phải biết chấp nhận thất bại, nhất định phải thản nhiên đối mặt, nhưng, nghĩ thì dễ dàng mà làm được lại quá khó!

Sao cô có thể quản được trái tim của mình chứ, nếu có thể quản được lòng mình, thì cũng đã không kiên trì nhiều năm như vậy, cô hơi tức giận với sự bất lực của mình, anh cũng đâu có hứa hẹn gì với mình đâu, hẹn hò với người phụ nữ khác thì như thế nào, cô hoàn toàn không thể xen vào, cô dựa vào cái gì mà cho rằng mỗi ngày anh để cho cô cùng ăn cơm trưa thì chính là đối xử khác biệt với cô chứ?

Dù sao anh cũng không có hứa hẹn gì cả! Vậy mà bản thân cô lại ngây thơ như vậy, đừng tức giận đừng tức giận, Khả Ly cố gắng bình ổn tâm trạng rối loạn của mình.

Mà Phong Chi Thu lại hoàn toàn không thể bình tĩnh, tình huống như vậy cũng là lần đầu tiên của anh, loại cảm xúc xa lạ này thậm chí anh còn không biết có thể gọi là ghen, trong lòng anh tràn đầy tức giận cho là bản thân tức giận vì cô không trung thực, chính là hận sự không chung thủy của cô mà thôi.

Đêm nay, vốn là một đêm vui vẻ, không nghĩ tới sẽ biến thành kết cục một người không hiểu một người phần nộ hai người đều khổ sở, đêm, rồi cũng sẽ đi qua, bình minh sẽ tới, nhưng ngày mai sẽ như thế nào đây? Có thể giải thích rõ hay sẽ tạo thành hiểu lầm lớn hơn nữa đây? Phải biết rằng trong mắt người yêu luôn không dung nổi dù chỉ là một hạt cát.

45. Chương 46: Lòng Sinh Khoảng Cách

Vốn đã là giữa tháng 10, cuối cùng thành phố ở phía Nam cũng nhập thu, một trận mưa đêm, nhiệt độ bỗng giảm xuống rất nhiều, thời tiết mát mẻ giống như nội tâm trong trẻo nhưng lạnh lẽo của Khả Ly.

Buổi sáng, cô còn có thể cố gắng giữ tinh thần để chuyển tâm làm việc, nhưng càng tới gần buổi trưa, cô lại càng không bình tĩnh được, buổi trưa vẫn muốn đi lên sao? Cuối cùng thì gặp nhau vào bữa cơm trưa như vậy coi là thế nào đây?

Rất nhanh đã đến 12h, thỉnh thoảng Khả Ly sẽ nghĩ 12h trong truyền thuyết kia, cô cảm thấy mình cùng cô bé lọ lem dường như hơi giống nhau, nhưng cô có thể được đến kết cục tốt đẹp giống như câu chuyện cổ tích kia sao? Anh sẽ là hoàng tử có thể mang lại hạnh phúc cho cô sao?

Khả Ly cười khổ, các đồng nghiệp biết gần đây cô không dùng cơm trưa cùng họ, đến giờ liền đến nhà ăn, bởi vì liên quan đến công việc, nên tất cả mọi người có một đôi mắt rất lợi hại, cũng giỏi về phân tích, đa số người đã nhìn ra trogn lòng cô có người, trừ Tiểu Lưu còn có chút chưa từ bỏ ý định ra, những người khác đã bỏ việc theo đuổi rồi.

Do dự một thời gian, Khả Ly vẫn đi lên lầu, đến nơi thư ký lại nói cho cô biết tổng giám đốc hôm nay không đến công ty, cũng không nhắn lại. Nhưng cũng không hổ là thư ký của công ty lớn, vẫn đã chuẩn bị tốt cơm trưa rồi, trong lòng Khả Ly nói không nên lời là thả lỏng hay là mất mát, vì không biểu hiện ra đáng vẻ khác thường trước mặt người khác, đành phải mỉm cười lấy một phần cơm đi xuống lầu.

Cơm vẫn tinh xảo như vậy, nhưng người ăn không đói bụng, dù cho đồ ăn như vậy cũng vẫn không có hương vị gì cả, Khả Ly ăn được 2 miếng liền thu lại.

Anh và cô bé kia là quan hệ như thế nào đây? Vì sao anh không đi làm? Mấy vấn đề này cùng với đủ loại suy đoán khiến lòng cô loạn như ma, đứng ngồi không yên.

Không nên buông lòng phòng bị xuống, không nên lâm vào tình cảm, biết rõ anh không phải người đàn ông mình có thể nắm rõ, tại sao lại muốn đi nếm thử chứ, kết quả thử nghiệm chính là như vậy, suy nghĩ lung tung, bất ổn, lại khó chịu bất an lại lo được lo mất!

Nấp đi động bị cô mở ra lại buông, anh bảo cô lưu số điện thoại của anh, nhưng cô chưa bao giờ gọi, anh là có việc hay là làm sao đây chứ? Muốn gọi điện thoại đến hỏi sao? Co do dự nửa ngày, cuối cùng vẫn buông điện thoại xuống.

12 giờ rưỡi rồi, Phong Chi Thu cũng nhìn điện thoại mấy lần, không có điện thoại của cô cũng không có bất kỳ tin tức gì, cô hoàn toàn không thèm để ý có phải hay không? Nghĩ đến điểm này làm cho thần sắc của anh lại đầy lo lắng.

Anh cố ý không đi làm, anh biết sự tức giận của mình cũng không có biến mất, gặp cô, có lẽ không thể làm như bình thường được, nói thật mấy ngày này anh cảm thấy bản thân đều sắp không giống mình nữa rồi,

vì ăn cơm trưa với cô mà thoái thác nhiều cái xã giao, anh thích cùng ăn cơm với cô, chỉ cần nhìn cô ăn là đã vô cùng tốt rồi.

Anh đã khi nào đối xử với một người phụ nữ như vậy chứ, đem qua tức giận, vốn dĩ đi quán bar, rất nhiều mỹ nữ thấy anh hoàn toàn không cần tiếp đón đã tự dán lên rồi, anh vốn có thể giống như trước, nhìn trúng người nào thì mang về khách sạn, không nghĩ tới là không chỉ không thể khơi dậy một chút hứng thú nào, còn thật sự phiền chán.

Những khuôn mặt trang điểm tinh tế này, không đồng lòng người bằng làn da trắng tự nhiên của Khả Ly, hoặc nhẹ hoặc nồng mùi nước hoa nhân tạo này cũng không say lòng người bằng mùi thơm cơ thể nhàn nhạt tự nhiên trên người Khả Ly. Càng không cần nói đến dáng người tuyệt vời kia, nhỏ nhắn thích hợp, mỗi khi ôm cô đều khiến anh không hiểu được mà xúc động.

Không được, trong từ điển của anh không có 2 từ trốn tránh, mặc kệ trước kia có phải cô có người đàn ông khác không. Từ giờ trở đi cô chỉ có thể là của anh, anh phải nghĩ biện pháp để cô rõ ràng điểm này. Sau khi suy nghĩ cẩn thận trong lòng anh yên ổn một ít, bưng ly rượu trước mặt lên uống một hơi cạn sạch.

“Phong tổng giám đốc, ngài đã xem qua hạng mục này rồi, thực sự không có một chút vấn đề gì, không biết vì sao Tề Đông lại nói chờ ba tháng sau mới có thể quyết định, tôi nghĩ có phải ông ta không báo cáo với ngài, cho nên. . . .” Tuy rằng Phong Chi Thu nghiêm mặt, không biết là trầm tư hay là không yên lòng, Mạnh Khả Tình vẫn không phiền mà tiếp tục nói rõ về hạng mục mới của Mạnh thị.

Vốn dĩ hạng mục này là hợp tác với Hải Liên, nhưng bây giờ phía Tề Đông lại chậm chạp không trả lời, cũng không có nói rõ lý do, chỉ nói cho bọn cô là tìm Phong Chi Thu thảo luận, nếu không sẽ chờ ba tháng sau lại nói.

Hạng mục này cũng không phải chờ một mình Mạnh thị mới làm được, ba tháng sau, sớm đã bị người khác ăn hết rồi, làm sao còn có phần của bọn cô nữa, nhưng công trình lớn như vậy, một mình Mạnh thị là lấy không xong, nhất định phải tìm được người hợp tác, lý tưởng nhất tất nhiên là Phong thị.

Từ sáu năm trước, Mạnh thị cùng tập đoàn Hải Liên vẫn có hợp tác, nhưng hiện tại Phong Chi Thu đã trở lại, hơn nữa anh ta rất rõ ràng muốn chú trọng phát triển ở tập đoàn Tân Hải, các hạng mục phát triển của Hải Liên cũng chỉ gìn giữ những cái đã có mà thôi, không có thay đổi gì mới, hình như sẽ có chút thay đổi về nhân sự, nhưng cụ thể là chuyện gì bọn cô cũng không thể biết rõ ràng.

Nếu Phong Chi Thu không kết hôn trong thời gian quy định..., tập đoàn Hải Liên mà Phong Hải gây dựng lên sẽ bị quyền góp, bây giờ Tề Đông đối với chuyện Phong Chi Thu sẽ kết hôn trong thời gian quy định vốn dĩ không quá hy vọng, bởi vậy vài hạng mục lớn đều bị tạm dừng, lúc này không phải thời điểm đưa ra quyết định như vậy, ông vẫn phải xem ý tứ ông chủ mà làm việc.

Tuy rằng Phong Hải có ân với ông, ông trả giá nhiều năm như vậy cũng có thể đủ đền ơn rồi, nhưng ông đã thành thói quen, cho nên đời này ông chỉ có thể dãi ở Phong thị, nếu Hải Liên đổi chủ, cho dù là trực thuộc chính phủ, ông cũng sẽ không tiếp tục đảm nhiệm chức tổng giám đốc của Hải Liên, mà sẽ xin trở về tập đoàn Tân Hải.

Này đó trừ bỏ vài người biết nội tình ra, những người khác đều không hiểu được, mà đối thủ của Mạnh thị trong hạng mục này lại nói chắc nịch, nếu không có sự giúp đỡ của Phong thị, chỉ bằng chính bọn họ cũng không lấy được đến, bởi vậy không thể không một lần lại một lần tới cửa tìm Phong Chi Thu.

“Hạng mục này, Tề Đông toàn quyền làm chủ là được, không cần tới hỏi tôi.” Phong Chi Thu trả lời lạnh lùng, giọng điệu đông cứng đến mức làm cho Mạnh Khả Tình có chút hết hồn, ai nói người đàn ông này thay đổi? Trở nên bình dị gần gũi, thân thiết hòa ái? Thật là trò cười! Ở cô thấy, Phong Chi Thu vẫn lãnh đạo người giống sáu năm trước đây.

“Anh Phong, thời gian đầu thầu của hạng mục này còn không đến mười ngày, bên phía ông Tề không thể quyết định được, anh hãy xem lại một chút, hạng mục này tuyệt đối làm được. . . .” Mạnh Khả Tình cố gắng thuyết phục, một thân âu phục đứng đắn giờ phút này cô có hai phần dáng vẻ của nữ cường nhân.

Chẳng qua Phong Chi Thu biết năng lực của cô có hạn, về mặt có vài phần không kiên nhẫn: “Hạng mục này tôi biết, quả thật cũng rất có lợi, nhưng là tôi vẫn nói chuyện của Hải Liên do Tề Đông toàn quyền phụ

trách , tôi không quản.”

“Anh Phong, tuy rằng nhà họ Trần chúng tôi không thể đánh đồng cùng Phong thị, nhưng nhà họ Trần chúng tôi tuyệt đối có thể cam đoan xi măng cùng vật liệu thép của hạng mục này đều sẽ là giá ưu đãi nhất, cho nên có thể nói lợi nhuận của hạng mục này có thể nói là lớn nhất rồi”

Người đàn ông ục ịch ngồi bên cạnh cũng tung ưu thế ra, ông ta là vị hôn phu của Mạnh Khả Tính, vật liệu xây dựng của nhà họ Trần coi như cũng hơi có lực ảnh hưởng trong giới xây dựng, Mạnh Huy đúng là tìm được con rể tốt.

Phong Chi Thu cũng từ chối cho ý kiến, kiếm tiền là chuyện trọng yếu, nhưng cũng không phải việc tất yếu phải làm, anh có thể lựa chọn chuyện mình cảm thấy hứng thú để đầu tư, ngành xây dựng là ngành nghề mà cha anh từng thích, nhưng không phải anh, anh quen thuộc với ngành IT, truyền thông, dịch vụ mới xuất hiện hơn nhiều, mỗi một hạng mục được đầu tư vào đều nhanh chóng thu lợi nhuận.

“Tôi đã nói rồi, nếu các người hẹn tôi chỉ vì một sự kiện này, câu trả lời thuyết phục của tôi chính là, để Tề Đông quyết định là được rồi.”

Mạnh Khả Tình và Trần Tiên Vinh liếc nhau, hơi có vẻ thất vọng, nhưng vẫn chưa hoàn toàn tuyệt vọng, Mạnh Khả Tình nghĩ nghĩ, cuối cùng thông minh đổi đề tài: “Ngày 25 là đại thọ 50 của cha tôi, nếu như anh Phong không chê, tôi thay mặt cha tôi mời anh tham gia tiệc tối, hai ngày tới, sẽ có thiệp mời đưa đến nhà.”

“Đã biết, tôi xem lại hành trình một chút, nếu có thời gian thì sẽ đến chúc mừng.”

“Cám ơn anh Phong, cả nhà chúng tôi sẽ kính cẩn nghênh tiếp anh tới!” Mạnh Khả Tình nhận được câu trả lời không hoàn toàn chắc chắn đã rất cao hứng rồi.

Cả nhà? Trong lòng Phong Chi Thu lại là cười lạnh, Mạnh Khả Ly có tính là người trong nhà ở đây không? Đối loại tiệc mừng thọ nhàm chán này, anh bỗng sinh ra một chút hứng thú.

46. Chương 47: Vượt Khó Tiến Lên

“Khả Ly, tan ca thôi! Ngày mai gặp!” Đồng nghiệp ngồi đối diện Khả Ly chẳng biết đã tắt máy tính từ lúc nào đứng dậy chuẩn bị chạy lấy người .

Khả Ly nhìn góc bên phải phía dưới máy tính một chút, đúng là đến giờ tan ca rồi, cô vẫy tay với anh ta, nói một tiếng tạm biệt, nhìn quanh văn phòng, mọi người đã đi gần hết rồi, không nghĩ tới thời gian trôi qua nhanh như vậy, bản khoán suốt một buổi chiều, bất tri bất giác đã trôi qua rồi.

Khả Ly thở dài, cũng vừa tắt máy tính vừa thu dọn. Thu dọn tốt máy tính cho vào túi, cầm lấy điện thoại di động vẫn yên lặng trên mặt bàn chuẩn bị tan ca.

Tiểu Lưu hài hước khô khan thích kể truyện cười đã đi tới: “Khả Ly, anh đưa em về nhé!”

“Cám ơn, ngay cổng có xe buýt đi rất thuận tiện, không thể làm phiền anh được!” Khả Ly lễ phép cự tuyệt, cô biết chàng trai này có chút hảo cảm với cô, nhưng cô lại không có khả năng tiếp nhận.

“Không phiền toái, tiện đường mà, hơn nữa bên ngoài còn đang mưa nữa, đừng khách khí! Đi thôi.” Tiểu Lưu cười nói, vẻ mặt rất tùy ý.

Khả Ly nhìn nhìn ngoài cửa sổ, đúng là trời bắt đầu mưa rồi, không nghĩ tới vừa vào thu thì đã mưa nhiều hơn, Khả Ly đành phải cười cười nói: “Vậy cảm ơn anh.”

Tiểu Lưu mới hai mươi lăm tuổi, cũng đã làm việc ở Thiên Vũ hai năm rồi, rất thông minh cơ trí, Ngụy Lam Thiên rất thích anh ta, cho anh rất nhiều cơ hội, mà mỗi khi Tiểu Lưu nói về Ngụy Lam Thiên cũng là khen không dứt miệng.

Ngụy Lam Thiên là một người đàn ông có rất nhiều truyện cũ truyền kỳ, mặt ngoài ôn hòa nhưng chuyện anh làm lại rất lợi hại, Tiểu Lưu nói về chuyện xưa lúc nào cũng mặt mày hớn hởi, miêu tả sống động biểu hiện của mỗi người, giống như bản thân chứng kiến vậy, trên thực tế anh ta vẫn chưa từng tham gia những hành động này, thể mặt của anh ta là máy tính, cho nên anh ta chỉ cần ngồi ở văn phòng là được, nhưng anh ta lại rất hâm mộ những anh em thường xuyên ra bên ngoài.

“Khả Ly, nếu có lựa chọn, anh tình nguyện mình có thể thường xuyên ra ngoài làm việc, có thể ứng phó với các loại hành động khó khăn.” Tiểu Lưu nói như vậy, giọng điệu vẫn đang có một chút kích động.

Khả Ly nhìn anh ta một cái thần nhiên nói: “Làm việc như vậy sẽ rất vất vả, phiền toái rất nhiều, em cảm thấy anh hiểu biết về máy tính như vậy đã rất giỏi rồi, rất nhiều nhiệm vụ đều phải có sự giúp đỡ của anh mới dễ dàng hoàn thành hơn được.”

Tiểu Lưu nghiêng đầu cười cười nói: “Nhất định sẽ có nguy hiểm, nhưng em không biết là hoàn thành một chuyện có nguy hiểm có khó khăn có phiền phức mới càng có ý tứ, cũng có cảm giác thành tựu sao?”

Đúng vậy, rất nhiều nhân viên nam của Thiên Vũ đều giống Tiểu Lưu, bọn họ thích sống cuộc sống như vậy, thích vượt khó mà lên, trăm phương nghìn kế để hoàn thành nhiệm vụ của mình, mặc kệ quá trình phiền phức đến cỡ nào.

Khả Ly thở dài, cô không có dũng khí cùng ý chí như vậy, gặp chuyện không có nắm chắc thì cô thậm chí sẽ trốn tránh, ví dụ như đối mặt Phong Chi Thu, thật sự bởi vì cảm giác bản thân không thể khống chế lòng mình, hơn nữa không thể được đến tim của anh, mà cô mới lựa chọn tránh né anh không nghĩ đến anh.

Bây giờ là thời khắc mấu chốt rồi, cô thật vất vả mới lấy được dũng khí bước ra bước đầu tiên, chẳng lẽ bởi vì sự xuất hiện của một người phụ nữ khác thì đã dễ dàng buông tha cho sao?

“Tiểu Lưu, nếu có một việc mà tỷ lệ thành công chỉ có 20% thậm chí ít hơn, lúc anh có thể thông dong lựa chọn làm hay là không làm, anh vẫn sẽ kiên trì đi làm điều đó sao? Nếu sau khi thất bại sẽ làm anh khó chịu cũng có thể sẽ mất đi thứ quý giá nhất của anh.” Khả Ly thì thào hỏi.

Tiểu Lưu nhin không được cười nói: “Anh cả bảo vệ em quá mức, công việc của em cũng thoải mái quá, hơn nữa đối với phần lớn nhiệm vụ mà Thiên Vũ tiếp nhận em cũng không biết rõ ràng, đối với người khác mà nói thì hơn một nửa nhiệm vụ mà bọn anh có đều là rất khó hoàn thành, có một phần năm gần như là nhiệm vụ không thể hoàn thành, nhưng xác suất thành công của những vụ án mà bọn anh tiếp nhận là trên 90%.”

“Em biết, các anh mỗi người đều có sở trường, đều rất lợi hại!” Khả Ly cũng lơ mơ biết một ít, Thiên Vũ có rất nhiều nghiệp vụ cũng không thể đặt trong những cặp hồ sơ công khai, thật sự có một chút đều chạy ngoài rìa pháp luật, nhưng cô biết Ngụy Lam Thiên tuyệt đối sẽ không làm những chuyện thương thiên hại lý là đủ rồi, anh ấy để cho cô phụ trách một ít nghiệp vụ ở ngoài sáng, cho nên cô cũng không muốn nghe được những chuyện không có quan hệ gì với mình.

“Nếu như là chuyện không hề có chút khó khăn nào, làm sao có thể có tính khiêu chiến chứ? Sau khi hoàn thành cũng sẽ không có cái gì kinh hỉ cùng cảm giác thành tựu nữa.” Tiểu Lưu nháy nháy mắt với Khả Ly nói, “Hiện tại anh vẫn đang tiến hành một chuyện không hề nắm chắc đâu, tuy rằng xác suất thành công cực thấp, nhưng anh làm lại rất vui vẻ hiểu chưa?”

Khả Ly nghe ra anh có điều ngụ ý, tâm trạng lại bị sự so sánh của anh mà trở nên thoải mái một ít: “Xem ra các anh đều là người đầu óc bảo thủ, biết rõ không thể mà vẫn làm, thất bại cũng đừng khóc!”

“Thất bại là mẹ thành công mà, anh phải đối mặt thất bại nhiều lắm, thường xuyên phải thất bại ngàn vạn lần mới có thể thành công, cho nên một lần hai lần thất bại với anh mà nói không đáng kể chút nào.” Tiểu Lưu tràn đầy tự tin, hoàn toàn không sợ đã kích.

“Anh muốn nói đến những tường lửa và mật mã đó sao?”

“Ha! Xem ra em cũng biết không ít đâu, khi nào thì cũng đi ăn cơm với anh đây? Anh sẽ nói cho biết nhiều chuyện hơn, hoặc em muốn thâm nhập vào máy tính của ai thăm dò thì cũng có thể tìm anh.”

“Thôi đi! Em không có cái sở thích đó.” Khả Ly xua tay liên tục, về đến nhà, cô không thể không thừa nhận người đàn ông như ánh mặt trời bên cạnh này cũng rất ưu tú, chẳng qua trái tim của cô quá nhỏ, đã không còn khoảng trống nữa rồi.

Nhưng anh cũng có mấy lời đúng, không thể vừa gặp khó khăn đã đi đường vòng được, nhất định phải giải quyết khó khăn đó, trò chơi mới có thể tiếp tục, cuộc sống cũng giống như vậy, vì Ngọc Ngọc cô cũng nên mạnh tay một lần!

“Khả Ly, cậu về đến nhà rồi sao? Buổi tối ăn cơm với mình được không? Mình có chuyện muốn tìm cậu.” Mới đi vào chợ, thì nhận được điện thoại của Hứa Mỹ An.

Khả Ly vội vàng đi đến khu vực tương đối yên tĩnh để trả lời: “Mình đang chuẩn bị mua thức ăn, cậu ở đâu vậy? Nếu không thì đến nhà mình ăn đi!”

“Không được, mình muốn ăn thịt nướng Hàn Quốc, mình biết một chỗ cách nhà cậu không quá xa, mình cũng vừa mới nghĩ đến liền quyết định thôi, cậu đứng ở cổng chợ chờ mình, 5 phút nữa mình sẽ đến!” Hứa Mỹ An nói xong liền cúp điện thoại.

Khả Ly đành phải đi ra cổng chợ đợi cô ấy, cô nàng này đột nhiên sao lại tìm cô ăn cơm chứ? Cũng không nói có thể mang theo Ngọc Ngọc và mẹ hay không nữa.

Nói là 5 phút, kết quả vẫn phải đợi 10 phút, may là cô rất có kiên nhẫn, nhìn Hứa Mỹ An rất hào hứng cô không hề nổi cáu, ngồi lên xe rồi mới hỏi: “Sao không gọi điện thoại sớm chứ, bạch mã hoàng tử nhà cậu đâu?”

“Thực ra mình vừa nảy ra ý này thôi, vốn dĩ hôm nay muốn ăn cơm với anh trai, kết quả đi được nửa đường thì nhận được điện thoại của người nào đó nói muốn cùng nhau ăn cơm.” Hứa Mỹ An giải thích, trong lúc đó vẻ mặt biểu lộ một chút hưng phấn.

“Ai vậy? Có thể đưa mẹ mình và Ngọc Ngọc cùng đi sao?” Khả Ly còn chưa phát hiện ra sự khác thường của cô.

“Không nên không nên, bây giờ còn chưa được!”

“Rốt cuộc thì ai mà thần bí như vậy, nếu cậu không nói rõ ràng, mình tình nguyện không ăn thịt nướng gì đó.” Khả Ly giả vờ tức giận.

Hứa Mỹ An thú nhận ngay: “Là Tuấn Kiệt, anh ấy nói Phong Chi Thu hẹn anh ấy ăn cơm, cho nên mình muốn đưa cậu đi cùng, tuy rằng mình đã gặp Phong Chi Thu, vốn dĩ trước đó cũng không cảm thấy có gì đặc biệt, nhưng bây giờ vừa nghĩ tới anh ta chính là ba của cục cưng của chúng ta thì mình liền cảm thấy rất hưng phấn!”

“Điều này có gì đâu mà hưng phấn chứ.” Khả Ly dựa vào lưng ghế dựa, cô nàng này đúng là người thích xem kịch đây mà, hóa ra là muốn nhìn cảnh tượng bọn họ mặt đối mặt một chút đây mà.

“Ai da! Cậu chính là dạng này, trời sập xuống cũng là cái đức hạnh này, không phải cậu đáp ứng mình sẽ hành động đấy sao? Đừng như vậy nữa, mau chóng bắt lấy anh ta để một nhà đoàn tụ là tốt nhất!”

“Cậu đó!” Khả Ly không còn lời nào để nói nữa rồi, cô biết Hứa Mỹ An cũng không phải chỉ là muốn xem náo nhiệt, cô ấy thực sự hi vọng bọn họ có thể tốt, mặc dù hơi bà tám muốn chứng kiến cái quá trình này, thậm chí hận không thể từ cô ấy thông báo cái bí mật nhỏ trong gia đình, cô cũng chỉ có thể cười khổ.

Tâm trạng Khả Ly rất phức tạp, nghĩ đến tối hôm qua, lại nghĩ đến buổi trưa hôm nay vắng mặt không hề thông báo, cô vẫn muốn có thể nhìn thấy anh, nhưng lát nữa gặp anh rồi, sẽ là tình cảnh thế nào đây? Anh là tình cờ quên mất hay là như thế nào đây, anh sẽ vui vẻ khi nhìn thấy cô sao?

“Mỹ An, tối hôm qua lúc mình và anh trai cậu đi xem nhạc kinh nhìn thấy bên cạnh anh ấy có một cô gái rất xinh đẹp, nhìn đáng yêu nhất định là tiểu thư của gia đình giàu có rồi.” Khả Ly sâu kín nói.

Hứa Mỹ An hơi sững sốt một chút lập tức nói: “Điều này thì có cái gì, ai bảo cậu lại chọn một người đàn ông ưu tú như vậy chứ, vốn dĩ có rất nhiều phụ nữ thích anh ta, cậu cũng biết mà, chỉ cần cậu chịu đựng tâm, tương lai toàn bộ trái tim của anh ta đều sẽ thuộc về cậu thôi. Hơn nữa, cũng không nhất định người

phụ nữ kia sẽ có cái quan hệ đó với anh ta, không phải cậu và anh trai mình cũng đi xem nhạc kịch với nhau đấy thôi, chẳng lẽ cũng là hẹn hò sao?”

“Cậu thật đúng là biết giải thích, trước kia anh ấy là dạng người thế nào cậu cũng đã nghe nói qua rồi đi, cậu cho là anh ấy sẽ một lòng giống như Tuấn Kiệt sao? Mình không dám xác định đâu.”

“Có phải cậu lại vừa buồn không! Mình thấy đều tại cái người cha vô tình kia của cậu, ông ta làm cho cậu ngay cả đàn ông cũng không thể tin được, cậu nghe mình, không cần nghĩ quá nhiều, nghĩ nhiều đến Ngọc Ngọc đi, cậu và anh ta đã có Ngọc Ngọc, vẫn nên tin tưởng bản thân nhiều một chút, mình không rõ, cậu làm chuyện gì cũng rất tự tin, vì sao vừa đụng phải chuyện tình cảm thì lại tự ti như vậy!”

Khả Ly nghe cô ấy tức giận kêu gào, nhin không được lại cười khổ, thực sự Mỹ An là người hiểu cô nhất, cô không thể phủ nhận sự ảnh hưởng của nhà họ Mạnh đối với cô, nhà họ Mạnh khiến cô trở nên kiên cường, khiến cô càng thêm độc lập, mà nhà họ Mạnh cũng làm cho cô tự ti, làm cho cô không dám tin tưởng vào tình cảm.

Chỉ có chính cô mới biết, vì sao cô không dám thử, bởi vì cô sợ hãi thất bại, cái khác cô cũng không sợ thất bại, có lẽ chính là bởi vì rất dễ ý rất sợ hãi mất đi mới khiến cho cô giẫm chân tại chỗ, cô thà đứng nhìn anh từ xa, lảng lảng nhắm nháp những ngọt ngào và chua sót đã qua, cũng không mong muốn nhận lấy nỗi bi thương của việc có được rồi lại mất đi.

Mỹ An cũng không thể hiểu được cô lo được lo mất như vậy, nhưng thực sự cô rất sầu lo, “Chuyện về Ngọc Ngọc cậu cũng đừng nói lộ ra, nếu anh ấy không yêu mình, thì mình còn có Ngọc Ngọc, mình không muốn mất đi tất cả biết không?”

“Đương nhiên! Nếu Phong Chi Thu đối với cậu không tốt, mình nhất định sẽ làm cho anh ta hối hận, cậu đừng lo lắng chuyện về Ngọc Ngọc, mình sẽ không nói, mà cho dù anh ta đã biết, mình và Tuấn Kiệt cũng sẽ không để anh ta cướp Ngọc Ngọc khỏi cậu đâu, cậu yên tâm đi!” Hứa Mỹ An cầm lấy tay Khả Ly nói.

Khả Ly cảm kích nhìn cô ấy một cái sau đó buông mí mắt xuống, thực ra hiện tại cô cũng hơi hoang mang, bây giờ cô vẫn giống như trước kia chỉ vì sợ mất đi Ngọc Ngọc sao? Trải qua những lần bên nhau thân mật, cái ôm ấm áp và những nụ hôn say đắm, tình yêu của cô đối với anh đã tràn đầy khát vọng rồi, bây giờ điều chủ yếu có thể thương tổn đến cô nhất vẫn là anh có người yêu khác hay không!

“Mình thật sự đói rồi! Đã gọi đồ ăn chưa?” Lam Tuấn Kiệt và Phong Chi Thu đã đến, Hứa Mỹ An cũng không giới thiệu Khả Ly với Phong Chi Thu, vừa rồi ở trên đường cô đã biết gần đây bọn họ có gặp nhau.

Lam Tuấn Kiệt không để ý đến cô cười nói với Khả Ly: “Khả Ly thích ăn thịt sao? Mỹ An thì rõ ràng là động vật ăn thịt rồi, anh đã chọn rất nhiều thịt, Khả Ly em muốn ăn cái gì thì tự gọi nhé trăm ngàn lần đừng khách khí! À, đây là Chi Thu, em đã gặp rồi.”

Xem ra Mỹ An còn chưa nói với Lam Tuấn Kiệt về quan hệ của cô và Phong Chi Thu, Khả Ly liếc mắt nhìn Mỹ An một cái, cô ấy chỉ nháy mắt cười cười.

“Xin chào!” Cảm giác Phong Chi Thu hơi lạnh lùng, Khả ly đành phải lên tiếng chào hỏi đơn giản.

“Để phục vụ mang thức ăn lên đi!” Phong Chi Thu nói chuyện, lại không phải là với Khả Ly, vẻ mặt cũng có chút khó lường.

47. Chương 48: Lời Cầu Hôn Bất Ngờ 2

“Ha ha! Khả Ly, em xem anh gặp đúng sư tử Hà Đông rồi, bây giờ còn không thể rút ra được nữa!” Lam Tuấn Kiệt vốn dĩ lãnh tình sau khi có Hứa Mỹ An trên mặt càng ngày càng xuất hiện nụ cười thường xuyên hơn, còn học được nói đùa nữa.

Khả Ly lại nghiêm trang nói: “Đồ đã ra cửa, chung quy không thể đổi lại được!”

“Lam Tuấn Kiệt! ! !” Hứa Mỹ An không thuận theo lớn tiếng kêu, còn tiện tay nhéo lên cánh tay anh một cái. May mắn bọn họ ngồi ăn trong phòng riêng.

Phong Chi Thu bình tĩnh đánh giá ba người đang cười nói, trong lòng không biết là cái gì tư vị.

Cô muốn kết hôn sao? Xem ra lòng tham cũng không nhỏ, có phải cảm thấy anh không có ý tứ kết hôn cho nên chân đứng hai thuyền hay không đây? Hay là cố ý phối hợp với bạn tốt nói những lời này trước mặt anh, thực sự hai người kẻ xướng người họa là để cho anh nhìn sao?

“Không biết theo đuổi cô Mạnh cần những điều kiện gì đây? Họ Phong tôi có cơ hội được thử một lần hay không?” Đột nhiên Phong Chi Thu lại mở miệng nói.

Ba người đồng thời nhìn Phong Chi Thu liếc mắt một cái, vẻ mặt anh rất tự nhiên, uống một ngụm trà lại tiếp tục nói: “Tôi cảm giác con người cô Mạnh rất không sai, không biết có cơ hội này hay không.”

“Anh Phong nói đùa, Khả Ly.” Mạnh Khả Ly cảm giác lời của anh cũng không phải phát ra từ nội tâm, trực giác muốn cự tuyệt.

“Khả Ly yêu cầu không cao, chỉ cần đối tốt với cậu ấy đối tốt với con trai của cô ấy, bằng lòng cưới cô ấy yêu cô ấy cả đời là được.” Hứa Mỹ An nhanh chóng cướp nói.

Lam Tuấn Kiệt đã ở một bên nói: “Mỹ An em cũng đừng nóng lòng như thế, nhất định Khả Ly sẽ tìm được một người đàn ông tốt.”

“Nếu bây giờ tôi cầu hôn với cô Mạnh? Không biết cô Mạnh có bằng lòng hay không.” Phong Chi Thu lại tung ra một câu nói kinh người, vẻ mặt vẫn vô cùng bình tĩnh, nhìn qua cũng không giống như đang nói đùa.

Hứa Mỹ An há miệng thở dốc muốn nói cái gì lại không nói, nhìn nhìn Phong Chi Thu lại nhìn về phía Khả Ly.

Khả Ly lại thực sự bối rối, biết rõ lời của anh có thể là nghĩ một đằng nói một nẻo, tim vẫn đập rất nhanh, tay dưới gầm bàn nắm thành quyền mới cố gắng trấn định nói: “Anh Phong thật đúng là hay nói đùa.”

“Đúng vậy! Anh Phong, cầu hôn sao có thể tùy ý như vậy được, không nói không nói, bên ngoài mưa cũng rất to, chúng ta ăn xong cũng nên đi.” Hứa Mỹ An cảm thấy cũng nên có chừng mực, Phong Chi Thu thật đúng là không theo lẽ thường, cô vốn là muốn kích anh ta, nhưng không nghĩ tới anh ta có thể nói như vậy, thật sự là lời nói không dọa người thì không dùng lại đâu!

Mà giờ phút này, bề ngoài Phong Chi Thu vẫn bình tĩnh, nhưng trong lòng cũng đang quay cuồng dữ dội giống như nước được đun sôi vậy, thực sự lời nói cầu hôn là thuận miệng mà nói ra, nhưng sau khi nói ra nh lại kinh hãi phát hiện hình như bản thân anh cũng không ghét cái chủ ý này, tư trước cho tới bây giờ anh chưa từng cân nhắc phải cầu hôn bất kỳ ai cả, càng không nghĩ tới việc kết hôn cùng ai đó, nhưng nếu muốn kết hôn mà nói..., lúc nghĩ đến đối tượng kết hôn là Mạnh Khả Ly, vậy mà trong lòng không hề phản cảm, ngược lại có loại cảm giác thích thú chưa từng có.

Bởi vậy anh lại nói tiếp: “Có thể là hơi đột ngột, tôi sẽ để thời gian để cô Mạnh cân nhắc một chút vậy, hy vọng có thể đợi được tin tức tốt.”

Cái này đến phiên Khả Ly và Mỹ An hai mặt nhìn nhau rồi, không biết trong hồ lô của Phong Chi Thu bán thuốc gì. Hai người muốn từ trên mặt anh nhìn ra chút đầu mối, anh lại mỉm cười gọi nhân viên phục vụ tính tiền.

48. Chương 49: Lại Kích Tình

Mưa thực sự rất lớn, ra khỏi nhà hàng gió lạnh thổi tới, không khỏi có vài phần co rúm lại, Khả Ly xoa xoa cánh tay, đứng kề bên Hứa Mỹ An.

“Mỹ An, xe của để cho Khả Ly lái đi, sau này em không cần lái xe nữa, luôn lỗ mãng như vậy anh rất lo lắng.” Lam Tuấn Kiệt đã khuyên Hứa Mỹ An tặng chiếc xe tiểu QQ của cô ấy cho Khả Ly dùng vài lần rồi, dù sao hiện tại hai người cũng ở chung, cô đi xe của anh là được.

Hứa Mỹ An nhìn cơn mưa trong màn đêm tối như mực nói : “Hôm nay không được, mặc dù Khả Ly biết lái xe, nhưng lại rất ít khi lái, bây giờ lại đang mưa, vẫn để em đưa cậu ấy về thì tốt hơn.”

Khả Ly còn chưa phát biểu ý kiến, Phong Chi Thu đã về mặt thành khẩn cười nói: “Việc đưa người đẹp về này vẫn nên giao cho tôi đi, cho tôi một cái cơ hội, hai người yên tâm trở về đi.”

“Đúng! Mỹ An em lên xe của anh, xe của em thì cứ để ở đây, Khả Ly sẽ do Phong Chi Thu đưa về.”

“Này, Khả Ly, cậu không có vấn đề chứ?” Hứa Mỹ An cảm thấy không khí đêm nay hơi quỷ dị, cho nên vẫn muốn hỏi ý của Khả Ly.

Khả Ly nhìn Phong Chi Thu liếc mắt một cái, còn chưa nói ra lời phản đối, Phong Chi Thu đã nhú mày nói : “Cô Hứa lo lắng sao? Tuấn Kiệt hẳn là có thể đảm bảo tôi không phải người xấu chứ!”

“Đương nhiên không phải! Chi Thu cậu đưa Khả Ly, bọn mình đi trước đây, trời lạnh.” Lam Tuấn Kiệt nói xong gạt đầu với Khả Ly, kéo Hứa Mỹ An đi mất.

Nhìn hai người Lam Tuấn Kiệt đi rồi, trong lòng Khả Ly ngược lại lại thấy thoải mái hơn, cả buổi tối cô vẫn lo lắng Phong Chi Thu sẽ làm ra hành động kinh người nào đó trước mặt bọn họ, tạm thời mà nói thì coi như tốt, bạn tốt đi rồi, anh còn muốn nói với cô cái gì hay làm cái gì cô cũng không lo lắng nữa.

Chẳng qua chỉ còn lại hai người nhất thời cũng không biết nói cái gì cho phải, đành phải cúi đầu nhìn dưới mặt đất.

“Đi thôi!” Tiếp nhận ô từ nhân viên phục vụ, Phong Chi Thu nắm tay Khả Ly đi ra xe.

Xe rời đi, Phong Chi Thu đánh vỡ trầm mặc trước tiên: “Em không có gì muốn nói với anh sao?”

“Nói cái gì?” Ngữ khí của Khả Ly thản nhiên, không rõ vì sao giọng điệu của anh giống như đang hưng sư vấn tội vậy.

“Nói cái gì?” Cơn tức của Phong Chi Thu lại bắt đầu trào lên, nín nhịn cả buổi tối, chẳng qua là anh không muốn làm cho Tuấn Kiệt nhìn thấy anh vì một người phụ nữ mà nổi giận thôi, trước đó cũng hoàn toàn không nghĩ tới Hứa Mỹ An sẽ mang Khả Ly đến dùng cơm, cho nên anh vẫn cố chịu đựng.

“Nói một chút về tối hôm qua đi, tối hôm qua đã làm gì!”

Tối hôm qua? Khả Ly có chút ngoài ý muốn, chẳng lẽ tối hôm qua anh cũng thấy cô và anh Hứa rồi? Như vậy cơn giận của anh, cử chỉ khác thường của anh là vì tối hôm qua sao? Anh bỏ vì tâm trạng giống như cô nên mới như vậy sao?

Khả Ly vì suy đoán của mình cảm thấy có chút nhảy nhót, giọng điệu không tự chủ được mà mềm nhẹ đi rất nhiều: “Tối hôm qua anh Hứa mời em đi xem nhạc kịch, chính là anh trai của Mỹ An.”

“Quan hệ của em và anh ta tốt lắm sao?” Phong Chi Thu đang nhớ lại cái nắm tay của hai người, vẻ mặt vẫn không vui.

Như vậy xem như là đang ghen sao? Khả Ly lặng lẽ đánh giá ánh mắt của anh, thật sự rất giống đang ghen, miệng lại nói: “Anh Hứa vẫn rất chiều cố gia đình em.”

“Vậy sao em không lấy anh ta làm chồng, sao còn kết thân với anh, không nghĩ tới em cũng sẽ làm loại chuyện chân đứng hai thuyền này.” Phong Chi Thu lạnh lùng nói.

Sắc mặt Khả Ly trắng nhợt, hóa ra anh nghĩ về cô như vậy sao, anh hoàn toàn không biết mấy năm qua cô sống như thế nào, anh dựa vào cái gì mà nói cô như vậy, cô cần cần môi đột nhiên không muốn giải thích.

“Như thế nào? Không nói được gì nữa rồi? Nếu không phải là bị tôi nhìn thấy tận mắt, tôi thật sự cũng không dám tin tưởng! Dù sao bình thường em biểu hiện thẹn thùng như vậy cơ mà, là tôi nhìn lầm, con cũng đã sinh, làm sao có thể vẫn cứ thẹn thùng chứ, tôi thấy em đến Nghệ Tĩnh làm nghệ sĩ thì thích hợp hơn đây.” Phong Chi Thu vẫn không thuận theo không buông tha, giọng điệu rất không tốt.

Khả Ly không nhận được nói: “Em và anh Hứa không có chuyện gì cả, anh đừng nói xấu em, chính anh tối hôm qua còn không phải cũng mang theo một cô gái khác đấy thôi, với xuất thân của em, người phụ nữ có điều kiện như vậy là hoàn toàn là với không tới rồi, rất nhiều tiêu chuẩn gia đình anh cố gắng mà chọn lựa.”

“Nói như vậy, tối hôm qua em cũng nhìn thấy anh?” Phong Chi Thu cho xe đi chậm lại, nghiêng đầu, nhìn đến vẻ mặt đầy ủy khuất của Khả Ly, biểu tình không khỏi hòa hoãn xuống: “Được rồi, lần này thì anh tin tưởng em không có quan hệ gì với người đó, bởi vì anh cũng coi Lam Tâm như em gái mới đi xem nhạc kịch với cô ấy, nhưng về sau đừng tùy tiện để người đàn ông khác nắm tay em nữa hiểu chưa.”

“Đây là anh đang để ý đến em sao?” Sau khi Khả Ly hỏi ra lời lại có chút ảo não, hai tay khẩn trương cầm lấy vật áo chờ anh trả lời.

Đương nhiên! Anh đã nói, em là người phụ nữ của anh, người phụ nữ của anh không cho phép đàn ông khác chạm vào!” Phong Chi Thu bá đạo nói, nói rõ chuyện tối ngày hôm qua tâm tình của anh cũng khá hơn chút, nghĩ thâm bản thân có phải chuyện bé xé ra to quá hay không, lại không suy nghĩ xem rốt cục là do đâu, chỉ cho rằng không muốn vật sở hữu của mình bị người khác chạm vào thôi.

Khả Ly nghe anh trả lời như vậy trong lòng dễ chịu hơn chút không hề nói nữa, không tự chủ được nghĩ đến lúc ăn cơm anh nói lời cầu hôn có phải lời nói đùa hay không, lại không phát hiện ô tô đã thay đổi tuyến đường, hoàn toàn không phải đường về nhà nữa rồi.

“Đây là đâu vậy?” Nhìn xe từ từ đi vào một gara xa lạ, Khả Ly mới thanh tỉnh lại.

Phong Chi Thu đỗ ô tô xong xuôi mới cười nói: “Nhà của anh.”

“Anh, sao anh không đưa em về nhà.” Khả Ly ý thức được điều gì đó, mặt bắt đầu đỏ, Phong Chi Thu lại xuống xe trước.

Khả Ly xuống xe theo nói: “Em muốn về nhà!”

“Hiện tại không phải là về nhà sao?” Phong Chi Thu vòng qua đầu xe kéo tay cô đi về phía thang máy.

“Em, anh.” Muộn như vậy rồi, anh lại đưa cô đến nhà anh, rõ ràng có ý đồ xấu, tuy rằng bọn họ từng có da thịt chi thân, nhưng đó đã là chuyện từ rất lâu trước đây rồi, hơn nữa anh lại hoàn toàn không nhớ, bằng bây giờ dựa vào cái gì mà đưa cô về nhà chứ, Khả Ly có chút kháng cự.

Phong Chi Thu cũng không để ý tới, ôm chặt eo của cô, mạnh mẽ không cho cô cự tuyệt.

Mặc dù là phòng chung cư, nhưng phòng này cũng vô cùng rộng, rất rõ ràng là đã thông hai phòng với nhau, phòng khách cùng phòng ngủ đều rộng bảy tám chục mét vuông, bên trong trang hoàng sáng sủa ngăn nắp, màu rèm cửa cửa sổ sát đất hết sức tương xứng với màu sơn pha.

Vừa vào cửa, còn không để Khả Ly nhìn kỹ, Phong Chi Thu đã hết sức thuần thục cho cô một cái hôn nồng nàn, sau đó hài lòng cười nói: “Đừng khẩn trương, đề nghị của anh lúc tối là nghiêm túc thật sự, em có một buổi tối để cân nhắc, ngày mai anh muốn nghe được câu trả lời.”

“Không phải là anh nói đùa đó sao? Anh thật sự mong muốn? Em, xuất thân của em chắc hẳn anh cũng rõ ràng rồi chứ!” Khả Ly vừa mừng vừa lo nói.

Phong Chi Thu hơi lắc đầu nói: “Em nói đến quan hệ với nhà họ Mạnh sao? Điều này với anh mà nói là không thành vấn đề, em nên biết ba mẹ anh cũng không còn, ông ngoại thì chỉ cần anh kết hôn là tốt rồi, cho nên anh muốn lấy ai thì bản thân quyết định là được.”

“Vậy, anh.” Anh thật sự yêu em sao? Khả Ly rất muốn hỏi vấn đề này, nhưng lại sợ hãi đáp án, anh bằng lòng cưới cô không phải đã tốt lắm rồi sao? Vì sao lòng cô lại muốn nhiều hơn nữa chứ?

Phong Chi Thu thấy cô ấp a ấp úng cũng không hỏi tới, ôm lấy cô đi về phía phòng tắm nói: “Hiện tại có chuyện quan trọng hơn cần phải làm, có lời gì ngày mai lại thảo luận, đừng suy nghĩ lung tung nữa, từ giờ trở đi chỉ cho phép nghĩ tới anh thôi.”

“Ah bại hoại.” Khả Ly hiểu được ý tứ của anh, thân thể khẩn trương khẽ run lên, cô hoàn toàn không hề có kinh nghiệm, đêm hôm đó, cô uống rất nhiều, hơn nữa trong rượu còn chứa vị thuốc kích thích

tình dục, khiến cho đầu cô cực kỳ choáng váng, hoàn toàn không nhớ rõ cái quá trình kia, mà bây giờ lại hoàn toàn tỉnh táo, cho nên hiện tại trên mặt cô giống như đang bị hỏa thiêu vậy.

“Anh đừng, đừng như vậy, anh tắm trước.” Khả Ly một tay khăn trương lôi kéo quần áo một tay đẩy Phong Chi Thu, không chịu tắm cùng anh, tuy rằng phòng tắm của anh hết sức rộng rãi.

Phong Chi Thu thấy mặt cô đỏ như sắp nở ra máu vậy, cũng không nhẫn tâm ép cô nữa, buông tay ra cười nói: “Được rồi! Anh đi lấy cho em cái áo tắm, em tắm trước đi.”

Đi khỏi phòng tắm, một lát sau liền đưa một bộ áo tắm màu trắng vào, còn hơi đánh giá Khả Ly từ trên xuống dưới một chút lại cười xấu xa nói: “Lát nữa em sẽ bằng lòng tắm cùng anh thôi.”

Khả Ly rất nhanh khóa cửa lại, mới yên tâm tắm rửa, sau khi tắm nước ấm xong, Khả Ly mới nhìn mình trong gương mặt như hoa đào, hai mắt lóe sáng, khăn trương lại mang theo chờ mong, cần cần đôi môi hồng nhuận cần thận buộc lại dây lưng của áo tắm mới lẻ mề ra khỏi phòng tắm.

“Đến trên giường chờ anh!” Phong Chi Thu cảm thấy mình cũng đang chờ mong mà trước nay chưa từng có, đi nhanh vào phòng tắm, nhanh chóng tắm xong rồi đi ra, thấy Khả Ly khăn trương cuộn mình trong chăn, chỉ để lộ khuôn mặt nhỏ nhắn, dục vọng liền dâng lên ngay lập tức.

“Anh tắt đèn.” Thấy Phong Chi Thu bước về phía cô, Khả Ly vội vàng mở miệng yêu cầu.

Thật đúng là vật nhỏ thẹn thùng mà, nhưng lại rất hợp ý của anh, trước kia phụ nữ luôn quá mức chủ động, anh hoàn toàn không có gì phải băn khoăn, cũng thiếu đi rất nhiều tình thú, tắt đèn lớn đi, chỉ để lại một chiếc đèn tường nhỏ ánh sáng nhu hòa êm ái, bên trong phòng lập tức tối đi.

Khả Ly đúng là thẹn thùng, nhưng nhìn anh mỉm cười tuần lã đến gần, cô lại không hề kháng cự, tận sâu trong lòng, cô đã sớm nhận định địa vị của Phong Chi Thu rồi, anh là người đàn ông mà cô chấp nhận, tặng chính mình cho anh là tâm nguyện của cô, bao gồm cả lần đầu tiên.

“Bé ngốc, nhắm mắt lại.” Tinh tế hôn lên mặt cùng môi của Khả Ly, thấy cô vẫn mở to đôi mắt mơ mơ màng màng, Phong Chi Thu hôn nhẹ lên mắt của cô nói.

Khả Ly vươn tay lên ôm lấy anh lẩm bẩm: “Em muốn nhìn anh, em muốn xác định rằng không phải là em đang nằm mơ.” Bao nhiêu đêm cô mơ thấy cái ôm ấm áp của anh, tỉnh lại vẫn chỉ là căn phòng trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Những lời này khiến Phong Chi Thu rung động, cô hẳn là yêu anh, lúc trước là anh suy nghĩ quá nhiều, anh vén chăn sang một bên, ôn nhu lại lưu loát cởi bỏ dây lưng áo tắm, rất nhanh cũng vứt áo tắm của cô sang một bên, da thịt mềm mại trắng như ngà lại sáng bóng, cơ thể phát dục hoàn mỹ tràn ngập mê hoặc theo từng nhịp hô hấp dồn dập phập phồng.

Tay của Phong Chi Thu nhẹ nhàng hoạt động, giống như âu yếm một tác phẩm nghệ thuật quý hiếm vậy, môi của anh cũng từ từ đi chuyển xuống, cuối cùng dừng lại ở nơi cao nhất kia, đầu lưỡi nóng ướt thuần thực trêu chọc hút lấy điểm nhỏ đỏ sẫm kia, một vòng lại một vòng, cho đến khi nó càng ngày càng thẳng cứng.

Thông qua tay cùng đầu lưỡi của anh, cơ thể của Khả Ly như có một dòng điện, một cảm giác rung động xa lạ lại quen thuộc chậm rãi truyền khắp toàn thân, tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ không tự chủ toát ra khỏi miệng, cơ thể nóng như lửa đốt cũng chủ động dán sát lên thân hình to lớn của Phong Chi Thu.

Mềm mại cùng rắn chắc dây dưa sinh ra sự hài hòa tuyệt vời, Phong Chi Thu muốn mang đến cho Khả Ly nhiều sung sướng ơn, chỉ tiếc không khống chế được bản thân bức thiết cứng rắn muốn đi vào. Ngón tay men theo nơi non mềm ở giữa hai chân, nhẹ nhàng xoa nắn một hồi, đến khi cảm thấy ướt át, anh không thể kiềm chế được điều chỉnh tư thế ôn nhu đâm thẳng vào.

Trong nháy mắt mềm mại bao bọc lấy vật cứng rắn khít khao làm cho hai người đều cảm thấy thỏa mãn thở dài, sau một chút khó chịu Khả Ly cảm giác ngay được sự thăng hoa khó diễn tả thành lời, mà phần non mềm phía dưới cùng sự thổ gấp làm Phong Chi Thu không thể khắc chế nổi điên cuồng, đẩy nhất định lại là một đêm không ngủ rồi.

49. Chương 50: Vừa Mừng Vừa Lo

Ngoài cửa sổ dần sáng, Khả Ly túm chặt góc chăn ngủ thật say, Phong Chi thu vừa ngủ được 2 giờ thì theo thói quen tỉnh lại, nhìn Khả Ly vẫn đang ngủ say, khóe miệng xuất hiện một nụ cười thỏa mãn.

Cô gái nhỏ này thật đúng là lạ lùng, cô thật sự mang đến cho anh cảm giác thỏa mãn nhất, giống như một loại cảm giác tốt đẹp đã lâu không xuất hiện khiến anh kích tình mãnh liệt, giống như muốn cô thể nào cũng không đủ vậy. Nếu tối hôm qua cậu hôn chính là thuận miệng nói, thì hôm nay anh đã xác định lấy cô tuyệt đối là một chuyện đáng giá.

Không có người phụ nữ nào có thể mang lại cho anh cảm giác thỏa mãn nhiều như vậy, bất kể là từ phương diện nào thì anh cũng đều cảm giác được mười phần phù hợp, dù sao cũng đã đến lúc kết hôn rồi, liền là cô đi, Phong Chi Thu rời giường vào phòng tắm.

Lập tức nói cho Tề Đông tin tức này, để cho ông ấy chuẩn bị, nhất định ông ấy sẽ cao hứng hơn anh nhiều. Về phần mẹ và con trai của cô, anh cũng phải sắp xếp một chút mới được, nếu không có lẽ truyền thông sẽ viết loạn lên mất.

Cô vậy mà đã có con trai rồi, thật đúng là khó tin, mặc kệ từ mặt nào cũng đều rất khó nhìn ra được, đáng vẻ thanh thuần còn sự ngưng ngững cùng chặt chẽ của đêm qua, nếu không phải biết cô có một đứa con trai, anh gần như nghĩ cô là xử nữ ối, nhìn từ biểu hiện tối hôm qua của cô thì rõ ràng cô không có bao nhiêu kinh nghiệm, điều đó không có khả năng là giả vờ, con của cô đến như thế nào chứ? Điều tra to rõ cô chưa từng kết hôn, hơn nữa sáu năm gần đây bên cạnh cô ngoài anh trai của Hứa Mỹ An ra, cũng chưa từng xuất hiện người đàn ông nào khác. Đứa bé kia nhất định là tình cờ có được.

Tuy rằng có thể đoán được Khả Ly và ba của thằng bé tiếp xúc không nhiều lắm, tâm lý Phong Chi Thu vẫn thấy hơi ghen tuông, ông trời trên người, nếu khôn phải cha anh qua đời trong tiệc đính hôn, thì cô đã sớm là người của anh rồi. Chẳng qua anh không có nghĩ lại, khi đó cho dù anh có được Khả Ly chỉ sợ cũng sẽ không quý trọng.

Tắm rửa xong đi ra, Khả Ly vẫn chưa tỉnh, đêm qua thực sự mệt chết cô rồi, Phong Chi Thu mặc quần áo để lại tờ giấy ở bên giường sau đó đi ra ngoài, hôm nay còn có rất nhiều chuyện chờ anh giải quyết, nói với a Thiên một tiếng để cho cô ấy nghĩ việc mới được, như vậy mỗi ngày anh về nhà đều có thể gặp cô rồi.

Để ẹ Khả Ly cùng đứa bé đến nhà cũ ở là được, trong nhà còn vài người làm lâu năm vẫn đang ở, hầu hạ bọn họ là đủ rồi. Khả Ly thì ở thành phố H với anh, hiện tại nhiều hạng mục đều tiến hành ở đây, chờ một thời gian hết bận rộn lại đưa bọn họ ra nước ngoài là được, Phong Chi Thu nghĩ nghĩ, cảm giác mình lo lắng thật sự quá chu đáo rồi.

“Không tệ! Lần này cậu hành động rất nhanh chóng, xem ra rất nhanh sẽ có con trai rồi.” Vốn dĩ Ngụy Lam Thiên thấy Khả Ly không có đi làm đã muốn gọi điện thoại rồi, không nghĩ tới sáng sớm Phong Chi Thu đã rạng rỡ đến phòng làm việc của anh.

Phong Chi Thu không hiểu được ý tứ của Ngụy Lam Thiên khi nói đến con trai, nhún vai cười nói: “Đâu có nhanh như vậy, không theo kịp nhà cậu rồi, sắp tới có hai cái hạng mục nên thời gian hơi gấp gáp, mình nghĩ sắp xếp đám cưới vào tháng sau, có hơn một tháng cho Tề Đông chuẩn bị, nhất định có thể an bài thỏa đáng.”

“Tháng sau cũng tốt, cô dâu cũng cần chuẩn bị một chút mà, chúc mừng cậu! Cậu và Khả Ly rất hợp, lựa chọn của cậu sẽ không sai, nhưng lại sẽ có niềm vui bất ngờ đâu! Anh chàng này vận khí của cậu thật đúng là tốt đến mức làm người khác phải đỏ mắt đấy.” Ngụy Lam Thiên nghĩ có lẽ cậu ấy còn chưa biết chuyện của con trai, anh cũng không muốn nhiều lời, bất ngờ này nên lưu cho Khả Ly tự mình nói với cậu ấy mới tốt, không biết cậu ấy có thể bị hù hay không đâu.

Phong Chi Thu không rõ chân tướng cười nói: “Niềm vui bất ngờ gì cơ? Ngày mai mình cũng chuẩn bị cho nhà họ Mạnh một niềm vui bất ngờ đâu.”

“Cậu chuẩn bị giúp nhà họ Mạnh sao?” Ngụy Lam Thiên gõ gõ mặt bàn, đối với sự phát triển của thương trường anh vẫn luôn nắm rõ như lòng bàn tay.

“Xem ý tứ của Khả Ly, rất rõ ràng nhà họ Mạnh không hề đối xử tử tế với mẹ con cô ấy, lần này mình muốn giao quyền đầu tư cho Khả Ly.”

“Xem ra cậu thực sự thích cô ấy, chuẩn bị tiêu tiền cho vợ tương lai của cậu trút giận nữa. Khả Ly hay mềm lòng, tuy rằng nhà họ Mạnh đối xử với cô ấy không tốt, nhưng theo suy đoán của mình thì cô ấy vẫn sẽ giúp nhà họ Mạnh.”

“Mình biết, chẳng qua vẫn muốn làm cho người nhà họ Mạnh phải đến van cầu cô ấy mới được.”

“Ngày kia không phải là sinh nhật của Mạnh Huy sao, có cơ hội cho cậu khai triển rồi.” Ngụy Lam Thiên cười nói.

Phong Chi Thu cười sâu xa khó hiểu, đứng dậy đi ra ngoài.

“Mình nghĩ mình hơi hiểu cái cảm giác của cậu trước khi kết hôn đấy!” Trước khi ra khỏi cửa, Phong Chi Thu quay đầu bỏ lại một câu như vậy.

Trên mặt Ngụy Lam Thiên nở nụ cười đắc ý, hiện tại anh có thể yên tâm, anh chàng này vẫn là có tình cảm với Khả Ly, cũng không hoàn toàn là vì kết hôn mà cưới cô ấy. Haiz! Anh phải nhanh chóng chuẩn bị một phong bao mừng cưới thật lớn mới được!

Mãi đến giữa trưa, Khả Ly mới tỉnh lại, lúc đầu nhìn căn phòng xa lạ cũng có chút bối rối, nhưng rất nhanh nhớ lại mọi chuyện tối hôm qua, nhìn khắp phòng một lượt, anh không ở, vừa mới chuẩn bị xuống giường, lập tức thấy được tờ giấy Phong Chi Thu lưu lại.

“Bảo bối, đáng vẻ em ngủ say rất đẹp, lời cầu hôn tối hôm qua đã có hiệu lực, tháng sau làm cô dâu của anh đi, ngoan ngoãn ở nhà chờ anh trở lại!”

Khả Ly cảm giác lập tức bị một loại có thể gọi là cảm giác hạnh phúc tràn ngập toàn bộ trái tim, anh thật sự muốn cưới cô! Thật tốt quá! Không phải bởi vì con trai, anh còn chưa biết chuyện của con nữa, cho nên anh bằng lòng cưới cô chắc hẳn là yêu cô rồi! Nhìn lại tờ giấy một lần nữa mới rời giường rửa mặt súc miệng, sau khi thu dọn lại căn phòng vắng vẻ lại đi quanh căn phòng 2 vòng, cô vẫn quyết định đi về nhà.

Bên phía công ty nhất định Phong Chi Thu sẽ xin nghỉ giúp cô, Ngụy Lam Thiên tất nhiên sẽ biết bọn họ đã bên nhau rồi, nghĩ đến điểm này Khả Ly cảm thấy hơi ngượng ngùng. Chẳng qua Ngụy Lam Thiên chắc hẳn sẽ không giễu cợt cô rồi, lát nữa gửi tin nhắn xin nghỉ là được.

Bây giờ vẫn nên về nhà trước một chuyến, tuy rằng tối hôm qua có gọi điện thoại ẹ nói cô không về, nhưng lần đầu tiên cô ngủ ở bên ngoài, vẫn nên về sớm một chút thì hơn, lời cầu hôn của anh là thật sự, cuối cùng cô đã có thể nói thật với mẹ rồi.

“Con nói thật sao?” Trương Mai nghe xong lời Khả Ly nói vẫn không dám tin hỏi lại, tin tức này rất khiến bà kích động, ly trà trên tay suýt nữa thì rơi xuống.

Khả Ly mỉm cười gật đầu: “Thật sự, anh ấy là ba ruột của Ngọc Ngọc, anh ấy nói sang tháng sẽ kết hôn.”

“Thật tốt quá! Thật tốt quá! Giờ thì mẹ xem như có chết cũng nhắm mắt được rồi!” Trương Mai cao hứng đi tới đi tới trong phòng, hết sức hưng phấn. “Tháng sau đã kết hôn, chúng ta cần chuẩn bị những gì đây? Sao cậu ấy không đến gặp con chứ?”

“Chuyện về Ngọc Ngọc con vẫn chưa nói cho anh ấy biết, chuyện đêm đó anh ấy cũng không nhớ rõ.” Khả Ly hơi do dự, muốn nói ngay cho anh biết sao? Hay chờ đến khi chuyện kết hôn được xác định rồi nói sau.

“Không phải nói là sẽ kết hôn sao? Vì sao còn không nói cho cậu ấy biết? Ngọc Ngọc không biết hy vọng có một người ba thế nào đâu, mẹ dẫn thằng bé đi chơi, thằng bé thấy những đứa trẻ khác có ba đi cùng đều hâm mộ lắm lắm.”

“Có chuyện như vậy sao? Ngọc Ngọc không hề nói với con.” Khả Ly có chút kinh ngạc.

Trương Mai thở dài một tiếng nói : “Đứa nhỏ này thật sự nhu thuận đến mức làm người khác đau lòng, thằng bé cũng không nói với mẹ, chẳng qua từ ánh mắt của thằng bé mà mẹ nhận ra được điều đó thôi. Nhưng, bây giờ thì tốt rồi, tìm được ba ruột của thằng bé rồi, nhất định thằng bé sẽ rất vui!”

“Mẹ, chuyện kết hôn vẫn chưa hoàn toàn xác định đâu, bây giờ con vẫn chưa muốn nói, chờ đến ngày kết hôn con sẽ nói với anh ấy được không.”

“Đây là vì sao? Chẳng lẽ cậu ta sẽ không thích Ngọc Ngọc sao?” Trương Mai hơi khó hiểu, thấy vẻ mặt do dự của Khả Ly, nghĩ nghĩ nói: “Cũng được, dù sao cũng còn không bao nhiêu ngày nữa, đến ngày kết hôn nói cũng tốt, xem như song hỷ lâm môn!”

“Nếu cậu ta không biết thằng bé là con mình cũng bằng lòng cưới con, vậy nhất định là thật tâm đối tốt với con rồi. Mẹ thực sự vui mừng thay cho con, hiện tại cuối cùng mẹ cũng yên tâm được rồi.”

Khả Ly hơi bàng hoàng giữ chặt tay của Trương Mai nói: “Tâm trạng con bây giờ vẫn hơi bất ổn, có lúc cũng không thể phân biệt đây rốt cuộc là thật sự hay là đang nằm mơ, mẹ, anh ấy là thật lòng có đúng không? Anh ấy sẽ không gạt con đúng không!”

“Sao con lại nghĩ như vậy chứ? Con cũng biết con vẫn luôn là niềm kiêu hãnh của mẹ, cả đời mẹ đều thất bại, điều kiêu ngạo duy nhất chính là đã sinh ra con, từ nhỏ con đã rất hiểu chuyện, trưởng thành lại có chủ kiến, tuy rằng ba con đối với chúng ta không tốt, nhưng mẹ thật sự rất vui mừng vì có con, nếu không mẹ đã sớm không sống nổi nữa rồi!”

“Mẹ.” Đôi mắt Khả Ly có chút ướt, trước kia cô cũng không phải chưa từng oán trách Trương Mai, lúc bị hai người chị gái kia bắt nạt cô đã từng oán Trương Mai làm cho cô xuất thân trong hoàn cảnh như vậy, khiến cho xuất thân của cô xấu hổ như vậy. Cho tới bây giờ không nghĩ tới mình lại là giá trị sinh tồn của mẹ đâu.

“Lúc con có Ngọc Ngọc mẹ thật sự lo lắng rất lâu, mẹ nghĩ rằng con không cẩn thận bị người khi dễ, cho nên mẹ không đành lòng truy vấn ba của Ngọc Ngọc là ai, thật không nghĩ đến ba của Ngọc Ngọc lại là con trai của Phong tổng giám đốc, mẹ thật sự rất vui mừng! Con gái đáng thương của mẹ cuối cùng cũng khổ tận cam lai rồi!”

Trương Mai thật sự rất vui mừng, cả đời này bà không có yêu cầu gì, chỉ hi vọng Khả Ly có thể có một gia đình, có thể sống một cuộc sống hạnh phúc vô lo, không có chuyện gì hoàn mỹ hơn so với chuyện ba ruột của Ngọc Ngọc mang đến rồi, bà thật muốn lớn tiếng cảm tạ trời xanh, bây giờ sức khỏe của bà là một ngày không bằng một ngày, gần đây đã cảm giác không thoải mái, chẳng qua bà không nói với Khả Ly, bà cảm thấy mình đã không giúp gì được cho Khả Ly rồi, không thể tăng thêm gánh nặng cho Khả Ly nữa, không thể để cho Khả Ly lúc nào cũng phải lo lắng cho bà.

“Mẹ, cuộc sống của chúng ta sẽ khá hơn, anh ấy, nếu anh ấy thật lòng muốn cưới con, nhất định sẽ không để cho chúng ta chịu ủy khuất.”

“Ừ, đúng! Hôm nay hảo hảo chúc mừng một chút đi, mẹ đi mua chút đồ ăn ngon, lát nữa đón Ngọc Ngọc về, chúng ta ăn bữa cơm ngon nào.” Trương Mai vui vẻ tính toán, “Con ở trong nhà nghỉ ngơi đi, mẹ sẽ về ngay, thuận tiện sẽ đón Ngọc Ngọc về.”

“Vấn đề con đi mua đi, hôm nay mẹ hãy ở nhà nghỉ ngơi một chút.” Tuy rằng cô làm việc vất vả, nhưng Trương Mai cũng không hề nhàn rồi, mỗi ngày bữa trưa chỉ tùy tiện ăn chút gì đó, lại sẽ biến đổi đa dạng làm cơm chiều ẹ con cô, còn muốn đưa đón Ngọc Ngọc đi nhà trẻ, hôm sau còn phải đến trung tâm nghệ thuật giảng dạy lớp cắm hoa, cũng không hề nhệ nhàng .

“Mẹ không phiền, bây giờ mẹ đang rất vui, ở nhà cũng ngồi không yên, con nghỉ ngơi đi, mẹ đi ra ngoài trước, hôm nay đón Ngọc Ngọc sớm một chút.” Trương Mai nói xong kích động đi ra cửa .

Khả Ly dựa vào sofa nhợt nhạt nở nụ cười, Chi Thu, anh có biết quyết định của anh khiến cho em, mẹ còn có Ngọc Ngọc ba người đều cảm thấy hạnh phúc như vậy không, đã nhiều năm như vậy, lần đầu tiên cô cảm giác được thần may mắn chiếu cố.

Trời biết cô hi vọng có thể cho Ngọc Ngọc một thân phận rõ ràng như thế nào, mà không phải bị bao phủ dưới cái bóng ma con không cha, thực may mắn có thể gặp lại anh, mẹ nói đúng, nếu như Ngọc Ngọc nhìn

thấy ba của mình thì sẽ vui vẻ thế nào đây!

“Thức rồi sao? Ngủ ngon không?” Phong Chi Thu gọi điện thoại tới, giọng nói hết sức ôn nhu.

Khả Ly cũng ôn nhu trả lời: “Tốt lắm, bây giờ em đang ở nhà, em. . . .”

“Về nhà?” Tiếng nói của Phong Chi Thu hơi lớn, “Sao lại đi về! Không phải anh dặn em ở nhà chờ anh đấy sao?”

“Em sợ mẹ em lo lắng, cho nên trở về nói với bà một tiếng.” Đối với sự chuyên chế của Phong Chi Thu, trong lòng Khả Ly thấy có chút không thoải mái, nhưng vẫn thuận theo trả lời.

“À, vậy được rồi! Ở nhà đợi, muốn một chút anh sẽ qua đón em.” Phong Chi Thu nói xong vội vàng cúp điện thoại, cũng không nghe cô đáp lời nữa.

Khả Ly đành phải để điện thoại xuống, cười khổ một cái.

50. Chương 51: Chỉ Là Sự Khởi Đầu

“Anh thật sự nghiêm túc sao?” Cuối cùng Khả Ly cũng không thể ăn xong bữa cơm tối đã phải ngồi lên xe của Phong Chi Thu, anh đến đón cô, cô không thể không theo anh.

Ngược lại Trương Mai lại không nói gì, còn rất cao hứng tiễn cô ra cửa, dặn cô không cần lo lắng cho bà và Ngọc Ngọc, yên tâm bồi dưỡng tình cảm cùng Phong Chi Thu, dù sao cũng nhiều năm không gặp như vậy, thời gian hai người ở bên nhau ít đến thương cảm.

Phong Chi Thu cũng biết trong nhà Khả Ly có mẹ lại có con trai nhỏ, trở về nhà là hợp tình lý, nhưng bây giờ anh lại muốn độc chiếm cô, không muốn bất kỳ ai khác chia sẻ Khả Ly với anh. Thậm chí anh còn suy nghĩ ngày mai có nên mang cô cùng đi làm hay không, hôm nay tuy rằng công việc rất nhiều, anh vẫn nhìn không được lúc nào cũng nhớ tới cô, bởi vậy từ chối tiệc xã giao buổi tối vội vã chạy về nhà, giống như gặp ma vậy.

“Mẹ em hầm canh, làm cho em mang một chút cho anh.” Đến nhà, Khả Ly tìm bát đồ canh trong bình giữ nhiệt cho Phong Chi Thu, dọc theo đường đi hình như anh có chút không vui, cô cũng không dám nói nhiều.

Phong Chi Thu thấy cô đặc biệt mang canh ỉnh thì tâm tình chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, thật ra vừa rồi dọc theo đường đi anh đang tự hờn dỗi với bản thân mình thôi, anh cảm giác vì chuyện của Khả Ly hình như anh rất không bình thường, xuất hiện rất nhiều cảm xúc mà anh không thể nắm trong tay, làm cho anh không biết là tốt hay là xấu, mà thậm chí kinh hãi.

“Uống ngon sao? Anh ăn cơm tối chưa?” Khả Ly thấy anh uống một hơi hết sạch, lại đổ thêm một chén, thấy anh vui mừng hiện rõ lên trên mặt.

“Chưa ăn, nghe Mỹ An nói em nấu cơm rất ngon, cho nên anh để cho dì giúp việc mua thức ăn về, nhưng em lại không ở nhà. . . .” Phong Chi Thu nói hơi có điểm tủi thân đâu.

Khả Ly cúi người hôn lên gương mặt của anh một cái nói: “Vậy anh chờ một chút, em đi xem có những món gì, sẽ làm ngay cho anh, rất nhanh thôi, vừa rồi em cũng mới ăn canh còn chưa có ăn được bao nhiêu, lát nữa chúng ta cùng nhau ăn.”

“Được, anh vào phòng làm việc xử lý chút chuyện.” Chẳng qua là một cái hôn nhẹ, vậy mà lại ngọt ngào như vậy, Phong Chi Thu không phát giác bản thân đã mặt mày hớn hờ lòng tràn đầy vui mừng rồi.

Mở ra tủ lạnh 3 cửa rất lớn, bên trong chất đầy đồ ăn, đủ cho hai người ăn một tuần cũng không hết, quá dọa người rồi, lúc Phong Chi Thu giao cho dì giúp việc đi mua đồ khăng định là không biết nhờ đi ấy mua cái gì, liền để cho đi ấy mua đầy đủ mọi thứ, dì giúp việc này cũng rất có ý tứ đâu, cũng không kém thư ký Vương là mấy, biết rõ tính tình Phong Chi Thu, không ngại nhiều, nhưng thiếu cái gì sẽ không hài lòng, cho nên chuẩn bị cực kỳ chỉnh tề.

Thấy thời gian cũng không còn sớm, Khả Ly vo gạo nấu cơm, sau đó chọn nửa con gà cùng hai củ khoai tây. Hai miếng cá biển, hai quả cà chua cùng hai quả trứng còn có một bó cải xanh đến phòng bếp nấu nướng,

phòng bếp này cũng rất lớn, hơn nữa gia vị đầy đủ giống như một cái siêu thị vậy, chẳng qua đều chưa có mở ra, nên cô cũng mất một chút thời gian để mở nắp.

Lúc Trương Mai dưỡng bệnh đều do Khả Ly nấu cơm, cho nên làm vài món thức ăn đối với cô mà nói rất đơn giản, rất nhanh, mùi thơm bay khắp nơi bốn món thức ăn gà hầm khoai tây, cá ướp gừng sợi chiên vàng, trứng chiên cà chua, canh cải xanh đều nấu xong rồi, cơm cũng đã chín, mùi thơm đưa Phong Chi Thu tới.

“Thơm quá, không ngờ em thật sự nấu đồ ăn giỏi như vậy đấy.” Nhìn món ăn sắc hương vị đều đủ cả, Phong Chi Thu tán thưởng, ánh mắt lại ôn nhu hơn vài phần.

Khả Ly nghe được lời khích lệ của anh cũng hết sức cao hứng, hôm nay cô còn chưa có phát huy hết đâu, chủ yếu là thấy đã muộn, sợ anh đói mới vội vàng làm vài món thức ăn, “Trước ném thử xem sao, cũng không biết có hợp khẩu vị của anh không nữa.”

Phong Chi Thu giúp Khả Ly cởi tạp dề, hôn một cái rồi mới để cô ngồi vào chỗ ngồi: “Chúng ta cùng nhau ăn, chỉ cần là em làm, nhất định rất ngon rồi.”

Khả Ly mỉm cười nhìn anh, nếu anh thích cô nguyện ý mỗi ngày làm cho anh ăn.

“Thật sự ăn rất ngon!” Phong Chi Thu ăn một miếng thịt gà liền tán thưởng ngay, sau đó gấp một miếng cho Khả Ly, “Em cũng ăn nhiều một chút, bây giờ em cũng hơi gầy đấy.”

“Nhưng em không muốn ăn thành béo ú đâu, sau này đừng để đi giúp việc mua nhiều thức ăn như vậy, chúng ta ăn không hết được.”

“Em có mập anh cũng vẫn thích như vậy, do anh không biết mua cái gì cho tốt, thức ăn em không dùng đến, đi giúp việc sẽ xử lý sạch sẽ, đừng lo!”

“Vứt đi thì rất tiếc!” Khả Ly không đồng ý lắc đầu, từ nhỏ anh đã quen cầm y ngọc thực, tiêu tiền như nước, đâu có biết sự khổ cực của người nghèo, nhưng mấy năm nay thì cô đã được hưởng qua rồi, trước kia ở nhà họ Mạnh tuy rằng bị khinh bỉ nhưng cũng coi như không phải lo lắng đến chuyện ăn mặc, nhưng sau khi ra ngoài thật sự đã phải bắt tay vào làm việc kiếm tiền trang trải cuộc sống rồi.

Phong Chi Thu cười cười, “Sau này chuyện trong nhà sẽ do bà xã định đoạt, anh không hiểu những chuyện này.”

Bà xã? Khả Ly đỏ mặt, cô vẫn có chút không nắm được ý nghĩ thật sự của Phong Chi Thu, thực ra cô chỉ muốn biết anh có thật sự yêu cô hay không mà thôi, nhưng cô lại không dám hỏi.

“Đêm mai là sinh nhật của ba em, em đi cùng anh nhé.”

Khả Ly thấy anh ăn ngon, trong lòng rất cao hứng, đột nhiên anh lại nói một câu như vậy, ánh mắt lập tức mờ đi.

“Em không muốn đi sao? Đừng lo lắng, bây giờ em là vị hôn thê của anh rồi, sớm hay muộn cũng phải để cho bọn họ biết chứ, anh biết trước kia em phải chịu không ít ủy khuất, hiện tại em không cần phải lo lắng vì bọn họ nữa.”

“Em không đi không được sao?” Khả Ly thật sự không muốn đối mặt với bọn họ, cô biết nếu kết hôn với Phong Chi Thu, tất nhiên thân phận đáng xấu hổ của cô sẽ phơi bày ra ánh sáng, tuy rằng hiện tại cũng có rất nhiều gia đình có tiền có mấy người vợ, cũng có mấy người con riêng, hơn nữa cô lại gả cho Phong Chi Thu nên khẳng định là không ai dám thể hiện sắc mặt cho cô xem cả, nói không chừng còn tiến đến nịnh bợ cô nữa, nhưng sau lưng thì sao, nhất định lời khó nghe nào cũng sẽ nói.

Phong Chi Thu đưa tay ra cầm lấy tay Khả Ly nói: “Em trốn tránh không được, vốn dĩ chuyện em là con gái nhà họ Mạnh cũng không phải chuyện bí mật gì, bây giờ lại có anh ở đây thì còn ai còn dám khi dễ em chứ.”

“Em.” Khả Ly cũng không phải sợ bị người khác khi dễ, chỉ không muốn đối diện với mấy người này, cô thâm nghĩ lắng lặng sống yên ổn, cùng con trai và Phong Chi Thu thôi.

“Hiện tại nhà họ Mạnh có một hạng mục cần Phong thị đầu tư, bọn anh vẫn không đồng ý, anh dự định để quyền quyết định chuyện này cho em, muốn đầu tư hay không đều do em.”

Khả Ly kinh ngạc nhìn anh, anh đây là có ý gì chứ? Cho cô trút giận? Nhà họ Mạnh cũng thật là, không có Bồ tát lớn như vậy thì cũng đừng xây miếu lớn như thế chứ, vì sao vẫn cứ không biết tự lượng sức mình như vậy chứ?

Trước kia Phong lão tổng giám đốc vì con trai cho nên đồng ý đầu tư, hiện tại lại đổi thành Phong Chi Thu vì cô nên đồng ý khoản đầu tư này sao? Cô có thể tưởng tượng nhà họ Mạnh nhất định sẽ van cầu cô, hơn nữa hiểu chi cho tình, động chi cho để ý, những người này vì ích lợi cái gì đều sẽ làm, nhưng đây lại không phải điều mà cô hy vọng.

Bây giờ cô cũng không hận nhà họ Mạnh, xuất thân của cô là do mẹ cô chọn, cô chấp nhận số mệnh, hiện nay cô chỉ không muốn có cái gì cùng xuất hiện với nhà họ Mạnh mà thôi, tốt nhất thì giống như người xa lạ vậy, chẳng qua đúng như lời của Phong Chi Thu, sự thật cô là người nhà họ Mạnh cũng không phải cái gì bí mật cả, bởi vì cô lớn lên ở nhà họ Mạnh, mới trước đây đã từng lộ mặt trước mọi người rồi, tuy rằng từ khi cô biết thân phận của mình khác biệt với các chị, cô đã cố trốn tránh ở trong phòng không muốn đi ra ngoài, nhưng các chị lại chưa từng buông tha cho cơ hội có thể sỉ nhục cô, cho nên cũng có rất nhiều người biết sự tồn tại của cô.

Hiện tại muốn giấu diếm là không thể nào, dựa vào thân phận của Phong Chi Thu, nhà họ Mạnh nhất định sẽ liều mạng nịnh bợ, các phóng viên cũng sẽ tìm hiểu rõ ràng tất cả, cô bỗng nghĩ đến Ngọc Ngọc, cô không thể để thằng bé lộ diện trước mặt truyền thông được.

“Mẹ em và con trai em, anh nghĩ sắp xếp cho họ đến nhà cũ của nhà họ Phong ở, bên kia không gian rất lớn, còn có nhiều người làm, sẽ có người chăm sóc bọn họ, anh sẽ làm cho người ta chuẩn bị nhiều thiết bị chơi đùa của trẻ nhỏ, em cảm thấy thế nào?”

Làm sao nhanh như vậy mà anh đã nghĩ đến nhiều chuyện như vậy rồi chứ, Khả Ly cảm giác có chút không kịp ứng phó, nhà cũ của nhà họ Phong, không phải ở thành phố H sao? Vậy thì cô sẽ không thể gặp bọn họ mỗi ngày rồi? Cô phải làm thế nào đây?

Từ lúc sinh con ra cô chưa từng xa thằng bé, nếu phải xa nhau như vậy cô thật sự rất luyến tiếc, nhưng nếu ngày mai đi tham gia tiệc sinh nhật tại nhà họ Mạnh cùng Phong Chi Thu, cái thân phận kia của cô sẽ bị phơi bày, nói không chừng sẽ có phóng viên đi điều tra ngay mọi chuyện của cô.

Haiz! Hóa ra hạnh phúc cũng không đơn giản như cô nghĩ.

51. Chương 52: Náo Động Giới Truyền Thông

“Ngôi sao nổi tiếng và người đại diện truyền ra tin mừng, là chiến thuật lăng xê hay sự thật?”

“Hứa Mỹ An – Cô bé lọ lem của giới nghệ sĩ”

“Bộ phim mới của Lam Tuấn Kiệt khởi quay, công bố chuyện tình yêu, song hỷ lâm môn!”

“Ngạc nhiên thú vị! ! ! Hoàng tử lãnh khốc Lam Tuấn Kiệt thông báo tin đính hôn!”

Sáng sớm, bất kể báo chí hay là Internet, trang đầu đều đề cập đến tin tức Lam Tuấn Kiệt và Hứa Mỹ An sắp đính hôn, bởi vì tối hôm qua trong bữa tiệc mừng bộ phim mới khởi quay Lam Tuấn Kiệt hào phóng thừa nhận tin tức anh đang hẹn hò cùng Hứa Mỹ An, cho nên sáng sớm hôm nay đã được loan tin ồn ào huyền ảo.

Sau khi Khả Ly làm xong bữa sáng thì thấy được đầu đề các báo, vừa nhìn đến tiêu đề cô thực sự cảm thấy cao hứng vì bạn tốt, rất nhiều nghệ nhân ngôi sao đang lúc ở đỉnh cao đều không muốn thừa nhận chuyện tình cảm, lo lắng sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng, nhưng Lam Tuấn Kiệt lại không hề trốn tránh chút nào, thoải mái cầm tay Hứa Mỹ An để phóng viên chụp ảnh, trên mặt có nụ cười thần nhiên khó có được, khiến ọi người kinh ngạc không thôi.

Nhưng nhìn đến nội dung, phát hiện vẫn còn có rất nhiều người không tin đây là sự thật, phóng viên kia phỏng vấn qua rất nhiều fan của Lam Tuấn Kiệt, bọn họ đều tỏ vẻ không thể tin được Lam Tuấn Kiệt sẽ tìm một người bạn gái bình thường như vậy, có vài người cho rằng đây chỉ là phương án lãng xê ngôi sao mà thôi, đương nhiên cũng có số ít người tỏ vẻ tin tưởng, cũng gửi lời chúc phúc, nhưng chỉ là số rất ít.

Khả Ly nghĩ lát nữa nên gọi điện thoại cho Mỹ An hỏi một chút tình huống, tuy rằng Hứa Mỹ An lạc quan, nhưng chuyện cô ấy hẹn hò với Lam Tuấn Kiệt nhất định sẽ đưa tới rất nhiều người tò mò cùng ghen tị, có lẽ cũng sẽ cảm thấy phiền não đâu.

“Hôm nay đừng đi ra ngoài, anh đã sắp xếp người mang lễ phục và trang sức đến đây, sẽ có cổ vest tạo hình tới trang điểm giúp em, em ở trong nhà chờ anh nhé, anh ra ngoài làm xong việc sẽ trở lại đón em.” Phong Chi Thu uống xong cháo liền dặn dò.

Khả Ly nghĩ đến chuyện co lo lắng tới hôm qua hơi do dự liền mở miệng nói: “Ồ gần đây anh có phòng ở nào khác sao? Nơi mà mọi người không biết đó.”

“Làm sao?”

“Nếu mẹ em và Ngọc Ngọc đến sống ở thành phố H, thì cách em xa quá, em muốn gặp họ cũng không phương tiện.”

Phong Chi Thu nhìn cô một cái nói: “Cũng không phải lâu lắm, chỉ hơn một tháng thôi, sau khi chúng ta kết hôn, đương nhiên là sẽ sống cùng nhau rồi, căn phòng này chỉ có một phòng ngủ thôi, anh đã cho người chuẩn bị một căn phòng lớn hơn rồi.”

“Anh không ngại để mẹ em và Ngọc Ngọc sống cùng chúng ta sao?” Hóa ra cũng không phải là anh muốn sắp xếp mẹ và Ngọc Ngọc sang một bên không quan tâm đến, Khả Ly thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Không ngại! Em xem anh thành người thế nào chứ, yên tâm đi! Anh đã không còn người thân nào nữa, mẹ em và con trai em đương nhiên là người nhà của anh, anh sẽ chuẩn bị một căn phòng thích hợp, ở bao nhiêu người cũng không có vấn đề gì, chúng ta còn muốn sinh một đồng đầu củ cải đâu!” Phong Chi Thu ôn nhu nói xong còn liếc mắt nhìn Khả Ly một cái thật sâu lại nói tiếp: “Chẳng lẽ em không tin anh?”

“Không phải!” Khả Ly vội vàng lắc đầu, trong lòng đã hết sức cảm động vì lời nói của anh rồi, “Cám ơn anh!”

Phong Chi Thu vỗ vỗ tay của Khả Ly nói: “Đồ ngốc, với anh mà vẫn nói tiếng cảm ơn sao? Lát nữa anh sẽ bảo lái xe đưa em về nhà, em thu thập một chút đồ dùng hàng ngày ẹ và thằng bé, không cần nhiều lắm đâu, những cái khác anh sẽ cho người chuẩn bị đầy đủ hết, sau đó để lái xe đưa em trở về rồi đưa bọn họ về thành phố H, buổi tối chúng ta đi tham gia tiệc sinh nhật của ba em xong cũng có thể ở lại nhà cũ một đêm.”

“Chúng ta cũng ở nhà cũ sao? Vậy.” Khả Ly hơi kinh hoảng, như vậy không phải là anh sẽ gặp mặt Ngọc Ngọc sao?

“Cũng không biết trước được, dự tiệc xong có thể chúng ta phải quay về gấp, bởi vì ngày mai thành phố điện ảnh và truyền hình bên kia muốn động thổ, anh còn có việc nữa.”

“A, vậy thì trở về thôi! Không đi nhà cũ bên kia nữa, miễn cho phóng viên theo kịp chúng ta, em không muốn hai bà cháu bị phóng viên quấy rầy.” Khả Ly thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Được, anh sẽ sắp xếp, không cho người đến quấy rầy bọn họ, nếu em không muốn cho bất kỳ ai đến quấy rầy bọn họ, anh sẽ tìm hai giáo viên dạy con trai em, tạm thời đừng đi nhà trẻ thế nào.”

“Được, em nói với mẹ một tiếng là được.” Khả Ly nghĩ rằng như vậy là tốt nhất, trước tiên để mẹ cô và Ngọc Ngọc điều thấp ở nhà cũ nhà họ Phong một tháng đã, tập trung tinh thần chờ đến ngày kết hôn là được, trong khoảng thời gian này Phong Chi Thu bề bộn nhiều việc, sẽ không chú ý tới Ngọc Ngọc, hai người bọn họ cũng thừa dịp củng cố tình cảm một chút, nếu anh đối với cô là thật tình, thì cô sẽ không còn cầu gì hơn nữa.

Bởi vì chuyện kết hôn tới quá đột ngột, cô vẫn luôn có cảm giác bất an, cũng không biết là không muốn chuyện của nhà họ Mạnh làm âm ỉ, cô thật sự không muốn tiếp xúc với những người đó, nhưng cũng không

thể không đi đối mặt được.

Cho dù cô hoàn toàn không để ý tới bọn họ, thì một khi bọn họ biết quan hệ của cô và Phong Chi Thu cũng sẽ làm phiền cô. Cái người mẹ cả hà khắc thích nịnh hót Trần Khiết kia, còn có hai người chị gái vẫn giẫm cô dưới chân đêm nay nhìn thấy cô tham dự tiệc sinh nhật không biết sẽ kinh ngạc thế nào đâu.

“Anh đi ra ngoài trước, lái xe sẽ đến ngay, thời gian của em có lẽ sẽ hơi gấp, đúng hai giờ chiều phải chờ về, lúc đó người mang đồ đạc sẽ đến biết không?”

Khả Ly mỉm cười nói: “Em biết rồi, chờ anh trở về! Việc sắp xếp ẹ em và Ngọc Ngọc ở nhà cũ bên kia phải làm phiền anh rồi.”

“Lại phạm sai lầm rồi! Đã nói với em không cần khách sáo với anh như vậy.” Phong Chi Thu làm ra vẻ nghiêm mặt nói.

Khả Ly ngượng ngùng le lưỡi một cái, hành động cười khê này làm cho trong lòng Phong Chi Thu xúc động, đưa tay kéo cô hôn thật sâu lên môi của cô, Khả Ly hạnh phúc liền đáp lại ngay.

Hôn cho đến khi hai má của Khả Ly đều hồng, Phong Chi Thu mới vẫn chưa được thỏa mãn buông cô ra lưu luyến không rời đi ra cửa.

Lái xe rất nhanh đã tới rồi, Khả Ly ngồi trên xe vội vàng gọi điện thoại cho Hứa Mỹ An.

“Tối nay cậu phải về nhà họ Mạnh?” Hứa Mỹ An hết sức kinh ngạc, cô biết từ khi Khả Ly thoát khỏi đó thì không hề có ý định trở về.

“Anh ấy muốn đưa mình tham gia bữa tiệc sinh nhật của cha mình, bởi vì bọn họ mời anh ấy, hơn nữa anh ấy còn muốn trước mặt mọi người nói cho bố mình biết chuyện tháng sau sẽ kết hôn với mình.”

“À, như vậy cũng tốt, tuy rằng những người nhà họ Mạnh đó không tốt, nhưng trên danh nghĩa vẫn là cha của cậu, nói một tiếng cũng tốt, như vậy thì cái người mẹ kế đáng giận còn có mấy người chị gái cũng không dám coi thường cậu nữa.” Hứa Mỹ An cười gian hai tiếng, có điểm vui sướng khi người gặp họa.

“Haiz! Đừng nhắc đến bọn họ, mình chỉ sau khi công bố tin mừng mẹ mình và Ngọc Ngọc sẽ bị làm phiền, cho nên nghe lời Chi Thu đưa bọn họ đến nhà cũ của nhà họ Phong ở một tháng trước đã, Chi Thu nói đang chuẩn bị phòng mới, sau khi kết hôn bọn mình có thể sống cùng với nhau.”

“Ừm, vị kia nhà cậu là người thông minh sẽ thu xếp tốt mọi chuyện, cậu cứ yên tâm làm cô dâu của mình là được, nhưng vì sao cậu còn chưa nói cho anh ấy chuyện của Ngọc Ngọc vậy? Bọn họ là cha con ruột thịt, nhận nhau sớm một chút không tốt hơn sao?” Tính cách Hứa Mỹ An tương đối vội vàng, không thể hiểu cách làm của Khả Ly.

Khả Ly nhấp miệng nói: “Rất nhanh thôi, cũng không vội ở mấy ngày này, đúng rồi! Mình gọi điện thoại cho cậu chủ yếu là hỏi chuyện của cậu và Lam Tuấn Kiệt, mình đã đọc báo rồi, những phóng viên kia thật sự là chỗ nào cũng có mặt, cậu không bị ảnh hưởng chứ?”

“Có thể có cái gì ảnh hưởng chứ?” Hứa Mỹ An không sao cả cười nói: “Cậu đừng quên, mình vốn hoạt động trong giới nghệ sĩ chứ, đối với mấy cái này cũng đã nhìn quen không trách nữa rồi, mình cũng đã xem những bản tin này rồi, dù sao nói cái gì đều có, hiện tại không ít người đang suy đoán rốt cuộc là mình dùng thủ đoạn gì đâu, buồn cười nhất là có người nói có thể là mình hạ thuốc Tuấn Kiệt nữa, ha ha!”

“Cậu không để ý là tốt rồi, chắc chắn trên báo thì cái gì cũng có, dù sao Tuấn Kiệt đối tốt với cậu là được. Hôm nay mình bận quá nên sẽ không nói tỉ mỉ với cậu, hai ngày nữa sẽ tìm thời gian gặp mặt nhé!”

“Được, hiện tại mình cũng đang có việc, không thể đi tiễn dì và Ngọc Ngọc rồi, cậu giúp mình gửi lời chào tới hai người nhé.”

“Được, bye bye!”

“Bye bye!”

52. Chương 53: Hóa Thân Thành Công Chúa

Gió thu lạnh run, nhiệt độ không khí rõ ràng giảm xuống, Khả Ly vừa xuống xe vội vàng kéo quần áo vào, vội vàng chạy lên lầu.

Bởi vì đã gọi điện thoại trước cho Trương Mai, cho nên hôm nay không đưa Ngọc Ngọc đi nhà trẻ, hơn nữa cũng gọi điện thoại cho nhà trẻ xin nghỉ học dài hạn, giáo viên của Ngọc Ngọc còn lo lắng một trận, nghĩ là thằng bé bị bệnh, các giáo viên ở nhà trẻ đều rất thích Ngọc Ngọc.

Lái xe chờ ở dưới lầu, Khả Ly vừa vào cửa liền nhìn thấy Trương Mai đang kích động thu thập, thoát nhìn rất cao hứng, Ngọc Ngọc đang giúp đỡ sắp xếp đồ chơi của mình.

“Mẹ, mẹ, chúng ta sẽ chuyển đến một căn phòng rất lớn rất lớn để ở sao?” Ngọc Ngọc nhìn thấy Khả Ly liền vọt lại ngay, xem ra Trương Mai đã nói qua với thằng bé.

Khả Ly ngồi xổm xuống ôm con trai anh tuấn đáng yêu ôn nhu nói: “Ừm, phòng rất lớn rất đẹp, nhưng mẹ vẫn còn chút việc, tạm thời không thể ở cùng Ngọc Ngọc, trước tiên Ngọc Ngọc sẽ ở cùng bà ngoại, tháng sau mẹ sẽ ở cùng với Ngọc Ngọc nhé.”

“Vâng, bà ngoại nói, nếu con nghe lời thì đến lúc đó ba cũng sẽ ở cùng với nhau có phải hay không?” Ngọc Ngọc chớp mắt to nói, khuôn mặt đầy vẻ chờ mong.

Không nghĩ tới ngay cả điều này Trương Mai cũng nói, trong thâm tâm thằng bé vẫn luôn mong muốn ba nó sẽ xuất hiện đây! Khả Ly sờ sờ đầu của thằng bé nói: “Đương nhiên, đến lúc đó Ngọc Ngọc có thể sống cùng với ba mẹ và bà ngoại rồi, sau khi Ngọc Ngọc chuyển đến căn nhà lớn, tạm thời không thể đi nhà trẻ, sau này phải ngoan ngoãn học tập với giáo viên dạy kèm ở nhà nhớ chưa?”

“Ngọc Ngọc biết, Ngọc Ngọc sẽ rất ngoan, mẹ yên tâm, mẹ nhớ gọi điện thoại cho con đó.”

“Ừ, Ngọc Ngọc cũng biết số điện thoại của mẹ, nếu như nhớ mẹ thì lúc nào cũng có thể gọi điện thoại ẹ nhé.” Đứa nhỏ vì cảm thấy mới mẻ nên cũng không có bao nhiêu cảm giác ly biệt, ngược lại Khả Ly chỉ nghĩ phải xa nhau trong một tháng tới trong lòng thật sự không nề.

“Khả Ly, con lại nhìn xem, như này đã đủ chưa?” Trương Mai ở trong phòng gọi.

Khả Ly vội vàng nắm tay Ngọc Ngọc đi vào, vừa thấy Trương Mai đã thu thập hai vali lớn đồ đạc, không khỏi cười khở, đều do cô không nói rõ ràng: “Mẹ, không cần nhiều đồ như vậy, chỉ ở một tháng, bên đó cái gì cũng có rồi, mẹ sắp xếp mấy bộ quần áo, cùng với thuốc uống hàng ngày là được.”

Quả thật nhà cũ nhà họ Phong cái gì cũng có, cho dù không có thì hiện tại có lẽ cũng đầy đủ hết rồi, bởi vì Phong Chi Thu gọi một cuộc điện thoại về, bên kia đã hết sức nhiệt tình phân công nhau chuẩn bị rồi. Ăn mặc hay đồ chơi cái gì cần có đều có, bởi vì yêu cầu của Phong Chi Thu luôn luôn là thừa còn hơn thiếu, lão quần gia rất rõ ràng tác phong của anh.

Bây giờ Khả Ly cũng đã biết, cho nên tiếp tục nói: “Mang một cái vali là được, đồ chơi và sách vở của Ngọc Ngọc, mang theo hai loại thằng bé thích nhất thôi, bên kia sẽ chuẩn bị hết.”

“Được được được, con xem mẹ hồ đồ như vậy đấy, nhà họ Phong nhất định sẽ chuẩn bị thật sự chu toàn. Được rồi, mẹ sẽ sắp xếp lại, rất nhanh thôi.” Trương Mai lại bắt đầu bỏ bớt đồ trong vali ra ngoài.

“Mẹ đừng vội, hiện tại mới 11 giờ, vẫn còn thời gian. Con đi thu dọn phòng bếp một chút, bỏ những thứ sẽ bị hỏng đi trước.”

“Tốt, con đi làm đi, có chút điểm tâm mẹ đã đóng gói rồi, cho Ngọc Ngọc ăn trên đường, bây giờ hai bà cháu cũng không đói, ăn không nổi cơm trưa đâu.”

“Mẹ, ba là cái dạng gì?” Ngọc Ngọc đi theo Khả Ly đi vào phòng bếp, trong lòng vẫn còn băn khoăn về vấn đề này, bởi vì hỏi bà ngoại, bà ngoại cũng nói không rõ ràng lắm.

Khả Ly vừa thu dọn vừa nói: “Bộ dáng của Ngọc Ngọc rất giống ba, đến lúc Ngọc Ngọc gặp sẽ biết thôi, lúc đến sống ở căn nhà lớn không nên hỏi người khác vấn đề này, ngoan ngoãn chờ mẹ tới đón biết không?”

Ngọc Ngọc vội vàng gật đầu, hết sức nhu thuận, Khả Ly vui mừng nở nụ cười, Ngọc Ngọc đáng yêu lại hiểu chuyện như vậy, nếu anh gặp nhất định sẽ rất thích!

Nửa giờ, hành lý cùng phòng ở đều được thu dọn xong, Trương Mai nắm tay Ngọc Ngọc, Khả Ly kéo theo vali hành lý đi xuống lầu.

Người tài xế kia cũng là tài xế Phong Chi Thu thường dùng, thấy Ngọc Ngọc nhìn không được nhìn kỹ một chút, tuy rằng cũng không có nói gì, nhưng lại càng cung kính hơn với Khả Ly.

Lái xe đưa Khả Ly về căn nhà của Phong Chi Thu ở khu Tân Thế Kỷ trước, mới lại đưa Trương Mai và Ngọc Ngọc đi thành phố H.

Khả Ly về đến nhà nhìn thời gian còn chưa đến 1 rưỡi, đành phải mở TV, mở kênh tin tức xem, không nghĩ tới còn có buổi phỏng vấn Lam Tuấn Kiệt và Hứa Mỹ An trên tivi.

Chẳng qua rõ ràng không phải buổi phỏng vấn được sắp đặt, bởi vì biểu tình của hai người đều không tốt chút nào, Lam Tuấn Kiệt là vẻ lãnh khốc mọi khi, mà vốn dĩ luôn luôn mỉm cười Hứa Mỹ An cũng là biểu tình rất bất đắc dĩ, trong mắt còn có một tia chán ghét.

Ngày trước cô là người đại diện, hơn nữa còn là người đại diện sau khi Lam Tuấn Kiệt sắp xếp tốt rất nhiều công việc chỉ tránh ở phía sau màn hưởng thụ mỹ thực, tuy rằng đang ở giới văn nghệ, nhưng hào quang của ngôi sao vĩnh viễn không có khả năng bao phủ ở trên người cô, mà bây giờ lại hoàn toàn khác biệt rồi, trước kia lúc thấy người khác bị phóng viên cùng fan vây quanh cảm thấy không có gì, đến lúc bản thân nằm trong hoàn cảnh đó thì lại cảm thấy thực bất đắc dĩ.

Có chút fan cùng người qua đường được phỏng vấn trả lời thật sự là quá khoa trương giả tạo, cái gì mà gần quan được ban lộc, cái gì mà dùng Hứa Mỹ An làm ngư tử trang để che dấu khuynh hướng của Lam Tuấn Kiệt, còn có Hứa Mỹ An thủ đoạn thâm độc, thiết kế Lam Tuấn Kiệt, hơn nữa ngay cả tin đồn đã mang thai cũng xuất hiện nữa, chỉ vì Hứa Mỹ An mặc một chiếc váy kiểu Hàn rộng thùng thình.

Không biết Mỹ An có thể ứng phó được không đây? Đáng tiếc hôm nay cô không thể đến an ủi cậu ấy được.

Đúng hai giờ chuông cửa vang lên, Khả Ly mở cửa, một nhà nữ cổ vấn hình tượng ăn mặc đẹp đẽ bộ dáng kiêu ngạo mang theo những người liên quan nối đuôi nhau mà vào, những người này mang theo gì đó cũng nhiều quá rồi, hôm nay cũng không phải là cô kết hôn, chẳng qua chỉ đi tham gia một bữa tiệc mà thôi, khi Khả Ly nhìn bọn họ linh hoạt sắp xếp tốt giá áo có bánh xe, treo lên bảy tám bộ lễ hội dạ phục đủ các loại đã hơi há hốc mồm rồi.

“Tôi là Chu Diễm của câu lạc bộ Danh viện, Phong tiên sinh cho chúng tôi quá ít thời gian, đến bốn giờ phải trang điểm ổn thỏa cho cô, chỉ có thời gian hai giờ đồng hồ, cho nên xin cô cố gắng hết sức phối hợp với chúng tôi được không?”

Không biết có phải là ảo giác của Khả Ly hay không, mà cô cảm thấy trogn mắt cô gái ăn mặc thời trang, khuôn mặt tinh xảo không chệch vào đâu được trước mắt này hình như hiện lên một tia địch ý, nhưng nhìn kỹ thì lại không nhìn ra cái gì, chỉ một dáng vẻ muốn giải quyết việc chung.

“Chu tiểu thư là người chuyên nghiệp, cần phối hợp như thế nào kính xin phân phó.” Khả Ly nói rất khách khí, giọng điệu lại thản nhiên, khi ánh mắt nhìn quét qua những vật phẩm trang sức quý trọng này cũng không thèm dừng lại thêm một giây.

Chu Diễm cũng không làm khó xử, đầu tiên đi đến giá quần áo nhắc một bộ lễ phục ra nói: “Khí chất của Mạnh tiểu thư thanh thuần, tôi đề nghị cô mặc bộ váy dạ hội màu trắng ngà lộ vai này, tóc đuôi ngựa, lại thêm một búi tóc công chúa cao quý, vừa vặn xứng đôi với bộ trang sức kim cương mới nhất năm nay, vừa thanh lịch lại cao quý, tôi nghĩ, sẽ là hình tượng mà Phong tiên sinh yêu thích.”

Trợ lý của Chu Diễm mở hộp trang sức đẹp đẽ quý giá vẫn luôn bê cẩn thận trên tay ra, mở ra tầng thứ hai, là dây chuyền, khuyên tai, vòng tay cũng một cái kẹp tóc tinh xảo tạo thành một bộ 4 món, trừ bỏ mặt dây chuyền có trang trí hoa lệ ra, mấy thứ khác đều hết sức đơn giản, vì vậy không chỉ quý khí mà còn hết sức tao nhã.

“Chu tiểu thư lựa chọn chắc chắn không sai rồi.” Khả Ly vẫn đang mỉm cười đối diện với Chu Diễm, trên thực tế vốn dĩ cô cũng thiên vị màu trắng, bộ lễ phục này khẳng định không tiện nghi, mà bộ trang sức kia lại càng không cần phải nói rồi, khó trách sẽ có bốn nhân viên bảo vệ đi theo.

Thấy Khả Ly bình tĩnh không gợn sóng, có lẽ Chu Diễm cũng không còn cái gì để phát huy, chỉ lạnh lùng nói: “Vậy thì mời Mạnh tiểu thư đi rửa mặt một chút, sau đó thay đổi quần áo, chúng tôi giúp cô làm tóc và hoá trang.”

“Được, đã làm phiền cô rồi, cảm ơn!” Khả Ly lễ phép nói cảm ơn, Chu Diễm cũng đã xoay người loay hoay với hòm hóa trang của cô ấy.

Quả thật Chu Diễm cùng nhân viên của cô ấy đều là những nhân tài chuyên nghiệp, một giờ sau, từ đầu đến chân Khả Ly đều rực rỡ hẳn lên, làn da khuôn mặt cùng dáng người của Khả Ly đều tốt, bình thường không ăn mặc trang điểm đã rất dễ thương rồi, vừa trang điểm một chút quả thật làm cho người khác phải kinh diễm rồi.

Khi cô nâng váy đứng dậy, ngẩng đầu cười tự nhiên, ánh mắt mấy nhân viên bảo vệ kia đều mở to, vài cô trợ lý cũng là vẻ mặt hâm mộ lại tán thưởng, Chu Diễm hừ lạnh một tiếng, mấy nhân viên bảo vệ kia mới dời ánh mắt đi.

“Xin hỏi Mạnh tiểu thư có hài lòng không?” Chu Diễm rất công thức hóa hỏi.

Khả Ly gật đầu: “Tốt lắm! Cảm ơn Chu tiểu thư.”

Tuy rằng không biết Chu Diễm vốn dĩ là vẻ mặt lạnh như băng hay là cố ý nhắm vào cô, Khả Ly vẫn biểu hiện hết sức nho nhã lễ độ, điều này đối với cô mà nói cũng không phải việc gì khó, người không có quan hệ quá lớn đến cuộc sống của cô thì cô hoàn toàn không thêm để ý.

Phong Chi Thu về nhà sớm, bốn giờ kém 20', vừa vào cửa nhìn thấy Khả Ly đương nhiên cũng ngăn người một lát, sau đó phát hiện trong phòng còn mấy người đàn ông, lại còn đang vụng trộm nhìn Khả Ly không khỏi hết sức không vui.

“Chu tiểu thư có thể đưa người của cô đi rồi, chi phí phục vụ tôi sẽ viết chi phiếu cho người đưa qua.”

Chu Diễm hình như hơi u oán liếc mắt nhìn anh một cái sau đó không nói một lời xoay người dẫn người rời đi.

Khả Ly miễn cưỡng chú ý tới, Chu Diễm này xinh đẹp như thế, có lẽ có chút dây dưa qua lại với Phong Chi Thu, chẳng qua thấy Phong Chi Thu từ lúc vào cửa ánh mắt vẫn đặt ở trên người cô hoàn toàn không nhìn thấy người phụ nữ kia, trong lòng cũng lười nghĩ nhiều.

“Nhìn cái gì vậy? Hẳn là có thể gặp người đi!” Ánh mắt của người này thật đúng là trắng trợn, tin tưởng nếu không phải đi thành phố H, có lẽ người này sẽ cưỡi lễ phục của cô ngay lập tức, Khả Ly đỏ mặt nghĩ.

Quả nhiên Phong Chi Thu tiến lên ôm cô nói: “Anh biết vợ anh rất xinh đẹp, nhưng không nghĩ tới xinh đẹp như vậy, tưởng là Audrey? Hepburn tái thế đâu, Công chúa yêu quý, một lần nữa xin hãy nhận lời cầu hôn của tôi.”

Phong Chi Thu khoa trương quỳ một chân trên đất, lấy một hộp nhung trong túi mở ra, một chiếc nhẫn kim cương trong suốt lộn lắt thiết kế tự nhiên xuất hiện trước mắt Khả Ly.

Này thật đúng là cảnh trong mơ, nói thật, với cảm giác trước kia của Khả Ly với Phong Chi Thu, anh hoàn toàn không phải là người biết làm những chuyện như vậy, anh thật sự đã thay đổi, chẳng qua sự thay đổi này cô thích.

“Công chúa yêu dấu em đang do dự sao?” Phong Chi Thu nhắc nhở Khả Ly vui mừng đến nỗi sững sờ. “Tiểu thư Mạnh Khả Ly yêu dấu, xin cô hãy gả cho tôi!”

“Anh mau đứng dậy.” May mắn không phải trường hợp nơi đông người, bằng không Khả Ly cảm thấy cô thật sự có chút chịu không nổi, kỳ thật cô cũng không phải là người lãng mạn hay gì, đối với cô chỉ cần cả nhà bọn họ có thể bình an ấm áp sống bên nhau là đủ rồi.

Trước mắt quá trình này xem ra hìn như hơi hoa lệ một chút rồi, hoàn toàn ở ngoài dự liệu của cô.

Phong Chi Thu thuận thể đứng lên, không nói lời nào đeo nhẫn lên giúp Khả Ly, sau đó bá đạo nói: “Nói với anh em bằng lòng đi, anh muốn nghe câu trả lời của em.”

“Em đồng ý!” Khả Ly chăm chú nhìn đôi mắt chuyên chú của anh trả lời khẳng định, giờ khắc này cô là công chúa của anh.

53. Chương 54: Bữa Tiệc Không Vui

Đi đến thành phố H mất hơn hai tiếng, nhưng may là bọn họ ngồi trên một chiếc xe sang trọng, rộng rãi thoải mái, tài xế lái xe không nhanh không chậm, mở máy hay dừng xe đều rất vững vàng, tuy rằng vì trang phục và trang điểm tỉ mỉ nên không thể có hoạt động quá mạnh, nhưng dọc theo đường đi Khả Ly vẫn bị Phong Chi Thu ăn không ít đậu hủ, đành phải dùng son dưỡng môi màu hồng nhạt của mình sửa sang lại một chút.

Tới thành phố H đã hơn sáu giờ rồi, xuống xe, Khả Ly mới phát hiện bữa tiệc sinh nhật lần này không tổ chức ở nhà họ Mạnh, mà là một nhà hàng cao cấp 5 sao cực kỳ lộng lẫy, không phải nói là không có tiền đầu tư sao, làm sao còn có tiền để tổ chức một bữa tiệc xa hoa thế này chứ.

Điều này Khả Ly sẽ không hiểu được, thật ra là vì Phong Chi Thu đồng ý tham dự bữa tiệc nên nhà họ Mạnh mới quyết định địa điểm này, hơn nữa không sai biệt lắm tất cả những nhân vật nổi tiếng hiển quý của thành phố H đều đến, đây cũng không phải do mặt mũi của nhà họ Mạnh, mà là nhà họ Mạnh vô tình hay cố ý thả ra tiếng gió, tổ vệ tổng giám đốc của tập đoàn Tân Hải sẽ tham gia nên mới náo nhiệt như vậy.

Lúc Phong Hải còn sống, Hải Liên đã là một trong những con cá sấu lớn nhất trên thương trường của thành phố H rồi, nhưng nếu so sánh cùng Tân Hải vẫn chỉ là một góc của băng sơn giống như hạt gạo so với mặt trăng vậy, xuất thân là nhân tài của thành phố H, tuy rằng nhiều năm ở nước ngoài, nhưng thành tựu của anh mọi người đều biết hết, bởi vậy tin tức Phong Chi Thu sẽ về thành phố H tham gia tiệc sinh nhật vừa Mạnh Huy, mọi người trong giới kinh doanh cũng như chính trị đều muốn kết giao với anh.

Mạnh Huy cũng không phải cái loại người biết tiết kiệm đèn dầu gì, tuy rằng bữa tiệc như vậy sẽ tốn không ít tiền, nhưng so sánh với lợi ích mà Phong Chi Thu có thể mang đến hoàn toàn không đáng giá nhắc tới, đương nhiên ông ta sẽ tính cái lợi lớn rồi.

“Chị, Phong thiếu thật sự thích trang phục như vậy sao?” Mạnh Khả Lệ kiểm khi trở lên khác thường, bỏ qua quần áo màu hồng mà mặc một bộ váy dạ hội trễ ngực hở lưng màu trắng, trên mặt trang điểm cũng không đậm lòe loẹt như mọi khi, giờ phút này đang quay qua quay lại trước tấm gương ở phòng khách quý.

Mạnh Khả Tình buông bản báo cáo về hạng mục trong tay xuống không kiên nhẫn nhìn cô ta một cái nói: “Em không thấy giới truyền thông đưa tin sao? Nhìn xem Phong tổng giám đốc mỗi lần mang theo bạn gái đều à trang điểm nồng đậm, nhiều năm như vậy rồi, phẩm vị của em vẫn không nâng cao được chút nào.”

Nhắc đến cũng kỳ, từ nhỏ đến lớn hình như Mạnh Khả Tình không có sự khôn khéo như Mạnh Khả Lệ, nhưng sau khi vào Công ty hỗ trợ lại dần dần có hứng thú với việc kinh doanh, suy xét vấn đề cũng càng ngày càng thành thực, mà Mạnh Khả Lệ lại vẫn đang ý vào chút khôn vặt mà sống phóng túng.

Mạnh Khả Lệ liếc xéo Mạnh Khả Tình một cái cười khẩy nói: “Phẩm vị của chị thì tốt đến đâu kia chứ, theo tiêu chuẩn của người anh rể của tôi kia thì tôi thấy cũng không ra sao, chị còn nghĩ là báu vật chắc.”

“Em thì biết cái gì? Em đừng dùng loại giọng điệu này nói chuyện với chị, hiện tại nhà họ Mạnh không có bọn chị giúp đỡ, em nghĩ là có thể chống đỡ được bao lâu. Đến tối tốt nhất là đóng vai thực nữ của em cho tốt đi, nhưng chị thấy em không có khả năng quyến rũ được Phong tổng giám đốc đâu, lát nữa chị sẽ giới thiệu cho em vài người tuổi trẻ đầy hứa hẹn, em có thể bắt được một người cho chị thì chị đã phải cảm ơn trời đất rồi!”

“Quyến rũ thế nào chứ, chị nhìn xem em chỉ có thể mang loại trang sức ngọc trai này, thật mất mặt!” Mạnh Khả Lệ ghét bỏ nhìn chiếc vòng ngọc trai trên cổ.

Mạnh Khả Tình đảo cặp mắt trắng dã nói : “Làm ơn đi, đây cũng không phải là ngọc trai bình thường đâu, cực kỳ đắt giá đấy, muốn đeo kim cương, thì tự mình bỏ tiền ra mua đi, nhà họ Mạnh cũng không có tiền dư như vậy.”

Mạnh Khả Lệ còn muốn phản bác, đã có người đến bấm báo nói Phong tổng giám đốc đến. Cô vội vàng sửa sang lại mipmap, mặt mỉm cười cùng Mạnh Khả Tình đi ra ngoài, vốn dĩ Mạnh Khả Lệ cho là mình có thể hấp dẫn ánh mắt của một số người, nhưng sau khi đi ra mới phát hiện ánh mắt mọi người đều nhìn ra cửa lớn.

Một đôi bích nhân tuyệt mỹ giống như ngôi sao cướp đi ánh mắt của mọi người, quả thực chính là sự kết hợp của vương tử cùng công chúa, rất nhiều người sợ hãi than, mặc dù trong xã hội thượng lưu, cả trai lẫn gái biết ăn mặc còn rất nhiều, nhưng xứng đôi như vậy thì lại không thấy nhiều.

Huống chi người đàn ông còn là khách quý quan trọng nhất đêm nay, nhưng cô gái này là ai? Giới nghệ sĩ chắc chắn không có cô gái cao quý thoát tục lại trong sáng như thế, chẳng lẽ là thiên kim tiểu thư của một gia đình tương đối ít nổi danh hay sao, rất nhiều người đều đang thầm suy đoán.

“Người phụ nữ kia là ai?” Mạnh Khả Lệ có chút nghiêng rằng nghiêng lợi, ánh sáng chói lọi của kim cương trên người Khả Ly đập vào mắt của cô, khiến cô ghen tị không thôi, nhưng lại ảo não phát hiện lễ phục của mình cùng trang phục của cô ấy không cách nào so sánh được.

Mạnh Khả Tình cũng nheo mắt lại, cô cảm thấy người trước mắt có một chút quen mặt, nhưng lại không thể khẳng định là ai. Chỉ thấp giọng nói: “Em tránh ở một bên tìm cơ hội khác đi, đừng đi lên mất mặt xấu hổ.”

Nói xong tự nhiên thoải mái ngênh đón lớn tiếng nói: “Hoan nghênh Phong tổng giám đốc, mời sang bên này!”

“Phong tổng giám đốc có thể hạ cố đến dự tiệc, thật sự là ngọc bích cũng trở nên rạng rỡ!” Mạnh Huy hét sức cao hứng, nét mặt toả sáng, trên mặt có vẻ đắc ý, ánh mắt đảo qua khuôn mặt của Khả Ly sau đó lại chuyển chú nhìn Phong Chi Thu, hoàn toàn không nhìn ra đến cô gái cao quý đó là cô con gái nhỏ luôn trốn tránh của mình.

“Chúc mừng Mạnh tổng, chúc Mạnh tổng phúc như Đông Hải, thọ tựa Nam Sơn!” Phong Chi Thu biểu tình không mặn không nhạt nói lời chúc mừng, vừa rồi sau khi vào cửa anh đã thoải mái ôm Khả Ly đang có chút khấn trương cho phóng viên chụp ảnh.

Nhân vật chính của đêm nay chỉ có thể là Khả Ly, người nhà họ Mạnh lập tức sẽ biết mình không đáng kể chút nào.

Khả Ly nhợt nhạt mỉm cười, nhưng ý cười không có đạt tới trong mắt, nhìn cảnh tượng náo nhiệt, bởi vì có Phong Chi Thu vẫn nắm chặt tay cô, mà vốn dĩ không yên tâm cô mới có thể bình tĩnh như vậy.

Gần ngay trước mắt, cha của mình cùng nàynhững người thân trên danh nghĩa này đều không nhận ra cô, cô còn có thể nói gì chứ, chỉ có thể mỉm cười châm chọc tưởng tượng đến biểu tình kinh ngạc của bọn họ lúc Phong Chi Thu nói ra thân phận của cô.

Phong Chi Thu cũng không vội vã nói ra, anh biết sẽ có lúc để anh nói, sau khi chào hỏi với chủ nhân bữa tiệc, những người khác cũng ùn ùn kéo tới, Phong Chi Thu lộ vẻ mặt tươi cười với tất cả mọi người, thực ra mỉm cười cùng lạnh nhạt cũng giống nhau đều là một loại nguy trang mà thôi, như vậy không ai có thể biết được suy nghĩ thực sự cùng thái độ của anh.

Mãi cho đến sau khi đọc diễn văn chuẩn bị cắt bánh ngọt tâm trạng của Mạnh Huy đều là cực kỳ sung sướng, bởi vì cả buổi tối Phong Chi Thu đều thực nể tình, đều nói chuyện với tất cả khách khứa, cả bữa tiệc đều hết sức hòa hợp hoàn mỹ. Nếu Phong Chi Thu cho ông mặt mũi như vậy, chuyện hạng mục kia có lẽ cũng không thành vấn đề, cho nên ông ta càng nghĩ càng vui vẻ.

Vốn dĩ Mạnh Khả Lệ có chút không cam lòng, lại bởi vì Mạnh Khả Tình ngăn cản, không thể bước đến chào hỏi. Chỉ có thể câu được câu không trò chuyện cùng một người mới du học nước ngoài về mở một xí nghiệp nhỏ, anh chàng này hết sức lịch sự hơn nữa hình như vẫn còn đơn thuần, bối cảnh gia đình cũng rất

không sai, chẳng qua người lại hoàn toàn không hợp khẩu vị của Mạnh Khả Lệ, nhưng lại không thể không ứng phó.

“Cảm ơn mọi người đã nỗ lực tham gia bữa tiệc của họ Mạnh tôi, tôi rất vui, lúc này xin kính mọi người một ly.” Mạnh Huy nâng chén uống một hơi cạn sạch, những người khác cũng ồn ào cùng ly.

Phong Chi Thu cũng xuyên qua đám người về bên cạnh Khả Ly đang lặng yên chờ đợi ở một bên nhẹ giọng nói: “Không nghĩ tới chúng ta không chủ động giới thiệu, bọn họ thật đúng là không một người có thể nhận ra em, có thể tưởng tượng được trong quá khứ em đã bị bỏ qua như thế nào.”

“Điều này cũng không coi là gì, em tình nguyện bọn họ bỏ qua em, cũng không muốn nhìn thấy những khuôn mặt tươi cười giả dối này.” Khả Ly thản nhiên nói, hoàn toàn không để ý lắm, nói thật cô còn cảm thấy thở dài nhẹ nhõm một hơi, bởi vì cô hoàn toàn không muốn người khác biết cô xuất thân từ nhà họ Mạnh đâu.

Phong Chi Thu nhìn cô một cái thật sâu nói: “Vây được rồi, vốn dĩ anh muốn hướng tới ba em cầu hôn trước mặt mọi người, như vậy ông ấy mới thực sự vui như lên trời đâu, nhưng nếu bọn họ không nhận em thì quên đi, anh đã quang minh chính đại mang em đến rồi, chỉ có thể trách ánh mắt của bọn họ không tốt thôi.”

“Vây chúng ta có thể đi trước sao?” Khả Ly nhẹ giọng hỏi, bữa tiệc này rất náo nhiệt nhưng cũng thực ảm ỹ, ánh đèn rực rỡ, cao lương mỹ vị, rượu mạnh, ở trong lòng Khả Ly cũng không thư thái bằng ở trong ổ nhỏ của mình.

Phong Chi Thu gật đầu: “Nếu em thực sự không muốn ở đây, thì chúng ta lập tức đi, nhưng anh có vài lời vẫn nên một mình nói với ba em thì hơn.”

Khả Ly gật gù đầu, chắc là về chuyện kết hôn của bọn họ rồi, mẹ cũng hỏi qua có thể thông báo cho nhà họ Mạnh hay không, vậy để cho anh ấy nói đi, chỉ cần đêm nay sẽ không ồn ào đến mức mọi người đều biết là tốt rồi, cô thật sự không muốn giống Hứa Mỹ An đối mặt nhiều ống kính cùng những vấn đề đáng sợ như vậy.

Chẳng qua chuyện lại không hề đơn giản giống như cô nghĩ, Phong Chi Thu vừa mới tránh ra không bao lâu, cuối cùng Mạnh Khả Tình cũng nhớ ra vì sao Mạnh Khả Ly thoát nhìn lại quen mặt như vậy.

Cô bưng ly rượu lặng lẽ đi đến bên cạnh Khả Ly, nhẹ giọng thử thăm dò gọi một tiếng: “Khả Ly.”

Quả nhiên Khả Ly phản xạ có điều kiện liền quay đầu lại, nhìn ánh mắt mập mờ không rõ của Mạnh Khả Tình không khỏi trong lòng chợt lạnh, không nghĩ tới chị ta đã nhận ra rồi, có lẽ có chút quan hệ với việc lần trước gặp nhau trong thang máy.

“Thật sự là cô! Tôi còn tưởng rằng tôi nhận lầm người đâu, không nghĩ tới chim sẻ nhỏ cũng có thể sửa sang ra chút hình dáng của Phượng hoàng. Chẳng qua chim sẻ thủy chung vẫn cứ là chim sẻ thôi, đừng tưởng rằng Phong thiếu mang cô đi ra thì cô đã thật sự leo lên được cành cao rồi, ngay cả sinh nhật của ba cũng không biết đến nói một tiếng chúc mừng sinh nhật.” Mạnh Khả Tình nói lời cay nghiệt, lại không nghĩ đến lúc trước bọn họ đối xử với mẹ con các cô như thế nào .

Khả ly cố gắng bình phục cảm xúc đang quay cuồng của bản thân, cô cũng không muốn cãi nhau với chị ta, mới chỉ có sáu năm mà thôi, cái người gọi là ba kia hoàn toàn không nhận ra cô, dựa vào cái gì muốn cô lao vào nhận thân thích chứ!

Mạnh Khả Tình thấy Khả Ly không lên tiếng, nghĩ rằng nói đến chỗ đau của cô, tiếp tục chế nhạo nói: “Ai không biết bạn gái của Phong thiếu có hạn sử dụng rất ngắn, dài nhất hình như cũng mới có nửa tháng thì phải, hi vọng cô có thể phá vỡ kỷ lục, kiên trì qua một tháng là có thể được lên trang đầu rồi .”

“Chuyện của tôi không nhọc chị phải lo lắng, nếu không có việc gì, tôi muốn một mình ở đây.” Khả Ly giọng điệu bình thản tiễn khách, chỗ này vốn dĩ là góc thanh tĩnh mà cô rất vất vả mới tìm được.

“Có! ! !” Mạnh Khả Tình vốn rất tức giận, nhưng rất nhanh đã đè cơn giận xuống, bởi vì đột nhiên cô nhớ đến hạng mục của nhà họ Mạnh, nếu hiện tại Phong Chi Thu thật sự có hứng thú đối với cô em gái mà cô chường mắt này, thì cô nên nhân cơ hội lợi dụng cô ta để thuyết phục Phong Chi Thu mới được.

Nghĩ như vậy, cô thu lại giọng điệu khinh miệt, nhưng bởi vì thói quen nói lời lạnh nhạt với Khả Ly, nhất thời cũng chưa sửa được, vẫn đang dùng giọng điệu hơi ra lệnh nói : “Cho dù thế nào thì cô cũng coi như là người nhà họ Mạnh, tuy rằng Phong thiếu không phải người mà cô có thể bắt được, nhưng hiện tại nếu Phong thiếu coi trọng cô, tôi khuyên cô hãy nhanh chóng thừa dịp hiện tại hãy mưu cầu nhiều lợi ích ỉnh một chút, nếu cô có thể thuyết phục Phong thiếu đầu tư vào hạng mục của nhà họ Mạnh, tôi cũng có thể cho cô vài chỗ tốt, đủ để cô và mẹ cô dùng cả đời.”

“Nếu tôi nói tôi không có hứng thú?” Khả Ly cười lạnh trong lòng.

Mạnh Khả Tình khó có được hạ thấp dùng khẩu khí thương lượng nói chuyện với cô, không nghĩ lại bị Khả Ly bác bỏ dứt khoát như vậy, không khỏi thẹn quá hóa giận nói, “Cô cho rằng cô là cái gì vậy, chẳng qua là cái tiện chùng của người đàn bà lẳng lơ không biết xấu hổ mà thôi, đừng thấy cho chút mặt mũi mà lên mặt nhé!”

“Vị hôn thê của tôi đắc tội với Mạnh đại tiểu thư sao? Cô nên may mắn vì tôi không đánh phụ nữ, chẳng qua từ hôm nay trở đi hợp tác của Phong thị cùng nhà họ Mạnh toàn bộ chấm dứt, Khả Ly, chúng ta đi thôi!”

Mạnh Khả Tình cứng họng, không nghĩ tới Phong Chi Thu lại đột nhiên đi tới, hơn nữa, hơn nữa không nghĩ tới anh ta có thể coi trọng Khả Ly như vậy, lời nói vừa rồi của Phong Chi Thu còn được nói rất lớn tiếng, rất nhiều người chung quanh đều nghe được rồi, cho dù không có nghe được phần đầu, thì cũng có thể nghe được đoạn tất cả mọi hợp tác đều chấm dứt, trong lúc nhất thời tiếng nghị luận nhao nhao.

Không đợi Mạnh Khả Tình xin lỗi, Phong Chi Thu liền xanh mặt ôm Khả Ly nhanh chóng rời đi. Những người khác thấy thế cũng theo sát sau rời đi, có người thậm chí không nói lời từ biệt với chủ nhà, vốn dĩ cũng không phải đến vì Mạnh Huy, nếu đại thần đều bị mạo phạm, bọn họ lại sẽ tiếp tục lưu lại mới là lạ!

54. Chương 55: Phong Thủy Luân Chuyển

Trời thu mát mẻ như nước, Phong Chi Thu đi ra khỏi khách sạn bị gió đêm trong trẻo nhưng lạnh lùng thổi vào, mới phát hiện vừa rồi thế nhưng anh thật sự tức giận, lúc nhìn thấy Khả Ly bị khi phụ sĩ nhục thì cái cảm giác tức giận cùng đau lòng lập tức theo nhau mà đến.

Cô là người của anh, ai khi dễ cô chính là không nể mặt anh, cho nên anh mới tức giận như vậy, nhất định là như vậy rồi, Phong Chi Thu thở dài một cái, giọng trầm thấp nói: “Người nhà họ Mạnh khẳng định sẽ đến tìm em, chuyện sau đó chính em xử lý đi!”

“Cám ơn anh!” Khả Ly không nói thêm gì, chỉ chủ động khoác lên cánh tay anh.

Chiếc xe quay lại theo đường cũ, cũng không đi nhà cũ của nhà họ Phong, Phong Chi Thu không nhắc tới, Khả Ly đương nhiên sẽ không nhắc tới, xe đi xuyên thành phố quen thuộc này, bầu trời vẫn như trước, nhưng thành phố đã trở nên phồn hoa hơn trước rồi, tâm tình Khả Ly lại không hiểu sao trở nên âm u.

Cuối cùng một màn kia, những lời đó, nhất định sẽ rơi vào tai những người hữu tâm, ngày mai trên trang đầu của các báo đều sẽ nhìn thấy chuyện xưa của người phụ nữ mà người đàn ông hoàn hảo của giới kinh doanh ái mộ.

Con người được sinh ra là không có sự lựa chọn, mà cô lại bởi vì cái xuất thân này mà phải chịu đựng ánh mắt khác thường của mọi người trong cuộc sống, nếu sống bình thường chút thì cũng sẽ không có người chú ý tới, nhưng khi quyết định ở bên cạnh Phong Chi Thu thì nhất định là không thể sống bình thường được rồi, tài phú của anh, còn có thân phận địa vị của ông ngoại anh, đều khó có khả năng không có tiếng tăm gì.

Nếu như ra nước ngoài thì sẽ đỡ hơn, sẽ không có ai chú ý đến việc này, chẳng qua không biết tính toán của Phong Chi Thu thế nào, rốt cuộc anh sẽ định cư ở trong nước hay sẽ ra nước ngoài, hơn nữa nếu thật sự phải ra nước ngoài thì..., cũng không biết sẽ như thế nào, gia đình ông ngoại của Phong Chi Thu hình như là một gia tộc cổ xưa của nước Anh, có lẽ sẽ có rất nhiều quy củ đâu, tuy rằng Phong Chi Thu có chỗ ở riêng, nhưng cũng khó tránh khỏi sẽ có lúc cùng xuất hiện.

Vì sao lại phiền toái như vậy chứ? Mong muốn người một nhà bình thản sống bên nhau cũng khó như vậy, Khả Ly không khỏi khẽ thở dài một tiếng.

“Làm sao vậy? Vẫn thấy khổ sở sao?” Phong Chi Thu đưa tay cầm tay Khả Ly.

“Không có, chỉ không quen với những nơi đông người thôi.”

Phong Chi Thu cười nói: “Khó mà làm được, về sau em là Phong phu nhân, phải tham gia không ít hoạt động đâu.”

“Nhất định phải tham gia sao?” Khả Ly không khỏi nhú mày.

Phong Chi Thu nhìn cô một cái nói: “Anh biết em đây là đang lo lắng điều gì, thực ra sẽ không ai để ý đến xuất thân của em đâu, nhưng sau này mọi chuyện em làm mọi người đều sẽ nhìn ở trong mắt, bà ngoại của anh vẫn làm công việc từ thiện, trợ giúp không ít người, mới trước đây mẹ anh cũng nói với anh tương lai bà cũng sẽ tiếp tục công việc làm từ thiện, nhưng bởi vì ông ngoại của anh không tán thành cuộc hôn nhân của ba mẹ anh, bọn họ phải tự mình gây dựng sự nghiệp, lại gặp phải khủng hoảng kinh tế, vẫn không có thời gian cùng tiền nhàn rỗi để làm, sau lại gặp chuyện bất ngờ.”

Giọng nói của Phong Chi Thu càng ngày càng nhỏ, hiếm khi nhắc tới cha mẹ vẫn còn có chút thương cảm.

“Ý của anh là.” Khả Ly thử thăm dò hỏi.

“Sau khi em gả cho anh khẳng định là sẽ không thể tiếp tục làm việc ở Thiên Vũ nữa, nhưng bắt em ngày ngày ở nhà cũng không ổn, cho nên anh tính thành lập một cái quỹ, để giúp đỡ một số người cần sự giúp đỡ, còn về việc chọn đối tượng can giúp đỡ như nào thì sẽ do em xem xét quyết định, ví dụ như bệnh nghiêm trọng, hoặc là trẻ em thất học, hay là gia đình đơn thân, em cảm thấy thế nào?”

“Như vậy rất tốt, anh thật sự tính làm chuyện này?” Khả Ly có điểm kích động, vốn cho là chắc chắn anh sẽ không cho phép cô đi làm, không nghĩ tới anh sẽ cân nhắc để cô đi làm chuyện như vậy, có thể giúp đỡ người điều kiện thấp kém trong xã hội vẫn là tâm nguyện của cô, trong quá khứ cô quá yếu, hoàn toàn không giúp được nhiều người lắm, nếu có anh duy trì thì sẽ khác.

“Đương nhiên, dù sao chúng ta cũng nhiều tiền, hơn nữa anh đi tiên phong, về sau em cũng lấy danh nghĩa Phong phu nhân đi làm một ít hoạt động, để nhóm những người giàu có đều có thể quyên giúp, hoạt động như thế nào, cũng cần rất nhiều tâm tư, Tuấn Kiệt, còn có các nghệ sĩ trong Nghệ Tinh cùng những ngôi sao khác cũng nên sử dụng hiệu quả.”

Phong Chi Thu nhìn ra được Khả Ly thực thích chuyện này, điều này làm cho anh có chút vui mừng, tuy rằng ý nghĩ kết hôn này đến hơi bất ngờ, nhưng sau này càng nghĩ lại càng cảm thấy Khả Ly thức sự là sự lựa chọn thích hợp nhất, ít nhất cô ôn nhu thiện lương, cũng không phải cái loại phụ nữ chỉ biết ham hưởng lạc, cô có thể hoàn thành công việc mà mẹ anh không có cơ hội làm.

“Theo như anh nói, thì cũng không phải là một chuyện đơn giản đâu, em sợ mình làm không tốt.”

“Không cần lo lắng, đương nhiên anh sẽ tìm người giúp em, em chính là người lãnh đạo, cho nên xã giao là tránh không khỏi, về sau phải mạnh dạn hơn chút, có anh ở đây, em không cần sợ gì cả.” Phong Chi Thu khích lệ nói, người phụ nữ của anh mà sợ hãi rụt rè là không thể được.

Khả Ly gật đầu: “Em biết, chỉ cần có anh ở bên cạnh, cái gì em cũng không sợ!”

“Như vậy là được rồi! Anh biết em có thể làm được.”

Hai người nhìn nhau cười, nắm tay nhau càng chặt hơn, mặc dù đêm nay có chút không thoải mái, nhưng trái tim hai người lại càng gần nhau hơn.

Giờ phút này người nhà họ Mạnh sẽ không cảm thấy tốt giống như họ.

Hai người Phong Chi Thu vừa đi, những vị khách chính trị cũng trực tiếp chạy lấy người, những người khác cũng đều cáo từ, biểu tình đều rất kỳ quái, mặc dù Mạnh thị ở thành phố H cũng có tiếng tăm nhất định, nhưng so sánh với Phong thị thì vẫn kém xa, hiện tại nhà họ Mạnh đắc tội với nhà họ Phong, khẳng định sẽ không bỏ dấy nổi, cho tới bây giờ nhà họ Mạnh vẫn phải dựa vào giao tình với Phong thị mới có thể phát

triển vũng vàng như vậy, nếu không trong sự cạnh tranh mạnh mẽ của ngành sản xuất đã sớm ngã xuống rồi.

Tiến hết toàn bộ khách khứa, người một nhà miễn cưỡng chịu đựng về nhà, một trận cãi vã kịch liệt lại bắt đầu ngay lập tức.

“Con có lầm hay không? Hôm nay là ngày gì, vậy mà con lại đi mạo vị ôn thần của Phong tổng giám đốc, con. . . .” Người nổi bão đầu tiên là Mạnh Huy, một buổi sinh nhật tốt đẹp làm sao cũng không nghĩ đến sẽ biến thành như vậy.

Mạnh Khả Lệ thì ở một bên bỏ đá xuống giếng, trên thực tế dọc theo đường đi cô ta đã muốn tức giận bất bình: “Mặc dù cô ta thực sự là tiện chủng do người đàn bà xấu xa kia sinh ra, nhưng chị cũng không thể mạo cô ta ngay tại bữa tiệc sinh nhật của cha chứ, đánh chó còn muốn xem mặt chủ đâu, nhưng thật không nghĩ tới cái con nhóc chết tiệt kia vậy mà có thể leo lên cành cao như vậy.”

Mạnh Khả Tình trừng mắt liếc Mạnh Khả Lệ không chuyển cũng tự sinh ra kia một cái, chính cô cũng đã rất phiền rồi, việc làm ăn của nhà họ Mạnh ngoài Mạnh Huy ra, thì bây giờ cô cũng bỏ ra không ít tâm huyết, làm hỏng hết như này chính cô cũng không muốn, chẳng qua thói quen luôn luôn khi dễ Khả Ly, cho nên liền thốt ra những lời này thôi, ai biết lại bị Phong Chi Thu nghe thấy chứ, hơn nữa anh ta còn để ý cái con nhóc kia như vậy, đều do cái con nhóc chết tiệt kia, rõ ràng có quan hệ như vậy với Phong Chi Thu, mà lần trước gặp cô ở cao ốc Tân Vũ, cũng không nói lời nào. Nếu biết sớm, thì đương nhiên cô có thể coi cô ta như em gái.

“Làm sao bây giờ? Những người đó cũng quá thực tế, Phong Chi Thu vừa đi, thế nhưng đều đi theo luôn.”

“Cô ít nói vài lời đi, nếu cô nhận ra cái con nhóc chết tiệt kia trước, thì không biết cô còn nói ra lời khó nghe hơn thế nào đâu.”

“Câm miệng hết cho tôi, cho dù thế nào con bé cũng là em gái của các cô, các người cho là trước kia các người đối xử với mẹ con họ như thế nào tôi cũng không biết sao? Còn cô nữa, mặc kệ con bé là ai, nếu con bé là Phong Chi Thu mang đến vẫn phải tiếp đón cho tốt mới đúng.” Mạnh Huy rống giận, nghe đoạn đầu còn tưởng rằng rốt cục ông ta cũng cảm thấy có lỗi với mẹ con Khả Ly, hóa ra cũng là nhìn thấy có giá trị lợi dụng thôi.

Về mặt Trần Khiết vẫn âm trầm bất định, người không nghĩ tới nhất là bà, Khả Ly leo lên cành cây cao, bà ta mới là người khó chịu nhất, điều này đại biểu mẹ con Trương Mai đều một bước lên trời, nếu Phong thị chấm dứt mọi hợp tác làm ăn với nhà họ Mạnh, thì nhà họ Mạnh có thể gặp phiền toái lớn rồi, giới thương trường đều là nâng cao giảm thấp, đến lúc đó bọn họ làm gì còn chỗ sống yên ổn chứ.

“Các người âm ỷ này đó có ích lợi gì chứ, Khả Tình, con đi điều tra một chút quan hệ của nha đầu Khả Ly kia và Phong Chi Thu đến mức nào rồi, nếu Phong Chi Thu thực sự nghiêm túc, chúng ta sẽ không thể không cân nhắc đến việc làm tốt quan hệ với bọn họ rồi.” Tuy rằng trong lòng Trần Khiết thật sự ghen ghét, nhưng cũng không thể không suy nghĩ vì đại cục.

Mạnh Huy tán thưởng liếc mắt nhìn bà một cái, cũng nói với Mạnh Khả Tình: “Không sai, nếu mất đi giao tình với Phong thị, chúng ta thực sự sẽ rất phiền toái, họa là từ miệng con mà ra, con hãy phụ trách tìm biện pháp văn hồi đi.”

“Con, bây giờ để một mình con đi cầu xin cô ta sao?” Mạnh Khả Tình bực bội cảm thấy thật đáng khinh, “Mọi người không thấy được biểu tình của con nhóc thối tha đó đâu, chắc chắn cô ta hận chúng ta, nếu không làm sao tới tham gia tiệc sinh nhật mà cũng không nói một tiếng, cũng không chúc mừng sinh nhật cha nữa.”

“Đúng vậy! Nói như thế nào cô ta cũng họ Mạnh, vậy mà gặp cha cũng không chào hỏi.” Mạnh Khả Lệ cũng ồn ào theo, nhưng cô ta lại đã quên, mới trước đây cô ta chưa bao giờ cho phép Khả Ly gọi ba, vẫn tưởng cô là con hoang, mà từ lúc còn nhỏ dường như Khả Ly cũng chưa hề gọi ba, có lẽ bọn họ đều không để ý đến điểm này, ít nhất Mạnh Huy là không có chú ý tới, nếu không cũng sẽ không đến mức đối mặt mà cũng không nhận ra con gái, cũng không quá đáng rời khỏi nhà sáu năm, hơn nữa còn là sau khi thành niên mới rời nhà.

Mạnh Huy trầm mặt xuống, “Sáng ngày mai phải tra rõ ràng cho tôi, còn có mặc kệ quan hệ của bọn họ ổn định hay không ổn định, Khả Tình trước tiên con hãy đến gặp và xin lỗi Khả Ly đi, ba cũng phải gặp mẹ con bé nói chuyện một chút.”

“Ông còn tìm người đàn bà kia làm gì!” Giọng nói của Trần Khiết lập tức bén nhọn.

Mạnh Huy đặt móng ngồi lên sofa nói : “Bà không phải không nhìn ra cá tính của nhà đầu Khả Ly đó chứ, năm đó con bé có thể lợi dụng hợp đồng đặt điều kiện với chúng ta, có thể mang theo mẹ nó rời khỏi nhà họ Mạnh, tất nhiên là cái có chủ ý, trước kia là do chúng ta xem thường con bé, lúc ấy tuy rằng tôi đã nhìn ra, nhưng các người luôn khó chịu với mẹ con họ, cho nên tôi cũng không giữ họ lại nữa. Hiện nay thế nào? Chứng minh tôi không nhìn lầm, nhà đầu Khả Ly kia rất có khả năng, nếu không bị ép rời đi, hiện tại cũng có thể giúp tôi không ít việc. Số mệnh của Mạnh Huy tôi là không có con trai ta hiện tại tôi cũng đã nghĩ thoáng hơn rồi, con gái nếu có thể làm cũng không kém hơn so với con trai, nhìn xem bây giờ con bé tìm cho tôi một đứa con rể rất tốt đâu. Nếu không làm cương lên, thì đời này chúng ta không cần lo nữa rồi, kết quả lại làm đến nông nổi này. Nếu không tiêu trừ nỗi hận của con bé, nhà họ Mạnh thật sự sẽ tiêu đời.”

“Vây.” Trần Khiết còn muốn phản bác, ngấm lại lại không biết nói cái gì, tình huống của nhà họ Mạnh bà cũng rất rõ ràng, Mạnh Khả Lệ là hoàn toàn không trông cậy vào được, Mạnh Khả Tình tuy rằng tìm một người chồng, nhà chồng cũng không khó khăn, nhưng nếu nhà họ Mạnh không phát triển được, thì bọn họ cũng sẽ không hỗ trợ cái gì, nhưng cứ nghĩ đến việc phải đi cầu xin mẹ con Trương Mai, thì bà liền rất lo lắng.

Nhưng là phong thủy luân chuyển, ai bảo bà không dự liệu được hôm nay chứ, cho nên nói loại cái gì nhân nhận cái gì quả, có thật nhiều chuyện có khi cũng rất công bằng.

“Cha, cha hãy tìm mẹ Khả Ly nói chuyện đi, con đoán có lẽ bên phía Khả Ly sẽ rất khó thu phục.” Mạnh Khả Tình trầm mặt nói.

Mạnh Huy nói : “Cha biết, chẳng qua con vẫn phải đi xin lỗi, đó là làm ra vẻ, để cho Phong tổng giám đốc xem thôi.”

“Con hiểu, con sẽ đi.” Mạnh Khả Tình buồn buồn nói, về mặt Mạnh Khả Lệ không sao cả.

Trần Khiết thì rất cuộc cao hứng không nổi rồi, đêm nay, người nhà họ Mạnh nhất định là một đêm không ngủ.

55. Chương 56: Người Vương Bận

Phong Chi Thu rửa mặt xong, vừa đi ra khỏi phòng ngủ đã ngửi thấy mùi cháo và trứng ốp lếp, rèm cửa sổ trong phòng khách đều được kéo lên, ánh nắng buổi sáng sớm tiến thẳng vào, sáng ngời tươi mát, trên bàn ăn có lọ hoa hồng nở rộ, cùng bóng dáng xinh đẹp đang bận rộn trong phòng bếp rộng mở.

“Bữa sáng làm tốt rồi, mau lại đây ăn thôi.” Khả Ly thấy anh đi tới rất tự nhiên cười mời, khuôn mặt xinh đẹp còn mê người hơn so với viên ngọc bích đặt trong ánh nắng.

Trái tim Phong Chi Thu bị một loại cảm giác phình ra tràn đầy, là cảm giác gia đình sao? Mấy năm nay anh luôn một mình, phần lớn thời gian đều ăn cơm khách sạn, lúc buồn sẽ đi uống rượu chơi đùa, từng có vô số phụ nữ, nhưng chưa từng có loại cảm giác phong phú này.

Những người phụ nữ kia, có người yêu tiền của anh, cũng có người thích anh, gặp anh đều không có ngoại lệ cùng là một vẻ hai mắt tỏa ánh sáng, có thể được đến một cái khuôn mặt tươi cười của anh, hay một chút bố thí thì đã kích động vạn phần rồi.

Chưa bao giờ giống như cảm giác mà Khả Ly cho anh, rõ ràng thời gian quen biết với cô gái nhỏ này cũng không dài, nhưng có một loại cảm giác quen thuộc khó nói thành lời, giống như tình nhân từ kiếp trước

vậy, khi cô chăm chú nhìn anh ánh mắt luôn tràn ngập tình cảm thâm tình, lúc anh nhìn sang thì cô lại sẽ ngượng ngùng chuyển ánh mắt đi,

Cô luôn luôn muốn chăm sóc anh giống như chăm sóc một đứa bé vậy, ví dụ như ban đêm luôn giúp anh đắp lại chăn, cô nấu đồ ăn ngon vì anh, cũng không phải làm những món tinh xảo để lấy lòng anh, mà chỉ là một vài món ăn gia đình, lại thỏa mãn dạ dày của anh.

Cô chắc là thương anh rồi? Nếu như vậy mà không phải yêu, thì anh cũng không biết giải thích thế nào, nhưng lại cảm thấy tất cả những điều này đến quá nhanh, trước kia cô trốn tránh anh, nhưng tánhau khi anh mạnh mẽ theo đuổi cô, cô lại giống như nhận mệnh vậy, nhận lấy tất cả sự thân cận của anh.

Buổi tối vẫn luôn ôm thắt lưng anh đi vào giấc ngủ, lúc anh tiến vào cơ thể cô sẽ luôn nỉ non gọi tên của anh, nghĩ lại mỗi giờ mỗi phút hai người ở bên nhau đều không có cái gì thực sự đặc biệt cả, nhưng lại hết sức hài hòa, đúng vậy, chính là hài hòa, giống như hai người đã ở chung với nhau rất lâu rồi, chỉ trao đổi bằng ánh mắt cũng có thể đạt được sự ăn ý.

Chỉ kém một chút, còn kém một chút, Phong Chi Thu nghĩ, bọn họ trong lúc đó hình như còn khuyết thiếu một điểm gì đó, nhưng lại nói không rõ rốt cuộc là cái gì, anh nghĩ, có thể là thời gian, dù sao hai người ở chung cũng chưa đủ lâu, về sau nhất định sẽ không hề có khoảng cách nữa, chỉ cần cô vĩnh viễn đối xử với anh giống như bây giờ.

“Không thể ăn sao?” Khả Ly thấy Phong Chi Thu ngăn người trước bát cháo, tự mình nếm thử một miếng hỏi.

Phong Chi Thu phục hồi tinh thần lại cho cô một khuôn mặt tươi cười sáng lạn, uống một ngụm cháo nói: “Ăn ngon, ầu này không cần dậy sớm làm bữa sáng vất vả như vậy nữa, anh tùy tiện uống chút sữa là được.”

“Không sao, em thích làm bữa sáng cho anh, chẳng qua không biết anh thích ăn cái gì thôi.” Khả Ly mỉm cười, làm bữa sáng cho người mình yêu đối với cô mà nói cũng là một chuyện hạnh phúc, vốn dĩ cô nghĩ sẽ không có cơ hội có được niềm hạnh phúc này đâu.

“Chỉ cần là em làm, cho dù là cái gì anh cũng đều thích ăn, cho anh một chén cháo nữa.” Phong Chi Thu nhanh chóng uống xong chén cháo ấm áp kia, gấp cái muỗng ốp lếp vừa ăn vừa nói.

Khả Ly cầm lấy chén cười nói: “Vậy được rồi, buổi tối em mua chút cà rốt hầm với gà đồng thể nào?”

“A! Đây, hay là buổi tối chúng ta ra ngoài ăn đi, anh biết một nhà hàng làm gà ăn rất ngon.” Phong Chi Thu vội vàng nói.

Khả Ly đắc ý cười ra tiếng, trước kia lúc cùng đi ăn với anh cô đã phát hiện ra, anh hoàn toàn không ăn cà rốt, chỉ cần món ăn nào có, thì sẽ hoàn toàn không động đến món ăn đó.

“Được lắm, cô gái nhỏ xấu xa, em là cố ý phải không?” Phong Chi Thu không ngờ, Khả Ly cười như vậy thì anh liền hiểu được ngay.

“Anh thành thành thật thật nói cho em biết anh thích ăn cái gì, không thích ăn cái gì thì tốt rồi chứ sao nữa.” Khả Ly ôn nhu nói, “Ngoại trừ cà rốt và đậu Hà Lan còn có một vài loại rau xanh hương vị có vẻ nồng đậm ra, thì anh còn có cái gì không thích ăn nữa?”

Phong Chi Thu hơi kinh ngạc, cô đã biết gần hết rồi, anh không ăn cà rốt, đậu Hà Lan còn có rau họ, các loại cây thảo dầu gì đó, có thể thực sự dụng tâm điều này làm cho Phong Chi Thu không hiểu được mà cảm động, “Em thật sự vẫn muốn tự mình làm đồ ăn sao? Một chết đi, về sau, em vẫn nên ở bên anh nhiều hơn, việc nhà anh sẽ tìm người làm. Tháng này thì em hãy chuyên tâm chuẩn bị làm cô dâu đi, chờ sau khi kết hôn rồi còn phải lo lắng công việc của quý, cũng không nhàn rồi nữa đâu!”

” Được, đã biết, hôm nay anh rất bận, em có cần đi công ty hay không? Nếu không cần đi, thì em phải tìm Mỹ An để nói chuyện phẩm đầu.”

” Được, em tìm cô ấy nói chuyện đi, mặt khác, anh đã làm cho Tề Đông liên hệ với em, chuyện đám cưới đều do ông ấy một tay xử lý, nếu có chuyện cần em phối hợp, ông ấy sẽ hẹn trước thời gian với em được không?”

” Vâng, anh không cần lo lắng cho em, yên tâm xử lý chuyện của công ty thôi.”

Cô gái trẻ này đúng là Ngụy Lam Tâm, hiện tại Phong Chi Thu luôn trốn tránh cô, Ngụy Lam Thiên cũng nói cho cô biết rằng Phong Chi Thu đã có người trong lòng, nhưng cô vẫn không cam lòng, vì vậy đã tìm người điều tra Khả Ly, chẳng qua cô không thể tìm người trong Thiên Vũ giúp đỡ, nên đành phải tìm một người hạng hai, vừa mới tra được quan hệ cha con của Khả Ly và Mạnh Huy, đã biết ngay chuyện Phong Chi Thu mang Khả Ly dự tiệc sinh nhật của Mạnh Huy.

Bởi vậy trước mắt thì tin tức kia cũng không còn tác dụng gì nữa rồi, nhưng cô nghĩ thầm nếu đã là con gái riêng có lẽ cũng không đến thế nào được, hơn nữa điều tra còn biểu hiện cô ta đã sống cùng Phong Chi Thu rồi, điều này càng khiến cô tức giận, cho nên sinh ra tâm tư theo dõi cô ta, sau khi phát hiện Khả Ly tới gặp là một người đàn ông thì cô trở lên kích động ngay lập tức.

Trước kia đã từng nghe Ngụy Lam Thiên nói, Phong Chi Thu ghét nhất là phụ nữ không chung thủy, hơn nữa hình như rất thích cô gái trong sáng, tuy rằng anh tìm đều là những người phụ nữ xinh đẹp, nhưng anh Thiên là bạn tốt nhất của anh ấy, nên lời anh nói chắc chắn đúng rồi, theo Phong Chi Thu chưa bao giờ để ý bạn gái cũ cũng có thể nhìn ra được.

Anh Phong xứng đáng có được một người phụ nữ hoàn mỹ, cho nên cô vẫn giữ sự trong sáng, chính là nghĩ có một ngày có thể đem mọi thứ của bản thân dâng tặng cho Phong Chi Thu, sau đó bọn họ nhất định sẽ hạnh phúc cả đời, mà hiện nay đúng lúc cô đã làm tốt mọi sự chuẩn bị thì Phong Chi Thu lại bị một cô gái ti tiện đột nhiên xuất hiện đoạt đi mất.

Anh Thiên nói bọn họ đã chuẩn bị kết hôn rồi, vì sao? Cô không cam lòng, cô thật vất vả mới có cơ hội làm cho Phong Chi Thu thấy được là cô đã lớn rồi, nói thế nào cô cũng không thể cứ như vậy mà buông tha được. Cô gái như vậy hoàn toàn không thể so sánh với cô được.

“Không có hành động gì thực thân thiết cả.” Người đàn ông kia nói, tuy rằng anh không phải là hạng nhất, nhưng cũng có thể đoán được ý đồ của cô gái nhỏ trước mắt này.

Ngụy Lam Tâm trừng mắt liếc anh ta một cái, hạ giọng ra lệnh: “Tiếp tục chụp, tốt nhất là chụp được cảnh người phụ nữ này kết giao cùng người đàn ông khác sau lưng anh trai tôi, người phụ nữ ti tiện này hoàn toàn không xứng với anh trai tôi, cho nên tốt nhất anh hãy nghĩ biện pháp cho tôi. Bao nhiêu tiền cũng không thành vấn đề.”

Người đàn ông kia tà tà cười: “Chỉ cần có tiền thì dễ làm, cô muốn dạng ảnh gì cũng có.”

Anh trai? Xuyên qua kính râm nhìn vẻ mặt đầy ghen tỵ của cô gái được cưng chiều trước mắt này, anh mới không tin là anh trai đâu, cho dù đúng, cũng chỉ có thể là anh yêu thôi, anh ta cười thầm trong lòng, tình hình này cũng không phải lần đầu tiên anh ta thấy, chẳng qua đạo đức nghề nghiệp thì anh ta vẫn phải có, chỉ cần có tiền, thì anh sẽ thỏa mãn mọi yêu cầu của khách hàng, cũng sẽ không hỏi nhiều những chuyện không nên hỏi.

“Đói bụng không? Gọi chút đồ ăn trước đi, nha đầu Mỹ An kia là chuyên gia đến muộn, không cần chờ con bé.” Hứa Thành Lâm chuyển cuốn thực đơn cho Khả Ly nói.

Khả Ly cười tiếp nhận, ” Vậy em cứ gọi trước, tiện thể gọi giúp Mỹ An một phần ăn vặt trước, cô ấy đến nơi chắc chắn sẽ kêu đói bụng rồi.”

Đang muốn gọi cơm, di động vang lên.

“Alô, Khả Ly, cậu đến Lục Đảo sao?” Là Hứa Mỹ An, bên phía cô ấy hơi ầm ĩ, cho nên tiếng nói của cô ấy rất lớn.

Khả Ly vội vàng đưa điện thoại ra xa lỗ tai một chút nói: “Bao giờ cậu tới, muốn ăn cái gì, mình sẽ gọi trước giúp cậu.”

“Không được! Khả Ly, hiện tại mình không qua được, studio xảy ra chút chuyện.” Giọng Hứa Mỹ An có điểm lo lắng.

Khả Ly khẩn trương hỏi: “Làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì, có nặng lắm không?”

“Không có việc gì, có một nữ nghệ sĩ nói lung tung, Tuấn Kiệt tức giận, muốn đạo diễn đổi người thôi, bây giờ đang thương lượng, mình không nói nhiều với cậu nữa, bọn mình sẽ giải quyết, nhưng cơm trưa thì mình không đến được rồi, chuyện của cậu, hoặc là chờ mình có thời gian rồi nói sau, hoặc là cậu trực tiếp nói thẳng cho anh trai của mình biết đi, dù sao sớm hay muộn cũng phải nói.”

“Được rồi, vậy cậu bận việc đi.”

” Ừ, mình tắt máy đây, Tuấn Kiệt quát nạt cô gái kia sắp khóc rồi.” Hứa Mỹ An vội vàng cúp điện thoại, xem ra bên kia đang ở trong tình trạng nước sôi lửa bỏng.

“Mỹ An không tới được? Không có chuyện gì chứ?” Hứa Thành Lâm mơ hồ nghe được một chút hình như có chuyện gì đó, thấy Khả Ly cúp điện thoại liền vội vàng hỏi.

Khả Ly cười cười: “Chắc là không có việc gì, hình như là Tuấn Kiệt cùng ngôi sao diễn chung có chút mâu thuẫn âm ỉ, giờ đang xử lý, cho nên Mỹ An không đến được.”

“À, như vậy, vậy thôi, Mỹ An không đến cũng tốt, cơm nước xong anh có chút chuyện muốn nói với em.”

“Được, ăn gì trước đã.” Khả Ly bắt đầu dĩ mấp máy miệng chọn suất cơm hải sản, nghĩ rằng ăn xong, thì cô sẽ nói ngay đến chuyện cô và Phong Chi Thu sắp kết hôn, dù sao cũng phải nói, haiz, nợ tiền thì dễ còn nợ tình thì khó khăn, mấy năm nay hai anh em bọn họ đều giúp cô rất nhiều, cô thực sự hi vọng bọn họ có thể giống như anh em vậy, nhưng có thể được như mong muốn của cô sao?

56. Chương 57: Chúc Em Hạnh Phúc

“Em nói cái gì?” Hứa Thành Lâm kích động kéo lấy tay Khả Ly, giọng nói hơi run run, “Đây không phải là thật, mới có vài ngày? Làm sao có thể sẽ kết hôn chứ!”

Khả Ly thấy anh như vậy trong lòng cũng rất khó chịu nhưng vẫn không thể không tiếp tục nói rõ ràng: “Thật sự, anh ấy cũng mới cầu hôn không lâu, Mỹ An cũng biết.”

“Em. Không phải em nói sẽ không vì con mà tùy tiện kết hôn với một người đàn ông đấy sao? Vì sao? Cũng bởi vì anh ta là cha ruột của Ngọc Ngọc? Hai người đã không ở bên nhau nhiều năm như vậy, em và anh ta có tình cảm sao?” Hứa Thành Lâm liên tục hỏi, anh vẫn cho rằng chỉ cần thâm tình chờ đợi, một ngày nào đó có thể xua tan mây mù nhìn trắng sáng, nhưng không nghĩ tới lại chờ đến một ngày như thế này, trước đó vài ngày không phải vẫn không có tiến triển gì sao, sao có thể kết hôn nhanh thế chứ.

Anh biết Khả Ly sẽ không dễ dàng động tâm, nhưng người đàn ông này làm ba của Ngọc Ngọc thì đã chiếm ưu thế nhất định rồi, giờ phút này anh mới lo lắng trùng trùng cảm thấy Khả Ly cũng không phải không động tâm, mà rất có thể vài năm trước đã đặt cả trái tim vào người đàn ông kia rồi, cho nên khi người này xuất hiện lần nữa, mới có thể có được trái tim của Khả Ly nhanh như vậy, sự thay đổi của cô cũng vì anh ta sao?

Anh đã yêu cô tám năm, chờ đợi cô năm năm, mà bây giờ anh lại thật sự sẽ mất đi cô vĩnh viễn, anh thật sự đau tận đáy lòng, vốn dĩ anh chuẩn bị sẽ tích cực hơn một chút, anh cho rằng không có ai có thể yêu cô hơn so với anh: “Nói cho anh biết, anh ta có yêu em hay không, anh ta có thể đối xử tốt với em giống như anh sao? Khả Ly, Khả Ly, anh đã yêu em tám năm, anh chỉ không muốn ép em, anh bằng lòng cho em thời gian suy nghĩ, anh.”

“Thực xin lỗi! Anh Hứa, em yêu anh ấy, có thể ở bên cạnh anh ấy vẫn luôn là giấc mộng của em.” Tuy rằng không đành lòng, nhưng Khả Ly không thể không nói, “Em biết anh Hứa rất tốt với em, là em cô phụ anh!”

Hứa Thành Lâm kinh ngạc nhìn Khả Ly, thật lâu sau mới thu tay của mình lại, nhợt nhạt cười khổ nói: “Không, em không có lỗi gì với anh cả, Mỹ An vẫn luôn ám chỉ em và anh không có khả năng, lần trước em nói cho anh biết anh ta đã trở lại, nhưng anh vẫn không hoàn toàn tuyệt vọng. Khi đó anh nghĩ, chỉ cần em chưa kết hôn, thì anh vẫn cứ bảo vệ em như vậy cũng được, chẳng qua thật không ngờ anh ta lại công

chiếm được trái tim của em nhanh như vậy, mà em. Phong Chi Thu, anh biết anh ta là một người xuất sắc, cũng chỉ có anh ta mới có thể xứng với em.”

“Anh Hứa.” Nghe giọng nói của Hứa Thành Lâm càng ngày càng ảm đạm, trong lòng Khả Ly cũng rối rắm, không biết nên nói cái gì cho phải.

Hai người cứ trầm mặc như vậy hồi lâu, Hứa Thành Lâm không lên tiếng, ngơ ngác nhìn chăm chăm hoa lan trên bàn ăn không hề chớp mắt, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì, Khả Ly cũng chỉ có thể im lặng.

“Hai người bọn họ đang làm gì thế, thi đấu ngắn người sao?” Người đàn ông theo dõi nói với Ngụy Lam Tâm, lúc hai người cũng chưa có hành động gì, Ngụy Lam Tâm rút cục nhìn không được vụng trộm quay đầu nhìn hai người giống như đầu gỗ kia một cái hồi.

“Dường như là nói chuyện gì đó, còn chưa có thống nhất.” Người đàn ông phân tích, trong đại sảnh có rất nhiều khách, có âm nhạc, lại có tiếng nói của những người khác, hơn nữa hai người bọn Khả Ly nói chuyện cũng không lớn, cho nên hai người Ngụy Lam Tâm cũng không có cách nào nghe rõ được.

“Rất nhàm chán, tôi không thể ngồi đây nữa, anh chuẩn bị tốt giúp tôi, tốt nhất có thể chụp được vài bức ảnh thân mật một chút hiểu chưa? Tôi phải đi trước đây, buổi tối anh mang ảnh lại đây cho tôi, nếu ảnh khiến tôi vừa lòng..., thì tôi sẽ trả thêm tiền cho anh.”

“OK, tôi hiểu, tám giờ tối tôi sẽ đứng giờ đưa đồ mà cô muốn tới.” Người thuê này rất rõ ràng là một kẻ ngốc không biết gì, anh nhất định có thể khiến cô ấy vừa lòng, một khách hàng dám tiêu tiền như vậy cũng nên kiếm thêm một khoản mới được.

Ngụy Lam Tâm giao phó xong thì vừa lòng rời đi, đối với cô gái xinh đẹp hiếu động như cô, bảo cô ngồi một chỗ cả ngày thì thật đúng là buồn chết người, hiện tại cô muốn tìm bạn tốt cùng đi Shopping, mua những bộ quần áo cùng đồ trang sức mới nhất năm nay đầu.

“Tính tiền thôi, anh đưa em về.” Cuối cùng Hứa Thành Lâm cũng phục hồi tinh thần, ngoài cửa sổ lại bắt đầu có hạt mưa, mùa thu này thật đúng là mưa nhiều thật.

“Em có thể tự về được.” Hai người ra khỏi nhà hàng, người đàn ông mặc đồ đen cũng đi theo sau ra ngoài.

“Trời mưa rồi, anh đưa em về.” Hứa Thành Lâm kiên trì nói, sau này đâu có bao nhiêu cơ hội như vậy nữa.

Khả Ly đành phải nói: “Được rồi, vậy làm phiền anh Hứa.”

“Thực xin lỗi, vừa rồi anh quá kích động, anh chỉ không nghĩ đến đột nhiên em sẽ kết hôn như vậy.” Lên xe, giọng điệu Hứa Thành Lâm bình tĩnh hơn rất nhiều, biểu tình của Khả Ly anh cũng nhìn thấy, anh biết cô rất khó xử, biết cô không đành lòng nhìn anh khổ sở, cho nên anh không thể oán hận, không thể để cho Khả Ly không vui về.

“Vốn dĩ em tốt như vậy, mà giữa hai người đã có thằng bé Ngọc Ngọc đáng yêu như vậy nữa, nhất định anh ta sẽ đối tốt với em.”

“Anh, nhất định anh cũng có thể tìm được một người tri kỷ thật sự.” Khả Ly an ủi.

Hứa Thành Lâm miễn cưỡng giật khóe miệng một chút, hiện ra một nụ cười có chút buồn bã, “Hy vọng thế, anh chúc hai người vĩnh viễn hạnh phúc, cả đời đều vui vẻ.”

Khả Ly cảm kích nhìn anh, tảng đá lớn trong lòng cuối cùng cũng có thể buông xuống, từ trước đến giờ anh vẫn tôn trọng quyết định của cô, tuy rằng khổ sở nhưng vẫn cố gắng mỉm cười chúc phúc cho cô.

“Cám ơn anh! Anh Hứa, nhất định anh cũng sẽ hạnh phúc!”

“Lam Tuấn Kiệt! An đừng đắc ý, tôi sẽ không bỏ qua như vậy đâu, anh cứ chờ xem!” Bên phía Nghệ Tĩnh cuối cùng cũng đưa ra quyết định đối nhân vật nữ chính Ngân Bảo trong bộ phim mới, Ngân Bảo cực kỳ tức giận, chút hết tức giận lên người Lam Tuấn Kiệt qua lời nói.

Lam Tuấn Kiệt không nói một lời, vẫn cứ lạnh lùng, ai bảo cô gái này không diễn cho tốt, cứ giống như trên người không xương cốt mà quần quít lấy anh, hại anh không thể ngẫu nhiên hôn trộm với Hứa Mỹ An, chẳng qua anh chỉ trích hai câu, đề nghị cô ta chuyên nghiệp một chút mà thôi.

Ai biết cô ta lại sẽ chuyện bé xé ra to, cuối cùng còn nhắc lên Mỹ An nữa, ngay cả Mỹ An cũng dám mắng, cho nên bất kể như thế nào anh cũng sẽ không diễn cùng cô ta, bởi vì cứ phải nhìn cái khuôn mặt xinh đẹp lại đầy dối trá kia của cô ta làm anh thực ghê tởm.

“Hôm nay tới đây thôi, ngày mai chụp ngoại cảnh, mọi người chuẩn bị sẵn sàng, không cần đến lúc đó thiếu cái này thiếu cái kia.” Sau khi Ngân Bảo bị bảo vệ mời đi, cuối cùng studio cũng an tĩnh lại, chẳng qua đạo diễn bị làm phiền cũng không còn tâm tư chụp tiếp nữa, chỉ có thể phân phó hai câu sau đó rời đi.

Hứa Mỹ An cũng kéo Lam Tuấn Kiệt chạy lấy người, cô hơi mất hứng, hiện tại tuy rằng tất cả mọi người đã biết cô và Lam Tuấn Kiệt đang hẹn hò, nhưng 99% mọi người vẫn giữ thái độ chờ đợi, rất nhiều người không tin bọn họ có thể đi đến cuối cùng.

“Tuấn Kiệt, anh không sao chứ?”

Lam Tuấn Kiệt ôm cô nói: “Không có việc gì, tôm tép nhai nhép mà thôi, anh đã yêu cầu đạo diễn tìm người mới hẳn đi, vẫn có thể rất hot thôi.”

“Đúng vậy, chỉ cần có Tuấn Kiệt, thì lượng vé đã có bảo đảm rồi, người mới sẽ không nhiều ý tưởng loạn thất bát tao như vậy. Nhất định có thể diễn càng thích hợp hơn.”

“Ừm, sớm biết như vậy thì không nhận bộ phim này là được, có lẽ phải quay mất mấy tháng, nếu không phải thời gian không kịp, thì anh rất muốn cùng kết hôn với bọn Phong Chi Thu.” Ngồi lên xe, Lam Tuấn Kiệt vẫn chưa khởi động.

Hứa Mỹ An cười nói: “Cùng kết hôn? Rất tốt, thực ra chúng ta có thể không cần tổ chức một hôn lễ quá náo nhiệt như vậy.”

“Đừng nghĩ lung tung, anh nhất định sẽ để em làm một cô dâu hạnh phúc, anh muốn để cho tất cả mọi người tới chứng nhận cho hạnh phúc của em và anh.” Lam Tuấn Kiệt cam kết, từ nhỏ Hứa Mỹ An vẫn mơ tưởng có thể có một hôn lễ long trọng, cô phải mặc một chiếc áo cưới thật đẹp, cô biết mình không xấu.

Trong lòng Hứa Mỹ An cực ngọt ngào, đột nhiên chớp mắt cười khê hỏi: “Anh yêu, em đã nói với anh là em yêu anh chưa?”

“Hôm nay còn chưa nói, anh muốn nghe em nói mỗi ngày, một ngày ít nhất phải nói ba lần.” Lam Tuấn Kiệt nhìn dáng vẻ đáng yêu của Hứa Mỹ An, cơn tức rất nhanh tiêu thất, cũng không quan tâm có người đi qua hay không, đưa tay kéo Hứa Mỹ An qua ôm chặt vào lòng.

Không xa trong bãi đỗ xe, có một đôi mắt đầy ghen ghét trong một chiếc trong xe thể thao xuyên thấu qua cửa kính xe âm thầm trừng mắt nhìn bọn họ.

57. Chương 58: Oán Hận Chết Chứa Khó Tiêu

Xuyên thấu qua rèm cửa sổ, Khả Ly nhìn thấy Hứa Thành Lâm dừng xe ở dưới lầu một lúc lâu mới chậm rãi lái xe đi, buông rèm cửa sổ xuống, cô dựa lưng vào bên cửa sổ đứng thật lâu thở dài một hơi.

Vừa rồi dọc theo đường đi sự im lặng và u buồn của Hứa Thành Lâm làm cho Khả Ly cũng cảm thấy rất khó chịu, lớn như vậy rồi nhưng cô chưa từng làm ai phải thương tâm, ở trong lòng của cô Hứa Thành Lâm giống như một người thân vậy, cô thật không muốn nhìn thấy dáng vẻ này của anh, nhưng cũng không còn biện pháp nào khác, có lẽ nên để Mỹ An nói rõ ràng với anh từ sớm rồi, cô cũng nên sớm làm cho anh hiểu, cho dù không có Phong Chi Thu, cô và anh cũng không có khả năng, bởi vì cô thực sự chỉ coi anh như anh trai.

Lại suy tư nửa ngày Khả Ly mới đi về phía sofa cầm lấy di động gọi cho Hứa Mỹ An.

“Hai người ăn cơm xong rồi? Bây giờ đang ở đâu?” Hứa Mỹ An vừa nhận điện thoại đã vội vàng hỏi.

“Anh Hứa đưa mình về nhà rồi, anh ấy vừa mới đi.”

“À, nhanh như vậy đã trở về nhà, nếu cậu không gọi điện thì mình và Tuấn Kiệt còn đang tính tìm cậu và anh trai mình cùng đi tắm suối nước nóng đâu, hôm nay tâm trạng của Tuấn Kiệt cũng không được tốt lắm.”

Khả Ly cười khổ một cái, cho dù hôm nay chưa nói rõ ràng, thì hiện tại cô cũng không thể đi tắm suối nước nóng với bọn họ được, nhất định Phong Chi Thu sẽ không đồng ý, “Hôm nay mình đã nói với anh Hứa về chuyện mình sắp kết hôn. có lẽ anh Hứa hơi khó chịu, cậu giúp mình nghĩ cách, mình cũng không biết nên an ủi hay khuyên anh ấy thế nào nữa.”

“Ừm, mình biết rồi, việc này cũng không có cách nào, tuy rằng trước kia mình vẫn hi vọng cậu có thể trở thành chị dâu của mình, nhưng chuyện tình cảm là không thể miễn cưỡng, huống chi hiện tại đối thủ cạnh tranh lại là ba của Ngọc Ngọc, anh ấy sẽ hiểu thôi, chuyện này cậu không có sai, đừng suy nghĩ quá nhiều. Chỉ cần cậu sống hạnh phúc, mình tin chắc anh trai mình sẽ chúc phúc cho cậu.”

Rốt cuộc Hứa Mỹ An vẫn là hiểu rõ nhất con người cô và Hứa Thành Lâm, trong giọng nói của cô ấy cũng không có nhiều lo lắng, ngược lại còn an ủi Khả Ly, cô biết trong lòng Khả Ly sẽ cảm thấy khó chịu.

“Cám ơn cậu! Cậu và anh trai đối với mình thật sự quá tốt rồi, mình thật sự rất cảm ơn ông trời đã để mình quen biết hai người.” Vào lúc khó khăn nhất, bọn họ luôn luôn ở bên cạnh cô, phần nhân tình này thật sự lời cảm ơn cũng không đủ để biểu đạt lòng cảm kích của Khả Ly.

Hứa Mỹ An ở bên kia đầu dây điện thoại kêu lên: “Cậu lại vậy rồi, đừng nói với mình cái gì mà cảm ơn hay không cảm ơn, giữa chúng ta không cần nói những cái này, đúng rồi, buổi sáng vị kia nhà cậu có đến studio, anh ấy nói với mình để mình giúp đỡ cậu trong chuyện chuẩn bị đám cưới, hiện tại bọn cậu sắp xếp cụ thể như thế nào?”

“Mình cũng không biết, nói là ông Tề Đông sẽ giúp đỡ sắp xếp, Chi Thu nói ông ấy sẽ đưa lịch trình in, nhưng bây giờ còn chưa có đưa đến. Nếu cậu theo giúp mình có làm chậm trễ công việc của cậu hay không, nghe nói bên chỗ Tuấn Kiệt cũng đang rất bận rộn đâu.”

“Điều này cậu không cần lo lắng, cậu kết hôn mà, chuyện lớn thế nào cũng phải để trước sang một bên, mình sẽ theo cậu trên toàn bộ hành trình, công việc của Tuấn Kiệt đều sắp xếp xong xuôi rồi, hiện tại anh ấy đã tìm một trợ lý thật sự có khả năng rồi, thực ra mình chỉ đi theo chơi thôi.”

“Vậy được rồi, sau khi mình nhận được lịch trình sẽ gọi điện thoại lại cho cậu, thật sự rất vui vì cậu có thể cùng mình chuẩn bị hết tất cả mọi thứ.” Đây là thật, bạn bè của Khả Ly cũng không nhiều, trong lòng nghĩ đến việc sẽ kết hôn vẫn rất hưng phấn, có Hứa Mỹ An bên cạnh cô thực sự cảm thấy an tâm hơn rất nhiều.

“Mình cũng rất cao hứng có thể cùng cậu, nhìn cậu thật vui vẻ giả đi ra ngoài, điều duy nhất cậu phải làm bây giờ là đình chỉ toàn bộ những suy nghĩ miên man, thanh thần ổn định làm một cô dâu thực sự.”

“Ừm.” Khả Ly còn muốn nói thêm cái gì, thì chuông cửa vang lên, “Có người đến, mình gọi lại cho cậu sau nhé.”

“Ừm, mình chờ điện thoại của cậu.”

Khả Ly vội vàng đi mở cửa, tưởng Tề Đông tới, không nghĩ tới mở cửa nhìn thấy lại là người mà cô không muốn gặp.

“Tôi tới xin lỗi.” Mạnh Khả Tình thu hồi vẻ cao cao tại thượng mọi khi, giọng điệu cố gắng giữ vững bình thản nói.

Khả Ly mặt không thay đổi nói: “Tôi đã nhận, chị có thể đi rồi.”

“Không mời tôi vào ngồi một chút sao? Tôi còn có vài lời muốn nói với cô.” Trong lòng Mạnh Khả Tình mặc dù hơi tức giận vì thái độ của Khả Ly, nhưng hiện tại có việc cầu người, cho nên biểu tình cũng chưa thay đổi.

Chỉ có một mình Mạnh Khả Tình, Khả Ly suy nghĩ một chút, để cho chị ta đi vào.

Xuất phát từ lễ phép, vẫn rót chén nước cho chị ta sau đó nhăn mày nói: “Tôi không biết là giữa chúng ta vẫn còn có chuyện gì để nói nữa.”

“Cho dù thế nào, cô vẫn luôn là người nhà họ Mạnh, cô sẽ không thấy chết mà không cứu chứ!” Mạnh Khả Tình nhanh chóng liếc qua một vòng căn nhà, trong lòng rất là ghen tị.

Khả Ly cười lạnh, “Thấy chết mà không cứu? Có nghiêm trọng như vậy sao? Chiếc mũ lớn như vậy đừng có chụp bừa lên đầu tôi, nói đến thấy chết mà không cứu, tôi lại nghĩ sáu năm trước, khi đó quả thật có rất nhiều người thấy chết mà không cứu, còn bỏ đá xuống giếng đâu.”

“Không nghĩ tới cô vẫn còn ghi hận chuyện này, sau đó không phải cha đã cho đi tiền chữa bệnh sao.”

“Năm đó tiền làm sao mà tới, có lẽ chị cũng không quên chứ, nếu không phải đúng lúc bản hợp đồng kia ở trên tay của tôi, nhà họ Mạnh sẽ bỏ tiền ra ẹ tôi chữa bệnh sao? Nhiều năm như vậy người một nhà các người đối xử với tôi và mẹ tôi như thế nào thì trong lòng các người biết rõ.” Khả Ly thực ra không muốn nói những chuyện đó với chị ta, nhưng lại không thể không nói.

Mạnh Khả Tình cãi lại nói: “Điều này cũng không thể trách hết lên người chúng tôi được, chính cô hãy suy nghĩ lại đi, vốn dĩ chúng tôi là một gia đình trọn vẹn, mẹ cô và cô lại bước chân vào, điều này đặt ở bất cứ gia đình nào cũng không ai chịu nổi.”

Vậy cũng được, chị ta nói như vậy ý là mẹ con họ mới là người bị hại lớn nhất, sự tra tấn trong những năm đó đều là mẹ con cô xứng đáng, vốn Khả Ly cũng không oán hận gì mà trong lòng cũng khó chịu rồi.

“Nói như vậy thì tất cả đều là lỗi của tôi và mẹ tôi, không biết Mạnh đại tiểu thư còn đặc biệt đến nói xin lỗi cái gì đâu, mặc kệ bị chửi bị chửi vẫn là thấy chết mà không cứu đều là mẹ con chúng tôi xứng đáng chịu đựng, chị vẫn là đi thôi!”

“Không phải, tôi cũng không phải có ý như vậy, tôi cảm thấy những chuyện đó đều là ân oán của đời trước, chúng ta dù sao cũng là chị em, ngày đó chửi em à lỗi của chị, hiện tại em tìm được một nơi tốt làm chị như chị cũng cảm thấy cao hứng thay em.”

“Phải không?” Khả Ly từ chối cho ý kiến, lại một lần nữa tiễn khách nói: “Lời xin lỗi của chị tôi đã nhận được, dù sao Chi Thu đã quyết định không có liên quan gì với nhà họ Mạnh nữa rồi, chị đã có thể đi rồi.”

“Có!” Thái độ của Khả Ly làm cho Mạnh Khả Tình quen thói cao quý rất không là tư vị, nhưng lại không thể phát tác, chỉ có thể cố nén cơn tức, bày ra một vẻ thành tâm giao hảo nói: “Em đừng như vậy, hôm nay, ngoài lỗi, chị còn có chuyện yêu cầu em giúp đỡ.”

Giúp đỡ? Hẳn là chuyện hạng mục kia rồi, Khả Ly uống một ngụm nước trái cây, không lên tiếng.

“Chị không biết em có rõ ràng tình huống hiện tại của nhà họ Mạnh hay không, cha tuổi đã lớn, ánh mắt đầu tư cũng không còn tốt nữa, mà thị trường chứng khoán giảm mạnh, hiện tại nhà chúng ta đã muốn. Thật vất vả có một hạng mục có thể khởi tử hồi sinh, chỉ cần Phong gia đầu tư một chút thì chúng ta.”

“Thật ngại quá! Những chuyện làm ăn đó nhưng là tôi cũng không hiểu, chị nên nói với Chi Thu.” Khả Ly cắt đứt chị ta, cô đã xác định từ sớm chị ta là vì chuyện này mà đến, nói xin lỗi gì chứ, nếu không phải muốn cạnh tranh Phong gia, làm sao chị ta có thể nói xin lỗi với cô chứ.

Mạnh Khả Tình tiếp tục nói: “Anh Phong vốn có ý rồi, tối hôm qua, tối hôm qua bởi vì tôi không lễ phép với cô nên mới chọc giận anh Phong, bởi vậy chuyện này xin nhờ cô nói giúp tôi với anh Phong một chút, tôi tin tưởng nếu cô không nhớ hiềm khích trước kia mà đồng ý, thì nhất định anh Phong cũng sẽ đồng ý, xin cô xem ở chúng ta là người một nhà.”

“Người một nhà?” Khả Ly nở nụ cười, dường như nghe được cái gì chê cười vậy, “Tôi thật không dám tin người ngồi trước mặt tôi là Mạnh đại tiểu thư. Người một nhà! Thật sự là quá nực cười. Chị có biết trước kia mẹ tôi là như thế nào mà sống được sao? Chị có biết mấy năm nay chúng tôi sống như thế nào sao? Người một nhà, đừng nói đùa, tôi không dám đương nổi, nếu không phải bởi vì sửa hộ tịch rất phiền toái, thì tôi đã sớm bỏ cái họ này rồi.”

“Phải, tôi biết trước kia là chúng tôi không tốt, khiến hai người chịu rất nhiều ủy khuất, nhưng hai người đi rồi, cha vẫn thường xuyên nghĩ tới cô, ông ấy còn nói tôi và Khả Lệ không thông minh như em.”

“Không cần phải nói nữa, đừng nói đến cái người dối trá vô tình đó với tôi!” Từ thông minh đó, đối Mạnh Huy mà nói chỉ có ý nghĩa là có giá trị lợi dụng thôi, từ nhỏ đến lớn, nhìn thái độ người đàn ông này đối với mẹ cô, đã đủ để thuyết minh đó là hạng người gì rồi, cô cũng không ngu ngốc giống mẹ mình, nếu có thể lựa chọn cô tình nguyện không có cơ hội được sinh ra cũng không muốn có một người cha như vậy.

“Vậy chị cầu xin em, em cũng không bằng lòng suy xét một chút sao? Chuyện quá khứ dù sao cũng đã là quá khứ rồi, sau này chúng tôi đều sẽ đối tốt với em.”

“Phải không? Vậy nếu tôi và Phong Chi Thu không thể kết hôn đâu? Nếu tương lai tôi và Phong Chi Thu không có một chút quan hệ nào đâu? Các người còn có thể nói như vậy sao? Đừng thuận miệng trả lời, không cần lừa gạt tôi cũng đừng lừa gạt chính bản thân chị như vậy.”

Mạnh Khả Tình nghe hòng, thực sự cô ta chán ghét Mạnh Khả Ly từ trong đáy lòng, sự tồn tại của Khả Ly và Trương Mai cũng không phải khiến cô không tiếp thu được, mà điều chân chính khiến cô chán ghét Khả Ly là dung mạo của Khả Ly, sự thông minh của Khả Ly, rất nhiều chỗ bọn cô đều so ra kém cô ta, cho nên cô mới dựa vào thân phận của cô ta để ức hiếp cô ta, cho dù đến bây giờ loại ghen ghét này đã sớm thâm căn cố đế rồi, làm sao có thể trong một đêm liền tiêu thất được, điều này là không có khả năng !

“Cho dù như thế nào, lần này em thật sự không thể thấy chết mà không cứu được, chị biết em không phải người như vậy, chuyện này đối với em mà nói chỉ cần nói vài lời là được, em hãy giúp chị một chút, giúp nhà họ Mạnh một chút!” Mạnh Khả Tình liên tưởng đến tình hình có thể xảy ra sau khi đoạn giao cùng Phong thị, không thể không hoàn toàn bỏ hết tư thái khấn cầu Khả Ly, “Đời này cha chỉ tiếc nuôi không có con trai, chị và Khả Lệ lại không có năng lực, cho dù thế nào em cũng là con gái nhà họ Mạnh, em đại nhân đại lượng không quan tâm hiềm khích trước kia giúp nhà họ Mạnh một chút, em có yêu cầu gì cũng có thể nói có được không?”

“Tôi nói, trong việc làm ăn không có chuyện của tôi, chị vẫn là đi đi thôi!” Khả Ly không muốn tiếp tục dây dưa cùng chị ta, đứng lên đi về phía cửa.

Trong mắt Mạnh Khả Tình hiện lên một tia oán hận, rất nhanh liền nhịn xuống, khắc chế cơn giận tiếp tục thỉnh cầu : “Cha tuổi cũng đã lớn rồi, Khả Lệ lại cái gì cũng sẽ không, nếu em không giúp việc này, thì nhà họ Mạnh liền xong rồi, chị cùng Khả Lệ có thể lập gia đình, nhưng còn cha thì làm sao bây giờ, ông ấy vất vả hơn nửa đời người lập nên sự nghiệp.”

“Không cần nói nữa, không tiễn!” Về mặt Khả Ly ngույն lạnh mở cửa ra.

Tề Đông cũng đang chuẩn bị nhấn chuông cửa, vừa thấy Khả Ly lập tức vui rạo rực cười nói: “Thật khéo, tôi cũng vừa đến, thế nào? Có khách sao, à, là Mạnh tiểu thư.”

“Tề tổng tới rồi, xin chào!” Là những người thường xuyên giao tiếp, Mạnh Khả Tình và Tề Đông đều quen thuộc, cô ta lập tức điều chỉnh tốt biểu tình, khuôn mặt tươi cười.

“Mạnh tiểu thư phải đi sao? Vậy không tiễn, tôi cùng Khả Ly tiểu thư còn có rất nhiều chuyện muốn thương lượng.” Tề Đông là loại người nào, tuy rằng về mặt Mạnh Khả Tình rất vui, nhưng biểu tình của Khả Ly đã nói rõ vấn đề, Khả Ly không chào đón cô ta, đương nhiên ông phải giúp đỡ tiễn khách rồi .

Mạnh Khả Tình vẫn cười nói: “Vậy thì thật là tốt, chị em chúng tôi cũng nói chuyện xong rồi, hai người chậm rãi tán gẫu, tôi đi trước, Khả Ly không cần tiễn.”

Trước khi đi vẫn không quên làm rõ thân phận, nói cũng nói cẩn thận, Khả Ly nhìn bóng lưng của chị ta liếc mắt một cái, mời Tề Đông vào trong nhà.

58. Chương 59: Chuẩn Bị Hôn Lễ 1

Từ sau khi nhận được điện thoại thông báo của Phong Chi Thu Tề Đông vẫn luôn trong trạng thái hưng phấn.

Không nghĩ tới Phong Chi Thu vẫn luôn thờ ơ lại không chỉ đột nhiên quyết định ngày kết hôn, mà ngay cả cô dâu cũng đã bước vào nhà cậu ấy rồi, hơn nữa cô dâu này chính là người con dâu mà Phong Hải từng nhìn trúng, tập đoàn Hải Liên cũng được bảo vệ, thật sự là nhất cử lưỡng tiện, làm sao ông có thể mất hứng chứ!

Nhìn Khả Ly tự nhiên rộng rãi mời ông ngồi, cũng rót trà đến cho ông, Tề Đông càng xem càng vừa lòng, cô bé này không chỉ có bộ dáng tú lệ, tuổi cũng không đến hai mươi sáu tuổi, nhưng trải qua thử thách của cuộc sống, đã hết sức thành thực đoan trang, không còn sự non nớt của sáu năm trước nữa, vẻ mặt lại vẫn thuần tĩnh yên ổn như cũ, tuy rằng sắp được gả cho người đàn ông giàu có được chú ý nhất, nhưng không có chút đặc chí vừa lòng nào.

“Cô Khả Ly còn nhớ rõ tôi sao?” Tề Đông vừa đặt đồ đạc sang một bên vừa hỏi, trên mặt có ý cười không hề che dấu chút nào.

Tề Đông hòa ái làm cho Khả Ly vốn có chút khấn trương cũng buông lỏng cảm xúc xuống, cô biết trước kia Tề Đông là thư ký trưởng của Phong lão tổng giám đốc, là người mà Phong Hải tín nhiệm nhất, cũng là tổng giám đốc đương nhiệm của tập đoàn Hải Liên, trên thực tế toàn bộ Hải Liên đều do ông ấy toàn quyền phụ trách xử lý, chỉ vì Phong Hải có ân với ông ấy, những năm gần đây ông ấy vẫn rất cẩn trọng, về cơ bản Phong Chi Thu hoàn toàn buông tay để cho ông quản lý.

“Đương nhiên nhớ rõ rồi, hiện tại lại phải làm phiền Tề tiên sinh rồi.”

Tề Đông nói: “Đây là duyên phận của cô và Chi Thu, năm đó lão tổng giám đốc muốn xác định cô là con dâu, nhưng lại chưa từng nghĩ sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn ngay lúc đó, vài năm trần trôi qua, còn có thể tiếp tục duyên phận trước đó, có thể nói là lương duyên trời định rồi, nhiều năm như vậy Chi Thu vẫn không hề có ý niệm kết hôn trong đầu, tôi chờ đến bạc tóc đầu.”

“Không biết có việc gì cần tôi phối hợp, Tề tiên sinh cứ việc an bài.” Đối với việc kết hôn, trong lòng Khả Ly cũng hoang mang, mấy ngày nay mẹ và con trai cô đều đã ở tại nhà cũ ở thành phố H, cô chỉ có thể tự mình chuẩn bị tất cả, may mắn còn có Mỹ An có thể cùng với cô.

“Không cần khách khí như thế, nếu cháu không ngại thì gọi chú là chú Đông giống Chi Thu đi, thực ra sự tình không nhiều lắm, trông mong Chi Thu kết hôn là nguyện vọng của lão tổng giám đốc, cũng là nguyện vọng của chú, cho nên khi Chi Thu gọi điện thoại cho chú, thì chú đã sắp xếp thỏa đáng hết cho các cháu rồi.”

Tề Đông là thật tâm cao hứng, vợ ông bị bệnh tim bẩm sinh, năm đó có Phong Hải giúp, mới bảo vệ được một mạng, thành công sinh ra một bé trai khỏe mạnh, điều này khiến ông cảm kích Phong Hải cả đời, cũng là nguyên nhân ông nguyện ý bán mạng vì nhà họ Phong suốt đời.

“Cháu xem sự sắp xếp lịch trình hàng ngày một chút đi.” Tề Đông đưa tư liệu trên tay đến, “Chú đã sắp xếp Công ty tổ chức hôn lễ tốt nhất thành phố, áo cưới công ty tổ chức hôn lễ cũng sẽ chuẩn bị hết, cháu xem lịch trình trên, có thể lựa chọn thời gian để bọn họ đến lấy sổ đo, hoặc bản thân cháu cũng có thể qua bên đó chọn lựa kiểu dáng, trang sức Chi Thu sẽ tự mình đặt mua giúp cháu, tiệc tối ở khách sạn chú sẽ an bài. Đến lúc đó cháu cũng có thể đi qua nhìn một cái. Thời gian còn có bốn mươi hai ngày, cháu xem tờ thứ hai đi, có một trung tâm thẩm mỹ vô cùng tốt, cũng đã sắp xếp xong xuôi, bọn họ có một khóa chăm sóc cho cô dâu mới trong một tháng, nghe nói rất không tồi, là bên phía công ty tổ chức hôn lễ giới thiệu, chú thấy Khả Ly con thiên sinh lệ chất, dường như cũng không cần đến dịch vụ này, chẳng qua nghe nói những cô gái chuẩn bị làm cô dâu đều thích dịch vụ này, đến lúc đó tự cháu đến xem sao.”

59. Chương 60: Mọi Việc Thuận Lợi

“Mẹ mẹ, ở đây phòng ở rất lớn, có rất nhiều đồ chơi này nọ nữa, mẹ, bao giờ thì mẹ đến đây chơi?” Là Ngọc Ngọc, giọng nói của thằng bé vang dội, có vẻ vô cùng hưng phấn.

Nhà họ Phong chuẩn bị cho Ngọc Ngọc một phòng đồ chơi, khẳng định thằng bé cao hứng hỏng rồi đi, trước kia đồ chơi quá đắt, mua một món cũng phải cân nhắc rất lâu, Khả Ly nghe thấy thằng bé cao hứng như vậy cũng mỉm cười, “Gia sư tới rồi sao? Không thể mãi chơi quá đâu đấy.”

“Ngọc Ngọc biết, ông quản gia cùng bà ngoại nói, ngày mai mới bắt đầu đi học, hôm nay con có thể chơi thoải mái.”

“Ừm, phải chú ý an toàn đừng để bị ngã, phải lễ phép với ông quản gia và những người khác biết không?”

“Biết ạ, tất cả mọi người đều rất yêu thích con, Ngọc Ngọc cũng thích mọi người, Ngọc Ngọc cũng thích ngôi nhà này.”

“Tốt, thích thì phải ngoan ngoãn rất nhanh sẽ có thể gặp mẹ rồi, bà ngoại ở bên cạnh sao? Để bà ngoại nghe điện thoại đi con.”

“Vâng, vậy con đi chơi máy bay điều khiển đây, tạm biệt mẹ!” Ngọc Ngọc nhanh chóng nói xong đưa điện thoại cho Trương Mai, có rất nhiều đồ chơi hay đang chờ cậu.

Khả Ly áy náy cười cười với Tề Đông, sau khi ông giờ một chút ly trà ý bảo không quan hệ, Khả Ly liền đi đến bên cửa sổ: “Mẹ, mẹ cảm thấy thế nào?”

“Rất tốt, mọi người trong nhà đều thực thích Ngọc Ngọc.” Trương Mai nói xong đột nhiên nhỏ giọng hỏi, “Tuy rằng con còn chưa có nói với Chi Thu, nhưng Vương quản gia bọn họ vừa thấy Ngọc Ngọc đã nhất trí khẳng định Ngọc Ngọc là cháu của nhà họ Phong, cho nên đối xử với hai bà cháu rất tốt, ăn mặc dùng gì đó đều chuẩn bị đầy đủ.”

Khả Ly cũng nhẹ giọng nói: “Bộ dáng của hai cha con giống nhau như vậy, điều này cũng không kỳ quái, có người hỏi mẹ chuyện của Ngọc Ngọc sao?”

“Cái này thì không, bọn họ đều rất tôn kính mẹ, nên cũng không trực tiếp hỏi mẹ cái gì.” Còn lưu lại ở nhà cũ của nhà họ Phong ngoại trừ người một nhà Vương quản gia, những người khác chính là chăm sóc cây cảnh và quét dọn, đều đã từng gặp Phong Chi Thu, nhìn bộ dạng Ngọc Ngọc giống Phong Chi Thu như vậy, tuy rằng Phong Chi Thu vẫn chưa giao đãi rằng Ngọc Ngọc là con trai của anh, nhưng bọn họ lại tự động xem Ngọc Ngọc như cậu chủ nhỏ, bởi vậy chiếu cố phi thường cẩn thận.

“Vậy mẹ và Ngọc Ngọc yên tâm ở đó, đợi đến ngày đó, sẽ cho lái xe đến đón mẹ và Ngọc Ngọc trở về. Mẹ không đi gặp người kia chứ?” Khả Ly có chút lo lắng hỏi, cô không muốn vào lúc này Trương Mai có liên hệ gì với Mạnh Huy.

Trương Mai ở bên kia dừng một lát mới ấp úng nói: “Mẹ đang muốn hỏi con một chút, ba con. Ông ấy gọi điện thoại nhiều lần, nói là có việc gấp muốn gặp mẹ một chút, mẹ nghĩ đang ở nhà họ Phong, cho nên còn không có đáp ứng ông ấy, con xem. Ông ấy không có chuyện gì chứ?”

“Mẹ đừng lo lắng, không có việc gì, chỉ là chuyện một vụ làm ăn thôi, tối hôm qua trong bữa tiệc, Khả Tình có nói vài lời khó nghe với con..., đúng lúc bị Chi Thu nghe thấy, cho nên anh ấy tức giận nói muốn cắt đứt hợp tác với nhà họ Mạnh, đây là chuyện làm ăn mẹ cũng đừng động vào, hôm nay Khả Tình cũng đến chỗ con để cầu tình rồi, ông ấy gọi điện tìm mẹ chắc hẳn cũng muốn thông qua mẹ để cầu tình thôi, trước tiên mẹ cứ tắt điện thoại đi động đi!”

Khả Ly biết Trương Mai mềm lòng, nhưng là chuyện bà ở thành phố H, nếu Mạnh Huy đã biết, nhất định ông ấy sẽ lợi dụng bà để làm chút gì đó.

“Vậy được rồi, không có việc gì là tốt rồi. Ngọc Ngọc rất cao hứng, chúng ta ở chỗ này đều rất tốt, con yên tâm đi, hôn lễ chuẩn bị thế nào?” Trương Mai cũng biết trong lòng Khả Ly vẫn có oán, bà biết những nỗi khổ này đều do bà gây ra cho cô, cho nên bà nguyện ý những năm cuối đời đều sống theo nguyện vọng của con gái, chỉ cần con bé hạnh phúc là được.

“Chi Thu đều đã chuẩn bị xong, còn có Tề tiên sinh giúp đỡ nữa, vừa mới đưa lịch trình lại đây, bọn con cũng đang thảo luận, trên cơ bản đều chuẩn bị hết rồi, mẹ cũng đừng lo lắng chuyện bên này.”

“Được được được! Chỉ cần con thuận thuận lợi lợi trôi qua cũng vui vẻ thì tốt rồi, bây giờ cuối cùng thì trong lòng mẹ cũng yên tâm hơn, bên đó con còn có việc mẹ cũng không nói nhiều nữa.” Trước kia Trương

Mai vốn dĩ ít nói, hiện tại cũng không biết nói đông dài, nói xong liền cúp điện thoại.

Tề Đông thấy cô đã nói chuyện điện thoại xong liền đặt ngay ly trà xuống đứng lên nói : “Nếu như không có cái gì không rõ ràng lắm, vậy chú xin cáo từ trước, sau này có gì cần cháu có thể tùy thời gọi điện thoại cho chú.”

“Vâng, cảm ơn chú Đông.” Khả Ly thiết tình cảm tạ, người này đã hòa ái hơn so với lúc cô gặp 6 năm trước, hơn nữa ông hoàn toàn không để ý thân phận của cô, điều này làm cho dũng khí của cô lại tăng thêm mấy phần.

Tiến bước Tề Đông, lại xem kỹ lịch trình sắp xếp một lần, mới cầm cầm điện thoại di động lên hẹn với Hứa Mỹ An, Mỹ An rất có hứng thú với Spa, trước kia cũng thường xuyên rủ cô đi, chẳng qua khi đó cô làm gì có tiền để hưởng thụ những thứ này, lại không muốn Mỹ An tốn tiền vì cô, cho nên đã đi cùng Mỹ An một lần, lần này để hai cô cùng nhau hưởng thụ một chút đi.

Quả nhiên Hứa Mỹ An nghe nói có một tháng bảo dưỡng miễn phí, hơn nữa còn từ trung tâm Spa xa hoa nhất phục vụ phái nữ toàn diện nhất ở thành phố G, liền reo hò nhảy nhót, tuy rằng bản thân cô muốn đi, tiền cũng không phải là vấn đề, nhưng có người mời, hơn nữa lại cùng với Khả Ly đương nhiên lại càng vui sướng.

“Thật đúng là tuyệt, sắp xếp không tồi, tuy rằng chúng ta trẻ tuổi, nhưng có thể bảo dưỡng vẫn rất tốt, chỗ đó cực kỳ tốt, hưởng thụ như thần tiên, khi nào thì bắt đầu, ngày mai đi sao?” Cô có chút cấp bách không thể chờ nổi rồi, mấy ngày nay Lam Tuấn Kiệt luôn cột cô vào bên người, chỉ có Khả Ly mới có thể xin phép giúp cô được.

Khả Ly thấy cô cao hứng tâm tình cũng tốt hơn: “Ừm, ngày mai trước tiên đến đó quyết định thời gian và nhân viên, sau đó lại đi xem áo cưới.”

“Tốt, mấy người đàn ông đều bận rộn, mình và cậu đi xem trước một chút, rồi cậu lại đưa Phong Chi Thu đi xem sau.”

“Đúng, cậu đi xem cùng mình, dù sao cậu và Tuấn Kiệt cũng muốn kết hôn .”

“Đúng vậy, bây giờ anh ấy cũng gấp, hai ngày trước còn nói muốn kết hôn cùng ngày với các cậu nữa.” Hứa Mỹ An sung sướng nói.

Khả Ly cũng cười nói: “Tốt quá, chúng ta cùng kết hôn rất tốt!”

“Không được, thời gian quá gấp, thế nào cũng phải quay xong bộ phim này mới được, đến lúc đó mới có thể chân chính thả lỏng chút, bọn mình còn muốn ra ngoài đi chơi một chút.”

“Như vậy sao, vậy cũng tốt, dù sao hiện tại bọn cậu cũng giống như đã kết hôn thôi, Tuấn Kiệt toàn tâm toàn ý với cậu như vậy hoàn toàn không cần lo lắng.”

“Ai nói không cần lo lắng, hiện tại không biết có bao nhiêu cô gái hận mình đâu, còn có người nhà họ Tống bọn họ cũng chưa hết hy vọng, vẫn còn làm phiền anh ấy đâu.” Hứa Mỹ An cong miệng, cô cũng không lo lắng về các cô gái, nhưng người nhà họ Tống dù sao cũng là người thân của Lam Tuấn Kiệt, tuy rằng anh cũng không muốn quay về nhà họ Tống.

Khả Ly thở dài một tiếng nói : “Người nhà họ Mạnh còn không phải cũng giống vậy sao, hôm nay Mạnh Khả Tình còn tìm tới cửa đây.”

“Cái gì? Cô ta còn có mặt mũi đến tìm cậu sao? Cô ta muốn gì? Bây giờ cô ta còn dám tìm cậu gây phiền toái nữa sao!” Hứa Mỹ An không hề có một chút hảo cảm nào với nhà họ Mạnh.

“Không phải tìm phiền toái, chị ta muốn mình thuyết phục Chi Thu giúp đỡ nhà họ Mạnh.”

“Thật không biết xấu hổ, cũng không nghĩ xem trước kia bọn họ đối xử với mẹ con cậu như thế nào, cậu đừng mềm lòng, mình cũng xem tin tức, cho dù nhà họ Mạnh không có được cái hạng mục kia cũng không phá sản được, nhớ năm đó mẹ cậu bị bệnh nếu không chữa trị thì không sống nổi, lúc đó bọn họ đã làm gì chứ.”

“Ừm, không nhắc tới bọn họ nữa, hôm nay mình sẽ không ra ngoài, buổi tối ở nhà nấu cơm cho anh ấy, mười giờ sáng ngày mai chúng ta gặp nhau ở Ngự Dung nhé.”

“Được, thực ngọt ngào! Biến thành bà vợ tốt nhất rồi, đáng tiếc mình sẽ không nấu cơm, mình có nên đặc biệt đi học không đây.”

Khả Ly cười ha ha, “Đừng, không phải Tuấn Kiệt đã mời một dì nấu cơm rồi sao, bọn cậu về nhà là có cái ăn, không cần quan tâm vấn đề này đâu.”

“Ừm, được rồi, mình nghĩ cậu ngược ngàng nói để mình đừng lãng phí thời gian đi, quả thật mình không có khả năng nấu cơm, được rồi! Ngày mai gặp, lần sau mình sẽ trực tiếp mang Tuấn Kiệt đến nhà cậu xin cơm.” Hứa Mỹ An cũng có tự mình hiểu lấy.

“Được! Ngày mai gặp!” Khả Ly để điện thoại xuống bắt đầu cân nhắc thực đơn bữa tối.

60. Chương 61: Nông Tình Mật Ý

Căn nhà này cũng tìm chuyên gia thiết kế dựa theo yêu cầu của Phong Chi Thu, thiết kế chủ đạo của toàn bộ không gian chính là gọn gang phòng khoáng thực dụng, bắt mắt nhất chính là cho dù là ngoài ban công hay ở bên trong nhà khắp nơi đều có thể thấy được cây xanh, xanh um tươi tốt, màu xanh tự nhiên tràn đầy, ngay cả trên vách tường trong toilet đều có treo một giò lan tao nhã.

Khả Ly rất thích nơi này, cô cũng không thích căn nhà quá lớn, trong nhà ít người sẽ cảm thấy trống trải cùng lạnh lùng, sở pha màu sắc ấm áp, rộng thênh thênh, thoải mái, nằm ở trên sofa gần cửa sổ nhìn ra ban công rộng mở cây cối sum suê, gió thu thổi tung tấm màn cửa của cửa sổ chưa từng được buộc lên, nếu được bông bênh trên đám mây, cứ như vậy không nghĩ đến cái gì, lười nhác ngày người thì cảm thấy thật hạnh phúc.

Khả Ly nhắm mắt lại, thầm nghĩ ngủ một giấc, cô đã lâu rồi chưa từng thả lỏng như vậy, vẫn luôn làm lưng vất vả vì kế sinh nhai, vẫn luôn nghĩ người vốn dĩ không còn cùng xuất hiện nữa, cảm thấy hạnh phúc cách cô rất xa.

Không nghĩ tới quanh co, thế nhưng có thể gặp lại anh, thế nhưng có thể gả cho anh, trong giấc mộng ngày cưới một tháng sau, hóa ra chính mình cũng không phải đã bị ông trời bỏ quên, chỉ cần anh yêu cô, cả đời này cô cũng không cầu gì hơn nữa, cô sẽ làm người vợ ôn nhu chăm sóc nhất của anh, sẽ đem hết khả năng mang đến hạnh phúc cho anh.

Công việc của Phong Chi Thu tuy rằng bận rộn nhưng cũng rất thuận lợi, con mắt đầu tư của anh từ trước đến nay rất sâu sắc, hơn nữa còn có một nhóm trợ thủ đắc lực, xu thế phát triển của các mảng điện ảnh và truyền hình, ăn uống, IT, truyền thông dưới trướng Tân Hải đều tương đương rất mạnh.

Phong Chi Thu lần này trở về lại ưu hoá ban lãnh đạo, cũng gia tăng không ít phúc lợi, công nhân lại hết sức nhiệt tình. Chẳng qua những chuyện cần xử lý cũng không thiếu, vốn muốn mang Khả Ly theo bên người, lại không muốn cô quá mệt mỏi.

Nhớ tới triển miên tối hôm qua, trong lòng Phong Chi Thu lại nóng lên, cắt đứt dòng suy nghĩ, đa số mọi người bên trong phòng họp đều có chút tò mò nhìn ông chủ thế nhưng sẽ ngăn người còn có thể cười ngây ngô sau đó rất ăn ý không có đánh gãy anh.

Đương nhiên cũng có người không hiểu phong tình, trong lòng thư ký Vương mơ hồ biết chút ít, bà thực thấy cao hứng thay vị tổng giám đốc trẻ tuổi này, nhưng cuộc họp cũng phải tiến hành, mọi người đều đã trình bày xong, chỉ chờ anh tổng kết lại thôi.

“Tổng giám đốc, về kế hoạch cùng tiến độ của hạng mục này anh cảm thấy thế nào?”

Phong Chi Thu nghe thấy lời nhắc nhở của bà, lập tức phục hồi tinh thần, quét mắt nhìn một nhóm trợ thủ đắc lực đang trông mong nhìn anh, anh cười nói: “Phi thường tốt! Tôi tin tưởng năng lực làm việc của

mọi người, vài cái hạng mục này liền từ mọi người toàn quyền phụ trách tiến hành đi, sau này một tháng sẽ báo cáo tiến độ và vấn đề một lần là được, tôi là người tháng sau sẽ kết hôn, mọi người cũng nên cho tôi thời gian ở bên cạnh cô dâu mới chứ!”

“Kết hôn? Ngày đã quyết định rồi sao? Chúc mừng tổng giám đốc!” Vẫn là thư ký Vương kịp thời phản ứng trước.

Người phụ trách của các công ty lớn còn có nhóm người quản lý các hạng mục cũng đều chúc mừng, đối với việc tổng giám đốc có thể ở trước khi lộ ra thông tin với giới truyền thông thông báo tin vui với bọn họ tất cả mọi người đều cảm thấy thập phần vinh hạnh, đương nhiên cũng có một hai thành viên nữ có chút mất mát, nhưng cũng đều chân thành chúc mừng, Phong phu nhân đâu có dễ làm như vậy, các cô có thể ngồi vào vị trí như vậy đã muốn có thể thỏa mãn rồi.

“Vậy trước tiên như vậy đi! Báo cáo hàng tuần gửi trực tiếp vào hòm thư của tôi là được, có vấn đề gì ta sẽ trả lời lại mọi người, cuộc họp hôm nay đến đây thôi.” Mới bốn giờ chiều thôi, nhưng đột nhiên Phong Chi Thu rất muốn nhìn thấy Khả Ly, vì thế nhanh chóng kết thúc cuộc họp.

Anh dùng mức lương cao nhất phúc lợi tốt nhất mời đến tự nhiên cũng là nhân tài chất lượng tốt nhất rồi, ở phương diện đầu tư nhân tài anh ra tay rất lớn, đồng dạng những người này hồi báo lại anh cũng là phi thường lớn, đều là tinh anh tự mình có thể làm chủ một phương, anh có thể tiết kiệm rất nhiều tâm tư.

Anh thoải mái quyết định, cái khác thì giao cho bọn họ đi làm, bởi vì lâu lắm không trở về, vẫn luôn thông qua Internet để hoàn thành các hạng mục công tác, lần này thực địa kiểm tra nghiệp vụ ở các nơi tốn không ít thời gian, hơn nữa vài cái hạng mục mới cũng bận rộn mất mấy ngày, nhanh chóng xử lý tốt, anh đã hứa sẽ đưa Khả Ly đi chơi, anh biết cuộc sống của Khả Ly chưa từng được hưởng thụ qua.

Nghĩ đến một lúc tiểu tử rõ ràng còn có rất nói nhiều lời muốn nói bị anh bỏ lại phòng họp, về mặt Phong Chi Thu phi thường sung sướng, ban ngày, không biết ở nhà Khả Ly đang làm gì, tuy rằng giữa trưa gọi điện thoại nói buổi tối sẽ trở về ăn cơm, nhưng bây giờ anh đã rất muốn trở về rồi.

Mang tâm tình sung sướng mở cửa vào nhà, liếc liền nhìn thấy Khả Ly đang ôm chăn nằm nghiêng ở trên sofa ngủ, Phong Chi Thu vội vàng nhẹ bước, lặng lẽ đi tới, Khả Ly đang ngủ say, trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn có màu phấn hồng nhợt nhạt, lông mi thật dài giống một cây quạt nhỏ, khóe miệng hồng nhuận mang theo một chút ý cười, có lẽ đang mơ một giấc mộng đẹp ngọt ngào.

Phong Chi Thu lặng lẽ ngồi bên cạnh nhìn cô, cảm giác rất khó tin, nhiệt tình của anh đối với phụ nữ cho tới bây giờ đều là từ cao xuống thấp, từ có đến không có, chỉ có đối với cô là một chút cảm giác ngấy đều không có, ngược lại có xu thế càng ngày càng thích hơn. Lúc đầu anh hơi kháng cự, nhưng sau khi quyết định lấy cô thì đột nhiên cảm thấy sùng nịch cô cũng không có cái gì không tốt, chỉ cần cô đáng giá.

Nhìn một lúc lâu, thấy Khả Ly không có dấu hiệu tỉnh lại, cuối cùng nhịn không được cúi đầu hôn lên môi Khả Ly, nhìn cô sau khi tỉnh lại vẫn đang dùng ánh mắt đờ đẫn nhìn anh, Phong Chi Thu rõ ràng nằm chết dí trên sofa rộng rãi, thân thể nhanh chóng kích động lên, không hề thỏa mãn với một cái hôn chuẩn chuẩn lướt nước.

“Đã muộn rồi sao? Em ngủ quên, cơm chiều còn chưa làm nữa, anh có đói bụng không?” Khả Ly tỉnh táo lại, nghĩ rằng Phong Chi Thu trở về sau khi tan tầm, này vừa cảm giác cô cũng không biết mình đã ngủ bao lâu rồi.

Phong Chi Thu liếm lấy vành tai của Khả Ly, hàm hồ nói: “Anh rất đói bụng rồi, hiện tại sẽ ăn.”

Mà cánh tay không an phận đã sớm tập lên bộ ngực đầy đặn của Khả Ly, thuần thực xoa nắn nơi mẫn cảm kia, Khả Ly thở khê, nhiệt tình của anh luôn tới rất nhanh, hơn nữa chỉ cần dính lên người cô luôn luôn là một bộ vĩnh viễn cũng không đủ, nhưng cô thích sự nhiệt tình của anh, khiến cô có cảm giác được yêu thương, anh cũng sẽ làm cho cô vô cùng hạnh phúc.

“Đừng, rèm cửa sổ còn chưa kéo vào nữa.” Thấy Phong Chi Thu đã kéo quần áo của cô đến bên hông, cũng có ý đồ cởi bỏ quần lót màu hồng nhạt, Khả Ly bắt được tay anh, về mặt đã rất đỏ, nhìn bầu trời vẫn còn sáng ngời chắc hẳn vẫn còn rất sớm.

Phong Chi Thu bị sự e lệ của cô làm cho càng thêm kích động, không để ý sự ngăn trở cởi quần lót của cô ra, Khả Ly đành phải khép lại hai chân gắt gao kéo lấy chăn phủ giường muốn đắp lên người, Phong Chi Thu vừa cởi quần áo của mình vừa nói: “Không cần đắp, để anh nhìn kỹ xem, đối diện không có người.”

Đúng vậy, chỗ ở của bọn họ là ở tầng cao nhất, ngoài cửa sổ không có tòa cao ốc nào cao hơn tòa nhà này nữa, theo lẽ thường sẽ không có người có thể nhìn qua, nhưng ban ngày ban mặt Khả Ly vẫn cảm thấy ngượng ngùng, mấy ngày nay ở cùng anh anh đã trở nên càng ngày càng lớn mật rồi, luôn không hề cố kỵ dùng mọi phương thức vận động mà anh có thể nghĩ đến, khiến cô vừa kích động vừa vô cùng ngượng ngùng.

Phong Chi Thu cởi quần áo ra sau đó lại bao trùm lên thân hình yêu kiều nhỏ bé của Khả Ly, hôn lên cái miệng còn muốn nói chuyện của cô, động tác trên tay càng thêm làm càn, anh biết cuối cùng Khả Ly sẽ luôn thỏa hiệp, sự thuận theo cùng không chủ động của cô cũng gây cho anh cảm giác thỏa mãn rất lớn, anh cũng không thích người phụ nữ quá mức chủ động trên giường.

Anh nguyện ý chính mình dạy dỗ cô, cảm thụ cô run run dưới thân mình, hai chân đã tuyết trắng bị tách ra, sự vỗ về chơi đùa nhẹ nhàng đã sớm làm cho thân thể Khả Ly nóng lên, đối với khát vọng của anh cũng khiến cô cuối cùng phải gờ chân lên nhốt chặt lấy hai bên hông của anh, Phong Chi Thu hài lòng rút ra ngón tay ẩm ướt, nhanh chóng đem vật thể cứng rắn nhanh chóng chôn vào nơi chỗ mê người kia.

61. Chương 62: Tai Họa Ngầm Chồng Chết 1

Bãi đỗ xe u ám vắng vẻ, cho dù là ban ngày vẫn có loại cảm giác cô quạnh làm cho người khác không thoải mái, một ô trống rỗng chưa có xe đỗ vào giống như trong miệng của một ông lão bị thiếu mất chiếc răng cửa, thê lương và lạnh lùng.

Chẳng qua đối với một người đang tràn ngập hứng thú ở bên trong chiếc xe đối diện mà nói, vẫn chưa chú ý tới tất cả những điều này.

“Thế nào? Không nhìn ra được chút nào, kỹ thuật photoshop của người anh em của tôi đúng là hạng nhất.” Người đàn ông nhỏ gầy độ đáng bình thường đứng ở trên đường cái cũng tìm không ra nhìn trên mặt người thuê có vẻ vừa lòng liền bắt đầu tranh công ngay.

Ngụy Lam Tâm cẩn thận liếc nhìn những bức ảnh trên tay, đột nhiên nhìn đến một bức ảnh trai gái đang dây dưa trên giường, nhìn qua quả thật bức ảnh rất chân thật, hai người đang đắp chăn, người đàn ông chỉ có lưng trần, khuôn mặt người phụ nữ cũng bị tóc dài che hết một bên, nhưng cô vẫn bất mãn nói: “Ai bảo anh làm loại ảnh này, tôi chỉ cần thân mật một chút là được, loại ảnh này trừ phi anh có thể thực sự chụp được thì mới có tác dụng.”

“Dù sao mức độ nào cũng có, cô tự chọn dùng là được, tiền của tôi.” Người đàn ông kia thấy Ngụy Lam Tâm giận dữ mắng mỏ cũng không tức giận, vẻ mặt vẫn tươi cười như cũ.

Ngụy Lam Tâm bỏ những bức ảnh vào trong túi, cũng thuận tay cầm một cái phong bì thật dày ra đưa cho anh ta: “Anh làm nghề này, tôi nghĩ anh cũng biết thân phận của tôi, anh của tôi là loại người nào anh cũng biết rồi, việc này là tôi lên tìm anh làm, nếu truyền đi ra, có hậu quả gì thì chắc hẳn anh rất rõ ràng rồi chứ!”

Tuy rằng tuổi tác của Ngụy Lam Tâm không lớn, nhưng dù sao cũng là xuất thân thế gia, tuyệt đối không phải một bình hoa đầu óc đơn thuần, vì gả cho Phong Chi Thu cô có thể làm bất cứ chuyện gì.

“Đó là đương nhiên đó là đương nhiên. Mặc dù chúng tôi không có năng lực như anh trai cô, nhưng quy củ trong nghề vẫn là biết đến, huống chi Ngụy tiểu thư hào phóng như thế, về sau có chuyện gì không tiện tìm anh trai mình, kẻ hèn này vẫn nguyện ý cống hiến sức lực vì cô.” Người đàn ông trả lời luôn miệng.

“Được rồi! Anh đi đi! Trừ phi tôi chủ động tìm anh, bằng không không cho phép liên lạc với tôi, còn có nếu có người tìm tới anh, anh cũng phải tỏ vẻ không liên quan đến việc này, đây là để ngừa vạn nhất, anh cũng biết thủ đoạn của anh trai tôi rồi đấy.” Ngụy Lam Tâm lạnh lùng nói, theo dõi Mạnh Khả Ly hơn nửa tháng hoàn toàn không tra ra được điều gì mới khiến cho cô không thể không ra hạ sách này, nếu bị Ngụy Lam Thiên và Phong Chi Thu biết chân tướng thì cô sẽ không tốt lắm.

Nhìn người đàn ông kia xuống xe, Ngụy Lam Tâm mới giẫm chân ga một cái rời khỏi gara dúi tầng ngầm rất vắng vẻ của cửa hàng tổng hợp này.

“Anh, anh đừng như vậy nữa.” Cuối cùng Hứa Mỹ An cũng rút ra thời gian tới gặp Hứa Thành Lâm, nhìn thấy biểu tình tinh thần sa sút của anh trong lòng cũng rất khổ sở.

Hứa Thành Lâm cười khổ một cái nói : “Anh không có việc gì, em cứ đi làm việc của em đi!”

“Ngày hôm qua ở trong điện thoại cha nói anh dự định từ chức về nhà, như vậy mà còn nói không có chuyện gì sao?” Hứa Mỹ An sốt ruột hỏi, vốn dĩ cô muốn đợi cho bản thân anh ấy từ từ nghĩ thông suốt, nhưng nghe được anh vậy mà muốn rời khỏi thành phố G, không thể không lo lắng.

Hứa Thành Lâm đặt ly trà xuống vẻ mặt bình tĩnh nói: “Hiện tại cha ở nhà một mình rất cần người chăm sóc, cha lại nhất định không muốn rời khỏi quê nhà, vì sao anh không thể trở về chứ.”

“Vậy bây giờ.”

“Hiện tại rất đúng lúc, anh cũng rất thích quê nhà của chúng ta, trở về rồi anh vẫn có thể tìm được công việc khác, hoặc là tự mình làm chuyện gì đó cũng được, vốn dĩ trước kia chỉ vì em và cô ấy mới đến thành phố G, hiện tại hai người đều có nơi có chốn rồi, anh cũng không còn gì phải lo lắng nữa.”

Hứa Mỹ An im lặng, cô biết nhất định trong lòng Hứa Thành Lâm cảm thấy rất khó chịu, chờ đợi nhiều năm như vậy, lại là kết quả như vậy, nhưng điều này cũng không thể trách Khả Ly được, cô biết Khả Ly vẫn không hề động tâm, hướng chi chuyện với cha của đứa bé hóa ra lại sâu xa như vậy, bây giờ cũng có được kết quả toàn vẹn như này rồi.

Chương 62: Tai họa ngầm chồng chất 2

“Đừng lo lắng, anh cũng không phải sẽ đi ngay lập tức, dù sao cũng phải hết học kỳ mới có thể đi được, không thể bỏ lại học sinh mặc kệ giữa đường mà.”

“Vậy anh cũng đừng quá cố chấp, hãy quên Khả Ly đi, tìm một người.” Hứa Mỹ An cảm thấy lời an ủi của cô có hơi gượng ép, loại sự tình này phải do anh tự mình muốn buông ra mới được.

Hứa Thành Lâm nói : “Trước đừng nói với Khả Ly dự định của anh, để cho cô ấy vui vẻ lập gia đình, chỉ cần hai người bọn em vui vẻ, người anh trai là anh cũng thấy cao hứng, yên tâm đi!”

“Vâng, vậy anh có tham gia hôn lễ của Khả Ly sao? Khả Ly có hỏi em, cậu ấy nói nếu anh không thể đến được cậu ấy cũng sẽ không để ý, chẳng qua cô ấy vẫn rất hy vọng anh có thể đến được.”

“Đương nhiên anh sẽ đi rồi, anh là anh trai của bọn em mà, anh sẽ đi, anh sẽ chúc phúc cho cô ấy.” Hứa Thành Lâm có chút phiền muộn nhưng cũng dần dần bình tĩnh lại, vốn dĩ tình cảm đối với Khả Ly chính là anh đơn phương thôi, vốn tưởng rằng si tình chờ đợi sẽ có kết quả.

“Trước kia Khả Ly đã nói với em một câu, cậu ấy nói thực sự rất cảm kích anh đối xử tốt với cậu ấy, nếu có thể, cậu ấy cũng nguyện ý ở bên cạnh anh, nhưng lòng của cậu ấy đã sớm bị lấy mất rồi, nếu ở bên anh, cậu ấy cảm thấy như vậy đối với anh vẫn một lòng trả giá mà nói thật không công bằng.”

“”” dieenn-dann-lee-quyy-doan ””””

Hứa Thành Lâm cười cười lại thở dài một tiếng: “Đúng vậy! Trước kia anh nghĩ đến có thể đợi được cô ấy thì chính là hạnh phúc, bây giờ nghĩ lại cho dù đợi được cô ấy, nếu trái tim cô ấy không ở, thì anh cũng chưa chắc sẽ vui vẻ, em nói với cô ấy rằng anh đã nghĩ thông suốt rồi, thật sự, chỉ cần cô ấy và Ngọc Ngọc hạnh phúc, ở trong lòng anh cô ấy vĩnh viễn đều giống với em, đều là em gái tốt của anh.”

“Vâng, cảm ơn anh!” Hứa Mỹ An cũng cười, trong mắt đã có lệ quang lóe ra.

Hứa Thành Lâm gõ đầu cô một cái nói : “Cô nhóc ngốc nghếch này, khóc cái gì! Cũng là người sắp phải lập ra đình rồi, anh về nhà đã suy nghĩ thật lâu sau mới đưa ra quyết định, không phải nhất thời xúc động, kỳ thật hoàn cảnh của thành phố quê nhà của chúng ta cũng rất không tệ, hiện tại phát triển cũng rất tốt, lúc này trở về là đúng lúc.”

“Vâng, anh trở về nhất định là cha rất cao hứng, dù sao cũng không xa, sau này em và Tuấn Kiệt cũng sẽ thường trở về.”

Hứa Thành Lâm gật gật đầu lại khẽ thở dài: “Tuấn Kiệt có thể có thời gian sao? Giới văn nghệ trước sau đều không được tự do như vậy, em xem bây giờ em đến chỗ anh cũng phải lén lút leo kính râm đội mũ đâu.”

Hứa Mỹ An không làm sao được nói: “Đúng vậy, hiện tại những phóng viên kia truy lùng rầy chặt chẽ, đều do Tuấn Kiệt quá nổi, trước kia em cảm thấy rất thú vị, không nghĩ tới sẽ phiền toái như vậy, nhưng Tuấn Kiệt nói nếu em không muốn đợi, thì anh ấy có thể rời khỏi ngay lập tức, hiện tại cũng chờ quay xong bộ phim đã ký hợp đồng là có thể dừng rồi, sau đó trải qua vài năm cũng sẽ trở nên phai nhạt, giới văn nghệ là như vậy.”

“Vậy là tốt rồi, em cái cô nhóc này cũng là ngọc nhân có ngọc phúc, anh thấy Tuấn Kiệt rất không tồi, anh và cha cũng không cần lo lắng cho em nữa.”

“A! Anh đây là ý gì chứ, hóa ra trước kia anh và cha đều lo lắng em sẽ không ai thêm lấy sao?” Hứa Mỹ An không thuận theo đập Hứa Thành Lâm một cái lớn tiếng kêu lên, bọn họ cần làm cho nội dung nói chuyện thoải mái hơn.

Hứa Thành Lâm cười nói: “Đương nhiên, em xem em bá đạo lại bạo lực như vậy, ai dám lấy chứ!”

“Tốt! Khi dễ em, vốn dĩ tối nay em còn muốn mời anh đi ăn đại tiệc, quên đi, hiện tại đổi thành anh mời, em muốn ăn sashimi cá hồi, bào ngư vi cá.”

“Được được được, đi ăn đi! Anh sẽ gọi Lam Tuấn Kiệt đến thanh toán giúp em.”

Hai người bắt đầu thoải mái nói giỡn, về đoạn tình cảm của Hứa Thành Lâm đối Mạnh Khả Ly, bọn họ rất ăn ý không hề nhắc đến.

Chương 62: Tai họa ngầm chồng chất 3

“Nhấn rất đẹp, em rất thích.” Khả Ly bàn tay hai người đang giao nhau còn có chiếc nhẫn giống nhau về kiểu dáng, tự nhiên sinh ra một loại cảm giác nắm tay cả đời, bên nhau đến già, không nghĩ tới anh sẽ đích thân thiết kế nhẫn, phần này tâm ý cô đã thấy rất cảm động rồi.

“Nhẫn trơn là khẳng định không được, chỗ này của anh còn có mẫu nào khác có kiểu dáng đặc biệt sao? Anh nên biết phụ nhân của tôi cũng sẽ không mang đồ trang sức giống của người khác.”

“Đó là đương nhiên đó là đương nhiên, ba bộ này đều là độc nhất vô nhị, hơn nữa rất phù hợp với khí chất của Phong phu nhân, phong cách đơn giản sang trọng cũng là loại mà ông Phong yêu thích, mặt khác còn có mấy bộ có vẻ hơi hoa lệ một chút, không biết bà Phong có thể thích hay không, tôi lập tức lấy ra để hai vị xem.” Vị quản lý này phi thường kích động, cũng phi thường thông minh, từ lúc nhận được đơn đặt hàng của Phong Chi Thu, thì anh ta đã bắt đầu chuẩn bị cho ngày hôm nay rồi, ông Phong là khách hàng lớn, hợp ý, chỉ cần có thể được anh ta coi trọng, tiền khẳng định không là vấn đề.

Khả ly thấy vị quản lý mập mạp này có chút kích động phân phó nhân viên cửa hàng bên cạnh đi lấy trang sức khác vội vàng hé miệng cười nói: “Không cần, em cũng không thích đồ trang sức quá hoa lệ, Chi Thu, có một bộ phối hợp với áo cưới là đủ rồi.”

“Được rồi! Ba bộ này chúng tôi đều lấy. Về sau nếu vợ tôi đến thì các anh đã biết tiếp đãi như thế nào rồi chứ!” Phong Chi Thu không hề chớp mắt mua ngay ba bộ trang sức hoàn mỹ khá đắt đỏ.

Vị quản lý kia lại là một trận kích động, vốn dĩ anh ta cũng không xác định Phong Chi Thu có thể mua toàn bộ, cho dù chỉ mua nhẫn và nguyên bộ trang sức kim cương này đã tính là tốt lắm rồi, không nghĩ tới lại mau cả ba bộ. Anh ta vội vàng vận phần khách khí nói: “Không chỉ có bà Phong, cho dù là bạn bè của bà Phong đến đây, sau này cho dù là mua sản phẩm gì đều sẽ hưởng ưu đãi còn 80%, chúng tôi sẽ có chuyên gia tiếp đãi, cũng có thể đưa hàng tới nhà cho bà lựa chọn.”

“Tốt lắm! Lại thêm một bộ bằng vàng và ngọc trai, kiểu dáng phù hợp với phụ nữ trung niên.” Phong Chi Thu nghĩ nghĩ lại lấy thêm hai bộ.

“Này?” Khả Ly kéo kéo ống tay áo của Phong Chi Thu, cái này cần bao nhiêu tiền chứ, cô biết đôi nhẵn này đã rất đắt tiền rồi, nếu lấy toàn bộ đầy đủ thì lại càng không cần phải nói, khẳng định đều là con số trên trời.

Phong Chi Thu vỗ vỗ tay cô mỉm cười nói: “Hai bộ này là tặng cho mẹ em, về phần quần áo, anh đã sắp xếp để tòa nhà bên kia đi làm rồi.”

“Anh như vậy rất tốn kém, em cũng không cần nhiều trang sức như vậy, bình thường em cũng không có đeo.” Khả Ly vẫn đang cảm thấy quá mức xa xỉ.

Chương 62: Tai họa ngầm chồng chất 4

Phong Chi Thu nhìn cô một chút lại quay đầu đối mặt với vị quản lý đã khôi phục vẻ mặt bình tĩnh nói: “Vợ tôi còn cần một ít đồ trang sức nhỏ đơn giản khác biệt lại không quá phô trương dùng để đeo hằng ngày, nếu chỗ anh có thì để ý lấy giúp tôi.”

“Được được được, tôi hiểu rồi, nhất định sẽ chuẩn bị tốt đồ trang sức thích hợp khí chất của bà Phong đến lúc đó nhất định đưa đến nhà.” Khách hàng lớn hào phóng như vậy cũng không tính nhiều, đương nhiên anh sẽ cung cấp sự phục vụ tốt nhất, điều đáng tiếc duy nhất là trang sức hợp với vị Phong phu nhân xinh đẹp này cũng không phải là những sản phẩm quá hot, nhưng có chồng hào phóng như vậy, sau này chắc hẳn sẽ là khách quen, ai nói trang sức nhất định phải đẩy mạnh tiêu thụ với phụ nữ chứ, mấu chốt vẫn là cần người đàn ông chịu ra tiền.

.....di-eeen...d-a-an...ll-e...q-u-uy...do-on.....

Khả Ly thấy Phong Chi Thu hết sức cao hứng, cũng không tiếp tục đánh gãy hưng trí của anh nữa, đối với việc anh có thể nghĩ đến mẹ mình cô đã thấy cảm động đến nói không ra lời, hạnh phúc đến mãnh liệt như thế, đã sắp bao phủ lấy cô rồi.

Còn không đến nửa tháng nữa sẽ kết hôn, tình cảm của hai người giống như một ngày lại so với một ngày thấm thiết hơn, bình thường chỉ tách ra mấy giờ đã khiến cô nóng ruột nóng gan rồi, đây là cảm giác yêu đi, mẹ và Ngọc Ngọc ở bên kia hình như cũng rất hài lòng, mỗi lần điện thoại đều vô cùng vui vẻ, cô đã vài lần nghe thấy tiếng cười nhẹ nhàng của mẹ, điều này rất không tầm thường.

Bất kể là ở nhà họ Mạnh hay sau khi rời khỏi đó, từ đầu đến cuối Trương Mai vẫn có thần nhiên u buồn, sau khi rời khỏi tuy rằng cũng thường thường bị Ngọc Ngọc逗 cười, nhưng chỉ là hơi hơi cười, trong mắt vẫn có nỗi buồn nhẹ nhẹ không tan đi được, bây giờ có thể vui cười ra tiếng, làm cho Khả Ly hết sức vui mừng.

Chỉ cần mẹ và Ngọc Ngọc có thể hạnh phúc, là cô đã cảm ơn trời đất rồi, huống chi bản thân cô cũng cảm thấy hạnh phúc như vậy, chỉ cần có thể nắm chắc được hạnh phúc này, cô nguyện ý dốc hết tâm huyết.

“Không còn sớm, ngày mai lại đi thử lễ phục đi, bây giờ anh muốn về nhà.” Lên xe trong mắt Phong Chi Thu lại thoáng hiện ra tia lửa nhiệt tình.

Khả Ly mềm mại đáng yêu nhìn anh liếc mắt một cái sáng giọng: “Rõ ràng còn sớm đâu, vội vã về nhà như vậy làm cái gì!”

“Về nhà làm cái gì? Em không biết sao? Có rất nhiều sự phải làm đâu!” Phong Chi Thu đúng lý hợp tình nói.

Khả Ly khề cần môi một chút nói: “Thử lễ phục có thể không đi, không phải anh còn hẹn muốn dẫn em đi xem phòng ở đấy sao?”

“Đúng rồi, đi xem phòng ở trước, nhất định em sẽ thích, anh đã làm cho người ta chuẩn bị tốt mọi thứ, trực tiếp vào ở là được, đúng rồi, qua phòng ở bên đó cũng giống nhau thôi, dù sao cũng là nhà của chúng ta.” Phong Chi Thu đắc ý cười nói, ánh mắt vẫn ái muội.

Khả Ly cười cười không thèm nhắc lại, chỉ cần anh yêu thích chính mình, cô rất thích ý thuận theo, đối với sự dụng tâm của anh cô còn có thể hồi báo cái gì đâu, cô chỉ có bản thân, đương nhiên, còn có một hân là bí mật nhỏ sẽ làm anh kinh hỉ.

Cô thường nghĩ, lúc Phong Chi Thu nhìn thấy Ngọc Ngọc sẽ có biểu tình như thế nào, Ngọc Ngọc nhất định sẽ phi thường vui vẻ, thằng bé vẫn khát vọng nhìn thấy cha của mình, mà Chi Thu thì sao, hai người ân ái xong cô từng hỏi anh thích con trai hay con gái, anh nói đều thích hơn nữa hy vọng có thể sinh cả hai mới tốt, bởi vì anh cảm thấy từ nhỏ anh có một mình rất cô đơn, đương nhiên cô cũng nguyện ý sinh tiếp, nói không chừng không bao lâu nữa sẽ có rồi, bọn họ ân ái như vậy lại không hề dùng biện pháp tránh thai, tay của Khả Ly đặt trên bụng mình mỉm cười hạnh phúc.

62. Chương 63: Chương 63

63. Chương 64: Chương 64

64. Chương 65: Bất Ngờ Liên Tục

“Hôm nay anh không đến công ty sao?” Khả Ly vươn cánh tay non mềm trắng như tuyết lấy điện thoại trên tủ đầu giường, nhìn xem đã hơn chín giờ, tối hôm qua không biết Phong Chi Thu đi đâu, sau khi trở về còn nhiệt tình kịch liệt hơn so với trước kia, giống như muốn cô bao nhiêu cũng không đủ vậy, hại cô mệt mỏi quá mức.

Phong Chi Thu ôm Khả Ly từ phía sau lưng bùi môi nói: “Anh không muốn rời giường, lại ngủ thêm một lát, ôm em thật là thoải mái.”

“Ngày hôm qua anh hẹn với Tuấn Kiệt gặp nhau ở Nghệ Tĩnh mà, bàn giao xong mọi công việc mới yên tâm nghỉ chứ.” Khả Ly nhắc nhở, tuy rằng một người là ông chủ, một người là ngôi sao lớn làm việc cũng không thể không bàn giao rõ ràng.

“Ừm, đã biết, anh đi ngày, hôm nay em muốn làm gì?” Phong Chi Thu vẫn đang nửa mê nửa tỉnh, tay lại ngứa quen đường cũ đặt lên nơi đầy đặn non mềm, không nhẹ không nặng vuốt ve.

Khả Ly xoay người nói: “Anh thật là, sao mà cái gì cũng không nhớ rõ thế, ngày hôm qua không phải đã nói em đi chọn áo cưới cùng lễ phục với Mỹ An, sau khi anh và Tuấn Kiệt bàn giao công việc xong sẽ tụ họp với bọn em để đi chụp ảnh mà.”

“À, anh nhớ ra rồi!” Cuối cùng Phong Chi Thu cũng mở mắt, đuổi cái lưng mệt mỏi.

“Mau dậy đi, thời gian rất gấp, em và Mỹ An hẹn nhau 10 rưỡi gặp ở tiệm áo cưới rồi.” Thừa dịp anh buông tay ra, Khả Ly vội vàng ngồi dậy.

Phong Chi Thu cũng không dậy đưa nữa, hai người rời giường rửa mặt chải đầu.

“Bảo bối! Hai ngày tới hết bận chúng ta đi đón mẹ và con trai em về thành phố G, để bọn họ vào ở nhà mới trước thế nào?” Rửa mặt xong, Phong Chi Thu vừa mặc quần áo vừa nói.

Tay Khả Ly hơi dừng lại một chút nhẹ giọng hỏi: “Không phải nói đến đám cưới mới đón hai người đến sao?”

Sau khi Phong Chi Thu mặc quần áo xong, quay lại toilet ôm eo Khả Ly từ phía sau nói: “Trước kia anh không có kinh nghiệm chung sống với trẻ nhỏ, cho nên thăm nghĩ ở riêng cùng với em, bây giờ nghĩ lại rất ích kỷ, anh nên học cách quan hệ tốt với con trai của em mới được, em cảm thấy thằng bé có thể yêu thích anh hay không?”

“Đương nhiên, nhất định thằng bé sẽ rất thích anh, anh cũng sẽ thương nó, đừng lo lắng!” Khả Ly nở nụ cười, quay đầu nhẹ hôn Phong Chi Thu một cái.

“Vậy thì đón hai người tới sớm một chút, nhưng anh cũng phải nói trước, thằng bé không thể tranh em với anh được, em cũng không thể có thằng bé sẽ không để ý đến anh đâu.”

Khả Ly anh một vẻ mặt như thường, nhin không được cười ra tiếng: “Anh là cha mà, thế nhưng ghen với con trai, có thấy xấu hổ không chứ!”

“Vấn đề này rất quan trọng, anh cũng vừa mới nghĩ đến, sau này chúng ta cũng không thể sinh nhiều con quá, nếu không chắc chắn em sẽ không có thời gian ở bên anh.” Phong Chi Thu hoàn toàn không phát hiện mình đã càng ngày càng ỷ lại vào Khả Ly rồi, giống như một đứa trẻ to xác vậy, sự ôn nhu của Khả Ly quả thật đã bù đắp lại sự thiếu thốn tình cảm nhiều năm của anh.

Khả Ly cười thỏa mãn không nói cái gì nữa, Phong Chi Thu ôm Khả Ly hôn thật lâu mới buông cô ra để đi làm.

Phong Chi Thu vừa đi không bao lâu, chuông cửa liền vang lên, lần này lại là một vị khách không mời mà đến.

Mái tóc xoăn dài màu vàng được chăm chút tỉ mỉ, làn da trắng như tuyết, đôi mắt to trong sáng màu xanh, lông mi dài mê người, còn có một thân trang phục vừa người, trên người mặc một bộ váy hàng hiệu nổi danh mà Khả Ly không nhớ nổi tên, điều khiến cô khó từ chối nhất là đôi phương thế nhưng mang theo vẻ mặt tao nhã lại mỉm cười thiện ý.

“Miya Aniston, người Anh, vị hôn thê của Andrew, thật hân hạnh được gặp cô!” Mặc dù là một cô gái Tây trăm phần trăm, lại nói một câu tiếng Trung, thấy vẻ mặt Khả Ly ngỡ ngàng, lại bổ sung thêm, “Tên tiếng Trung của Andrew là Phong Chi Thu.”

Khả Ly hơi sững sờ một chút, tự nhiên có một loại cảm giác khó nói thành lời, cô bé trước mắt rất có khí chất hơn nữa còn phi thường có lễ phép, trong khoảng thời gian này Phong Chi Thu cũng không nói nhiều đến chuyện ở nước Anh, cũng chưa từng nói bên phía ông ngoại của anh có người thân đến đây tham gia hôn lễ của anh hay không, mà cô cũng chưa từng hỏi.

Do dự một lát cô mới ôn nhu hỏi: “Chi Thu biết cô sẽ tới sao?”

“Anh ấy biết tôi sẽ đến, nhưng không rõ ngày giờ cụ thể, bởi vì trước đó tôi vẫn luôn chuẩn bị cho luận văn tốt nghiệp, luận văn tiến sĩ của tôi vừa mới được sự chấp thuận của thầy hướng dẫn, liền chạy ngay tới đây, tôi có thể vào sao? Bay một chuyến bay dài khiến tôi rất mệt.” Trong thần sắc của Miya quả thật không che dấu được sự mệt mỏi, người lại vẫn đứng thẳng tắp như cũ, cho thấy được giáo dục rất tốt, chắc chắn là một cô tiểu thư danh giá rồi.

Lúc này Khả Ly mới thấy rương hành lý phía sau cô ấy, xem ra cô ấy vừa xuống máy bay liền đi thẳng tới đây, cô vội vàng nghiêng người mời Miya vào nhà.

Miya nhìn chung quanh phòng một chút, mới mỉm cười hết sức lễ phép hỏi: “Tôi có thể sử dụng toilet một chút được chứ?”

“Có thể, xin cứ tự nhiên!” Khả Ly gật đầu, lúc này chuông điện thoại reo lên.

Hứa Mỹ An kích động la hét ở đầu kia điện thoại: “Khả ly, sao cậu còn chưa đến, mau đến đây, mình đã bắt đầu thử váy rồi, hôm nay có rất nhiều việc cần hoàn thành đâu, chỉ mong có thể tìm được áo cưới thích hợp, tối hôm qua Tuấn Kiệt còn muốn đặt theo yêu cầu từ Italy, nhưng thời gian hoàn toàn không kịp, cho nên liền chọn ở đây, dù sao mình gả cho anh ấy chứ cũng không phải vì quần áo, hơn nữa mình cảm thấy mỗi chiếc váy cưới đều rất đẹp, nên mình cần ý kiến của cậu, nhanh lên! Cậu mau đến đây đi, mình kích động cả đêm, thật sự không đợi được nữa.”

“Được, mình tới ngay đây.” Cảm xúc kích động của Hứa Mỹ An lúc này tuyệt không thể ảnh hưởng đến Khả Ly được, vị hôn thê tao nhã mê người từ trên trời rơi xuống này khiến cô chóng váng đầu óc cộng thêm tâm tư rối bời.

Cúp điện thoại mới phát hiện Miya đang cầm khăn lông lớn đứng ở cửa phòng tắm nhìn cô, thấy cô nhìn sang mới theo thói quen hơi mỉm cười nói: “Cô là tình nhân của Andrew ở Trung Quốc đúng không?”

Khả Ly ngẹn lời, tình nhân? Cô nên sửa lại lời nói của cô ấy rằng mình cũng là vị hôn thê của Phong Chi Thu sao? Hiển nhiên không ổn, cô gái xinh đẹp người Anh vừa có giáo dục cửa có mỹ mạo trước mắt này

chắc là ông ngoại Phong Chi Thu chọn lựa cho anh ấy, chính là không biết Chi Thu có biết việc này hay không, cô không muốn nói gì, chuyện này nên do bản thân Chi Thu xử lý.

“Tôi sẽ không để ý, Andrew là một người đàn ông phi thường xuất sắc, anh ấy có thể cùng lúc có vài người tình nhân, nhưng chắc cô cũng rõ, chỉ có tôi mới là vợ của anh ấy, có phải cô cho rằng chúng tôi là hôn nhân gia tộc hay không?” Nhìn vẻ mặt sững sờ của Khả Ly, Miya cười khẽ một tiếng, “Hôn ước của chúng tôi cũng không hoàn toàn là do gia tộc quyết định, từ lúc còn rất nhỏ chúng tôi đã biết nhau rồi, tôi và Andrew thanh mai trúc mã theo lời của người Trung Quốc, đơn giản là anh ấy thì bận rộn việc kinh doanh, mà tôi lại liên tục học tập vài cái học vị, mới chưa kết hôn, tôi vẫn học tập để trở thành người vợ đủ tư cách nhất của anh, bây giờ đã đến lúc rồi.”

Giọng nói của Miya mềm nhẹ bình tĩnh, Khả Ly lại cảm giác được một loại áp lực vô hình, cô miễn cưỡng hé miệng mỉm cười một chút nói : “Tôi sẽ báo cho Chi Thu biết tin cô đã đến, mặt khác tôi đã có hẹn với bạn, phải ra ngoài, trước tiên cô cứ nghỉ ngơi đi đã!”

Khả Ly vội vàng như trốn tránh rời khỏi căn phòng vốn dĩ đã tương đối quen thuộc, lái xe vẫn chờ cô dưới lầu, Khả Ly ngồi trên xe cầm điện thoại nhìn đi nhìn lại, mãi cho đến khi gần tới tiệm áo cưới mới vội vàng nhắn tin đơn giản nói cho Phong Chi Thu biết chuyện Miya đã đến, cô không dám gọi điện thoại trực tiếp hỏi anh, sợ hãi đó là thật sự, nếu như là sự thật thì cô nên làm cái gì bây giờ.

“Khả Ly, vừa rồi Kim phu nhân ở cửa hàng bên kia điện báo nói có hai chiếc áo cưới thủ công mới nhất được chuyển đến, chúng ta đi xem một chút đi, bên này mình đã xem hết rồi.” Thấy Khả Ly đang từ từ bước đến, Hứa Mỹ An cũng không có trách cứ, chính là hạ giọng nói nhỏ với cô.

Nơi này vốn là một dãy phố chuyên áo cưới, nhưng nổi danh nhất cũng là cửa hàng ở đầu đường Giai Duyên Như Mộng này cùng cửa hàng Kim phu nhân ở cuối phố. Hai cửa hàng thực lực tương đương, đều có nhà thiết kế riêng, nhưng đều có các tác phẩm kinh điển, mặc dù muốn chọn ở Giai Duyên, bởi vì lễ phục của Khả Ly là ở Giai Duyên, nhưng Hứa Mỹ An vẫn muốn sang chỗ Kim phu nhân nhìn một cái.

Khả Ly không có ý kiến gì, suy nghĩ còn xoay quanh ở chuyện của vị hôn thê trên trời rơi xuống kia, Hứa Mỹ An nói với bà chủ nhiệt tình đi xem trang sức trước, sau đó lôi kéo Khả Ly rời khỏi cửa hàng này, tự lái xe đến cửa hàng Kim phu nhân.

“Làm sao vậy? Tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt sao?” Hứa Mỹ An thấy Khả Ly không có tinh thần, vừa lái xe vừa nói.

Khả Ly lắc lắc đầu, Phong Chi Thu còn chưa trả lời tin nhắn, cô bắt đầu hơi lo lắng rồi, từ lúc chuẩn bị hôn lễ tới nay cô vẫn có một loại cảm giác không chắc chắn không an lòng, chẳng lẽ cũng vì dự liệu được có thể sẽ không thể thuận lợi cử hành hôn lễ sao?

“Vốn dĩ Tuấn Kiệt lo lắng mình đi một mình, thực ra mới hơn một tháng mà thôi, mình không có một chút cảm giác gì cả, anh ấy đã bắt đầu khẩn trương rồi.” Trong miệng tuy rằng Hứa Mỹ An báo oán nhưng biểu tình lại thật sự ngọt ngào.

Khả Ly nhìn cô một cái nói : “Vẫn phải cẩn thận, về sau đừng tự mình lái xe, tính cậu hấp tấp, nhỡ va chạm vào đâu sẽ khiến người lo lắng.”

”Chỉ biết cậu sẽ đứng về phía anh ấy mà, được rồi, đến, thực ra lái xe cũng không tốn sức, sớm biết như vậy thì lưu lại tài xế của cậu là tốt rồi, cậu xem đi sang đây cũng gần, nhưng chỗ đậu xe trước cửa đều kín rồi, chỉ có thể đỗ xuống dưới hầm, mình ghét nhất phải đi xuống bãi đỗ xe dưới hầm, luôn cảm giác ngột ngạt không thở nổi.

Hứa Mỹ An vừa kêu ca vừa lái xe xuống bãi đỗ xe dưới lòng đất, bởi vì bên cạnh chính là một siêu thị, cho nên vị trí đỗ xe luôn căng thẳng, rất vất vả mới tìm được một vị trí, hai người mới đi về phía thang máy.

“Đừng nhúc nhích!” Một tiếng quát trầm thấp, ở nơi khúc quanh, Hứa Mỹ An đã rơi vào tay một người đàn ông mặc đồ đen đeo kính râm, theo tư thế này, người đó tay trái bịt miệng Hứa Mỹ An, mà tay phải kề sát ở bên hông cô hình như có dao.

Khả Ly còn không kịp phản ứng, hai phía của cô cũng nhiều thêm hai người đàn ông, nhanh chóng liếc một vòng phát hiện chỗ rẽ này vừa vặn là góc chết với phòng trực ban, không ai có thể nhìn thấy bọn cô, hơn

nữa đối phương có vũ khí.

Khả Ly bình tĩnh nói: “Các người đừng làm vậy, chúng tôi sẽ phối hợp, tiền đều cho các người.”

“Cô gái này xử lý như thế nào?” Người đàn ông cao hơn ở bên phải Khả Ly dồn dập hỏi, cũng không để ý tới đề nghị của cô, chẳng lẽ không phải cướp tiền ?

Người đàn ông kèm hai bên Hứa Mỹ An giọng điệu lạnh như băng, trầm thấp có chút dọa người: “Cô ta đã nhìn thấy chúng ta rồi, cùng mang theo.”

Khả Ly cảm thấy không thích hợp, những người này hẳn là có chuẩn bị mà đến, vừa định la lên, miệng mũi đã bị người dùng khăn bịt chặt, sau đó liền lâm vào trong bóng tối.

65. Chương 66: Chương 66

66. Chương 67: Chương 67

67. Chương 68: Chương 68

68. Chương 69: Chương 69

69. Chương 70: Chương 70

70. Chương 71: Chương 71

71. Chương 72: Chương 72

72. Chương 73: Chương 73

73. Chương 74: Chương 74

74. Chương 75: Chương 75

75. Chương 76: Chương 76

76. Chương 77: Chương 77

77. Chương 78: Chương 78

78. Chương 79: Chương 79

79. Chương 80: Chương 80

80. Chương 81: Kết Cục Hoàn Mỹ 2

“Đừng quên nói cho cô ấy biết anh yêu cô ấy, mặc kệ anh làm bao nhiêu chuyện vì cô ấy, cũng phải nói rõ cho cô ấy biết, phụ nữ đều thích nghe ba chữ kia.” Âu Dương Kỳ dặn dò, tuy rằng Khả Ly không nói tỉ mỉ chuyện của mình, nhưng thông qua mấy ngày nay ở chung, còn có đôi câu vài lời khi nói chuyện phiếm, anh cũng có thể nghe ra một ít manh mối, Khả Ly cũng là khát vọng yêu lại không thể tin được người yêu.

Điểm này, cũng có điểm giống anh, đã sinh ra trong một gia tộc lớn, thì sao anh có thể thực sự đơn thuần được, đủ loại lực đực với nhau, từ nhỏ thì anh đã nhìn ở trong mắt, đã sớm làm cho anh mất đi tin tưởng đối với tình yêu, ở trong cái gia đình đó, anh không tin có ai chân chính yêu ai cả, cho nên anh mới rời đi, sau đó anh lại cảm nhận được tình yêu trên người Chung Tử Ninh, tuy rằng Tử Ninh thể hiện là tình yêu anh em, nhưng cũng làm cho anh lâm vào trong đó, chỉ tiếc anh vẫn cứ mất đi.

Ngồi trở lại trên ghế, nhìn dáng vẻ Phong Chi Thu vội vàng chạy đi, anh rất hâm mộ, hạnh phúc của Phong Chi Thu ngay ở bên trong căn phòng nhỏ ở phía xa xa kia, mà hạnh phúc của anh cũng đã chôn vào phía sau núi.

Khả Ly còn đang trong giấc mộng, đêm qua có mưa, nhỏ giọt lộc cộc, cô vẫn nửa mê nửa tỉnh không ngủ say được, buổi sáng mới ngủ thật say.

Phong Chi Thu nhẹ nhàng vào nhà, nhẹ nhàng ngồi xuống trước giường của cô, vươn tay muốn vuốt ve khuôn mặt trong trắng ửng hồng, lại sợ đánh thức cô, sẽ đối mặt với nhau ngay, cô sẽ từ chối anh sao?

Nếu như là lúc này năm trước, có người nói cho anh biết, nói anh sẽ phiền não vì một người phụ nữ đến mức này, nhất định anh sẽ cười ha ha, gạt bỏ đó là lời nói vô căn cứ, nhưng bây giờ thật sự đã xảy ra, anh đã hoàn toàn không có hứng thú với người phụ nữ khác, thậm chí cùng Khả Ly và con của bọn họ sống vui vẻ bên nhau.

Truy danh trực lợi chưa bao giờ là ham mê của anh, đối phụ nữ như thay quần áo cũng chỉ vì đỡ nhàm chán mà thôi, anh bằng lòng giao toàn bộ cuộc sống sau này cho Khả Ly và các con.

Một ngôi nhà ấm áp lại tràn đầy tiếng cười, mới là khát vọng lớn nhất ở sâu trong nội tâm của anh. Giống như lúc mẹ anh còn sống, ba người nhà bọn họ cũng thật ấm áp hạnh phúc, cũng bởi vì một vài chuyện ngoài ý muốn, anh mất đi mẹ mình, hận cha mình, cuối cùng mất đi tất cả. Anh quên thuộc mọi thứ ở Anh quốc, nhưng vẫn chưa từng có lòng trung thành.

Đã từng nghĩ cứ sống như vậy, nghĩ đến theo đuổi Khả Ly cũng là cảm giác mới mẻ nhất thời, hoặc là nói cũng chỉ vì một kế hoạch kết hôn mà thôi, nhưng sau khi sống cùng một chỗ với Khả Ly rõ ràng anh càng ngày càng thích cái loại cảm giác gia đình này rồi, nhưng lại chưa từng nói với Khả Ly.

Nếu anh thẳng thắn thành khẩn nội tâm của mình sớm một chút, đối tốt với Khả Ly một chút, có lẽ anh đã sớm có được vợ và con trai trong lý tưởng, sẽ không xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Nhưng anh cũng nghĩ rất nhiều, với anh mà nói, luôn ở lúc mất đi mới có thể cảm nhận được trân quý, Khả Ly rời đi, cho anh cũng đủ thời gian nhớ cùng nhận rõ nội tâm của mình, anh sẽ càng biết quý trọng.

Tay nhẹ vỗ về hai má cùng môi rớt cục làm cho Khả Ly tỉnh dậy, mở ánh mắt còn mê mông, cô cảm thấy mình vẫn đang ở trong mộng, Phong Chi Thu đang ở trước mắt, tuần mỵ bất phàm như vậy, còn có ánh mắt thâm tình như vậy, nhất định là cô đang nằm mơ.

“Chi Thu ——” Khả Ly đưa tay ra, lại dừng ở giữa không trung, cô lo lắng chính là mộng ảo, vừa chạm vào liền tan mất.

Phong Chi Thu lập tức cầm tay cô, ấm áp quen thuộc khiến cô nhẩn máy, “Không phải là em đang nằm mơ sao?”

“Không phải, không phải, anh đã tới rồi, thực xin lỗi! Anh yêu em, Khả Ly.” Phong Chi Thu liên thanh nói, đối với phản ứng của Khả Ly anh đã rất cao hứng rồi, cô không hề không để ý tới anh, bài xích anh.

“Nhất định là em đang nằm mơ.” Khả Ly thu tay về, nhất định là nằm mơ, nếu không làm sao anh có thể nói yêu cô chứ. Cô bồng cấn ngón tay của mình một chút, sau đó sợ hãi kêu ra tiếng, “Đau quá ——”

Vốn dĩ Phong Chi Thu có một bụng tâm sự chưa biết nói thế nào bị dáng vẻ ngây thơ của cô làm cho nhẹn không được bật cười, ôm cả Khả Ly và chôn vào trong lòng nói: “Cô ngốc này, em phải cần tay anh mới đúng, sao lại cần tay mình chứ. Đây không phải mộng, anh đã đến rồi, anh đã đến đây từ lâu, vẫn ở xa xa nhìn theo em, sợ em không chịu gặp anh.”

Cuối cùng Khả Ly lại duỗi tay ra, sờ sờ mặt của anh, nước mắt đột nhiên liền không hề báo trước mà chảy xuống.

Phong Chi Thu hoảng hốt, “Làm sao vậy? Làm sao vậy? Đừng khóc, nếu em oán anh thì đánh anh cần anh là được, tuy rằng anh không biết vì sao em oán anh”

“Anh không vì sao em oán anh, vậy sao anh còn tìm em.” Cuối cùng Khả Ly cũng thanh tỉnh, từng trận vui sướng xông lên đầu, ngoài miệng lại không chịu buông tha cho anh.

“Bởi vì anh nhớ em, bởi vì anh yêu em, bởi vì anh không thể không có em, cho nên anh mới tìm em giống như phát điên vậy.” Phong Chi Thu lớn tiếng nói, sau đó phát hiện nói ra những lời này cũng không khó.

81. Chương 82: Kết Cục Hoàn Mỹ 3

Mặt Khả Ly lập tức đỏ bừng, đột nhiên nghe được lời nói bản thân hy vọng đã lâu vẫn có chút cảm giác không chân thật: “Anh nói cũng thật trơn tru nhỉ, cũng không biết đã nói với bao nhiêu người rồi.”

“Trời đất chứng giám, trước kia anh mới không thề nói những lời này với con gái đâu, có phải em muốn anh thề em mới tin anh hay không? Anh. . . .” Phong Chi Thu nóng nảy.

“Em tin anh!” Khả Ly ôm lấy anh, trong lòng rộng mở trong sáng, tại sao muốn chấp nhất phải khẳng định 100% tình yêu của anh chứ, có anh có các con, đã đầy đủ rồi, trước kia cô cũng thật khờ, lại cứ bướng bỉnh như vậy chứ.

Chỉ cần có được người đàn ông này, chỉ cần cho anh tình yêu của mình, như vậy tình yêu của anh cũng sẽ thuộc về cô, cô nên có tự tin như vậy mới đúng.

“Thật vậy chẳng? Em tin anh rồi? Vậy em cũng nói cho anh biết em yêu anh được không?” Phong Chi Thu cũng ngây ngốc đưa ra yêu cầu.

Cuối cùng Khả Ly cũng bật cười, chủ động hôn lên môi anh nói: “Em. . . . Không nói cho anh, anh đoán đi!”

“Tốt, ra ngoài có nửa năm vậy mà em lại học được tính xấu, hại anh lo lắng lâu như vậy, bây giờ anh muốn trừng phạt em.” Phong Chi Thu đổi từ bị động sang chủ động, hôn thật sâu lên môi Khả Ly.

Trong lúc nhất thời, bên trong tràn đầy ý xuân, nhu tình mật tình, nhưng không bao lâu sau Phong Chi Thu liền áo não thở dài một hơi nghiêng người tựa vào trên giường, một bàn tay vuốt ve trên bụng to của Khả Ly nói: “Nơi này còn có cái tiểu trứng thối, chống đỡ không cho chúng ta thân thiết.”

“Anh không thích con sao?” Khả Ly cố ý nói, trong bụng của cô là con gái, cô vô cùng thích con gái yêu đầu.

“Thích.” Phong Chi Thu kéo chăn đắp kín cho Khả Ly, “Nhưng sau này chúng ta cũng không cần sinh nữa, một đứa con trai một cô con gái vậy là đủ rồi, còn có, sau này các con sẽ do dì chăm sóc, em không thể chỉ lo cho bọn nhỏ không quan tâm đến anh.”

“Sao anh biết là con gái chứ? Anh đang ghen với con sao?” Khả Ly hé miệng cười hỏi.

Phong Chi Thu nghiêng sang hôn lên môi Khả Ly một cái nói: “Đương nhiên là anh biết chứ, anh đã đến đây ba tháng rồi, kết quả kiểm tra của bác sĩ anh cũng đều có một bản đầu.”

“Ba tháng?” Khả Ly kinh ngạc, “Lâu như vậy sao?”

“Anh nên tìm em sớm một chút mới phải, hại em phải chịu khổ, nói cho anh biết, rốt cuộc vì sao em lại đột nhiên đi thành phố H? Ngày đó em đã đến văn phòng lại không đi vào, chúng ta đều lo lắng muốn chết, sợ hãi em lại bị người bắt cóc, ngày cả ngày cưới cũng không hủy, chỉ chờ mong em có thể xuất hiện như kỳ tích, kết quả. . . .”

Ánh mắt Khả Ly hơi buồn bã một chút, ngưỡng ngừng nói: “Ngày đó em nghe anh và Tề Đông nói chuyện kết hôn trong kỳ hạn gì đó, còn có Miya, anh nghĩ là anh hoàn toàn không thương em, cho nên. . . .”

“Đồ ngốc, không thương em, làm sao anh có thể lấy em chứ? Thực ra hành động của anh còn phản ứng nhanh hơn trái tim anh, nếu chỉ là vì nguyện vọng của ba anh, còn có cái tập đoàn Hải Liên anh không quan tâm kia, thì sáu năm trước anh đã lấy em hoặc tùy tiện cưới một người nào đó rồi, mà anh cho tới bây

giờ cũng không phải là người sẽ thỏa hiệp theo ý của người khác, khi anh bật thốt lên lời cầu hôn, anh nghĩ anh đã yêu em rồi!”

Ánh mắt Khả Ly lại đỏ lên một lần nữa, lúc này đây cô không hỏi lại nữa, mà bổ nhào vào trong lòng ngực của anh găt gao ôm lấy anh.

Nếu cuộc sống sau này đều là hạnh phúc, như vậy những trắc trở này sẽ không tính là cái gì, bọn họ đã trải qua hết hiểu lầm, nghi hoặc cùng không tín nhiệm rồi, sau này, hai người sẽ càng thêm quý trọng đối phương, yêu thương lẫn nhau.

Lời cuối sách:

“Không phải đâu! Anh hai, anh ——, vậy mà anh cũng làm ra chuyện như vậy?” Hứa Mỹ An nhìn xem thiếp cưới, lại nhìn cô gái xinh đẹp bụng lớn bên cạnh Hứa Thành Lâm kinh hô.

Hứa Thành Lâm nhanh chóng gõ đầu cô một cái nói : “Cũng làm mẹ người ta rồi, còn cả kinh nhất chột như vậy.”

“Ai nha! Anh hai, anh cũng biết em đã làm mẹ rồi, còn gõ đầu em nữa, ông xã, anh mau xem anh hai khi dễ em này.” Hứa Mỹ An giận dữ nhìn Hứa Thành Lâm, sau đó lôi kéo Lam Tuấn Kiệt đang ở một bên xem náo nhiệt lại đây.

“Anh xem anh hai, thật đúng là già rồi mà không đứng đắn, lại dám gạt một cô gái nhỏ như vậy đến làm chị dâu của em, hơn nữa nghe nói vẫn là trong tiệc giao lưu thầy và trò của trường học uống quá nhiều rượu mới có một đêm này.” Hứa Mỹ An la hét muốn vạch trần chuyện xấu của Hứa Thành Lâm, bị anh vươn tay ra sợ tới mức nhanh chóng trốn ra phía sau Lam Tuấn Kiệt.

Khả Ly đã kéo Phong Chi Thu mỉm cười đi tới nói : “Chúc mừng anh Hứa!”

“Cám ơn! Anh và Như Lan đều thích đám cưới đơn giản, đến lúc đó cả nhà mọi người lại đây ăn một bữa cơm là tốt rồi.” Hứa Thành Lâm cũng mỉm cười, cuối cùng mọi chuyện trong quá khứ đều đã trôi qua, cô gái nhỏ bên cạnh mới là hạnh phúc của anh, anh lại ôm bả vai của cô chặt hơn, cô gái im lặng uyển chuyển hàm xúc hiểu ý cười.

“Chúng ta cũng kết hôn đi!” Trên bãi cỏ cách đó không xa, Lam Vũ năm tuổi nói với Phong Tử Ninh nhỏ hơn cậu một tháng.

Phong Tử Ninh không thích mặc váy mặc một bộ đồ cao bồi anh tuấn, tóc cũng ngắn giống như bé trai, cô nhú mày lớn tiếng nói: “Em lại không mang thai, tại sao phải kết hôn!”

Ba đôi người lớn nghe được Phong Tử Ninh lớn tiếng oán giận đều không hện mà cùng cười ha hả, cậu bé đang chuyên tâm đọc sách ở bên kia cũng nhin không được ngẩng đầu hé miệng mỉm cười một chút, sau đó lắc lắc đầu tiếp tục xem sách.

Phong thanh, vân đạm, xanh lá mạ, mùi hoa, nắng dương quang , hạnh phúc tồn tại bằng nhiều phương thức, không chỉ muốn dùng ánh mắt mà càng phải dùng tâm để phát hiện ra nó, thể hội nó, trăm ngàn không cần bỏ lỡ!

Toàn văn hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-ca-doi>